

ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ

ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

<https://archive.org/details/namdhari>

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new **Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library** allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

In order to continue conserving, digitising and publishing our numerous literature online, we are asking for your support and involvement.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

Digitising our treasures is an ambitious undertaking. Every page, every object, must be photographed individually and with great care. The whole photographic process including lighting, colour temperature, and environmental controls must all be precisely regulated. Post processing is also done with meticulous care including orientation, de-skewing, sizing and finally quality control to ensure the documents reflect the true state of the originals.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

Contact Details

For further information about the process or your contribution - please contact

<https://archive.org/details/namdhari>

E: NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਸਾਰਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਲ ਤੇ ਨਪਵਨ। ਆਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਦੇ ਵਨ ਪ੍ਰਿ
 ਤਮਿਲ ਸਮੇਵਨ ਤਉ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਹੋਇ। ॥ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਮਿਲਾਇ ਕੈ ਬੀਟੇ ਬੀਟ ਰਲਾਇ। ਤੀਕੋ ਭਾਗ ਸੁਤਾ ਸਮਾਪਿ
 ਰਸ ਸਪਰਸ ਸਮਾਇ। ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭਾਗ ਚਾਰ ਕਉ
 ਦੀਨੈ। ਆਪ ਚਾਰ ਚਾਰ ਕੇ ਦੀਨੈ। ਤੈਸੇ ਜਲ ਚਾਰ ਕਉ ਦੇਵੈ। ਆ
 ਪ ਚਾਰ ਚਾਰ ਸੇ ਲੇਵੈ। ਪਵਨ ਭਾਗ ਚਾਰ ਸੇ ਮਿਲੈ। ਆਪ ਚਾਰ ਚ
 ਰ ਲੈ ਪਿਲੈ। ਅਗਨ ਭਾਗ ਚਾਰ ਸੇ ਮਿਲੈ। ਤਿਨ ਚਾਰ ਸੇ ਲੇ ਭਾਗ
 ਲੈ। ॥ ॥ ਆਕਾਸ ਚਾਰ ਕੇ ਦੇਤੈ। ਅਪਨੈ ਭਾਗ ਮਿ
 ਲਾਇ। ਤੀਸੇ ਚਾਰ ਲੈ ਤਉ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਕੋ ਪਾਇ। ॥ ॥

੨੪

ਮਨਬੁਧਸਤਿਅੰਸਪਾਇਮਿਲੀਮਿਲਉਨੀਦਿਹਕੀ॥ਕਿਰਿਮ
 ਕੇਚਾਇਪੀਚਿਪਵਨ॥ਸਇੰਦੀਹਿ॥ ॥ ॥ ॥ਨੈਨਦੇਕ
 ਉਸਵਨਸਵਨਾਨਕਉਸੁਗੰਧਘਰਾਣੀਜੀਭਸੁਆਣੀ॥ਤੁਚਾਸਪਰਸ
 ਨਾਇੰਦੀਕਾਮਰਸਚਰਨਚਲਾਨਕਉਕਰਹਿਕਰਾਣੀ॥ਐਸੇਪੀਨੋਤਈ
 ਸਰਕਰਠਾਟੰਕਾਰਕਰਾਨਕਉਆਦਜੁਗਾਣੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਭਏਪੰਚਤਤਮਿਲੈਮਿਲਆਪਾਥਿਅਈ॥ ॥ ॥ਐਸੇਬ
 ਸਿਰਿਸਰੀਰਯਾਜਿਜੈਸੇਪੁਤਲੀਜਾਨਾ॥ਮਨਬੁਧਦਾਖਲਚੋਇਕੈਜਾਣਹਿ
 ਗਿਆਨਅਗਿਆਨ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਠਹਿਗਵੈ
 ਜਲੈਜਲਦ੍ਰਵਣੀ॥ਸਦਾਪਵਨਪਾਵੈਉਚੈਤੇਜਗਵਣੀ॥ਕਰੈਆਕ

ਸਿਭਾਈਗਾਰਿਜਸੁਖਸਨਮਾਵਦਮਨਕੋਪੁਬਡਾਈਗਵਾਹਿਵਾਹਿ
 ਜੀਨਗਸਿੰਘਮਾਰੇਅਵਤਾਰੁਲੈਪੁਰਿਸਾਦਸਰਾਈ॥੧॥
 ਧਰਤੀਅੰਬਰੁਨਾਗੇਗੇਨਹਿਰਸਿਵਾ॥

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੇਯਾ॥੧॥ਸਭੁਆਪੀਆਪੁਪ੍ਰਤਪੁਬਪਿਓਜਗਜਾਪੁਜਪੈਸੁਖ
 ਪਾਵਨਕੋਸੁਖਸਾਰਅਪਾਰਅਗਾਪਜੇਈਕੋਈਦੁਸਰਲਿਵੇਲਾ
 ਵਨਕੋਸੁਖਜਾਪਜਪੈਲਖਤਾਪਤਪੈਲਖਜਾਵਤੈਗੰਗਨਾਵਲਕੋ
 ਅਕਰਮਸੀਈਬਿਨਾਨੀਅਵਰਬੀਆਹਰਿਆਪਉਪਾਇਖਪਾਵਨ

ਕੋ॥੧॥ਸ੍ਰੀ॥ ॥ ॥ ਸਭੁਆਪਨੁਗਾਧਉਪਾਧਿਰਚੀਰਚਨਾਚਦੇਖ
 ਤਆਪਤਮਾਸੋਕਪੁੰਸਾਪੁਰਚਿਓਕਪੁੰਚੋਹੁਰਚਿਓਕਪੁੰਸੋਹੁਰਚਿਓ
 ਸਭੁਆਪਥਿਲਾਸੋਵੇਵਦਾਨੋਚੇਸਭੁਜੁਪਮਚੇਜੁਪਜੀਤਤਪੀਐ
 ਮਹਿਉਇਪੁਲਾਸੋਕਰਮਸੀਈਨੇਮਉਜਿਪੁਲਾਸੁਰਚਿਓਜੋਉਈ
 ਸਤਪੈਸਭਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੋ॥੨॥ਸ੍ਰੀ॥੧॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿਅਉਤਾ
 ਹਆਪਾਰਚੇਪ੍ਰਬਟੀਕਭਾਰਉਤਾਰਨਕਉਆਪੇਭਾਰਉਪਾਰਉ
 ਸਯਾਰਭਇਓਅਨਾਜੁਰਚਿਓਰਜਿਖਾਵਨਕਉਪਾਪਪੀਨਰਚੇ
 ਪੀਨਪੋਮਰਚੇਦਰਯਾਉਰਚੇਪੈਨਾਵਨਕਉਕਰਮਸੀਈਨੋਆਪਥਿ
 ਲਾਸੁਰਚਿਓਅਰੁਹਾਰੁਰਚਿਓਪੈਗਾਵਨਕੋ॥੩॥ਸ੍ਰੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹ

ਮਾਥਿਸਨਰਚੇਮੇਸਹਚੇਅਉਦੇਸਹਚੇਜਗਪਾਵਨਕਉ। ਅਲ
 ਕੇਸਹਚੇਸੁਹਦੇਸਹਚੇਬਹੁਭੇਸਹਚੇਭਾਹਿਕਾਵਨਕਉ। ਕਾਮਹਚੇਅ
 ਉਕ੍ਰੋਪਹਚੇਅਹਲੋਭਹਚੇਕ੍ਰਮਾਵਨਕਉ। ਕਰਮਸੀਈਨਿਸੁਹਗਪ
 ਤਾਲਹਚੇਗੁਰਸਿਖਹਚੇਹਿਧਿਆਵਨਕਉ॥੪॥ ॥ਨਮੋ॥ ॥੦॥
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੁਜੀਕੋਨਮੁਜਪੈਨਤਪੈਜਗਤਾਪਤੇਛੁਟਪਰੇਗੋ॥ ਸ੍ਰੀਵਾ
 ਹਿਗੁਰੁਜੀਕੋਪਿਆਨੁਪਰੇਨਡਰੇਜਮਤੇਤਨਤਾਪਹਰੇਗੋ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹ
 ਗੁਰੁਜੀਕੋਜਸੁਕਰੇਗੁਰੁਜਸੁਤਿਸੇਪ੍ਰਤਪੁਕਰੇਗੋ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
 ਹਿਤਿਕਰਮਕਰੇਗੁਰੁਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਰੇਗੋ॥੫॥ ॥ਨਮੋ॥
 ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੁਜੀਕੋਬਾਕਬਿਲਾਸਸੁਨੈਮਨਤੇਮਨਭਾਉਬਛਾਈ॥

ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈ ਸਿਖਸੁਬਾਸਸਦਾਤਿਤਸੇਨਿਤਕੀਰਤਗਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵ
 ਪੁਰੁਤੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੇਸਸਦਾਸੁਖਸੇਦੁਖਸੇਨਦੁਖਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁ
 ਰੁਤੀਕੈਸਿਖਸਦਾਸੁਖਸੇਵਤੈਮਨਚਿਤਗਵਾਈ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਮਤ੍ ॥
 ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਪਿਆਰਿਕੀਏਸਭਾਸਿਸਟਿਕਰੈਤਿਸਪਿਆਰੁ
 ਸਦਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਨਾਮੁਜਪੈਨਿਤਿਨਾਉਨਿਪਿਦਉਰਿ
 ਗਿਰਹਿਮਹਿਮਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਪ੍ਰੇਮਕੀਏਚਰਿਪ੍ਰੇਮਬਦੇ
 ਬਦਤਬਦਿਜਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਸਿਖਸਦਾਸੁਖਸੇਵ
 ਤੈਮਨਕਾਇਨਕਾਈ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀਮਤ੍ ॥ ਜਿਹਿਦਉਲਤਚਾਪੀ
 ਐਸੁਦਾਨੁਕਰੈਤਪੁਤ੍ਰਕਰੈਬਲੁਕਨਸਪੇਗੋ॥ ਜਸੁਮਾਨਚਾਪੇਸੇਤ

ਭਗਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਬਰੋਹਿ ਭਗਤੁ ਲਾਗੋ ॥ ਰੂਪੁ ਚਹੇ ਸੇ ਤੇ ਸੀ ਲਰਖੇ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਡੀਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਰਹੇਗੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਚਹੇ ਸੇ ਤੇ ਜੁਗਤਿ ਲਾਗੇ ॥
 ਭਜਗਤਿ ਅਸਾਰ ਅਪਾਰ ਗਾਗੋ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸੁਖ ॥ ॥ ਪਾਪ ਕੀਏ ਸੇ ਤੇ
 ਪੁੰਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੇ ਸੋ ਬਦਲਾ ਬਦਲਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੁਪ ਬਕੀਏ ਕੋ ਪਖੁ
 ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੇ ਰੋਗੁ ਦਰੈ ਅਰੋਗੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਲਗੈ ਜੇ ਸੇ ਭਖੁ ਕਰੈ ਅਰੁ
 ਦਲਗੈ ਸੇ ਵੈ ਪਲ ਘੁਟਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਸਾਂਟੀ ਕਰਮ ਰਹਿਤਿ ਹੋਵੈ ਅਰੁ
 ਅਮਰ ਹੋਵੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਹਿਨਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸੁਖ ॥ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀਏ
 ਸੁਖ ਹੋਵਤੈ ਅਉ ਕੁਸੰਗੁ ਕੀਐ ਦੁਖ ਦਾਹਿ ਘੋਰੈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀਏ
 ਜਮ ਦਾਹਿ ਮਿਟੈ ਅਉ ਕੁਸੰਗੁ ਕੀਐ ਗਰਭ ਦਾਸ ਵਸੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀ

ਏਸਤਿਭਾਵਤੈ ਅਉਕੁਸੰਗਿ ਕੀਏ ਜਗਮਹਿ ਫਿਰਿ ਦੋਹੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਕੀ
 ਏਕੁ ਮਭਾਗ ਪਰੇ ਅਉਕੁਸੰਗਿ ਕੀ ਐਕੁ ਮਹਿ ਚਿਤਿ ਦੋਹੈ ॥੧॥ ॥੧੧॥
 ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸੁਭਲਜਨ ਮਹਿ ਦੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਈ
 ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸੋ ਸਰਵਗਿ ਚਿਤਿ ਦੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਜਮਕੀ ਗਮ ਨਾਹੀ ॥
 ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਕੁਲ ਕਰਮ ਸਮਾਪੀ ॥ ਕ
 ਰਮ ਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਰਿਪ ਸਿਧ ਨ ਉਨਿ ਪਸਰੈ ਅਵਗਾਪੀ ॥੧੧॥
 ॥੧੧॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਪੈਸਦਾ ਜਾਸੇ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਜਗਤੁ ਠ
 ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਪੈਸਦਾ ਜਾਸੇ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਦੁਖ ਮੈ
 ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਸਦਾ ਸੀਲਤਿ ਸੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਮਨ

ਅਉਰਨ ਅਗੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗ ਸਦਾ ਸਮਯਾਗੈ ॥੧੨॥
 ॥ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਭਲੋ ਨ ਭਲੋ ਕਛੁ ਅਉਰ ਨੁ ਅਉਰ ਕੋ ਅਉਰ
 ਪ੍ਰਿਅਉਰ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਭਲੋ ਨ ਭਲੋ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੀਤਿ
 ਕਪੂਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਭਲੋ ਨ ਭਲੋ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰ
 ਭੂਤ ਸਭੀ ਉਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗ ਭਲੋ ਪੈ ਜਿਹਿ ਮਿਲਿਕ
 ਹਿਸਭ ਭੂਮਿ ਦਾਵੈ ॥੧੩॥ ॥ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਤਿਪ੍ਰਿਤਿ ਸਭਾਨਿ
 ਪਭਏ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮੁਨਜਾਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਪ੍ਰਿਤਿ ਸਭਾਨ
 ਭਏ ਅਉਰ ਪ੍ਰਾਪਿ ਮਿਦੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਿਤਿ ਸਭਾਨ
 ਕਲਾ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮਿਦੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਿਤਿ ਕਪੂਠ ਅਪੁਰ

੪੪
 ਸੰਗ

ਖੇਲਖਪੈਸਰੁੰ ਸਰਬੁ ਆਪਸਾਗਾ ॥੧੪॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ॥
 ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿਨਾ ਸਤਿਸੰਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ॥
 ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਚਾਹਿਨਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ॥
 ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿਨਾ ਸੰਗੁ ਕਉ ਨੁ ਬਨਾਵੈ ॥ ਕਰਮਸੀ ॥
 ਈਕੋ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਿਆਸਤਿ ਸੰਗੁ ਕੁ ਸੰਗੁ ਸੋਭਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧੫॥
 ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਸੋਭਿ ਪਾਵਤੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਸੋਭਿ
 ਉਪਾਇਓ ਚਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਸੋਭਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿ
 ਨਾ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਸੋਭਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇ
 ਓ ਸੁਖਸੋਭਿ ਚਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇਓ ਸੋਭਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਪਾਇ

ਤੇ ਠਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ
 ਵਤੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਆਖਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ
 ਜੁ ਕਰੈ ਸਿਰਿ ਤਾ ਜੁ ਬਨੈ ਸੁਖ ਸਾਜਿ ਰੰਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗਵ
 ਨ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਬਾਹੁ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ
 ਭਤਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪਨ ਪੰਮਾਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਭਗਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਆਰਿਭਾਉਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਆਰਿਘੈ ਮੁਖ ਚਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪੁਨਵਾਂਤੁ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਆਰਿਕੈ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭ
 ਤੁ ਤੇ ਵਈ ਗਾਗਵੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤੁ ਤੇ ਪਰਮਾਪਦਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥

੬੫ /

ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਭਗਵੇਗਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਜੋਗਜੁਗਤਿਨਜਾਨੈ॥
 ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਰਿਪਸਿਪਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਬੁਧਨੁਪਨਾਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਣਭਤਿਬਿਨਾਕਪੁੰਗਿਜਾਂਨਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਕਪੁੰਪਿਅੰਨਨਣੈ॥
 ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਨੁਖਸੰਤਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਗੁਰਗਿਅੰਨਨਗਿ
 ਅੰਨੈ॥੧੯॥॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰਿਧਰਿਦੈਗੁਰ

ਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਨਿਬਾਏ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜਾਨ ਲਏ ਪੈ॥
 ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈ ਭਾਗਿ ਗਏ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਮ ਦੁਰਭਏ ਪੈ॥
 ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਿਪੂਰਨਾ ਜਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਗਿ ਜਾਨ
 ਖਏ ਪੈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਭਏ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਅਥ
 ਆਪਗਏ ਪੈ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਤਉ ਸਦਾ ਜਸ
 ਪੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਜਸ ਝੂਠ ਪਛਾਨੈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਰੰਗ
 ਸਤਿ ਸੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਰੰਗ ਸਨਮਾਨੈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਸੁਖ
 ਧਾਮ ਸਦਾ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਸੁਖ ਧਾਮ ਬਿਰਾਨੈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਰਿਦੈ
 ਜੋ ਤੋ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸੋ ਤੋ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਸਭੈ ਝੂਠੁ ਜਾਨੈ॥ ੨੨ ॥ ॥

੪੬

ਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਪਾਪਗਏਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਤਾਪਥਿਨ
 ਸੋਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਵਾਹਿਓਇਗੁਰਗਿਆਨਪਾਏਗੁ
 ਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇ
 ਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇ
 ਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇ

੧
 ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇ

ਸ੍ਰੀਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇਗੁਰਗਿਆਨਕੈਪਾਏਤੇ

ਹਏਤਿ ਦਾਨ ਲੀਏ ਮਾਰ ਮਧਕੈ ਦਪਕਉ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਪਸੀਪੈ। ਕਰ
 ਮਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੀ। ਬਿਜਿ ਮਾ ਬਿਲਾਸਿ ਕਰਨੀ ਮਪੋਤੇ ਜਜਾਇ ਵਰਨੀ
 ਸੋ ਤਰ ਮਰ ਮਰਸੀਪੈ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਜੂਰਉ
 ਹੁਜਿ ਹਿਤ ਮਕਾਇ। ਗਾਇ ਬਾਜਾਇ ਹੀਤੁ ਟੀਆ ਕਪਤੁ ਰਾਖਾਇ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗਉਰੀ ਅਰਧੰਗ ਭਾਲਚੰਦ ਸੀਸ ਹੀਗ ਭੁਜਲ
 ਟਕੈ ਭੁਜੰਗ ਸੋ ਤੇ ਭਗਤ ਵਸਿ ਭੁਇਓ। ਬਾਹਨ ਬੈਲ ਪਰਤਿ ਸੁਲ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਰਬਤੀ ਕੋ ਬਰਮੈ ਸੋ ਜੋ ਰਿਸੀ ਨੀਕ ਹੋਇ ਛੁਇਓ।
 ਤਉ ਹੁਕੈ ਬਜਾਏ ਅਹੁ ਬੈਲ ਕੋ ਭਜਾਏ ਅਹੁ ਆਕ ਫਲ ਖਾਏ ਐਸੀ
 ਅੰਨ ਕੀਏ ਦਾਲਿ ਦੁਭਾਗ ਗਇਓ। ਛਉ ਨਾਕਉ ਬਿਛਉ ਨਾਨਾ

ਗੁਨਮਉਨਾਤਾਕੋਕਉਉਨਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਐਸੇਹਰਿਸੋਤ
 ਹਿਰਿਦੇਬੀਚਲੁਇਥੀ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਧਾਮਦੇਵਹਿਧਿਸਾ
 ਪੈਧਿਸਨਾਧਿਨਾਨੀਕੋਇ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਪੁਰਓਜਲਬਲਮਪੀਯ
 ਲਮੋਇ॥ ੪ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ॥ ਧਿਸਨਾਧਿਸੁਕੋਹਗੋਸੋਸਦਾਸੁਖੀਗੋਗ
 ਨਦੁਐਤਬੀਚਥੇਹੋਸੋਤਸਦਾਪੀਸਾਹਿਜੀ॥ ਦੇਖੇਧਿਸਨਕਪੁਤ
 ਪੁਓਐਜਾਕੇਜਾਪੁਸੋਤਅਪਨੀਅਪੁਦੇਵੈਦਾਰਿਦੁਕਉਬਾਇ
 ਜੀ॥ ਦਾਰਿਦੁਬਹਿਜਾਵੈਜੋਤੀਏਬੀਚਮਾਵੈਕਬੁਕਸਟਿਕੋਨਪਾ
 ਵੈਜੋਕਉਵੈਕੋਕਾਹਿਜੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਪੈਨਮਾਇਓਕੇਮਾਨੀਏ
 ਜਾਨਪੁਕੀਜਾਨਪੈਸਦਾਕਰਮਕੇਭਰਮਾਇਜੀ॥ ੫ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥

੪੮

ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਸੁਭਸਗਨਸਾਂਤਿਰੂਪਸੁਖਸਾਗਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਬੰਦਨਕ
 ਹੈਜਸੁਰਾਖੈਉਰਚਾਰਾ॥ ੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਭਵਾਨੀਭਵਾਰੋਪ
 ਪਅਘਕੋਟਿ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਬੰਦਨਕਰੋਰਖੈਤਾਸਕੀਓਟਾ॥ ੨॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀਸੰਕਰੋਅਘਾਗਨਭਾਸਚੰਦਮਿਰਿਗੰਗਾਹੁੰਡਮਾਲ
 ਲਟਕੈਬਿਅਲਗਉਰੀਸਦਾਅਰਪੰਗਾ॥ ੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿ
 ਛੀਗਨਿਪਸੈਨਕਰਤਲਛਮੀਚਰਨਪਖਾਲਾਘਾਟਿਘਟਿਪੂਰਨਪੂਰਿ
 ਓਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲਾ॥ ੪॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਪੈਚਾਰਿ
 ਜਿਹਿਚਾਰੋਬੇਦਉਚਾਰਾ। ਤੀਨਲੋਕਉਤਪਤਿਕਰਿਥਾਪਿਓਥਾਪਨਾਰਿ॥
 ੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਧਾਰਸਭਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਅਯੋਸਾਏਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸਭ ਦੇਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸਭ
 ਦੇਸ ਬਨਾਇਓ ॥ ਜੋ ਬਨਿਓ ਸੋਈ ਬਨ ਆਇਓ ॥ ਬਨਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਿਮ
 ਦੇਸਾ ॥ ਬਨਿਓ ਰਿਖ ਕਿਨਰ ਸਭ ਦੇਸਾ ॥ ਬਨਿਓ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਨਿ
 ਓਏਂ ਤਿਓ ਨਾਥਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ਬਨਿਓ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਤਿਖਾਨਾ ॥ ਬਨਿਓ ਪੇਸਕਾ
 ਰ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਬਨਿਓ ਚੋਰ ਯਾਰ ਅਹੁਜਾਧਾ ॥ ਬਨਿਓ ਸਮਤਾ ਸਰਬ ਉਪਾ
 ਧਾ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਨਿਓ ਬਿਨਮਾਧੀ ॥ ਐਸੇ ਬਨਿਓ ਜੂ ਬਨਿਓ ਨਾਰੀ ॥
 ੧੧ ॥ ॥ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ਬਨਿਓ ਜੋ ਬਨਾਇਓ ਕਛੂ ਗਾਇਓ ਨਾਰੀ ਆਇਓ ਸ
 ਮਤਾ ਸਮਾਇਓ ਕਛੂ ਐਸੇ ਬਨ ਆਇਓ ॥ ਜਾਐ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨਾਹਿਨਾ
 ਮੁਕਾ ਮੁਠਾ ਮੁਨਾਹਿਤਾ ਕੇ ਅਵਗਾਹਿ ਸੇ ਅਵਗਾਹਿ ਸੇ ਅਵਗਾਹਿ ਨੋਨਪਾ

ੴ

ਪਾਇਓਹੈ ਕੈਸੇ ਅਵਗਾਹੀਐ ਅਹੁਕੈ ਸੇਕਰਿ ਪਾਹੀਐ ਨਵਿ ਸਿਆਵਿ
 ਸਾਹੀਐ ਨਛਾਢਿ ਕਰਿ ਛੁਲਾਇਓਹੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭਤਿ ਸੀਕੇਹੁ
 ਲਾਸਨ ਕੋ ਉਤਾ ਕੇ ਪਾਸਐ ਸੇ ਬੇਦ ਕਰਿ ਗਾਇਓਹੈ ॥੧੧॥ ਕਵਿਤਾ
 ਗਾਵੈ ਬੇਦ ਸੁਤ ਸਾਖ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤ ਗਾਵਹਿ ਲਾਖ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਿ ਗਾਵਹਿ
 ਖਭਗਤ ਅਹੁ ਜੋਗੀ ਗੋਪਿਅਨੁ ਲਾਇਕੈ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਗਾਵਹਿ
 ਨਕਿਨਰ ਗਾਵਹਿ ਉਚੀ ਪੁਨ ਅਨਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਜੋਗੀ ਦੁਨ ਗਾਇਕ ਬੇਕੇ
 ਗਾਇਕੇ ਗਾਕਿਅਕੇ ਈਗਾਵੈ ਅਗਕਿਅਕੇ ਈਪਿਅਵੈ ਕੈਸੇ ਬਤਾਵੈ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਚਿਹਾਰਿਓਹੈ ਜਾਨੁ ਭਕਵਲ ਜਾਇਕੈ ਸਿਵੇ ਸੇ ਸਮਾਧਿ ਜੋ
 ਹਿੰਦੇ ਵਤਾਭੇਤੀ ਸਕਰੋ ਹਿੰਦੀ ਸਭਾ ਜੋ ਹਿੰਦੋ ਹਿੰਦ ਲਚਿਅਤੁ ਪਾਇ

ਕੈ॥੧੫॥॥ਕਿ॥ਅੰਤੁਕੈਸੇਪਾਈਐਅਹੁਕਿਅਕਰਿਠਹਿਰਾਈਐ
 ਅਹੁਸਗਨਿਕਾਕੀਜਾਈਐਉਪਾਦੁਸਰੋਨਕੋਇਜੀ॥ਦੁਸਰੋਜੁਪਵੈਕ
 ਰਿਜੁਗਤੁਤਾਕਉਖਵੈਜੈਐਲੁਪਵੈਧਵੈਸੈਐਲਮਹਿਸਮੋਇਜੀ॥ਉ
 ਜਲਅਹੁਮੈਲੁਕਾਏਕਪੀਨਦੋਇਜਪਾਜਪਾਕਪਾਲਾਸੁਖਨਰ
 ਹਿਓਗੋਇਜੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਆਇਓਸਭਮਹਿਸਮਾਇਓਜਿਨਾਪਿਓ
 ਦੁਪਾਇਓਜਾਨਿਓਸਭੀਥਨਿਓਸੋਇਜੀ॥੧੬॥॥ਕਿ॥ਭਾਵੇ
 ਕਉਗਾਵੇਭਾਵੇਕਉਨਾਚੇਭਾਵੇਪ੍ਰਿਧੁਰਾਂਥਾਚੇਸਤਜੈਸੈਕਛੁਥਨਿ
 ਓਸਉਕਛੁਥਨਿਓਪੈ॥ਭਾਵੇਜੈਸੈਤੀਰਥਜਾਇਗੰਗਾਪੁਪਿਰਾਗਿ
 ਨਾਇਭਾਵੇਥੈਠਾਪਿਆਨੁਲਾਇਸਮਝਿਦੇਖਾਪਿਆਰੇਕਛੁਗੁਣਾਏ

ਨਛਨਿਓਐ। ਭਾਵੇਭਿਖਿਆਖਾਵੇਮੰਗਭਾਵੇਕਪੜੇਪਹਿਰੰਗਭਾਵੇਨੰ
ਗਨਚੰਨੰਗਉਚਨੀਚਏਕਜੋਤਿਜਾਪਕਪਾਂਠਨਿਓਐ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਤੁ
ਤਸਦਾਹੀਪੁਲਾਂਸਹਪੁਭਾਵੈਕਛੁਕਪੁਨਕਪੁਏਕਅਖੰਡਡਾਟਿਸੁਤਏ
ਦਸਾਖਭਨਿਓਐ। ੧੪॥ ॥ ਕਥਿਉ॥ ਪੰਚਅਉਪਚੀਸਜੋਕਾਹਿਸੇਧਾ
ਟਿਤੋਕੋਠਕੋਟਿਕੋਮਿਲਾਏਮੋਹਿਐਸੇਕਛੁਭਾਉਕਹਿਦੇਹਿਕਉ
ਬਨਾਇਓਐ। ਪੰਚਤਨਮਾਤ੍ਰਮੇਲਸਤਅੰਸੁਰੇਲਪੇਲਤਾਕੇਮਨਬੁਧ
ਖੇਲਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਮਿਲਖੇਲਕਉਦਿਖਾਇਓਐ। ਖੇਲਕਉਦਿ
ਸਤਾਰਕੇਆਪਕਉਦਿਸਤਾਰਕੇਕਿਖੁਦੀਬੀਚਤਾਰਕੇਕਿਜਗਤੁਦਿ
ਸਆਇਓਐ। ਐਸੇਕਰਮਸੀਈਭਾਣਤੋਤੋਹੋਇਗਿਓਨਿਮਾਣ

ਠਿਰਿਆਪਪਛਤਾਣਾਤੀਤੇਲੋਭੇਲੁਭਾਇਓਰੈ॥੧॥ਅਕੀਭਿਤੁ॥
 ਆਪੇਹੀਲੋਭੀਅਉਆਪੇਹੀਸੋਭੀਆਪੇਹੀਖੋਭੀਜੋਇਖੋਭਿਕਉਦਿਅ
 ਇਓਰੈ॥ਖੋਭਕਿਉਨਕਰੈਕਪੁਕਾਪੁਤੇਡੇਰੇਨਿਸੰਕਰੋਇਲਰੇਸੋਤਲਰ
 ਨੇਕਉਆਇਓਰੈ॥ਸਰੇਪ੍ਰਾਨਪੋਠੇਰਿਚਾਪੋਠੇਰਿਧਰੇਮਾਰਿਓਨਮੋ
 ਸੋਤਡੇਰੇਨਾਡੁਗਾਇਓਰੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕਰੇਪਲਮੋਬਿਨਾਸਕਰੇਭਰੇ
 ਉਨੇਉਨੇਭਰੇਸਦਾਸੁਭਰਹੀਭਰਾਇਓਰੈ॥੧੨॥ਅਕੀਭਿਤੁ॥ਕਪੁਤ
 ਅੰਗੁਠਾਚੁਪੇਕਪੁਅਤਰਿਹੀਕਉਸੁਖੇਹਿਡੇਲਿਓਮਹਿਪੁਪੇਕਪੁਕਪੁਤ
 ਉਦਾਸਹੋਇਨਾਗਾਕਾਇਓਰੈ॥ਕਪੁਤਚਾਰਿਦ੍ਰਿੜੇਇਦੁਕਾਮਗੋਗਾਇ
 ਰਇਕਪੁਜਾਗੈਕਪੁਸੋਇਕਪੁਮਹਾਂਗਾਜਾਹੋਇਛੜਕੈਠਿਗਾਇਓਰੈ॥

49

ਕਪੁੰਨਿਹਤਿਕਾਰੀਅਉਕਪੁੰਨਚਮਚਾਰੀਕਪੁੰਨੋਸਿਕਾਰੀਹੋਇਸਿਕਾਰ
 ਖੇਲਦੇਕਉਆਇਓਹੈਕਪੁੰਨਕਰਮਕੇਪ੍ਰਕਾਸੀਕਪੁੰਨਸਕਾਬਿਲਾਸੀਕਪੁੰ
 ਬਾਮਕਉਪਾਸੀਕਪੁੰਬਰੀਹੋਇਲੁਭਾਇਓਹੈ॥੧੭॥ਕਾਤਿਤ॥ਨਮੋ
 ਵੈਨਜਾਵੈਕਪੁੰਦੇਖਨੋਨਪਾਵੈਕਪੁੰਪੀਵੈਨਖਾਵੈਆਪਆਪਮਹਿਸਮਤਾ
 ਹੈਗੁਪਕੋਨਹੰਗੁਕਈਨਤਾਸਿਆਵੰਦੁਨੰਗੁਕਈਸਾਂਤਿਪੁੰਨਜੰਗੁਕਈ
 ਨਗਾਤਿਪੁੰਨਗਾਤਾਹੈਮੇਲੁਨਾਮੇਲਾਪੁਕਈਜਪੇਨਹੀਜਾਪੁਕਈਮਾ
 ਪੁੰਨਬਾਪੁਕਈਸੋਤਅਪੋਨਹੰਗਗਤਾਹੈਨਕਰਮਕੇਪ੍ਰਕਾਸੁਕਈਗੁ
 ਹੀਨਉਦਾਸੁਕਈਨਾਡਿਮਾਸਸੁਆਸੁਕਈਨਜਮਤਾਨਜਾਤਾਹੈ॥੧੮॥
 ਕਾਤਿਤ॥ਜੀਮੇਆਪਮਰੇਆਪਆਪਮਾਈਆਪਬਾਪਆਪਵਰਮਾ

ਪਸਾਪਸਾਧਚਰਾਪਹੀਨ ਅਵਰਕਉ ਬਨਿਓ ਆਪ ਜੋਗੀਭੋਗੀਆ
 ਪਰਗੁੰ ਅਰਗੀਆਪਸੋਗੁੰ ਵਿਜੋਗੀਆਪਨੀਚਉਚਾਪਹੀਗੁਣਾ
 ਨਛਨਿਓ ਆਪਹੀ ਅਉਤਰਿਓਇਆਪੇਰੀਥਿਕਾਰਿਓਇਆਪਹੀ
 ਬਿਚਾਰਿਓਇਆਪੇਆਪਹੀਨਿਓ ਆਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਆਪਕਰਮਤੇਉਦ
 ਸਆਪਆਪਵਾਸੀਵਾਸਆਪਐਸੇਬੇਦਮਾਹਿਭਨਿਓ ॥੧੬॥
 ਕਉਤਿ ॥ ਕਨਿਹੋਇਆਇਓਗੋਪੀਗੁਆਹੋਇਆਇਓਕਾਈਕਾਈ
 ਕਉਨਥਾਇਓਆਇਕਉਤਕੁਬਨਾਇਓ ਕਸਹੋਇਆਇਓਅਥਰ
 ਰਾਜਕਕ ਆਇਓਐਸੇਆਰਕੇਖਪਾਇਓਤਾਂਕੇਗੰਨਜਾਕਹੋਇਓ
 ਨਾਬੰਦਾਥਨਿਕਉਬਨਾਇਓਮੁਹਣੀਅਪਰਕੇਬਜਾਇਓਅਹੁਪੇਨਕ

ਉਚਗਾਇਓ ਮਾਖਨ ਬੂਟ ਬੂਟ ਖਾਇਓ ॥ ਨਾਲੇ ਅਰਜਨ ਹੋਇਆ
 ਇਓ ਨਾਤ ਦੇਸਤੀ ਕੋ ਪਾਇਓ ਅਰਧਨ ਖਕ ਉਚਕਾਇਓ ਤਾਂ ਤੇ ਸੂਰ
 ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਕਾਢਿਤੁ ॥ ਸਹੀ ਸਅਟਾਗ ਗੋਪੀ ਹੋਇਕਾਂ
 ਨਕਿਸਨਿ ਜਾਨ ਸੋਇ ਸਭਿ ਮਹਿ ਸਮੋਇਆ ਪਰਾਸਕ ਉਬਨਾਇਓ
 ਹੈ ॥ ਰਸੀਆ ਰਸੀਯਾ ਹੋਇ ਗੋਪੀ ਸੰਗਿ ਗੋਇ ਮਗੋਇ ਨਿਰਤਤਿ ਨਿਸੰ
 ਕਸੋਇ ਉਪਮੋ ਮਚਾਇਓ ॥ ਰਾਧਾ ਸੰਗਿ ਖੇਲੇ ਅਉਰ ਕਾਮਨ ਸੋਮੇ
 ਲੇਤਾਂ ਕੋ ਹਾਥੀ ਕਰਿ ਖੇਲੇ ਮਾਥੇ ਚਉਰ ਕਉਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ਕਰਮ ਸਾਂ
 ਟੀ ਕੋ ਬਨਾਉ ਗੋਪੀ ਕੰਨ ਖੇਲੇ ਦਉਸ ਦਕੇ ਸਦਕੇ ਜਾਵੈ ਮਉ ਮੈਤ
 ਐਸੋ ਸੁਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਕਾਢਿਤੁ ॥ ਰਾਮ ਹੋਇਆ ਇਓ ਤਾ

ਤੇਗਾਪਵਕਰਾਇਓਇਸੀਤਾਬਰੁਪਾਇਓਇਰਾਪਨਖਕਉਚਛਾਇ
ਓਇਜਾਜੇਜਨਕਕੇਕਰਾਇਓਅਉਸੁਅੰਬੁਕ

੫੩

ॐ
ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਆਰੇਗਗਰੀਅਰਮਪ੍ਰਕਾਸਿਦ੍ਰਿਤਾ॥੧॥ਸੋਢੇਕੁ॥॥ਯੇਗੁਜੁ
ਗਤਿਜੋਜਾਨੀਸੋਜੋਗੀਪ੍ਰਵਾਨਾਤਿਰਿਜੋਗੀਕੇਦਰਸਨੇਪਾਵਹਿਪਦ
ਨਿਬਾਂਣ॥੧॥ਅੰਦ੍ਰਿਸੀ॥ਅੰਗੇਗਜੁਗਤਿਜੋਜਾਨੀਜੁਗਚਰੇਜੀਵੈ

॥ ਮਰਨ ਜੀਵ ਲਖੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਾਣੀ ਮਥੀਵੈ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਦਾਸੀ ਤਿ
 ਸਕੀ ਕਢੁ ਚਾਹਿ ਨਹੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਕੰਤ ਬੀਤਾਂ ਵਦਾਰ ਸਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥
 ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਬਿਨ ਚਾਨ ਲਖੀਵੈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਜੋਗੀ ॥ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁੜੇ ਜੋਗੇ ਸੇਚਿਤ ਜੜਤਿ ਹਿਖੁ ਲਯਾਇ ॥ ਤਿ
 ਹਿ ਜੋਗੀ ਕਿਦਰ ਸੇਠਾਂ ਅਨਾਦਿ ਪਰਚਾਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਬਾਜੇ ਹੁਲੁ ਭੁਲੁ ਕਾਰੰ ਸੁਣ ਜੋਗੀ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸੁਣ ਸੁਣਿ
 ਸਰਸਾ ਸਵਾਪਾਨ ਤਿਹ ਮਨ ਅਲਿਸਾਨਾ ॥ ਗੁੰਗਾ ਬਥਲਾ ਬੋਲਦਾ
 ਜਿਉ ਮਸਤ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਤਿਹਿ ਜੋਗੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਤੇਕ
 ਰਮ ਪਰਮ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਨਾਦਿ ਗਵਿਆ ਸਰਬ ਮਹਿ

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਿ ਨ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੀ ਐ ਭੇਟ ਤਪੀ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਪੰਚ ਤਤਕੇ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਬਾਜੇ ਨ ਚਿੰਤ
 ਰਵਾਜੇ ਮੁੰਦਕੇ ਦਸਵੇ ਵਿਚ ਗਾਜੇ ॥ ਪਾਨੀ ਅਗਜਿ ਉਪਰ ਗਵਦੇ
 ਕਾਮ ਸੁਲਕੇ ਲਾਯੋ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਜਿ ਨਾਮ ਪਾਇ ਚਿਅਨ ਦੇਸ
 ਭਸੀ ਸਾਬਿਗਜੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ॥ ॥ ਜਿਅਨ ਚੰਦ ਲਚ ਪਲਾਏ ਸੁਨਤ
 ਸਬਦ ਬਕ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰ ਸੁਆਦ ਸਭ ਫੀਕਿਆ ਜਬ ਅਨਾਦਿ
 ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸੇ
 ਸਗੋ ਵੈ ॥ ਲਾਗ ਗੀਤਿ ਹਿਟ ਕਟ ਕੀ ਵੀ ਗੁਦੀ ਵਿਛੋੜੈ ॥ ਮਖੁਲ
 ਬਿਅਾ ਵਿਰਲੇ ਛਾਹਿ ਛੁਟ ਕੁਛ ਵੈ ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਐ ਸੋ ਜੋਗ

ਜਾਣਕੇ ਦੇਇਨਿਸਲੀਸੇਵੈ॥੬॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਕਾਮੁਲਯ
 ਹਿਅਹਦਿਸੇਰਚਗਖਾਮਨਦ੍ਰਿੜਗਖੇਸਬਦਮਹਿਲੇਗੀਤਾਕੀ
 ਸਾਖਾ॥੬॥੥੫੬੭੮॥ ਸ਼ੀਤਾਅੰਦਰਅਖਿਆਮੁਕਤਾਨਕੇਤੀਈ॥
 ਅਨਾਦਪੂਰਨਸਰਬਮਹਿਸਭਨੀਰੀਥਾਂਈ॥ ਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਨਿਫੁਰਮਾਇਅ
 ਜੋਆਪਗੁਸਾਂਈ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਜੋਜਨਹਤਾਅਨਾਦੇਪਾਇਆਕਰ
 ਮਸੀਈ॥੫॥੥੫੬੭੮॥ ਅਨਾਦਪੂਰਨਪਸਰਿਆਪਸਰਿਹਰਿਚਿ
 ਰਈਲੋਕਾਜੋਜਨਹਾਤੇਅਨਾਦੇਉਤਰਗਏਸਭਸੇਕਾ॥੬॥੥੫੬੭੮॥
 ਏਹਿਮਨੁਕਿਸੇਨਬੇਪੀਐਅਨਾਦਬੇਪਾਇਆ॥ ਆਗੇਸ਼ੀਬਸਸੁਜੀ
 ਸ਼ੀਰਾਮਸੁਨਾਇਆ॥ ਅਨਾਦਰਤਾਰਾਮਜੀਤਿਨਪਰਚਾਣਾਇਆ॥

ਮਾਮਤਵਾਗੋਰੁਇਕੈਤਿਹਿਸੰਨਸਮਾਇਆ॥ ੫੫॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ॥ ਥਰ
 ਖਾਵਾਗੁੰਬਰਖਦਾਚੁਹਿਚੁਹਿਚਿਕੀਆਵੰਗੁ॥ ਤਾਣਮੁਦੰਗਉਪੰਗ
 ਜਿਉਸੁਕੋਬੀਸੀਅਰਨੰਗੁ॥ ੫੬॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਕਤੇਕੰਬੀਗੁਮੁ
 ਨਾਦਹੀਤੁਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪਵਨਯੁ॥ ਆਰੀਆਮੀਪੁਸਾਵਨਉਠਾਅ
 ਨਾਦਕਾਤੀਕਟਿਅਭਉਦੁਜਾਕੁਠਾ॥ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਏਕਜੋਰ
 ਸਮਾਲੀਆਦੇਅਨਾਦਪੁਠਾ॥ ੫੭॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ॥ ਕੁਛਨਲਿਖਿ
 ਆਕੁਛਹੀਜੋਲਿਖਿਆਸੇਸਚੁ॥ ਐਸੇਜਾਣੀਜੋਗੀਆਅਨਾਦਸੇ
 ਤੀਮਚੁ॥ ੫੮॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਿਐਸਨੁਅਨਾਦਦਾਪੁ
 ਚਾ॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖਨਾਥਆਦਓਨਾਏਹਚਰਚਾ॥ ਪਾਇਆਪਰਚਾਅਨ

ਦਏਮੁੰਦਬੈਠੇਦੁਚਾ॥ ਅਪਣੇਆਪਸਮਾਇਆਸਭਠਿਠਾਹਰਿਚਾ॥
 ॥੮॥ ॥ਜਨਮੁ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਇਕੈਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਚਾਣਾਇ॥ ਕੁਥਿਤ
 ਪਾਈਅਗਲੀਤਉਜਗਰਚਿਰਿਆਇ॥ ੯ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧ
 ਨੁਪਾਇਕੈਤਿਹਿਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ਚਾਰੇਖਾਣੀਉਪਜੀਆਪਚਤਤ
 ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਦੀਕੁਬਤੇਯਹਿਠਾਣੁਬਣਾਇਆ॥ ਵਾ
 ਸਿਵਾਹਿਜੀਜੇਜਨਰਤੇਸੁੰਨਸੇਵਿਚਆਪੁਲਖਾਇਆ॥ ੧੦ ॥ ॥ਜਨਮੁ॥
 ਸੁੰਨਸਮਾਧੋਕਪਾਇਕੈਸੁਧੇਕੀਨੇਪ੍ਰਾਨਾਪ੍ਰਾਨਸਮਾਨੇਪ੍ਰਾਨਮਹਿਤੀਤੇਉਪ
 ਜੇਗੀਅੰਨਾ॥ ੧੧ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧੋਕਪਾਰਪ੍ਰਾਨਜਿਹਿਜੀਤਿ
 ਆ॥ ਅਪਨੇਅੰਦੁਆਪਆਪਮਿਲੀਤਿਆ॥ ਬੈਠੇਆਸਨਧਾਰਹੋਇ

ਨਚੀਤਿਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀਤਿਠਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਤਿਆ
 ॥੧੦॥ ॥ ਸੋਭੋਕੁ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਮਹਿ ਸੋ ਸੁਖ ਕਾ ਹੁਨਾਰਿ ॥ ਲਾਖ
 ਵਖੇ ਪਮਿਟਾ ਵਦੀ ਲੈ ਕਰਿ ਅਪੋਨੇ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਹਲੇ ਸੁ
 ਨ ਸਮਾਧ ਸੀ ਪਿਛੋਂ ਸਭ ਰੋਈ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਕੋ ਪਾਇ ਕੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ਅੱਥ
 ਈ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਕੀ ਭਾਵ ਲੀ ਖਿਲਾ ਕਤ ਖਿਲ ਕੋਈ ॥ ਸੁਨੋ ਹੀ ਸਭ ਉ
 ਪਜੀ ਠਿਰਿ ਸੁਨ ਮਿਲੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਸੋਭੋਕੁ ॥ ਸੁਨੋ ਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ
 ਸੁਨੋ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭੇਦਿ ਭਇਓ ਜਬ ਸੁਨ ਕਾ ਸਰਬ ਸੁਨ ਹੋਇ ਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ਤਿਨ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿ
 ਨ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ਬੇਦੀ ਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸੁਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ

ਗੀਜੈ॥ ਅਲਖ ਅਹਾਰ ਵਾਹ ਵਾਹ ਦਾ ਪੋਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਦਨਿ
 ਅਲਖ ਮਨੁ ਆਵ ਸਕੀਜੈ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀਜੈ ਵਸ ਆਵੇ ਮਨੀ ਰਾਮ ਮ
 ਗਮਨਿ ਗਮ ਸੁਨੀਜੈ॥ ੧੪॥ ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ॥ ਸਦਾ ਇਕੰਤ ਉਮਾ ਹਿਰਾ ਮਾਵ
 ਸਿਕਰਾ ਜੀਤਾ ਮਾਵ ਸ ਆਵੇ ਸੁਜ ਹੀ ਜੋ ਲਾਵੇ ਯਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੧॥
 ਕੰਦ ਗਾ ਕੋ ਠੀਖ ਕਰਹ ਤਜਹ ਪਖ ਕਰਨ ਸੁਲੀਐ॥ ਹੇ ਠਿਛਾਵੈ ਕੁ
 ਸਾ ਲੈ ਉਪ੍ਰਾਸਨ ਚੁਲੀਐ॥ ਸਿਧ ਆਸ ਲਵਾ ਪਦ ਮਹੀਲਾ ਇਥੈ ਸੇ
 ਮੁਨੀਐ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਸੁਧਾਰਾ ਕੈ ਮੇਰ ਰੰਡ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਗੁਲੀਐ॥ ੧
 ੫॥ ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ॥ ਨਿਰਉ ਪਾਪ ਆਸਨ ਕੀ ਏਥੈ ਠੇਧਿ ਅੰਨ ਲਗਾਇ ਨਖ
 ਸਖਰ ਮਨ ਹਲੀਤ ਉਜੇਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਹਲੇ ਪ੍ਰਾਣ

ਪਉੜੀ॥

ਯਾਮਕਰਿਸੁਧਦੇਹੀਕੀਜੈ॥ਸਨੇਸਨੇਚੜਾਈਐਠਹਿਗਾਇਲਹੀਜੈ॥
 ਜਿਤਨੀਸਕਤਿਸਰੀਰਮਹਿਤਿਤਨੋਖਿਚਲੀਜੈ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਪ੍ਰਾਣਾਯ
 ਅੰਤਾਰਕੈਠਿਰਿਸੁੰਨਠਹਰੀਜੈ॥੧੬॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਸੁੰਨਠਹਰਨਾਮਨੀ
 ਹਮੁਤਬਪੁੰਨਸੁਨੇਆਕਾਸਾਅਨਾਦਪ੍ਰਚਾਪਾਇਕੈਕਰਿਬੈਠਾਸੁਖਾਬਿ
 ਗਾਸ॥੧॥॥ਪਉਵੀ॥ਅਨਾਦਪਾਇਅਨਾਦੈਮੂਚਿਆਛੁਟੇ
 ਸਰਬਜੰਜਾਲਜਾਅੰਤਰਿਗਚਿਆਛੁਟੇਸਭਸੁਆਦਬਿਨਅਨ
 ਹਦਕਚਿਆਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਅਨਾਦਲਾਗਾਰੰਗਮਿਲਾਵੈਜਚਿਆ
 ॥੧੭॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਅਨਾਦਕ੍ਰਮਿਆਮਨੀਰਾਮਬੰਗੀਸੁਨੀਅਚਨ
 ਕਆਇਤਨਅਨਕੀਤਹਿਸੁਧਨਹਿਅਪਨਾਮੁਪੁਰੁਸਾਇ॥॥ਪਉਵੀ॥

ਅਨੁਦਿਕੇਗਪਤਾਜਿਸੇਏਰਿਪਾਇਆ। ਵਿਸਰੇਰੰਗਰਸਭਗਨਬਿ ੫੮
 ਆਪੇਆਇਆ। ਰਾਜਜੋਗਰਸਪਾਇਆਪੁਰੁਭਾਇਆ। ਵਾਪਿਛਾ
 ਰਿਜੰਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈਬਲਾਇਜੇਸੁੰਨਸਮਾਇਆ। ੧੮॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥
 ਪੁਰੁਪ੍ਰਚਾਜੋਗਕਾਦਿਤਾਗੁਗਾਬਤਾਇ। ਸਿਖਪੁਛੇਕਰਿਜੋਰਿ
 ਕਰਿਬੀਜਮੰਤ੍ਰਨਿਧਪਾਇ। ੧॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸੁਖਸਾਰ
 ਗੁਰਮੋਹਿਦੀਜੀਐ। ਤੁਮਬਿਨੁਕਈਨਾਰਿਅਪਨਾਕਰਿਲੀਜੀਐ॥
 ਸਾਸੋਕੇਰੀਜੁਗਤਦੇਪੁਤੀਜੀਐ। ਵਾਪਿਵਾਹਿਜੀਗੁਰਸੁਪਰਸੰਨਦਿ
 ਅਲਵਿਚਪਾਤ੍ਰਬੀਜੀਐ॥ ੧੯॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੀਤਦੇ
 ਏਆਕਰਿਅਮਥਿਨਾਇਸੇਨਕੋਇ। ਸਿਖਸੁਆਸੀਸੁਤਕਰਿਸੇਪੰਥ

ਚੋਪਗੇਇ॥੧॥ ॥੫੯੬॥ ॥ ਸੁਆਸਜੁ ਨਿਸਦਿਨ ਆਵਹਿਤਿ ਸੈਸਮਾ
 ਲੀਐ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰ ਵਿਚ ਪਾਇਕ ਬੂਨਟਾ ਲੀਐ॥ ਆਵਲਜਾਵਲਸੁ
 ਆਸਥਾਤ ਸੁਖਾ ਲੀਐ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਸੁਆਸਾ ਪ੍ਰਚਾਪਾਇਆ ਪਕ
 ਭਾਲੀਐ॥ ੨੦॥ ॥੫੯੭॥ ॥ ਜਿਨਮਨੋਇ ਵੇਖੇ ਪਮਹਿਤ ਉਸੁਆਸ
 ਖਿਚਗਾਖਾਸਾਤ ਸੁਆਸ ਕੇਖੈ ਚਲੇ ਫਿਰਮਾਨ ਮੀਟੈਆਖਾ॥ ੫੯੮॥
 ਮਨੁਆਮਾਨਹਿ ਸਮਾਇ ਸਾਸ ਸਮਾਇਆ॥ ਇਸਥਿਤੋਰਵੈ ਸਾਸਜ
 ਆਵਲਜਾਇਆ॥ ਹਸੁਜੋਗੀਲੀਤਾ ਚਖਕਿਆ ਆਖਵਿਖਾਇਆ
 ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਗੁੰਗੇਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਸਮੁਤ੍ਰਿਸਿਆਇਆ॥ ੨੧॥
 ॥੫੯੯॥ ॥ ਦੁਜਾਪਰਚਾਜੋਗਕਾਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸੁਪਪਾਇਆ ਫਿਰਿਪੁਛੈ

ਜਗਿਆਸੀ ਆਕੈਸੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਤ
 ਸਿਖ ਕੋ ਸਿਖੁ ਪੈਸਤਿ ਸੰਗੀ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਦੇਵੈ ਸਿਖ ਕੋ ਜੈਸੇ ਕਛੁ ਮੰਗੀ ॥
 ਨਉ ਨਿਪ ਬਖਸੈ ਸਿਖ ਕੋ ਕਛੁ ਹੋ ਨਤੰਗੀ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਛੁਡਾਹਿ
 ਕੁਸੁੰਭ ਕਾਰੰਗ ॥ ਰਿਹੰਗ ਰੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਜੋਤੀ ॥ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਪ ਸੁਲ
 ਵਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਚਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸੁਆਸ ਸਮਾਏ ਸੁਆਸ ਮਾਹਿ ਸਾਈ
 ਸੁੰਨ ਵਸੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਾਸ ਸਮਾਇ ਹੋਵੇ ਸਾਸ ਸੁਖ ਮਜੇ
 ਜੇ ॥ ਆਪੇ ਚਮੜ ਜਾਵੇ ਵੇਵੇ ਗੁਲਾਨ ਲੇਹੇ ॥ ਸੁਖ ਮਆਰ ਵ
 ਹਵਾਰ ਕਰ ਸਮਾਏ ਦੇਹੇ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਜਿਸੇ ਸਮਾਈ ਦੇਹੀ ਸੇਸੁ
 ਨਸਮੇਹੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜੋਤੀ ॥ ॥ ਜੋਇ ਉਕਰੇ ਸੋਹੇ ਵਈ ਇਸ ਮੇਭੇਦਾ

ਜਾਣੁ। ਨੇ। ਤੀ। ਪੋ। ਤੀ। ਛੋ। ਰੋ। ਕੇ। ਗ। ਜ। ਜੇ। ਗੁ। ਇ। ਉ। ਮ। ਲੁ। ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਹ। ਜੇ। ਜੇ। ਗੁ। ਕ। ਮ। ਵ। ਲੁ। ਹ। ਜੁ। ਕ। ਮ। ਵ। ਦੇ। ॥ ਪ। ਰ। ਅੰ। ਦੁ। ਪ। ਰ। ਚ। ਪ। ਵ। ਨ। ਛੋ। ਰ।
 ਨ। ਜ। ਵ। ਦੇ। ॥ ਜਿ। ਉ। ਜ। ਨ। ਕੇ। ਸੁੰ। ਨ। ਸ। ਮ। ਵ। ਨ। ਤ। ਖ। ਤ। ਬ। ਸੀ। ਵ। ਦੇ। ॥ ਵ। ਹਿ। ਵ। ਹਿ। ਜੀ।
 ਹ। ਜੇ। ਜੇ। ਗ। ਮ। ਨ। ਲ। ਵ। ਨ। ਸੇ। ਸੁ। ਖੁ। ਪ। ਵ। ਦੇ। ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਜੋ। ਗੁ। ॥ ॥ ਸੁ। ਅ। ਸ। ਸ। ਮ।
 ਲ। ਰ। ਖ। ਲ। ਥਿ। ਰ। ਥ। ਸ। ਸੁ। ਨ। ਜ। ਈ। ॥ ਸੁ। ਖ। ਮ। ਸ। ਸੇ। ਹੋ। ਈ। ਕੇ। ਸ। ਰ। ਜੇ। ਸੁੰ। ਨ। ਸ।
 ਮ। ਈ। ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੁ। ਅ। ਸ। ਜੇ। ਆ। ਵੇ। ਜ। ਵੇ। ਐ। ਸੇ। ਵ। ਰ। ਤ। ਦ। ॥ ਤੀ। ਸੇ।
 ਤੀ। ਮ। ਨੁ। ਲ। ਵੇ। ਦੁ। ਰ। ਤ। ॥ ਰ। ਤ। ਦ। ॥ ਸੇ। ਹੀ। ਮ। ਲ। ਬ। ਨ। ਈ। ਜੀ। ਦੇ। ਨੁ। ਪ੍ਰ। ਚ। ਦ। ॥ ਵ।
 ਹਿ। ਵ। ਹਿ। ਜੀ। ॥ ਇ। ਸ। ਥਿ। ਤੇ। ਹੋ। ਇ। ਠ। ਰ। ਵੇ। ॥ ਹੋ। ਇ। ਸ। ਲ। ਪ। ਰ। ਤ। ਦ। ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਜੋ। ਗੁ।
 ਤੀ। ਜ। ਪ੍ਰ। ਚ। ਜੇ। ਗ। ਕ। ਦਿ। ਤ। ਗੁ। ਗ। ਬੁ। ਛ। ਈ। ॥ ਸਿ। ਖ। ਸਿ। ਆ। ਲੇ। ਸ। ਮ। ਈ।

ਆਗਿਆਸੁੰਨਸਮਾਇ॥੧॥ ॥੧॥ ਤੀਜਾਪ੍ਰਚਾਜੋਗਕਾਪੁਛੇਵ ੬੦
 ਡਿਭਾਗੀ॥ ਅਸਟੰਗਡੰਡਉਤਕੇਕਰਤਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰਲਾਗੀ॥ ਈ
 ਸਰਕੀਉਪਾਸਨਾਆਇਅੰਤਰਜਾਗੀ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਈਸੁਰਆ
 ਇਆਚਿਤਤਿਅੰਨਸਭਤਿਆਗੀ॥ ੨੬॥ ॥੧॥ ਸਤਗੁਰ
 ਕੇਉਪਾਸਨਾਸੁਨਹੋਸਿਖਵਡਭਾਗੁ॥ ਅੰਤਰੀਵਿਖਲਾਵਹੁਈਸਰ
 ਕੇਸੁਹਾਗੁ॥ ੨੭॥ ॥੧॥ ਰਿਦੇਗੁਠਕੇਅੰਤਰੇਸਿਖਸੁਰਤਲਗ
 ਵਹੁ॥ ਅਸਟਕਵਲਦਲਪੰਖੜੀਸਿਖਾਸਨਪਾਵਹੁ॥ ਤਾਂਪ੍ਰਬੈਠੇਅ
 ਜੀਲਛਮਾਚਵਰਤੁਲਾਵਹੁ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਬੀਵੇਅੰਗਸੀਆਲ
 ਛਮੀਐਸੇਧਿਆਨਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੮॥ ॥੧॥ ਐਸੇਧਿਆਨਸੀ

ॐ

ਗਮਜੀਕਛਕੈਨਪਿਕਬੈਨਾਸੰਮਸੁੰਦੁਤਸਘਨਪਾਨਮੈਨਮੈਨਕੇ
ਮੈਨਾ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥॥ਕ੍ਰੀਟਮੁਕਟਿਛਬਥਾਇਭਾਨਾਜਾਹਜਿਉ॥
ਅਥਕਰਹੀਵਥਪਾਇਸੰਮਾਥਿਸੀਆਹਜਿਉ॥ਭਉਆਵੰਗਕਮਾ
ਨਭਉਰਹੀਜਾਹਜਿਉ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਵੰਦਚੰਬੇਦੀਆਕਲੀਆਬਾ
ਗਬਾਹਿਜਿਉ॥੨੬॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਹਿਰਦੇਧਾਰਪਿਆਨਧਰਅੰਤਰ
ਨੈਨਪਸਾਰਾਕਰਮਸੰਦੀਬਥਿਧਾਰੇਸੀਰਾਮਅਵਤਾਰ॥॥ਪਉੜੀ॥
ਸਿਖਉਪਾਸਨਾਪਾਇਪਿਆਰੁਥਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾਦਸਸ
ਅੰਤਰਿਆਇਆਬੇਧਾਗਿਓਤਿਹਿਪਿਆਨਜਿਸੇਪੈਥਾਇਆ॥ਵਾ
ਹਿਵਾਹਿਜੀਸੀਰਾਮਕੋਰੁਪੁਤਿਸੇਪੈਪਾਇਆ॥੨੭॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਤੀ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ चरिष्ये च जगत्कामादिभ्योऽपि स मां साधयन् ॥
 दाम्भिकीं च नीतिं चैवैकैः सति गुरुद्विभिरासा ॥ १ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 दाम्भिकीं च जगत्कामादिभ्योऽपि स मां साधयन् ॥ सत्त्वं चैवैकैः सति गुरुद्विभिरासा ॥
 तारोऽपि गुरुद्विभिरासा ॥ सत्त्वं चैवैकैः सति गुरुद्विभिरासा ॥ दाम्भिकीं च नीतिं चैवैकैः
 तद्वत्सुखाद्विजोगी आनन्दबन्धकी मारो ॥ ३ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 उन्मिषातीति चरिष्ये सत्त्वं चैवैकैः सति गुरुद्विभिरासा ॥ तद्वत्सुखाद्विजोगी आनन्दबन्धकी
 मारो ॥ १ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ जगत्कामादिभ्योऽपि स मां साधयन् ॥
 माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥ माप्यैः ॥
 दैः अपरमगाप्यैः ॥ दाम्भिकीं च नीतिं चैवैकैः सति गुरुद्विभिरासा ॥ तद्वत्सुखाद्विजोगी आनन्दबन्धकी

ਮਸਤਬੀਧੈ॥੩੩॥॥ਸਤਨਾਮ॥ ॥ਪੰਜਵੇਂ ਜੋਗ ਕਾ ਯਹਿ ਸਭ ਸੇ ਸਿਰ
 ਮੋਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤਾ ਸਿਖ ਕੋ ਰਜਨੀ ਤੇ ਭਈ ਭੋਗ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥
 ਪੰਚਵਾ ਪ੍ਰਚਾ ਪਾਇ ਸਿਖੁ ਮਘਾਇਆ ਸਾਖੇ ਜੋਗ ਕਾ ਪ੍ਰਸਨ ਤਾਹਿ ਚ
 ਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਤਿਨ ਮਨ ਭਾਇਆ ਵਾਹਿਵ
 ਹਿ ਜੀਛੁ ਠਵਾ ਪ੍ਰਚਾ ਸੀਖ ਗੁਰਾ ਫੁਰਮਾਇਆ॥੩੪॥॥ਸਤਨਾਮ॥
 ਸਿਖ ਕੋਰੇ ਅਰਦਾਸ ਸਤੁ ਸੁਲੈ ਕਹੈ ਮਾਰਾ ਜਾ ਜਬ ਤੇ ਖੁਲੈ ਸਮਾਧ
 ਤੇ ਤਬ ਦੀਸੇ ਸਤੁ ਸਾਜਾ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਠਿਰਿ ਲਾਗੇ
 ਨੇਨਕ ਭੀਤਿ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਭ ਹੋਇ ਸਮਾ ਲਾਜਾ ਤਸ ਠਾਤ ਕਾ ਉਚ
 ਨੀਚ ਉਜੀਆ ਲਾਇਨ ਅਰੁ ਗਾਤ ਕਾ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਕੋ ਸੇਕਣੀ ਏਪਾ

੬੨

ਪ੍ਰਚਾ

ਲਾਕੋ ਮੁਖ ਬਾਰਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਸਤਿਕੁ ॥ ਸਤਿਕੁ ਜੋ ਸਤਿਕੁ ਨ ਲੇਕੁ ॥
 ਅਸਤਾਯਾ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸੀਤ ਮੁਹਿ ਤੇ ਸੀਦਿ ਵਹੁ ਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸ
 ਤ ਅਸਤ ਬਖੇਕ ਸਿਖ ਸੁਲਾਵਦੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਏਦਿ ਅਲਖੁ ਐਖ
 ਮਿਟਾਵਦੇ ॥ ਯਾਹੀ ਸਚਾ ਵੀਗ ਲਬੇਦ ਸੁਤਗਾਵਦੇ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜੀ
 ਅੰਦਰਦੀ ਵਾਬਾ ਲਵ ਸਤ ਲਗਾਵਦੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਤਿਕੁ ॥ ॥ ਸਤਿ
 ਸੇ ਅਤ ਮੁਗਮੁਹੈ ਅਸਤ ਸਰੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਖੋ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਵਹੁ ਠਕ ਰਿਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਂਗਾਂ ਭਾਂਤ ਵਿਖਾਈ ਰਿਹਾਇ
 ਜਲ ਜਿਵੇ ॥ ਜਿਉ ਭੂਤ ਦਿਆ ਅਗ ਬਾਣੀ ਜਾਈ ਜਗੁ ਤਿਵੇ ॥ ਜਿ
 ਉਸੇ ਸੇ ਸਿੰਧੂ ਵਿਖਾਈ ਲਗ ਲਾਹਿ ਕਿਵੇ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜੀ ਸਭ ਅਤ

ਮਰਾਮਨਿਹਾਈ ਦੁਸਰਨਹਿਲਿਵੇ ॥੩੭॥ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ ਏਕਾਮਾਈਜੁ
 ਗਤਵਿਅਈਤੀਨਚੇਲੇਪਰਵਾਨਾ ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀ ਇਕਭੰਡਾਰੀ ਇਕਲਾ
 ਇਬਾਨਦੀਵਾਨਾ ॥੧॥ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਾਇਆਤਤਉਪਾਇਜਗਤੁਬ
 ਟਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮੇਸਤਾਸਉਪਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾਤਤਾਠਾਦੁ
 ਹਲਾਇਮਿਲਾਇਆ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਮਨਬੁਧਸਤਤਤਅਉਸਕਾਰ
 ਕਮਾਇਆ ॥੨॥ ॥ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਪਉਦਆਕਾਸਜਲਪੰ
 ਜਵਾਅਗਨਿਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਦੇਇਦ੍ਰੀਤਤਕੀਮਨਬੁਧਪ੍ਰਗਟੇਆਇ ॥
 ॥੩॥ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪੰਜਾਤਤਾਪੰਜਭਾਗਲੈਮਿਲਬਲਦਾਈ ॥ ਜਲਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਥੋਭਾਗੁਲੈਜਲਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਜਮਿਲਾਵਫ਼ਾਹਲੁਗ

ਗਮਿਲਾਈ॥ ਵਹਿਵਹਿਜਿਤਿਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਪਉਲਮਿਲਾਅਕਾਸਸਮਾਈ
 ॥੨੬॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥ਰਲਮਿਲਤਤਾਠਾਏਯਹਿਚੀਟੀਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿ॥ ਤਤ
 ਸਮਾਏਤਤਮਹਿਤਉਸਭੁਕਛੁਆਇਆਜਾਦਿ॥੧॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਮਾਹਿਯਹਿਯੋਇਖੜੇਏ॥ ਉਸਤਤਨਿੰਦਿਆਮਤਸ
 ਹਤਤਾਬੀਏ॥ ਮਨੁਆਮਨਮਾਉਤਿਕੋਬੁਧਮੇਲਵਿਖੇਏ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਅਗਵਾਨੀਐਵਿਖਿਆਨੁਏਏ॥੬੦॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥
 ਜਿਆਪ੍ਰਿਤਪੀਰਜਿਅਹਗਿਆਨਾਛੁਪਾਪਿਪਾਸਮਉਤਨੀਦਯਹਿ
 ਸਭਤਤਸਮਾਨ॥੧॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥੧੦੦੦॥
 ਵੈ॥ ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵੜਾਹਲਪੁਰਜਮਾਵੈ॥ ਖੁਪਿਆਤਰਹੋਇਪਾਵ

ਦਾ ਕਛੁਖਾਇਆਵੈ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਅਤਮਗਮਾਨਿਗਲਮਾਸਭਤਤ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਵੇਦੇਹਾਪਜਿਤਤਕੀਸੁਖਮਅਉਅਸਥੁ
 ਲਾਸੁਖਮਮਾਬੁਪਸੁਮਾਸੈਯਾਹਿਅਸਥੁਲਕੇਮੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁਖਮਹੀਅਸਥੁਲਕੇਵੈਕਈਥਾਗਾਨਕਮੁਖੇਨੇਤ੍ਰਸਵਲਪਇੰਦ੍ਰੀਗੀ
 ਓਸਭੀਧਾਗਾਕਰਦਾਕਰਮਅਲਖੇਕਈਥਾਸੁਮਾਰਾਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ
 ਸੁਖਮਸਤਨਜਾਣਸਚਾਨਰੰਕਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਜੋਕਛੁਕਿਰਿ
 ਆਕਰਤੈਸੁਖਮਅਉਅਸਥੁਲਾਸਤਅਸਤਪਛਾਦੀਐਕੁਲੁ
 ਇਸੇਦਾਮੁਖੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਾਖੀਅਤਮਗਮਾਨੈਜਿਉਭੰਨਾਮਕ
 ਸੇ ॥ ਸਭਸੇਕਰਦਾਚਾਨਲਾਯਾਹਿਜਗਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਜਿਉਦੀਵਾਮੰਦ੍ਰਾ

ਖੀਐਸਭਤਿਸਕਰਿਭਾਸੇ॥ਵਹਿਵਹਿਜੀਦੀਪਕਭਾਂਪ੍ਰਕਾਸਤਾਨਿਰ
 ਲੇਪਾਧਿਗਾਸੇ॥੪੩॥॥ਸਤਿਗੁਰੂ॥ਨਾਲਸੰਖੇਪਸੁਲਾਇਆਸਾਂਖਯੋ
 ਗਕੀਜੁਗਤ॥ਜੈਸੇਸਾਤਿਸੁਤਸੁਦੇਨਾਲੇਅਪਨੀਉਕਤ॥੧॥ਪਉਨੀ॥
 ਸਾਂਖਯੋਗਕੀਜੁਗਤਨਾਲਵਿਸਤਾਰਦੇ॥ਸਤਿਗੁਰੋਤੇਲੈਸਿਖਨਾਤਿਪਿ
 ਆਰਦੇ॥ਜੋਕਛੁਆਵਦ੍ਰਿਸਮਨੋਤੇਡਾਰਦੇ॥ਵਹਿਵਹਿਜੀਏਕਅ
 ਖੰਡਆਕਾਸਮਨੁਤਨੁਵਾਰਦੇ॥੪੪॥॥ਸਤਿਗੁਰੂ॥ਜੋਕਛੁਆਵੈਕ
 ਗਮਹਿਸੇਸਭਜਾਣੇਛੁਠਾ॥ਕਰਨਾਰਕਰਤੂਤਕਾਨਹਿਕਛੁਬਦਲ
 ਊਠਾ॥੧॥ਪਉਨੀ॥ਸਤਿਅਸਤਿਬਿਚਾਰਿਸਿਖਪੈਪਾਇਆਜੇ
 ਦਿਸੇਦ੍ਰਿਸਮਾਹਿਸਭੀਯਹਿਮਾਇਆ॥ਪੀਰਜਧਾਰੇਸਿਖਕਛੁਛੁਦਿ

ਗਸਾਇਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਅਗੇ ਪ੍ਰਸਨਾ ਸਿੰਧੀ ਤਤਾਹਿ ਚਲਾਇਆ ॥
 ੪੫ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿ ਸਮਝਿਓ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬਬੇਕਾ ॥
 ਅਗੇ ਪ੍ਰਚਾਸਤ ਵਾਕ ਹੋ ਜਿਉ ਆਤਮ ਏਕਾ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਤ
 ਮ ਏਕ ਅਖੰਡ ਜਿਉ ਕੋਉ ਅਵਗਨ ਦੁਜਾ ॥ ਸਿਖ ਸੁਲਾਵਤ ਹੋ ਕੋ ਪੁ
 ਜ ਪੁਜ ਕ ਪੁਜਾ ॥ ਮਾਟੀ ਵੀ ਗੁਪ ਸਰਿਆ ਪਟ ਵਧਨੀ ਕੁਜਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾ
 ਹਿ ਜੀ ਵਲ ਛਿਲ ਅਉ ਗਿਰੀ ਬੀਜ ਇਕੋ ਖਰਬੂਜਾ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥
 ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਓਘਟ ਪਟ ਰਹਿ ਓਸ ਆਇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਓ
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਹਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਸਮਾਹੋਇ ਜਹਿ ਖੇਲ ਬ
 ਲਾਈ ॥ ਅਪਾਰਿ ਪੁਸੀਖਿ ਆਲਸੇ ਸਭ ਨਜ਼ਰੀ ਆਈ ॥ ਖੇਡ ਲਲਗਾਨਰੀ

ਕਰੋਇਗੋਇਸਥਾਈ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਉਚਨੀਚਦੁਇਮਜਲਸਾਸਭ
 ਕਾਰੇਲਾਈ॥੪੬॥॥ਨਮੋਕੁ॥॥ਜਿਉਨਦੁਇਨਚਨਸੀਗਕਰਨਾਨਾਗੀ
 ਤਦਿਖਾਇ॥ਤਿਉਚਾਰੇਖਾਲੀਪੰਚਤਤਥਦਿਆਆਪਖੁਦਾਇ॥੧॥
 ॥ਪਉੜੀ॥॥ਤਤਾਵੰਗੁਤਤਹੋਇਹੋਇਚਾਰੇਖਾਲਾ॥ਤੀਨਗੁਲਾਹੋਇ
 ਵਰਤਦਾਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨਿਸਮਾਲਾ॥ਸੰਤਭਗਤਮਉਤਾਰਹੋਇਚ
 ਹਯਾਰਬੁਕਾਲਾ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਯੋਪੇਤਹੋਵਦਾਸਭਤਿਸਦਾ
 ਭਾਲਾ॥੪੭॥॥ਨਮੋਕੁ॥॥ਭੂਪ੍ਰਜਿਉਭੂਪ੍ਰਭਇਓਹੋਇਨਦੀਵੰ
 ਦਾਨੀਗੁ॥ਖਾਦੰਮਦੇਥਾਇਖਾਦੰਮਪੀਰਾਦੇਥਾਇਪੀਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ
 ਪੀਰਪਿਕੰਬਰਸੇਖਸਭੀਕਛੁਹੋਇਆ॥ਅਲਹੁਦਾਸਾਠਾਦੁਨੈਲ

ਅਲੋਇਆ ਆਪੇਧਾਗਾਮੇਤੀ ਮਾਲ ਪੋਰੇਇਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਅਪੇ
 ਕੰਤ ਮੇਰੇਲੀ ਰਲ ਮਿਲ ਸੋਇਆ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਸੋਰੇਤੁ ॥ ॥ ਪਸੁਪੋਰੇਤਪਿ
 ਸਾਚਿ ਜੇਨ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਏਕਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਏਕ ਉਤ੍ਤਾ ਕੁਦਾ ਠਹਿਰਿ ਬਿ
 ਨ ਮਹਿ ਲੈ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਦਿ ॥ ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਨਿਉ ਬਿਆਪੇ ਸਕ
 ਲ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸਭ ਬਾਪੇ ਦੁਜਾਨੀ ਨਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬੇਦਾ ਬਾਪੇ
 ਬਿਆਪਕ ਸਰਬ ਤਹਿ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਨਿਉ ਕਸੂਤਰੀ ਨਾਥੇ ਬੀਕੇ ਬ
 ਲੇ ਮਹਿ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਸੋਰੇਤੁ ॥ ॥ ਮੋਰੁ ਨਿਉ ਪਾਇ ਲਪਾਵਦਾ ਬਿਕ੍ਰੇ ਫੂਲ
 ਪਜਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਠਹਰ ਸੰਕੇਚਦਾ ਅਪਨੇ ਅੰਤੁ ਦੁਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਦਿ ॥ ॥
 ਮੋਗਾ ਵਾਗੁ ਪਾਇ ਲਾਪੇ ਪਾਈਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਆ ਮਾਇ ਲਖੇ ਭਰ

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੬੭

ਤੁਲਦੇਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕ੍ਰਿਤਲਿਖਤੇ॥ ੧॥ ਸਬਜੋਤਿਸੰਬੁਧਅਖੰਡ
ਜੈਜੀਜਹੰਦੇਖੀਏਜੋਤਿਬੁਧਮੰਡਿਸਾਰੇ॥ ਯਹਿਤੋਸਾਰਿਅਸਾਰਅਪਾ
ਰੈਜੀਸਭਸਾਰਅਸਾਰਕੇਅਧਿਨਿਅਰੇ॥ ਜੈਸੇਸੁਇਨੇਕਭੁਖਾਨਸੁਇ
ਨਾਜੈਜੀਸਭਕੰਕਨਕੁੰਡਲਨਥਾਰੇ॥ ਜੈਸੇਖੰਡਿਖਿਲਉਨੇਖਾਡੁਪੈ
ਜੀਖੰਡਖੰਡਦੀਸੇਅਖੰਡਧਾਰੇ॥ ਜੈਸੇਤਾਰਹੀਤਾਰਿਚਉਤਾਰਬਨੀਕਰ
ਮਸੀਈਬਨਿਓਪੈਸ੍ਰਿਸਟਿਪਿਆਕੇ॥ ੨॥ ਏਕਜੋਤਿਬਿਨਾਜੋਦੀਸ
ਤਹੈਸਭਤੁਠਾਅਸਤਅਸਾਰਹੈਜੀ॥ ਜੈਸੇਸੁਘਨਾਬਾਜੀਗਰਿਦੀਪੈ
ਆਕਾਸਮੈਧਗੁਲਜਾਗੈਜੀ॥ ਜੈਸੇਸ੍ਰਿਗਰਿਸਨਾਜਲੁਭਾਸਤਾਪੈਜੈ

ਸੇਵਰਛਕੇਦੇਖੁਪਾਠੈਜੀ॥ਇਸਜਾਦੁਕਉਜਬਸਮੁਦੇਖਾਕਰਮ
ਸੀਈਭਇਓਅਵਾਜਾਹੈਜੀ॥੨॥ਭੂਲਿਗਿਓਭੁਲਾਵੇਦੇਵਿਚਿ
ਜੇਈਸੋਭੁਲੁਪਛੋਤਾਵਦਾਹੈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੇਵਿਚਸੇਬੀਧਿ
ਚੋਇਆਅਲਹੁੰਦਰੀਪੋਟਉਠਾਵਦਾਹੈ॥ਤਪਤਪਦਾਵਿਚਉਜਾੜ
ਦੇਜੀਨਾਸੋਨਿਵਲੀਕਰਮਕਮਾਵਦਾਹੈ॥ਕਰਮਸੀਈਦੀਖਬੁਨਾਖ
ਬਖਿਅਸੋਨਿਤਤੀਰਥਾਨੁਉਠਿਧਾਵਦਾਹੈ॥੩॥ਪੰਨਪੰਨਸੇਈ
ਜਿਨਾਪਨੀਪਾਇਆਪੰਨਛੋਡਿਅਪੰਨੀਨੁਪਾਵਦਾਹੈ॥ਅਲਹੁੰਦੇ
ਪੰਨਨੁਪੰਨੁਜਾਤਾਸੋਤੋਮੁਹਖਮੁਖਪੁਕਰਾਵਦਾਹੈ॥ਪੀਆਪੁਤਗਦੇ
ਰੰਗਰਚਰਹਿਆਜੈਸੇਬਾਇਮਾਰਿਆਪਿਆਗਾਵਦਾਹੈ॥ਕਰਮਸੀ

ਈ ਦੇ ਨਾ ਬਿਨ ਪਿਆਰੁ ਕੀਤਾ ਅਵਾਜਾ ਹੋਇਆ ਗੋਤੇ ਖਾਵਦਾ ਹੈ॥
 ॥ ੧ ॥ ਆਵੇ ਮਿਲੇ ਇਲਾਜੁ ਕਰੇ ਇਸਾਉ ਮਾਦਾਰੁ ਗੁਮ ਲੁਠਾ ਜੇ॥
 ਇਸਾਉ ਮਨੇ ਸਭੈ ਗਨੁ ਕੀਤੀ॥ ਇਸਾਉ ਮਾਦਾ ਪੰਧਰਾ ਸੁਠਾ ਜੇ॥
 ਉਮੇਹਾ ਸੁਖੁ ਕੁਟੁਨ ਥੀ ਵਦਾ ਹੈ॥ ਜਿਵੇ ਛਾਪ੍ਰੇ ਦੇਹ ਬਿਅੰਗੁ ਠਾ ਜੇ॥
 ਕਰਮ ਸੀਈ ਦੀ ਸਾਰ ਸਮਾ ਲਈ ਸੀ॥ ਉਮੇਹੁ ਠਾਨਾ ਜਨ ਭੂਠਾ ਜੇ॥
 ॥ ੨ ॥ ਆਪਨੁ ਛਡਿ ਕੇ ਆਪਨੁ ਪਾਵਲਾ ਸੀ॥ ਆਪਾ ਛਡਿ ਆ
 ਆਪੋਇ ਜਾਵੁ ਲਾਸੀ॥ ਖੁਦੀ ਛਡਿ ਖੁਦਾਇਆ ਖਾਵਲਾ ਸੀ॥ ਨਹੀ
 ਖੇਵਲਾ ਸੀ॥ ਨਹੀ ਪਾਵਲਾ ਸੀ॥ ਭਰਮ ਭੁਲ ਕੇ ਭੁਲਾ ਨਹੀ ਜਾਵਲਾ ਸੀ॥
 ਨਲਾਕਾ ਦਾਗਾ ਪੁਛਾਵਲਾ ਸੀ॥ ਰਗਤਾਰ ਤੰਬੂਰੁ ਵਜਾਵਲਾ ਸੀ॥

੬੮

ਰਮਸੀਈਸੀਈਸੀਈਗਾਵਲਾਸੀ॥੬॥ਸੀਈਸਾਹਿਬੇਦੇਨਾਥਿ
 ਸਓਕੁਕੀਜੈਹੋਰਸਓਕੁਅਪੁਠੇੜੇਪੰਧੜੇਨੀ॥ਸਓਕੁਪਕਦਚਾਹੁ
 ਪਛਾਲਣੀਜੈਹੋਰਪਕਅਨਕਦੇਪੰਧੜੇਨੀ॥ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਗੁ
 ਸਹੀਕੀਚੈਨਾਪਾਕਦੁਨੀਆਪਾਲੀਗੰਧੜੇਨੀ॥ਕਰਮਕਰਮੁਕਰ
 ਸੀਈਆਪਲਾਜੀਲਭਆਵੈਵਜੂਦਦੇਮੰਧੜੇਨੀ॥੭॥ਵਜੂ
 ਦੁਦੇਖਕਰਿਆਪੁਰੀਮੁਕੀਤਾਕੀਤਾਕੀਮੁਨੈਦਾਨੀਦਾਨਾਹਿਜਾਗਾ॥
 ਹਕੁਭੁਭਿਗਿਆਖਾਕੁਰੁਭਿਗਿਆਐਵੇਰੁਭਿਗਿਆਜੈਸੇਕੈਠ
 ਮਾਤਾਮਨੁਮਾਰਨਾਆਪੁਵਿਸਾਰਨਾਸੀਫਿਰਖਲਾਸੀਜੇਅਜ
 ਬੁਨਾਤਾਕਰਮਸੀਈਨੁਸੀਈਜਾਇਕਰਿਜੀਸੀਈਸਚੜਾਤੁਠੀ

ਆਮ ਵਰਥਾਂ ਤਾ ॥੨॥ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਦੇਸੀ ਮੈ ਜਿ ਜੇਹੀ ਮੇਰਿ ਦੇਹਿ ਕੇ ਬੀਚ
 ਖਗ ਬੁਝੋਇਆ ਮਾਥੁ ਪਾਥੁ ਉਇ ਦੀ ਜਾ ਲਜਿ ਦੇ ਜਾ ਲਯਾ ਥਰਾ ਪੰ
 ਛੀ ਬਿਯਾ ਲਿਖੋਇਆ ਤੀਨ ਗੁਨ ਕੇ ਬੀਚ ਬੇਸੁ ਪੋਇਆ ਆਪਾ ਭੁ
 ਲਿਗਿਆ ਪੈ ਮਾਥੁ ਪੋਇਆ ਕਰਮ ਸੰਏ ਦੇ ਬਾਗ ਬੀਰੁ ਲਿਗਿਆ
 ਪੰਛੀ ਯਾ ਥਰਾ ਅਉ ਬੈਤਾ ਲਾਯਾ ॥੩॥ ਤਤਾਨ ਲਾਨੀ ਉਪਰ ਬੈ
 ਠੈਕੇ ਜੀ ਮੁਖੇ ਆਖਦਾ ਨ ਲਾਨੀ ਛੋਰ ਜਾਵੈ ਨ ਲਾਨੀ ਛੋਰ ਤੇ ਮੁਲਾਸ
 ਕਦਾ ਜੀ ਯਾ ਤਕਦਾ ਜੀ ਨ ਲੇਖਿ ਛਿਸਾਵੈ ਤਕਤਕ ਦਿਆਨੁ
 ਬੰਧਕੁ ਆਇਗਿ

੬੬

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

॥ ਹਾਗੁ ਬਿਸਾਵਲੁ ਸੁਹਾ ॥ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ॥ ਸਭੇ ਟੋਲਿ ਸੁਹਾਵਲੇ
ਸੁਹਾ ਅੰਗਾਇਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿ ਸਅ
ਵਰਨਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਧਾ ਜਿ ਕੋਤਿਹਿ
ਤੇਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਰਿ ਰਤੀਆ ਪਰਪਰਨੀਜਾਵੈ ॥ ਸਦਾ
ਸੁਹਾਇਓ ਸੋਹਲੀ ਸੁਹਾ ਅਪਲੇ ਭਾਲੀ ॥ ਸਭਰਸਿ ਛੁਛੇ ਜਾਇਕੈ
ਚੋਇਹੋ ਨਿਹਿਕਾਲੀ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਭਾਗੁ ਮਸਤਕਜਾ

ਕੇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਾਜਿ ਸੁਖ ਅਗਲੋ ਦੁਖੁ ਗੋਨ ਤਾ ਕੇ॥ ੧॥ ਸੁਧਾ ਬਿਸਾਵ
 ਲੁ॥ ॥ ਭੁਮ ਭੁਲਾਵੇ ਨਹਿ ਭੁਲੈ ਜਿਹਿ ਗੁਪਤਾ ਤਾ॥ ਪਰਦੁ ਪਾਇ
 ਓਆਪਨੋ ਛੋਡਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਈ
 ਸਾਜੇ ਨ ਜਾਨੁ ਸੰਗੁ ਸਾਥੇ॥ ਜਤਿ ਕਤਿ ਪੂਰਨ ਪਸਰਿ ਓਸ ਭਉ
 ਪਜਿਯਾਥੇ॥ ਚੁਛੋਟਿ ਕਾਹੇ ਜਾਈ ਐ ਕਤਿ ਨਾਹਿ ਸੁਕਾਲਾ॥ ਜ
 ਲਖ ਸਪੁਰਾਨ ਪੂਰਿ ਸਭ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਣਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਦ
 ਪਾਇ ਅਹਿ ਜੇਤੀ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇਸਿ ਪਪੋਰੇ ਜੁ ਮੋਤੀ॥ ੨॥
 ਸੁਧਾ ਬਿਸਾਵ ਲੁ॥ ॥ ਆਪਨੇ ਪਰਿਭਾਈ ਐ ਭੁਲਾਵਾ ਜਾਈ॥
 ਲਾਖ ਸਿਆਨ ਪਚਾਤੁ ਗੀ ਕਿਤੇ ਕੰਮੁ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥

ਕੀਮਾ ਅਵੈਆਪਨੇਜੋਕਾਮਕਮਾਵੈ॥ ਜੋਕਛੁਪੋਨਾਜੋਇਆਕਾਪੇਬਿਥਿ
 ਲਾਵੈ॥ ਥਾਸਕੁਉਪਜੈਗਰੁਤਕਛੁਪੰਪੁਨਜਾਣੈ॥ ਅਨਿਛਤਭ
 ਲਭੋਗਤਾਕਛੁਚਿਤਾਅਣੈ॥ ਕਰਮਅਕਰਮਨਜਾਣਦਾਕਹੁਕਿ
 ਆਕਛੁਕਰਲਾ॥ ਮੈਸੇਜੀਅਵੈਜਾਇਕਰਿਗੁਪੁਰਿਕੀਸਗਨਾ॥
 ੩॥ ਗੁਰੁਸੁਧਾਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਜੋਕਛੁਦੀਸੈਜਗਤਮਹਿਸਭਾਬਿ
 ਨਸਨਾਹਾ॥ ਜੈਸੇਸੁਛਨਾਰੈਨਕਾਚਲਿਆਵਲਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
 ॥ ਵਲਜਿਕਰਹਿਵਲਜਾਹੀਆਲਾਪਕਛੁਪਾਵਹਿ॥ ਲਾਖਕੋਰੀ
 ਜੋਰੀਆਪਿੰਬਿਆਜੁਵਪਾਵਹਿ॥ ਕਰਹਿਇਕਠਾਨੂੰਜੈਗਜਿਗਰਿਓ
 ਨਕੋਈ॥ ਚਲਦੀਬੋਗਾਚਲਦੇਪੀਨਥਾਪਵਜੋਈ॥ ਕਰਮਸੀਈ

ਜੇਸਾਮੇਲੇਤਿਸਾਨੀਸਿਵਾਲੇਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਿਪੁਕਾਰਦੇਕਾਈਚਿਤ
 ਨਆਲੇ॥ ੪॥ ਸੁਧਾਬਿਲਵਲੁ॥ ॥ ਅਨਮੋਰਮਗੁਸੇਪੁਸਵੇਗੇਗ
 ਪੁਨਥਰਸੀਠੇਰਿਅਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਗਾਪੋਘੁਥਾਠਿਰਿਪਛਤ
 ਸੀ॥ ਸੰਤਪੁਕਾਰਾਨਾਦਹਿਹਸੀ॥ ਪਰਿਦੁਮੁਹਾਜੁਹਨਜੁਹਸੇਈ
 ॥ ਜੇਕਛੁਕੋਰੇਸੇਈਕਛੁਹੋਈ॥ ਤੁਮਹਾਕੀਆਕਛੁਹੋਈ॥ ਹੋਏ
 ਕਾਗਨਮੁਹਖੁਹੋਈ॥ ਜੇਹੋਲਾਸੇਮਿਦਤਨਜਾਈ॥ ਕਰਮਸੰਈਸਮ
 ਫੈਸੁਖਦਾਈ॥ ॥ ਸੁਧਾਬਿਲਵਲੁ॥ ॥ ਜੇਕਛੁਪਾਛੇਤੁਮਕੀਆ
 ਸੇਆਇਆਆਗੈ॥ ਜੇਬੈਸੇਉਗਵੈਤੈਸੇਛਲੁਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
 ਤਿਸਠਲਕਉਅਥਿਭੋਗਤੇਕਾਹੇਸੁਕਚਾਵਹੁ॥ ਪ੍ਰਾਣਭਤਜਦੇਹਿਕੀ

੨

ਸੋ ਕੰਢੁਪਾਵਹੁ ਪਾਛੇ ਕੀਆ ਸੋਈਆ ਅਥਿਕਰ ਸੋ ਅਗੇ ਸੁਪਨੇਵਾਂ
 ਗੁਰੇਗੀਐ ਜਬ ਲਗਨੀ ਜਾਗੇ ॥ ਜਾਗੀ ਪੋਰੇ ਸੋ ਉਜਾਣਿ ਦੋ ਸਭ ਭੁਠੁ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਇਕੁ ਸਚੈ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਹਾ
 ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਕਕਾਹੁ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਗੇ ਕਈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕ
 ਰੇ ਸੋ ਹੋਵੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ॥ ਬਾਸ ਪਨ ਤੇ ਜੋ ਬਨ ਬੁ
 ਢੇ ਪਾਐ ਵੈ ॥ ਸਭੇ ਅਵਸਥਾ ਕੁੜੀ ਆਕੋ ਉਨਾ ਹਿਠੀ ਹੋਵੈ ॥ ਠਾਟ
 ਨ ਹੋਰੇ ਠਾਟਿ ਆਸਭ ਠਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਏਕ ਪਲ ਕੇ ਕਥੀ ਤੇ ਜਗੁ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਭੋ ਨਾਥਾ ਪਿਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਾਇਆ ॥ ਕਰਮ
 ਸੀਈ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਤਿਸ ਗਿਣਿਆ ਮਿਟਿਆ ॥ ੭ ॥ ਸੁਹਾ ਬਿਲਾਵ

ਲੁ॥ ॥ ਗਾਠ ਲੁਧੋਇ ਨ ਜੀ ਅਕੇਗ ਠ ਲਤ ਦਿਲ ਪੋ ਵਹੁ ॥ ਗਾਠ ਲ
 ਤ ਗਲੇ ਨ ਉਥੈ ਰੇਤੁ ਮਜਾ ਗਿਖ ਲੋ ਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਠਿ ॥ ॥ ਜਾਗ ਪਰੇ ਜ
 ਗੁਜੀ ਤੀ ਮੈ ਜਾਗ ਨ ਕਵੇ ਲਾ ॥ ਅਥਕੀ ਬੇਰ ਜੋ ਨਹਿ ਮਿਲੈ ਠਿਰਿ ਹੋਇ
 ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਹਠਿ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ਜਾਗ ਲਾ ਸੋ ਕਾ ਬਿਲਗ ਜਾਗੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪਠਕ
 ਰਿਤਿ ਮਾਗ ਲਾ ਸੋ ਕਿਆ ਕਛੁ ਤਿਅ ਗੈ ॥ ਜਾਗੁ ਲੁ ਤਿਅ ਗੁਲੁ
 ਸੰਭਵੈ ਜਉ ਖੁਦੀ ਉਠਾਵੈ ॥ ਖੁਦੀ ਖਗਾ ਬੀਛ ਡਿਕੈ ਕਰ ਮਸੀਟੀ ਨੁਪ
 ਵੈ ॥ ੮ ॥ ਗਾਗੁ ਬਿਲਾਵ ਲੁ ॥ ॥ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਦਿਲ ਤੇ ॥ ਸਚ
 ਹੋਇ ਬਿਲਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਠਾ ਨ ਜਿਉ ਭਾਸੈ ॥ ਅਤ ਮੁਗਾ ਮੁਖ
 ਕਾਸੈ ॥ ਪੀਚ ਤਤ ਕਉ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇ ਰਿਅ ਨ ਪਵਨਾ ॥ ਬਿਚ ਬਾਸੈ ॥ ਪੀਚ

ਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਕਭਵੈਪਾਂਚੋਰੀਅੰਨਕਰਾਵਹਿ। ਪੀਚਿਪਚੀਸਿਮਿਥਿਭ
 ਏਇਕਤਗਬਿਖਯਨਿਕਉਬਪੁਪਾਵਹਿ। ਕਰਮਸੰਈਸਭਉਂਤੇਨਿ
 ਆਰਨਿਰਭੈਜੋਤਿਬਿਗਜੇ। ਜਿਸਕਿਸਜਾਇਆਤਿਸੇਪਛਾਇ
 ਆਮਾਪਦਿਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੇ॥ ੪॥ ॥ ਦਿਖਾਵਉ॥ ॥ ਸੰਸਾਰਕਲ
 ਮਿਟਾਵਹੁਮਨਕਾਕਿਆਰੁਰਵਾਸਾਤਨਕਾ॥ ੧॥ ॥ ਭਾਉ॥ ॥ ਅਨ
 ਪਵਨੋਕਬਸਿਕਰਿਰਾਖੇਪੀਰਜਿਧਿਅੰਨੁਬਗਾਵਹੁ। ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਕ
 ਉਗਰਦਨਿਮਾਰੋਹਿਰਸਿਰਵਾਇਮਿਟਾਵਹੁ। ਮਾਨਮਹਿਮੇਰਤੇਰ
 ਕਉਮਿਹਤਕਕਰਿਠਹਿਗਵਹੁ। ਬਾਹੁਰਿਚਲਤੇਰੀਤਰਿਗਿਲਿਆ
 ਵਹੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਯਗਾਵਹੁ। ਜੋਇਨਿਰਾਸਿਆਸਿਕਉਤਿਅੰਗੋਕ

੫

ਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵਾ॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸੰਸਾਰਗੁਨਨੇਕੇਅਵੈ
 ਜੇਕਉਸਾਪੁਸੁੰਨਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਅੰਸਨੁ
 ਬੀਧੇਅਪਵੇਲੇਕਉਬੀਧੇਅਨਾਦਿਪੁਨੀਕਮਾਂਨਕਰਿਗਖੇਬਾਂਦੁ
 ਗਗਨਕਉਸਾਧੇ॥ ਬਿਰਲੋਜੋਗੀਰਸਕੋਭੋਗੀਭਰਪੁਰਹਾਰਿਸਮਾਈ
 ॥ ਵੀਕੀਗਤਿਮਿਤਿਵਾਹੀਜਾਦੇਗੁੰਗੇਕੀਮਿਠਆਈ॥ ਹੋਇਇਕਤਿ
 ਆਪਕੋਖੋਜੇਖੋਜਤਭਰਮੁਮਿਦਾਵੈ॥ ਤੀਨਲੋਕਕਉਬੁਠੁਪਛਾਣੈਕ
 ਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵੈ॥ ੧१॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਬਿਰਲੋਬੁਝੈਗੋਬਾਲਿ
 ਵੇਨਜੋਕਲਾਗਸਾਜਿਪਿਆਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਜਿਧਾਗਾਹਿ
 ਆਨੁਸਾਜਿਕੋਸਾਜੇਪਵਨਾਠਪਰਿਗਿਓ॥ ਸਾਜੇਆਸਦੁਖਿਵ

ਕਰਿਥਾਂਪਿਥਿਸਹਜੇਮਨੁਆਵਸੀਭਇਓ। ਸਹਜਿਕੀਸੁਹਤਿਸਹਜਿ
 ਕੀਨਿਰਤਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਓ। ਸਹਜੇਜੋਗਜੁਗਤਿਕਉਪਾਇਓ
 ਸਹਜੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਇਓ। ਸਹਜੇਜਗੇਸਹਜੇਸੋਵੈਸਹਜੇਸੇਜਬਨ
 ਵੈ। ਸਹਜਿਸਿੰਗਾਰਕਾਮਨਜਾਬਿਪਹੁਕਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵੈ॥
 ੧੨॥ ਗਗੁਧਿਯਾਵਲੁ॥ ॥ ਬਗਿਜਿਉਪਿਆਨੁਲਗਾਇਓਮਨੁਅ
 ਚਹਦਿਸਕਉਭਰਮਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਆਭਇਓਜੋਅੰਖ
 ਮੁੰਦਕਰਿਮੇਰਿਡੰਡਕਰਿਸੀਧਾ॥ ਨਿਵਲੀਕਰਮਕਰਤਿਬਹੁਬਿਧੀਅ
 ਮਨੁਮਾਇਆਸੰਗਦੀਧਾ॥ ਰਿਪਿਸਿਪਕੀਥਾਅਭਲਾਖਾਬਡੇਮਹਿਤੁ
 ਕਹਾਵਉ॥ ਗੁਟਕਾਬਾਂਪਿਉਡਨਕੇਤੀਸਾਇਏਹਾਉਡਿਜਾਵਉ॥

ਐਸੇ ਜੋ ਗੀਗਰਭਨ ਛੂਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕੀ
 ਸਾਹਨ ਜਾਤੀ ਦੇਵਹਿ ਅਗਮ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
 ਇਕੋ ਗੋਸੇ ਬੋਧ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਤ ਸਾਧਿ ਮਨ ਚੰਦ ਲਕ ਉਬੀਧਹਿ ॥ ੧੪ ॥
 ਹਉ ॥ ॥ ਮਨ ਚੰਦ ਲਾ ਚਲਾ ਪੀਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਰਮ ਕਰਤਿ ਅਭ ਮਾਨੁ ਵਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ਆਵ ਸਿਨਾ ਪੀਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਪ੍ਰ
 ਬੋਧਨ ਮਾਨੈ ਮੁਲੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕ ਜੋਗ ਸੁਸਗਲੇ
 ਮਨ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਸਿਧਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਅਦ
 ਪੁੰਦਰਿਕ ਜਾਲਹਿ ॥ ਸਕਲ ਮਨ ਉਤਿਉਠਾਵੈ ਮਨ ਕੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸੁਖ
 ਮਾਂਦਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਅਭਿਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿਸਾਜਿ

ਸਮਾਇਓ ਮਾਛੰ ਚਲਿ ਅਪੋਨੇ ਵਸਿਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਰੀ ॥ ॥ ਬਿਕਲ
 ਬੁਝੈ ਗਿਆਨ ਸੰਦਸਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸਾ ਗੁਰਮਿਤਿ ਅਪ
 ਨਾ ਅਪੁਪਛਾਤਾ ਲਖਿਓ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸੇਈਹ
 ਹਿਰਿ ਸਮਾਈ ਕਰਮ ਸੰਈ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵ
 ਲੁ ॥ ॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਈ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਸੇਈ ॥
 ॥ ਗੁਰਾਰੀ ॥ ॥ ਹਿਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਅਵਰ ਪਛਾਨਾ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਕਲ ਘ
 ਟਿ ਜਾਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਵਿਓ ਤਿਭਵ ਲਸਾਰੇ ਸੇ ਜਾਣੈ ਜੋ ਅਪੁ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਪਾਇਓ ਨਹੀ ਜਾਈ ਕਰਮ ਸੰਈ ਬੁਝੈ ਬਿਰਲਾ
 ਈ ॥ ੧੬ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵ ਲੁ ॥ ॥ ਅਧਿਕ ਹਿਰਿ ਮਾਤਮਹਾ ਅਪਛਾਤਾ ॥

ਪੁਰਾਨਪੁਰਿਹਰਿਚਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਰਾਗਉ॥ ॥ਸੁਖਸਾਗਰਰਤਨੀਭਰਪੁ
 ਰੇ॥ਸਦਾਪੁਜੁਗਾਪੀਕਪੁਦੁਰੈ॥ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੋਹਰਿਚਿਸਮਾਈ॥ਨਹਿਜਾ
 ਨੈਸੋਕਾਬਤਾਈ॥ਜਾਨਅਜਾਨਅਪਅਥਿਨਾਸੀ॥ਕਰਮਸੀਈਘਟਿ
 ਘਟਿਕੇਵਾਸੀ॥੧੬॥ਬਿਲਾਵਲਿ॥ ॥ਕਾਹੇਸੁਕਚਤਿਹੋਅਨਬਉਗ
 ॥ਗਾਖਾਧੋਸੰਗਤੁਮਾਰੇਤੁਮਕਾਹੇਕਦਉਗਾ॥੧॥ਰਾਗਉ॥ ॥ਮਾਤਿ
 ਗਰਭਮਹਿਜਿਹਿਪਰਪਾਇਚਿਬਾਝਪਾਦਪੁਪਿਆਲਿਓਜੋਬਨਿ
 ਖਾਨਪਾਨਪਹਿਰਾਵਨਜੁਬਤੀਕੇਸੰਗਿਘਾਲਿਓ॥ਬਿਰਪਿਰੁਇਚਿਤ
 ਬਥੇਟਾਥੇਟੀਟਹਲਿਤੁਮਾਰੀਅਗੇ॥ਐਸੇਪੰਨੀਨਕਬੁਧਿਸਾਰੈਤਹਿ
 ਛੋਰਿਕਤਿਲਾਗੇ॥ਤੁਮਹਾਰੀਆਕਛੂਨਾਪੈਵੈਕਰਾਨਾਰਕਹਰੀਆ

॥ ਜੋ ਕਛੁ ਦੀਆ ਸੋ ਕਛੁ ਦੀਆ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਸਚ ਕਹਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾ
 ਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਕਾਹੇ ਲੋਭ ਲਾਹਿ ਵਿਚ ਗਲਿ ਤੇ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੇ ਸੀ
 ਰਾਮਾਈ ਦੇਵੈ ਬੈਠੇ ਚਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ॥ ਹੋਖੁ ਸਾਥ ਖੁਸੀ ਮਨਿ
 ਪਾਓ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ॥ ਜਿਨ ਜਹਿ ਕੀਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕਛੁ ਦੀਆ
 ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਕਰੇ ॥ ਐਸੇ ਰਾਖਿ ਪਤਿ ਪਨੀ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾ ਕੇ ਪਥਰ ਤਰੇ ॥
 ਬਿਨ ਬੀਆਯਾ ਹਿਰਾਗ ਨਹਾਇ ਓਧੁ ਪ੍ਰਤੇ ਜਲ ਪਰੇ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੀਆ ਕ
 ਛੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਹੋ ਕੀਆ ਬਰੇ ॥ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਕੀ ਸਰਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਨਿਧ ਬਖਸੇ ਪਰਿ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੇ ਦਿਲ ਮ
 ਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਧਨ ਆਕਾਸ ਜਿਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਓਜੀਆ ਸਭ ਜੀਤਾ

ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਥਿਚਾਰਿਚਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨਾਕਉਤਕੁਆਪਰਚਾਇਓ
 ਆਪੀਪ੍ਰਿਤਪਾਠੇਜੋਹੁਨਿਸੰਕਸਕਨਹੀਕਾਈਅਪਨੇਥਿਰਦੁਸੰਭਾ
 ਠੇਜੋਕਛੁਰਿਜਕੁਤੁਮਾਰੇਹੀਸੇਤੁਮਾਪਿਦੁਪੁਖਾਲਾਜੇਲਖਜਤਨਕ
 ਰੇਬਹੁਤੇਰੇਗਈਵੇਪਨਦਾਲਾਪ੍ਰਾਸਭਤਜੇਰਾਇਤੁਮਾਰੇਸੋਤੋਮਿਦ
 ਤੀਨਾਹੀਅਕਰਮਸੀਈਜਬਬਾਤਿਥਿਚਾਰੀਸੁਖਸੇਇਚਿਮੈਤਾਹੀ॥
 ੨੦॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ਅਤਿਉਸਾਪੁਜਗਤਿਮਹਿਕਵਲਜਲਮ
 ਹੀਅਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਇਦੇਸਭਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਵਰਤਨਵਰਤੇਦੇਹਿਕਰਿਦੇਹੀਪ੍ਰਸਹਿਨਾਹੀਅਗਨਕੋਮਹਿਬੁਥਸੇ
 ਆਨਕਤਹਿਨਜਾਈਪਰੀਆਅਘਾਲਹਿਧ੍ਰੇਮੁਹਸੁਨਿਤਛਕਰਿਛ

ਕਾਹੀ॥ ਮਸਤੁ ਦੀ ਵੇਨ ਬਾਵੇਰੇ ਬਿਰਲੇ ਬਿਰਲਾਹੀ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਿ ਅਥਿਗਮਹਿ ਬਿਗਸਾਹੀ॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋ ਜਗ
 ਤਿ ਮਹਿ ਜਗੁ ਦੀ ਸੈਨਾਹੀ॥ ਯਹਿ ਜਗੁ ਸੁਠਾ ਜਾਨੈ ਕੋ ਹੋ ਸੁਨ ਸਮਾਹੀ॥
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੇ ਦੀ ਸੈ ਸੋ ਬਿਨ ਸਤੋ ਬਿਨ ਸੇ ਬਿਨ ਸਾਹੀ॥ ਭਰ
 ਮੁਹਿ ਓ ਜਿਹਿ ਅਪਨੇ ਠਿਰਿ ਨਹਿ ਕੁਮਾਹੀ॥ ਸਭ ਜਗੁ ਡਿਠੈ ਟੋਲੈ ਕੇ
 ਕਈ ਓ ਬਿਰੁਨਾਹੀ॥ ਰਸ ਛੂਛੈ ਸਭ ਜਾਣੈ ਕੋਹ ਵਿਓਹਿ ਰਿਸਿ ਮਾਹੀ॥
 ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਗਾਇਓ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਹੀ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦਿਖਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰ
 ਗਨ ਚਾਹਿਦੇ ਬੈਰੁ ਠਨ ਜਾਹੀ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਿਰਿ ਕਪੂ

ਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਖੀ ਵੇਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਾਹੀ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਸਾ ਦੇ ਨ ਪੀਵੇ ਦੇ ਪਿਆਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਾਹੀ॥ ਭਗਪੁਰ ਪੀਤਾ ਅ
 ਮੀਰ ਸੁਰਸੀ ਐਰ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁੰਗੇ ਥਲੇ ਪੈਰੇ ਨਹਿ ਜਗੁ ਪਤਿਅ
 ਹੀ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਖੀ ਵੇਦੇ ਪਿਰ ਦੇ ਗਲਿ ਥਾਹੀ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਕਲੀ ਮਿ
 ਟਗਈ ਸਭ ਕਰਮ ਮਿਟਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਅਲ
 ਪਤਿ ਵਿਚਰੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ॥ ਲੇਖੇ ਪੈਰੇ ਪਈ ਗਾਹੀ॥ ਕਵਲ
 ਜਲ ਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ॥ ੧॥ ਤੁਰੀਆ ਅੰਦ੍ਰੁ ਫੁਲ ਤੇ ਸੁਪਿ ਸਭ ਬਿਸ
 ਰਾਹੀ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਮਨੁ ਮਾਠਿ ਕੈ ਮਨ ਉਤਿ ਮਿਟਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਤ
 ਨਿਬਸਿ ਰਹਿ ਚਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰਗਮਲ ਬਿਓ ਆਪ ਕਉ ਜ

੭੬

ਬਾਪੁਭੁਲਾਹੀ। ਭਰਮਭੁਲਾਵਾਭਾਗਿਓਭਾਗਿਮਸਤਕਿਮਾਹੀ। ਕ
 ਰਮਕਰਤਿਨਿਹਿਕਰਮੀ। ਆਕਛੁਨਾਹਿਕਰਾਹੀ। ੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ॥ ਸੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਓਮਨਉਤਿਬਿਨਾਸੀ। ਸਭੇਫੋਲਿਸੁਹਾਵ
 ਨੇਮਿ। ਲਿਓਸਹੁਅਥਿਨਾਸੀ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ॥ ਭੋਟਿਭਈਕੁਮੁਭਾਗਿ
 ਓਹਹਿਮਾਹਿਉਦਾਸੀ। ਉਦਾਸੀਨਜਿਉਦਰਤਦੇਦੁਖਸੁਖਸਥਾਸੀ
 ॥ ਰਾਜਯੋਗਜੁਗਤੇਭਏਅਤਮਰਸਵਾਸੀ। ਜੋਜਾਏਸੋਉਜਾਇ
 ਦੇਜੋਬੁਧਮਥਿਲਾਸੀ। ਮਗਨਰੋਮਪਬੁਧਸੇਮਪਹੀਜੇਹੀਪਾਸੀ।
 ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਿਓਛੋਡਿਕਰਤਿਨਜਾਸੀ। ੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਬਿਨਾਸਨ। ਬਿਰੁਹੇਨਕਈ। ਚਾਰਕੁੰਡਾਭਾਈਆਕ

ਨਾਹਿ ਸੋਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮਿਗਰਿ ਸਨਾਤਨੁ ਬਰਾਸਤੋ ਕੁਮਿਓਸ
 ਤਿਅਨੋ ॥ ਜੇ ਕੁਮੁਉਤਰੇ ਅਪਨੁ ਫੁਠੈ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੈ ਰੈਨ ਕੋ
 ਨਾਹਿ ਉਭਾਸੇ ॥ ਜਾਗਿ ਪਰੇ ਸੋਉ ਜਾਇ ਦੇਸੁ ਭਕੁ ਜਤਮਾਸੇ ॥ ਰਾਤੀਨੀ
 ਗਰਬੇ ਦੇਸੁ ਭਉਇ ਇਕਠੇ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜਬ ਥਕ ਪਰੇ ਪਰਿਘਰਿ
 ਕੋਨਠੇ ॥੨੬॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਜਲਿ ਜਾਇ ਕੁਛੁ ਨ ਪਿਭਾਇ ਓਸ
 ਭਸੁਪਾਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਅਨਪੁੰਦਾ ਕਛੁ ਹੋਇ ਓਸੁ ਰਖਨਾਹਿ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਠਲੁ ਤੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਿਟਲ ਕਾਨ ਲੁਵੇਖ
 ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਉ ਠਿਟਾਵੈ ॥ ਮਾਨੁ ਮੁਹਿਤ ਅਰੁ ਚਾਤੁਰੀ ਚਲੇ ਨੀਸਾਖੇ
 ॥ ਸੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਜੀਅ ਹਾਇ ਖਿਆਜ ਮਾਯੇ ॥ ਨਿਸਦਿਨੀ ਧਨ ਸੋਧ

ਦੇਗਿਰਿਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਮਸੀਈਜੋਬਖਸਿਰਿਸੇਈਕਛੁਪਾਵੈ॥ ੨੬
 ॥ ਬਿਛਾਵਲੁ॥ ॥ ਕਿਅਕਉਕਰੇਸਿਆਪਾਕਛੁਪੇਸਾਜਾਵੈ॥ ਪਰ
 ਲਭਤਕਰਿਪਾਈਐਅੰਧਾਨੀਆਵੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਗਵਲੁਖੇਨੇ
 ਪਉਲੀਆਸੁਅਰਗੁਰਾਜੁਕਮਾਵਉ॥ ਗਜੁਸੁਅਰਗਕਭੇਗਕ
 ਰਿਖੈਕੁੰਠੇਜਾਵਉ॥ ਐਸੇਜੇਅਭਮਾਨੀਓਕੁਇਭਾਰਿਗਿਜਾਨੇ॥ ਤ
 ਕੇਵਲੋਵੇਖਿਕਰਿਮੂਹਖਿਨੀਜਾਨੇ॥ ਜੇਹੀਸੋਹੋਵਈਕਪੋਖਿਲ
 ਲਾਵਉ॥ ਅਪੋਨੀਕਿਕਾਰੇਕਾਪੋਕਰਮਕਮਾਵਉ॥ ੨੭॥ ਬਿਛਾਵਲੁ
 ॥ ਕਰਗਾਹਪ੍ਰਭਅਪੈਜਿਨਕਾਰਨਕੀਆ॥ ਏਕੋਪੀਬਪਸਰਿਓਜ
 ਲਖਲਖਸਭਜੀਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਏਕਾਮਾਈਉਪਾਈਆਤਿਨਦਿ

ਆਇਵਿਆਈ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀ॥ ਇਕਭੰਡਾਰੀ॥ ਇਕੁਚੀਵੋਨਲਗਾਈ॥
 ਹਾਜਸਸੰਤਕਤਾਮਸਾਤਿਨਤੀਨਸੁਭਾਈ॥ ਤੀਨਲੋਕਉਪਾਇਆਵਿ
 ਚਾਉਮੇਪਾਈ॥ ਅਪਨਾਅਪੁਰੁਸਾਇਓਵਰਤਨਵਰਤਾਈ॥ ਕਰਮ
 ਸੀਈਸਭਜੋਤਿਪੈਕਛੁਕਰਿਚਿਨਜਾਈ॥ ੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ੨
 ਸਭੁਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰੁਪੈਮਾਇਆਮੋਹੁਨਹਾਰੀ॥ ਉਚਨੀਚਸਭ
 ਮੋਹਿਆਸਭਏਕਾਵਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੈਸੇਛੂਟਉਏਸਤੋਕੀਕੀ
 ਸਰਨਾਈ॥ ਮੁਨਜਨਮੋਮੋਹਨੀ॥ ਨਿਪਸਾਪਕਬਹਿਕਾਈ॥ ਬਿਰਲੋਕ
 ਉਉਬਰੇਸੰਤਨਦਿਗਿਜਾਵੈ॥ ਮਰਮੁਬਤਾਵਹਿਤਿਸਕਾਸੁਖਸਾਜਿ
 ਸਮਾਵੈ॥ ਮਾਇਆਕਉਸੰਤਹਿਗਿਓਮਮਤਾਜਿਹਿਤਿਆਗੀ॥ ਕਰਮ

ਸੀਈਜਿਹਿਜਾਇਓਰਹਿਮਾਹਿਬਿਰਾਗੀ॥੩੦॥

ੴ
ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਵੀ॥ ॥ ਅਨਾਦ ਅਨੂਪ ਬਾਜੇਜੋਗੀਕੈਮਨਮੀਠਾਯਾਗੇ॥
੧॥ ਰਾਉ॥ ॥ ਸੋਹਿਸੁਰਤਿਲਾਇਸੁਆਸੁਤਮਾਹਿਪਾਇਓਰਕਤਪੂਨਜਾ
ਇਨਾਗਤਾਪੈਜੋਗੀ॥ ਜੋਗਰਸਮਾਤੋਰੇਮਰਮਪੁਨਕਾਪੁਕੋਭੇਦਮਾ
ਹਿਭੇਦਲੋਕੁਮਤੋਰੇਗੀ॥ ਭੋਗਸਭਭੂਲਜਾਹਿਚਾਹਿਹੋਕਾਪੁਨਾਹਿ
ਸੁਰਤਿਨਿਰਤਿਮਹਿਸਮਾਹਿਰੋਗਨਹਿਮਰੋਗੀ॥ ਜੀਫੁਤਮੁਕਤਿਜਾਨਮ
ਗਨਰੋਗੀਆਨਪਿਆਨਮਮਤਾਨਮਨਹਿਆਨਪੈਸੋਰੋਗੀ॥ ਕ

ਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਗੇਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਊਲਾਗੇਬਰੇਬਫਿਭਾਗੇਜਾਨਜੋਗ
 ਰਸਭੋਗੀ॥੧॥ਪਾਇਓਰੇਅਥਿਜੋਗਕਲਾਕਉਪਾਇਓਰੇਅਥਿ
 ਪਾਵਤਬਰਜਿਯਾਇਓਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥।।ਯਹਿਮਨਮਗਨਭਾਇ
 ਓਮਨਮਾਪੀਦੁਤਤਾਦੁਟਗਈਸਹਜਿਸਮਾਪੀਗਿਆਨਅੰਕੁਰੁ
 ਇਆਇਓਰੇਗਿਆਨਮਗਨਿਅਗਿਆਨਜਗਾਇਓਦੇਹਿਗੋਰਿਕ
 ਪਤੀਆਪਾਇਓਦੂਜਾਕੁਮਦੁਕਾਇਓਰੇਮਾਨਮਹਿਬਿਬੁਜਤਪੁ
 ਏਕਾਮਕ੍ਰੋਪਸਹਜੇਪੀਮੁਏਸਹਜਿਸੰਤਖੁਬਸਾਇਓਰੇਜਗਸੁਪਾ
 ਫੁਠਕਰਿਜਾਂਨਿਓਤੀਤੈਅਪਨਾਆਪੁਭਲਾਨਿਓਕਰਮਸੀਈਕਉ
 ਪਾਇਓਰੇ॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥।।ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਖੁਦੀਨੋਰੇਸਭਜਗਤਿ

ਮੁਕਤਾਕੀਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਉਲਟਿ ਸੰਮਾਧ ਦਸਵੇ ਮਹਿ ਲਾਗੀ ਜੋ
 ਹਿਕਲਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਾਗੀ ॥ ਤੀਤੋ ਅਨਭੈ ਪਾਇ ਚਿਰੇ ॥ ਸੁਆਸ ਸੁਤਿ
 ਮਹਿ ਸੁਰਤਿ ਲਗਾਈ ਤੀ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਚਿਸਮਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪੁੰਨ
 ਉਪਜਾਇ ਚਿਰੇ ॥ ਧਿਆਨ ਧਾਰਨਾ ਮੂਲ ਬੰਧ ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਭ੍ਰਿ
 ਗਈ ਭੀਤਹਿ ਸੁਧਾ ਮਾਰਗ ਮਾਇ ਚਿਰੇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ਚਿਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਚਾਣਾਇ ਚਿਰੇ ਸੁਨ ਸੰਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ਚਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ
 ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਸਹ ਜਿਘਰਿ ਬਸਿਰਹੋ ॥ ਨਲਾ ਭਾਸਿਰਹੋ ॥ ਹਿਦਮੁਹਾ
 ਜੁਰਸੇ ਉਜਾਨਹੁ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮਾਹੀ ਪੁਸਹ ਹੁਸਦਾ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਹੋਨ ਪਾਰੀ ਕ
 ਰਿਸਤਿ ਮਾਨਹੁ ॥ ਧਾਵੁ ਤੇਵ ਸਿਕਰੇ ॥ ਧਿਆਨ ਸੋ ਪਰੇ ਪੀਰੇ ਜੇ ਧਾਰਨਾ

ਧਾਰਗਯੋ ਧਰਨਕਉ ਖੈਚਿ ਆਕਾਸਕਉ ਲੈਚੜ੍ਹੇ ਦਸਿਵੇਦੁ ਆਰਚਨੁ ॥
 ਆਪਲਾਖੋ ॥ ਸੁੰਨਮਾਹੋਇ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਤਕਉ ਨ ਬਾਹੁ ਪਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਉ ॥
 ਚਵਉ ਅਮਰਗੋਵਉ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇ ਆਸਤੋ ਨਿਗਾਸਿ ਹੋ ਆਪਕ
 ਉਖੋਇ ਕਰਿ ਆਪਹੋਵਉ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ॥ ਪਾਇਓਰੇ ਮੁਨੁ ਬਸ
 ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸਕਲੋ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੁਲਾ
 ਨੇਭਏਦੀਵਾਨੇਭੇਦ ਮਹਮਕਾ ਮੁਲਨ ਜਾਨੇ ਸੋ ਜਗਕਾਹੋ ਆਇਓ ॥
 ਹਿਰਸਿ ਹਵਾਇ ਮਹਿ ਹਾਰਿ ਸਿਧੂਏਹਉ ਅਮਤਾ ਕੋਰ ਸਿਮੂਏ ਮਿਠਾ ਮੁ
 ਰਾਖਾਇਓ ॥ ਲਾਲਚ ਲੋਭ ਕੀਲਾਹਿ ਲਪੇਟੇ ਆਖਰ ਪਾਕੇਦੇ
 ਵਿਚਿ ਲੇਟੇ ਜੂਏ ਜਾਨ ਮੁਹਰਾਇਓ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜ ਜਾਨੈ ਗੋਤੁ ਦ

੮੧

ਗਏ ਅੰਬੁ ਪਕੇ ਤਾਗੇ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਮਨ ਭਾਇਓਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਪੀਰ ਪੋਰੇ ਜੀਆ ਪੀਰ ਪੋਰੇ ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਸਦਾ ਅਖੰਡ ਨਹਿ ਖੰਡ ਹੋ ਤੇ ਕਬੂ
 ਨਹਿ ਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਵਣੇ ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਸਾਖੀ ਪਿਸੇ ਤੁਹੀ ਸ
 ਦਾ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਪਾਵਨੇ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਅਖੰਡ ਜੋ ਤਿਜਾਂ ਕਹਾਂ ਓਤਿ ਪ
 ਤਿ ਦੁਸਰੇ ਬਿਵੇ ਨਹੀ ਲਾਵਨੇ ॥ ਲਰਕੇ ਲਰਕਾ ਜੇ ਬਨੇ ਜੇ ਬਨ
 ਬਿਧੋ ਨਾ ਬਿਧਾ ਬਾਵਨੇ ॥ ਮਾਰੇ ਤੇ ਮਾਰ ਤਾਹ ਤੇ ਤਾਹ ਤਾ ਮਾਰੇ
 ਸਾਰ ਤਾ ਸਾਵਨੇ ॥ ਲੇਖੇ ਤੇ ਲੇਖ ਤਾ ਅਲੇਖ ਤੇ ਅਲੇਖ ਤਾ ਵਸੇਖੇ ਤੇ
 ਸੇਖ ਤਾ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਗਾਵਨੇ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਿ ਜੀ ॥ ॥ ਕੁਰਮ ਜੀ ॥

॥

॥

७

ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੨

॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿਸੁਖਸਰ
ਰਸਪਾਇਓਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਤਾਂਸੁਖਕਉਵਹਿਭੋਗੀਯਾਕੋਅੰਤਨਾਦ
॥ ੨ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿਰਾਮਕੋਰੁਪ੍ਰਾਵਰਤਨਤਾਕੀਅਜਬ
ਅਨੁਪਾਭਗਤਜੋਗਵਈਰਾਗਵਾਨੈ। ਨਿਸਚਲਯਾਕੋਸਦਾਗਿ
ਅੰਨੈ। ਸੁਖਮਅਸਥੂਲਤਿਅਗਿਭਇਓਇਕਾਸਤਿਅਸਤਿ
ਕੀਨੇਵਿਤਰੋਕਾਵਪ੍ਰਾਣਭਤਜਿਹਿਭੋਗਭੁਗਾਵੈ। ਸਹਜੇਬਨੇਸੇਈ
ਕਛੁਖਾਵੈ। ਸਹਜੇਸੇਵੈਸਹਜੇਜਾਗੈ। ਤਾਂਕਉਲੇਪਨਹੀਕਛੁਲਾਗੈ
। ਗੁਣਦਿਤਿਅਗਿਕੀਮਰਿਤਿਅਗੀ। ਸੁਤੈਸਿਪਵਹਿਸਦਾਬੈਰਗੀ

ਅਲਿਖੰਗਾਸਿਨੀਕਛੁਜਮਹਿ। ਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਸੀਤਿਘਨਿਤੰਮਹਿ
 ॥ ਜੋਕਉਵੇਕੀਸੰਗਤਿਕਰੋ। ਹੋਇਨਿਸੰਕਸੰਮਾਨਪੈਗੋਆਸਾਨੀਦੇ
 ਆਸਤਿਹਿਗਹੀ। ਲੋਕਲਾਜਕੀਕਾਇਨਹੀ। ਅਵਰਮਿਲਾਹਿ
 ਜੋਮਨਆਇ। ਦੇਵਤਹੋਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਕਰਮਸੀਈਕੀਕਿ
 ਪਾਯੀਤੇ। ਕਿਲਵਿਖਨਾਸਰੁਏਸਰੁਤੀਤੇ। ੧ ॥ ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਲਕੁਕਾਖੁਬਸਾਸੁੰਦ੍ਰਸੁਘਲਸੁਜਾਨ। ਬ੍ਰਹਮਨਕੇਗਹਿਉਪਜਿਓ
 ਜੋਤਲੀਬ੍ਰਹਮਾਧੀਆਨ। ੧ ॥ ॥ ਚੌਥੀ॥ ਆਤਪਿਤਾਤਾਕੇਸੁਚਰ
 ਲਾ। ਅਤਿਸੁੰਦ੍ਰਜਾਕੈਚੰਡੀਲਾ। ਕਰਿਅਭਿਖੇਕਪੜਨਿਤਿਨਪਾਇਓ।
 ਤਾਤਕਾਸਪੜਨਾਤਿਹਿਆਇਓ। ਉਸਤਾਦੁਤੀਕਾਗੇਇਕੰਤਾ।

ਠਾਹਸੀਪੜਾਇਓਦੇਕਰਮਤਾਵਿਛਾਪੁਭਾਇਓਤਾਕਾਅਤਿਭਾਗੀ॥
 ਜੁਵਤੀਸੰਗਿਬਾਨੀਤਿਹਿਯਾਗੀ॥ ਲਹਕੀਲਹਕਾਏਕੁਓਪਾਇਓ॥
 ਸੋਭਸਹਜਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਇਓ॥ ਛੰਪਸਿਆਲਿਸੰਤਇਕਾਏ॥
 ਯਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਨਾਮੁਤਿਹਿਗਾਏ॥ ਗੋਰਖਆਦਿਸੰਤਸਭਨਾਇ॥
 ਗੁਰੋਬਿਧੈਜਬਨਅਹੁਬਾਲੁ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਗਹਿਰਹੀਭੀਰ॥
 ਦੁਖਸੁਖਮੀਰਿਸਦਾਹੈਪੀਰ॥ ਬੀਬੀਬੀਬੀਚਲੇਆਵਤਸੇ॥ ਰਾਮ
 ਕ੍ਰਿਸਨਿਗੁਰਿਕੇਜਾਵਤਸੇ॥ ਬੀਬੀਬੀਬੀਬੀਚਲਿਓਹੈਮਿਲਨਾ॥ ਕਾਛਪ
 ਹੀਅਗੈਤਿਹਿਖਿਲਨਾ॥ ਖੀਲੇਖਾਇਸੰਤਮੁਸਕਾਨੇ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਕੇ
 ਲੁਪਭੁਭਾਨੇ॥ ਅਪਨਾਕੀਨੋਦਿਲੁਕਛਲੀਨੇ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰੇਮਹਸ

੮੩

ਭੀਨਾਦਿਨਦਿਨਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਨਤੰਕੀਲਖੀਨਜਾਈ॥
 ਸੰਤਨਿਕੈਵਹਿਪੀਛੈਠਿਰੈ॥ਨਿਸਦਿਨਪਿਆਨਵਾਪੁਕਾਧੈਰੈ॥
 ਮੀਨਮੰਤਅਰੁਚਾਤੁਰੀਨਾਰੀਘਰੁਅਰੁਬਾਰੁ॥ਸਭਕਛੁਰਿਸਤੇਭੁ
 ਲਗਾਇਓਸੰਤਨਸੰਗਪਿਆਰੁ॥੧॥॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥
 ਮਲਗਾਇਓਸੋਈਪ੍ਰੇਮਸੰਤਨਮਾਭਾਇਓ॥ਜੋਇਇਕੰਤਥੋ
 ਤਿਨਪਾਸਿ॥ਨਿਸਦਿਨਅਰਜਕਰੇਅਰਦਾਸਾਕਛੁਕਾਦਿਨਸੰਤ
 ਤਾਰੋ॥ਤੰਪਾਛੈਤਿਨਮਾਰਗਗੋ॥ਅਪਨੇਅਸ੍ਰਮਕਉਵਹਿ
 ਆਏ॥ਪਾਛੈਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਪਛੁਤਾਏ॥ਕਛੁਕਕਾਥਪਾਛੈਘਰ
 ਹਰਿਓ॥ਸੰਤਵਿਛੋੜਾਜਾਤਨਸਹਿਓ॥ਤੰਪਾਛੈਵਹਿਪਾਛੈਅ

ਇਥੀ ਜੈਸੇ ਲੋਚਿ ਚੰਪਕ ਦਿਗਧਾ ਇਥੀ ਜੈਸੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨ ਛੁਛੇਈ॥
 ਜੈਸੇ ਸੀ ਬੂਲਾ ਚਿਰੇਈ॥ ਜੈਸੇ ਪੀਪਾ ਦੁਆਰ ਕਾ ਜਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੀਆ
 ਛੁਛੇ ਗਘਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰਚ ਲਿਓ ਗ੍ਰਿਤਿ ਆਗੀ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਕ ਬਿ
 ਆਸ ਤੇ ਭਾਗਿਓ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰੁਥਰੀ ਰਾਜੁ ਤਿ ਆਗਿਓ॥ ਜੈਸੇ ਗੋਪੀ ਚੰ
 ਦੋ ਪੈ ਜਾਗਿਓ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਠਿ ਚਉੜਿਓ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕ
 ਰਿਸ ਕਲੇਕ ਉੜਿਓ॥ ਆਨ ਮਿਲੇ ਸੰਤਨ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਪਤਿ
 ਹਧਾ ਪੈ ਪਾਈ॥ ਸੰਤਨਿ ਤਿਨ ਬਹੁ ਕੀ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਜਾਨਿਓ ਜਗਿ
 ਆਸੀ ਪੈਖਾਸਾ॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਲਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਛਤਾ ਬਦਕ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੇ ਹਨ ਕੇ

ਉਆਪਨਮਥਿਕਾਦਿਓਸਤਿਅਸਤਿਕੀਗੰਠਨਗੰਠਿਓਅਨਾ
 ਨੀਨੀਜੀਨੈਜੋਹੀਸੇਈਸੁਖਮਾਨੈਐਸੇਜਾਇਗਇਓਮਤਵਾ
 ਓਅਗੀਅੰਨਮੰਧੇਗਮਟਿਓਉਜੀਅੰਨਾਅਨਭੈਤੇਅਤਅਨਭੈ
 ਚਈਅਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨਿਓਸਭਸੇਈ॥ ੪ ॥ ਐਹਰਾ॥ ਮਾਤਧਿਤਾ
 ਅਹੁਇਸਤੀਪਾਛੇਕਰਤਵਿਲਾਪੁਅਵਰਜਾਪਸਭਛੇਡਕਰਿਹ
 ਮਕ੍ਰਿਸਨਿਮੁਖਜਾਪੁ॥ ੫ ॥ ਐਹਰਾ॥ ਮਾਤਧਿਤਾਪਾਛੇਤਿਹਿਅ
 ਏਸੰਤਾਪਧਿਤਿਨਕੁਕਸੁਨਾਏਸੰਤਾਰਿਦੇਕਮਲਸੁਖਦਾਈਦਿਖ
 ਦੁਖੀਦੁਖਦਾਸੰਓਨਜਾਈਹਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਕਰਿਕਰਿਤਿਨਦੀਨੋਸੰਤ
 ਨਤੋਬਿਛੁਰਿਓਜਿਉਜਲਮੀਨੋਲੇਉਕਸਿਓਜੈਸੇਪਉਲਮਉਲੇ

੮੫

੩੧

੩

ਜੈਸੇ ਹੁਕਮਾ ਲੇਤ ਚਲੇ ਨਿਦ ਨਿਦੇ। ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ਥੀ। ਜੈਸੇ ਜਹ
 ਏ ਜੋ ਬਨ ਆਇ ਥੀ। ਜੈਸੇ ਮੁਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੈ। ਰਲਦੇ ਖਸਖਾ ਜਿਉਹ
 ਰਖੈ। ਤਿਉਹ ਮਕ੍ਰਿਸ ਨਿਹਿ ਆਇ ਥੀ। ਝੰਘਸਿਆ ਲੀਜਾਇ ਪੁਚ
 ਆਇ ਥੀ। ਪਰ ਰਹਿ ਚਿਨੀ ਜਾਈ। ਤਿਨ ਵਖਰੀ ਕੁਟੀ ਬਨਾਈ। ਵਹਿਸੁਖ
 ਸੇਹੇ ਅਪਾਲਨਾ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕੇ ਮਨ ਭਾਲਨਾ ॥੧॥ ॥ ਪਰਚੀ
 ਪੁਰਨੀ ਆਗੇ ਕਾਗੁ ਲਨਾਹਿ ਲਿਖੇਈ ॥੧॥ ॥ ਪਰਚੀ ਆ
 ਸਨਿਦ ਜੀ ਲਿਖ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ। ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਅੰਦਜ ਕੋਈ ਇਸ
 ਕਉ ਪੜੇ ॥੩॥ ॥

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੬

ਸਤਾਕੁ ਨੀਸਪੁਕੇਹਾਜੇਹਾ ॥ ਘਰਿ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਨਜਗਨ ਆਵੈ ਮ
ਰਨੀ ਆਨੀ ਮੈਏ ਤੇਹਾ ਵੈਤ ਨ ਵਿਚ ਵੈਦਾਨ ਦੇਹਾ ॥ ਤਨ ਮਨੁ ਮਉਥਾ ਮਿ
ਥਿਆ ਹੋਇ ਆਨ ਦਗਨ ਆਵੈ ਮੁਹ ਖੁਸੋਇ ਆਵੈ ਰਾਪ ਕਦਾ ਦੇਹਾ ॥
ਦੇਹਿ ਆਪਨੁ ਆਪੇ ਜਾਤਾ ਨ ਜਗਨ ਆਵੈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹੀ ਪੈ
ਖੇਹਾ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜੇਨ ਜਗ ਨਿਹਾਇ ਅਪਨੇ ਅੰਦੁ ਆਪੇ ਭਾਲੇ ਜੇਹਾ
ਸੀਠਿ ਰਿਤੇਹਾ ॥ ਨੀਸਪੁਕੇਹਾ ਜੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਕਾਠੀ ॥ ॥ ਆਖੁ ਨੀਸਪੁ
ਖੀਡਿਠਾ ਸਭ ਸਕਹੀ ਦੇਨਾ ॥ ਆਖਿ ਨੀਸਪੁ ਆਖੀਡਿਠਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾਉ ॥ ॥

ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਪੂਰਨਿਸੋਈਤਿਸਾਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹਨਕੋਈਦੁ
 ਜਾਸੀਸੋਕੁਠਾਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਮਰਮੁਨਜਾਨੇਕੁਮੇਸਿਪਸਾਪਕਿ
 ਸਿਆਂਨੇਜਿਨਜਾਨਿਆਂਸੋਏਠਾਅਠਸਠਤੀਰਬਕੁਮਭੁਧਾਨੇ
 ਮਨਪਸਰੇਈਖਬਰਿਨਜਾਨੇਆਪਬੋਆਪੇਰਠਾਕਰਮਸੀਈ
 ਸੀਈਹਜਰੁਜਾਨੇਸਹੁਅਪਨੇਸੋਰਲੀਆਮਾਨੇਮਿਹਰਿਕਰੇਕ
 ਰਿਤੁਠਾਨੀਸਹੁਅਖੀਰਿਠਾ॥੨॥॥੨੨੨॥॥ਗੁਲੁਨੀਅਸਾਹੁਕੁ
 ਪਛਾਤਾਅਪਨੇਅੰਦਰਜਾਤਾਨੀਅਸਾਹੁਕੁਪਛਾਤਾ॥ਹਕੁਅਸਾਹੁ
 ਹਸਲੋਇਆਦੁਜਾਜਾਇਦਿਲੋਤੋਧੋਇਆਸੁਖਸੋਇਆਸੁਖ
 ਦਤਾ॥ਦਿਲਮਹਿਦੁਭਤਾਰਹੀਨਕਾਈਠਾਰਖਤੀਦਿਗਗਾਹੋਆ

ਈਵਸਿਆਇਅਜੋਜਾਤਾ॥ਜਾਇਆਵਤਿਬੀਪ੍ਰਸਿਤਾਤਾਸਦਾ
 ਮਸਤੁਅਪਨੇਰੰਗਮਾਰਾਐਸੇਬਾਇਓਨਾਤਾ॥ਕਰਮਸੰਦੀਭਰਗਹਿ
 ਆਭਰਪੁਰੇਦਸਵੇਬਾਜਹਿਅਨਾਪਦਿਤੂਰੇਕਾਦੁਨਾਐਵੇਬਾਤ
 ॥ਨੀਅਸਾਹੁਕੁਪਛਾਤਾ॥ ੩॥ ॥ਕਾਛੀ॥ ॥ਗੋਗੀਦਾਜੋਬਨਕੁ
 ਕਾਐਵੇਮਲਮਲਿਥਾਦੀਧੁੜਾ॥ਰੰਗਲਾਇਕੈਪੜੀਬਨਾਵੇਮ
 ਤੀਆਮਾਗਭਗਾਵੇ॥ਆਖਰਖਾਕੁਦੇਵਿਚਰੁਲਾ॥ਚਿੜਿਚਿੜਿ
 ਜਲਦਾਜੁੜਾ॥ਦੇਹਿਸਵਾਰੇਕੁਚਪਿਆਰੇਅੰਗਸੋਭਾਨੈਨਿਹਾਰੇ
 ਜਿਉਪਿਲਪਿਲਕਰੇ॥ਬਿਸੁੜਾ॥ਕਰਮਸੰਦੀਦੀਸਾਰਨਜਾਤੀਕੁ
 ਕੇਜੋਬਨਦੇਰੰਗਰਾਤੀਦੰਦਪਨਸੜਸੀਚੁੜਾ॥ਨੀਗੋਗੀਦਾਜੋਬਨਕੁ

ਸੁਣੀਦੇਨਾਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਪਵਸੀਦੇਮਿਲਕਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਪੁਰਾ
 ਪਾਵਹਿਮਾਨੁਠਹਿਗਵਹਿਉਤਰਨਸਕਲਾਵਿਸੁਰੇਕਰਮਸੀਈਨੁ
 ਨਾਸਿਪਛਲੇਚਿਤਜੜਗੰਠਖੋਲਦੀਜਾਣੇਘਰਵਿਚੈਨਾਹੀ
 ਦੁਰੇ॥੮॥ਕਾਠੀ॥ਖੇਡੁਖਿਡੰਦੜੀਏਸੁਖਮਾਲਹਿਅਪਨਾਅਪੁ
 ਸਿਝਾਲੇ॥੧॥ਗਾਉ॥ਸਾਹੁਕੀਸਾਰਸੁਗਲਜਾਣੇਚਲੇਸਹੁ
 ਅਪਲੇਦੇਭਾਣੇਭੁਗਲਿਭਰਮਾਣੇਖੁਦੀਖਗਬੁਕਰੇਦੀਹੈਘਰ
 ਅਪਨੇਟਿਕਲਨਦੇਦੀਹੈਅਉਝੜਪਵੈਪਿਝਾਲੇਕਰਮਸੀਈਸਹੁਸ
 ਪਜੇਆਵੇਛਡਿਦੇਹਿਸਭਦੁਨੀਆਦੇਦਾਵੇਕਾਹੇਕੁੜਲੁਭਾਲੇ॥
 ॥੯॥ਕਾਠੀ॥ਕਉਲਕਰਾਰਕਰੇਦੇਹੋਕਿਉਮਗੇਤੋਸਰਸੇਦੇ

ਹੋਮਗਨੁ ਮੁਕੀ ਤੇ ਜੀਵਨੁ ਲਾਗਾ ਵਲਗੀਰੀ ਐਵੇਦਾ ਛਾਕਾ ਹੋਗੇ
 ਪਵੇਦੇ ਹੋਮਗਨੁ ਲਾਗੇ ਵੀ ਐਵੇ ਮੁਰਖ ਬੈਠਾਰੇ ਸੀ ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਹੋ
 ਦੇ ਹੋਮਗਨੁ ਮੁਕੇ ਰਲੁ ਭਾਇਓ ਕੀਰਾ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਦਿਲੇ ਦਿਆ ਪੀਰਾ ਕ
 ਰਮ ਸੀਈ ਸੰਭਲੇ ਦੇ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਕਾਛੀ ॥ ਇਕੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤੇਰੀ ਵਾ
 ਹੀ ਨਿਕਲੈ ਵੇਸੀ ਜਾਨ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿੰਦੁ ਤੀਰਹੁ ਲਾ
 ਹੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਐਵੇ ਖਾਇ ਪਿਵਾਇ ਗਵਾਈ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਅਪਨੀ ਵਾਹੀ ॥
 ਵਾਰੇ ਵਾਹੀ ਅਪਨੀ ਚੜਨਾ ਮੁਰਖ ਕਾਹੇ ਕੋ ਪਿਆ ਕੜਨਾ ਪੁਰਾਪਈ ਜਾ
 ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਚਉਪੜਿ ਦਾਖੇ ਲੁਸਾਰੀ ਵਿਛੁੜੀ ਦਾ ਕਰੁ
 ਮੇਲੁ ਲੁਕਦੀ ਨਾ ਜਾਵਹਿ ਹਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਕਾਛੀ ॥ ਸਜਲ ਅਸਾ

ਕੇਅਏਹੋਠਿਰਿਕਾਹੁਸਰਮਾਏਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਥੇਮੈਤਿਥੇਤੁੰਨਾ
 ਪ੍ਰੀਮੈਵਿਲੁਮੈਰੀਪਾਏਹੁਮੇਰਤੇਰਮੇਗਵਿਚਨਾਹੀਤੁਮਹੀਸਰਬਸਮਾ
 ਏਹੋ॥ਕਰਮਸੀਈਦੇਅੰਗਸੰਗਲਾਗੀਵਿਲੁਅੰਗਅੰਗਲਗਾਏਹੋ॥
 ੧੨॥੧॥ਕਾਠੀ॥॥ਸਜਲਮਸਾਨਾਥਿਰਸਦੇਹੋਅਤੇਵਿਲੁਹਸਿਆਹੀ
 ਹਸਿਦੇਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਸਿਹਸਿਕਾਨੀਕਸਦੇਹੋਅਤੇਇਕੁਇਕੁ
 ਤਸੁਤਸਦੇਹੋ॥ਨਾਗਾਵਾਂਗੁਰਸਦੇਹੋਸੋਖਬਠਾਠਗਪਸਦੇਹੋ॥ਕਿ
 ਰੁਵਲਾਈਨਸਦੇਹੋਤਾਂਭੀਕਰਮਸੀਈਆਵਸਦੇਹੋ॥੧॥੧੨॥੧॥
 ਉਲਾਮੇਕਢਵਿਖੇਦੇਹੋਅਕੋਸਾਦਿਆਸਦੁਨਦੇਦੇਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਦਾਤੇਸਰਮਾਉਵਿਲੁਸਦਿਆਆਪੇਅਉਹੁਲਆਖੀਹੁਲਮੇ

ੲੴ ਗਲ ਲਗਤਾ ਲਗਦਾ ਨੲੴ ਡਿਠਾ ਚ ਜੁ ਤੁਸਾ ਡਾਏ ਪੋ ਕ ਦੀਆ ੲੴ
 ਪੇਆ ਦਿਛੁ ਛੇ ਦੇ ਹੋ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰਨਾ ਜੇ ਕਰ ਦੇ ਅਉਗਲ ਮੇਯੇ ਚਿ
 ਤਾਪਰ ਦੇ ਸੁਤੀਆ ਦਿਜਗੇ ਦੇ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਬਾਣੀ ॥ ॥ ਤੁਸਾ ਅਸਾਨੁ
 ਸਦਿਆਸੀ ਅਸਾਇਸ ਕੁ ਤੁਸਾ ਡਾਬ ਦਿਆਸੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ॥
 ਸਦੇ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਆਏ ਸਹੁਰੇ ਪੀਰੇ ਛੋਡਿ ਗਵਾਏ ਜਗੁ ਸਾਹਾ ਚੁਕਰ
 ਦਿਆਸੀ ॥ ਜਗਤ ਅਸਾਨੁ ਠਿਕਾ ਲਗਦਾ ਪੁਡਾ ਭੁੰਭੁੰਦੇ ਵਿਚ
 ਜਗਦਾਇਸ ਕੁ ਕਸਤੂਰੀ ਲਾਇਆਸੀ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਗੁਹਾਸ ਲੁ
 ਕੀਤਾ ਮੇਹ ਲਾਜਗ ਸਾਰੇ ਦਾ ਲੀਤਾ ਆਪ ਅਸਾਨੁ ਸਦਿਆਸੀ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ ॥ ॥

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਭਾਗਮਾਧਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕ੍ਰਿਤਲਿਖਿਤ ॥ ਜਬਿਹੁਤਚੇਤਕੀਚ
ਰੀਨਗਵਿਛੋੜੇਦੀਆਇਲੜੀਨਾਏਉਲਦਿਲੀਦਿਲਵੜੀ
ਪੁਛਾਸੰਤਸਿਆਏਜਾਇਕੇ॥ ਸੰਤਦਾਰੁਕਰਨਾਆਇਆਸੁਤਾ
ਬ੍ਰਿਹਮੀਪੁੰਜਗਾਇਆਮਚਨਚੇਤਿਭਿਲਾੜਾਪਾਇਆਸੁਤੀਪੁਪੇ
ਮਹਾਪਾਇਕੇ॥ ਮਹਾਪਾਇਗਿਆਵਿਚਦੇਹੀਸੁਪਨਹੀਆਜੇਹੀ
ਕੇਹੀਨਜੀਵਦੁਮਿਲਿਆਬਾਹੁਸੇਹੀਜੀਵਾਸੰਤਮਿਲਾਵਦੁਆ
ਇਕੇ॥ ਸੰਤਸਾਗਨਜਾਣਕਾਈਕੀਕੁਰਹੀਛਾਨੋਸੁਖਦਾਈਮੇਲੁ
ਕਰੇਸੀਜਿਨਹੈਲਾਈਕਰਮਸੀਟੀਨੁਦੇਨਮਿਲਾਇਕੇ॥ ੧॥

ਆਈਹੁਤਿਵਿਸਾਖਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਗਣਿਸਾਨਾਸੀਤਮਿਲਾਵਾਬਨਾਹਿਓ ॥
 ਉਮਗਿਓਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਗਣਿਸਾਨਾ ॥ ੧॥ ਆਈਹੁਤਿਵਿਸਾਖਵੇਸੇਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਗਣਿਸਾਨਾਪੁਤ੍ਰਾਅਣਿਅਲੇਖਮੈਭੀਜ
 ਵਸਾਮੈਤਾਬਿਗੋਦਸਤਵਿਕਾਲੀਖਾਵਾਅੰਨੁਨਪੀਵਾਪਾਲੀਮੈ
 ਉਠਪਾਲੀਪੜਦੀਬਾਲੀਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਗਣੀਨਾਵਸਾਨਾਇ
 ਸੀਰਲੋਈਗਤਅੰਦਰਵਦਵਿਛੋੜਾਖਾਤਮੁਖਤੇਕਾਨਨਾ
 ਵੇਖਾਤਕਰੁਲੁਸੀਤਪਿਆਰੇਪਾਵਸਾਨਾਹਿਅੰਦ੍ਰਪਾਰਿਰੰਗਲਾਗ
 ਦਰਸਨਕਰਦੇਭਾਗਸਭਾਗਾਜਿਉਸੁਇਨੁਚਕਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਗਣੀ
 ਕਰਮਸੀਈਨੁਪਿਆਵਸਾਨਾ ॥ ੨॥ ॥ ਭੋਗੁਗਾ ॥ ਜੇਠਤਪਦਾਭਾਨਜਿ

੨੧

ਉਐਦਰਭਠੀਭਾਹਿ। ਕਰਮਸੰਘੀ। ਬਿਨੁਜੀਵਦਾਗਿ। ਟਤੀਦੇਲੈ
 ਸਾਹਿ। ੨॥ ਆਇਆਜੇਠੁਤਪਦਸਾਕੇ। ਐਦਰਉਠਨਮਗਮਵਾਕੇ
 ਖਿਯੋਨਿਤਅਸਾਨੁਤਾਕੇ। ਮੈਮਰਮੁਕੀਪੀਆਸਾਰਦੀ। ਪੀਆਸਾਰ
 ਨਲਪੀਮੇਰੀ। ਮੈਮਨਮਿਲਦੇਦੀ। ਚਾਹਿਘਟੇਗੀ। ਮਿਲਸੰਤਾਦੀ। ਹੋਵਾਚੇ
 ਹੀ। ਮੈਨੁਕਰਨਜੇਕਿਸੇਕਾਰਦੀ। ਕਾਰਨਕਰਨੀ। ਆਵੇਕਾਈ। ਕੁੜਮ
 ਕਬੀਲਾਮੈਨੁਖਾਈ। ਵੈਗੀਜਾਤੇਸਭਲੁਕਾਈ। ਵੁਠੀਜਾਤਪਾਤਸਭਵ
 ਰਦੀ। ਮੈਵਾਗੀਚਉਖਨਕੀਤੀ। ਨਿਸਦਿਨਯਾਦਿਕਰਨਵਿਚਿਬੀਤੀ
 ਸਾਦੀ। ਛੋਰਿਗਮੀਸੀਲੀਤੀ। ਮੈਨੁਵੇਖਨਤਲਵਦੀਦਾਰਦੀ॥ ੩॥
 (ਦਿਉਗਾ)॥ ਸਾਹਿਯਾਹਿਕੇਕਰਗੀ। ਹਰਚਰਾਗਿਓਬਿਰਹੈਬਿਓਗਾ॥

ਮੇਧਿਹਾ ਲਤ ਅੰਤ ਕੀ ਪਸਾਰਾ ਰੇ ਲੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤਕ ਆਇਆ ਪੜਦੇ ਵੇ
 ਗੁਰੇ ਬਨ ਲਗਾਰ ਕੁਦੇ ਵੇ ਗੁਪੇਰਾ ਪਤਿਆ ਆਇਕੇ ਕੀ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾ
 ਵਾ ਮਹਾਨੀ ਜਾਵਦੀ ਗਸਪੀ ਓ ਮਹਾਨ ਮੇਰਾ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਬਿੰਦੇ
 ਪੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕੇਈ ਓ ਸੰਤ ਦਸ ਸੁਖ ਦਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਮਿਲੇ ਕੇ ਸੀ
 ਤਸਮਾ ਵਦੀ ਗਸਾਨੁ ਸਾਇਤ ਕੀ ਕੁਰ ਆਵੇ ਛਿਕ ਰਿਛਾ ਤੀ ਕੰਤਾ
 ਪਾਵੇ ਮੈਤਾ ਮਰਦੀ ਵੇ ਤੇ ਪਾਵੇ ਨਾ ਲੋ ਲੋ ਕਾਥੇ ਸਹਮਾ ਵਦੀ ਕਰਮ ਸੀ
 ਈਨੁ ਆਇ ਮਿਲਾਵੇ ਨੀ ਤੇ ਪਿਛੋ ਪਛੋ ਤਾਵੇ ਰੂਥਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾ
 ਉਚੜਾਵੇ ਐਸੇ ਕੁਕਾ ਕੁਕ ਸੁਨਾ ਵਦੀ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਵਦ ਸਰ
 ਸੀ ਮੇਦੀ ਬਰਸੇ ਲਾਇ ਰੁੜੀ ॥ ਕੰਤ ਲੇ ਸੁਤੀ ਆਕਾ ਮਾਨੀ ਮੈ ਕੁਕਾ

ਬਾਹਿਬਰੀ॥੫॥ਆਇਆਸਾਵਲੁਸੁਖੁਨਪਾਵਾਕੁਕਾਕੁੰਜਾਜਿਵੇਕੁ
 ਰਲਾਵਾਨਾਏਚਾੜਿਕਾਜਿਉਥਿਲਾਵਾਕੁਕਸੁਲੀਵਦੀ॥ਸਖੀਆ
 ਸੁਹੇਸਾਵੇਲਾਏਪੀਘਰਚਲੀਆਰੰਗਬਲਾਏਇੰਦ੍ਰਬਰਖੇਅਉ
 ਬਰਖਾਏਮੁਝੇਨਭਾਵਦੀ॥ਸਾਨੁਬਿਜਗੀਚਮਕਡਗੇਵਘਨੀਅਰ
 ਸੇਗਾਜਿਉਘੁਰਗੇਵੇਕੋਇਲਕੁਕੇਸੁਲਚਲਾਵੇਸਾਵਲੁਸਾਗ
 ਕਦੀਨਨਾਵਦੀ॥ਕਦੀਤਾਕਰਮਸੰਦੀਗੁਪਾਵਾਏਕੇਸਖੀਆਜਿ
 ਉਗਲਲੀਵਾਤੀਤੇਸਾਵਾਆਪਮਨਾਵਾਤੀਮੈਸੇਰਾਮੀਪੁਵਸਾਵਦੀ
 ॥੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭਾਧੋਰੁਭੂਜਿਉਚਬੀਬਿਓਛਾਤੀਭਾਰੀਕ
 ਸਾਨਕਬੁਨਪਾਵਪੁੰਜਤਨਕੀਏਕਦੀਬਾਰ॥ ੬॥ਆਇਆਭਾਧੋਰ

ਭਗਤ ਸਮਾਣੀ ਨਾਲੇ ਸੰਤਾਥੋ ਸਿੱਖ ਚਾਣੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਬਾਤ ਨਿਰਾ
 ਣੀ ਸੰਤ ਸਿਖਾ ਵੇਦੋ ਜਾ ਕੇ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤ ਪਾਈ ਅਚਨ ਚੇਤ ਦਿਲੇ
 ਵਿਚ ਆਈ ਜਾਤੇ ਜਗਤ ਨਾਲੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮੋ ਮਾਨ ਭਾਵੇਦੋ ਜਥੇ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗੇ ਤੀਤੇ ਪੈਰੁ ਸਵਾਇਆ ਅਗੇ ਮੇਰੀ ਪਾਇ ਗਏਰ
 ਗਰਗੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੇਦੋ ਕਰਮ ਸੰਤੀ ਸਾਰ ਸਮਾਣੀ ਲਗੀ ਦੂਖ
 ਦਿਲੇ ਵਿਚ ਭਾਣੀ ਭਾਣਾ ਅੰਦ੍ਰ ਪਾਲਕ ਵਾਣੀ ਸੰਤ ਨਿਲਾਵੇਦੋ
 ॥੬॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅਸੁਆਸ ਅਸਾ ਰੁੜੀ ਲਗੀ ਸੰਤਾ ਨਾਇੰ ਮਿ
 ਲ ਸੰਤਾ ਸਾਪੁ ਪਾਵ ਸਾ ਮੇਲ ਟਕੋਇ ਦਿਆਲੀ ॥ ੭ ॥ ਅਸੁਆ
 ਇਆ ਹਰਿ ਦੇ ਮਯਾ ਦਿਪਿ ਛਲੇ ਦੇ ਮਗਏ ਸੁਭ ਬਾਦਾ ਨਾਲੇ ਸੁਖ

ਏਅਨਾਦਨਾਦਪੁਲਸੁਖਪਾਵਸਾਨਾਏਤ੍ਰਿਕੁਟੀਪਾਗਧਿਅਨੇਸਾਡੇਚ
 ਕੁਗਏਦਸਵੇਪ੍ਰਾਨਥਿਥੈਕੀਲਾਇਦੀਵਾਨਸੁੰਨਸਮਾਵਸੀਅਮੈਤਾਂ
 ਸੁੰਨਸਮਾਪਲਗਾਈਤੀਤੇਤਨਮਨਸੁਪਨਕਾਈਦੇਹੀਪਾਂਪਨਤੇਅਪ
 ਕਾਈਛੋਡਨਜਾਵਸਾਬ੍ਰਖੇਮੀਮ੍ਰਿਤਨਿਭਰਪਾਗਾਪਨੀਅਹਗਰਜੇ
 ਅਨਾਦਭਾਗਾਨਾਏਬਿਜਲੀਜਿਉਚਿਮਕਾਗਾਥੈਠੀਕਰਮਸੀਈ
 ਮਨਲਾਵਸਾ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਤਕਕਉਲਖਮਸਾਡਕਾਪਿਤਿ
 ਹਿਅਪੀਖਪਸਾਗਅਸੁਦਲਾਬਪੁਪੀਖਤੀਦੇਖਿਆਰਿਦੇਮੰਡਾਰ
 ॥ ੮॥ ਕਤਕਕਉਲਖਿਕੰਦਾਅਇਆਅਪਨਹਿਰਦੇਮਾਹਿਸੁਹਾ
 ਏਆਤੀਪ੍ਰਕਿਰਨਪਲਪਾਵਿਛਾਇਆਥੈਠਗਮਜੀ॥ ਲਛਮਨਸਿ

ਰਿਪਰਵਰਤੁਲਾਵੈਸੀਤੀਬਾਂਵੈਅੰਗਸੁਹਵੇਨਾਲੇਬੈਠੀਚਰਨਦ
 ਬਵੇਦਰਸਨਸੀਮਜੀਬੈਠੇਸੀਮਸੁੰਦਰਸੁਖਦਾਈਸਿਰਿਪਰਕ੍ਰੀਦਿ
 ਮੁਕਟਿਛਬਲਾਈਜੁਲਠਾਨਾਗਜਿਵੇਵਲਿਪਾਈਕਾਮਕੇਕਾਂਮਜੀ
 ॥ ਦਰਸਕਰਮਸੀਈਸੁਖਪਾਇਆਡਿਠਾਸੀਤੀਜੋਦਿਖਲਾਇਆਤੀ
 ਤੇਅਪਨਾਮਾਪੁਤ੍ਰਲਾਇਆਹੋਇਨਿਕਾਮਜੀ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਘ
 ਰਮੈਘਰਆਪਨਪਾਈਹੈਬਿਸਰੀਤਾਜੁੜੀਗੋਤਉਸੁਖਹੋਜਬਖੁ
 ਲਤਉਕੁੰਤਾ॥੯॥ਅਘਰਮੈਘਰਘਰਬਲਾਇਆਗੋਸੇਅੰਦਰ
 ਸਾਪਾਇਆਤਿਆਗਿਆਜੇਸੁਖਜਗਤਸਥਾਇਆਬੈਠੀਪਿਆ
 ਨਕਰਿ॥ਜਗਸੁਖਸਭਠੀਕੇਲਾਗੇਕੇਈਭਾਗਪੁਰਬਲੇਜਾਗੇਚ

ਭੀਸਹੁਮਿਲਦੇਨੁਆਗੇਜੀਵਤਰੀਮਗਾਜੀਵਤਰੀਜੇਮਹਸੀਮੇਲਾਸ
 ਪੁਅਪੇਸੇਕਰਸੀਨਿਸਦਿਨਸਦਾਸੁਭਾਗਦਿਸਰਸੀਉਤਰੇਸਭੀਰੁ
 ਗਾਆਗੇਕਰਸੀਈਮਾਭਾਈਮਸਤਦਿਵਾਨੀਪੈਮਲਸਾਨੀਬੋਲੇ
 ਹੁੰਗੀਥਥਈਥਾਈਲਪਾਜਿਸੇਘਰਾ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਪੋਹੁਜੁਪਾਥੇ
 ਪਾਵਦਾਸੰਤਨਕੇਮਨਚਾਉ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸਮਾਈਐਥਾਟਿਓਅ
 ਛਾਦਾਉ॥੧੦॥ਪੋਹੁਆਇਆਪ੍ਰੇਮਵਧਾਈਜੋਗੀਬੈਠਾਪਿਆਨੁਕ
 ਗਾਈਤੰਤੋਉਪਜਿਦਿਲੇਵਿਚਆਈਯਾਹਿਜਗੁਕਉਨਾਪੈ॥ਯਹਿ
 ਦਿਸੁਕੈਸੇਥਨਿਆਈਤੰਤੰਉਪਜਿਓਕੈਸੇਭਾਈਕਰਤਾਕਾਦੁਕ
 ਠਹਿਰਾਈਤੰਤੰਕੈਸੇਪਾਨੀਪਉਨਾਪੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨਿਕੈਸੇਉਪਜਾਏ

ਨਾਂ ਨਾਂ ਨਾਂ ਭੀ ਤਬਾਏ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨੀ ਗਾਏ ਤੀ ਤੇ ਬੁਝੈ ਕਰਤਾ ਜਉਨ
 ਹੈ ਜੋਗੀ ਉਤਰਾ ਅੰਤਰ ਪਾਏ ਜੈ ਸੇ ਅਪੋਨਾ ਪੁਰਖਾਏ ਏ ਕੋ ਆਤਮ
 ਜਗਤ ਸਭਾਏ ਸਮਝੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰਿ ਮਉਨੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮਕਰਮ ਪੀਨਾ ਆਇ ਓ ਮੋਹੁ ਚਲਿ ਓ ਜਿਉ ਮਿਹਿ ਮਾਨਾ ਸਮਝ ਪਰੀ
 ਜਾਥਿ ਆਪਈ ਭੁਲ ਗਏ ਗਿਓਨ ਅਉਧਿਓਨ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਮ
 ਕਰਮ ਪੀਨਾ ਆਇ ਓ ਅਪੋਨਾ ਅੰਤਰ ਉਤਰ ਪਾਇ ਓ ਏ ਕੋ ਸੋ ਪ੍ਰਭ
 ਮਜਨਾਇ ਓ ਤੀ ਤੇ ਸੁਖ ਭਏ ਸਮਝਾਏ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਂਮਯ ਜਿਹ
 ਉਪਜ ਭਏ ਅਭਰਾਮ ਏ ਕੋ ਕਰਤਾ ਨਾਮੀ ਨਾਮ ਅਸੈ ਸਮਝਿ ਲਏ ॥
 ਐਸੇ ਮਾਇਆ ਠਾਵੁ ਬਨਾਏ ਪੀਚੇ ਤਤ ਪਾਏ ਉਪਜਾਏ ਤੀਨ ਗੁਣੀ

ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਐਸੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਏ ਕਰਮ ਸੀਈ ਆਪ ਨਿਗਲਾ ਪੰਜਾ ਤੇ
 ਕਾਜ ਹਿਮਾਲਾ ਜੈ ਸੇਰੁ ਮਿਲਦੀ ਵਾ ਬਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਈ ਰੁਤਿ ਏ
 ਸੰਤ ਕੀ ਛਾਹੁ ਲਸਰ ਸੇ ਨਾ ਮਿਲਾ ਪਿਓਰੇ ਸੁਖਾਇ ਓਭਏ ਐਨਕੇ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਇ ਓਛਗਾਨ ਛਰੇ ਕੇ ਦੇਹੀ ਲੈਗਲ ਸੁਤੀ ਯਾਹੁ ਸੇ ਨਹੀ ਜੈਨੁ
 ਦੂਛਲ ਪਾਏਹੀ ਸਵਾਸੁਖਾਣੀ ਆਸੰਤਾ ਦਿਤਾ ਯਾਹੁ ਦਿਖਾਏ
 ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਚੰਗੇਰੇ ਆਏ ਪਾਤ੍ਰ ਜਮਾ ਕਰੀ ਹੁਲਾਸਾਏ ਦੁਪੁਦੇ ਪਾਣੀ
 ਆਗਾਜ ਬਕਾਸੰਤਾ ਪੀਆ ਮਿਲਾਇਆ ਤਬ ਕਾ ਦੂਜਾ ਨਜਰ ਨਾ
 ਇਅਮੈ ਪਰ ਬੈਠਿਆ ਪਰ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਮਕਲੀ ਆਮੇਰੀ
 ਸੀਤਲ ਹੋਈ ਆਛਾਤੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰਿ ਮਾਤੀ ਮਾਨਗੀ

ਦੇਵਿਚਨਾਤੀਪਾਪਸਭਟਾਸੀਆ॥੧੨॥੧॥ਬਾਰਮਾਹਪੂਰਨਹੋਇਆ
੧) ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਪਾਇਕੈਅਵੁਲਾਮਲਥੈਠੇਆਪਕੁਲਾਪਿਆਰ
ਅਵੁਲਵਿਹੁਲਾਪਿਆਰਕਾਹੋਕੇਲਗਾਇਆਸੀ॥ਠਾਇਕੈਚੁ
ਅਤੀ॥ਬਿਖੋਭਜਨਾਹਿਪਾਤੀਤੀਰੇਛਾਤੀਬੀਚਕਾਤੀਮਾਨਸੀਪੁਖ
ਨਮਾਇਆਸੀ॥ਆਇਕੈਨਵੇਖੇਹਲੁਪਲਤੇਬਿਹਾਸਪਿਆਰੇਪਾ
ਇਕੈਜੀਜਾਸੁਜਾਸਪੰਛੀਯਸਾਇਆਸੀ॥ਮਾਨਕੁੰਡੀਮੀਨਪਾ
ਣੀਪਾਇਖਬਰਹੀਨਕਾਈਕਾਇਆਇਕੈਛੁਡਾਇਕਰਮੁਸੀਈ
ਪਰਲੁਭਾਇਆਸੀ॥੧॥॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਥੇਭਰਹੈਨੈਨਾਨਕਹਨਆ

੨੬

ਵੈਥੈ ਨਾਨ ਪਰੇ ਕਉ ਚੈ ਨਾਨਾ ਜਾਨੀ ਪਰ ਵਾਰ ਸਾਹਾਰ ਹੀ ਜਾਨ ਮੈ ਤੋ
 ਕੇ ਕੁਝ ਬਾਨ ਨਰਖੀ ਕਾਈ ਮਿਨ ਨਸੀ ਸੇ ਦੇ ਨਾਹ ਸਾਹਾਰ ਸਾਹਿਬ ਹੀ
 ਨਜਾਤ ਕਾ ਪੁਕਾਰੀ ਜੇ ਅਨ ਬਨੀ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਜ ਸਭੀ ਗਾਰ ਸਾਹਾਰ
 ਹੀ ਗਾਤ ਕਉ ਉਜਾਹਰੀ ਜਾਤ ਕਉ ਬਿਸਾਰ ਮਾਤ ਤਾਤ ਕਉ ਕਰਮ
 ਸੀਟੀ ਨਾਮ ਤਾਰ ਸਾਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ॥ ਕਹਿਉ ॥ ॥ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਏਕ ਹਾਥਿ ਚਿਕੁ
 ਰ ਬਾਨ ਕਰਿ ਲਾਖਿ ਚਿਮੈ ਤੋ ਛੁਨ੍ਹੀ ਭਾਖਿ ਚਿਕੁ ਉਕ੍ਰਮੁ ਸਭੁ ਤਾਰ ਕੈ ॥
 ਭਉਕ੍ਰਮੁ ਤਾਰ ਦੀਨ ਮਹਿ ਬੁਧ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨਿਜ ਲਹਾਸ ਜੈ ਸੇ ਮੀਨ ਬਿਨੁ ਦੇ
 ਪੈ ਮਰੇ ਜਾਰ ਕੈ ॥ ਜਾਰੈ ਸਿਆਨ ਸਭ ਦਾਨੇ ਤੇ ਦਾਨਾ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਨ
 ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾ ਪੁਕਾਰ ਕੈ ॥ ਕਾਰ ਕੇ ਜੇ ਕਰੇ ਦੁਕਾ ਪਨੇ ਕਰਿ ਪੈ ਪਲਮਾ

ਸਿਦ੍ਧਾਨ੍ਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਵੀ ਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥

੬

52

67

੧੦੦

੧੦॥ ਚਚਾਚਾਰਹਿ ਬੇਦਉਚਾਰਹਿ॥ ਏਕਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਲਸਭਧਾਰਹਿ
 ॥ ਚਚਾਚਾਰਹਿ ਕੁਟਿਚਉਗਸੀ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਚਚ
 ਚਉਦਹਿਤਬਕਉਪਾਏ॥ ਅਪੋਅਪੋਪੈਪੈਲਾਏ॥ ਚਚਾਚੇਤਨਚਿਤ
 ਚਿਤਾਰਹੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਰਮਤਿਸਭਦਾਰਹੁ॥ ਚਿਹਨਚਕ੍ਰਜਿਹਿਚਕ੍ਰ
 ਨਕੇਈ॥ ਜਲਥਲਮਾਹੀਯਲਿਜਾਨਹੁਸੇਈ॥ ਚੜ੍ਹਿਤ੍ਰਬੰਦਮਛ
 ਲੀਅਹੁਜਾਸੁ॥ ਏਕਅਖੰਡਬ੍ਰਿਧਸਮਥਾਠਾ॥ ਚਚਾਚਾਰਹਿਚੀਮਿਆ
 ਹੀਮਾਰਹੁ॥ ਕਰਮਸੀਈਸੁਖਸਾਗਰਿਸਾਰਹੁ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਛਛਾਛੋਰਿਛੋਰਿਛੋਰਿਜਾਲਾ॥ ਛੋਰਿਜਾਇਠਿਰਿਪਛੋਤਾਲਾ
 ॥ ਛਛਾਛਾਭੀਸੀਤਲੋਵੈ॥ ਗਮੁਨਾਮੁਨਾਮਾਹਿਪਰੋਵੈ॥ ਛਛਾਛ

ਕੇਹੋ ਛਰਿ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਜਾਲੁ ਸਭ ਛੇਹੁ ॥ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ
 ਛੇਹੁ ਜਾਲੁ ਜਗ ਸੁਛਨਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ
 ਛੇਹੁ ਪਜੇ ਵੇ ॥ ਹੀ ਪਰਬਨ ਗਰਜਿ ਉਨ ਗਰ ਸੁਛੇ ॥ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ
 ਕੇਹੋ ਲੇਜਿ ਕੇਈ ॥ ਛੇਹੁ ਲੇਹੋ ਲੇਹੋ ਸੁਖੁ ਕਰੇਈ ॥ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ
 ਬਿਖਅਨ ਕੇਹੁ ਸੁਆ ॥ ਮਾਥਿਨ ਜਾਵੈ ਤੁਮਰੈ ਤੁਮਰਾ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ
 ਜਉ ਬੀਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਜੋ ਅਪਨੀ ਪਾਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਜਜਾ ਜਾਲੁ ਛੇਹੁ ਮਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਯਹਿ ਕਾਰ ਜਉ ਠੈ ਸਭ ਘਰ
 ਕੈ ॥ ਜਜਾ ਜੋ ਕਉ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨਸੇ ਪੂਰੇ ਲਾਵੈ ॥ ਜ
 ਜਾ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਸਮਸੇਧੈ ॥ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰਤ ਮਨ ਪ੍ਰਬੰਧੈ ॥ ਜਜਾ ਜਥ

ਦਸਵੇਕੋਜਾਵੈ॥ ਸੋਜੋਗੀਠਿਰਿਜਾਮਨਾਵੈ॥ ਸੁਆਸਸੋਪਕਰਿਸੁ १੦੨
 ਪਾਏਵੈ॥ ਜਾਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਖੈਵੈ॥ ਜਜਾਜੋਗੁਜਾਣੇਜੋਕੋ ੨੧
 ॥ ਸਦਾਸੁਭੇਲਾਮੁਕਤਾਹੋਈ॥ ਜਜਾਜੋਗਾਨਿਦਕੋਪਾਵੈ॥ ਵਿਖਿਆਨੀ
 ਦਕੀਚਾਹਿਚੁਕਾਵੈ॥ ਵਿਖਿਆਨੀਦਅਸਾਰਿਸੁਆਦਾ॥ ਜੋਗਾਨੀਦ
 ਅਪਾਰਆਦਾ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜੋਗੁਸਿਪਪਾਵੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਾ
 ਅੰਤਰਿਅਵੈ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਝੁਝਾਝੁਝਾਝੁਝਾਪ੍ਰਬੋਧੋ
 ॥ ਅੰਤਰਿਅਪੋਹੀਗਸੋਧੋ॥ ਝੁਝਾਝੁਝਾਮਿਟੈਤਿਹਾਰੋ॥ ਸਾਪਸੰਗ
 ਮਿਲਿਆਪੁਬਿਚਾਰੋ॥ ਝੁਝਾਝੁਝਾਤੀਜਿਰਿਦਪਾਵਹੁ॥ ਸਾਜੇਸੁਨਸ
 ਮਾਪਿਲਗਾਵਹੁ॥ ਝੁਝਾਝੁਝਾਅਨਾਹਦਿਵਾਜੋ॥ ਪਦਿਪਦਿਅਤ

ਮਰਾਮੁ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਝੜਾ ਝੜਾ ਕੂਚੇ ॥ ਸਵਾਰਹੁ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਨੁ ਗਰਦਨ ॥
 ਮਾਰਹੁ ॥ ਝਾੜਿ ਝਾੜਿ ਕੈ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ॥ ਮਾਪਸੇ ਹਨੁ ॥ ਅੰਤਰ
 ਸਿਆਵਹੁ ॥ ਝੜਾ ਝਗੜਾ ਮਰਚੁਕ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋਹੀ ਸੁਆਸੇ ਸੋਹ
 ਤਿਲਗਾਵੈ ॥ ਸੋਹੀ ਸੁਰਤਿ ॥ ਲਗਾਹਿ ਜਬ ਮਨ ਕੀ ॥ ਭੂਲ ਜਾਵੈ ਸਭ
 ਨ ਅਰੁ ਪੀਨ ਕੀ ॥ ਕਰਮ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਮਾਤਨੁ ਮਪਨ
 ਸਹਜੇ ਵਾਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਇ ਬੁਝਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
 ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਇ ਅਸੋ ਸਦਾ ॥ ਉਜਿਆਗਰਾ ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਇ ਕਿਰਿ ਪਾਰਿ
 ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿ ਸੋ ਪਿਕਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਤਿ ਪਾ
 ਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਮਝਦੇ ਖੁ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਇ ਸੋ ਸੋਫਾ

ਨੀਸਮਝਵੇਖੁਸੰਤਨਕੀਬਾਨੀਗਵੰਦਵਤਾਜਗਤਿਕਰਿਜਾਣ
 ਹੁਗਵਤਿਵਿਹੁਦਾਪਛੋਤਾਲਹੁਗਵਤਾਦੇਸੁਖਸੋਵਨਕੀ
 ਗਿਆਨਜੋਗਕੀਆਪੁਖੋਵਨਕੀਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪਰਮਪਦਪਾਵ
 ਹਿਅਪੁਛੋਤਿਅਪਿਰੋਇਜਾਵਹਿ॥ ੧੫॥੫੭੩॥ ॥੮੮॥
 ਨਿਕਟਿਬਿਕਟਿਨਹੀਦੁਗਿਜਲਥਲਿਮਾਧੀਅਲਿਨਿਕਟਿਹੁ
 ਗਟਲਹਿਨਹੀਟਲਕਿਤਹਿਨਜਾਵੈਅਟਲਿਅਡੋਲਿਅਤੋਲ
 ਸਮਾਵਹਿ॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥
 ਤਨੋ॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥
 ਦੇ॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥

੧੦੩

ਕੁਠਰ

ਸਿਕਸਾਕੋਨਾਹੀਸਦਾਜੁਰਅਪਨੇਮਨਮਾਹੀ।ਟਾਰਿਓਟਰੇਨਟ
ਥਕਤਿਜਾਈ।ਪਾਟਿਮਦਪੁਰਨਸਭਨੀਠਾਈ।ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਹਰਿ
ਸਾਜਿਸਮਾਦਾ।ਜੋਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਭਾਦਾ॥੧੬॥ਪਉਤੀ॥
ਠਠਠਕੁਰੁਠਗਿਓਨਜਾਈ।ਤਿਸਹਿਰਿਛਾਵਹਿਕਰਿਚਤੁਗਈ
ਠਠਠਉਰਸਮਾਏਨਾਹੀ।ਠਉਪੁਥਨਠਜਾਹੀ।ਠਠਠਟਿਅ
ਠਦੁਜਿਸਕਰਤੇ।ਤਿਸਠਕੁਰਕਉਚਿਤਨਪਰਤੇ।ਠਠਠਗਿ
ਠਗਉਲੀਪਾਈ।ਸਭਜਗਿਠਗਿਓਨਆਪੁਠਗਈ।ਠਹਿਕਠਹਿ
ਕੰਮਰਤੈ।ਅਨਕਜਨਮਕੈਦੁਖਸਾਤੈ।ਠਠਹਠਿਹਠੀਲੇਕਰ
ਦੇ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕੁਮਕੁਮਮਰਦੇ।ਠਠਥਠਕਰਿਜਗੁਪਤੀ

ਆਵਹਿ। ਪਰਿਅਪੇਨਕੀਖਬਰਨਪਾਵਹਿ। ਠਠਾਅਠਿਪਾਰਿਪ੍ਰਭੁ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਧਿਆਵਹੁ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੀਸੁਖਪਾਵਹੁ। ੧੦੭। ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਰੁਡਾਰੁ। ਕਿਡਾਰੁ। ਕਿਡਾਰਿਕਾਵੈ। ਅਜੁਖਾਧਾਠਿਰਿਕਿਥੋਪਾਵਹਿ। ਰੁਡਾਰੁ
 ਰੁਡੁਇਦੀਦਾਭਰਦੇ। ਇਕਦੁਮੁਦੇਨਲੇਖੇਪਾਰਿਦੇ। ਰੁਡਾਰੁ। ਵਡੇਰਿ
 ਠਿਰੇਦੇ। ਉਭੇਸਾਹਿ। ਮੇਸਾਲੈਦੇ। ਰੁਡਾਰੁ। ਰਗਾਹਿ। ਬਿਨਅਵੈ। ਅਉਰੁ
 ਕਿਰੁਲਾਭੰਗਾਜਾਵੈ। ਰੁਡਾਰੁ। ਵਡੇਰੁ। ਵਡੇਨਰੁਦਾ। ਪ੍ਰਭੋਦਾ। ਜੋਇਆ
 ਵਰਦਾ। ਰੁਡਾਰੁ। ਰਗਾਹਿ। ਅਦਲਾਅਡੇਲਾ। ਤਿਸੇਡੇਰੁ। ਕਉਕਦੀਨਖੇਲੇ
 ਰੁਡਾਰੁ। ਰੁਪਾਤੋਤਾ। ਠਿਰੇਉਜਾਗ੍ਰਿ। ਇਕਲਾਬੇਤਾ। ਰੁਡਾਰੁ। ਰਿ
 ਸੰਤਨਿਕੀਪਾਵੈ। ਕਰਮਸੀਈਸੀਈ। ਜੋਇਜਾਵੈ। ੧੦੮। ਪਉੜੀ॥ ॥

[illegible]

ਟਉਦ੍ਰਵਜੇਰੋਕੇਜੇਈ॥੨੨॥ਸਵੇਜਾਇਚਕੇਗਾਸੇਈ॥੨੩॥ਲਾਣਾਨਰਿਕ
 ਗਨਿਬਾਨਾ॥੨੪॥ਸਵੇਬੈਠਾਣਾਇਧਿਆਨਾ॥੨੫॥ਲਾਣਾਣਾਉਹਾਜਨਮਨ
 ਮਰਨਾ॥੨੬॥ਲਾਣਾਉਹਾਨਦੀਨਤਰਨਾ॥੨੭॥ਲਾਣਾਇਰਿਮਲਜੋਤਿ
 ਗੰਭੀਰਾ॥੨੮॥ਪੁਚੇਸੁਖਮਛੋਤਿਸਰੀਰਾ॥੨੯॥ਲਾਣਾਇਕਛੁਲੇਪੁਨਮਾ
 ਏਆਸੋਉਜਾਲਹਿਜਿਨਵਪੁਪਾਇਆ॥੩੦॥ਲਾਣਾਨਿਗਮਬੇਦਨਹਿ
 ਜਾਨਹਿ॥੩੧॥ਜਾਲਹਿਜੋਰਸਕੋਮਾ॥੩੨॥ਲਾਣਾਜਾਇਰਸੀਅਜੋ
 ਈ॥੩੩॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਇਗਾਸੇਈ॥੩੪॥ਪਉੜੀ॥॥ਤਤਾਤਨਕ
 ਤਨਹਿਮਹਿਅਵੈ॥ਤੰਸੁਖਕੋਸੇਈਕੋਈਪਾਵੈ॥ਤਤਾਤਾਣਾਪੁਰੋਇਨਿ
 ਤਾਣਾ॥ਜੀਵਤਮਰੇਮੁਏਜਾਜਾਲਾ॥ਤਤਾਤਾਂਲਮ੍ਹੰਦੇਗਪੁਨਥਾਜੇ

੧੦੫

ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਂਏਵਤਪਾਠਾਯੋਤਤਾਤਾਰੀਪੰਛੀਲਾਵੈਸੁੰਨਸਮਾ
 ਧਅਗਾਧਸਮਾਵੈਤਤਾਤਾਥੈਯਾਤਾਥੈਯਾਸੁਦਕਰਿਗੈਰਤਖੁਦ
 ਨਹੀਆਤਤਾਤਾਨਤਨਾਤਨਤਨਾਸੁਨਪੁਨਮਾਨੁਓਆਮਨਨਾ)
 ਤਤਾਤਾਰਿਲਾਇਲਿਵਤਾਰੀਜੈਸੇਬੂੰਦਚਵੈਜਿਵਸਾਰੀਕਰਮਪ੍ਰ
 ਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸੇਜੋਗੀਜੈਸੇਜੁਵਤੀਭੋਗੈਭੋਗੀ॥੨੧॥ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾ
 ਥਾਨਜੁਗਤਿਕਰਿਪਾਵਾਥਾਨਥਾਨਿਤਰਿਪਾਇਮਹਿਆਵਾਥਥਾਥਿ
 ਹੁਓਇਆਮਨਥੀਗਾਥਾਹਿਨੀਆਤਿਗਹਿਗੰਭੀਗਾਥਥਾਥਿਤਪਾਈ
 ਕੁਮਚੁਕਾਮੁਖਿਤੇਕਹਿਨਸੇਕੇਜਿਓਮੁਕਾਥਥਾਜਲਥਲਮਹੀਅ
 ਲਪੁਰਾਗਾਇਪਤਿਭਈਵੇਖਾਜੁਗਾਥਥਾਥਾਪਹੇਜੋਅਪਾਨੀਸੇਜਾਨੀ

ਰਸੀਕੀਸਪਨੀ॥ ਥਥਾਥਕੁਸੋਭਿਜੋਪੈਸੀ॥ ਅਥਕੇਕਾਦਿਕਰੋਕਪੁਕੈਸੀ॥
 ਥਥਾਥਾਟੁਦੇਹਿਕਾਥਾਦਿਆਸੋਤੋਪੀਚਿਤਤਕਾਗਲਿਆਮਨਬੁਧ
 ਸੁਖਮਤਤਸਤਮਿਲਕਰਿ॥ ਕਰਮਸੰਦੀਨਿਸਚੇਕਰਿਹਰਿਹਰਿ॥ ੨੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਦਾਦਿਲਤੇਦਵਾਦਰੋਦਰਿਲਤਦੁਨੀਆਵੁਠਾਥਿਰਾ
 ਰੋ॥ ਦਾਦਾਦੁਰਮਤਿਮਨਕੀਧੋਵਉ॥ ਆਪਾਖੋਇਆਪੀਧੋਇ॥ ਦਦਾ
 ਦਿਨੁਦਿਨੁਦਿਨਪਟਿਜਾਵਹਿ॥ ਸੁਆਸੁਏਕੁਠਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵਹਿ॥
 ਦਾਦਾਦਾਰੁਕਰਲੈਅਪਨਾ॥ ਯਹਿਜਗੁਜਾਦਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾ॥ ਦਦਾਦਮ
 ਦਾਕਿਆਰੁਰਵਾਸਾ॥ ਜੈਸੇਪਾਲੀਮਾਹਿਪਤਾਸਾ॥ ਦਦਾਦਗੋਬਾਜੀ
 ਨਹੀਕਰਨੀ॥ ਜੈਸੇਕਰਨੀਤੈਸੇਭਰਨੀ॥ ਦਦਾਦਬਦਬਦਉਲਤਮਰ

੧੦੬

ਏਸਰਪਤੁਨਸੋਹੋਇਉਤਰਦੇਵਦਾਦਾਨੁਦੇਹੋਦਿਲਤੁਟੇਕਰਮ
 ਸੀਈਸੋਨਾਹੀਨਿਖੁਟੇ॥੨॥ਪਧਾਧਾਵਤਵਰਜਗਾਵਉਪਾਧਰਨੀ
 ਖੈਚਿਅਕਸਚਕਾਵਉਪਧਾਧਿਅਨਪਾਰਨਾਪਾਰਗੁਓਮੀਸੋਹੀ
 ਸਬਦਉਚਾਰਗੁਪਧਾਪੀਚਧਾਤਿਕਉਸਾਧਉਦਸਾਈਝੀਨਿਗੁਰੀ
 ਕਰਿਬੰਧਉਪਧਾਪੀਗਜਿਧਾਰਿਨਿਰੰਤਰਿਸੁਖਮਸੁਰਤਿਵੇਖੋਕਰਿ
 ਅੰਤਰਿਸੁਛਮਤੇਅਤਿਸੁਛਮਹੋਈ॥ਤਿਸਸੁਛਮਕਉਜਾਟੇ
 ਸੋਈ॥ਪਧਾਪੀਨਪੀਨਸੋਜਨੁਆਜਿਹਿਕਰਸਮਾਧਿਵਸਿਕੀਤਮਨੁ
 ਆਮਨੁਵਸਿਅਵਾਤਿਹਿਧਰਿਪਾਵਾਉਚਨੀਚਕੋਭਰਮੁਚੁਕਾਵ
 ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਸਪਾਰੀਜਿਹਿਧਰੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓਮੀਤਨਸਰਨੀ॥੨੬॥

ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਾਨਿਕਟਿ ਪੁਰਾਨਿ ਹਰਉ ॥ ਨਾਕਛੁਦੁ ਹਰੁ ਜੁਲਸਦੁ
 ਹੀ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਬਿਚਾਰਉ ॥ ਨਨਾਨਿ ਤਪੁ ਤਿਨ ਮੁਸੰਭਾ ਲਉ ॥ ਜੋਕ
 ਛੋਸੈ ਈਕਛੁ ਹੋਸੀ ਅੰਤਰਿ ਅਪਨੇ ਭਾਲਉ ॥ ਨਨਾਨਾ ਕਛੁ ਮੇਰਾ ਨ ਤੇਰਾ
 ॥ ਹੋਨਿ ਪਰੇ ਤੇ ਪੰਛੀ ਤਰਵਰ ਕੀਨੇ ॥ ਆਨਖ ਮੇਰਾ ॥ ਨਨਾਨਾ ਲਿਨਾਨਿ ਤ
 ਦਾ ਕਈ ॥ ਜੈਸੇ ਨਉ ਕਾਨਾ ਲਿਕਿਨਾਰੇ ਚਲੋ ਚਲੋ ਹੋਈ ॥ ਨਨਾਨਾ ਪੀਨਾ
 ਕਛੁ ਨਾਪੀ ॥ ਨਾਕਹੁ ਜੀ ਅਜੇ ਮਾਲੁ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜਿਵੁ ਆਵਹਿ ॥ ਤੇਵ
 ਜਾਪੀ ॥ ਨਨਾਨਾ ਕਰਿ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਹਾ ॥ ਜਗ ਸੁਭੇ ਨੁਸਤਿ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਠ
 ਲਿਖਗਾ ਦੇਹਾ ॥ ਨਨਾਨਉ ਨਿਪਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੋ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਨਉ ਨਿਪ
 ਹਰਿ ਆਵੈ ਜੋ ਹੋਵੈ ਨਿਰਿਕਾਮੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪਾਪਾ ਵਹਿ ਪਾਇ

ਨਿਰਥਾਨੀ॥ ਮਾਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਲਿਖਾਵਹੁ ਠਾਨੀ॥ ਪਪਾਪ੍ਰੇਸ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸਿਆ
 ਵੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਪਪਾਪ ਲਕਨ ਲਾਗੈ ਢੀਲ
 ॥ ਜਿਹਿ ਘਟਿ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਸ ਰਸੀਲਾ॥ ਪਪਾਪ ਲਮਹਿ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਵੈ॥
 ਜਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰੇਸ ਆਕਿ ਆਵੈ॥ ਪਪਾਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਸੀ ਕ
 ਉਗਾਖੈ ਕਰਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਪਪਾਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਸੀ ਕੈ ਘਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਪਪਾਪ੍ਰਤਨ ਪ੍ਰੇਸ ਵਿਓਗੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੇ ਸਦਾ ਸੰਜੋਗੀ
 ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰੇਸ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਪ੍ਰੇਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੇ ਕੋਭਾਸੈ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥
 ਛਾਛਾ ਛੁਛੋਰਿ ਆਛਾ ਛੁਪਾਈ॥ ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਆਪੋ ਹੋਇ ਜਾਈ॥
 ॥ ਛਾਛਾ ਛਿਰਿ ਤਿਛਿਰਿ ਬਹੁ ਭਰਮੈ॥ ਛਿਰਨ ਛਿਰਿ ਚਿਤ ਉਪਾਇ ਚਿਘ

ਰਿਸੈ ਛਾਛਾਛਗਨ ਅਵਲ ਜਾਣਾ ਛੇਰੁ ਮਿਦਿ ਓਤ ਉਸਹੁ ਜਿ ਸਮਾਲ
ਅਛਾਛ ਰਿਨ ਛਿਗਨ ਜਾਈ ਘਰਿ ਬੈਠ ਪਾਇ ਓਹ ਘਗਾਈ ਛਾਛ
ਛਗੁਲੁ ਤਿ ਬਸੰਤਾ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਪਾਇ ਓਹ ਰਿਕੰਤਾ ਛਾਛ ਛਤੇਪ
ਈ ਨਹੁ ਜੀਤਾ ਚੰਚਲ ਚਪਲੁ ਕਿਨਾਰੇ ਕੀਤਾ ਛੜਿ ਮਾਰੇ ਪੰਜ ਪੰਜੀ
ਸਾ ਸਭ ਸਮਣੀ ਭੂੜੀ ਠੀਸਾ ਛਾਛ ਛਾਥਾ ਛੁਟ ਕਿਆਂ ਜੋਈ ਆਕ
ਰ ਮਸੀਈ ਕਰਿ ਨਿਸਚੇ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਬਥਾ ਬਹਿਕ ਬ
ਹਿਕ ਬਹਿਕਾਨੇ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ਕੀਖ ਬਰਨ ਜਾਨੇ ਘਬਥਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬ
ਨ ਅਵਗਾਯੋ ਤੋੜਨ ਪੁਤੇ ਗੀਗੇ ਏਗੇ ਘਬਥਾ ਬਲੀ ਛਲੀ ਬਹੁ
ਕਰਤੇ ਅਲਪੁੰਦੀ ਪੁੰਦੀ ਕਰਿ ਪਰਤੇ ਘਬਥਾ ਬਰਤੇ ਮੇ ਬਹੁ ਪੁਜ

ਖਖਖਖਮਰਹਿ ਮਿਟਹਿ ਨਹਿ ਦੂਜਾ ਬਥਾ ਬਾਤ ਨ ਬਹੁਤ ਬਨਾਵਹਿ।
 ਘਰਿ ਅਪੋਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ। ਬਥਾ ਬਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ। ਮੈ
 ਮੇਰੀ ਜਿਸੈ ਖੋਈ। ਬਥਾ ਬ੍ਰਾਮ ਬ੍ਰਾਮ ਬ੍ਰਾਮੇਵਾ। ਸਜਾ ਲੈ ਜਿਹਿ
 ਪਾਇ ਚਿਭੇਵਾ। ਬਥਾ ਬਲਿਯੁਗੀ ਤਿਸ ਜਨ ਕੋ। ਕਰਮ ਸੀਈ ਪਾਇ
 ਚਿਵਿਚਤਨ ਕੋ। ੨੮॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭਭਾ ਭਭਾ ਪੁਰਮਾ ਜਲ ਸੇਈ॥
 ਭਾਗਿ ਵਡੇ ਤੇਜਾ ਲੈ ਕੋਈ॥ ਭਭਾ ਭਭਾ ਤੇਜਾ ਕਰਿ ਪਾਏ। ਸੁੰਨ ਸਮਾ
 ਪਿਅਗਾ ਪਿਲਗਾਈ। ਭਭਾ ਭੀਤਹਿ ਮਨ ਕਉ ਲਿਅਵਹੁ। ਸੁਆ
 ਸਸੁਤ ਕਰਿ ਮਾਲ ਪੁਰਾਵਹੁ। ਭਭਾ ਭੇਰਿ ਮਨਾਹਿ ਦਿਵਾਜੇ। ਪਟਿ ਪਟਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ। ਭਭਾ ਭਿਰਕੁ ਟੀਗਾ। ਸਮਾ ਲਉ। ਜੇ ਤਿਜ

ਗਾਵੁਦੀਵਾਬਾਲਪੁਭਭਾਭਉਲੁਚਾਦਨਾਉਈ।ਵੇਖੋਆਪਥਿਗ
ਜੇਜੇਈਭਭਾਕੁਮਅੰਧੇਗਜਾਈ।ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ।
੨੮।ਪਉੜੀ।ਅੰਮਾਮਗਨਹੋਮਨਮਾਹੀ।ਏਕੋਆਪਦੁਸਰਾ
ਨਾਹੀ।ਮਮਾਮੋਰਜੀਵੜਾਇਆਵੈ।ਦੁਬਕੀਲਾਵੈਹੀਗਪਾਵੈ।ਮ
ਮਾਮਿਹਤਕਪੋਇਕਰਿਜੀਵੈ।ਅਮੀਮਾਹਰਸੁਅੰਤਰਿਪੀਵੈ।ਮਮਾ
ਮਾਹੁਮਾਰਨਜੇਗਾਮਨਕਉਮਾਰਿਕਰਪੁਕਪੁਭੇਗਾ।ਮਮਾਮੁਕਤਿਭੁ
ਗਤਿਸਭਮਾਹੀ।ਅੰਤਰਿਆਪਬਾਰਿਕਤਿਜਾਹੀ।ਮਮਾਮਿਲਕ
ਰਿਸੀਤਾਸੋਪੋਸਤਸੰਗਤਿਕਰਿਮਨਪ੍ਰਬੋਧੋ।ਮਮਾਮਛਲੀਨੀਉ
ਨਾਇਸੇ।ਮਿਸਕਰੇਦੀਮਿਲੀਐਕਿਸੇ।ਵਡੀਮਛਲੀਪਹਿਵਹਿਜਾ

ਵੇਕਰਮਸੀਈਨੀਰਕਉਪਵੈ॥ ੨੦॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਨਾਨਤਨਕਰ
 ਤਬਪੁਰਾਨੋਕਬਮਿਲੀਐਵਹਿਮੀਤਪਿਆਗੇਜਨਾਨਤਨਕਰ
 ਤਕਿਅੰਦੈ॥ ਜਬਸਗਅਪਨਾਪੁਨਖੈਵੈ॥ ਜਨਾਨਤਨਵਤਨ
 ਨਹੀਪਾਈਐ॥ ਤੀਰਥਨਾਈਐਕਾਂਸੀਜਾਈਐ॥ ਜਨਾਨੋਨਜਨਮ
 ਬਪੁਭਲੇ॥ ਵਸੁਨਲਭੇਅਪਨਪਰਿਐ॥ ਜਨਾਨੋਗਤਜੁਗਤਿਪ
 ਛਾਨਉ॥ ਮਨਪਸਰੋਕਉਭੀਤਰਮਾਨਉ॥ ਜਨਾਨਾਗਿਵਲਵਿਨਿ
 ਉਕਰਿਓਗਾਰਗੀਜਾਇਉਤਹੁਜਿਉਲਰਿਓ॥ ਜਨਾਨਾਤਿਪਾ
 ਤਾਰਿਕੋਈ॥ ਏਕਅਖੰਡਆਤਮਾਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਅੰਗਤਪ੍ਰਿਤਜਹਿ
 ਭਾਖੀ॥ ਕਰਮਸੀਈਸਰਬਕੋਸੋਖੀ॥ ੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਗਰਸੁ

ਛੇਰੇਰਸੁਆਵੈ। ਰਸੀਅਹੈ। ਇਸੁਰਸਕਉਪਾਵੈ। ਰਾਰੇਰੇਮਰੇਮਰਮਰ
 ਸਿਆਨਾਨਕਸਾਹਿਅੰਗਤਿਪ੍ਰਤਿਕਹਿ। ਆਰਾਰਾਰਾਮਲਛਮਾ
 ਪ੍ਰਤਿਭਾਖੀ। ਏਕਅਖੰਡਆਤਮਾਸਾਖੀ। ਰਾਰਾਰਮਤਿਰਾਮਰਮ
 ਹਰਿਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਅਰਜਾਪ੍ਰਤਿਐਸੇਕਹਿ। ਆਰਾਰਾਰਵਿਆਸਭ
 ਪਾਦਿਅੰਤਰਿ। ਜਾਨਕਕਹਿ। ਅਸੁਕਦੇਸੇ। ਅੰਤਰਿ। ਰਾਰਾਰਖਕਸ
 ਭਪ੍ਰਿਤਪਾਸਕਾਸਪਤਰਿਖੰਭਾਖਿਉਪ੍ਰਿਥਾਸਕਾਰਾਰੇਗਸੇਰ
 ਤੇਨਿ। ਆਰਾ। ਯਾਹਿ। ਜਗੁਸੁਛਾਨਾਤੁਛੁਬਿਚਾਰੋ। ਕਰਮਸੀਈਸਤਿਕ
 ਰਿਜਾਨਿਓ। ਸਭਸੰਤਨਤੇਨਿਸਚੇਮਾਨਿਓ॥ ੨੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਲ
 ਲਾਲਾਗਿਰੋ। ਪਰਿਸਰਨਾ। ਮਨਕਰਿਜਾਨ। ਪੁਨਿਸਚੇਮਰਨਾ। ਮਰ

ਨਜੀਵਨ ਤੇ ਨਿਮੋਰੋਸੇਈ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਲਲਾ ਲੋਹ
 ਨਕਿ ਆਪਤੀ ਆਵਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲ ਆਪੁਗਵਾਵਹੁ ॥ ਲੁਲਾ ਲ
 ਖਚਉਗਸੀਪਾਇਆ ॥ ਮਨਜਨਮੁ ਧਾਥਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾਇਆ ॥ ਲੁਲਾ
 ਲਾਇਗੋ ਲਿਵਤਾਰੀ ॥ ਲਿਵਲਾਗੇਤਉਪਾਈ ॥ ਐਸਾਰੀ ॥ ਲਲਾ ਲੇ
 ਖਾਦੇਲਾ ਆਵੈ ॥ ਜੋਕਛੁਕਰੋਸੇਈ ਕਛੁਪਾਵੈ ॥ ਲਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਕ
 ਹਨਾਭਾਈ ॥ ਲੋਕੁ ਲਾਗਿ ਮਾਰੇ ਅਧਕਾਈ ॥ ਲਲਾ ਲਿਪੈ ਛੋਪੈ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਹ ਰਿਚਿ ਸਭਠਾਈ ॥ ਲਲਾ ਲੇਤਿ ਦੇਤਿ ਬੁਧਮਾਨੁ ॥
 ॥ ਕਰਮਸੀਈ ਸਚੁ ਛੁਠਤਨੁ ॥ ੩੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਵਾ ਵਾਸਦੇ
 ਵਵਸਰਹਿ ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨ ਗਹਿ ਆ ॥ ਵਵਾ ਵਤਨ

ਆਵਹੁ ਹੋਵੈ। ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਆਪੁ ਖੈਵੈ। ਵਵਾਵਾਰਿ ਮਥੈ ਘੁਤ ਪਾਈ
 ਐ। ਸਿਕਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਲੁਕਦਾਈ ਐ। ਅਨਹੋ ਨੀ ਹੋ ਨੀ ਸਭ ਹੋਵੈ। ਸੰਤ
 ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਖੈਵੈ। ਵਵਾਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ। ਜਾਇ ਬੁਝਿ ਕਰਿ
 ਹੋਵੈ ਸੋਈ। ਵਵਾਵਿਖਮ ਅਖਾ ਕਾ ਪਾਇਆ। ਆਪਿ ਤਮਾਸੇ ਆਪੇ
 ਆਇਆ। ਵਵਾਵੇਖੋ ਕਿਸ ਨਿਕਨਾਈ। ਸਭ ਗੋਪੀ ਅਨ ਸੇਰਾ ਸਬ
 ਨਾਈ। ਵਵਾਵੇਖੋ ਵਖਰੇ ਗਕਰੇਦਾ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਹਿ ਉਤਰੇਦਾ।
 ਵਵਾਵੇਗੀ ਮੀਤ ਨ ਕੋਈ। ਕਰਮ ਸੀਈ ਪੈਇ ਕੋ ਸੋਈ। ੨੪। ਪਉੜੀ।
 ਸਸਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਈ। ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਤਿ ਪੁਣੇਈ। ਸਸਾ ਸ
 ਕਤਿ ਤਿਸੇ ਕੀ ਵਰਤੋ। ਸਕਤੀ ਜੀਵੈ ਸਕਤੀ ਮਰਤੋ। ਸਕਤੀ ਸਿਧਸ

੧੧੧

ਪਕਥਾਐਵਾਸਕਤੀਦੁਭਤਾਸਕਤੀਸੇਵਾਸਕਤੀਸਾਹਿਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਪਿਕੰਥਾਸਕਤੀਅਪਤੇਜਪ੍ਰਿਥਵੀਵਾਅੰਥਾਸਕਤੀਸੁਕਸਨਕਾ
ਦਕਨਾਰਦਿਸਕਤੀਸਿਵਥਿਆਸਮਉਸਾਰਦਾਸਕਤੀਸਾਹਿਬ
ਸੇਵਕਸਾਰੇਸਕਤੀਉਪਤਿਖਪਤਿਕਰਿਡਾਰੇਸਕਤੀਸਾਜੇਸਾਜਿ
ਨਿਵਾਜੇਸਕਤੀਜੀਤੈਸਕਤੀਭਾਜੇਸਕਤੀਸੁਅਰਗਨਰਕਨਿਵਾ
ਸੀਸਕਤੀਅਘਰਿਸਕਤੀਕੀਸੀਸਕਤੀਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀ
ਜੋਗੀਸਕਤੀਕਾਂਭੀਕ੍ਰੋਧੀਭੋਗੀਕਰਮਸੀਈਸਤੁਸਕਤਿਪਸਾਰਾ
ਆਤਮਗਾਮੁਸਤੁਤੇਨਿਆਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੈਤਿਭਈਸੁਖਸਾਰਿ
ਅਪਾਰਿਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਤਿਕਰਤਾਰਾਸੁਖਸਾਗਰਕਾਅੰਤੁਨਾਪਈਐ॥

ਕਬਲਗਿਪੀਚੈ ॥ ਕਬਿਲਗਿਨਾਈਐ ॥ ਅਤਹਿਅਤੇਲਤੁਲਿਅਨਹਿਜਾਈ ॥
 ਕਬਲਗਿਕਬੀਐ ॥ ਕਹਿਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਏ ॥ ਕਬਿਬਹੁਗਏ ॥ ਉਚ
 ਤਿਬਿਹਿਗਧਰਨੀਛਿਰਿਪਏ ॥ ਅਗਹਿਅਗਾਧਿਗਤਿਲਖੀਨਜਾਈਐ ॥
 ਮਹਾਂਅਕਸਕਛੁਮਿਤਨਹੀਪਾਈਐ ॥ ਚਉਰਾਸੀਲਖਸਿਸਟਿਜੋਸਾ
 ਜੀਗਤੰਮਹਿਉਪਤਿਖਪਤਿਹੈਬਾਜੀ ॥ ਏਕਚੀਟੀਕਾਕਿਅਕਉਕਰੇ
 ॥ ਕਹਤਿਸੁਨਤਿਕਛੁਅੰਤੁਨਲਹੇ ॥ ਏਕਏਕਜੇਜਾਤਿਉਪਾਈ ॥
 ਕਿਅਕਉਕਰੇਕਹਿਚਿਨਹਿਜਾਈ ॥ ਕਹਾਨਕਾਵਨਹਾਸੀਧਾਸਾ ॥ ਕਰ
 ਮਸੀਈਸਭਜਾਇਤਮਾਸਾ ॥ ੩੬੫ ॥ ਪੈਰੀਪੁਰਨਹੋਈ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਚਰਿਤ੍ਰਬਰਨਤੇ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਿਤੀਜੀਸਖਿਯਾਤ
॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਿਕ੍ਰਿਤ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਾਨਕਅਉਤਾਰਨਾਨਕਭਟੇਨ
ਨਕਅੰਗਦਿਹੋਇ॥ ਅੰਗਤਿਤੇਸ੍ਰੀਅਮਰਦਾਸਰਾਮਦਾਸਪ੍ਰਗਟੈਸੇ
ਇ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਮਰਜਨਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦਸ੍ਰੀਪਾਰਿਗਾਇਹਰਿਕ੍ਰਿਸ
ਨਜੀ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਿਨੀਦਉਪਜੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥
ਸੋਢੀਬੰਸਕੀਉਉਜਿਆਰੀ॥ ਜੈਸੇਰਾਮਰਾਘਬੰਸਸੁਧਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਨਜੈ
ਸੇਜਾਦਮਜਸਲੈਯੀ॥ ਤੈਸੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਭੈਯੀ॥ ਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਰਾਜਜ
ਗਕਮਾਯਉ॥ ਖਾਲਸਾਅਪਨੋਰੋਮਉਪਾਯਉ॥ ਯਾਭੇਕਹੀਸਕਤਕੀਸੇ

੧੪

ਵੀ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇਓ ਸਭ ਭੇਦੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਭੇਦ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਸਕ
 ਤ ਕੇ ਕਰ ਜਪ ਤਪ ਸਾਥ ਸਾਧਾਇ॥ ਪ੍ਰੋਤ ਬਠਾਨ ਦ ਜੀ ਕੀ ਸੀ ਤੇ ਲੀਏ ਬੁਲ
 ਏ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਪਠ ਵੈ ਬਠਾਨ ਦ ਬੁਲਾਵਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਕਤ ਕੇ ਪੁਜ ਰਿ
 ਤਾ ਵਨ ਕੇ॥ ਲਦ ਦੀ ਨੇ ਲਾਖ ਉਡਾਵਨ ਕੇ ਪਰਚ ਭੇਜਿ ਰਿਤਾ ਗਿ ਲੇਖ
 ਵਨ ਕੇ॥ ਸੁਖ ਪਾਲ ਭੇਜੇ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਕੇ ਪਰੋਹਤਿ ਮਨ ਪਤੀ ਆਵਨ ਕੇ॥
 ਭੇਜੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨ ਕੇ॥ ਸਾਥ ਗਾਇ ਕਰ ਗਾਇ ਸੁਨਾਵਨ ਕੇ॥ ੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੀ ਸੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੋਤ ਜ ਬੇ ਮਿਲੈ ਪਰੋਹਤਿ ਜਾਇ॥ ਪਾਤੀ ਦਸ ਵੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਨੀ ਦੀ ਨੀ ਤਾਹਿ॥ ੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ॥ ਪਰੋਹਤ ਪਤੀ ਪਾਤੀ ਮੁ
 ਕਤਿ ਅਉਰੁ ਗਤਿ ਦਤੀ ਸੇਢੀ ਕੇ ਨਾਤੀ॥ ਲਿਖ ਪਾਤੀ ਮੇ ਪਠਾਈ॥ ਲਾ

ਖਰੀਪਠਾਏਸਾਥਿਕਾਦਿ ਦੀਨੇਤਿਨਾਥਿਟੇਕਿਟੇਕਿਮਾਥਉਹੋਕਮੀਰਿ
 ਨਕਾਈਹੋਤੇਗਥਾਦੁਕੋਪਿਆਰਪ੍ਰੋਤਲੀਰਿਵਿਚਾਰਤੀਪ੍ਰਦੇਸ
 ਦੀਏਵਾਰਮਾਮਹਿਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਸਾਈਹੋਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੋਤਹੋਈਉ
 ਦਾਸਛੋਰਿਸਭੀਆਸਜਲਪੀਨਨਹਿਸੁਖਾਈਹੋ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪ੍ਰੋਤਿਤਬਿਐਸੇਕਹਿਓਹਮੇਕੇਕਮੀਨਕਾਇਬਦਲਾਨਾਵੇਸਾਹਿਕ
 ਲੋਏਸਕਤਮਨਾਇ॥ ੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਅਗੇਹਮਮਨਮਾਹਿਤੁਰਕ
 ਸੋਬਦਲਾਏਵਹਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਬਿਨਨਾਹਿਹਮੇਕਛੂਨਪੇ
 ਹੈ॥ ੯॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਅਥਹਮਰੇਮਨਮਾਨੀਕਾਰਜਕਰੇਮਹਾਗਨੀਜਿ
 ਤੀਨਲੋਕਦਾਨੀਸੋਪ੍ਰੋਤਿਉਹਮਾਨੀਹੋਕਛੁਦੇਹਹਿਨਲਾਏਪੁਕਮ

ਤਹਾ ਆਇਗਏ ਜਹਾਂ ਪੰਜੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਦੀਏ । ਕਹਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਦਰਸਨਾਨ ਕਮਤੇ ਸੁਖ ਸੀਤ ਹੀਏ ॥ ੧੨ ॥ ॥
 ਰਣਾ ॥ ੦ ॥ ਪਿਪਲ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਪੰਜਾ ਪੁਜ ਪੁਜਾਇ ਭੀ । ਸਿਧ ਗੋਸ
 ਟਿ ਸੰਤ ਸੁਨਾਇ ਗੋਰਖ ਸਿਧ ਸੇਜਿ ਉਭਈ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਕੀਏ ॥ ॥ ਸਿ
 ਧ ਮਿਲ ਆਏ ਮਛੰਦ੍ਰ ਗੋਰਖ ਸਥਾਏ ਗੋਪੀਚੰਦ੍ਰ ਰਬਰਾਏ ਬੈਠੇ ਅਸ
 ਨ ਬਠਾਏ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਲੀਏ ਮਾਨਸ ਦਾਧਾਨ ਕੀਏ ਸੁਖ ਸੀਤ ਸਾ
 ਥਾਏ ॥ ਤਿਨ ਨਿਰਗੁਨ ਪਿਆਨ ਲਾਏ ॥ ਤਹਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਆਏ ਦ
 ਰਸ ਸਰਬ ਸਿਧ ਪਾਏ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬਹਾਏ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਾਨ ਜੇ ਚਲ
 ਏ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਨਕਾ ਆਏ ਕਉ ਨ ਪਿਤਾ ਜਨਨੀ ਜਾਏ ਅਉ ਜਨਮ

ਕੈਸੇਪਾਏਨਾਨਕਬਚਨਕਹਿਸੁਨਾਏਹੈ॥੧੫॥॥੧੫੬੬॥॥ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਵਾਚਾ॥ਸੁਨਾਸਿਧਮਨਬੁਧਕਰਿਅਏਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਜਿਨ
 ਹਾਹੀਸਭਸਿਧਭਏਹਮਅਏਓਹੀਗਾਹਿ॥੧੬॥॥੧੫੬੭॥॥ਕਾ
 ਲੁਕੇਗਹਿਮਾਹਿਉਤਰੇਜਾਨਕਅਵਤਾਰਹੈ॥ਉਤਰੇਆਗਿਆਪਾਇ
 ਕਲਮਹਿਭਗਤਬਛਾਵਈ॥੧੭॥॥੧੫੬੮॥॥ਈਹਾਅਵਤਰੇ
 ਭੁਲਜਾਵਤਹੈਆਇਆਪੋਨਾਮੁਜਪਾਵਤਹੈ॥ਯਹਿਬਾਤਨਠਾਕੁਰ
 ਗਵਤਹੈਤਾਹਿਆਪੋਕੋਗਤਿਦਿਵਾਵਤਹੈ॥ਸੋਓਭੁਲਿਗਇਓਪਦੁ
 ਤਾਵਤਹੈਠਿਰਿਜੁਨੀਲਾਖਭਵਾਵਤਹੈ॥ਕਰਮਸੀਈਆਖਸੁਨਾਵ
 ਤਹੈਸਭਸਿਧਬਾਤਲਖਾਵਤਹੈ॥੧੮॥॥੧੫੬੯॥॥ਗੋਰਖਬੋਲੈ

ਨਾਨਕਾ ਬਾਤੇ ਕੋਰ ਸਮਾ ਲਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਉ ਸਮਾਇ ਓਇ ਕ ਸਮਾਇ ਓ
 ਕਾ ਲੁਭਾ ਲਾ ॥੧੮॥ ॥ਕਥਿਉ॥ ॥ਤੁਮ ਕੀ ਕੇ ਸਮਾਇ ਕੋਰੀ ਨਗੁ
 ਰੁਗਿਅੰਨ ਪਾਏ ਜਾਤੇ ਬਛਾਏ ਸੋਗਿਅੰਨ ਮੋਸੁਨਾਇ ਦੋ। ਕਉਨ ਬੋਲੇ
 ਬੁਲਾਏ ਕੈਸੇ ਦੇਹਿ ਬਦਿਆਏ ਜਾਹਿ ਵਰਤਨ ਵਰਤਾਏ ਸਤ ਬਾਤ ਕੋ ਬ
 ਤਾਇ ਦੋ। ਸਤ ਕਹੈ ਸਤ ਅਉ ਅਸਤ ਜੋ ਅਸਤ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਬੰਧ ਗਤ ਬ
 ਤਾ ਬਿਲੇ ਸਰੁ ਲਾਇ ਦੋ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੈਸੇ ਸਭੀ ਮਾਹਿਉ ਦਾਸ ਕੈਸੇ
 ਵਾਸ ਕ ਅਉ ਵਾਸ ਕੈਸੇ ਬੁਝਿ ਕੋ ਬੁਝਾਇ ਦੋ॥੧੯॥ ॥ਜੇਹੇ ਹਰਾ॥
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਿਧ ਜੀ ਸਿਧ ਸਮਾਗਮ ਜਾਨਾ ਜਾ ਕੋਉ ਪਜੀ ਸਿਧ ਗ
 ਤਿ ਸੋਈ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਨ॥੨੦॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ॥ ਸਿਧ ਸੋਈ ਜਾ ਕੋ ਸੁਪਹੋਵੈ

ਅਉਬੁਧੋਵੈਗੁਰਗਿਆਨਪੁਕੀ॥ਚਿਤਚਾਰਿਤਉਚਖਾਚੁਰਕੈ
 ਅਉਦੁਰਕੈਮਨਮਾਨਪੁਕੀ॥ਮਨਮਾਨਕੈਮਾਨਮਿਟਾਇਦੇਵੈਤਬ
 ਜਾਨਪੈਕਛੁਜਾਨਪੁਕੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਅਗਿਆਨਮਿ
 ਟੈਗਿਆਨਭਾਨਪੁਕੀ॥੨੧॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਵਿਚਰ
 ਮਮਹਿਰਦੇਖੀਇਵਿਚਰਾਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਸਾਰੈਦੇਹਿਅਸਤਮੁਸ
 ਰ॥੨੨॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਹਸੇਈਜਿਸਾਹਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਸਾਰੈ
 ॥ਰਿਟਨਜਲਜਿਉਧਾਰਪੀਅਨਕਉਰਿਪਤਾਸਈ॥੨੩॥॥ਸ੍ਰੀ
 ਜਗਜਾਨਅਸਤਮਸਾਹਜਿਵੈਸਿਪਸਾਪਕਬਾਗਬਾਰਜਿਵੈਜਿ
 ਨਮਾਵਤਜਾਤਨਬਾਰਜਿਵੈਜੈਸੇਪੁਣੇਕੇਦੇਖਪਧਾਰਜਿਵੈਜੈਸੇਸੁ

ਪੋਨਮਹਿਦੀਦਾਰਜਿਵੈਜੈਸੇਮੋਤੀਆਥਿੰਦਅਪਾਰਜਿਵੈ। ਜੈਸੇਰਜ
ਨੀਅੰਪਗੁਬਾਰਜਿਵੈਕਰਮਸੰਈਸਭਸੰਸਾਰਜਿਵੈ। ੨੪॥
ਜਾਗਪੋਰੇਭੰਜਾਨੀਐਸੁਪਨਾਸਭਸੰਸਾਰਾਦਿਸਦਿਖੁਣੀਜਬਨੀਦ
ਭੰਬਾਕਇਕਅੰਕਾਰ। ੨੫॥ ॥ ਕਾਥਿਉ॥ ਪਹੁਲੇਏਕਅੰਕਾਰਜਾ
ਕੇਅੰਤੀਨਪਾਰਾਵਾਰਯਾਤੇਹੋਇਓਵਿਸਤਾਰਤੀਤੇਕਉਤਕਕਰਦਿ
ਖਾਇਓ। ਉਪਜਿਓਇਕੋਬਹੁਸਾਮਾਪਨਾਮੀਅਉਨਾਮਾਮਾਹਿ
ਆਪਾਇਭਈਥਾਂਮਯਾਂਤੇਜਗਤਉਪਜਾਇਓ। ਵਿਆਈਏਕ
ਮਾਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਾਦੇਉਪਾਈਹਜਸਤਤਾਮਸਵਰਤਾਈਚਾਰਿ
ਖਾਲੇਹੋਇਆਇਓ। ਪੀਚੋਤਤਉਪਜਾਏਪ੍ਰਿਥਵੀਜਸਪਉਨ

ਏਅਗਨਮਾਕਾਸਮਵਕਾਸਪਾਏਕਰਮਸੀਦੀਪੀਸਮਾਇਰੀ॥੨੬॥
 ਤਤਤਤਸੇਸਕੈਬੀਏਬੋਟਮਿਲਾਇ॥ਮਾਨੁਪਸੁਖਮ
 ਪਾਇਕੈਇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਇ॥੨੭॥॥ਭੋਰਨਾ॥॥ਇਦੀਦਸਉ
 ਪਜਾਇਪਉਲਪੀਚਇਸਾਬਿਤਕੀਏ॥ਮਨਪਵਨਾਮਿਲਧਾਇਸੁਖ
 ਮਰਲਮਸਬੁਲੀ॥੨੮॥॥ਭ੍ਰਜਾ॥॥ਪੰਚਤਤਮਿਲੈਮਾਸੁ
 ਧਮਿਲੈਅਉਪਉਨਮਿਲੈਕਿਰਿਆਕਰੇ॥ਪਉਨਬੋਲਤਬੀਸਰੀ
 ਬਾਜਤਹੈਅਉਬਿਚਾਰਕਰਤਮਾਨੁਪਪਰੇ॥ਯੰਭੇਇਦੀਕਰ
 ਨਮਿਲੈਮਿਲੈਕੈਕਬੂਚੈਨਕਬੂਲਾਗੇਡਗੇ॥ਕਾਤਕਰਮਕਿਰਿ
 ਆਲਾਗੇਕਰਨੇਕਪੁੰਮਪਰਜਾਨਹੇਘਰੇ॥੨੯॥॥ਦੋਰਾ॥

ਆਤਮਗੁਣਿਗਲਮੇਦੁਖਸੁਖਮਨੁਬੁਧਪਾਇ। ਕਰੰਤਾਮਾਨਿ
 ਓਆਪਕਬੈਠੋਛਿਤਮਚਾਇ॥ ੩੦॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਪਸਰਿਗਿ
 ਓਸੰਸਾਰਐਸੀਬਿਧਸੇਬਨਯੋ। ਅੰਤਨਪਾਗਵਾਰੁਸੁਪੋਨਜਿਓ
 ਤਰਮਾਵਹੀ॥ ੩੧॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਨੈਨਦੇਖਨਕੋਚਾਹੇਸ੍ਵਾਸੁਵ
 ਨਨਿਰਬਾਹੇਪ੍ਰਾਣਸੁਪਨਓਮਾਹੇਤੁਚਾਸੁਪਰਸਕੋਕਰਤਹੇ॥ ਰਸ
 ਨਾਰਸਕਲੇਤਾਇਦ੍ਰੀਬਿਦਦੇਤਐਸੇਹੀਨਿਤਨਿਤਤੈਸੇਹੀਬ੍ਰਤਹੇ॥
 ਬ੍ਰਤੇਨਿਸੰਕਕਿਆਗਾਜਾਕਿਆਰੰਕਸਭਬਨੀਏਕਅੰਕਬਿਨਪਾ
 ਨਿਹੀਤਰਤਹੇ॥ ਪੰਚਤਤਕੋਪਸਾਗਾਜਗਦੀਸੈਹੈਸਾਗਾਆਤਮਾ
 ਹਾਮਭੁਨਿਆਗਨਲਖੇਕੋਓਗਤਹੇ॥ ੩੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜ

ਕੁਚੇਤਨਕੇਮਿਲਨਤੇਬੰਧਮੇਖਸਭਹੋਇ। ਚਿਤਜਨਿਗਿੰਬਜਬਖੁਸ਼
 ਪਏਮੁਕਤਿਪਛਾਨਸੋਇ॥੩੩॥॥॥ਸੋਰਠਾ॥ਜੇਕਉਜਾਦੇਭੁ
 ਵਪ੍ਰਗਟਿਮੁਕਤਿਸੋਮਾਨਹੀ। ਛੂਟਪਰੇਅਰੀਮੇਵਆਪਪਛਾਨੇ
 ਆਪਕੇ॥੩੪॥॥॥ਸੁਰਠਾ॥ਆਪਪਛਾਨੇਆਪਉਤੇਤਬਛੂਦਿ
 ਪਰੇਤੀਨਤਾਪਉਤੇ। ਰਿਧੋਵਰਅਉਬਹੁਸੰਤਾਪਉਤੇਜਾਮਮਗਨਕੇ
 ਜੋਵਿਹਥਾਪਉਤੇ। ਸੁਤਮਾਈਬੇਟਾਥਾਪਉਤੇਜਬਜਾਨਪਹੀਹੁਸੀ
 ਸੰਪਉਤੇ। ਕਰਮਸੰਘੀਸਰਬਜਆਪਉਤੇਕੁਮਭੂਲਾਗਿਰਿਆਪਆ
 ਪਉਤੇ॥੩੫॥॥॥ਦੋਰਠਾ॥ਅਪਨੇਭੇਦਜਿਨਪਾਇਓਸੋਈਭਇਓ
 ਨਿਰਬੇਦਾ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਿਓਲਖਿਓਅਖੰਡਅਛੇਦਾ॥੩੬॥

ਸੋਭਣਾ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਹ ਕੋ ਗਿਆਨ ਜਿਨ ਪੈ ਜਾਨ ਪਛਾਨਿ॥
 ਦੂਠ ਅਸਥੁਲ ਪਛਾਨ ਅਤਮ ਸੁਖ ਮਤੇ ਪਰੇ॥ ੩੧॥
 ਅਤਮ ਅਕੁਰੁ ਪਸਦਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਨੁਪਸਦਾ॥ ਤੋ ਕੋਨਾ
 ਕਛੁ ਛਾਉਨੁ ਪੁਪਸਦਾ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਰੰਕ ਅਉਰੁ ਪਸਦਾ॥
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਤਲਾਉ ਅਉਰੁ ਪਸਦਾ ਅਨੰਤ ਅਗਨੀ ਭੂਖਨ ਭੂਪਸ
 ਦਾ॥ ਜਾ ਕੋਨਾ ਕੋਰੰਗ ਕਰੁ ਪਸਦਾ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਰਬ ਸਰੁ ਪਸਦਾ॥
 ॥ ੩੨॥ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਅਤਮ ਜਾਨ ਕੈ ਛਕ ਗੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ
 ॥ ਹੋਨ ਲਾਭ ਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ਪਗਲ ਭਤ ਸੇਖਾਇ॥ ੩੩॥ ॥ ਸੋਭਣਾ
 ਅਤਮ ਅਕੁਰੁ ਜਾਨ ਪਗਲ ਭਤ ਸਹੀਰ ਕੀ॥ ਕਰੈ ਖਾਨ ਅਉਪਾਨ ਪਾਵੈ ਕੀ

ਤਾਮਾਪੋਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਮਛੰਦਰੋਵਾਚੁ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਕਿਉਕੈਸੇਗਿ
 ਅੰਨਪਾਵੈਜਉਲਉਜੋਗਨਹਿਸਮਾਵੈਦੁਰਤਾਕੈਸੇਮਿਦਜਾਵੈਬਿਨ
 ਜੋਗਕਲਾਪਾਏਤੇ ॥ ਜੋਗਬਿਨਜਾਨਨਾਹਿਜੋਗਬਿਨਗਿਆਨਨਾਹਿ
 ਕੈਸੇਮਾਇਗਾਹਿਬਿਨਸੁਨਕੈਸਮਾਏਤੇ ॥ ਸੁਨਮਾਹਿਸੁਨਪੋਇਸੋਈ
 ਮਹਾਂਮੁਨਹੋਇਦੁਰਤਾਕੈਖੋਇਸੋਦਸਵੇਚਕਜਾਏਤੇ ॥ ਦਸਵੇਕਿ
 ਜਮਾਨਸਦਾਰਹੋਸਵਾਪਾਨਕਰਹੋਪਸਪੁਕੀਰਾਨਅਨਾਦਪੁਨਲਾਏ
 ਤੇ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ਏਵਾ ॥ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਨਹਿਜਾਨਹੋਅਗੁਕਥੈਗਿਅ
 ਨਾਕਾਤਮਛੰਦ੍ਰਨਾਨਕਾਉਤਰਕਪੋਸੁਜਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥
 ਸੁਨਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਉਤਰਕਛੁਪਗਾਟਕਹੀ ॥ ਪੂਰਬਜੋਗਕੀਗਾਥੈ

ਸੇਬਾਲਕਛਿਨਕਲਾ॥੪੩॥ਸ੍ਵਯਾ॥॥ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਜਗਿਆ
 ਸੀਕਰੈਕਰਤਾਤੁਗਤਾਜੋਆਪਕੋਜਾਨੈ॥ਮਾਨਮਾਉਤਰਹਿਓਮ
 ਨਤੈਸੋਤੋਵਰਨਾਸ੍ਵਮਕੀਜੁਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਜਓਮਨਮਾਨਹੋ
 ਪ੍ਰਚੇਮਾਹਿਤਉਕਛੁਸੁਆਦਭਲੋਕਰਮਾਨੈ॥ਜਓਮਨਖੰਡਜਾਵੈ
 ਜਤਪ੍ਰਕਤਤਉਮਨਮਾਹਿਮੁਦਤਿਨਹਿਅਨੈ॥੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਨਾਤਮਮਾਹਿਜੋਗੁਰੈਆਤਮਜੋਗਮਤੀਤਾ॥ਅਧਿਆਸੀਜਿ
 ਦੇਹਿਕੋਤੀਕੋਜੋਗਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੪੫॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਜੋਗਸੁਤੇਸਿਧਨ
 ਹਿਹੋਇਕਰਤੇਕਰਤਾਹਿਅਗੋਬਨਿਓਨਹਿਬਨਾਹਿਆਤਮਸੁਤੇ
 ਸਿਧਜਾਨੀਐ॥ਆਤਮਅਥਨਾਸੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀਆਪ

ਵਾਸਕਮਉਵਾਸੀਜੋਗਜੰਤਬਖਾਨੀਐ॥ਕਬੁਹੋਇਕਬੁਸੋਇਕਬੁ
 ਕੁਲਜਾਇਜੋਇਆਤਮਸਰਬਾਧਿਆਪਕਗੋਇਸੋਇਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਐ॥ਨਾਨਕਬਖਾਨੈਜਉਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਜਾਨੈਜਾਨੈਸੋਜਾਨੈਨਜਾਨੈਨ
 ਜਾਨੀਐ॥੪੬॥ਦੇਹਗਾ॥ਥੇਲੈਅਉਪੁਛਰਥਹੀਜੋਗਜੁਗਤ
 ਨਿਰਿਜਾਨਾਜੋਗੀਪੀਵੈਅਮੀਰਸੁਖਿਵੈਨਹੀਕਛੁਗਿਆਨ॥੪੭॥
 ॥ਕਥਿਤਾ॥ਜੋਗੀਜੋਕਰੈਆਗੁਸੇਈਹੋਇਪਰੋਕਾਹੁਸੇਨਤਰੋਰ
 ਖੇਹੋਪ੍ਰਾਨਹੀ॥ਜੋਗਕਰਈਸੋਇਜੋਗਕਰਪਰੋਗੋਇਸੁਛੈਤਾ
 ਹਿਤੀਨਲੋਇਤਾਰਿਹਾਸਤਨਾਰਿਗਿਆਨਹੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨੈਜੋਗਪ
 ਰਸਿਸਟਿਕਰੀਵਾਰਵਾਰਸਭਹੀਕਸਮਾਰਹਿਜਕੁਦੈਵੈਆਨ

ਹੁੰ। ਕਰਤਿ ਕਰਮ ਸੀ। ਈ ਭਰ ਥਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਤੀ। ਈ ਜੋਗ ਕੋ ਕਮਾਵੈ
 ਤਉ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੁੰ। ੪੮॥ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਭਰ ਥਰੀ ਜੋਗੁ
 ਮਾਇਆ ਕੀ ਖੇਲਾ। ਸਿਸਰਿ ਤਾਏ ਜਾਤ ਹੈ ਉਡ ਪਾਤ ਜਿਉ ਬੇ
 ਲਾ। ੪੯॥ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ਨਖੇ ਪਿਓ।
 ਬੁਧ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮੰਦ ਸੋਰਿ ਆਜਾਇ ਜੋਗ ਕੋ। ੫੦॥ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸੁਨ ਗੋਪੀ ਨਾਖ ਜੀ ਜੋਗ ਉਪਾਧ ਕ ਬੁਧ ਬਨਾਵੈ। ਬੁਧ ਅ
 ਸੁਧ ਮਲੀਨ ਸਦਾ ਜੜ ਜਾਨ ਨ ਆਤਮ ਹਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਹੋਇ ਅਬੁਧ ਸੋ
 ਬੋਧ ਲੇਹੇ ਸੋ ਤੋ ਬੁਧ ਪਰੇ ਹੋਇ ਬੋਧ ਸਮਾਵੈ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੈਸ
 ਭ ਜੋਗ ਬਿਓਗ ਜਿਉ ਕਉ ਲਖਿ ਲਾਵੈ। ੫੧॥ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ਆਤਮ ਨਿ

ਰਮਲੋਜੋਤੈਜਾਂਤੋਸਭੀਅੰਦੋਤਾਅਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਤਮਾਭਿਤਪੋ
 ਤਸਮਜੋਤਾ॥੧੩॥॥ਬਾਲਾਸਿਪਬਲਿਵੇਨਸੋਕਛੁਕ
 ਲਾਵਿਖਾਵੇਰੀਨਾਨਕਹੋਸਵਾਧਾਨਦੇਖਮਿਗਾਨੀਉਡਪੈਰੇ॥੫੩॥
 ॥੧੩੪॥॥ਮਿਗਾਨੀਉਡਾਵੈਆਖੇਦੇਖੋਦਿਖਾਵੈਜੋਗਕਲਾਕਬ
 ਚਾਵੈਕੋਤਮਭੀਕਛੁਦਿਖਾਇਦੇਰੀਨਾਨਕਪਉਏਉਡਾਵੈਮੇ
 ਗਾਨੀਬੀਧਕੇਲਿਅਵੈਬਾਲਾਦੇਖਪਛੁਤਾਵੈਕੋਪਹਤਖਪਤਾਲੇ
 ਹਿਗੋਰਖਪਿਪਲਕੋਉਡਾਵੈਨਾਨਕਪੰਜਾਕਰਿਲਾਵੈਹੋਇਸਥਿਤ
 ਕਹਾਜਾਵੈਨਿਬਾਹੋਮੋਹਿਨੇਹਿਦੇਖਕੈਅਚਰਜਹੋਇਸਿਧਰੇਗੋਮੋਹ
 ਇਐਸੋਹੋਜਾਇਕੋਇਮਹਾਂਬਲੀਏਰੀ॥੫੪॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਗੋਰਖਦੇਖ

੧੨੧

ਅਚਰਜਹੋਇਨਾਨਕਜਨਕਅਉਤਾਰਾਭੇਜੋਪੈਕਰਤਾਰਕੇਆਏਭਗ
 ਤਿਸਮਾਭਾ॥੫੫॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਨਾਨਕਕਰਿਕਰਿਜੋਰਨਿਮਸਕਥਕ
 ਰਸਿਪਕੋ॥ਗੁਰੁਮਿਲਾਵੇਮੋਹਹਮਾਇਛਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਕੀ॥੫੬
 ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਗੋਰਖਨਾਥਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤੁਮਰਗੁਰੁਨਕੋਇ॥ਤੁਮਕੋਸਤਿਗੁ
 ਰਸਮਿਲੈਜੇਤੁਮਹੀਤੇਹੋਇ॥੫੭॥ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ਆਪਸਮਾਹਿਚਰਚਾ
 ਕਰਿਕੈਸਿਪਉਡਗਏਦੁਭਤਾਰਕਿਕੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਗਏਤਿਨਤੇਸ
 ਰਕੋਪਿਪਲਪੰਜਾਲਗੋਕਰਗੁਕਰਿਕੋ॥ਜੇਉਪੁਜਕਰੇਸੋਜਾਵੈਤਰਿਕੈ
 ਜੈਸੇਇਛਿਆਕਰੈਸੋਲਗੇਵਰਕੈ॥ਪਰੇਹਤਿਪੁਜਚਲੇਆਗੈਛਰਕੈ
 ਗੰਗਾਪਾਰਪਰੇਨਾਵੇਚਰਿਕੈ॥੫੮॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਹਰਿਦੁਆਰਾਵਦਿ

ਕੀਏ ਜਪਤਪਾਧਿਅੰਨਲਗਾਇ॥ ਆਗੇਚਾਲੇਉਮਗਕੇਸੀਗਏਸਮ ੧੨੨
 ਨਾਇ॥ ਪਈ॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਆਨੰਦਪੁਰੈਆਇਬਾਗਮਾਹਿਡੇਰਕੀ
 ਏ॥ ਖਬਰਪਹੁਚਾਈਜਾਇਸੁਨਿਓਦਸਵੇਪਾਤਸਾਹਿ॥ ੬੦॥ ਕਥਿ
 ਤੁ॥ ਆਗੇਥੈਨਆਏਸਾਹਿਬਨੇਵੜੇਪਠਾਏਪੋਰਹਤਿਆਦਰਕ
 ਰਾਖਿਆਏਸਾਹਿਬਚਰਨਸੀਸਛੁਹਾਏਹੈ॥ ਮਿਥੈਹੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਪ
 ਹੋਤਲਾਇਕੰਠਸੋਇਏਕਮੇਕਭਏਦੋਇਸਨਮਾਨਕਰਬੈਠਾਏਹੈ॥
 ਉਤਰਪ੍ਰਸਨਕੀਏਅੰਨੰਦਕੁਸਲਬੀਇਸੰਤਖਸੁਖਜੀਏਪੋਰਹਤਦੇ
 ਵੰਗੁਨਗਾਏਹੈ॥ ਡੇਰੇਦਿਵਾਏਪੋਰਹਤਉਤਰੇਗਹਿਜਾਏਪਾਛੇਅਪ
 ਸਾਹਿਬਆਏਕੋਭਾਗਪੁਤਪਾਏਹੈ॥ ੬੧॥ ਯੁਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾ

ਕਵਛਾ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਲ ਪਾਮ ਪਾਇ ਤੇ ਜਥੇ ਕੇ ਤੁਮ ਚਗ ਕਿ ਗਾ ਕਰ
 ਪਾਏ॥ ਕਾਰਜ ਸੁਭ ਕੀਏ ਕਰਤਾਰੁ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਕੈ ਨੈਨ ਅਪਾ
 ਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਚਾਖਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਿ ਪਿਰ ਤੇ ਗਥਾ ਦਰ ਕੇ ਬਦਲੈ ਕੇ ਅ
 ਏ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਚੰਗ ਤੇ ਨਸਕਰਨ ਕੇ ਸਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ
 ॥ ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਵਾਚਾ॥ ॥ ਨਾਵੇ ਸਾਹਿ ਸੇਹਿ ਤੁਬ ਭੋਮ ਹਿ
 ਤ ਅਏ ਮੀਰਾ॥ ਮੀਤ ਹੀ ਤਜੈ ਨਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ॥ ੬੩॥ ਸੋ
 ਰਠਾ॥ ॥ ਤੁਮੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਸੁਅਸਤ ਚਿਰਾ ਤੇ
 ਗਥਾ ਦਰਗਾਇ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਾਜੇ ਗੁਰੂ॥ ੬੪॥ ਕਵਿਤਾ॥ ॥ ਤੁ
 ਹੀ ਤੇਰੇ ਗਾਮੇ ਹੋਇ ਗਵਨ ਸੇ ਸਿਘਾਰ ਭਾਰੇ ਕੁੰਤ ਕਰਨ ਮਾਰੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀ

ਤਜੀਤਲੀਏਯੈ॥ ਅਹਿਲਿਅਜੈਤਾਹੀਗੋਤਮਕੀਨਾਹੀਪਨਖਤੋਰਤਰੀ ॥੧੨੩॥
 ਪ੍ਰਾਨਜਨਕਸੁਛਲਕੀਏਯੈ॥ ਤੁਹੀਦੁਆਪਗਭ੍ਰਿਸਨਿਹੋਇਕੁਸਕੋ
 ਕਸੂਤਕੀਓਦੈਤਨਕੋਨਾਸਕਰਸੰਤਨਸੁਖਦੀਏਯੈ॥ ਹੁਕਮਨਕੀਪਾਤੀ
 ਪਠਤਹੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸਿਸਪਾਲਸੇਖਸੇਟਕਰਲਾਇਲਈਹੀਏਯੈ॥
 ਗੋਪੀਸੇਰਾਸਕਰਬਿਰਾਜਮਾਨਘਰਘਰਗੋਵਰਪਨਉਠਾਇਕਰਪੁਦ
 ਨਾਪ੍ਰਾਨਪੀਏਯੈ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਸਾਹਿਜੀਦਸਜਾ
 ਮੈਕੋਪਾਗ॥ ਅੰਗਤਿਤੇਛਿਰਿਅਮਰਦਾਸਗਮਦਾਸਅਉਤਾਰ॥
 ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਰਜਨਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸ੍ਰੀਹਰਿਗਾਇਹਰਿਕ੍ਰਿਸ
 ਜੀ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਿਨੰਦਉਪਜੇਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ॥ ੬੭॥ ਸ੍ਰਯਾ

ਆਗੇ ਅਉਤਾਰ ਪਰੇ ਤੁਮਹੀ ਕਲਾ ਆਇ ਅਉਤਾਰ ਪਰੇ ਦਸ ਪਰੇ ॥
 ਆਵ ਅਉਤਰ ਸਦਾ ਤੁਮਹੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨਿਦ ਦੁਲਾਰੇ ॥
 ਸਟਨ ਮਾਰਨ ਸੀਤਨ ਤਾਰਨ ਸੇਢੀ ਥੀ ਸਕੀਏ ਉਜੀ ਆਗੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਚਕ੍ਰਿ ਗੋਨ ਉਡਾਨ ਜਿਉ ਦੁਸਟਿ ਮੀਧਿ ਆਗੇ ॥ ੬੮ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਹੋਤ ਹੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੇ ਬਾਰਾ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਲਾਗੇ ਨੇਗੇ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਚਨ ਕ
 ਰੋ ਕਛੁ ਆਪ ਆਇ ਸਦੇ ਆਪ ਕੇ ॥ ਪਰਤ ਸਕੇ ਤੁਮ ਆਪ ਬਾਵਨਾ
 ਇਜਿਉ ਮਾਪੀਆ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ॥ ਮਾਂ
 ਰਾਜ ਆਇ ਕਾਰਜ ਬਿਪਨਾ ਹੈ ਬਨਾਏ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਏ ਸੋ ਆਪ ਕੇ ਸੁ

ਨਾਏਯੋਸਕਤਿਕੋਸਾਖਿਆਤਕਰਵਰਪੀਉਸੁਭਰਭਰਕਬੁਧੀਨ
 ਜਾਹਿਦਰਮੋਹਿਐਸੋਮਨਆਏਯੋਖਾਲਸਾਵਰਤਾਂਉਜੈਸੋਸਕਰ
 ਕੋਰਿਤਾਉਮਲੇਛਮਾਰਕੇਖਪਾਉਸਭਪ੍ਰਾਤਿਸਮਝਾਏਯੋਕਾਤ
 ਕਰਮਸੀਈਸਾਹਿਬਕਾਤੀਗੁਸੀਈਤੁਰਕਕਹੂੰਛਾਈਮਾਈਗੁਰ
 ਮਤੇਯਹਿਪਕਾਏਯੋ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਤਸਤਪ੍ਰਤਕੋਤੁ
 ਮੋਸੋਸਭਕਛੁਹੋਇਤੁਮਈਸਰਸਭਜਗਤਕੇਸੁਝਤੀਤਈਥੋ
 ਇ॥ ੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਚਚਨਪਾਇਸਭਹੋਇਮੋਸੋਕਛੁਨਹੋਸਕੇ
 ਤੁਮਸਮਅਵਰਨਕੋਇਜੋਚਹੋਸੋਹਤੀ॥ ੭॥ ੩॥ ਸੁਯਾ॥ ॥ ਮ
 ਹੋਮਾਈਮਾਣਿਸਿਹੋਪਲਮੈਜੈਜੈਕਾਹੋਵੈਸਕਲੀਕਲਮੈ॥ ਵਰ

ਪਾਇਪ੍ਰਸੰਨਕਰੁੰਗਰਮੈਦੇਵੀਦਰਸਕਰੁੰਗਾਵਤਰਮੈ॥ ਸਭਦੁਸਟਗੁਰੁ
 ਸਕਲੀਪਰਮੈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੇਦਰਮੈਦੇਵੀਆਇਮਿਲੈਸਾਰਿ
 ਥਪਰਮੈ॥ ੭੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੋਮਕਰਨਕੀਬਿਪਿਸਕਲਸਮਿ
 ਗਰੀਲੋਸੁਪਾਲਾਖਰਚਕਰਨਕੇਚਾਰੀਐਬੀਸਲਖਤੀਸਾਜਾਰ
 ॥ ੭੫॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਚੰਦਨਈਪਨਡਾਰਘ੍ਰਿਤਗਰੀਬੈਦਮਕੋਲ
 ਦਿਲਿਅਵੇਭਾਰਭੋਜਸੁਤਰਿਹਜਾਗੀ॥ ੭੬॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਨੇਦ
 ਕੋਭੇਜਦੀਏਜਿਤਗੁਕਿਤਗੁਕਮਨਾਵੇਲਿਖਤਾਰਿਪਠਾਏ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਸਿਖਸਾਰੇਜਗਕੇਗੁਰੁਆਪਕਹਿਚਿਸਭਦਰਸਨਅਏ॥ ਆਇ
 ਅੰਬੋਗੁਭਇਰਿਤਿਨਕਲੈਭੇਟਾਸਿਖਗੁਰੁਚਰਨਲਾਏ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕ

ਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਜੋਤਜਗਾਏ॥ ੭੭॥ ਅਦੋਹਾ॥
 ਦਉਲਤਕੀਕਛੁਨਾਹਿਕਮੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਅਪਾਭਾਏਕਰਿਨੇਵਜੇਅ
 ਇਆਸੁਤਗਕੇਲਾਦਿਭਾਗ॥ ੭੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰੋਤਬਚਨਉਚਾ
 ਰਚਲੇਠਉਰਸੁਪਦੇਖੀਐ॥ ਉਚੇਦੇਖਪਾਹਰਤਾਂਜਾਇਭੋਕੇਕੀ
 ਏ॥ ੭੯॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ॥ ਆਛੀਠਉਰਪਾਇਕੈਸੁਰਚਿਓਜਗੁਜਾ
 ਇਕੈਦੇਵੀਕਮਨਾਇਕੈਸੁਲੇਵੈਵਰਪਾਇਕੈ॥ ਗੁਬਿੰਦਸਾਹਿਬਅ
 ਇਕੈਨੈਲਾਦੇਵੀਕੋਰਿਛਾਇਕੈ॥ ਅਸਤੋਤਰਗੁਨਗਾਇਕੈਸੁਰ
 ਧੁਨਲਾਇਕੈ॥ ਥੈਠੇਅਸਨਾਇਛਾਇਕੈਭਾਲਤਿਲਕਕੇਲਗਾਇ
 ਕੈਪ੍ਰੋਤਿਸਾਮਲੇਖਾਇਕੈਸੁਲਗੇਚਰਨਮਾਇਕੈ॥ ਕਰਮਸਾਈ

ਕ

ਬਲਿਜਾਇਕੈਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘਰਾਇਕੈਪਾਲਸਾਉਪਾਇਕੈਬਰਨਚਾਰ
ਹੀਮਿਲਾਇਕੈ॥੬੦॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਦੇਵੀਪਿਆਲਗਾਇਕੈਅਵਾ
ਨਕਰੇਲਾਗਾ॥ਅਵੁਦਾਨੀਦੇਵਤਾਜਲਵੇਰੇਵਡਿਭਾਗਿ॥੬੧
॥ਕਾਬਿਤੁ॥॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥॥ਤੁਹੀਤਿਜਬਰੀਤੁਹੀਕ ਨਕਰੁਪਾ
ਤੁਹੀਸਤਰਗੀਤੁਹੀਆਪਭੂਪਾ॥ਤੁਹੀਸਿਵਸੰਕ੍ਰੀਤੁਆਲਾਭ
ਵਾਨੀਤੁਹੀਜੋਤਜਾਗੈਤੁਹੀਤਿਜਪੁਪਾ॥ਤੁਹੀਚੈਤਮਾਰੇਤੁਹੀਜਗਤ
ਰੇਤੁਹੀਆਪਕਰਤੀਯਤੀਅਨੁਪਾ॥ਤੁਹੀਸਰਨਪਾਲਕਤੁਹੀਦੀਨਦਿ
ਆਲਤੁਹੀਸਰਬਤਾਲਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮੁਪਾ॥੬੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤੁਹੀ
ਤਾਰਅਉਤਾਰੈਤੁਹੀਪਾਰਤਰਵਾਰਾ॥ਵਰਦਾਇਕਵਰਦਾਇਲੀ

ਕਰਮਸੀਈਥਾਇਹਾ) ੮੩॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਭਜਗਤਤੇਰੇਹੀਆਪਰ
 ਹੀਜਗਤਾਗਕਸਕਤਰੁਪਥਾਏ। ਤਾਗਤਗਨਕਿਪਕਰਨੀਮ
 ਧਕੈਲਪਮਾਰਪਰਨੀਪਰਪਾਏ। ਹੋਹੁਦਿਆਲਅਪੋਜਨਪੈਜੋਤਸ
 ਹਨਪੋਰੇਸੋਤਆਪਬਚਾਏ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਏਜਿਨਿਪਿਆਂ
 ਪੋਰੇਤਿਨਪ੍ਰਗਟੀਆਏ) ੮੪॥ ਕਥਿਤੁ) ॥ ਆਏਤੋਹੀਸਰਨਕੇਸ
 ਸੁਛਲਕਾਮਕਰਨਕੇਥਿਪਤਕਾਸਾਗਨਕੇਜੋਪਿਆਨਧਾਰਧਰਕੇ
 ॥ ਤੋਹੀਗੁਨਗਾਇਕੈਸੁਰੇਸੁਖਪਾਇਕੈਅਪਦਮਿਟਾਇਕੈਜੁਸੁਅ
 ਰਨਜੋਤਿਚਰਨਕੇ। ਬ੍ਰਾਮਾਜਸੁਗਾਇਕੈਸੁਰਹਿਤਿਸਰਮਾਇਕੈਸਿ
 ਵਪਿਆਨਲਾਇਕੈਜੁਆਲਾਤਾਗਤਗਨਕੇ। ਕਰਮਸੀਈਪ੍ਰਾਕੇ

੧੨੬

ਸੁਦੈਂਤਦਾਨੁ ਹਰਨ ਕੇ ਆਏ ਸਾਮ ਸਹ ਕੇ ਉਪਾਰੇ ਚਮ ਚਗਨ ਕੇ ॥ ੮੫ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਕਤ ਮਨਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਲਾਵੈ ਹਿਰਦੈ
 ਭਾਉ ਕਾ ਲੀਲੈ ਕਟਹਰਨਾ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪਰੋਹਤੋ ਵਾਚਾ ॥
 ਮਹਾਗਨੀ ਮਹਾਮਾਤਮਾ ਤੁਮਹੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸਭ ਤੁਮ ਕਉ ਸਿਮ
 ਹੀ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਲੀ ਵਰਦਾਇਕ ਵਰਦਾਵੈ ॥ ਪ
 ਰਬਤ ਸਿਖਰ ਸੋ ਕੁੰਡ ਬਨਾਈ ॥ ਪਰਿ ਅਸਤੋਤਰ ਜੋ ਤਿਜਗਾਈ
 ॥ ਜਗਮਗ ਜਗਮ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਆਈ ॥ ਗਗੀ ਪ੍ਰਿਤ ਲੈਓ ਮਕਗਾਈ ॥
 ੮੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਪ ਕਰਤੈ ਮਾਤਨ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆ
 ਨਾ ਮਹਾਂਮਾਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸੰਤਨ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥

ਜਾਗਤੀਜੋਤਿਜੁਆਲਾਗੀ। ਜਿਨਦੇਵਦਾਨੋਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥
 ਆਪਾਇਕਅਨੇਕਭਈਪ੍ਰਿਤਪਾਸਭਈਸਭਹੂੰਦਰਦਾਈ। ਕਈਕ
 ਉਤਕਕਰਨਕਲੋਲਕੀਏਕਈਬਾਰਹੀ। ਚੁਮੇਥੇਦਸੁਨਾਈ। ਕਈ
 ਬਾਰਹੀ। ਸਿਸਟਿਉਤਪਤਿਕਰੀਕਈਬਾਰਹੀ। ਪਰਲੋਸਾਥਰਲਾਈ॥
 ੮੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਜੁਆਲਾਜਗਕਾਰਨਅਪਦਾਬਿਦਾਰਨਦੈਂਤਹ
 ਰਨਾਰਨਸੇਮਨਮਹਿਬਸਾਈ॥ ਜਿਹਿਮਨਮਹਿਬਸਾਈਤਤਕ
 ਲਪ੍ਰਗਟਆਈ। ਸੰਤਨਸੁਖਦਾਈ। ਦੁਰਜਨਦੁਖਦਾਈ॥ ਆਦਿ
 ਕੀਕੁਆਰੀਅਸਟਿਭੁਜੀ। ਰਿਸੁਲਪਾਰੀਕੇਹਰਅਸਵਾਰੀ। ਸਿਹ
 ਥੀ। ਭਿਅਕਾਈ॥ ਜਬਕੈਪਾਇਧਾਈ। ਮਾਨਪ੍ਰਭਚਕਿਅਈਦੈ

੧੨੭

੩

ਤਮਾਰੇ ਬਹਿਕਾਈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜਸ ਗਾਈ ਹੈ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਅਸਟੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਅਸਟੁ ਅਉਪਾਠੁ ਰੇਖੇ ਸਮਾਠਾ ਏਕੁ ਹਾਥਿ ਸਿ
 ਅਧੀ ਹੈ ਏਕੁ ਹਾਥ ਤਰਵਾਰ॥ ੬੧॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਦੋਕਰ ਬਾਨਕ
 ਮਾਨ ਲੀਏ ਅਉ ਦੋਕਰ ਸਾਥ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਵੈ ਏਕਰ ਸੰਖ ਬ
 ਜਾ ਵਤੈ ਅਉ ਏਕਰ ਚਲ ਸੁਰਜ ਸਮਾਪਾਵੈ ਸੋਹ ਚੜੀ ਸਿਕ
 ਰ ਕੈ ਦੈ ਤਨ ਬਾਜ ਬਟੋਰੇ ਜੈ ਸੇਭ ਖਖਾਵੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤੀ
 ਹੈ ਜੁਆਲਾ ਲਾਖ ਕਿ ਬਿਜਰੀ ਜੋਤਿ ਲਜਾਵੈ॥ ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਜਬ ਚੜੇ ਜੁਆਲਾ ਰੋਖ ਕਰਿ ਰਾਕਸ ਦੇਵੈ ਭਜਾਇ ਲਾਖ ਕਰਾਕਸ
 ਮਾਰੀ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਇ॥ ੬੩॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸੁੰਭਨ ਸੇਸਿ ਪਾਰਤੀ

ਹੈ ਅਉ ਮਾਗੇ ਮਾਵੈ ਤਿਸੈ ਮਾਰਤੀ ਹੈ ਮਧਕੈ ਵਪ ਮਾਗ ਸਿੰਘਾਰਤੀ ਹੈ
 ਸਭ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਰਵਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸਿੰਘ ਸਵਾਗੀ ਪਾਰਤੀ ਹੈ ਕਰਮੁਕ
 ਰਲੈ ਮੁਖ ਸਵਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ਕਰਮ ਸਾਈ ਸੇਵਕ ਤਾਰਤੀ ਹੈ ਕਰਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾ
 ਰਉ ਤਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਸਤੋਤਰ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰਿ ਜੁ
 ਆਲਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਿਤ ਭਾਰ ਕੈ ॥ ਮਹਿ ਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਮਾਦਿ ਕੁਮਾ
 ਰੀ ਅਟਲ ਹੈ ॥ ੬੫ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਨਮੋ ਆਦ ਦੇਵੀ ਜੁ ਆਲਾ ਭਵਾ
 ਨੀ ਨਮੋ ਤੇਜ ਬਰਨੀ ਸੰਤੋ ਸਭ ਮਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰਨੀ ਜੀ ਅਨਕੀ ਜੁ
 ਜਾਨੀ ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤੀ ਬੇਸਬ
 ਕ ਬਾਨੀ ਨਮੋ ਸੁਭ ਰਹਨੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਮਹਾਰਾਜੀ ਰਾਜ

੧੨੬੮

ਨਕੀਰਜਾਨੀਨਮੋਕਰਮਸੀਈਜੁਹੋਇਓਕੁਰਬਾਨੀ॥੮੬॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਨਮੋਨਮੋਨਿਮਸਕਾਰੈਕਾਥੀਸਦਾਕੁਆਗਾਸੰਤਨਕੀਗਛਿਆ
 ਕਰੈਦੁਸਟਨਿਪ੍ਰਾਨਸੰਘਾਗਾ॥੮੭॥ਕਬਿਤੁ॥ਸੀਸਜੋਚੜਾਵੈ
 ਤਾਂਕੋਸੀਸਹੋਇਆਵੈਜੀਰੁਜੋਚੜਾਵੈਸੋਜੀਰੁਖੁਥਪਾਵੈ॥ਭੁਜਾ
 ਜੋਚੜਾਵੈਭੁਜਾਮਹਾਂਬਲੀਹੋਇਨਾਕੋਜੋਚੜਾਵੈਤਾਂਕੋਨਾਕੋਹੋਇ
 ਆਵੈ॥ਕਾਨਜੋਚੜਾਵੈਤਾਂਕੋਕੀਨਸਵਾਪਾਨਹੋਇਚਗਨਜੋਚੜਾ
 ਵੈਤਾਂਕੋਚਗਨਲਾਇਲਵੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਪਿਆਨਕੋਲਗਾ
 ਵੈਦੁੰਭਤਾਬਿਸਰਜਾਇਸੀਤਿਆਹਿਸਮਾਵੈ॥੮੮॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਛਿਆਕਰੈਸੋਪਾਵੈਅਨਿਛਤਅੰਨਿਆਸਾਸਦਾਭਵਾਨਿਦਾ

ਹੇਠਕਾਰਜਕਰਤੀਰਾਸਾ॥੬੬॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ਕਾਰਜਸੁਯਲਸਦਾਕਰਨੀ
 ਸਿਤਬੇਦਪੁਰਾਨਨਮਹਿਵਰਨੀ॥ਨਿਜਪਾਰਹੀਸਕਲੀਪਰਨੀਸੰਤਤਾ
 ਹੇਠੈਤਨਕੋਰਨੀ॥ਸੁਤੇਪੋਖਨਪੋਖਸਦਾਭਰਨੀਤੁਹੀਕਾਰਨਕਰਨਸ
 ਦਾਕਰਨੀ॥ਕਰਮਘਰਪਰੇਤੁਮਹੀਸਰਨੀਉਸਤਤਵਰਨੀਲਾਵੇਸ
 ਰਨੀ॥੧੦੦॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸੰਗਤਸਭਸਰਨੀਪ੍ਰੀਤਰੂਉਤਸਾਹੁਅਪ
 ਰਾਮੇਲਾਲਾਗੋਅਗਲਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾ॥੧੦੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਹਾਥਿ
 ਜੇਹਸਭਸੰਗਤਾਨਤਰਨਦਰਸਨਕਰਨਾ॥ਲਗਾਹੋਪੈਰੰਗਭੂਪਕਰ
 ਰਿਓਸੰਗਤੀ॥੧੦੨॥ਕਥਿਤੁ॥ ॥ਸਿਖਸਭਇਕਤਰਹੋਇਕਾਰਲਿ
 ਆਵਹਿਸਭੀਸੋਇਚਰਨਾਕੋਧੋਇਧੋਇਚਰਨਾਮਤੁਸੀਸਪਾਰਹੈ॥

੧੨੬

ਸੰਗਤਿ ਲਿਆਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰਿ ਉਡਾਵਹਿ ਆਪ ਕਾਖ ਕਰਿ ਮਿਲੀ ਸਭ
 ਧਰ ਕਰਨ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਹੈ ॥ ਦਰਸਨ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਚਰ
 ਨ ਸੀਸ ਲਾਵੈ ਸੁਹੇਇ ਪਰੇ ਪਾਗੈ ॥ ਕਹਤਿ ਕਰਮ ਸੀਈ ਅਪ ਕਹ
 ਤਿਹੈ ਗੁਸਾਂਈ ਚਾਰਿ ਕਕੀ ਨਿਅੰਈ ਆਈ ਸੰਗਤਿ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ੧੦
 ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੈ ਇਕ ਸੰਤੈ ਆਏ ਆਪ ਦੀਦਾਰ ਆਵ
 ਤਹਿ ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ਕਰੇ ਕਰਿ ਜੋਰ ਮਾਹਾ ਜਮ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ॥ ਇਕ ਸੰਸਾਰੈ ਮੋਰ ਰਹਮ ਚੁ
 ਕਾਵਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲ
 ਤੀਨ ਲੋਕਿ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਿ ਕੈ ਸੇਖਿ ਆਲਜ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਪਾਗੈ

॥ ਯਹਿ ਕਹੈ ਕਉ ਪਾਇ ਦੇਵੀ ਪਿਆਨ ਕੋ ਲਗਾਇ ਸਾਹਿਬ ਸਤੀ ਕਹਿ ਸੁ
 ਨਾਇ ਹਮ ਬਚਨ ਕੇ ਪਿਆਰੈ ॥ ਤੁਮ ਪਾਰਨ ਪਰਨ ॥ ਅਉ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
 ਹੋ ਮਲਗੇ ਆਇ ਚਰਨ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ਉਪ ਕਾਰੈ ॥ ਬਡੇ ਤਰਦੈ
 ਪਾਰੇ ਜੁ ਆਲਾ ਸਿਮਰ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ॥ ਮਕਰਨ ਹਾਰੇ ਸਤ ਕਹੈ ਜੋ ਸੁਪਾਰੇ
 ਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਰਸੰਨ ਮਨ ਭਲੈ ਪ੍ਰਸਨ ਤੁਮ
 ਕੀਨਾ ॥ ਤੈ ਕਉ ਤਰ ਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥
 ਸਤਿ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਤਿਨ ਦੈ ਤਨ ਨਾਸ ਕੀਏ ਪਲ ਮੈ ॥ ਛਿ
 ਤੈ ਤੇਰਾ ਮ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਗਵਨ ਮਾਰ ਲੀਏ ਜੋ ਬਡੇ ਪਲ ਮੈ ॥ ਤੈ ਤੇਰਾ
 ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਕੰਸ ਮਾਰ ਪਛਾੜਿ ਪਾਏ ਬਲ ਮੈ ॥ ਅਬ

॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੁਫਲ ਕਰੇ ॥ ਅਦਿਜ
 ਭਵਾਨੀ ਵਰਦਾਇਕ ਵਰਦਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਮਰਸਟਿਟ
 ਰੇਤਾਤ ਕਾ ਲਏ ਤੇ ਕੇਨਾ ਸਕਾਜ ਸੇਵੀ ਜੋ ਭਵਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾ
 ਏ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿ ਜੁਲਾਸ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨਾਇ ਯਾਤੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪ
 ਜਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਮਰਮ ਸਭੇ ਜਾਨ ਸਕੇ ਕਾਨ ਕੇ ਸਮ
 ਰਥ ਹੋਇ ਬਾਕ ਬਸੇ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਸਕਤ ਮ
 ਨਾਵਉ ਸੁਭ ਸਗਨ ਭਗਤ ਨ ਹੋਇ ਦਿਆਲਾ ॥ ਤੀਤੇ ਉਪ ਜੈ ਪਾਤਸਾ
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਤਸਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਜੋਰ ਠਾ ॥ ਏਵੇ ਸਕਤਿ ਮ
 ਨਾਇ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ॥ ਪਾਤਸਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ਸਦਾ ਭਵਾਨੀ

ਦਹਿਲੇ॥ ੧੦੪॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤ ਸੁਖੀ ਜਗਮਹਿ ਕਹੈ ਅਬਸ
 ਕਤ ਮਨਾਇ ਸੇਵੇ ਵਰ੍ਹੇ॥ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਸਭੀ ਕਹੈ ਅਉਲਾਹਿ ਦੇ
 ਉਸ ਕਲੇ ਵਰ੍ਹੇ॥ ਕਛ ਕਉ ਤਕ ਕਾਜੁ ਕਹੈ ਸਹੈ ਯੰਤਰੇ ਸਿੰਘ ਉਪਾਇ
 ਤੁਰਕਾਹ ਰਿਹੈ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਰਨੀ ਪਹੈ ਕਹੈ ਤਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਵੈ
 ਤਹੈ॥ ੧੦੫॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਦਿਆਲੁ ਹੋਇ ਹੋਵਹਿ ਕਾ
 ਰਜ ਰਾਸਾ ਰਾਜ ਪਾਇ ਗੋਖਾਲ ਸਾਮਰੇ ਮੁਲਖ ਮਵਾਸਾ॥ ੧੦੬॥
 ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਸੰਗਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ਜੋ ਆਵੈ ਸਰਨ ਪਾਹੀ ਤਾਹਿ ਤੁਰਕ ਦੇਹਿ
 ਗਾਰੀ ਹੋਯਹੀ ਦੁਖ ਭਾਰੀ॥ ਸੇਵਕ ਕੇ ਦੁਖ ਮੋਹਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਇਸੁਖ ਸੇ
 ਆਵਹਿ ਬਡੀ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਦੇਖੇ ਦੀਦਾਰੀ॥ ਗੈਲ ਮਹਿ ਬੁਟਾਇ ਕੈ

ਸੋਕੁਕੈਈਹੋਆਇਕੈਕਛੁਵਸਨਾਇਵਸਾਇਕੈਜਾਤੇਸਕਤਮੈਦਿ
 ਤਾਗੈਹੋਬਰੇਜੋਹਮਾਰੇਤੁਰਕਮਾਰਿਮਾਰਿਡਾਰੇਕਹੁਕੁਕਨਾਪਿਪੁਕ
 ਰੇਅਥਿਆਈਮੋਰਿਵਾਰੀਹੋ॥ ੧੦੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੋਖਨਸਾਕ
 ਹਿਤੁਰਕਜੇਮਤਸਰਕਗਹਿਅਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਪਾਤਸਾਹਿਬ
 ਹਿਕੁਕੁਕੁਕਿਯਾਰ॥ ੧੦੭॥ ॥ ਸੋਫਲਾ ॥ ਨਾਵਾਮਹਾਬਿਬੁਲਾਇ
 ਛਿਰਿਛਿਰਿਮੀਗਹਿਕਰਾਮਾਤਾਸਾਹਿਬਰਖੇਛਿਪਾਇਸਿਰਦੇਸ
 ਹਿਗਨਦੀਜੀਐ॥ ੧੦੮॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਸੀਸਦੀਏਸਾਚਤਿਜੋਇਕੈ
 ਅਉਕਰਾਮਾਤਨਹਿਤਾਹਿਦਿਖਾਈਕਰੀਸਪੁਰਦਹਮੋਵਲਿਜਾਨ
 ਕੈਬਸੇਹੀਏਹਮਰੇਮਹਿਆਈਗੁਗਪਹੀਜੋਕਰੀਕਿਰਪਾਜੈਸੇਪੀਨ

ਕੇਨਰਕਬੋਇਕੋਰਭਾਵੇਜੋਇਬਨਿਓਆਇਦਾਇਚੈ॥੧੨੩॥ਦੋਹ
 ਰਾ॥॥ਕੀਤਾਪਾਵੈਆਪਲਾਅਵਰਨਕਰਨੋਜੋਗਾ॥ਦੁਕਤਕੀਏ
 ਦੁਖਵਧੇਹਮਲਹਾਰਲੋਗਾ॥੧੨੪॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਪਾਪਕੀਏਤੀਕੋਪ
 ਪੀਕੀਐਪੁਨਕੀਏਪੁਨਵੰਨਕਾਵੈ॥ਕਾਇਰਭਾਗਜਾਵੈਹਲ
 ਤੇਸੋਤਮੁਸੁਖਪੁਰਾਇਕਹੂੰਥਉਨਪਾਵੈ॥ਸੁਗਾਹੈਜੁਪਜੀਤਿ
 ਲੋਹੇਸੋਤਗਜਸਿੰਘਸਨਿਪਾਉਟਿਕਾਵੈ॥ਅਰਿਆਜਾਵੈਸੁਖਪ
 ਵਤੀਅਗੇਜਾਇਕੈਸੁਅਰਗਕੋਗਜਕਮਾਵੈ॥ਨਮੁਜਪੈਤਾਂਕ
 ਸੰਤਕੋਸੁਖਸੰਤਲੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਾਵੈ॥੧੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਭਗ
 ਤਕਰੋਜੋਪ੍ਰੇਮਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕਪਾਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਦਿਮਹਿਜਸੁਬਛੇਅ

ਤਮਰਾਂ ਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਰੋ ਜੇ ਤਪ ਕੋ ਜਾਇ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਮਨ ਬੁਧ ਦੁਸ ਧਰੋ॥ ਪਾਵੈ ਤੇਜ ਅਧ ਕਾਇ ਸਕਹਿ ਨ ਕੋਇ ਹੁਸਾਇ
 ਕੈ॥ ੧੨੭॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕ ਸਿਕਦਾ ਭਰੇ ਜਪ ਜਾਪ ਕੀ
 ਏਭਗਤਾ ਕਰਿ ਕੈ॥ ਕਰਿ ਭਗਤ ਮਨਾਇ ਕੀਏ ਇਸਟਿ ਦੇਵ ਨ ਕਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋਗਏ ਤਰ ਕੈ॥ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਿਸਥਾ ਸਹੀ॥ ਤਿਨੇ ਅ
 ਇਮੈ ਲੈ ਦਰਸਨ ਹਰਿ ਕੈ॥ ਕਹੁ ਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਏ ਅ
 ਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਗਏ ਡਰ ਕੈ॥ ੧੨੮॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਪਰ ਇਸ ਤੀਗ
 ਮੀ ਪੈ ਜੇ ਉਭਏ ਤਾਂ ਕੀਆ ਬਗਈ॥ ਘਟੁੰ ਘਟਿ ਕੈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਮਤ
 ਗਈ॥ ਅਉਪਤਗਈ॥ ਹਰਿ ਰਤਗਈ॥ ਲਟਕੂ ਲਟਕੈ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਸੀ

ਲਗਿਓ ਸੁਖ ਚੈ ਨਾਗਿਓ ਅਉ ਮੁਖਗਿਓ ਵਟ ਕੇ ਵਟ ਕੇ ਨੈਨੀ ਜੋਤਿ ਪ
 ਟੀ ਅਉ ਅਉ ਲਟੀ ਤੀ ਕੀ ਨਾਕ ਕਟੀ ਕਟ ਕੈ ਕਟ ਕੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚੈ
 ਹਾ ॥ ਨਾਗੀ ਨਰਕ ਬਹਾ ਬਹੀ ਮਤ ਕਉ ਲਾਵੈ ਅੰਗਾ ਚਾ ਸਿਰਿ ਕੇ
 ਦਸ ਸਿਰਿ ਕਟੇ ਪਗ ਨਾਗੀ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਨਾਗੀ ਨਰਕ
 ਨਾਗੀ ਨਰਕ ਬਹਾ ਬਹੀ ਪਰੇ ਜੋ ਬੀਚ ਮੰਤਰ ਸਿਰ ਪਰ ਸੋ ਉਗ
 ਲਤ ਪੈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਨਾਗੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੰਤ ਮਾਰੇ ਗ
 ਏ ਫਿਰਿ ਨਾਹਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਗੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੰਤ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਨ
 ਮੁਝੁ ਏ ਮੈ ਹਾਰੇ ॥ ਨਾਗੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੰਤ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਨ ਮਸ
 ਨ ਭਵਾਰੇ ॥ ਨਾਗੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੰਤ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਤਿ ਸੰਗ ਨਿਕਾਰੇ ॥

੧੨੮

ਪੋਰੋਇ ਅਸਾਪਸੋ ਜਾਇ ॥ ਨਿੰਦਿਆ ਚਲੇ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੰਤਾਸਤਾ ॥
 ਨਪਾਇ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸਤੁ ਜਾ ॥ ॥ ਸਬ ਬੋਲ ਕੀ ਟੇ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਹੀ ਐ ਕਬੂ ॥
 ਆਦਰ ਕਹੁ ਨਪਾਵਤੈ ॥ ਸੋ ਤੇ ਗਯੇ ਤੇ ਰੰਗ ਬੀ ਵਿਧਿ ਨ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕੁ ॥
 ਤਪੈ ਘਟਿ ਜਾਵਤੈ ॥ ਕਰਿ ਲੋਭ ਹੀ ਈਸ ਤੇ ਜੀਵਤੁ ਟਿਓ ॥
 ਖਆ ਜਜ ਆਖ ਸੁਨਾਵਤੈ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਜੋ ॥
 ਲੋਭ ਤੇ ਜੋ ਮੁਸਕਾਵਤੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਲੋਭ ਲਾਹਿ ਮਹਿ ॥
 ਜੋ ਵੇਹ ਨਿਕਸਨ ਕਬੂ ਨਪਾਇ ॥ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਕੂਕੈ ਕਾਇਰ ਜਿਉ ਚਿ ॥
 ਲਲਾਇ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਸਤੁ ਜਾ ॥ ॥ ਲੋਭੀ ਚੈ ਨਿਨਪਾਇ ਚਿੰਤਾ ਤਰਿ ਹੀ ॥
 ਗਤੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੰਤਿ ਨ ਕਾਇ ਜਾਚਤੈ ਅਨਜਾਚਨਾ ॥ ੧੩੯ ॥

॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ॥ ਮੋਹਿ ਮਤਾ ਮਹਿ ਯਸੇ ਸੋ ਕ ਬੁਨਾਹਿ ਸੇ ਨੀਤ ਤਾ ਸਿ
 ਮਾਹਿ ਤਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ਥੀ ਜਿਨ ਸੋ ਹੀ ॥ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਮਹਿ ਮਹਿ ਨਿਤ ਹੁੰਦੈ
 ਸੋ ਹੋਹਿ ਕ ਬੁਸ ਕੇ ਨਹਿ ਧਿਰਿ ਮਹਿ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਜਿਨ ਜੋ ਹੀ ॥ ਬੇਟੇ ਮ
 ਹਿ ਮਹਿ ਬਨੇ ਸੁ ਚ ਭਿਟ ਨਾਹਿ ਗੇ ਨ ਨਿਤ ਚਾਹਤੈ ਤਨੇ ਮਿਥਤਿ ਨੇ ਸ
 ਥ ਸੋ ਹੀ ॥ ਬਿਛਰ ਕ ਬੁਝਾਇ ਜੋ ਕਰੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਠਿਠਿ ਪਾਛੇ
 ਪਛੁਤਾਇ ਬੈਠ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਹੋਇ ਥੀ ॥ ੧੪੦ ॥ ॥ ਮਤ
 ਸਹਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੀਤਾ ਕੀ ਮਤ ਸਹੋਇ ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਨਿੰਦੀ ਆਜੇ ਕਰੇ
 ਨਿੰਦੀ ਆਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਹਾਥਿ ਨ ਲਾਗੇ ਤਾਹਿ ਨਿੰਦੀ
 ਆਕਰਤਾ ਪਚਮੇ ॥ ਹੋਰੋਇ ਕੁਰਾਹਿ ਅਨਿਹੰਦਾ ਭਾਹੁ ਉਠਾਵਹੀ

[illegible]

ਧਾਰੁ ਤੇ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸਿਕਾਰ ਅਹੋਰੀ ॥
 ਰੋ ਅਬ ਤੇ ਸੋ ਪਾਪੋ ਨ ਘੋਰ ਲਏ ॥ ਹੀ ਨਭਈ ਤਪਸਾਇ ਨ ਕੀ ਕਉ ॥
 ਕਾਲਜੀ ਮੈ ਜੈ ਸੋ ਜਾਲ ਪਏ ॥ ੧੪੬ ॥ ॥ ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ
 ਸੁਨਾਇ ਓ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਕ ਜਾਨ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਥਾ ਪਾਇ ਕੈ ਬੈਠੇ ਸੇਵਕ
 ਨਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਠਿਰਿਕਰਤ ਦੇਵੀ ਹਿਰਦੇ ਪਿਆ
 ਨਕੋ ॥ ਪਾਰਹੋ ਚਰਤ ਸਖਿਅੰਤ ਕਉ ਸੀ ਸਾਹਿਬੇ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥
 ॥ ਉਸਤਤ ਕਰਤ ਰਏ ਮਾਹਾ ਜਜੀ ਮਾਹਾ ਈ ਮੁਹਿ ਦਰ
 ਸਦਿ ਪਾਵਉ ॥ ਆਪੋ ਜਾਨਦਇ ਆਕਰੀ ਮੁਬਤਾਤ ਕਾਲ
 ਕਛੁ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵਉ ॥ ਹੋ ਮਕੋ ਘੋਤ ਭਾਰੁ ਕੈ ਕੋ ਪਾਇ ਮੁ

ਤੀਸੁਆਹਾਬੁਲਾਵਉ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਅਬਸੇਵਕਜ
 ਨਕੈਦਾਹੇਨੇਅਵਉ। ੧੪੯॥॥੩੬॥॥ਆਹਾਨੀਬਾਕਬਾਨੀਦੇ
 ਵਤਾਭਵਾਨੀਸੇਤੀਨਲੋਕਮਾਨੀਹੈ। ਉਹਮਾਨੀਕਿਰਪਾਜਾਨੀਸਹ
 ਬਮਹਿਸਮਾਨੀਜਾਨੇਜੋਗਿਆਨੀਹੈ। ਕਰੋਆਪਭਾਨੀਸਦਾਹੋਇਸ
 ਵਾਪਾਨੀਸੁਤ੍ਰਕੀਧਾਨੀਸੰਤਨਸੁਖਾਨੀਹੈ। ਛਿਤਰਖੀਭੁਜਤਾਨੀਜੈ
 ਸੇਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਰਮਾਨੀਜੈਸੇਸਿਸਿਉਠਾਨੀਹੈ। ੧੫੦॥॥ਦੇਹਗਾ॥
 ਮਹਾਂਮੀਟੀਮਹਿਮਾਅਮਿਤਸੇਸਿਨਪਾਵੈਪਾਗਾਏਕਜੀਭਕੈਸੇਲ
 ਪੈਸੋਭਾਅਪਰਅਪਾਗ। ੧੫੧॥॥੩੭॥॥ਕਉਨਗੈਨੇਉਪਮਾਤੁ
 ਮਹੀਤੁਮਾਦਿਕੁਆਰੀਸਦਾਰੀਭਵਾਨੀ। ਸੰਤਉਪਾਗਤਗੋਰ

ਜੈਸੇ ਕੀਸੀ ਕਵਰੈ ਸਿਵ ਬਾਨੀ ਦੇ ਤਨ ਨਾ ਸਕੈ ਨਿਤ ਪੀ ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਿਸ
 ਕੋ ਕਾਟਤੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਥਾ ਛੀ ਕਾਟਤੈ ਜਿਮ ਬਿਰਛ ਨ ਭੁਆ ਕਾ
 ਟਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾਨੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਮਹਾਂਮਾਈ ਮਹਿਮਾਤੁ
 ਮਹੀਤੁ ਮਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਮਾਦ ਪੁੰਕੀ ਕਛੁ ਮਾਦ ਅਓ ਮੀਤਿ
 ਨਹੀਤੁ ਮਹੇ ਨਿਤ ਦਾਦੈ ਵੈਠਿ ਰਿਯਾਦ ਪੁੰਕੀ ਸਦਾ ਸੰਪਦ
 ਕ੍ਰਿਸਿਭਵਾਨ ਬਨੈ ਕਗਚਿ ਮਕਤ ਤੇ ਗਛੁ ਲਾਦ ਪੁੰਕੀ ਕਹਤ ਕ
 ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤੀ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਮੰਗ ਮੁਗਦ ਪੁੰਕੀ ॥ ੧੫੨ ॥ ॥
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਕੈ ਪਰੋਤ ਬੇਦ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਈ ਬਾਗ ਮਾਦ ਕੁਮ
 ਰੀ ਗੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੇਹੁ ਦੀਦਾਗ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਅਸਤੋਤਰਮ

ਮਿਤਪਰੈ ਅਪੁਤੀ ਰਾਗੈ ॥ ਸ੍ਵਾਧਾਨਕ ਰਿਚਿਤ ਘ੍ਰਿਤ ਸੇਜੋ ਤਜਗਾਵ
 ਤੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਬ੍ਰਾਮਚਰਜ ਪਾਰਗੇ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਸਮਾਰ
 ਹਮ ਹਮਾਂਈ ਮੁਖੇ ਕੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੇ ॥ ਵਰ ਪਾਵਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸ੍ਵਾ
 ਧਾਨ ਸਭ ਸਮਾਜ ਮਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਸਿਰਤਾਜ ਮਾਚਾ ਪਤ ਦੀ ਦਰ
 ਦੇ ॥ ਸੀ ਦਾਰਜ ਪਾਵਹਿ ਵਰ ਪਾਇ ਕੈ ਅਘਾਵਹਿ ਮਾਥਾ ਛਤ ਦਿਵ
 ਵਹਿ ਐਸੇ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਪਾਰ ਦੇ ॥ ਪਾਰਨਾ ਕੇ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੋਇ ਕੈ ਹੁਸੀ ਅ
 ਹਮ ਹਮਾਂਈ ਕੇ ਸਮਾਰ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਚਿਤਾਰ ਦੇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਦੇਹੁ ਗਾ ॥
 ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਲਾਚੀ ਅਜੈ ਠਲ ਠਲ ਉਗ ਅਪਾਰਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪਾਵਨ
 ਤੋਲੀ ਅਜੁ ਅਥਾ ਕੁੰਡ ਮੰਤਾਰ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕ

੧੩੮

ਰੇਦੀਦਰਸਾਹਿਬਬੇਪਰਵਾਹਿਕਾਕਿਆਪੁਰਖਕਿਆਨਾਹਲਾਖ
 ਚਉਮੁਖੀਮਿਲਗੇ॥੧੫੮॥॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥॥ਜੈਜੈਕਾਰਹੋਦੇਸੀਮਾਤਕੇ
 ਕਾਰਨਕਰਨਮਉਤਾਰਨਕੇ॥ਅਹਿਮਾਕਰਤੇਕਹੂੰਮੰਤਨਹੀਸੰਤੋਥਾ
 ਰਬਾਰਬਲਿਭਾਰਨਕੇ॥ਬਲਿਭਾਰੇਪੈਦਾਰਵਾਰੇਪੈਨਿਤਦੇਵੀਕੇ
 ਨਮੁਚਿਤਾਰਨਕੇ॥ਕਰਮਸੀਈਕੁਰਬਾਨਜਾਵਾਮਹਾਂਮਾਈਜੀ
 ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਨਕੇ॥੧੫੯॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਪ੍ਰੇਤਬਠਾਨੀਦਜੀਹੋਇ
 ਹੋਸ੍ਰੀਪਾਨਾ॥ਆਦਕੁਮਾਰੀਆਵਲੇਸੇਵਕਅਪਲੇਜਾਨਾ॥੧੬੦॥
 ॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਬਾਪੁਤਕਾਲਕਰਿਜੋਰਅਠਪਾਰਿਠਾਂਦੇਹੋ॥ਅਥੇ
 ਚੰਦਨਖੋਰਸਾਹਿਬਅਸਨਕੁਸਾਰੇ॥੧੬੧॥॥ਕਾਖੰਡੁ॥ਮਹਾਂਮਾ

ਈਕੋਧਿਅੰਤਪਾਰਹੇਸਦਾਪਾਸੁਆਪਨੀਕਲਿਅੰਤਮਾਂਤਮਾਮ
 ਹਿਬਸਾਈਹੈ॥ ਚਿਤਵੇਤੇਅੰਈਤੇਜਸਹਿਚੀਨਜਾਈਲਾਖਬਿਜ
 ਲੀਚਿਮਕਾਈਬਾਹਰਿਕਰੂਕਕੇਪੁਆਈਹੈ॥ ਪਾਸਜੇਲੁਕਾਈਸਭੀ
 ਰਾਜਭਾਜਜਾਈਸਾਹਿਬਠਹਿਰਾਈਪਿਅੰਨਜੇਤਸੇਲਗਾਈਹੈ
 ॥ ਪ੍ਰੋਤਪਤਾਪਾਈਜਾਨਿਚਿਮਾਂਮਾਈਆਈਅਸਤੋਤਸੁਨਾਈ
 ਸੋਹੀਏਕੈਰਿਤਾਈਹੈ॥ ੧੬੩॥ ॥ ਏਵੀਪ੍ਰਗਟੀਜਾਨਕੈ
 ਏਵਆਏਤਤਕਾਲਾਪੁਪਨਕੀਬਰਖਾਕਰੀਜੰਨੁਅੰਨਆਏਨ
 ਲਾ॥ ੧੬੩॥ ॥ ਮਾਤਲੋਕਕੋਲੋਕਉਹਾਰਹਿਚਿਨਏਕਹੀ
 ॥ ਪਰਲੋਆਈਗੋਕਜਿੰਦਹੁਲੈਸਭਰਾਗਿਆ॥ ੧੬੩॥ ॥ ਸ੍ਰੀ

॥ ਧਰਮਾਂਗਲੋ ਮਹਾਂਮਾਈ ਕਰੇ ਬਠਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਣੀਏ। ਕੋਊ
 ਮਾਨਸ ਨਾਹਿ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੈ ਸਦ ਸੰਗਤੀ ਮਾ ਕੇ ਹਰਿ ਭਖਦੀਏ॥
 ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਹਿਓ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀ ਮਾ ਮਹਾਂਮਾਈ ਮਾਇ ਕੇ ਸੁਫਲ
 ਥੀਏ। ਮਹਾਂਮਾਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਤਬ ਹੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ
 ਕੀਏ॥ ੧੬੪॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਉਤਾਰ ਬਖਸੀ ਸਾਹਿਬ
 ਤਰਵਾਰ ਸਭੀ ਤੁਰਕ ਦੇਹ ਮਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਿਉ ਬਤਾਇਓ॥
 ਸਿੰਘ ਹੋਵਹਿ ਬਿਸੀ ਆਰਭੁ ਪਾਇਓ ਵਧਵਾਰ ਭੂਮਾਰ ਕੋਊ
 ਤਾਰ ਸਭ ਸੰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਖਾਲਸਾ ਉਤਾਰ ਜਾਇਗਾ ਜਕਰ
 ਤੀਨ ਲੋਇ ਫਰੂਹੀ ਨਗੇ ਕੋਇ ਦੇਵੀ ਫੁਰਮਾਇਓ॥ ਪੰਥ ਕੇ ਰਲ

ਇਕੈਸੋਹੋਸੁਖਪਾਇਕੈਬਹੁਸੰਤਪ੍ਰਗਟੇਆਇਕੈਆਤਮਗਿਆਨ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ॥੧੬੫॥ ~~ਇਹੋਹਰਾਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਪ੍ਰਗਟ~~
 ਹੈਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਬਿਪੰਜੇਇਹਦੁਆਪੁਰਜਾਦੇਮਹੁਪਸੀਅਬਿਸ
 ਚੀਗ੍ਰਹਿਹੋਇ॥੧੬੬॥ ~~ਸੋਹਣਾ~~॥੧॥ ਤੈਤੋਹਾਮਅਵਤਾਰਸਭਸੀ
 ਤਨਸੰਗਆਇਆਅਬਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਕਾਰਿਧਿਆਰਸਭੀਸੰਤ
 ਗੁਰਸਿਖਹੋ॥੧੬੭॥ ~~ਸੁਯਾ~~॥੧॥ ਕਹੁਬੇਦਪੜੈਕਹੁਗਿਆਨਕ
 ਰੇਕਹੁਪਿਆਨਕਰੇਪਾਰਨਾਪਰਕੈ॥ ਸਭਏਕਹੀਏਕਬਖਾਨਤਹੈਮਹਾ
 ਮਾਈਦੀਏਸੋਲੀਏਦਰਕੈ॥ ਕਹੁਭਾਈਹੋਵਹਿਬਾਭਾਉਕਰੇਭਾਉ
 ਭਗਤਕੀਏਸੋਜਾਵਹਿਤਰਕੈ॥ ਕਹੁਨਾਗੇਹੋਇਨਿਸੰਕਰੇਬਭੁਤ

ਮਲੇਮਾਨਹਰਿਕੈ॥੧੬੫॥੥੬੫॥੥੬੫॥ਕਰੁਅਕਾਖੀਹੋਹਿਗੈਬਸਤ੍ਰ
 ਨੀਲੈਧਾਗਾਅਵਰਨਕਾਹੁਜਾਨਹੀਮਾਨੇਏਕਅੰਕਾਗ॥੧੬੬॥੥੬੬॥੥੬੬॥
 ਭਠਾ॥੥੬੬॥ਨਿਰਮਲਏਕਅਖਾਇਬਸਤ੍ਰਗਾਖੇਧੋਇਕੈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਾਇਏਕੋਬ੍ਰਹਮਬਖਾਨਹੀ॥੧੬੭॥੥੬੭॥੥੬੭॥ਸਿੰਘਹੋਵਹਿ
 ਸਿਰਿਦਾਗੋਵਹਿਛੁੰਨਦਾਗੋਵਹਿਛੁੰਨਜੈਕਰਿਕੈ॥ਜਬਖਾਨ
 ਸਾਹਿਬੰਬੁਪਚੜ੍ਹੈਬਰਹਰਿਬਰਹਰਿਪਰਤੀਬਰਕੈ॥ਮਾਰਮਦ
 ਸਉਜਾਨਕੈਰਤੁਰਕੈਨਾਸਕਰੇਭੁਜਬਲਲਰਕੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕੈਰਜਬਸਿੰਘਚੜ੍ਹੈਤੇਗਾਛਰਕੈ॥੧੬੮॥੥੬੮॥੥੬੮॥
 ਮਹਾਂਮੰਦੀਵਰਦੇਨਤੇਦੇਵਦੀਨੇਕੇਸਾਕਛੁਜੁਦੀਨੀਹਨੁਮੰਨ

ਖਾਸਸਾਭਇਓਨਹੇਜਾ॥੧॥੬॥੩॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਸਾਹਿਬਮਸਤਕਟੇਰ
 ਲਾਖਕਸੀਸਚੜਾਇਓਦਿਨਦਿਨਵੇਪੇਵੇਸੇਖਮਹਾਂਮਾਈਕਿਰਪਾ
 ਕਰੀ॥੧॥੬॥੪॥॥ਧਾਬਿਤੁ॥ਵਰਪਾਇਕੈਅਪਾਇਕੈਖਾਸਸਾਵਰਤਾ
 ਇਕੈਸੁਰੇਦੇਵੀਜਸੁਗਾਇਕੈਦੇਵਪੁਰਪੋਕਰਪਾਇਕੈਚਲੈਦੁ
 ਦਭੀਬਜਾਇਕੈਮਹਾਂਮਾਈਅਗਿਆਪਾਇਕੈਸੁਸੁਅਰਗਕ
 ਸਿਪਾਇਕੈਦੇਵੀਪ੍ਰਗਟੀਤਿਉਸਮਾਇਕੈਸਾਹਿਬਸੀਸਕਰਦੁ
 ਹਾਇਕੈਪ੍ਰਤਰੇਸੁਖਪਾਇਕੈਸਾਹਿਬਲੀਏਕੈਠਲਾਇਕੈ॥
 ਦਾਨਦੀਏਬਹੁਦਿਵਾਇਕੈਸਭਸੰਗਤਿਆਈਪਾਇਕੈਗਾਇਕ
 ਉਠਗਾਇਕੈਕਰਮਸੰਦੀਜਸਗਾਇਕੈ॥੧॥੬॥੫॥॥ਦੇਹਗਾ॥ਧ

ਰੇਉਤਸਾਹਿਤਿਹਿਕਾਸਮਹਿਕਾਗਤਿਸਿਖਿਚੰਨਜਾਇਸਾਹਿਬਸ
 ਰਬਸਰਬੰਸਪ੍ਰਪ੍ਰਾਨੀਛੋਰਿਓਪਾਇ॥੧੬੬॥ਸੋਰਠਾਬਚਨ
 ਕੀਏਆਪਪ੍ਰਤਬਠਾਨਦਕੋ।ਤੁਮਹੀਮਾਈਬਾਪਸਰਬਸਰਬੰ
 ਸਸਮਾਲੀਐ॥੧੬੭॥ਸ੍ਰਜਨ॥ਪ੍ਰਤਦਵਾਰਾ।ਤੁਮਦਰਸ
 ਕੀਏਤੇਅਘਾਇਗੋਨਹਿਚਾਹਿਗੋਚਿਤਚਾਹਿਤੁਮਾਰੀ।ਤੇਗਬ
 ਹਾਦਰਨੰਦਮਿਥੈਆਨੰਦਮਿਥੈਅਉਦਾਹਿਮਿਟੀਤੀਨਤਾਪਾਮਾ
 ਹੀ।ਮਾਇਆਕੀਚਾਹਿਤਿਮਾਗਿਦਈ।ਇਕਚਾਹਿਗੀਸਾਹਿਬ
 ਦਰਸਪਿਆਰੀ।ਯਹਿਸਰਬੰਸਨਕੀਮਾਮੈਮਕਾਮਤਿਆਗ
 ਭਏਸੁਖਸਾਰੀ॥੧੬੮॥ਦੇਹਰਾ।ਸਾਹਿਬਜੁਗਕਰਿਜੋਰਕੈਪ੍ਰੋ

ਹਤਿਕੇਸੁਨਾਇ। ਸਰਬ ਸਰਬ ਸੋਮਾ ਸਿਉ ਤੀ ਕੋ ਕਉਨ ਉਪਾ
 ਈ॥ ੧੦੦॥ ੧੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦॥
 ਚੁਕੇ। ਯਹਿ ਦੀਸੈ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸ ਮਿਖਨ ਕੋ ਅਧਕਾਰ ਨਹਿ॥ ੧੮
 ੦॥ ੧੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦॥
 ਹੋਮੇ ਮੇਮਾਂ ਮਾਂ ਦੀ ਸੀਤੁ ਸਟ ਕੀਏ। ਨਲੀਏ ਕਛੁ ਦਉ ਸਤ ਕੇ
 ਕਹੈ ਜੋ ਕੀਏ ਸੋਨਾ ਵੇਸਾ ਰਿਖੀਏ। ਧਿਕ ਦਛਨਾ ਦਾਨ ਪਾਵੈ ਤੁਮ ਤੇ
 ਕਹੈ ਪ੍ਰਤ ਸਾਰਿ ਬਾਲਿਖ ਦੀਏ। ਜਬ ਖਾਸ ਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਛਿਤ
 ਮਹਿਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੈਇ ਪੀਏ॥ ੧੮੧॥ ੧੮੨॥ ੧੮੩॥ ੧੮੪॥ ੧੮੫॥ ੧੮੬॥ ੧੮੭॥ ੧੮੮॥ ੧੮੯॥
 ਆਈ ਪਾਸ ਸੇਲਿਖ ਦਈ ਸਾਰਿ ਬਾਥਾ ਜੋਇਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸ

ਹਜੇਹੋਇਸਾਥਾ॥੧੮੨॥॥ਸਿਰਠਾ॥ਕੁਲਪ੍ਰਾਤਮਮਜਾਨਸੇਵਾਕ
 ਗੀਕੁਲਾਇਨੇਸਤਬਚਨਕਰਮਾਨਮਰਕਰਜਉਤਾਗੀਓ॥੧
 ੮੩॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਠਾਨੰਦਪ੍ਰਾਤਪ੍ਰਾਤਆਈਪਾਇ
 ਅਘਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੇਕਕਾਮਬਨਚਰੰਜੀਵਗਏਅੰਸਬਚਨਸੁਨਾਇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਦਈ॥ਮਕੋਪਾਛੇਕੁਲਮਰੀਸਦਹੀਸੁਖਪਾਏ
 ॥ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਚਲੇਗਹਿਕਸੀਅੰਮਾਂਈਕੋਪੁਜਹੀਛਾਇ॥੧੮੪॥
 ॥੧੮੫॥॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਸਾਹਿਬਸਾਥਸਭਸੰਗਤਚਲੇਨੀਸੰਨਬਜਾਇ
 ॥ਨੈਲਾਦੇਵੀਪੁਜਕੈਪਪੁਤੇਗਹਿਅਹਿਆਇ॥੧੮੬॥॥ਸਿਰਠਾ॥
 ਪਪੁਤੇਗਹਿਅਹਿਆਇਦਉਲਤਅਨਮੀਜਾਇਕੈ॥ਸਤਲੁਪਰ

ਦਈਵਾਇਕਉਤਕਕੀਨੋਕਉਤਕੀ॥੧੮੬॥॥ਸ੍ਰੀ॥॥ਕਉਤਕ
 ਕਾਜਕੀਇਸਭਕਉਤਕਕਉਤਕਕੋਖਾਸਾਕਰਨਾ॥ਜਬੋਇਸ੍ਰ
 ਅਨਪ੍ਰੇਛਿਤਭੂਪਤਸੰਤਉਪਾਰਦਸਟੋਰਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਕਸ
 ਸਿਉਤੁਹਕਨਾਮਉਸੇਈਚਚੈਜੋਗੈਪਰਨਾ॥ਸੋਤਮਾਹਮਵਾਸ
 ਨਸਾਛਕੋਰੋਤਹੈਕਰਹੈਸਰਨਾਸਰਨਾ॥੧੮੭॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਥੈਲੀ
 ਦਉਲਤਲਾਦਕੈਸਤਲੁਪਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਖਾਵਨਮਿਲੈਨਖਰਚ
 ਨੀਸਭਭੂਖੇਹਹਿਜਾਹਿ॥੧੮੮॥॥ਸ੍ਰੀ॥॥ਅਵਰਚਾਸਕੀਅ
 ਵਰਕੀਨੀਦਸੇਵਪਾਤਸਾਹਿ॥ਭੂਖੇਰਾਖਹਿਕਵਰਤੁਹੈਮਿਲੈਨਖ
 ਨਕੋ॥੧੮੯॥॥ਕਥਿਉ॥ਕਉਮਹਮਕੋਨਪਵੈਸਾਹਿਬਕੈਸੇਕਹਿ

ਸੁਨਾਵੈ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪਦੁਤਾਵੈ ਕਰੇ ਭੁਖੇ ਮਹਿ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਦੁਇ ਸਤਦਰੀ
 ਆਉ ਮਾਹਿ ਸਿਖੋ ਮਿਲੈ ਖਾਲ ਨਾਹਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਛੁ ਗਾਹਿਗਾਹਿਕ
 ਹੋ ਕੈ ਸੇਨਿ ਬਾਹਿਗੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਿਆਲ ਸਤ ਲੁਧਰ ਮਾਹਿ ਪਾਹਿ
 ਮਾਸ ਭੁਖੇ ਹੋ ਬੁਢੇ ਬਾਲ ਕਰੇ ਕਬੀਤ ਅਘਾਹਿਗੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਛ
 ਪਾਸ ਸਭੁ ਪਹਿਦਿ ਆਲਾਸ ਮਛ ਸਕੈ ਕੋ ਉਚਾਸ ਤਾਂ ਕੋ ਆਗੇ ॥
 ਲਪਾਹਿਗੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਸਿਕਾਰ ਕਬੈ ਠੇਢਿ
 ਹਛ ਕੀ ਛਾਇ ॥ ਮੁਲਾਹੇ ਅਨੰਦ ਲਾਲ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਆਇ ॥
 ॥ ੧੯੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਆਦਰ ਕੀ ਨਬੈ ਠਾਇ ਓਤਿ ਪਿਸ
 ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਪੈ ਠੇ ਮੀਨਾ ਤਿਉ ਸੇਵਕੁ ਸੁਆਮੀ ਪੈ ਠਿਓ ॥ ੧੯੨ ॥

॥ ਜੈਸੇ ਪੁਤ ਬੇਧਿ ਤੂੰ ਚਿਗਨਾਇ ਕੈ ਮਾਤ ਜੈਸੇ ਸਿਸ ਦੁਪ
 ਚੁਪਾਵੈ ॥ ਭਉ ਚੋਗੁ ਲੁਛੁ ਛਲ ਪਹਿ ਜੋ ਤੇ ਸੁੰਘ ਸੁਗੰਧ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪ
 ਵੇ ॥ ਪਾਇਸ ਮਲ ਮਲਗੈ ਪਛੋ ਕੇ ਤਛੋ ਕੇ ਜੈਸੇ ਕਉ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਲਾਭ ਨੀਦ ਜੁ ਮੇਧੁ ਪਦਾਨ ਬਰੋ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸਨ ਉਠਾਵੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਦੇਹੁ
 ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਾਨ ਕਾਨ ਸਮਰਥਾ ॥ ਅਰਜ ਕਰੇ ਕਰ ਜੋਰ
 ਕਰ ਸਭ ਧਿਪਤੁ ਮਰੇ ॥ ੧੪੪ ॥ ॥ ਜੋਰ ਨਾ ॥ ਨੀਦ ਲਾਭ ਵਾਚਾ ॥ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਅਉਤਾਰ ਤਾਰਨਾ ਸਭ ਸਿਸੁ ਕੈ ॥ ਛਿਤ ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਸੰ
 ਤ ਸਭੈ ਤਾਰੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਯਹਿ ਜਗਤ ਕੇ ਪਸਾਰਾ ਸੈ ਕੈਸੇ ਨੀ
 ਅਰੇ ਨਿਅਰਾਨਾ ਨਾਰੀ ॥ ਤਵਿ ਸਥਾਗ ਨੈਸੇ ਨੀ ॥ ਅਰੇ ਨਿਅਰਾਨਾ ਨਾਰੀ

ਤਦਿਸਾਸਾਕੈਸੇਬਾਨਿਆਇਓ॥ ਉਚਾਨੀਚਕੈਸੇਅਓਜਾਮ
 ਮੀਚਕੈਸੇਸਾਹਿਬਕਰੇਜੈਸੇਤੈਸੇਯਾਹਿਭੁਲਾਵਾਕੈਸੇਪਾਇਓ॥ ਭੁ
 ਲਿਓਯਾਹਿਸੰਸਾਰਸੇਉਤਰਕੈਸੇਪਾਰਕਛੁਪਬਰਾਹੀਸਾਹਕਿਸੁ
 ਬਰਲੁਬਰਲਾਇਓ॥ ਤੀਤੈਕੈਸੇਹੋਇਉਪਾਰਸਾਹਿਬਕਰੇਨਿਸਤਰ
 ਯਾਂਤੈਉਤਰਯਾਹਿਵਾਰਯਾਹਿਪ੍ਰਸਾਨਕਹਿਸੁਨਾਇਓ॥ ੧੬੬॥
 ੨੦॥ ॥ ਰਾਜਸਸਾਂਤਕਤਾਮਸਾਕੈਸੇਭੈਕਿਹਿਕੀਨਾ॥ ਬਚਾਨਬਰਖਾ
 ਅਬਕੀਜੀਐਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਜਲਮੀਨਾ॥ ੧੬੭॥ ॥ ਚੰਪ
 ਮੁਕਤਕਪਾਇਨਰਕਸੁਅਭਾਗੋਪਾਵਹੀ॥ ਜੈਸੇਬਾਨਿਓਬਨਾਇ
 ਤੈਸੇਕਹੋਸੁਪਾਰਕੈ॥ ੧੬੮॥ ॥ ॥ ਭੁਲਾਵਾਕੈਸੇਪਾਇਓ॥

ਨੀਦਿਲਾਸੁ ਬਡੇ ਬੁਧਵੰਸ਼ੀ ਜੀ ਜਗਤਾਨ ਕੋ ਜਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠ
 ਏਸੇ ਸੁਨੀ ਮਾਸਾਇ ਪੂਰੈ ਤਤਕਾਲ ਜਾਨ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ਜਾਏ
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਏ
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਕੋ ਨੀਦਲਾ ਲੋਕ ਸੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ
 ॥ ਕਹੈ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਸੰਮਤ ਹੋਇ ਕਉ ਤਕ ਕੀਨ ਤਾਹਿ
 ॥ ਖੇਲਨ ਕੇ ਮਿਸ ਖੇਲਿ ਰੇ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜੈਸੇ ਕਉ ਬਾਲ ਚੀਚੀ ਆਬਹੁਤ ਬਨਾਵਹੀ ॥ ਖਿਓ ਅਪੁਨੇ ਖਿ
 ਅਲਹਿ ਰਿਚਾਹਿ ਤਿਥਿ ਸਮਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਜੈਸੇ ਬਲ ਚੀਜ ਹੋਇ ਦੂਸਰੇ ਨ ਕੋਇ ਸਭ ਚੀ

ਜਗੁਪਜਾਨੀਐ॥ ਬੀਜਾਬਿਸਥਾਰਪਾਇਡਾਸਪਾਸਫੁਲਾਅਇਪੀ
 ਪਪਤਰਕਾਇਸੇਬੀਜਾਬਿਸਥਾਰਪਾਇਡਾਸਪਾਸਫੁਲਾਅਇਪੀ
 ਜੇਦੀਸੈਜਗਸਾਗਾਅਪਤੋਨਿਆਗਾਯਾਮਾਇਆਉਰਵਾਨੀਐ
 ॥ ਮਾਇਆਪਸਾਗੀਨਵੁਏਜਿਉਪਾਗੀਰੋਇਪੀਨਿਆਗੀਨਿਆਗੀ
 ਜੈਸੇਪੁਤਲੀਪਿਡਾਨੀਐ॥ ੨੦੨॥ ॥ ਏਕਾਮਾਈਜਾਨੀਐਵਿ
 ਆਈਤੀਨਜੁਭਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਿਮੇਸਪੁੰਗਜਸਤਤਾਮਸਪਾਇ
 ॥ ੨੦੩॥ ॥ ਸੋਭਨ॥ ਪੰਚਤਤਉਪਾਜਾਇਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਪਵਨਾਅਗਾ
 ॥ ਅਕਾਸਅਵਕਾਸਕੋਪਾਇਪੰਚਦੀਏਮਿਲਾਇਕੈ॥ ੨੦੪॥
 ॥ ਸੁਖਾ॥ ਪੰਚਤਤਰਲਾਇਮਿਲਾਇਦੀਏਤਿਨਬੀਦੇਦੀਏਵੰਡ

ਹੁੰਦੁ ਰਕੈ॥ ਉਸਕਉ ਤਿਸਕੈ ਤਿਸਕਉ ਸਕੈ ਸੁਤ ਪਾਇ ਮਿਲਉ ਨੀ
 ਗੋਮੰ ਰਕੈ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਮਿਲਾਇ ਸਤ ਅੰਸ ਪਾਈ ਵਹਿਤੋਂ ਪਤ ਪੈਰੈ ਬਡ
 ਹੁੰਦੁ ਰਕੈ॥ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਉਕਾਨ ਮਿਲੈ ਮੁਖ ਨਾਕ ਮਿਲੈ ਸੁਪਗੀਭ
 ਰਕੈ॥ ੨੦੫॥ ॥ ਏਕਾ ॥ ॥ ਜਬ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾਉ ਨੀ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਤਉ
 ਕਹੈ ਲਗੈ ਵਹਿਵਾਗ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਸੁਭਾਇ ਹੈ ਆਪੇ ਅਪਨੀ ਕਾਰ॥
 ੨੦੬॥ ॥ ਕਾਕਿਤੁ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਠਹਿਰਾਇ ਜਲ ਨੀਚੈ ਕਉ ਜਾਇ ਪਵਨ ਧਰ
 ਇਧਾਇ ਅਗਨ ਉਸਨ ਤਾਕਰ ਤੈ॥ ਅਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਤੀਸਰੀ ਅ
 ਵਹਿਸਦਾ ਸੁਆਸ ਪੀਚੈ ਤਤ ਭਏ ਗਾਥਿ ਨ ਪਾਨੀ ਪੀਤ ਰਤੈ॥ ਤਤ
 ਕੋ ਪਸਾਰਾ ਜੇਦੀ ਸੈ ਜਗ ਸਾਗਾ॥ ਆਤਮ ਹਾਮਤੀ ਨੀ ਆਗਤ ਤਬ ਰਤ

ਬਰਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਖੂਹਿ ਟਿੰਗਾ ਹਵ ਕਲਾ ਕਰੀ ਕੀ ਚਿਠਾ ਟੁ ਨਿਅਰੈ
 ਜਾਣੁ ਦੇਹਿ ਜੰਗਿ ਚਿ ਚਰਤੈ॥ ੨੦੬॥ ॥ ॥ ॥ ਮਾਨੋ ਚਕੀ ਪਉਨ
 ਕੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਪਿਸਾਨਾ ਸੋਗ ਕਲਾਗੀ ਪਕਾ ਦਾਹੁ ਭਇ ਚਿ ਪੁਠਾਨਾ॥
 ॥ ੨੦੭॥ ॥ ਸੋਠਾ ॥ ਵਾਉ ਵਰੋ ਲਾਜਾਨ ਪਉਨ ਪੁਮਾਨੀ ਪਾਈਆ॥
 ਚੜਿ ਚਿਐ ਇਸ ਮਾਨ ਮਿਟੀ ਕਖ ਉਡਾਵਦੇ॥ ੨੦੮॥ ॥ ॥ ਜੈਸੇ
 ਚੀਵਾ ਮਿਸਾਲਿ ਪਰਿ ਚਿ ਤੇਲ ਬਾਤੀ ਬਾਲ ਚੀ ਦਨਾ ਭਇ ਚਿਐ ਬਿਸਾਲਿ
 ਸਾਖ ਅਗਨਿ ਜੋਤ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਦਿਨ ਕਰੋਗਾ ਤਸੇ ਲਗਾਵਤ ਬਿਸਾਤ
 ਯਹਿ ਜਹੁ ਕੀ ਦਾਤ ਚੀ ਜਦੋ ਤੈ ਲਗਾਇ ਕੈ॥ ਜੈਸੇ ਘੋੜਾ ਅਉਜੀ
 ਨਸੋ ਤਿਯਾਰ ਪੀੜ ਕੀ ਨਉ ਪਹ ਚੜਿ ਕੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੋ ਜਾਤੈ ਭਜਾਇ ਕੈ

ਸਾਖਸਸਤ੍ਰਿਮਿਲਾਇਸੋਪਚਾਸਕਸਜਾਇਕਾਰਜਕਰਾਇਠਿਰਿਭ
 ਹੋਥੈਏਆਇਕੈ॥੨੧੦॥॥ਦੇਹਰਾ॥ਜੈਸੇਪਾਇਮਿਲਉਨੀਅਤੈ
 ਸੇਪਾਵੈਤੇਜਾਕਾਰਜਕਰਤੀਦੇਹਰੀਤਤੋਪਾਇਆਮੇਜਾ॥੨੧੧॥॥
 ॥ਸੋਹਰਾ॥ਅਕ੍ਰੋਆਤਮਗਮਨਾਕਛੁਕੀਆਨਕਰਤੀ॥ਜੈਸੇਗਜ
 ਗਾਮਸੈਨਤਸਾਖਬੁਝਾਵਹੀ॥੨੧੨॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥॥ਦੇਹਿਅਸਤਜ
 ਤਾਜਤਿਪੈਜਤਿਪਾਇਮਿਲਉਨੀਸੋਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਸਦਾਅਸੋਚਨਿ
 ਸੋਚਕਬੁਆਪਨਕੀਏਕਰਪੇਟਭਰਾਵੈ॥ਸੋਬਪਤੀਬਪਜਾਇਕੀਜੈ
 ਸੇਕੁਤਾਅਹੁਤੀਮੇਲਬਛਾਵੈ॥ਮੇਦਕਪਾਇਮਿਟੀਬਪਪੈਜੈਸੇਜੈ
 ਦਕਛਾਇਕੈਛੋਰਕਰਾਵੈ॥੨੧੩॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥॥ਜੈਸੇਗਾਰਾਅਉਈਦ

ਮਿਲਾਵੁ ਕੈ ਗੁਰਿ ਪਾਮ ਬਨੇ ਤੈਸੇ ਦੇਹਿ ਬਨਾਵੈ। ਵਹਿਈ ਟਗਾਰੇ
 ਸੇਬਾ ਚ ਤਪੈ ਯਹਿ ਬਾਛ ਤਪੈ ਅਨਪਾਨੀ ਕੋਖਾਵੈ। ਜੁਲਨੇ ਚਲਨੇ
 ਇਨਕਾਇ ਵਿਹੈ ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਲਗੇ ਸਭ ਬਿਰਛੁ ਜਲਾਵੈ। ਬੈਨ ਦੇਨਾਇ
 ਨਕਾਇ ਵਿਹੈ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਆਨਗੁ ਪਤ ਉਡ ਜਾਵੈ॥੨੧੩॥
 ਜੈਸੇ ਭਾਂਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਕਵਲ ਖਿੜੇ ਪ੍ਰਭਾਤ। ਤੈਸੇ ਦੇਹੀ ਦਿਨ ਚਲੈ ਸੋ
 ਇਪਰੈ ਪਾਇ ਗਤ॥੨੧੪॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਨਾਕੋ ਇਸਕਾ ਠਾਇ ਨਾ ਕੋ ਠਉ
 ਹਨੇ ਦੇਹੈ। ਨਾਕੋ ਇਸਕਾ ਨਾਇਨਾ ਆਸੁ ਮਨਾਹਿ ਜਾਤ ਕੋ॥੨੧੫॥
 ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਮਾਨਕੀ ਮੂਉ ਤੈਸੇ ਮਨੇ ਸੋਧੇ ਤਕੁੰ ਪਸੇ ਕਹੂੰ ਰੋਤਾ ਹਿਰਖ
 ਸੋਗ ਓਤ ਪੋਤੈ। ਮਲ ਮੁਤ ਹਤ ਪੀਤਾ ਧਰਮ ਮਾਧਾਨ ਜੀਤ ਬਿਬਿਓ

ਪ੍ਰੀਤਜਥਿਜਾਹਿਪ੍ਰੀਤਤੈਅਮੁਖਮਾਹਿਹਡਭੁਕਜੀਭਸਦਭੁਖਕੁਕ
 ਮਨੁਮਾਨਹਇਮੁਕਸੋਇਸੁਪਨਾਅਦਤੈਅਕਹਤਿਕਰਮਸੰਈਯਹਿ
 ਜਾਨਛੋਈਮੋਈਦੇਖਸੁਪਨੇਕੀਨਿਅੰਈਸੀਸਖਤੀਦੇਖਮਉਤੈ
 ॥੨੧੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਹਿਨਹਤੀਬਿਰਖਬੀਜੈਸੇਕੁੰਚਰਕੇਨਾਪਲ
 ਜੁਲਮਹਿਰਹਤੈਜੈਸੇਪੁਜਾਪ੍ਰਮਾਨ॥੨੧੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਨੈਨਚ
 ਪੈਨਸ੍ਰਵਨੁਚਾਹੇਸ੍ਰਵਨਕੈਬੈਨਚਾਹੇਬੈਨਪ੍ਰਾਨਸੁਗੰਧਕੇਲੇਤ
 ਪੈ॥੨੧੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਚਾਚਾਹੇਸਾਪਰਸਨਕੈਅਉਇਝੀਚਾਹੇ
 ਇਸਤੀਮਿਲੈ॥ ਨਿਤਕੰਮਚਾਹੇਕਾਮਨਾਮਿਲੈਅਉਮੋਹਚਾਹੇਮਿ
 ਲਹੁੰਖਿਲੈ॥ ਯਹਿਕ੍ਰੋਧਚਾਹੇਕ੍ਰੋਧਕਹੁੰਕ੍ਰੋਧੁਜਾਇਲਹੁੰਨਕਉਦਿ

ਲਾਭਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਮੈਕੈਸੇਕਰੁੰਕਬੁਸੀਤਕਰੁੰਨਗੇਦਿਲਾਏ॥
 ੨੦॥॥ਦਿਲਾਏ॥ਯਹਿਦਿਲਾਏਬਿਨਆਵੀਇਸੇਅਨੁਭੀਚਾਲਾ॥
 ਮਹਕਟਵੇਗੁਨਹਿਦਿਕੈਦਪਦੇਡਾਲੀਡਾਲਾ॥੨੧॥॥ਜੇਕਰੁੰ॥
 ਜੈਸੇਬਾਲਕਜਾਨਅਹਿਬਿਛੁਐਪਕਰਨਕਰੇ॥ਖਬਗਾਹੀਕਛੁਮ
 ਨਕਿਆਛਲਾਇਸੇਤੇਪਾਂਵੀ॥੨੨॥॥ਮੁਖਾ॥ਮਨਕੋਰੁਪਨਰੰਗ
 ਕਉਜੈਸੇਨੰਗਨਿਸੰਗਨਚਾਵਤੈ॥ਜੈਸੇਭੂਤਨਾਕਹੋਤੇਵਾਜਬੀਜ
 ਕੋਨਜਗਾਹੀਕਛੁਆਵਤੈ॥ਇਸਮਹਕਟਕਹੋਤਉਮਹਕਟੈਡ
 ਲਡਾਲੀਦਪਾਵਿਖਾਵਤੈ॥ਧੁਜਾਕਹੋਭਾਵੈਭੁਜਾਕਹੋਸਿਕੀਦਰਕਲ
 ਬਨਾਵਤੈ॥੨੩॥॥ਦਿਲਾਏ॥ਯਹਿਮਨਵਸਨਆਵੀਵਸਨ

ਰੁਪੀਜਾਨਾਜਬਲਗਜੀਵੈਦੇਹਰੀਤਬਲਗਟਿਕਨਨਮਾਨਾ॥੨੨੪॥
 ॥੨੨੫॥ ਵਾਉਕੋਵਰੋਲਾਕਿਧੋਭੁਤਾਕੋਵੇਲਾਮਚਾਇਰਹਿਓਲਾਵਾ
 ਤੇਹਯੋਲਾਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਬਾਲਕਬਿਹਾਲਵਪਤਕੋਹਪਾਲਬਾਲ
 ਕਬੂਕਈਰੀਖਿਆਲਜੈਸੇਨਚਨਚਾਨੀਐ॥ ਪੁਮਨਕਘੋਰਜੈਸੇ
 ਚਰਖਕੋਟੋਰਮਾਨਸੁਤਕੋਅਟੋਰਤੈਸੇਹਰਦਕੋਪ੍ਰਮਾਨੀਐ॥ ਕਪਤ
 ਕਰਮਸੀਈਕਬੂਹੋਇਛੋਈਮਾਂਈਮਾਨੋਮਛੁਲੀਕੀਨਿਅੰਈਖਿਨ
 ਨੀਰਤਰਠਾਨੀਐ॥੨੨੫॥ ॥੨੨੬॥ ਯਹਿਮਾਨਵਸਿਨਾਵਹੀਕੀ
 ਨੇਬਡੇਉਪਾਇ॥ ਕਪਤਕਰਮਮਾਨਹਿਟਿਕੈਲਾਇਜਾਵੈਕੋਈਦਾਇ
 ॥੨੨੬॥ ॥੨੨੭॥ ਯਹਿਸੁਭਤਤਖਿਆਲਮਾਤਮਸਭਤੇਮੁਕ

ਤੈਸੇ ਸੋ ਸਭ ਪੁਕਾਰੇ ਨਾ ਲਏ ਸੇ ਸੁਰ ਜਾਨੀ ਐ॥ ੨੨੭॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਅਭ
 ਤਤੀ ਪਾਪ ਅਉ ਪੁਨ ਕਰੈ ਤੀ ਕੋ ਪਾਵਤੈ ਵਹੁੰ ਵਹੈ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਹੈ
 ਸੇ ਲੋ ਵਹੈ ਜਬ ਸਮਝ ਪਰੈ ਤਉ ਜਾਵੈ ਤਹੈ॥ ਯਹਿ ਤਤੀ ਸਭ
 ਬਿਸਾ ਲਕੀਏ ਕਹੁ ਬਾਹਿ ਜਾਇਆ ਵਹਿ ਪਰੈ॥ ਪੁਨ ਕਹਹਿ ਤ
 ਉਪੁਨ ਭਗੈ ਅਉ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਉ ਜਾਵਹਿ ਨਹੈ॥ ੨੨੮॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥
 ਆਤਮ ਰਾਮ ਅਕਾਸ ਸਦਾ ਜਾਕੇ ਕਾ ਲਗ ਬਿਆਲ ਬਿਆਪਤੈ
 ॥ ਸੋ ਤੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਮਹਿ ਆਪ ਹੋ ਮਿਲ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੋ ਉਯਾਤ
 ਹੈ॥ ਸੋ ਉਯਾਨ ਲੋਧੇ ਉਯਾਨ ਤੈ ਬਿਨ ਜਾਨੈ ਜਾਨ ਜਾਪਤੈ॥ ਕਰਤ
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਵੈ ਜਾਨ ਆਤਮਾ ਆਪ ਮਹਿ ਰਾਪਤੈ॥ ੨੨੯॥

॥ ਜੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਭੇਦ ਕਰੰ ਉਦੁ ਭਵੈ ਭੰਵਾਇ ॥ ਬਿਨ ਸੰਤ ਨਾਮ ॥
 ਜਿਨਹਿ ਲੇਖਾ ਖਚਰਿ ਰਾਸੀ ਪਾਇ ॥ ੨੩੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਚਿਨ ਜਾਨਿ
 ਚਿਨਹਿ ਭੇਦ ਅਤਮ ਅਪਨਾ ਆਪੈ ॥ ਛੁੰਦ ਦੇਖ ਸਭ ਬੇਦ ਬਾਹਿਰਿ
 ਕਹਿਨ ਪਾਂਵਦੇ ॥ ੨੩੧ ॥ ॥ ਜੁਲਾ ॥ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰ ਸਭ
 ਮਪਕੈ ਸਭ ਪੁਤਿ ਨਿਆਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਸੁ ਦਿਨ ਭੂਖਾਨੁ ਪਪਾਗ ਦੇਖ ਕੀਕ
 ਨਕੁੰਡ ਲਖਾ ਗਾ ॥ ਜੈ ਸੇਸੁ ਹਿਕੇ ਅਉ ਪਜਾਨ ਲੇਵੁ ਉਕਹਿ ਕਾਤੀਕ
 ਟਾਹੀ ਤਲਵਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਟੀ ਕਿਭੀ ਜਾਨ ਮਾਟੀ ਜਾਂਨ ਜੈ ਸੇਸੁ ਨ ਤਰੰਗ
 ਪੈਜ ਲਸਾਰਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਏਕੋ ਹਿ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਚਿਤਿ ਚਿਨ
 ਨ ਭੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਜਾਂਨੈ ਦਲਾਸ ਦੁਰਿ ਹੋਇ ਤਉ ਭੀਤਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਕਬਿ

ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਨ ਜਾਨੇ ਕਿਆ ਜਾਨੇ ਮਾਇਆ ਦਬੀ ਤੇ ਭੁਲਾਨੇ ਸੇ ਭੁਖੇ ਹੀ ਮ
 ਰ ਤੁਧੈ ਮਾਨੇ ਸੇ ਮਾਨੇ ਨ ਮਾਨੇ ਪਛੁਤਾਨੇ ਜੇ ਆਪ ਤੇ ਭੁਲਾਨੇ ਹਾਕਾਰ
 ਕੇ ਕਰਤੁਧੈ ਜੇ ਆਪ ਲਖ ਆਨੇ ਜਾਨੇ ਸਰਬ ਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਯਹੀ ਗਿ
 ਅੰਗ ਪਿਆਨੇ ਐਸੇ ਜਾਨੇ ਕੇ ਤਰਤੁਧੈ ਨ ਤਾਨੇ ਫਿਰਤਾਨੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ
 ਸਮਾਨੇ ਦੁਭਤਾ ਬਿਲਾਨੇ ਨਹਿ ਕਾਪੁ ਤੇ ਫਰਤੁਧੈ ॥ ੨੩੪ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥
 ਰਾਜ ਜੇਗ ਬਰਨ ਨ ਕੀਏ ਜੇ ਜਨ ਕਹਿ ਆਨਾ ਯਹਿ ਜਗ ਜਾਇ ਸਿ
 ਥਿਆ ਸਤ ਕਰਿ ਆਤਮ ਮਾਨਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ॥ ਸੋਹਨਾ ॥ ਆਤਮ ਮ
 ਕ੍ਰੈ ਹੁਪ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਸਹੁਪ ਮਹਿ ਐਸੇ ਸਮਝਿ ਅਨੁਪ ਦੇਹਿ ਦਗਾ
 ਜਾ ਦੁਜਿ ਦੈ ॥ ੨੩੬ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਆਤਮ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਦਾ ਆਪ

ਵਾਸਕਵਾਸੀਵਾਸਸਦਾਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਬਿਲਾਸਸਦਾਜਾਕੋਅਉ
 ਗਾਪੀਕਪੁੰਆਸਸਦਾਸੋਤੋਸਰਬਕੇਅਪਉਦਾਸਸਦਾਜਗਿਤੋਅਉ
 ਤਜਾਵਤਸੁਆਸਸਦਾਵਹਿਤੋਇਕਰਸਇਕਤੇਰਾਸਸਦਕਾਤਕਰ
 ਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਦਾ॥੨੩॥੧॥ਦਿ॥੧॥ਅੰਸਉਤਰਪਾਇਕੈਨੰ
 ਦਲਾਲਗੇਅਘਾਇਜੋਕੋਸੁਨੈਇਤਾਸਕੋਸਾਜਿਮੁਕਤਿਹੋਇ
 ਜਾਇ॥੨੪॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਕਹਿਓਪਾਛੋਇਤਾਸਸਾਹਿਬਸੇਵਕਜਿ
 ਉਕਹਿਓਅਬਕਰੁਪਾਸਸਾਪ੍ਰਕਾਸਨੰਦਲਾਲਸਿਉਕਹਿਤੈ॥
 ੨੫॥੧॥ਸੁਭਾ॥ਨੰਦਲਾਲਤੁਮੈਇਕਥਾਤਕਰੋਜੋਥਾਤਾਮੈਪ੍ਰ
 ਸਾਵਤਰੈ॥ਜਿਹਿਕਾਹਲਸਕਤਮਾਇਲਈਵਹਿਥਾਤਤਉ

੧੫੧

ਅਬਿਬਨਾਵਤੈ॥ ਕਰੈ ਤਤਕਾਲ ਨਹਿ ਕਾਰਜ ਕਉ॥ ਮਉਰ ਬਾਤਨ
 ਮਹਿ ਸੁਖਾਵਤੈ॥ ਕਾਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਸੀਮਾ ਬਾਜੀ ਜਿਉ
 ਫੁਰਮਾਵਤੈ॥ ੨੪੦॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੈ ਗੋਖਾਲ ਸਾਸੀ ਸ
 ਹਿ ਬਵਰ ਪਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਤੁਰਕ ਕੇ ਮਹੈ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇ॥ ੨੪
 ੧॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪਾਪੀ ਕੋ ਪਾਪ ਨਾਮੁ ਕਰੈ ਤਿਹਿ ਪਾਪੀ॥ ਸੰਤ ਭਗ
 ਤਿ ਸੁਖਾਸ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਲੇਹੈ ਗੋ॥ ੨੪੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ॥ ਮੰਦਰ
 ਲੇਵਾਚਾ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ ਜਾਨ ਜੋ ਕੀਜੀ ਐ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਕਛ ਸਮੈ ਕੋ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਐ॥ ਤੁਰਕ ਬਾਇਵਾਂ ਨ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਕੇ ਸਮਾਨ
 ਕੋਰੇ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟ ਬਾਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਉ ਕਾਲਟਾਰੀ॥ ਐ॥ ਜੇਹਮ ਸੇ ਪੁਛ

ਵੇਆਪਹਿਦੇਮਾਹੀਲਾਵਕਿਵੇਕਿਵੇਕਰਿਥਿਰਾਵੇਕਬੁਧੀਰਜਸੇ
 ਨਾਹੀਐਪੁਛੇਤੇਕੇਨਾਹੀਚੁਪਕਰਿਗੇਹਾਜਗਾਥਜੋਰਬੋ
 ਕਛਮਜਾਲਨਹਿਮਾਰੀਐ॥੨੪੩॥॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਨੀਦਲਾਸੁਤੁ
 ਮਪਹਿਕੇਬਾਤਜੋਗੁਪਜਿਅਪਾਰਜੈਸੇਕਸੇਹੋਵੇਨਾਸਮਾਗ
 ਜਸਮਾਗ॥੨੪੪॥॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਕਹਿਹੋਸਭਉਤਪਤਜੈਸੇਤੈਸੇਜਿ
 ਉਭਈ॥ਸੁਪਾਨਕਰਿਮਤਿਸਭਕਹਿਤਮੈਸੁਨਾਵਹੋ॥੨੪੫॥
 ॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਪੁੰਪੁੰਕਾਰਹੋਜਲਮੈਜਲਛਾਈਸੋਇਹੋਜਲਮੈ
 ॥ਸੇਸਾਗਕੀਛਿਜਿਕੀਟੇਬਲਮੈਤੀਤੇਓਪਜਪਹੀਅਪਨੋਬਲ
 ਮੈ॥ਅਬਸਿਸਟਿਕਰੁੰਆਪੋਪਲਮੈਸੁਤਮੈਲਨਿਕਾਸਕਰੁਕਲ

ਮੈਂ ਮਧਕੈਟਪਉਪਜਪਰੈਖਲਮੈਸੋਤਜੁਪਕਰੇਨਹੋਟਲਮੈ॥
 ੨੪੬॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਏਕਕਾਨਕੀਮੈਲਭਮਧਕੈਟਪਉਪਜੈਜਾਨਾ॥
 ਦੁਸਰਕਾਨਕੀਮੈਲਭਸਿਮਟਿਸਾਰੀਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੨੪੭॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥
 ਜਲਛਾਈਸੇਜੁਪਮਧਕੈਟਪਹਚਿਓਆਇਕੈਚੋਇਪਰੈਕੁਪ
 ਭੁਜਬਲਿਕੋਉਨਚਾਹੀ॥ ੨੪੮॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਜੁਪਹਚਿਓਕਰਿਕੁ
 ਧਮਚਿਓਮਾਰਮਾਰਪੁਕਾਰਦੁਪੁਕਰਿਕੈਕਹੂੰਲਾਤਮੁਓਮੁਕਿਚ
 ਲਾਵਤਹੈਯਾਰਕਾਰਕਰੈਲਹੂੰਲਹਕੈਲਹੂੰਲਹਕੈਨਜਾਵੈ
 ਟਹਕੈਤਾਕਹੂੰਤਕੈਨਹੋਡਹਕੈਵਰਮਾਂਗਕਹੂੰਓਸੋਲਹਿਓ
 ਵਹਕੈਹਮਗੀਵਿਹੋਤੁਮਸੋਲਹਕੈ॥ ੨੪੯॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਚੈਤਕਹਿਓ

942.

4

ਸੁਰਜਸੁਤਮਨਜਾਨੀਐਮਾਸੁਤਪੈਇਖਵਾਕਾਤੀਤੇਰਘਉਪਜਤਭ
 ਏਅਜਸੁਤਜਸਰਥਲਾਕਾ॥੨੫੨॥॥ਸ੍ਰੀਗਮਤਿਹਿਜਾ
 ਨਦੁਤੀਏਲਛਮਾਨਾਇਜੀ॥ਭਰਥਸਤ੍ਰਿਪਾਨਮਾਨਮਾਨਕਰਨਕ
 ਜੋਗੀ॥੨੫੩॥॥ਸ੍ਰੀਗਮ॥॥ਸ੍ਰੀਗਮਕੋਨੰਦਨਲੁਫੁਕੁਸੁਲਤਪੋਰਕ
 ਸੁਰਹਚੇਪੁਰਧਾਮਾ॥ਲੋਹਸੁਅਰਗਸਮਾਨਜਾਨਕਸੁਰਲੀਕ
 ਤੇਅਪਕਸਰਾਮਾ॥ਰਾਜਕੀਓਪੁਤਾਪਥਰੋਤਿਨਜੀਤਕਰੀਅਰਚੇ
 ਇਦਮਾਮਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੇਅਰਸੋਉਬਚਿਓਪਰਿਓ
 ਜੇਉਸਾਮਾ॥੨੫੪॥॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਬਾਤੁਕਾਲਕਰਿਰਾਜਕਉਲਉਕੁ
 ਸੁਖਲਵੰਨਾਤੀਤੇਉਪਜੇਸੁਤਪ੍ਰਗਟਿਕੀਨੇਜੁਪਨਿਦਾਨ॥੨੫੫॥

॥ ਜਗਾ ਰਾਜ ਤਹਾ ਵੈਰ ਪੀਨ ਭੂਮਾ ਤੇ ਕਰੁੰਗਤਾ ॥ ਕੈਸੇ ਉਪਜੈ
 ਖੈਰ ਜਗਾ ਪੋਰ ਜਾਨ ਪਰਤੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਜੁਪਰ ਚਿਓ ਕੁ
 ਲਾਪਸ ਮਹਿ ਬਡ ਬਾਦ ਬਣਾਇ ਕੈ ਜੁਪਮ ਚਾਏ ॥ ਕਟਕ ਕਰੋ
 ਜੁੜੇ ਇਤ ਪੁੰਓ ਤੈ ਕਰਵਾਹ ਸਾਮੈ ਉਠਾਏ ॥ ਪਉਲ ਕੀ ਪਿਓ ਪਰਤ
 ਥਰ ਕੀ ਅਉ ਕੁੰਮੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਬਣਾਏ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰ ਬ
 ਨਕ ਮਾਨ ਭੀਈ ਅਨਕੇ ਤਨ ਭੀਈ ਅਨਲਾਏ ॥ ੨੫੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜੁਪਮ ਚੇ ਜੁਗ ਚਿਹੀ ਦਿਨ ਤੇ ਪੈਗਈ ਗਤਾ ॥ ਤੋਠ ਤਠਿ ਗਾ ਕੁਹਕ
 ਬਾਨ ਸੁਨਤ ਨਾਤ ਅਘਾਤਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ
 ਪੁਕਾਰ ਤੈ ਮਾਨ ਭੂਖੈ ਭੋਜਨ ਮਾਰਤੈ ॥ ਕਿਧੈ ਭੂਮਾ ਤੇ ਤਨ ਵਾਰਤ

੧੫੦

ਹੈਘਾਇਘਾਇਲਾਹਿਸਮਾਰਤੈ॥ਜਮਆਇਲੈਪ੍ਰਾਨਸਿਪਾਰ
 ਤੈਕਰਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸਮਾਰਤੈ॥ਲੈਖਪਰਗੀਧਉਡਾਰਤੈਜਿਨਜੰ
 ਪਕਕੁਕਪੁਕਾਰਤੈ॥੨੫੬॥॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਕੇਸਰਕੀਇਦਕੁਲ
 ਦੁਹੀਧਿਰਜੀਤਕਰਨਕੇਚਾਇਬਢਾਏ॥ਬੇਟਿਓਕੇਸੰਗਬੇਟੁਲ
 ਰੈਲੈਭੰਈਅਨਕੇਸੰਗਭਾਈਰਿਸਾਏ॥ਬਾਪਨਕੇਸੰਗਬਾਪਲਰੈ
 ਤਾਭਾਉਅਨਕੇਤਨਭਾਉਲਗਾਏ॥ਸਾਹੁਏਹੀਸਜਤਖਾਵਤਹੈਜੈ
 ਸੇਮਾਤਕੇਹਾਥਤੇਪੋਖਅਘਾਏ॥੨੫੭॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਲਵਕੁਸਦ
 ਨਕੁਲਲਹਹਿਮਗੈਰੋਇਨਿਸੰਕਾ॥ਅਮੋਸਾਮੇਹਪਗੋਕੋਉਨਛੇ
 ਰੇਅੰਕਾ॥੨੫੮॥॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਅੰਕਨਛੇਰਨਿਸੰਕਲਹਹਿਲਗੈਮ

ਗੈਸੁ ਅਗੈ ਵਗੈ ॥ ਅਪਛਗਾ ਮਾਇ ਜਾ ਰਖੀ ਵਗੇ ਵਗੇ ॥ ਮ
 ਕੈ ਕਗੈ ॥ ਸਾਮੇ ਲਹ ਜੈ ਸਤਿ ਨ ਵਗੈ ॥ ਜੋ ਉਭਾਗ ਮਹਿ ਨ ਰਕੈ ਪਰ
 ਜੈ ॥ ਸੁਰਮਾ ਜਾਂ ਬਦੁ ਪੁੰਨ ਰੂਪ ਅਮਰੈ ਸਤਿ ਨਾਇ ਸੁ ਅਗੈ ਪਗੈ ਅ
 ਉਜੀਤ ਤੇ ਪੈਸੇ ਹਜੇ ਪਗੈ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਵੇਹੁ ॥ ॥ ਬਰੇ ਜੁਪਤਿ ਹਿਕਾ
 ਲ ਅਹਿ ਬਖਸਿ ਗੋਲੀ ਬੂੰਦਾ ॥ ਭਾਗ ਚਲੀ ਕੁਲ ਕੁ ਸੁਕੀ ਸਕੀ ॥ ਨ ਡੇਰੀ ਗੁ
 ਏ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਭੋਰਨਾ ॥ ॥ ਭਾਗੇ ਰਾਜ ਕੁੰਮਾਰ ਰਣਹਾਰੈ ॥ ਹਾਰ ਕੈ ਅਕਉ
 ਨ ਸਕਿ ॥ ਓਸ ਮਾਰ ਚਾਏ ਸੇ ਸਦ ਉਹੁ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਕਾਥਿ ॥ ਸੁ
 ਚੇਰ ਦੇ ਸਕੈ ਸਿਧਾ ॥ ਏਕੈ ਸੁਚ ਲੇਧਾ ॥ ਏਧਾ ਏਕੈ ਸੁਪ ਪੁਤੇ ਉਹ ਜਾਇ
 ਕੈ ਸੁਗਾਜ ਕੇ ਖੁਹਾਇ ॥ ਸੁਚੇਰ ਬਾਸ ਕੀ ਨੈ ਸੁਗਾਜ ਬੇਟੀ ਦੀਨ

ਪੈਬੇਟਾਉਪਜਿਓਪਰਬੀਨਾਨਮੋਚੀਰਖਾਇਕੈ। ਸੁਗਜਤੇਜਪ
 ਇਕੈਸੁਛਉਜੋਕਬਨਾਇਕੈਠਿਰਿਚਲੇਧਾਇਧਾਇਕੈਮਦਰਦੇ
 ਸਪਾਉਤੇਆਇਕੈ। ਮੁਲਖਲੀਏਪੈਦਬਾਇਕੈਸੁਲਉਕੇਰਜਾਇ
 ਕੈਸੁਭਾਗਕਹੁਜਾਇਕੈਸੁਬੇਦਪਾਠਪਾਇਕੈ॥੨੬੫॥ ਚੋਰਾ
 ਬੇਦਪਾਠਤਿਨਬਹੁਕੀਏਬੇਦੀਨਾਮੁਪਗਾਇ॥ਇਛਿਆਛੋਰੀ
 ਗਜਕੀਜਗਤਮਤੀਤਕਾਇ॥੨੬੬॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਸੋਚੀਗ
 ਜਕਮਾਇਮਦਰਦੇਸਬਹੁਸੁਖਕੀਏ। ਵੇਦੀਲੀਏਬੁਲਾਇਚਰਮ
 ਕਰਨਕੀਲਾਲਸਾ॥੨੬੭॥ ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ਸੋਚੀਸਦਲੀਏਬੇਦੀ
 ਆਇਮਿਲੈਬਡੇਆਦਰਿਸਾਬਦੀਏਤਿਰਿਧਾਮਾ। ਬੇਦਸ੍ਰਵਨਕੀਚ

ਹਿਬਦੀਸ਼ਿਪਾਕਰਿਮੋਹਿਸੁਨਾਵੋਨਾਮਾਥੇਦੀਬੇਦਕੀਪੁੰਨਬੁਛਵ
 ਤਸੇਦੀਸੁਨਪਾਇਓਬਿਸਰਾਮਾਚਰੋਹੀਬੇਦਸੁਨਾਵਤੋਹੀ
 ਭੁਗਾਜਦੀਓਤਾਹਿਰੇਦਇਨਾਮਾ॥੨੬੮॥॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੀਨਬੇ
 ਦਤਿਨਸ੍ਰਵਨਕਰਗਾਜਦੀਏਕਰਥੇਦਾਜੈਸੇਈਸਰਨੇਤਪੈਕਉ
 ਨਸਾਕੇਮੇਟਾ॥੨੬੯॥॥ਸੋਹਣਾ॥ਗਾਜਕਰਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮ
 ਬਨਤਪਕਰੁਜਾਇਸਾਂਭੋਅਪਨੀਪਰਤੁਮਹੀਵਾਰਸਰਾਜਕੇ॥
 ॥੨੭੦॥॥ਕਵਿਤੁ॥ਬੇਦੀਪ੍ਰਸੰਨਾਪੋਇਗਾਜਦੀਓਅਪਨੇਜੋਇਤੁ
 ਮਥੁਲੋਜੋਬੋਇਵਰਸੇਦੀਕਉਦੀਓ॥ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਰਾ
 ਇਆਇਬੇਦੀਪੁੰਨਾਇਭਗਤਵਰਤਾਇਤਿਨਬਚਨਐਸੇਕੀਓ

੧੫੬

ਚੈ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗ ਤ ਅੰਗ ਤ ਤੇ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਸ ਤਿਨੋਰ
ਜ ਜੋਗ ਬੀਰਿਐ॥ ਛਿਰਿ ਸੋਢੀ ਗ੍ਰਿਅੈ ਵੈਰਾ ਜ ਜੋਗ ਕਉ ਕਮਾਵੈ
ਜੈ ਸੇਖੀ ਜਿ ਰਿਸੋ ਪਾਵੈ ਤੀ ਤੇਰਾ ਮਦਾਸ ਬੀਰਿਐ॥ ੨੬੧॥ ॥ ਛਿਰਿ
ਹਾਮ ਦਾਸ ਤੇ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਪਰਿਗੋਬਿ
ਦ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦੀ ਪਰਿਕਿਸੀ ਜੀ ਬਾਬ ਮੁਕੰਦ॥ ੨੬੨॥ ॥ ਛਿਰਿ
ਤੇਗ ਬਾਗੁ ਦਰਿ ਜਾਨ ਤੀ ਤੇ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਸੰਪਾਸ ਤ ਬਚਨ ਕਰਿ
ਮਾਨ ਜਾਂ ਤੇ ਅਨਥਾਨ ਹਿ ਬਨੈ॥ ੨੬੩॥ ॥ ਛਿਰਿ॥ ਬਾਦ ਮਾਹੀ ਦਸ
ਵੀ ਜਨਮ ਬਰਨ ਤੇ॥ ॥ ॥ ਅਬ ਕਹਤ ਕਥਾ ਜਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਜੈ ਸੇ
ਜਨਮ ਪਾਇ ਹਮ ਪਰਪਰ ਅਏ॥ ਪਾਛੇ ਜਨਮ ਹਮ ਤ ਪਕੀਏ ਹਿਮਾ

ਲੇਕੇਉਪਰਪਿਆਂਗਲਗਾਏ। ਕੰਦਰਾਏਕਅਨੁਪਤਾਂਕਈਕਲਪੀ
 ਤਾਹਿਮਹਿਸੁੰਨਸਮਾਏ। ਆਕਾਸਬਾਨੀਵਿਸਬਾਰਪੁਕੈਆਕਲਪੁ
 ਰਖਮਹਿਬਚਨਸੁਨਾਏ॥੨੬॥ਦੇਹੁਗਾ॥ਕਹਿਓਆਕਲਪੁ
 ਹਿਬਚਨਯਹਿਸੇਵਕਅਪਨੇਜਾਨਾ। ਕਲਜੁਗਜਾਇਦੁਹਤਾਇਪੁ
 ਰੁਗਤਜੋਗਅਉਗਿਆਂਨ॥੨੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਅਗੇਗੁਜਿਓਜੋ
 ਇਅਪਨੇਨਾਮਜਪਾਵਹੀ। ਅਮਕਲਖੇਨਕੋਇਆਪੇਅਪੇਨਮਤਕੀ
 ਏ॥੨੮॥ਕਵਿਤੁ॥ਸਿਵੀਸਿਵਜਾਨਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਬ੍ਰਾਮਮਾ
 ਨੈਵਸਿਵਵਿਸਨਿਪ੍ਰਮਾਨਆਕਾਸਕੋਨਜਾਨਿਓ। ਜੋਗੀਕਾਨਯ
 ਟਾਜਾਨਸਰੇਵੇਗਲੀਜਪੀਪ੍ਰਮਾਨਮਲੇਛਲੀਡਹੀਕਦੰਨਸਭੁ

146

ਆਪੁ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ਆਕਾਸਕੇ ਨਜਾਨ ਜਾਇ ਜੋ ਸੁਖ ਮਹਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਸਭ ਆਪੀ ਕਰਾਇ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਂ ਭੁਲਾਨਿਓ ॥ ਭੁਮ ਪਰ ਮਭਗਤ ਜਾ ॥
 ਨੈਕੋ ਆਪੁ ਸਮਾਨ ਕੈ ਤਬ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨੈ ਨਦੁ ਮੈ ਤਤੋ ਹਿਮ ॥
 ਨਿਓ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਜਾ ਵਉ ਬਿਲਮਨ ਲਾਵਉ ਆਗਿ ਮਾ ॥
 ਮਾਨ ਮਹਿ ਪੀਥ ਚਲੇ ਗੋਪਾਲ ਸਾਰ ਖਪਾਲ ਤਿਹਿ ਲੋਹਿ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ਸੋਰਠ ॥ ਆਗਿ ਆਜਾਨ ਆਕਾਸ ਜਨਮ ਪਰਿ ਚਿਹ੍ਰਿਸਿ ਚੀਓ ॥
 ॥ ਬਚਨ ਕੀਨੈ ਪਾਲਯਾ ਤੇ ਛਰਕ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠ ॥
 ਪਿਤਾ ਪਟਨ ਗ੍ਰਹਿ ਜਨਮ ਲੀਏ ਕਛਕਾਲ ਬਿਤਾਇ ਮਦਹਿ ਦੇਸਾ ॥
 ਏਹ ਜਮਨਾ ਤਟ ਆਇ ਆਨਿ ਚਕੀਏ ਪੀਵਟੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਇ ਕੈ ਖੁਬ ਬ

ਨਾਏ॥ ਕੀਏ ਸਿਕਾਰ ਸੁਜੇਗਾ ਕੋਰੋ ਝਨਕੀ ਝਨਕ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ॥ ਬਹੁਤ ਕ
 ਲੁਖੁ ਖਸੀਤ ਰਹੀ॥ ਇਲਚੀਨ ਉਰੀਗੇ ਨੇਤਾ ਹਿਪਠਾਏ॥ ੨੮॥ ਦੋਹਰਾ
 ਧਿਤਾਹੁ ਮਾਰੇ ਹਿਤ ਕੀਏ ਲੀਏ ਪਾਸ ਬੁਲਾਇ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤਿਹਿ ਮਾ
 ਗੈ॥ ਕੀਨੇ ਬਚਨਾ ਬਿਜਾਇ॥ ੨੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਵੇ ਪ
 ਤਸਾਹਿ ਸਿਰਗਨ ਦੀਨ ਤਾਂਹਿ॥ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਓਥਾ ਪਨੇਜੀ ਦੂਤਿ ਲ
 ਕਨਿ ਬਾਹਿ॥ ੩੦॥ ॥ ਕੀਏ ਤੁ॥ ॥ ਸਿੰਦੂ ਪਤਰਾਖ ਚਲੈ ਆਪ ਤ
 ਬੈਕੁੰਠ ਵਲੈ ਤੁਰਕ ਅਜਹੂੰ ਨਾਹਿ ਦਲੇ॥ ਮਠ ਉਰਛੋ ਡਿਓ ਆਇਓ॥
 ਅਨੰਦਗੜ੍ਹੈ ਬਨਾਏ ਸੁਕਤ ਗੀਤ ਵਰਪਾਏ॥ ਤੀਤੇ ਪਾਸ ਸਾਵਰਤ
 ਏਜੈ ਸੇਵੇ ਵੀਰੁ ਮਾਏ॥ ਪਾਸ ਸਾਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਜੀਤਿ ਲੇਹਿ ਤੀਨ

ਲੇਖਿ ਬਚੇ ਸੋ ਉਸਰਾ ਜਾਇ ਐਸੇ ਦੁਰਪਾਏ ਹੈ ॥ ਖਾਲਸਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪਾਇ ॥
 ਬਹੁੰ ਭੀਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਾ ਲੀਉ ਪਜਾਇ ਏਕ ਆਕਾ ਲੋਕ ਪਿਆ ॥
 ਏਕ ॥ ੨੮੩ ॥ ॥ ਚੇਹਰਾ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਲਵੇਨ ਬਹੁ ਉਪਜਾਹਿ ਨਾਂ ॥
 ਭੀਤ ॥ ਏਕ ਆਕਾ ਲੋਕ ਜਾਇ ਏਕ ਦੁਰਕਰਹਿ ਦੁਖ ਭੀਤ ॥ ੨੮੪ ॥ ॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਹੋਹਿ ਅਤੀਤ ਅਨੇਕ ਨਾਗੇ ਅਉਰ ਉਦਾਸੀ ਆਭਾਖੇ ॥
 ਖੰਡ ਅਲੇਖ ਅਵਗਨ ਦੁਤੀ ਆਮਨ ਪਰਹਿ ॥ ੨੮੫ ॥ ॥ ਚੇਹਰਾ ॥
 ਰਾਈ ਹੋਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਵ ਕਰਹਿ ਕਰ ਲੀਗਰ ਲੋਗ ਖਵਾਵਹਿ ਗੈ ॥ ਸੋ ॥
 ਤੇ ਏਕ ਹੋਇ ਕਬਖਿ ਅੰਨ ਕਰਹਿ ਭਾਵ ਦੁਤੀ ਆਚਿਤ ਨ ਲਾਵਹਿ ॥
 ਗੈ ॥ ਏਕ ਨਿਯਮ ਲੋਹਾਇ ਨਿਸੰਕਠਿ ਰੋਪ ਹਿਸਾਸ ਤਪਾਠ ਕਰਾਵਹਿ ॥

ਗੈਰਾਇਕੋਇਦੀਵਨੋਕੁਦਤੀਲੈਛਲਧਮਾਲਪਤਾਵਹਿਗੈ॥੨॥
 ੨੬॥ ॥੨੬॥ ॥ਪੁਜਾਹਿਗੈਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬੈਨੀਲਖਸਤ੍ਰਕਧਾਨਾਪੁ
 ਗਟੋਹਿਗੋਪਾਲਸਾਜੈਸੇਕ੍ਰਿਸਨੀਮੁਉਤਾਰ॥੨੭॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਵਰਨਜਾਨੈਭੇਵਏਕਭੇਵਆਕਾਲਕੇ॥ਗਿੰਥਗੁਰੂਗੁਰੋਦੇਵਪਾ
 ਲੇਸਕਤਮਨਾਵਹੀ॥੨੮॥ ॥ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ॥ਪਾਲਸਾਹਿਇਖੁਸਾਲ
 ਠਿਰੈਮੁਖਕਾਲਆਕਾਲਪਿਆਵਹਿਗੈ॥ਏਕਭੇਵਏਕਵਸੇਖਚੜ੍ਹੇ
 ਪਾਲੇਪੈਸੇਪੀਥੇਏਆਵਹਿਗੈ॥ਕਾਨਨਕਾਪੂਕੀਧਰੀਕਰਬਾਸ
 ਲੈਤੁਹਿਨਚਾਵਹਿਗੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਰੀਅਗਿਆਨ
 ਮਲੇਛਉਡਾਵਹਿਗੈ॥੨੯॥ ॥ਵਿਹਾਰ॥ ॥ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਮੇਲੈਕ

ਹਰਿਓਤ੍ਰਿਯੋਗੀਓਕਾਅਵਰਨਕਾਪੁਜਾਗੀਓਖਰਿਏਕਕੀਟੇਕ
 ॥ ੨੬੦ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਲੇਵਹਿਮੁਲਖਲਪੈਟੇਕਅਕਲਕੇਅਸ
 ਰਾਦੇਵਹਿਤੁਰਕੇਮੇਟੇਕਲੋਪਚਸਸੇ ॥ ੨੬੧ ॥ ॥ ਸੁਜਾ ॥
 ਸੰਤਸਾਧਗਉਰਛਿਪਾਲਕਹਿਖਲੋਦਸਹੈਚਲਜੀਤਕਰਾ
 ਵਹਿਤੁਰਹਿਨਚਾਇਬੰਦੁਕਿਚਲਾਇਕੈਸਪੁਦੀਆਇਕੈਜੁਪ
 ਮਚਾਵਹਿਬਰਾਚਾਗੇਇਕਜੋਤਬੋਸਭਟੇਕਸੁਨਹਿਰੇਅਹਿਖਾਇ
 ਅਘਾਵਹਿਜੀਤਲਪੇਟਕਹਹਿਪ੍ਰਿਥਵੀਤਬਉਗਵਅਸਤਤਕਰਾ
 ਜਚਲਾਵਹਿ ॥ ੨੬੨ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਪਾਲੇਕਸੁਨਬਹੁਸੋਧੀਰਜਪਾ
 ਰਅਪਾਰਾਤੇਗਖੁਬਤਬਪਤੋਜਉਤਾਇਖਾਇਲੁਗਾ ॥ ੨੬੩ ॥

॥ ਠਿਰਿਵਰਿਅਵਰਿਬੀਰਤੇਜਅਪਕਕਪਾਇਕੈ ॥
 ਜੈਸੇਜਾਨਾਬੀਰਗਜਸਾਜਕਭੋਗੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥
 ਭਗੈਗੋਗਜਮੇਰਿਦੀਓਮੇਰਿਦੇਵੀਅਜਸਭਪ੍ਰਸਿਰਤਾਜਸੋਰਾਜ
 ਕੇਕਮਾਗਿਗੋਪਿਤਾਕਥਿਤਸਪਾਰਿਬੇਟੇਮਿਤਿਅੰਸੇਪਤਮਾਈ
 ਸਿਤਪਾਇਰਾਜਕੇਅਪਾਰਿਗੋਗਜਉਪਾਸਸਾਜੁਆਨਜੁਪਕੇ
 ਗੋਨਿਦਾਨਕਰਤੁਕਨਕੀਯਾਨਮਿਕਾਗੁਬਿੰਦਕਚਲਾਗਿ
 ॥ ਕਰਤਕਰਮਸੀਈਮਲੇਛਕਰਗਿਛੀਈਮਾਂਈਕਪੁਰੇਕੁਕਜ
 ਈਜੀਅਦਾਰੀਭਗਾਰਿਗੋ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਵੇਰਤਾ ॥ ॥ ਵਰਤਕਰਕਰ
 ਪਲੀਏਤੁਗੈਪਾਸਖੁਦਾਨਾਧਰਿਛਿਗਕੇਚਾਪਿਟੈਸੈਤੰਨਜੇਮੁਸ

ਲਮਨਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਜੋ ਹੋ ਸਿਵ ਰਾਏ ਹਿ ਪਿਛਾ ਹੀ ਚੁਕੇ ॥
 ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੁਰਖ ਆਵਹਿ ਪਟਾ ਪਾਵੇ ॥ ੨੬੭ ॥ ॥
 ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰ ਤਾਜੁ ਸਭੀ ਪਵਿਧਾ ਜਲੈ ਧਾਜੀ ਬਾਜੀ ਲਗਾਵਹਿ ॥
 ॥ ਕੇਸ ਸੋ ਨੀਲੇ ਭੇਸ ਸੋ ਨਾਰੇਸ ਸੋ ਕਪੂ ਅੰਗਨ ਆਵਹਿ ॥ ਕੈਛਾ ਪੀ ॥
 ਅਪ੍ਰਸੰਗ ਪਵਹਿ ਗਾਇਕ ਗਾਇਕੇ ਗਾਇ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹੇ ਜੋ ਤੁ ॥
 ਠੰਗ ਲੀਏ ਮਾਨ ਸੁਰਕੀ ਜੋ ਤਕ ਉਜੋ ਤਲਜਾਵਹਿ ॥ ੨੬੮ ॥ ॥
 ਯਹਿ ਸਭ ਕਉ ਤਕ ਹੋਰਿ ਗੈ ਸੁਨਨਿ ਦਲਾਸੁ ਖਿਆਲਾ ਪੁਕ ਮਧਾਇਅ ॥
 ਕਾਲਕ ਆਪ ਕੇ ਹੋਇ ਦਿਛਿ ਆਲਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ॥ ਪੁਰਖ ਪੰਛ ॥
 ਮਲੇ ਹਿ ਸਿਕਾਚ ਲੈ ਆ ਕਾਲਕੋ ॥ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਦੇਹਿ ਪਰਧਾਨ ਹੋਵਹਿ ॥

ਲੰਗਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸੋਗਨ ਥਿਓਗ ਥਿਅਪਤੈ ਸਭੁਗਿ
 ਆਨੀਗਿ ਆਨਚਲਾਵਹਿਗੈ ॥ ਥੇਵਾ ਮਰੈ ਭਾਵੈ ਭਾਈ ਮਰੈ ਕਹੁਆ
 ਇਓਗਿ ਚਿਨਪਾਵਹਿਗੈ ॥ ਗਿ ਆਨੀ ਕੋ ਪੰਥਗਿ ਆਨੀ ਭਇਓਇਕ
 ਆਕਾਸਪੁਰਖ ਕੋ ਪਿਓ ਆਵਹਿਗੈ ॥ ਜਪਾਏ ਕਰਮੈ ਰੇਵ ਸਹੋਇ ਪੈਰੈ
 ਹੁੰਘਾਟਨ ਘਾਟਕਹਾਵਹਿਗੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਚੋਰਗਾ ॥ ॥ ਅਵਰਸਤੁ
 ਹਿਰਗਿ ਬਾਂਧਕੈ ਯਹਿ ਸਰੋਟੈ ਕਲੈ ਹੋਇ ॥ ਪਾਖਤੁ ਠੰਗ ਬਨਾਇਕੈ
 ਸਮੇਯੋ ਖਲੋਇ ॥ ੨੦੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਖਹਿ ਆਸ ਆਕਾਸਕ
 ਸਬ ਪੜਕਉਗੈ ॥ ਆਕਾਸ ਪਾਰਨਾਸ ਅਕੁ ਦੇਹਿ ਬੀਜ ਪੈਰੈ ॥
 ੨੦੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਅਸਤੁ ਨ ਹੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕ ਆਕਾਸ

ਪਛਾਨਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਹੋਵਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੋਇ॥ ਐਕ ਦੁਭਰਮ ਨਾਇਲ ਮਹਿ
 ਆਨਤੈ॥ ਜਗਾ ਪਾਉ ਪਰਹਿਤਾ॥ ਚਾਏ ਨਹੀ॥ ਪਾਇਲਾ ਗਹਿਤਾ॥
 ਸੁਖਾਨਤੈ॥ ਕਹੂੰ॥ ਜਾਨ ਲਹਿ॥ ਭਾਜੇ॥ ਛੋਰ ਲਹਿ॥ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ਤੇ ਨਾਹਿ॥
 ਸਰਮਾਨਤੈ॥ ੩੦੬॥ ॥ ਵੇਰਗਾ॥ ॥ ਅਛਾਨ ਇਨ ਸੇ ਲਹ ਸਕਹਿ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿ ਕਹਹਿ॥ ਖੇਲਾ॥ ਸਾਹਾ॥ ਦਿਨ ਲਹੇ॥ ਤੇਰੇ॥ ਸੁਬਾ॥ ਹੋਇ॥ ਠਿਰ
 ਮੇਲਾ॥ ੩੦੭॥ ॥ ਅਛਾ॥ ॥ ॥ ਕਹੂੰ॥ ਬੀਚੀ॥ ਬਾਤ ਕੋ॥ ਹੋਇ॥ ਤਕੀ॥ ਜੁਪ
 ਮਾਹਿ॥ ਹੀ॥ ਮੀ॥ ਤਕੀ॥ ਬਾਤ ਬਖਾਨੈ॥ ਕਹੂੰ॥ ਹੋਇ॥ ਇਕ॥ ਤਰਹ॥ ਪਿਆਲੇ॥ ਪੀ॥ ਵੇਖ
 ਪਥੇ॥ ਟਮਾ॥ ਹਿ॥ ਓ॥ ਕਹੂੰ॥ ਚਿਤ॥ ਨਾ॥ ਨੈ॥ ਟਗਾ॥ ਕਹਹਿ॥ ਕਾਹੂ॥ ਨਾਹਿ॥ ਹਿ॥ ਹਿ॥
 ਸਭ॥ ਘਟ॥ ਆ॥ ਤਮ॥ ਰਾਮ॥ ਪਛਾਨੈ॥ ਕਰਮ॥ ਕਹਹਿ॥ ਕਹੂੰ॥ ਕਹਹਿ॥ ਕਰ

ਤੇ ਭੁਗਤਾ ਕਰ ਛੁਆਪਨ ਮਾਨੈ ॥ ੩੦੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
 ਕਾਲ ਕਰਿ ਚਿਹਾਰਿ ਸੋ ਸਭ ਖਾਲ ਸੇਬ ਚਨ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਮ ਕਾਲ
 ਜਾਨਹੈ ਕਰ ਛਨ ਟਕ ਚੇ ਟਕ ਚਿਤਨ ਲਾਵੇ ॥ ਅਉਰ ਜਿਥੇ ਮਗਧੀ
 ਥਚ ਲੈ ਤਿਨ ਪੰਥ ਨ ਕੇ ਮਗ ਮਾਰ ਉਤਾਵੇ ॥ ਕਾਤ ਕਰ ਮਧੁ ਕਾਸਪੁ
 ਕਾਸਰਹੈ ਅਗਿ ਮਾਂ ਨ ਅੰਧੈ ਕੇ ਝਗਰ ਚੁਕਾਵੇ ॥ ੩੦੭ ॥

੧੬੨

੧੬੩

938

ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥੧॥ ॥ਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਪਰਮਜੋਤਾਨਿਅਸਕਾਰਕਰਜੋਰ
 ਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨਿਭਾਖਾਏਖਪੁਯਹਿਉਚਿਉਪਜੀਮੋਰ॥੧॥ ॥ਜੋਰ
 ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਤ੍ਰਿਤਜਾਨਾਬਿਸਨਿਪੁਰਾਂਨਵਰਨਨਕੀਏ॥ਸੋਬੁਧਿ
 ਦੀਜੈਦਾਨਸਦਾਸੁਰਸਤੀਉਰਬਸਾ॥੨॥ ॥ਉਰਬਸਾਦੀ॥
 ਬਸੇਬਾਕਬਾਨੀਸੁਰਸਤੀਭਵਾਨੀ॥ਦੀਜੈਮੋਰਿਦਾਨੀਕੀਜੈਸੁਪਬਾਨੀ
 ॥ਰਚੋਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜੋਤਿਗਾਰੀ॥ਕਛੂਪੀਨਜਾਨੀਬੁਧਬਥਿ
 ਨਹਿਰਮਾਰੀ॥੩॥ ॥ਉਰਬਸਾਦੀ॥ ॥ਆਗੋਜਿਉਚਾਰਿਉਤੁ

ਚੀਪਾਨਦੀਨੈ॥ ਮਹਾਮੁਕਮੁਕੁੰ ਸੁਮਾਂਚਤਕੀਨੈ॥ ਭਈਜਿਹਿਸਾ
 ਈਕੀਏਤਿਨਿਗ੍ਰਿਥੀ॥ ਉਹਮਹਿਬਸਾਈਚਲੈਤਾਹਿਪੰਥੀ॥ ੪॥
 ॥ ਰੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਾਵੈਗਿਧਿਸਿਪੰਦੈਵੈਬਾਕਬੀਨੀ॥ ਬਨੈਸਰਬ
 ਬਿਪੰਉਹਬਸੇਜੋਰਵਾਨੀ॥ ਬਰੇਈਸਹੋਈਅੰਸੋਤਾਸਕੋਮਨਾਵਹਿ
 ॥ ਨਾਹੀਸਮਕਈਅੰਸਭੀਦਾਤਪਾਵਹਿ॥ ੫॥ ॥ ਦੋਰਾ॥ ਗਲ
 ਪਤਿਗੁਲੀਨਿਪਾਂਨਹੈਬਖਸੈਬੁਧਬਿਗਿਆਨ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾ
 ਸਹੈਬੁਧਸੁਪਕਰਦਾਨ॥ ੬॥ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨਗਾਏਏ
 ਕਵਿਸਨਾਹੀਸਮਾਏਸਤਗੁਰੋਜੋਲਖਾਏਸੋਉਹਮਹਿਬਸਾਏ॥
 ਏਕਕੁਰਉਪਾਸਿਓਜੋਸੁਰਬਮਾਹਿਵਾਸਿਓਜਗਤਜੋਬਿਲਾਸਿ

ਰਸ ਅਪਥਨ ਆਏ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਹੁ ਸੰਮਾਨ ਤੇ ਪਲ ਕਰ ਚੀ ਅੰਮ
 ਆਪਨਾ ਮੀ ਅਉਨਾ ਮਕੇ ਉ ਅੰਨ ਨਹਿ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ਖੇਲਨ ਕੇ ਖਿਲ
 ਡੀ ਆਪ ਚਉ ਪੜ ਪਾਸਾ ਸਾਰੀ ॥ ਨ ਜੀਤ ਜੋ ਪਸਾਰੀ ਕਰ ਮਸੀਈ
 ਖਿਲਾਏ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ਏਕ ਅੰਕ ਭਇਓ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਬਿਸਨਿ ਮਹੇਸਉ ਪਾਏ ॥ ਲੋਕ ਧਾ ਲਹ ਰੇ ਸਰਬ ਕੀ ਮਮਚੇਤੁ
 ਠ ਜਾਨੇ ਸਚੇ ਕਈ ਬਾਰ ਉਪਾਇ ਕੈ ਫੇਰ ਖਪਾਏ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਹੋਤ
 ਭਏ ਤਿਨੋ ਬਿਸਾ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਾਏ ॥ ਜਗਿ ਅਸੁ ਹਿਤ ਆਖ
 ਤੈ ਮਨ ਲਾਇ ਸੁਨੈ ਸਉ ਬਿਸਨਿ ਸਮਾਏ ॥ ੮ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਾਨੇਰ ਵਾਚ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕੋ ਕਥਾ ਯਹਿ ਅੰਤਿ ਸਮਾਨ ॥

੧੬੬

ਮਨਕੇ ਪਾਰਿਪੀਜੀਐਯੋਇਥੈ ਠਸਵਾਧਾਨ॥੯॥ ॥ ਸੋਹਾਨਾ ॥ ਐਸੇ
 ਮਤਾਯੋਇਏਕ ਸੁਵਾਸੇ ਸੁਵਾਨ ਕਰਿ॥ ਦੁਤੀਏ ਕੀਨ ਦੇਵੇਖੋਇਤੀਤੇ
 ਕਾਜਨਾਏਵੀ॥੧੦॥ ॥ ਅਥਿਕ ਬਾਪੂਪਕੀ ਸੁਵਾਨ ਕਰਿ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਮਾ
 ਰੇਵਾਚ॥੧॥ ॥ ਚੋਪਦੀ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਮਾਰਤਰਕੁਲ ਉਤਪਤੀ॥ ਉਤਾਨ
 ਬਾਦ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਾਬਤੀ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਭਕਗਜਰਮਾਇਓ॥ ਉ
 ਤਾਨ ਬਾਦ ਗ੍ਰਹਿ ਸੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ ਦੋਇਸਤੀ ਤਿਹਿਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿ
 ਹਰਿਐ॥ ਏਕ ਸੁਨੀਤ ਜੁਗਲ ਸਰੂਹਿਕ ਹਿਐ॥ ਸੁਨੀਤਿ ਗਰਭ ਪ੍ਰਗ
 ਟੈ ਪ੍ਰਹਿਥਾ ਲਕਾ ਮਾਨੋ ਅਉਤਰ ਲੀਏਐ ਖਾਲਕ॥੧੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਪੰਚਿਬਰਖ ਕੈ ਜਬ ਭਏ ਗਏ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਪਿਤਾ ਲੈ ਗਏ ਦਿਬ

ਹਾਇ ਅਨੁਕੀ ਨੈ ਹਸ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਜੋ ਰਹਾ ॥ ਸਰੁ ਹਿਜੁ ਅ
 ਈਧਾਇ ਸਉ ਕਾਜਾਨ ਸੁਨੀਤ ਕੀ ॥ ਮਤ ਸਰ ਅਗਨ ਭੜਕਾਇ ਚ
 ਪੇ ਵਿਲਗਾਈ ਬਾਝ ਕਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਕਾਢਿ ਰੁ ॥ ਮੋਹਿ ਕੁਖ ਆਵਤ
 ਤਉ ਗਾਜ ਗੋਦ ਪਾਵਤ ਅਉ ਛਤ ਪਾਇ ਅਘਾਵਤ ਤਉ ਮੋਰੇ ਮ
 ਭਾਵਤ ॥ ਪੂਰਿ ਪਾਖਾਇ ਕੈ ਸੋ ਪਰਿ ਓ ਪਗਨਾਇ ਕੈ ਹਾਇ ਹਾਇ
 ਹਾਇ ਕੈ ਸੋ ਮਾਉ ਕੋ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਮਾਤਾ ਗਲ ਲਾਇ ਕੈ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਪੁ
 ਪੁਛਾਇ ਕੈ ਪੂਰਿ ਸਭ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ਗੁਸਾ ਅੰਗਨ ਹਿ ਸਮਾਵਤ ॥ ਮਾ
 ਤਾ ਜਹਿ ਬਖਾਨੀ ਸਰੁ ਹਿ ਗਾਜਾ ਮਾਭਾਨੀ ਤਾਹਿ ਕੁਖ ਤੇ ਜਮਾਨੀ ਤਉ
 ਗਾਜ ਭਾਗ ਪਾਵਤ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਿ ਜਨਮ ਕੇ ਜਿਹਿ ਬ

ਲੀਸੋਪਾਵੈਗਜਪੁਭਾਉ। ਤੰਤੋਗ੍ਰਿਤੁਹਿਮੰਦੈਅਥਿਕਾਪੇਪਦੁ
 ਤਾਉ॥੧੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਜਛੜਸੋਪਾਇਜੋਪਛੇਪੁਨਵਾਨ
 ਿਆਪਾਪੀਦੁਖਹਿਸਮਾਇਜੈਸੇਬੀਜੈਸੁਲੁਏ॥੧੬॥ ॥ ਸੁਯਾ॥
 ਕੋਪਕੀਏਕਛੁਹਾਬਨਆਵਤਸੀਤਭਲੀਅਥਾਕੀਕਰੀਐ। ਜੈ
 ਸੇਆਇਬਨੈਸੁਖਜਾਨਲਾਪੰਚਤਤਸੁਭਾਇਸਭੀਪਰੀਐ। ਤੰ
 ਤੇਭਜਾਨਭਲੋਭਗਵਾਨਪੁੰਕੋਸਹੀਰਉਪਾਧਨਤੰਤਰੀਐ। ਜਪ
 ਜਾਪਕੀਜੈਅਉਤਪਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮਲੀਜੈਠਿਰਿਨਹਿਮਰੀਐ॥
 ੧੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੂਰਿਮਾਤਕੋਕਾਤਪੈਭਲੋਬਚਨਤਮਕੀਨਾਅ
 ਬਕੋਪਤਿਅਗਿਹਰਿਨਿਪਮਿਲੈਜੈਸੇਜਲਨਿਪਮੀਨ॥੧੮॥ ॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਬ ਕਛੁ ਕਰੋ ਉਪਾਇ ਦੇਹਿ ਮਭੀ ਨ ਤੇ ਛੁਟੀ ਮੈ ॥
 ਗਜਨ ਮੇਰੇ ਸੁਹਾਇ ਪ੍ਰਮਾਥ ਕਉ ਪਹੁਚਾਉ ॥੧੬॥ ॥ ਸੁਖਾ ॥
 ਤਤਕਾਲ ਚਲਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਜ ਕੈ ਭਜ ਕੈ ਭਜ ਕੈ ਚਰਿਨ ਮੁਜ ਪੈ
 ਗਾਥਾ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤ ਕਰ ਜਾਤਿ ਤੇ ਸੁਰਗ ਸਮਾਨਈ
 ਹਰਿ ਤਪੋ ਗੋਪਾਸ ਰਮੈ ਤੇ ਕਰਿ ਪੈ ਦੇਖ ਪੂਰਿ ਵੇਰਾ ਗਵੇਰਾ ਗਨ
 ਪੈ ਗੋਪਾਤ ਕਉ ਠਬਾਗੋ ਕਾਤਿ ਕਰ ਮਸਾਈ ਸਰਪਾਪ ਕਪੋਗ
 ॥੧੭॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਕ ਬਚਨ ਕੋ ਮਾਤ ਕੈ ਉਪਜੈ ਪੂਰਿ ਵੇਰਾ ਗਮੈ ਤੇ
 ਤਉ ਮਹਿ ਨਹਿ ਦੇਖੋ ਮਉ ਕਨਕ ਛੁਤਿ ਆਗਾ ॥੧੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕੈ ਸੇਕਰੋ ਤਿ ਆਗ ਮਹਿ ਨ ਕਿਨੈ ਦੁਖਾਇ ਓਹ ਦੁਖ ਬਿਨ ਨਾਹਿ ਵਈਹ

ਗਾਮਕਉਕਛਦੁਖਨਹਿਲਗੋ॥ ੨੩॥ ॥ ਕਹਿਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਹਿਪਾਉਤੇਜਾਇਤਹਾਸਪਤਰਿਖਪਾਇਡੰਡਉਤਕਉਕਗਾਇਮੁ
 ਖੋਬਚਨਯਹਿਸੁਨਾਵਦੋ॥ ਉਤਾਨਥਾਦਸੁਤਜਾਨਉਪਜਿਓਵਈ
 ਗਾਗਮਾਨਮੈਰੋਅਜਾਨਕਛੁਜਾਨਿਓਨਹੀਜਾਵਦੋ॥ ਮੋਹਿਮਾਰਗ
 ਬਤਾਵਉਯਾਮਹਿਦੇਹੀਨਲਾਵੇਅਗਨਲਾਗੀਕੋਬੁਝਾਵੇਖਾਨ
 ਪਾਨਨਹਿਸੁਖਾਵਦੋ॥ ਰਿਖੋਕਹਿਓਤਾਸਕੋਕਿਉਆਇਓਤਿਅੰ
 ਗਾਬਾਸਕੋਨਜੋਗੁਤੈਉਦਾਸਕੋਕਈਕਾਝਗੁਹਿਥਿਤੀਵਦੋ॥ ੨੪॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋਗਕੋਜੋਗਨਦੇਖਾਪ੍ਰੀਚਬਰਖਕੋਜਾਨਾ॥ ਉਸਨਸੀਤ
 ਸੰਸਾਰਕੀਸਾਹੀਨਹੋਇਸ੍ਵਾਧੀਨ॥ ੨੫॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਉਨਹਿਕਰ

ਉਪਦੇਸ ਅਥਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨਤਿ ਆਗਾਹੀ ਕੀਨਿ ਤੁਮਹਿ ਅਦੇਸ ਤੁਮਹਿ
 ਹਾਮ ਬਾਹਿਗਹਿ ॥੨੫॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬਹਿ ਆਪਾ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
 ਓਅਥਕਾਹਿ ਅਚਰਜ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ॥ ਅਉਜ ਉਪ੍ਰਤੀਤ ਨਤਿ ਅ
 ਗਕੈਰੇ ਤਉ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਉ ਕਜਗੀ ॥ ਤਬਹਿ ਪੋਰੇ ਜਨ ਪੁਛ
 ਤੈ ਕਿਸ ਕਾਰ ਜਕੈ ਕਰ ਪਾਹਿ ਅਗੀ ॥ ਪੂਰਿ ਤੰਤ ਉਤ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕੈ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਾਵਤ ਸੀਸ ਪਗੀ ॥੨੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਰਾ
 ਜਾ ਮਚਾਹਿ ਤੇ ਐਸੇ ਪਦ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਭਉਚ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਕਉ
 ਆਗੇ ਪਾਹਿ ਓਨਾਹਿ ॥੨੭॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਮਹੀ ਚੋਵਾਹਿ ॥
 ਕਰੋ ਭਜਾਨ ਏਕੈ ਸਦਾ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਦੇ ਦੁਹ ਦੁਐ ਤੀਨਿ ਸਚੇ ਕਰਿ

ਅਘਾਵਾ ਅਪਾਜੇ ਤਿਆਗੀਏ ਕਾਸਰ ਨਹਾਖੈ ॥ ਜਾਨਗਾਗਜਗੀ
 ਲਖੈ ਜਉ ਭਾਖੈ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛਿਟਾ ॥ ॥ ਅੰਤਰੰ ਦੁਆਰਾ ॥ ॥ ਸਰੁਤ
 ਉਚਟੇ ਕੰਠ ਖੋਲਿ ਦੇ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਆਗ ਅਉਰਟੇ ਕੰਤਿ ਸੀਸੇ ਸਮਾਹੀ
 ॥ ਜੈਸੇ ਇਛਿ ਆਚਾਰੀ ਲਾਧੁ ਤੈਸੇ ॥ ਲਗੀ ਤੋ ਗਿਨਿ ਚਾਰੀ ਲਖੈ
 ਕੈਸੇ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛਿਟਾ ॥ ॥ ਅੰਤਰੰ ਦੁਆਰਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਓਅੰਤਰ
 ॥ ਵਿਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਾਚੀਟੀ ਸੋਈ ॥ ਸੋਈ ਸਰਬ ਜਾਪੈ ਲਾਧੋ ਇਛਿ ਆ
 ਜੈਟੀ ॥ ਬਾਹਿਰ ਕਰਤ ਕਾਹੀ ॥ ਜੰਗ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨਾਵਉ ॥ ਸੰਖ ਕੀ ਮ
 ਲਾਹੀ ॥ ਜੀਏ ਛਿ ਆਸੋ ਉਪਾਵਉ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪੁਲਹਿ ਰਿਖੁ ਜੀ
 ਜਿਉ ਕਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰ ਅਪਕਤੇ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਸਰਨਾਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਤਾਂਕ

[illegible]

NamdhariLibrary@gmail.com

ਲੇਵੈ ਘਰ ਬੈਠ ਸੰਤ ਸੇਵੈ ਅਉਖਾਵੈ ਖੂਬ ਮੇਵੈ ਅਉਦੈਵੈ ਮੋਹਿ ਦੀਦ
 ਰਕੈ ਘਰ ਜੀਰਾ ਆਇ ਕਹੀ ਪ੍ਰਸਿਸ ਮਝ ਕੇ ਨਹੀ ਜਉ ਏਕ ਚਰਨਗ
 ਹੀਤ ਉਮਿਲੈ ਹੋਇ ਯਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਵੇਰਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਸਿਅਚ
 ਰਜਗਇ ਓਦੈਵੈ ਤੀਆ ਭਾਗਾ ਰਾਜਨ ਭਾਵੈ ਮੋਹਿ ਕਉ ਕੀਨ ਉਸ
 ਰਬਤਿ ਆਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਠਿਰਿ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਓਪਠਾਇ
 ਆਪਗਾਜ ਸਾਗਲਾ ॥ ਹਮ ਕੇ ਦਰਸਾਇ ਖਾਇ ਹਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿ
 ਏਕ ਸੁਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਬਾਤ ਪੂਰ ਕੇ ਆਈ ਰਾਮ
 ਭਜਨ ਕੀ ਯਹਿ ਵਡਿ ਆਈ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਜੇ ਦੇਰ ਗਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਪਦਿ
 ਭਜੇ ਯਹੀ ਮੋਹੀ ਕਾਹੀ ॥ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸੋਚਾ ਬਿਓ ਖਾਈ ॥ ਜਮਨਾਤ

ਤਿਹਿ ਇਸਤਤ ਪਾਈ ॥ ਏਕਭਗਵਾਨ ਵਿਸਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਆਪਾਪ
 ਰਾਮ ਵਰਨਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬਡੋਤਪਦਾਗਨ ਕੀਚਿ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭਾਰ ਅਠਾਗ ਪੂਰਿ ਅੰਗੁ ਠੈ ਬਾਵ ਪਰਪਰਿ ਓਦੇ ਹਿਕੋ ਭਾ
 ਗ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੇਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਉਨ ਜਸ ਅਗਨ ਅਉਖੇ
 ਭਏ ॥ ਆਕਾਸ ਪਾਠੁ ਜੋ ਤਉਨ ਭਾਰ ਪਰਿ ਓਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ॥ ੪
 ੩ ॥ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਗਉਹੁ ਪਧਾਰੇ ਜਾਇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਰਿ ਪੁਕਾਰੇ
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੁਨਤ ਸੀਸ ਮਾਰੇ ਪੂਰਿ ਤਪਕੋ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਐਹਾ ਕਸਬੁ ਲਏ
 ਜੋ ਬਡੋ ਭੀ ਲਪਾਏ ਸੋ ਪੂਰਿ ਪਰਿ ਪਠਾਏ ਪੂਰਿ ਪਿਆਨੇ ਤੋ ਨਿਕਾਰੀ ॥
 ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਮਾਤਾ ਮਾਏ ਕਹਿ ਓ ਪੂਰਿ ਕੋ ਸੁਨਾਇ ਗਾ ਕਸਮ ਆਏ ਜੈ ਪਾ

ਇਬਚਾਪ੍ਰਾਨਕਉਥਾਗੀਐਐਤਏਕਤੁਪੀਪਾਇਓਗਜਭਾਗਕਥ
 ਬਾਇਓਰੋਇਰੋਇਕੈਸੁਨਾਇਓਨਐਰਿਦੁਖਮਾਗੀਐ॥੪੪॥
 ॥੪੫॥ ਪੀਚਬਰਖਕਥਾਕਾਏਤਬਰੇਬਲਵੀਨਾਮਾਤਬਚਨਕ
 ਮਾਨੀਐਤਪਤਿਆਗੇਯੀਦਾਨ॥੪੫॥ ॥੪੬॥ ॥੪੭॥ ਬਾਸਮਥ
 ਸਥਾਮਾਗੀਐਸੇਤਪਨਹਿਚਾਪੀਐਪਕਤ੍ਰਿਪੂਰੀਕੀਬਾਹਿਮਾਤਮ
 ਪੁਦਿਖਾਤਪੀ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥੫੦॥ ਮਾਤਕੋਪ੍ਰਾਨਤਿਆਗਤਹਿਜ
 ਉਨਾਹਿਚਲੋਗਹਿਸਾਬਰਮਾਰੇਅਵਰਪਦਾਰਥਨਾਹਿਕਈਮੇਰੇਏ
 ਕਤੁਪੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗਾਕਸਮਾਇਕੈਸੀਸਖਕੈਅਥਮਾਰਤ
 ਚੈਮੇਰੇਜਾਨਪਿਆਰੇਪੂਰਿਪ੍ਰਵੇਸਨਕਾਈਕਰੈਅਉਪ੍ਰਾਨਮਾਪ

ਕੇਥੀਚਨਿਹੇ॥ ੪੬॥ ॥ ਸੁਨੀਤਬਚਨਬਹੁਮੋਹਿਕੈ॥
 ਨੈਬਾਰੰਬਾਗਾਗਕਲਅਏਹੋਰਿਲੇਚਲੀਸੁਨੀਤਨਿਹਾਰ॥ ੪੭॥
 ॥ ਸਿਰਨਾ॥ ਗਾਕਲਮਗਨਿਨਿਕਾਇਮੁਖੈਅਲੰਬੇਡਾਰਤੇ॥ ਮਾਰਿ
 ਮਾਰਿਕਹੇਮਾਰਾਥੀਅਉਧਨਗਨਕਰਿ॥ ੪੮॥ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ॥
 ਗਾਕਲਲਲਕਾਰਕਰਪਾਇਰਹੇਸਭੀਡਰਪੂਰਿਜਾਨੇਏਕਹਰਿਬਿ
 ਸਨਕੇਸਮਾਰਤੇ॥ ਜਲਾਬਿਸਨਥਲਾਬਿਸਨਜਹਾਕਪਾਂਕਿਸਨਥਿ
 ਸਨਐਸੇਗਾਕਸੋਨਿਹਾਰਤੇ॥ ਗਾਕਸਦੇਖੈਨਾਇਕੈਬਿਸਨਗਹਿਓ
 ਪੈਸਮਾਇਕੈਨਪੂਰਿਸਕੇਪਾਇਕੈਗਾਕਲਪਚਹਾਰਤੇ॥ ਗਾਕਸਭੈਭੀ
 ਤਹੋਇਚਲੇਇੰਦ੍ਰਪਾਸਸੋਇਪੂਰਿਨਾਹਿਦਿਸਨਜੋਇਕਹੀਮਘਵਾ

ਪਹਿਬੁਝਾਰਤੇ॥ ੫੦॥ ॥ ਵੇਰਵਾ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੇਨੇਸਭਦੇਵਤਾਚਲੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਪਹਿਧਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਾਥਸਿਧਾਰਿਓਲੇਵਹਿਥਿਸਨਿਮਨਾ
ਇ॥ ੫੧॥ ॥ ॥ ਵੇਰਵਾ॥ ॥ ਛੀਰਜਗਾਏਜਾਇਉਸਤਤਕਰਿਭਗਵੇ
ਨਕੀ॥ ਪੂਰਿਬੈਠੇਤਾੜੀਲਾਇਕਠਾਤਪਸਿਆਕਰਤੈ॥ ੫੨॥
॥ ਚਉਪੜ॥ ॥ ਮਹਾਂਗਜਾਮਕਛੁਨਜਾਨਾ॥ ਪੂਰਿਤਪਸਿਆਕਾ
ਸਿਭੁਭਾਨੇ॥ ਹਮਕੋਚਿਤਾਬੀਨਲਗਾਏ॥ ਪੂਰਤਪਸੁਅਰਗਕਥਿਪ
ਏ॥ ਹਮਗੀਚਿਤਾਆਪਮਿਟਾਵਉ॥ ਪੂਰਿਪੈਅੰਨਤੋਪਿਅੰਨਚੁਕ
ਵਉ॥ ਨਿਸਦਿਨਤਪਤੀਕੋਅਧਕਾਈ॥ ਜੈਸੇਕਿਰਪਾਨਧੇਨੇਵਧਾਈ
॥ ੫੩॥ ॥ ਵੇਰਵਾ॥ ॥ ਬਿਸਨਉਚਾਰੇਬੈਨਤਿਹਿਦੇਵਬਾਤਸੁਨ

ਇ। ਤੁਮਨਿਸਚਿਦਗ੍ਰਹਿਮਹਿਬਸੋਪੂਹਿਸੁਮਹਗਚਿਤਨਾਹਿ॥
 ੪॥॥ ਸੋਰਠਾ॥॥ ਤੁਮਜਾਵਹੁਦੁਖਟਾਰਹਮਜਾਵਹਿਪੂਹਿਪਾਸਹੀ॥
 ਲੇਵਹਿਤੀਕੀਸਾਰਪੂਰਨਕੀਮਨਤਿਹਿਕੋਲੋ॥੫੫॥॥ ਸੁਰਠਾ॥॥ ਦੇਵ
 ਗਏਅਮਹਾਪੂਰਕਉਅਉਥਿਸਨਤਿਯਾਰਭਏਤਬਹੀ॥ਸੀਖਚਕ੍ਰ
 ਗਦਾਪਦਮਲੀਏਗਰਕ੍ਰਮਹੁਰਿਭਏਤਬਹੀ॥ਅਇਪੂਹਿਪਹਿਣੇ
 ਠੇਭਏਪੁਤਰਮਟਲਤਪਸਿਆਭਈਸਬਹੀ॥ਵਿਸਨਪ੍ਰਸੰਨਭਏਤਿ
 ਹਿਉਪਰਤਪਕੀਏਛੋਡੇਲਕਹੀ॥੫੬॥॥ ਦੇਵਰਾ॥॥ ਪੂਹਿਧਿਆਨ
 ਤੁਮਪੀਨੈਗਥਏਕਅੰਕਾਰਾ॥ਵਿਸਟਿਮੀਨਜੋਦੀਸੈਤੀਕੋਮਨਾਹੀ
 ਧਾਰਾ॥੫੭॥॥ ਸੋਰਠਾ॥॥ ਸੁਨੈਬਿਸਨਕੈਬੈਨੈਨਨਿਹਾਰਿਓਖੋਲਕੈ

ਵਹੀਐਨਕੋਐਨਜਾਕੇਧਿਅੰਨਧਿਅੰਨਮਹਿ॥੫੫॥੩੩੩੩॥
 ਦੇਖੋਬਿਸੁਨੈਨਭਰਿਹੀਆਗਿਓਠਗਿਡਿਗਪੁਰਿਓਚਰਨੋਪਰਪਤਤ
 ਪਾਵਨਕੀਓਹੈਮਨਮਹਿਬਿਚਾਰੀਤੁਛਬੁਧੋਹਮਾਰੀਕੈਸੇਉਸਤ
 ਰਿਉਚਾਰੀਪ੍ਰਭਆਪਦਰਸਈਓਹੈਮੁਖਆਪਜਾਨਾਸਰਨਪਇ
 ਓਭਗਵੇਨਾਪੁਰਿਬੀਚੀਨਦਾਨਜਲਜਲਤੁਪੀਥੀਓਹੈ॥ਵਿਸੁ
 ਹੀਵਿਆਪਕਵਿਸਨਜਾਪਜਾਪਕਦੁਰਕੀਏਤੀਨਤਾਪਕਏਕਵਿ
 ਸੁਜੀਵਜੀਓਹੈ॥੫੬॥੩੩੩੩॥੦॥ਕੋਪਰਾਸਰਮੈਏਉਸ
 ਤਤਏਕਅਖੰਡਾਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਪਸਰਿਓਧਾਰੇਪਰਨਬ੍ਰਹਿਮੰਡਾ॥
 ॥੬੭॥੩੩੩੩॥੩੩੩੩॥ਉਸਤਤਏਕਆਕਾਸਮੈਨਾਹੀਸਤਬਿਸਤ

ਹੈਸਰਬਜੋਤਪ੍ਰਿਤਪਾਸਪੁਰਾਣੇਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੬੧॥॥ਕਥਿਤੁ॥
 ਹਮਉਸਤਤਕਚੋਨਿਰਬੁਧਕਿਵਨਿਥਾਏਅਉਤਮਹਉਮਾਏਅ
 ਬਕਿਪਾਮਹਿਕੀਜੀਐਗਾਥਿਸਾਨਿਸੰਖਅਗਿਆਕਹੀਪ੍ਰਕਟਲਾ
 ਗਤਹੀਅਉਉਸਤਤਤਉਚਹੀਸੰਖਕਟਲਾਗਣੀਜੀਐਸੰਖਕਟ
 ਕੇਛੁਪਾਏਤੀਤੇਅਨਭੋਪੁਲਾਏਅਨਿਦਉਚਨਹਿਸਮਾਏਮਨੋਸੁਧਾ
 ਹਸਪੀਜੀਐਪ੍ਰਾਪਿਉਸਤਤਿਬਖਾਨੀਏਕਜੋਤਸਰਬਜਾਨੀਤੀ
 ਤੇਉਚਗਲਗੋਬਨੀਅਬਉਸਤਤਕਹਿਦੀਜੀਐ॥੬੨॥॥
 ॥ਸ੍ਰਯਾਯਾਏਕਅਖੰਡਅਪਾਰਮਨੀਹਸੋਸੁਰਗਨਨਿਰਗਨਆਪ
 ਅਕੇਲਾਪ੍ਰਿਥਵੀਪਵਨਤੇਆਦਪੰਚਤਤਤੀਨੋਗੁਨੋਸਭਤਮਹੀ

ਖੇਲਾ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਅਲਖ ਅਲੇਖ ਸਦਾ ਤੁਮ ਆਪ ਗੁਰੁ ਅਉ
 ਆਪ ਹਿੰਦੁਸਾ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਰ ਕੋ ਜਾਨ ਸਕੈ ਤੁਮ ਆਪੀ ਬਿੰਦੁ
 ਹਨ ਆਪ ਹਿੰਦੁਸਾ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ॥ ਤੁਹੀ ਪਰਨ ਪਾਹੀ ਅਉਤੁ
 ਹੀ ਆਕਾਸ ਚਾਹੀ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਪਸਾਰੀ ਪੀਚਤਤ ਆਪ ਬਨੇਹਾ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਕਰਨ ਹਰੇਕ ਈ ਸੁਰਜ ਉਜੀ ਅਰੇ ਅਪਸਿਟਾਨ ਜਗਤ ਸਾ
 ਕੇ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਗਨੇਹਾ ਆਪ ਹੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਏ ਆਪ ਹੀ ਬਾਚ ਬਾਚ ਲੀ
 ਏ ਆਪ ਸਮਝੇ ਆਪ ਹੀ ਏ ਪੁਰਾਨ ਸਰਬ ਠਨੇਹਾ ਲੰਕਾ ਉ ਅਉਚ ਉ
 ਰਾਉ ਕਾਹੁ ਮਾਗਨ ਪਾਉ ਸਰਬ ਤੁਮ ਹੋ ਸੁਭਾਉ ਜੈ ਸੇਜ ਲਮਕੇ ਪਕੇ
 ਹੋ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਜੀ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਹੀਏ ਸਮ

ਗਾਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖਿ ਨੈਨ ਭਰਸਾ ਮੁਖ ਠਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ੬੫ ॥ ਜੋ ਰਨਾ
 ਚਰਨ ਕਰਨਾ ਅਉਨਾ ਕਨੈਨ ਬੈਨ ਸੁਵਨੁ ਸਭੇ ॥ ਸਰਬ ਅੰਗ ਅਉਸਾ
 ਕ ਸਰਬ ਜੋਤ ਦੀਨਾ ਹਜਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੈ ਮੁਖ ਖੋਜੇ ਆਂ
 ਨ ਦੇਸ ਕੋ ਨਾਹਿ ਜਾਨ ਉਹੀ ਹੋਇ ਬੇਸ ਕੋ ॥ ਮਨੁਖ ਦੇਵ ਸਭ ਰੂਪ ਤਮਾਰੇ
 ॥ ਛਿਪਨ ਭੇਦੇ ਸੋ ਹੋਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਸ ਬਾਵਰ ਜੰਗਮ ਆਪ ਉਪਾਏ ॥
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥ ਬਗਤ ਸੁਗਤ ਸੁਮਗਤ ਤੁਹੀ ਹੋ ॥ ਜ
 ਗਤ ਆਪ ਅਪੇਸ ਭਵੀ ਹੋ ॥ ੬੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੈ
 ਸਭ ਥਿਪਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਦੇਕੀ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਓ ਆਕਾਸ ਪਿਆਰ
 ਸਭ ਪਰਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜੋ ਰਨਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਭ ਚਾਹਿ ਨੈਨ ਆ

ਪਨਿਹਰੈ ਤੀਨਤਾਪਕੀ ਦਾਹਿਦਰਸਨ ਤੇ ਸਤੁ ਸੀਤ ਕੀ ॥ ੬੮ ॥
 ਮਨਿਹਰੈ ॥ ਮਨਿਹਰੈ ॥ ਤਪਸਿਆ ਕੀ ਤਿਹਰੀ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸ
 ਰਸਾਰੀ ਅਥਿਅਗਿਆਮਾਰੀ ਜੇ ਚਾਹੋ ਸੋਈ ਦੀਜੀਐ ॥ ਮਹਾਰ
 ਜਕਾਰੀ ਮੀਰਾ ਅਉਕਾਰੇ ਤਿਆਗ ਕਾ ਸੋਢ ਅਉਕਾਰੇ ਦਰਸਕੀ
 ਓਕਾਰਿ ਈਜੀਐ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਿ ਕੇ ਜਾਮੀਆ ਪਨਾਮ ਅਉਨਾਮੀ
 ਸਭ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕ ਜਾਨੈ ਕੇ ਪਤੀ ਜੀਐ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਤੀਨ ਲੋਕਿ
 ਰਾਜਾ ਅਮਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜਾ ਨਾਮ ਰੇ ਕਛੁ ਕਾਜਾ ਅਖ ਸੁਖ
 ਰਗ ਕਾ ਕੀਜੀਐ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ॥ ਬਿੰਸਨ ਅਗਿਆਨਿ
 ਰਿਕਰਤੈ ਅਠ ਲਾ ਦਰਸਨ ਮੇਰਿ ॥ ਜੇ ਇਛਿ ਮਾਸੇ ਮਾਗ

੧੭੬

ਲੇਖੁ ਜੇ ਮਨ ਮੇ ਤੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਆਪ ਮਾਤਾ ॥
 ਤਾ ਸਮੇਤ ਹੀ ॥ ਰਾਖੇ ਅਵਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਉਚ ਅਸ ਬਨ ਛਿਰਿ ਨਹਿ ਗਿਰ ॥
 ॥ ੮ ॥ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ॥ ਮੈ ਸੇ ਹੋਇ ਅਵਤ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ॥
 ਸੰਗ ਅਵਤ ਰਾਵਉ ॥ ਪਾਛੇ ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗ੍ਰਹਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤ ॥
 ਜੋਗ ਕਰਿ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਭਗ ਭਗ ਨ ਕੀ ਮਨ ਅਭ ਲਾਖਾ ॥ ਤੀਰੇ ॥
 ਰਾਜੇ ਜਨਮ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਬੀਜ ਤਪਸਿ ਮਾ ਜੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਉਗਵਪ ॥
 ਰਿਚਿ ਕਹੁ ਸੁ ਕਿਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਛੇ ॥
 ਵੇ ਅਬ ਭੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭ ਤੇ ਦੇਹਿ ਕੀ ਭੋਗ ਸੋ ਪ੍ਰਬੀਨੀ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ॥ ਛੁਟ ਜਾਇਗੀ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਸਭ ਤੇ ਕੇ ਭੋਗ ਕਰਿ ॥ ਅਵ

ਲਪਦਵੀਠਿਰਿਲੇਹਿਉਰਪਬੋਸੀਤੋਉਚੀ॥੬੫॥੥੥੥੥॥
 ਸੁੰਦਤਾਈਦਈਤੁਮਕਉਐਸੇਮਾਗੇਸੁੰਦਕੋਨਭਾਇਓਐ॥ਦਰਸ
 ਕਰੋਸਭਹੀਤੁਮਰੋਨਿਮਸਕਾਰਕਰੋਤਿਹਿਦੁਖੁਗਾਇਓਐ॥ਨਿਤਨਵੀ
 ਨਸਦਾਤੁਮਹੀਨਿਤਨਉਤਨਹੁਪਸਦਾਹੀਨਾਇਓਐ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਚੰਦਸੁਹਜਤਕਤਮਅਟਲਲਾਇਓਐ॥੬੬
 ॥੬੬੬੬॥ਅਉਰਚਾਹੁਸਦੇਤਹੋਮਾਂਗੋਬਿਲਮਨਲਾਉ
 ॥ਮਨਗਾਥੇਸਵਾਪਾਨਕਰਿਤੀਤੇਜਨਮਨਪਾਂਉ॥੬੭॥ਸੋਰਠਾ
 ਠਉਰਅਟਲਤੁਮਪਾਇਜਿਮੀਆਕਾਸਤਕਅਟਲਗੁਪਾਏ
 ਹਮਹਿਸਮਾਇਅਬਤੁਮਹਾਮਨਦੇਸੇ॥੬੮॥੥੥੥੥॥੦॥

੧੭੭

ਪ੍ਰਤਿਪਾਇਕੈ ਪਦਵੀ ਅਟਲ ਭਇਓਂ ਕਾਗੁ ਉਮਾ ਬੰਧ ਮਾਨ ਭਇ
 ਓ॥ ਸਭ ਹੁਤੇ ਉਚਾ ਅਟਲ ਜਾਨੈਂ ਕਾਗੁ ਜਾਮਿ ਓਤਿ ਸਮਾਇਨਾਇ
 ॥ ਤਿਨ ਬਹੁ ਬਿਚਾਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਸੈ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਇ ਮੀਰੀ ਕਾਰਿ ਭਇ
 ਓ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਬਿਸਾਨ ਦੇਵੁ ਤੇ ਮਾਯਾ ਜਤੁ ਮੋਹ ਮਕਾਰਿ ਚਇ
 ਓ॥ ੬੧ ॥ ਏਹੁ ਗਾ॥ ਮੈ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਕਉਨ ਹੋ ਅਉ ਜਾਨਉ ਮੈ ਕਉ
 ਨਾ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਕਿਸ ਕਉ ਦਈ ਕਹੋ ਬਿਸਨਿ ਬਿਪ ਜਉਨਾ॥
 ੮੦॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੋ ਪ੍ਰਤਿਤਾ ਰਿਇਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਜਨ ਕਿਅੰ
 ॥ ਪਦਵੀ ਅਟਲ ਨਿਬਾਹਿ ਜੋ ਮੀਰੀ ਸੋ ਤੈ ਦਈ॥ ੮੧॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ॥
 ਪ੍ਰਤਿਕਹੋ ਜਮਾਨਿ ਕਛੁ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਸੇਕ ਛਨਾਹਿ ਬਨੈ॥ ਤੁਮ

ਆਪਨੇ ਭੇਦ ਕਹਾਹ ਮੇਕੋ ਮਾਂਗਾ ਜਕਉ ਨ ਐਸਾ ਮਜਾਨੈ ॥ ਉਤਰ ॥ ੭੮ ॥
 ਦੇਓ ਤਉ ਹਮ ਕਹਾਂ ਅਉ ਤੁਮ ਕਾ ਅਟਲ ਪਦ ਕਹਾਂ ਬਿਸਨ ਆਖ
 ਖਾਨੈ ॥ ਭੀਨੀ ਪੀਭੇ ਦਭਰ ਮਜਾਨੈ ਜਉ ਭੇਦ ਪਵਉ ਠਿਗਿਨਾ ਸਿਖ
 ਨੈ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਚੌਰਾ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਕੋ ਮਾਂਗਾ ਜਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸੋ
 ਇਭੇ ਦਆਪਨੇ ਭਾਖੀ ਐ ਜੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਸੋਇ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਚੌਰਾ ॥
 ਬਿਸਨਿ ਕੋ ਸੁਨ ਪੂਰਿ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥ ਮੁਹਿ ਬਿਨ ਅਟ
 ਹਨ ਹੁਇ ਕੇ ਅਕਾਸ ਅਖੰਡ ਹੋ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਚੌਰਾ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਹੋ
 ਭਇਓ ਤਬ ਹੀ ਅਉ ਬਿਸਨਿ ਅਖੰਡ ਕਹਿਓ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਛੁ ਕਾਮ
 ਨਾ ਸਿਧ ਭਈ ਨ ਬਾਹੀ ਐ ਵੇ ਭਰਮ ਭਇਓ ਅਟਲ ਪਦ ਵੀ ਲਾਹੀ

ਬਿਸਨਕਹਿਓ ਮੁਟਲਪਦਵੀਲਹੀਜੈਸੇਠਉਰਮਿਲੈਗਿਆਨੀਸੁ
 ਖਰਹੀ। ਪੂਹਿਕਰੇਜਉਸਰਬਵਹੀਤਉਗਿਆਨੀਅਗਿਆਨੀਕਿ
 ਸੇਕਹੀ। ੮੫॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਮਹਾਰਾਜਹਮਕਛੁਨਹੀ। ਬਿਰਥਾਤਪ
 ਹਮਕੀਨਾ। ਬਿਰਥਾਕਸਟਕਮਾਇਓਆਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨਾ।
 ੮੬॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਬਿਸਨਕਹੇਸੁਨਮੀਤਕਾਮਨਾਹੋਤਆਗਿਆਨਤੇ।
 ਜੋਕੇਆਪਪ੍ਰਤੀਤਸੇਅਖੰਡਕੈਸੇਲਖਹਿ। ੮੭॥ ੧॥ ੧॥ ਕਹਿਓ। ਅ
 ਵਿਦਿਆਕਰਕਮਾਇਓਠਿਰਿਕਹੇਪਛੁਤਾਇਓਜੇਚਾਹਿਓਸੋਪਾ
 ਇਓਜੇਆਪਚਾਹਿਕਰੀਥੀ। ਪੂਹਿਅਚਰਜਹੋਇਵਿਸਨਕਹੇਐ
 ਸੇਸੇਇਐਮੁਰਖਸਮਨਕੇਇਮੁਟਲਪਦਵੀ। ਬਿਪਤਾਪਰੀਥੀ॥

ਮੈ ਅਗਿ ਅੰਨ ਕਰਿ ਨ ਜਾਨਾ ਕਉ ਨ ਬਾਂਤ ਪਰ ਭੁਲਾਨਾ ਅਲਖ
 ਦਵੀ ਕੁ ਅਮਾਨਾ ਜੋ ਬਿਸਨਿ ਦਾਤ ਸਰੀ ਥੀ ॥ ਬਿਸਨ ਕਿਉ ਨਾ ਜ
 ਨਾਈ ਮੈ ਸੇ ਬਿਪਤ ਮਹਿ ਪਾਈ ਜਉ ਤੁਹੀ ਏਕ ਸਾਂਈ ਬਾਤ ਕਹੀ ਕਿ
 ਉਨ ਪਰੀ ਥੀ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਵੇਰੁਗਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿ ਪੂਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਤਿ
 ਮੈ ਕਹੁ ਤਾਹਿ ਨ ਦੀਇ ॥ ਅਪਨੀ ਚਾਹਿ ਨਾ ਆਪੀ ਆਪੇ ਹੀ ਤੇਲੀ
 ਇ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥ ॥ ਅਬਾ ਮਜਾ ਤੇ ਧੋਮ ਸੰਤ ਉਤਰਿ ਤੁਹਿ
 ਦੇਹਿ ਗੋ ॥ ਤੁਮ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਤੇ ਰਾਮ ਮੇ ਕਹੇ ਤਉ ਹਮਾਹੀ ॥ ੯੦
 ॥ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਕਹਿ ਓ ਜਾਵਉ ਅਉ ਸੰਤੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਾਵਉ
 ਯਾਮਹਿ ਦੇਹੀ ਨ ਲਾਵਉ ਵਿਸਨਿ ਅੰਤ ਰਿਧਿ ਅੰਨ ਭਈ ॥ ਪੂਰਿ

ਯਹਿ ਵਿਚਾਰੈ ਕੈ ਸੇ ਮਿਲਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਵਹਿ ਨਿਕਾਮ ਹੋ ਨਿਗਾਰੇ
 ਸੇਧਿ ਅੰਨ ਮਾਹਿ ਲਏ ਪੈ ॥ ਜਉ ਨਿਚਾਰਿ ਹੋਇ ਪਿਆਵਹਿ ਤਉ ਸੰਤ
 ਮੋ ਪਿਆਵਹਿ ਚਾਰਿ ਕਉ ਮਿਟਾਵਹਿ ਜੋ ਸੰਤ ਸੁਖ ਦੇਣੇ ਪੈ ॥ ਧੂਹਿ
 ਨਿਸਚੈ ਕਉ ਪਾਰੇ ਏਕ ਅਖੰਡ ਕਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਹੋਇ ਸਾ
 ਰੇ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਆਪਨ ਦੇਣੇ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਯਹਿ ਅਨਿਤ ਸਰ
 ਹੋਇ ਇਸੇ ਕਛੁ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਐਸੇ ਪੂਰਿ ਵਿਚਾਰ ਮਹਿ ਆਏ ਸੰਤ ਅ
 ਭਰਾਮਾ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪੈਰਾ ਸਰਕਾ ਮੈ ਤੇਜ ਪੁਛੈ ਸੰਤ ਸੁ
 ਜਾਨਾ ਤੀਨ ਸੰਤ ਆਇ ਉਤਰੇ ਪਰਾਸਰ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ॥
 ਬਿਤਾ ॥ ਐ ਤੇ ਬਖਾਨੇ ਤੀਨ ਤੁਹਿ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ਤੁੰ ਤੇ ਕਹੀ ਸਿ ਆਨੇ

ਤੀਨਕਾਹੇਕੋਹੋਤਹੈ॥ ਮੁਲਨਿਰਬੰਧਤਾਵਿਚਾਹੀਕੇਬਧਮੋਪ੍ਰਧਾਰੀ
 ਮੈਥੇਪੁਕਾਰੀਤੁਮਨਿਰਬੰਧਮਦ੍ਰੇਤਹੈ॥ ਅਥਿਕਥਾਪ੍ਰਹਿਕੀਜੈ
 ਯਹੀਕਥਾਸਮਝਣੀਤ੍ਰੈਕੁਰਨਮਹਿਪਤੀਜੈਪ੍ਰਹਿਨਿਸਚੈਕੋਕਾ
 ਤੈ॥ ਤੀਤੇਨਿਸਚੈਕਰਿਜਾਨਨਆਪਥਿਨਮਾਨਉਏਕਸਰਬ
 ਹੀਸਮਾਨੇਸਭਫੁਠਜਾਤਗੋਰਹੈ॥ ੬੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੁਮਕਧਦੀ
 ਹੋਆਪਤੇਆਪੈਬ੍ਰਹਮਕਹਾਇ॥ ਮੈਥੇਭਾਖੇਬੇਦਮਹਿਏਕਅਦੁਤੀ
 ਸਮਾਇ॥ ੬੭॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹੋਸੁਜਾਨਕੈਸੇਬ੍ਰਹਮਿ
 ਬਖਾਨਹੈ॥ ਮੈਥੇਕਹੋਸਮਾਨਸਰਬਥਿਆਪੀਆਪਹੀ॥ ੬੮॥ ॥
 ॥ ਕਾਵਿਤੁ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਬਖਾਨੇਬਚਾਨਸਨੇਕੇਜਾਨੇਖਾਨਸਨਮਹਿਤੁ

ਭਾਨੇਤੁ ਸਰਬ ਕੀ ਮਥੰਧੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਸੁਨਾਵੈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਲਖ
 ਵੇਚਾਹਿ ਅਚਾਹਿ ਮਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੈਸੇ ਫੁਲ ਮਾਹਿ ਗੰਧੈ ॥ ਪ੍ਰਸਰ
 ਯਉ ਕਹੈ ਜਉ ਜੀਵਤ ਮਰਹੈ ॥ ਮਰ ਜੀਵਤ ਨਿਬੋਐ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਨਿ
 ਰਬੰਧੈ ॥ ਚਾਹੈ ਜੀਵਤ ਭੀ ਹੋ ॥ ਅਉਗਿ ਅੰਤ ਕੀ ਲਖ ਪਾਪ
 ਨ ਮਹਿ ਨਿਬਰੁ ਸੇ ॥ ਸੇ ॥ ਵੇਖੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਅ
 ਗਨਿਗਿ ਅੰਤ ਕੀ ਸਿਰਪਾਂਉ ਦੇਵੈ ਜਲਾਇ ॥ ਐਵੇ ਬਕਗਿ ਅੰਤ
 ਕੇ ਠਗਠਗ ਉਰੀਖਾਇ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਿਓ ਬਿਚਾਰ
 ਰਸਗੀਰਜਿਉ ਪੁਤਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ॥ ਉਪਰਤੁ ਚਾਵਿ ਸਥਾਰਨੀ ਚੈ
 ਹੁਪਰ ਅਉਹਸਤੈ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਮੂਯਾ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਕੋਤੁ ਮਜਾ

ਨਿਓਨਹੀਰਾਭੁਭੁਕੇਉਪਰਿਦਿਸਾਇਲਗਾਈ॥ਭਜਨਕਰੇਤ
 ਉਪਾਇਤ੍ਰਵੈਅਨਉਜਲਭੁਭੁਇਪਰਮਪਦਪਾਈ॥ਕਰਤਉਪਾਇਪ
 ਦਾਰਥਕਧੀਨਾਥਮਾਵੈਤਉਖਾਹਿਰਖਾਈ॥ਧੀਨਪਾਇਕੈਟਿਸਤੀ
 ਖੋਜਤਹੈਕਪੁਪਾਥਲਗੈਗਾਖਕੰਠਮਿਲਾਈ॥੧੦੦॥॥॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥
 ਐਸੇਹੀਭਜਨਤੇਬੇਮੁਖਹੋਇਕੈਚਿਤਾਚਾਹਿਤੇਚਾਹਿਦੁਪਾਵੈ॥
 ਤੀਤੇਨਗਾਇਨਸੇਕਪਟਕਰੈਅਉਚਾਹਤਹੈਕਬਦਰਸਦਿਖਾਵੈ
 ॥ਮੁਕਤਜੇਅੰਧਵਿਚਾਹਪੁਤੇਕਹੁਗੋਬਿੰਦਾਥਮਹਿਕੈਸੇਹੀਆਵੈ
 ॥ਅਭਿਆਸਕਰੈਧੀਨਧੀਮਹਿਕੈਕਹਤਿਕਰਮਸੀਈਸੀਈਕੈਸੇ
 ਵਹੁਪਾਵੈ॥੧੦੧॥॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਰਮਿਟੀਭਟੇਤਿ

ਅਪਨੈ ਭਾਖ ਜਲਾਇ ਕੈ ਆਇਓ ਆਇ ਕੈ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਜ ਸਵਾਰ
 ਤੇਰੇ ਇਸੀ ਆਹ ਬਡ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਨ ਪਾਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤ
 ਤਖੈ ਪੈ ਮਕਾਹਿ ਰਹਾਇਓ ਐਸੇ ਤੇਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਗਹਿਓ ਆਪਸ
 ਨਮਾਓ ਤਕਹਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਇਓ ॥੧੦੩॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ॥ ਰਿਖ ਮਾਨ ਕੇ
 ਬੇਦ ਪੈ ਤੇ ਸਕ ਲੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੀ ਪਰਮ ਹੰਸ ਕਾ ਵੈ ॥ ਜਾਹ ਕਾ
 ਕਾ ਵਨ ਠਉਰ ਨਹੀ ਤਹਾਏ ਕਾ ਕਾਲ ਕੇ ਕੈਸੀ ਪਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਕ
 ਤੇ ਬਖੀ ਬਾਤ ਪਰੇ ਜਾਹ ਸੰਤ ਜਾਇ ਕੈ ਨਿਸਚੇ ਲਗਾਵੈ ॥ ਦੁਖੈ ਤਕ
 ਦੂਰ ਕੀਰਿ ਪਲ ਮਹਿ ਭਗਵੰਨ ਭੀਸੰ ਤਕੇ ਨਾਮ ਪਿਆਵੈ ॥੧੦੩॥
 ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਸਹੁ ਪਕੇ ਨਿਸਚਾ ਜਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਕਾਹਟਾ ਉਸਕਾ

ਚਪੈਲਖਾਨੀਸਾਕੈਕੋਇ॥੧੦੬॥॥ਜੋਰਣਾ॥॥ਜੈਸੇਸੁਕਪ੍ਰਭਲਾ ੧੮੨
 ਇਜਹੁਭਰਖਅਉਦਤਾਕੇਸੇਸਾਕਾਦਕਥੀਆਦਿਸਹੁਪਲ
 ਖਿਓਸਭਤਿਆਗਕੈ॥੧੦੭॥॥ਜੋਰਣਾ॥॥ਲਾਜਲੋਕਕੋਤਿਆ
 ਗਕੈਨਗਨਭਏਨਿਹਿਲਾਜਾ॥ਫੁਲਪਹਿਗਵਾਛੋਰਿਓਅਵਰਜ
 ਗਤਕੈਸਾਜਾ॥੧੦੮॥॥ਕਹਿਭਾ॥॥ਮੈਕੋਕਹਿਭਾਖੀਕਹਿਧੂਹਿਧੂਕੀ
 ਸਾਖੀਪਰਾਸਗਠਿਓਆਖੀਤਮਧੂਹਿਜੈਸੇਹੋਤਹੈ॥ਧੂਹਿਤੋਨਿਰਲ
 ਜਹੋਇਮਾਤਪਿਤਾਦੀਏਖੋਇਜਾਤਪਾਤਕੁਲਤਪੋਇਮਾਨਿਓਅ
 ਦੁਤਹੈ॥ਤੇਰੀਕਿਆਸਕਤਹੈਨਜੋਗਭਾਉਭਗਤਹੈਲੋਕਨਕੋਠਗ
 ਤਹੈਕਬੂਹਸੇਕਬੂਹਤਹੈ॥ਅਵੈਸੇਨਹੋਤਹੈਕਥਾਵਾਕੀਸਰਬਹੈ

ਜੇ ਉਦੈ ਸੇ ਨਾਹੈ ਤੈ ਤਉ ਕਹੇ ਸਰਵ ਨਖੋ ਤਪੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਜਿਉ ॥
 ਹਮ ਜਾਨੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਿਖ ਪਰਮਾਰਥ ਪਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਪ
 ਰਾਸ ਗਾਧੂ ਹਿ ਸਮ ਮੋਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਜਿਉ ॥ ॥ ਕਹੇ ਤੁਮ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਤੀਤ ਹਨ ਕੀਚਾ ਹਿ ਪੈ ॥ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਮਾਨਤੁ ਠਪਹਰ
 ਵੇਤਿ ਆਗਧਰਿ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਜਿਉ ॥ ॥ ਸਿਖਾਉ ਤਾਰ ਜੀਵ ਕ
 ਉਤਾਰ ਕਰਤ ਵਸਥੀ ਉਤਾਰ ਪਰੇਗੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੋਖ ਉਤਾਰ ਹੀ ਕ
 ਮਨ ਮੈ ਤਹਿ ਗਰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਭਰੇਗੇ ॥ ਸਰਬ ਤਿ ਆਗ ਅਤੀਤ
 ਭਏ ਤਬ ਹਉ ਮਾਤੇ ਸੰਗਲ ਬਾਂਧ ਪਰੇਗੇ ॥ ਅਨਕ ਅਤੀਤ ਠਿਕ
 ਹਿਜਗ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਓਹਿ ਗਰੇ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਗਰੇਗੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਜਿਉ ॥

ਅਪੋਸਿਖਬਨਾਈਐਦਰਸਨਭੇਖਬਨਾਇ।ਦੇਵਰਿਖਅਉਗ
 ਜਰਿਖਕਹੋਸਭੀਕੋਜਾਇ॥੧੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਸੁਨਪਾਵਹਿਰਿ
 ਖਦੇਵਪਰਾਸਰਕੋਸਿਖਮੈੜੇ॥ਅਦੀਖਿਆਤੁਮਲੇਵਪਰਮ
 ਅਤੀਤਕਹਾਵਹੁ॥੧੧੨॥ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥॥ਪਰਾਸਰਿਕਹਿਓ
 ਸਰਬਦੇਖਅਤੀਤੀਤੈਸੇਪੰਥਗਾਇਓਸਦਾਮਨਚੀਤੀ॥ਪੁਛੋਇ
 ਨਕੈਸੇਅਤੀਤੀਕਮਾਈ॥ਕਹੋਸਰਬਾਤਿਆਗਿਓਸਭੀਭੈਦੁਗਾਈ
 ॥੧੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਅਨਅਤਮਕੋਤਿਆਗਤੇਕੀਨੋਨਾਰਿਤਿ
 ਆਗਾ॥ਬਾਹੁਰਿਤਿਅਗਵਿਖਾਵਹੀਅੰਤਰਿਲਾਗੀਆਗਾ॥੧੧੪
 ॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਤੀਨਗੁਨਕੋਤਿਆਗਮੈੜੇਕਹੋਅਤੀਤਸੋ॥ਪਰਾਸਰ

ਕੇ ਅਭਗਐ ਸੈ ਕਉ ਦੇਖਿ ਥਿ ॥ ੧੧੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਹੀ
 ਰਧਾਰੀ ਤੀ ਨਿਗੁਨ ਪਾਰੇ ॥ ਐ ਸੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰੀ ਗੁਨ ਬਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
 ਸਹੀ ਰਦੇਖਿ ਥਿ ਐ ਸੈ ਕੋ ਅਤੀਤੀ ॥ ਨਮਾਤ ਮਹੁ ਪਰੇਖਿ ਥਿ ਅਤੀਤ
 ਨਮੀਤੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ਲਗੀਆ
 ਗਾਗੀਆਨੀ ॥ ਜਲਿ ਥਿ ਸਹੀ ਰਤਾਂ ਮੈ ਸੋਈ ਅਤੀਤ ਜਾਨੀ ॥ ੧੧੭ ॥
 ਕਵਿਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੈ ਜਲਾਇ ਥਿ ਕਹਿ ਰਾਖੇ ਛੋਰ ਪਾਇ ਥਿ ਕਹਿ ਦੇ
 ਖਿ ਥਿ ਦਿਖਾਇ ਮੈ ਤੇ ਸਤੀ ਕੁਮਾਨ ਲੈ ॥ ਅਤੀਤ ਕਹਿ ਨਾਹਿ ਸਭ
 ਕਹਿ ਸਤ ਪੀਕੇ ਆਹਿ ਬਿਸਨਿ ਜੋ ਸਮਾਹਿ ਸੋ ਬਿਸਨਿ ਗੁਪਤ ਮਾ
 ਨ ਲੈ ॥ ਗੁਪਤ ਪੁਕਾਰੇ ਲਾਸ ਕੈ ਸੇ ਅਤੀਤ ਖੇਲਾ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਸਾ

ਬਮੇਲਾਸੀ ਸਿਵਗੁਰਸਤਬੀਨਲੈ ॥ ਜੋਬ੍ਰਮਾਬ੍ਰਮਚਾਰੀ ਸੋਰਖੇਸ ॥ ੧੮੬
 ਗਾਨਗੀ ਛਿਰਿਬਾਤਲੈ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ਮਰੀ ਗੁਰਸਤਗਿਅੰਨਲੈ ॥ ੧੧੮
 ॥ ਏਹਗਾ ॥ ॥ ਮਰਾਚੇਲਾਜੋਤੈਕੈਸੇਅਤੀਤਤੁਮਹੋਇ ॥ ਮੈਥੇਕ
 ਪੇਪਰਸਗਬਡਕਾਇਓਸੋਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈਸੇਪੰਕਾਗੀਜਾ
 ਜਾਨਪਰਾਸਰਮੈਥੇਕੋ ॥ ਮੈਥੇਯਾਪੀਬਖਾਨਅਬਬਸਤ੍ਰਜਾਲੈ
 ਦੇਹਿਕੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਿਓਤਾਰਿਜਾਲੈਬਸਤ੍ਰ
 ਗਾਨਹੋ ॥ ਮੈਥੇਮੈਸੇਨਿਬਾਰਿਬਸਤ੍ਰਿਜਾਲੈਕੁਪੀਨਬਿਨਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ॥ ਕੁਪੀਨਭੀਜਲਾਇਮੈਥੇਜਾਲੀਹੋਇਖਾਇਵੇਖਬਾਹਰਲੈ
 ਬਾਇਸਭਬਸਤ੍ਰਜਲਾਇਹੋ ॥ ਬਸਤ੍ਰਅਭਿਮੰਨਦੇਹਿਗਾਬਿਚਿਮਨ

ਮਾਹਿਏਹਿਨਗਨਸੇਈਕੋਇਬਸਤ੍ਰਦੇਹਿਅਭਿਮਾਂਗਕੈਉਡਾਏਪੈ॥ਮੈ
 ਤੇਕੋਦੇਹਿਕਿਜਲਾਵਜੋਨਗਨਹੋਇਜਾਵਕਹਿਓਅੰਛਬਤਾਵਤੈ
 ਤੇਵਖੁਬਪਾਏ॥ਮੈਤੈਉਠਧਾਏਈਪਨਚੁਨਾਇਆਏਪਰਾਸਰ
 ਫੁਰਮਾਏਸਕਰੀਬੋਹੀਲਿਆਏ॥੧੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਹਿਤੁਮਾ
 ਹਾਅੰਤਪੁਸਦੈਸਕਰੀਬੋਹੀਜਾਨਾਦੇਹਿਜਲਾਏਮੁਕਤਿਹੋਇਤ
 ਉਜਲਤੇਸਭੀਮਸਾਨ॥੧੨੩॥ਸੋਹਣਾ॥ਐਸੇਨਗਨਨਹੋਇ
 ਗੁਣਤਿਆਗਕੋਤਿਆਗਕਹਿ॥ਗੁਣਤਿਆਗਜਬਖੋਇਪਾ
 ਛੇਆਪੇਆਪੈ॥੧੨੪॥ਸੁਯਾ॥ਐਸੇਨਗਨਪਰਾਸਰਹੋਤਭਏ
 ਸਭਦੇਹਿਅਭਿਮਾਂਗਜਲਾਇਪੂਕੈ॥ਜਉਦੇਹਿਜਲਾਇਕੈਨਗਨ

ਜੈ ਠਿਰਿ ਦੇਹਿ ਮਿਲੈ ਕਹੂੰ ਆਇ ਪੁਕੈ ਚਾਹੀ ਅੰਤ ਹਿਲੈ ਕਪੜੇ
 ਕਕਰੈ ਕਿਆ ਠਾਇ ਦੇਹਿ ਗਵਾਇ ਪੁਕੈ ਨਗਨ ਵਪੀ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਲਵੈ ਦੇਹਿ ਤੇ ਦੇਹਿ ਸਮਾਇ ਪੁਕੈ ॥੧੨੫॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਕਥਾ ਪੂਰਿ
 ਅਬ ਸੁਲੇ ਪਰ ਜਾਨ ਕਹੂੰ ਸੁਧਾਗਾ ਅਪਨ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜਾਲੀ ਐ ਠਿਰਿ
 ਐ ਸੇਬ ਲੇਨ ਬਾਗ ॥੧੨੬॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਦੇਹਿ ਕਰੇ ਜੇਨਾ ਸਠਿ ਰੇ
 ਹਾਥ ਨ ਆਵਹੀ ਮਨੁਖ ਜਾਨ ਮਸੁਖ ਹਾਸ ਕੀ ਜੈ ਭਜਨ ਗੁਧਿ ਦਕਾ ॥
 ੨੭॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ਜੇ ਪੁਛੈ ਭਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁੰਕਾਗਿ ਜਾਨ ਗੁਧਿ ਦਤੇ
 ਵਰਕਈ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਗੁਧਿ ਦੁਸੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਦੇਖੈ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਸੇਈ ॥ ਜਉ ਨਗਨ ਹੋਵਨ ਕੀ ਚਾਹਿ ਕਰੈ ਤਉ ਸੁਖੁ ਮਾ ਅੰਕਰ ਜ

ਲਾਇਜੋਈ॥ ਜਲਨਮੈਨਮੇਰੋਕਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਾਜਹਿਸੁਖਮਅਹੰਕ
 ਰੋਕਈ॥ ੧੨੮॥ ਸੁਖਮਅਹੰਕਾਰਕੀਬਾਰਤਾਪੁਛੈਪਰਸਨਬਚ
 ਇ॥ ਗੋਬਿੰਦਤੇਭੀਨਜਾਨਲਾਸੁਖਮਸੋਈਕਹਾਇ॥ ੧੨੯॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਚਾਹੀਐਭਰਮਤਿਆਗਿਸਰੀਰਅਨਿਤਪਛਾਨਕੈ॥ ਮੈੜ
 ਕੇਹੋਵਡਿਭਾਗਕਥਾਪੂਰਿਕੀਕਹੋਜੀ॥ ੧੩੦॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥
 ਪਰਾਸਰਬਖਾਨੀਕਥਾਪੂਰਿਕਾਹੇ॥ ਸਰੀਰੰਭਰਮਾਨੀਕਥਾਕਾਹਿਲਾਹੇ
 ॥ ਭਰਮਕੋਤਿਆਗੀਤੁਹੀਪੂਰਿਠਾਨੀ॥ ਕੋਐਤ੍ਰਾਕੈਸੇਲਖੰਗਿਆਨੀ
 ੧੩੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਯਹੀਹੈਉਪਾਇਅਤੀਤਹੋਵਹੁਵਾਹਿਵੀਹਿਨਿਰਬਾ
 ਨਪਦਮਹਿਸਮਾਹਿਅਤੀਤਹੋਇਤਰੇਗੇ॥ ਮੈੜਅਨਸਰਤਹੋਅਬ

ਛੀਲਕਾਹੋਕਰਤਾਜੋਕਾਸੋਬਰਤਾਅਤੀਤਿਮੇਹਿਕਰਗੈਪਰਸ
 ਰਬਖਾਨੈਹਮਅਤੀਤਪੁਨਜਾਗੈਡੰਡਕਰਮੰਡਲਨਮੇਨਸੀਨਿਆਸ
 ਥੈਗਗੀਨਬੀਨੇਮਿਲਦੁਭਤਾਕੈਸੇਹਰਗੈਮੈੜੇਕਹਾਂਜਾਵੈਚਕਾ
 ਸੀਸਕੀਕੈਲਾਵੈਪਰਾਸਰਸੁਨਾਵੈਅਤੀਤਹੋਇਉਪਰਗੈ॥੧੩੨
 ॥ਦੇਹਗਾ॥ਮੈੜੇਕਹੋਅਤੀਤਕਰਨਾਮਹਿਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ
 ਤੀਤਮਹੀਮੁੰਡੀਐਛਿਰਿਉਗਵੈਸਾਜਿਸੁਭਾਇ॥੧੩੩॥ਸੋ
 ਠਾ॥ਮੈੜਾਮਨਹੀਜਾਂਨਤੁਏਸਿਖਾਵਾਉਸਿਖਕਰਿਨਾਖਅਰੁਕੇ
 ਸਸਦਾਨਬਦਤਗਤਪੈਨਿਸਦਿਨਾ॥੧੩੪॥ਸੋਠਾ॥ਮੈੜੇਕ
 ਹੋਮੁਹਿਜੇਗੁਨਖਕੇਸਕਟਾਵਾਪੁਨਹਿਕਬੁਧਪਰਾਸਰਕਹੋਕਿਅਹੋਗੁ

ਅਗੇਰੀਸਹਿਬਚਤੈ॥੧੩੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਮੈੜਕੋਅਬਰਤਪਰਮ
 ਹਕੋਮਤਰਵੀਐ॥ਅਤੀਤਤੁਰਤੁਪੀਤਮੈੜਕੋਅਬਰਜਪੈ॥੧
 ੩੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਤੀਤਹੋਵਉਤਉਕਰਤਨਹਿਕਹਤੋਹੁਅਤੀਤ
 ॥ਬਾਤਨਮਹਿਬਹਿਕਵੇਤਅਜਬਤੁਮਾਹੀਰੀਤ॥੧੩੭॥ਸੁਯਾ॥
 ਅਤੀਤਹੋਵੈਅੰਕਾਰਵਧੈਕਛੁਨਹਿਸਪੈਕੋਸਰਬਤਿਆਹੀ॥ਈਸ
 ਹੋਇਦਿਆਸਮਿਲੈਮੁਹਿਸੰਤਮਿਲੈਅੰਤਹਿਮੈਲਥਾਗੀ॥ਮਨਚ
 ਹਤੈਪਦਪਾਵਨਕੋਲੋਕਸੁਪਨਸਮਾਨਕੋਵਡਭਾਗੀ॥ਬਡੋਕੋਬਡਿ
 ਆਈਲੋਅੰਕਾਰਬਪਿਰਿਅਗਅੰਤਰਥਾਗੀ॥੧੩੮॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਮੈੜਕੋਅਚਾਰਿਹੋਪਾਵੈਆਪਸਹੁਪਾਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੇਲਖਪ੍ਰਮਾਤ

ਮਮਨੁਪਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਮੁਲਗਿਅੰਨਕੋਖੋਜਨਸਾਕਤਹੋਪੀਚ
 ਬਰਖਕੋਪੁਹਿਜਿਉਹੋਇਲਖੋਵੋ ॥ ਸਰੁਪਪਾਵਨਕੀਮਨਿਰਲਜਨਕ
 ਲਜਲਾਹਿਕੈਸਕਲਭਰਮਚੁਕਾਵੋ ॥ ਅਪੰਡਤਨਾਉਪਦੇਸਕਰ
 ਹਿਸਭਮੁਲਕੀਬਿਰਥਾਅਪਸੁਨਾਵੋ ॥ ਪਰਬਿਰਥਾਯੇਹੀਸਮਝਏ
 ਵਹੁਸਰਬਏਕਤੁਹੀਨਹੀਅਵਰਪਿਆਵੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਅਬਕਰਮੁਹਿਮੈਕੋਹਿਉਸੁਨਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕੋ
 ਅਰਥਕਪੁਤਬਤਫੁਦੇਉਲਖਾਇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਧੋਤੀਪਾ
 ਰੇਅੰਗਮਾਣਾਟੀਕੋਪਾਰਕੋ ॥ ਮੈਕੋਹੀਨਿਸੰਗਤੁਮਹੀਕੋਹੋਜੁਜਾਵ
 ਤੇ ॥ ੧੪੨ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਸੋਈਬ੍ਰਹਮਜਾਨਲੇਵੈਅਉਰ

ਭਰਮਸਥੀਬ੍ਰਾਮਚਾਰਿਕਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਾਮਚਾਰਮਚਾਰਅਪਾਰਪੁਰ
 ਕਪੁਚਾਰਮਚਾਰਨਬੀਚਸਮਾਵੈ॥ ਰਮਭੰਡਕਮੰਡਲਨਪਾਰਜਾਨੈ
 ਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਕੋਸੁਰਕਾਸੀਲਖਾਵੈ॥ ਕਪੁਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਤੀਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਸੋਈਜੋਬ੍ਰਾਮਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਮੈਰੋਕੋਓਪਦੇਸਕਰਿਸੀਤਸੁਖਪੋਇਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੋਤਾਹਮਨਾਦਿ
 ਖਤੇਆਪੇਆਪਲਖਾਇ॥ ੧੪੪॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਰਸਥਾਮਲਕੀ
 ਕਪੁਕਾਥਮੈਰੋਕੋਪਰਾਸਰੇ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਅਕਾਥਆਪੇਆਪਹੁ
 ਬਿੰਦੀ॥ ੧੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਭੈਉਪਾਜਿਓਕੋਮੈਰੋਭਸਮਕਰੇਮ
 ਤੁਚਾਇ॥ ਤੁਮਾਕਿਆਸਭਕੋਭਸਮਕਰਿਅੰਗਲਈਪੈਲਾਇ॥

੧੪੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਾਖੋ ਸਕਤ ਸੁਜਾਨ ਸਭ ਜਗ ਜਾ ਲੋ ਜਾ ਲੋ ਕੋ॥ ੧੪੭॥ ਕਥਿਤਾ
 ਮੈ ਤੇ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨ ਠਿਰਿ ਪੁਛੋ ਕਰਿ ਦੀਨਤਾ॥ ੧੪੮॥ ਕਥਿਤਾ
 ਕਪਟੀ ਹੋਇ ਭੈ ਕਰੇ ਪੂਰੀ ਪੂਨ ਕਬੀ ਪਰੇ ਐਸੇ ਭੈ ਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵੇ
 ਕਜਾਨ ਲੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਬਖਾਨੇ ਐਸੇ ਕੈ ਸੇ ਸਹ ਆਨੇ ਤੁਮ ਬਿਨ ਕਉਨ ਜਾਨੇ
 ਏਕਤਾ ਹੀ ਐਸੇ ਮਾਨ ਲੋ॥ ਪਦ ਦੰਨ ਏਕ ਜਾਨ ਤਾ ਕਾ ਕਹੈ ਗਾਨ ਅਉ
 ਟੁਠ ਜਉ ਬਖਾਨੇ ਤਿ ਆਗ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲੋ॥ ਪਰਾ ਸਰ ਜਾਨਾਈ
 ਤੁਗ ਅਵਿਦਿ ਆਤੋ ਹਿਭਾਈ ਅਉ ਤੈ ਨ ਠਹਿਰਾਈ ਜਉ ਆਪ ਕਉ
 ਪਛਾਨੈ ਤਉ ਯਾਹਿ ਏਕ ਗਿਆਨ ਲੋ॥ ੧੪੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਪਨੀ
 ਅਵਿਦਿ ਆਤੋ ਭਇਓ ਤਾ ਕੋ ਭੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਮੈ ਤੇ ਐਸੇ ਭਾਖ ਬੋਲ ਸਮ

੧੮੮

ਭੁਦੇਖਮਾਮਾਸਿ॥੧੪੯॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਕਾਗਿਓਪਰਾਸਰਤਾਗਿਓ
 ਟਾਯਾਗਿਓਚਾਰਏ॥ਨਿਸਅਪੇਰੀਮਾਗਿਰਜਾਨੈਸਰਪਕਾਦਿ
 ਓ॥੧੫੦॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਮੈਤੋਕੋਸੁਨਾਇਸਰਪਅਵਿਦਕਜਾਗਿ
 ਓ॥ਕਛੁਦੁਖਭਾਗੇਨਾਗਿਤਾਕੋਕਾਗਿਉਪਾਵੈ॥੧੫੧॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਪਰਾਸਰਠਿਰਿਸਮਝਾਇਦੁਖੁਜਾਨੇਸੁਪਕਾਦਿਓ॥ਤੈਸੇਭੁਭਾਵ
 ਪਾਇਈਸਬਾਮਜੀਵਜਾਦੁਖੀ॥੧੫੨॥ਸੁਯਾ॥॥ਮੈਤੋਕੋਤ
 ਮਐਸੇਕਾਕਛੁਤਿਆਗਕਰਕਛੁਪੈਪਰਾਜਬਪ੍ਰਿਥਮੇਪ੍ਰਸਾ
 ਕੀਓਤੁਮੇਜੋਓਪਾਉਕੋਸੋਓਚਿਤਧਰਾਤਬਤੁਮੇਕਾਗਿਓਆਪ
 ਆਪਾਗਿਓਅਬਐਸੇਕਾਕਛੁਕਰਤਉਸੇਰਾਪਰਾਸਰਕਾਗਿਓ

ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਚੈ ਨ ਬ੍ਰਹਮਨ ਜੀਵਨ ਟੀਸ ਭਰੋ ॥੧੫੩॥ ਚੈ ਹਰਾ ॥ ਜ
 ਬਤ ਕਜੀ ਵ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਹਿ ਬੀਪ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਕਿ ਅ
 ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਦੀ ਸੈ ਜੀ ਵ ਬਿਲਾਸ ॥੧੫੪॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰ
 ਤਾ ਜੀ ਜੀ ਵ ਕਾਹੁ ਪਬਤਾਇ ਦੇਹਿ ॥ ਮੈ ਤੇ ਆਖੇ ਕਾਹਿ ਜੀ ਵ ਕਬੀ
 ਨਹਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਿ ॥੧੫੫॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਹੁ ਪਾਨ ਦੇਖਿ ਚਿਤਾਹਿ ਤੋ ਕੋ ਨ ਮਹਿ
 ਵਰਾਖਿ ਚਿ ॥ ਸੁਨ ਪਾਰਿ ਚਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰਮ ਪਰਾ ਕੀਰੀ ਤਹੈ ॥੧੫੬॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਨਿ ਚਿ ਨਾਮ ਤਿਸ ਕੋ ਪੁਛੁ ਉਤਾ ਸਕੋ ॥ ਕੈਸੇ ਪਾ
 ਵੇ ਆਗ ਮਵੈ ਭੀ ਸੁਨੈ ਕੈ ਆਖੇ ॥੧੫੭॥ ਭੁਜੀ ਗਛੰਦੁ ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਬਖਾਨੇ ਸਭੀ ਗੁਲ ਕਹੇ ॥ ਨਹੀ ਮੁਲ ਜਾਨੇ ਰਹੇ ਪਾਨੀ ਬਹੇ ॥ ਮੈ ਕੋ

ਹਿਓ ਮੋਹਿ ਉਦਾਸੀ ਬਨਾਵੈ ॥ ਪਹਾਸਹ ਕਹਿਓ ਬਨ ਭੂਤ ਪਹਿਜਾਵੈ ॥
 ੧੫੮ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਜਿਨ ਅਉ ਭੂਤ ਠਿਕੈ ਬਨ ਮੈ ਮਨ ਮੈ ਕਰਮਿ ਸਭਿਨ
 ਪਹਿਜਾਵੈ ॥ ਉਹ ਪਾਇ ਉਦਾਸ ਅਰਾਮ ਕਰ ਜੈ ਸੇਭੇ ਜਨ ਪਾਇ ਤੈਸੇ
 ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥ ਹੋ ਕਪਟੀ ਜਿਉ ਸਮਝ ਸਕੈ ਮਨ ਮਾਇਆ ਪੂਰਖ ਤੋ ਉਦਾ
 ਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਸਰੀਰ ਪੁਤ ਕਹੈ ਅਉ ਇਸਰੀ ਕਹੈ ਯਹਿ ਗੁਰ
 ਸਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਸਰੀਰ ਪੁਤ ਕਹੈ ਸਤਗੁਰਿ ਸਿਓ ਸਭ
 ਹੀ ਅੰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਗੁਰ ਸਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਤੀਤ ਸੋਈ ਆਕਾਲ ਜ
 ਨੈ ਅਉ ਦੇਹਿ ਅਸਤ ਕਉ ਕਾਲੀ ਪਾਵੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਕਹਿ ਚਿਤ ਚਾਹਿ
 ਠ ਸਿਓ ਸੋਨਹਿ ਅਪਕਾਰੀ ਨਹਿ ਬਚਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਰੁਪ ਅਤੀਤ ਜ

ਈਸੁਖੀਤਲੋਸੁਨਤਬਚਨਅਪਾਵੈ॥ ੧੬੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਨਾਮ
 ਹੁਪਕਭੇਦਨਹਵਿਰਤਭਇਓਤਬਜੀਵਨਮਹਾਭਰਮਕਰਿਜਾਨੈ
 ॥ ਨਾਮਹੁਪਸੁਪ੍ਰਕਾਸਨਾਪੀਏਕਤੋਪਿਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਮਾਨੈ॥ ਅਪ
 ਨੇਅਪਮਹਿਮਗਨਹੋਅਹਿਕਾਰਚਉਰਾਸੀਕੋਰਾਪੁਬਖੈਨਾਸੀ
 ਤਸਭੀਉਪਦੇਸਤਪੈਨਾਮਹੁਪਤਿਆਗਅਕਾਲਪਛਾਨੈ॥ ੧੬੧॥
 ॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਕਾਮਅਉਕ੍ਰੋਧਮਾਓਤਸਾਹੀਇੰਦ੍ਰੀਯਸਤਾਹਿਸ
 ਮਾਲਕਰੋ॥ ਨਾਮਹੁਪਕੋਨਾਸਜਾਨਿਓਬਜਾਹੀਤਬਜੀਵਤਇੰਦ੍ਰੀਯੈ
 ਮਾਲਕਰੋ॥ ਗੁਰਜਬਾਤਮੈਤੋਤੁਪ੍ਰਗਟਿਕੋਰਪਰਾਸਰਮੈਤੋਪਰੋ
 ਰੋਏਕਨਗਟਿਨਜਾਨਲੋਖੁਚੀਦੁਰਕਰਤਉਅਤੀਤਖਰੋ॥ ੧੬੨॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਮ ਐਸੇ ਕਛੁ ਕਾਤੋ ਅਤੀਤ ਗ੍ਰਾਸ ਤਛਾਹਿ ॥ ਠਿਰਿ
 ਐਸੇ ਕਛੁ ਕਾਤੋ ਹੋਤ ਅਤੀਤ ਕਿਉ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਕੋਪਹਾਸਹਤ ਹਿਯਹਿ ਅਤੀਤ ਪਛਾਨੀ ਐ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨ ਕਛੁ
 ਨਾਹਿ ਅਵਹਸਭੀ ਜਗਮਿਥਿਆ ॥ ੧੬੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਬ ਐ
 ਸੇਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਕਿਆ ਅਤੀਤ ਕਿਆ ਗ੍ਰਾਤ ॥ ਮੈਰੇ ਤਹਿ ਤਬ ਕ
 ਹਤਿ ਹੈ ਅਨਾਹੀ ਕਛੁ ਦਸਤ ॥ ੧੬੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕੋਪਹਾਸਹਤ
 ਹਿ ਅਤੀਤ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਪਾਹਿਗੋ ॥ ਮੈਰੇ ਕਾਤੇ ਨਾਹਿ ਮੁਏ ਕਾਝ ਭੈ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਮਾਨ ਜਾਨਿਓ ਸਭੀ ਨਾਮ ਹਿੰਕ
 ਰ ॥ ਕਾਝ ਭੀ ਨਾਮ ਅਉਰੁ ਪੈਤੀ ਕੋ ਕਿਆ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸੋਹਣ

ਕੇਹੇਪਰਸਰਬਾਤਤੁਭੀਪੂਰਿਸਮਾਨੈ॥ ਕਥਾਪੂਰਿਸੁਦਤਾਤਅਥ
 ਅਧਕਾਭਪਛਾਨਿਓ॥੧੬੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੋਹਮੈਕੈਬੈਨਅਥਅਤੀ
 ਤਾਮਹੋਤੀ॥ ਤਥਾਹੋਵੈਸੁਖਚੈਨਭੇਖਅਪਨਦੀਜੀਐ॥੧੬੯॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਅਤੀਤਬਿਖੇਨਹਿਭੇਖਕਛੁਭੇਖਅਤੀਤਅਤੀਤਾਮੈ
 ਕੇਕੋਪਰਸਰੇਕਥਾਪੂਰਿਕਹੁਮੀਤਾ॥੧੭੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੋਪਰ
 ਸਰਤਾਹਿਨਿਸਚੇਤਹਿਨਦੇਖਾ॥ ਰਸਮਕਰਗੋਚਾਇਕਿਆਜਾ
 ਨੇਸਤਮੀਕਾ॥੧੭੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਮੈਤੋਵਿਚਕਛੁਨਾਹਿਈਸਰ
 ਰਸਮਤੁਮਕਰਤਾ॥ ਪਰਸਰਕਾਤੇਤਾਹਿਈਸਰਕਉਨਜਲਾਇ
 ਈ॥੧੭੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਮੈਕੇਕੋਮਾਹਾਜਜੀਕਥਾਪੂਰਿਬਖਿਆ

ਆਨਾ ਧੂਹਿ ਅਸੁ ਮਤਿ ਸੀਤ ਪਿਆਏ ਸੁਖ ਤੁਜਾਨਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸੋਰ
ਠਾ ॥ ॥ ਆਏ ਮਾਪਤ ਕਾਮ ਅਪਤ ਕਾਮ ਅਚਾਰੀ ਮੈ ਰੋਕੇ ਹੋਵਹਿ
ਖਾਮ ਰਾਜ ਪੁਤ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੬੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ
ਤਾਹਿ ਸੀਤ ਪਰੇ ਜਨ ਨਹਿ ਰਖਹਿ ਜੇ ਸੀਤ ਕੇ ਰਾਹਿ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਥਾ ਸੁਨਾ
ਵੇਚੇ ॥ ੧੬੫ ॥

॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਜਲ
ਰਹਿ ਕੀ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਤੀਨ ਮਾਸ ਮਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਰੀ ਤਾਏ ॥ ਜੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਗੀਤ ਪਰੇ ਜ
ੜਭਰਥ ਜਾਤਾਂ ਚਲਿ ਕੈ ਆਏ ॥ ਜੜਭਰਥ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਪਸੇਤੁ
ਮਕਉ ਨ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਹੋ ਰੁਪ ਬਤਾਏ ॥ ਜੋਇ ਦਿਆਲੁ ਆਏ ਹਮ ਪਹਿ

ਬਿਆਖਭਈਯਾਮੁਹਿਕਾਹਿਦਿਵੇਏ॥੧੬੩॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬ
 ਇੰਦੁਐਸੇਕੋਕਠਨਤਪਸਿਆਕੀਨਾ॥ਜਬਆਏਹਮਰੀਤਕੈਤ
 ਉਪੁਛੈਕੋਪਰਬੀਨਾ॥੧੬੪॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਜੋਚਹੋਸਦੇਹਿਜਤ੍ਰਭ
 ਥਕੋਹਕਹੋਦੇਹਿਗੋ॥ਮਾਗਕਹੀਸੇਥੇਹਿਕੇਅਪਨੀਸਕਤਪਰਾਵੈ
 ॥੧੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਹਿਇੰਦੁਸਕਤਨਗਾਖੋਬ੍ਰਹਮਾਪਹਿਲੈਦੇ
 ਹਿ॥ਜੋਚਹੋਸਲੈਦੇਤਹੈਐਸੇਬਚਨਕਹੋਹਿ॥੧੬੬॥ਸ਼ੁਯਾ॥॥ਜ
 ਤ੍ਰਭਰਥਕਹਿਓਜਾਹੁਇੰਦੁਕੋਅਬ੍ਰਹਮਾਤਪਕਰਲੇਪੁਰਿਤਾਈ॥
 ਮੀਗਤੇਥੇਕਿਆਮੀਗਨਾਹੈਨਹਿਆਪਰਜੈਕਹਿਅਵਰਰਜਾਈ॥
 ਬਹੁਹਿਸੁਮੇਰਵਹਿਓਕੰਦਰਾਇਮਹਿਬ੍ਰਹਮਕੋਪਿਆਨਲਗਾਇ

ਓਪਾਈ। ਚਾਰਮਾਸਵੀਤੇਤਪਕੋਕਰਤੇਬ੍ਰਹਮਾਪੋਇਪ੍ਰਸੰਨਤਿਰਿ
 ਦਰਸਦਿਖਈ॥ ੧੮੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਹਿਓਪੁਤ੍ਰਤੁਮਧੀਨਪੋਕਠਨਤ
 ਪਸਿਅਕੀਨ॥ ਤੀਤੇਹਮਪਰਸੰਨਪੈਵਰਮਾਗੋਪਰਬੀਨ॥ ੧੮੧॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਜਤੁਭਰਥਕੋਮੁਖਚਾਰਡੰਡਕਰਮੰਡਲਪਾਥਮਹਿ॥ ਅਵਰਾ
 ਪੀਕਛੁਪਾਠਹਮਕੋਕਰਿਤੇਦੇਪੁਰੇ॥ ੧੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਜਿਚਾਹੁਸੋ
 ਦੇਹਿਸਕਤਹਮਾਠਮਾਹਿਐ॥ ਪਹੁਸਤਬਾਤੈਦੇਹਿਦਾਰਾਸਭਕੋਦਿ
 ਸਨਜੀ॥ ੧੮੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਜਤੁਭਰਥਤਾਹਿਕੋਕਛੁਤੁਮਤਕ
 ਨਹੋਹੁਜਉਦਿਸਨਤਕਅੋਤਉਦਿਸਨਕੋਚਿਤਾਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਛੁਰਮ
 ਏਧਿਰਥਾਅਵਰਨਜਾਏਮਾਗੇਸਪਾਏਕਹਿਓਧਿਸਨਿਕੋਦੀਦਾਰੀ

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਭਾਏ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾਸ਼੍ਮ ਮਹਿ ਜਾਏ ਇਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਨਸਾ
 ਏ ਬਿਸਨ ਦਰਸ ਪਾਇਸੇ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਜੈਸਿ ਪਾਰੇ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾਸ਼੍ਮ ਮਹਿ
 ਪਾਰੇ ਤਹਾਂ ਪਿਆਨ ਜਾਇ ਪਾਰੇ ਖਸਵ ਮਾਹਿ ਹੀ ਖਲੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥
 ਖਸਵ ਮਾਹਿ ਬਿਤਾਇ ਹੋ ਜਪ ਸੇਤ ਪਸੇਤ ਤਕਾ ਲਪੀ ਬਿਸਨੈ ਅ
 ਏ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਜੀ ਅਹੋ ਬਚਾ ਬੇਡੇ ਪਿਆਨੈ
 ਲਾਏ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਅਸਟੰਗ ਡੰਡ ਉਤਕੰਠ ਬਿਦੁ ਕਤ ਪੁਜਾ ਕ
 ਰਿਚਰਨ ਲਗਾਏ ॥ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਕੋ ਬਰਮਾ ਗਇ ਹੋਤ ਤਕਾ ਲ
 ਦੇ ਉਜੈ ਸੇ ਮਾਭਾਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਕੇ ਹੋ ਜੈ ਮਾਹਿ
 ਹੋ ਕਹੈ ਬਿਸਨ ਕਹਿ ਦੇਹਿ ॥ ਦੇਵ ਅਪੋਨ ਆਪ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਪ ਹੋਏ ॥

੧੮੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਕਤੀ
 ॥ ਤੁਮ ਦਰਸਿ ਰਤਾ ਜਤੁ ਮਕਉ ਕੈ ਸੇ ਸਕਤੀ॥ ੧੮੭॥ ਭੁਜੀ ਗਛੈ
 ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹਿ ਬਖਾਇਓ ਵਹਿਨੀ ਸਹੁ ਪਰਾਨੀ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਮਹਿ ਸਮਾ
 ਇਓ ਅਉ ਸਰਬ ਮਹਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਤੀ ਤੇ ਆਪ ਆਪੀ ਨਹੀ ਦੁਐ ਤਪ
 ਹੀ॥ ਸਰਬ ਵਿਸਯ ਹਿ ਪਰਤਾਪੀ ਪ੍ਰਕਾਸਯ ਹਿ ਮਾਰੀ॥ ੧੮੮॥
 ਏਹਾ॥ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਤੁਮ ਤਕ ਕਛੂ ਨ ਕੋਮਾ॥
 ਆਪਨਾ ਆਪ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਮਹੀਰ ਮਤਾਰਾ॥ ੧੮੯॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਆਏ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਪੁ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਬ ਜਾਤੀ॥ ਕਠਨ ਤਪ ਸਿ ਅਕਾ
 ਹੁ ਜਉ ਸਹੁ ਪਤੈ ਜਾਨਿਓ॥ ੧੯੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਤੁਮ ਦੇਖ ਤਸੈ ਕੈ

ਦਾਤਾ ਜੋ ਪਰਦੇਖ ਲਿਖਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਕਉ ਲੇਵਤਾ
 ਸਦਾ ਦੇਕ ਅਖੰਡ ਹਰਿ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮੈ ਤੇ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਖ ਲਿਖਿ ਸੰਤ ਵਿਸ
 ਨ ਸੇ ਨਹਿ ਕਛੁ ਨਾਤਮਾ ਜੋ ਗਾਯ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਕਿਆ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਪਰ ਪਿਸਿ
 ਨਾ ਦੇਕ ਅਕਾਲ ਸਿੰਘਾਤਮਾ ਜੋ ॥੧੮੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ
 ਹਿ ਸੰਤ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਗਏ ਤਿਹਿ ਪਾਸਾ ਅਪਤ ਕਾਂ ਅਵਹਿ ਆਵਹਿ ਅਪਤ
 ਕਾ ਮਉਦਾਨਾ ॥੧੮੭॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਕ ਸਰੂਪ ਕਉ ਜਾਨ ਆਵਾਜਾ
 ਨਾਨ ਸੰਤ ਦੇ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਅਖਿਅਨ ਅਗੇ ਕਥਾ ਸਰਵਨ ਕਰਿ
 ॥੧੮੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਵਨ ਜਾਨ ਸਰੂਪ ਅਵਰਨ ਦੁਤੀ ਆਜਾਨੀ
 ਐ ਜਾ ਕੀ ਸਮਝ ਅਨੁਪ ਸੰਦੁਤੀ ਆਦੇਖ ਨਹੀ ॥੧੮੯॥ ਕਥਾ

ਸ੍ਰੀ॥ ਵਾਮਦੇਵਤਬਕਾਤੀਸਰਬਕਾਸਖਧੋਇਤਾਹਿ॥ ੧੯੮॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਸਰਬਕਾਸਿਵਤਾਹਿਸਿਵਕੋਕਾਜੋਤੋ॥ ਵਾਮਦੇਵਕਾਹਿ
 ਓਵਾਹਿਐਸੇਕੋਕਛੁਨਾਹਿਘਣੈ॥ ੧੯੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਛਿਰਿਮੂਹਿ
 ਕਾਹਿਓਮੀਤਕਾਹਿਐਕਾਹਿਜਾਗੁਗੇ॥ ਵਾਮਦੇਵਕਾਹਿਦੀਤਨ
 ਹਿਅਾਇਓਨਹਿਜਾਵਹੁ॥ ੨੦੦॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਤਬਮੈਕਾਹਿਓਤਾ
 ਸੋਕੇਆਇਆਦੇਖਿਓਨੈ॥ ਵਾਮਦੇਵਤਬਕਾਮਕਾਹਿਓਤੁਮਕ
 ਉਨਕਾਹਿਮੂਹਿਥੈਨਾ॥ ੨੦੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਮੈਨੈਕਾਹਿਓਤਾਹਿਦੇਖਸਿ
 ਵਪਕਤਖਾਹੇ॥ ਵਾਮਦੇਵਕਾਹਿਸਿਵਦੇਕਕੇਦੋਤੀਨਾਹੀ॥ ੨੦
 ੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਬਾਹੁਕਿਕਾਹਿਓਮੂਹਿਤਾਹਿਜਉਦੇਕਤਪਸਿਅਕਿਉ

੧੯੫

ਕੋਰਾਵਾਮਦੇਵਕੋਵੇਵਾਹਿਤਪਸਮਾਧਸਭਸਿਵਸਹੀ॥੨੦੩॥ਕਿਉਤੁ
 ਆਪੰਚਰੂਤਕਸਰੀਰਕਾਆਵਹਿਵਿਸਥੀਰਐਸੇਸਮਝਦੇਖਧੀਰ
 ਵਭੇਸਿਉਕੇਤਿਉਜਾਨਲੈ॥ਐਏਐਸੇਨਿਸਚੇਧਾਰਆਵਨਜਾ
 ਵਨਵਿਸਥਾਰਏਕਸਿਵਕੋਨਿਯਾਰਐਸੇਬੇਦਕੇਪਰਮਾਨੈ॥੨੦੪॥
 ਬਸੁਨੀਤੀਨਸੰਤਆਏਏਕਐਏਕਦਤਾਏਵਾਮਦੇਵਾਏਬਚਨ
 ਪੂਰਿਕਸੁਨਾਏਸੰਤੀਨਏਕਗਿਆਨਲੈ॥ਪੂਰਸੰਤਜਾਨਕੈਉਠਾ
 ਏਸਵਾਧਾਨਕੈਅਉਚਰਨਪੀਲਗਾਨਕੈਜਗਮਾਮਾਕੀਬਾਨਲੈ॥
 ੨੦੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਕਾਮਕਰਿਉਪੂਰਿਕਸੰਤਜਾਨਕਰਿਆਇ
 ॥ਅਮਕੇਸੰਤਨਜਾਨੀਰਿਸੰਤਮਟਲਪਦਵੀਕੋਪਾਇ॥੨੦੫॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤ ਬਥੈ ਨਤੁ ਮਸੰਤਾ ਸਮਸਾਰੋ ॥ ਅਵਸੁ
 ਤਕੇ ਜੀਐ ਨ ਸੁਖ ਮੁਖ ਕਾ ਪੁਕਉ ਨਸੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤਿ ਤੁਮ ਕਉ ਨਾਪਿਆਰੇ ॥ ਅਵਸੁ ਤਿਕ੍ਰਿਤਿ ਸਭਾ ਤਿਮ
 ਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤਿ ਮਕਉ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਿਉ ਤੁਮ
 ਮੇਸਮਾ ਵਉ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤਿ ਤੁਮ ਕਉ ਨ ਕਹੋ ਜੀ ॥ ਅਵਸੁ ਤਕ੍ਰਿਤਿ
 ਹਮ ਮੇਲਾ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤਿ ਤਉ ਹੁਪ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਿ
 ਉ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥ ੨੦੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕ੍ਰਿਤਿ ਮੁਹਿ ਹੁਪ ਕਾ
 ਅਵਸੁ ਤਕ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਮੋਹਿ ॥ ਪ੍ਰਸਿ ਅਚਰ ਜਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਚੁਪ ਕਹਿ
 ਹਿਉ ਖਲੋਹਿ ॥ ੨੦੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਵਸੁ ਤਕ੍ਰਿਤਿ ਚੁਪ ਕੈ ਮਤ

ਪੁਜੈ ਪ੍ਰਸਿਦਿਓ ਅਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਜੈ ॥ ਅਵਤਾਰ ਕਰਿ ਓਅ
 ਲਪਦਈ ਚਾਹੀ ॥ ਬਹੁਤ ਜੀਵੈ ਅਉਸਾਥ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ਤੁਮਹਿ
 ਪਅਟਲ ਕੋਚਾਰੋ ॥ ਲਜਾ ਮਾਂ ਨਹੋ ਇਮਹਾ ਪੀਜਾਰੋ ॥ ਕਬੀਲੁ
 ਨਿਰਿਅਤ ਮਟਲ ਜਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਸ ਅਵਗਥ ਮਾਵੈ ॥ ੨੦੯ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤਮ ਦੇਹਿ ਤਿਅਗ ਕੈ ਪਾਰੋ ਬਸਤਰ ਵੀਗਾ ॥ ਜੈਸੇ
 ਨਾਂ ਨਾਂ ਭਾਂਤ ਕੈ ਕਰੈ ਨਦੂਹਾ ਸੀਗਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਮਨੀ ਚੋ
 ਸਰੀਰ ਹਨ ਕੋ ॥ ਅਥਨਾ ਸੀ ਇਕ ਜਾਨ ਲਾਨ ਕੋ ॥ ਕਛੁ ਕਰਤ ਵਿ
 ਨਅਤਮ ਪਈਯੈ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਅਤਮ ਇਸ ਬਿਰਲੀਯੈ ॥ ਈਸ
 ਰਤਮ ਪਰਭੁ ਏਵੇ ॥ ਆਲਾਗਿ ਅਮੀ ਗਿਰਿਤੁ ਮਥਾ ਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥

ਅਟਲਪਦਵੀਤੁਮਐਸੇਪਾਈਯੈਸੇਪਰਬਤਠਉਰਬਨਾਈ॥੨੧॥
 ੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਸਪਰਬਤਕੀਸਿਖਰਪਰਖੁਬਬਨਾਇਓਧਾਮ
 ਤੀਕੀਕਿਆਵਸੇਖਤਾਜੇਲੀਨੋਤੋਹਿਇਨਾਮੁ॥੨੧੨॥ਚੰਪਈ॥
 ਕੋਪੂਰਿਸਰੂਪਕਿਵਪਾਵੋਅਵਪੁਤਕੋਹਿਭਿਉਅਟਲਸਮਾਵੇ
 ॥ਜਥੇਨਮਾਰਗਅਟਲਪਦਪਾਏਉਸੀਮਾਰਗਕਰਿਬਾਮਸ
 ਮਾਏਪੂਰਿਕੋਹਿਮੂਹਿਮਾਰਗਕਾਹੀਐਸੁਨਅਵਪੁਤਚੁਪਕੋਹਿਇ
 ਹੀਐਵਾਮਦੇਵਤਬਖਚਨਬਖਾਨੈਏਕਆਤਮਾਅਵਗਨ
 ਜਾਨੈ॥੨੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਪੂਰਿਕਹਿਓਮਾਰਗਕਾਹੀਤੋਨਿਸਚ
 ਹੋਇ॥ਵਾਮਦੇਵਤਿਹੀਕਾਤਹੈਸਤਸੰਗਤਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨੧੪॥

॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਾਗ ॥ ਦੁਤੀਏ ਸਾਧੁ ਬੇਦ ਬਿ
 ਚਾਗ ॥ ਕਰ ਪਰਤੀ ਸਿ ਸਚ ਲਾਮਨ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸੰਤ ਬੇਦ ਬਿ ਚਾਹ
 ਮਨ ਪਰੀ ਐ ॥ ਜੜ੍ਹ ਸਰੀਰ ਚੇਤਨ ਵਿਚ ਕੋ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਬਾਤ ਕੋ ਰੀ
 ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਹਿਤੁ ਮਨ ਜਿ ਕੇ ਚਿਤੰਨੀ ॥ ਪ੍ਰਾ ਕਹੇ ਚੇਤਨ ਮ
 ਨਮਾਨੀ ॥ ੨੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਹਿਤੰਨੀ ਜੋ ਤੇ ਮੈ ਹੋ ਕਉਨ
 ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਤਿਹਿ ਕਾਤੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਜਉਨ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਹਿਤੰਨੀ ਵੈਰਾਗ ਬੈਤਾਵੇ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਚੁਪ ਕੋ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ॥
 ਕਾਪਹਾਸ ਗਯੀ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਹਿਤੰਨੀ ਮਟਲ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਜਉ ਤੰਨ
 ਹੀ ਭਰਮ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ॥ ਸਮਝੁ ਆਪ ਕੇ ਦੁਤਰ ਤਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾ ਕਹੇ

ਮੁਹਿਕਉਨਬਖਾਨਾਹਮੇਕਹਿਓਜੇਸੇਮਜਾਨਾ। ਪੁਹਿਕਹਿਓਤਉ
 ਹਮਭੀਭਏ। ਹਮੇਕਹਿਓਅਦੁਤੀਸਮਏ। ੨੧੭। ਚੈਹਗਾ। ॥ ਪੁਹਿ
 ਕੋਜੋਤੁਮਅਦੁਤੀਮੈਭੀਅਦੁਤੀਸਮਾਨਾ। ਤਬਾਮਕਹਿਓਤਮ
 ਕੇਅਟਲਪਦਵੀਕੇਸੇਮਾਨਾ। ੨੧੮। ਚੈਪਈ। ॥ ਪੁਹਿਕੋਸੇਕ
 ਪਕਾਵਨਾਹਮੇਕਹਿਓਕਿਉਮੰਗੀਭਾਵਨਾ। ਅਹੁਸਤੀਨਿਕਿਅ
 ਕਰੇਨਆਏ। ਆਤਮਏਕਜੇਸਰਬਸਮਏ। ਪੁਹਿਕੋਮੁਹਿਮੁਕਤਿ
 ਕਰੀਜੈ। ਹਮੇਕਹਿਓਬਾਸਨਾਛੁਡਿਦੀਜੈ। ਪੁਹਿਕੋਯਹਿਭੂਤਨਿ
 ਆਈ। ਹਮਿਛੁਡਹਿਯਹਿਛੁਡੈਨਾਹੀ। ਮੰਤ੍ਰਉਪਦੇਸਕਰੇਜੈਛੁਡ
 ਉ। ਆਇਸਬਾਸਾਕੇਕੇਸੇਛੁਡਉ। ਹਮੇਕਹਿਓਬੈਗਾਕਰੀਜੈ। ਅਪ

ਨੀਮਾਨੀਤਿਅਗਥਤੀਜੈ॥ ੨੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪੂਰਿਕੋਬੈਰਾਗਕਪੁ
 ਕੈਸੇਸਕੋਪਛਾਂਨਾ॥ ਤਬਹਮਬੈਰਾਗਉਪਦੇਸੈਓਅਹਿਦੁਰਭਈ
 ਮਾਨਾ॥ ੨੨੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਤੁਮਨਕਹੁੰਉਪਦੇਸਸਿਖਾਮਰਤੁਨਹੀ
 ॥ ਮੈਝੇਕੀਓਅਦੇਸਤਪਕਛੁਹਮਨੇਨਹਿਕੀਓ॥ ੨੨੧॥ ਸੋਪਈ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਜਾਨਦਇਆਮਨਅਵੈ॥ ਪਰਾਸਰਮੈਝੇਬਚਨਸੁਨਾਵੈ॥
 ਹਮਬ੍ਰਹਮਨਤੁਮਬ੍ਰਹਮਨਜਾਨੋ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਤੁਮਸਿਖਨਮਾਨੋ
 ॥ ਕਰੋਸਮਾਨਤਾਹਮਸੇਝੰਭੀ॥ ਅਕ੍ਰੋਸਕਛੁਕਰੋਅਰੰਭੀ॥ ਮੈਝੇਕੋ
 ਤੁਮਕੈਸੇਜਾਨੋ॥ ਹਮਕਹਿਓਦੁਮੈਤੁਭਯਾਨੋ॥ ੨੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਿਦਿਆਅੰਕਾਰਮਹਿਬੀਧੈਕੈਸੇਜਾਨੇਮੋਹਿ॥ ਕਥਾਪੂਰਿਕੀਸ੍ਰੁਣ

ਕਰਿਸਮਾਇਪਰੇਕਛੁਤਹਿ॥੨੨੩॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪੂਰਿਕੇਕਿਵਬਸ
 ਨਤਿਅਗੋਗਮੇਕਹਿਓਅਦੁਤੀਮਹਿਲਗੋ॥ਪੂਰਿਕੇਜੇਏਕਗੋਬਿ
 ਚਾਗਮੈਕਉਨਜੁਕਰਤੇਚਿਤਾਗਮੇਕਹਿਓਪਰਤੀਤਕਰਜਾਨਾ॥
 ਏਕਗੋਬਿਦਬਿਨਅਵਰਨਮਾਨਾ॥ਪੂਰਿਕਹਿਓਗੋਬਿਦਮੈਆਹੀ॥
 ਤਉਤਜਨਸਾਥਪ੍ਰੇਜਨਨਾਹੀ॥੨੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਪਰਾਸਰਕੇਪੂਰਿ
 ਕੇਤਜਨਤਪਸਿਅੰਕਹਿਏਕਅਖੰਡਪਛਾਨੈਕਸਰਬਸਰੂਪਨਿ
 ਬਾਹੀ॥੨੨੫॥ਸ਼੍ਰੁਯਾ॥ ॥ਏਕਸਮੇਸਿਵਮੋਹਿਬਖਾਨਤਗਾਜਤਿਲੋ
 ਕੀਕੋਤੋਹਿਦਿਵਾਂਦੋਮੈਨਕਹਿਓਗਾਜਪਾਵੁਪੀਕੈਰਮਕਹਿਓਵੇਅਉ
 ਕਹਿਕਰਾਵੇ॥ਸਿਵਮੋਹਿਕਹਿਓਮਨਚਾਹਿਗੇਨਹਿਜੈਸੇਭਾਵਤੇਮੈ

੨੬॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ਪ੍ਰਹਿਕਮਲਾਹਿ ਇਕੋ ਬਨਮਹਿ ਕੋਈ ਅਟਲ ਪਦਵੀ
 ਕੇਲੇ ਹੁਸਮਾਰੇ ॥ ਬਨਾ ਬਿਰਛ ਅਉਧਾਸ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੇ ਅਗੇ ਚਲਕਾ
 ਇਸ ਬਿਤਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਹਿ ਇਹੈ ਗਨਪਰਿ ਚਿਪਿ ਥਵੀ ਪਰ ਅਟਲ ਲਿ
 ਚੈ ਮੈਸੇ ਆਖ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਮੈਸੇ ਜਾਨ ਲੋਹੇ ਦੂਹਿ ਨਾਸਭਇ
 ਓਚਲ ਅਚਲਿ ਭੀ ਸਾਰੇ ॥ ੨੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਖਮ ਜਬਹਿ ਤਿਆਗਿ
 ਓਪਾਛੇ ਹਰਿ ਓਗੇ ਬੰਦਾ ॥ ਤੰਤੋ ਤੁਹਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਹੋ ਸਮਝੈ ਹੋਰਿ ਅਨੰਦ
 ॥ ੨੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਹਿਕਹਿ ਓ ਮੁਹਿ ਰੂਪ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਵਤੁਤ
 ਕਹਿਓ ਜੈਸੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਹਿਕਹਿ ਓ ਕਿਆ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਵਤੁਤ
 ਕਹਿਓ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪਨੇ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਹਿ ਬਿਤ ਪਾਈ ॥ ਹਮੇ ਬਾਹਿ

ਓਥਾ ਲਕਮੁਆਈ॥ ਅਵੁਪੁਤਕੋਹੋਜੋਸੁਨੇਸੁਵਨਕਹਿ॥ ਜੀਵਤਗੇ
 ਨਗਏਕਈਮਰਾ॥ ੨੩੨॥ ਏਹੁਕਾ॥ ॥ ਵਾਮੇਦਵਤਬਕਹਿਤਿਹੈਬੁਰ
 ਕੇਮਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਹਾਜਪੁਤਕੋਮਾਰਿਓਜਿਉਮਛਲੀਜਲਹੀਨਾ॥ ੨੩
 ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਾਜਪੁਤਨਹਿਜਾਨਯਹਿਤੋਸਿਵਪੁਤਕਹੈ॥ ਜੈਸੇਅ
 ਏਮਾਨਤੈਸੇਹੀਗਛਤਭਏ॥ ੨੩੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਮੈਏਕਹੇਮੁਕਤ
 ਮੁਹਿਕੀਜੈ॥ ਬੰਧਨਜਗਤਕਾਟਕਰਦੀਜੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੇਤੁਹਿਮੁਕ
 ਤਕਠਨਾਈ॥ ਬੇਦਸਾੜਬਪੁਪ੍ਰੇਅਪਕਾਈ॥ ਗੁਰਸਾਸੜਪਹਨਿਸ
 ਚਾਕੀਆ॥ ਅਨਾਤਭਾਰਸੀਸਪਰਲੀਆ॥ ਕਾਰਨਬੰਧਕੇਯਹੀਪ
 ਛਾਨਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਮੁਕਤਿਹੋਹਿਤੁਜਾਨਾ॥ ਮੈਏਕਹੇਗੁਰਸਾਸੜਤਿਆ

ਗੋਇਨਕੇਕੋਕਬੀਨੀਲਾਗੋ॥੨੩੫॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਇਨਇੰਦੀ
 ਓਕੋਬੀਪੋਲੇਸਸਤ੍ਰਕਰਿਕੋਕਾਟਾ॥ਖਾਨਪਾਂਨਕਛੁਨਾਹਿਕੁੰਠ
 ਉਪਉਨਕੋਚਟਾ॥੨੩੬॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਕਹਤਿਪਰਾਸਰਮੁਕਤਨ
 ਪੀਇਨਬਾਤਨਭੇਕਬੁਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਨੇੜਦੇਖਸ੍ਰਵਾਕਰਸ੍ਰਵਾ
 ਜਿਹਿਬਾਬਚਨਭਲੇਕਰਿਈਜੈ॥ਅੰਤਕਰਨਬੀਪਾਇਨਹੀਵਿਚ
 ਰਸਦਾਇਸਦੇਹਿਕੋਕੀਜੈ॥ਉਪਰਤੁਚਾਮਾਸਅਸਤਵਿਆਪਕ
 ਰੁਪਰਭਰੀਮੁਤਵਿਸਟਭਰੀਜੈ॥੨੩੭॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਕਹਤਿਪਰਾਸਰ
 ਮੈਕੋਵਿਸਟਾਦੇਹਿਬਖਾਨਾ॥ਕਬੀਸਰੀਰਤੁਮਖਾਇਓਤੰਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਮਾ
 ਨ॥੨੩੮॥ਕਬਿਤੁ॥॥ਪਰਾਸਰਕੋਨਹੀਖਾਇਆਤੁਮਖਾਇਕੋਅ

ਪਾਇਤੀਮੈ ਬੀਪੀਗਾਇਆ ਵਿਸਤਾਰੀ ਨਤਰਾਜਾਨਕੈ ॥ ਮਿਠਾ
 ਖਾਟਕਟਕਜਾਮਰੀਗੀਸਭੀ ਅਟਕਾਪ੍ਰਿਥਮੇ ਮੀਠੀਜੈ ਲਵਕਬੁ
 ਛੁਹੀਪਦਾਰਥਤਉ ਖਾਟਾਸਾਮਾਨਕੈ ॥ ਜਉ ਸਰੀਰਦੁਖਲਗੈਕਸ
 ਟਪਾਇਸੁਖਤਿਅਗੇਠਿਰਿਕਉਤ੍ਰਾਸਾਲਾਗੇਸੋਬੇਦਕੇਪਰਮਾਨਕੈ
 ॥ ਐਸੀਅਵਸਥਾਪਾਇਜਾਟੇਪਗਲਭਤਪਾਇਸਰੀਰਭਿੰਨਜਾ
 ਇਕੈਨਸੋਕਰਿਦੇਆਨਕੈ ॥ ੨੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਸੋਗਿਅੰਗੀ
 ਜਾਨਕੈਜਾਕੇਸਦਾਅੰਨਦਾ ॥ ਜਾਨਤਤੁਪਛੋਨਿਓਵਿਸਨਸਰਬ
 ਸੁਛੰਦਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਜਾਨਅਉਰਨਕਾਹੂ
 ਕਹਿਸੁਣੇ ॥ ਏਕਅਦੁਤੀਪਛਾਨਅੰਤਕਰਨਬਸਾਈਐ ॥ ੨੪੧ ॥

ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕੇ ਕਥਾ ਮਾਹਿਕੇ ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਯਹਿ ਅਚਰ ਸਬਖਾ
 ਨਿਓ॥ ਕਥਾ ਕਰੇ ਤੇ ਪੁਨ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕਥਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀ ਏਕ ਛੁਟਾ ਭਾ
 ਮਾਨਿਓ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕੇ ਕਥਾ ਪਰਤੀਤ ਦੇ ਉਯਹਿ ਤੇ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਸਭੀ ਕ
 ਰ ਜਾਨਿਓ॥ ਬਿਨ ਸ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹਿ ਵਤੈ ਯਹਿ ਸ੍ਰਵਨ ਪੀ ਜਾਨਿਓ॥
 ਨਮੁ ਗਿਆਨਿਓ॥ ੨੪੨॥ ॥ ਕਥਾ ਦੇ ਸਵਾਕੀ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਯਹਿ ਮੇਕ ਸਮੇ ਬਢ੍ਰ ਕਾ ਸਮ ਬਿਖੈ ਤੀਨ ਸੀਤ ਬਸਾਏ॥ ਤੀ
 ਨ ਸਰੀਰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੀ ਸਤ ਅੰਤ ਕਰਾਏ ਏਕ ਜਮਾਏ॥ ਏਕਾ ਮੈਂ ਮੂਰ
 ਏਕ ਅਉ ਪੁਤ ਜੀ ਸਾਥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖਾ ਬਿਲਾਸ ਹਸਾਏ॥ ਜਉ ਪੁਛ ਕਰੇ
 ਕਿਉ ਪਾਸਾ ਬਿਲਾਸ ਨ ਜਾਨਿ ਸੁਭਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੨੪੩॥ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬੇਸਵਾਸ ਹੀਰ ਪਰਦਿਸ ਵਿਕਰੀ ਤੁਮੈ ਕ ਅਖੰਡਿ ॥ ੨੦੩ ॥
 ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੪੬ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਬੇਸਵਾਦੇਖਾ ਦੇਖ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ
 ਸੁਭੀ ਸਹੀਰਾ ॥ ਅੰਕਾਰ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭਕਾ ਮਾਨਤੈ ਵਸਤੀਰਾ ॥ ੨੪੭ ॥
 ਅਸੇਰਠਾ ॥ ਮਾਨਤੈ ਏਹੀ ਉਠਾਇ ਦਿਸ ਮਾਨਤੈ ਦੀਸੈ ॥ ਜੇ ਪੁਛੋ ਫਿ
 ਰਿਆਇ ਮਾਨਤੈ ਤਮੈ ਵੇਸਵਾ ॥ ੨੪੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤੁਮੈ ਪੁਰਖ
 ਅਉ ਬੇਸਵਾ ਜਾਨਉ ॥ ਮਾਨ ਬਸ ਕਰੋ ਸੋ ਆਖ ਬਖਾਨੋ ॥ ਕਹੈ ਓਪਾਇ
 ਮਾਨ ਬਸ ਕਿਵਹਈ ॥ ਅਮਾਸ ਤਕਹਿ ਓਉ ਤਗਨ ਕਈ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹੈ
 ਮਗੁਰੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਬਚਨ ਕਰੈ ਨਹਿ ਸਾਥ ਮਾਰੇ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕਹਿ
 ਕਿਆ ਪੁਛਤ ਆਹੀ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹੈ ਕਿਵ ਭਜਨ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੨੪੯ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬੇਸਵਾਕੋ ਨਿਹੁ ਪਾਨੀ ਜੈ ਭਜਨ ਬਖਿਅੰਨਾ ॥ ਮੁਖਿ
 ਤਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮਆਪੀ ਗੁਰੁ ਪਮਾਰਿਆਨਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਬੇਸ
 ਵਾਕੋ ਮੁਖੇ ਸਪਤ ਮੇਰੀ ਤੁਛੇ ਸਿਖ ਅਉ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਜੇ ਜਾਨੇ ॥ ਜਉ
 ਪੁਛਤੈ ਮੈ ਸੇਕਾ ਕਹਿ ਚਿਤੁ ਨਿਸਚੇ ਕਰੈ ਮੈ ਵਚਾਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅ
 ਉਪੁਤ ਕਹਿ ਚਿਖੁ ਮਾਨ ਨਹੀ ਕਹੁ ਵੇਸਵਾ ਆਖੈ ਕਾਹਿ ਭੁਲਾਨੇ ॥ ਬੇਸ
 ਕਹਿ ਚਿਖੁ ਮਾਨ ਮੈ ਸੇਜੈ ਸੇ ਮਿਗੁ ਤਿਸਨਾ ਕਹਿ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਮਾਨੇ ॥ ੨੫੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤਿ ਕਹਿ ਚਿਤੁ ਭਰਮੈ ਕਹਨ ਤੁਮਰ ਜੋਇ ਬੇ
 ਸਵ ਕਹਿ ਚਿਤੁ ਗਵਾਨ ਬਿਨ ਕਹਨ ਭਰਮ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ੨੫੨ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਭਗਵਾਨ ਬਿਨ ਕਹਨਾ ਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਵਿਚਾਰਿ ਕੀ ਚਿਤੁ ਉਛੈ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥

ਭਰਮਾਧਰਮਸਭਏਕੋਕਹੀਏ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਐਸੇਕਹਣਹੀਏ॥
 ਬੇਸਵਾਤੈਨਕਿਆਬਖਾਨਿਓ॥ ਭਗਵਾਨਭਰਮਸਭਏਕਸਮਾਨਿਓ॥
 ਆਇਸੀਕਾਹਨਤੋਬੇਸੁਰਈ॥ ਦੁਐਤਬਚਨਮਾਨਉਤਮਾਨਈ॥
 ੨੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬੇਸੁਕਾਐਅਪੁਤਤੁਮਕੈਸੇਦਿਸਣਹੋਇ॥ ਸਭ
 ਨਬਚਨਵਿਚਾਰੈ॥ ਐਦੁਦੁਐਤਨਕੋਇ॥ ੨੫੪॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਪੁਤਨਜਾਨਤਾ॥ ਬਿਚਨਦੁਐਤਕੂਰਤਾ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਵਾਹਿ
 ਵਾਹਿ॥ ਮੇਰੇਸਾਬਸਮਾਨਤਾ॥ ੨੫੫॥ ਸੁਯਾ॥ ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਸ
 ਕਲਪੋਇਪਦੋਕੋਰਬਾਮਜਾਨਅਉਪੁਤਭਏਐ॥ ਬੇਸੁਕਾਐਅਚ
 ਰਜਯੋਹੀਕਈਪੁਰਖਐਕੋਭਗਗਈ॥ ਆਪੋਇਸਹੀਰਪਵਿਤਕੋ

ਕਛਪੋਇਰਨੀਨਿਤਪਾਪਨਏਯੈ। ਤੈਨੋਪਦਅਕਿਹਯੋਇਓਕਛੁ
 ਐਸੋਏਨੀਧਿਓਏਯੈ। ੨੫੬। ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤਬਅਵਪੁਤਤਿ
 ਕਾਤਿਯੈਅਬਕਿਅਕੋਸੁਨਾਇ। ਬੇਸਵਕੋਅਵਪੁਤਜੀਨਾਗਇ
 ਟਹਮੇਬਤਾਇ। ੨੫੭। ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਯਹਿਗਿਅੰਨਸੁ
 ਗਮੈਹਿਦਿਸਟਿਮਾਨਨਾਗਇਦੁਜਾਣੇ। ਬੇਸਵਕੋਪਰਤੀਤਕੇ
 ਸੇਕਰਏਕਨਾਗਇਲਕੈਸੇਸਿਫਾਣੇ। ਏਕਪੁਰਖੁਮੋਹਿਸੰਗਮਿਏ
 ਤੰਹਿਦੁਸਹਦੇਖਕੈਜਾਇਸਭਮਾਣੇ। ਜਾਹੇਕਦੇਇਕੀਗੰਮਨਹੀ
 ਕਾਤਿਕਰਮਸੀਈਤਾਹਿਕੈਸੇਮੈਮਾਣੇ। ੨੫੮। ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਾਹੇ
 ਦੁਐਤਨਾਦੇਖੀਐਤੀਕਦੇਖੇਕਉਨ। ਤੁਮੈਅਉਪੁਤਨਜਾਨਹੂੰਅਉ

ਪੁਤਗੀਸ੍ਰਿਲਮਉਨਾ॥ ੨੫੮॥ ਸ੍ਵਯੰ॥ ॥ ਕਪਤਿਪਹਾਸੇਰੈਕੈਕੈ ॥ ੨੦੪
ਸੋਬਚਨਸੁਨੈਅਉਪੁਤਦਬਾਨੈ॥ ਜਤਨਭਰਖਕਾਰੋਤਬਬੇਸਵਕੇਜ
ਹਿਸਤਕਚਨਜੋਬੋਹਿਬਖਾਨੈ॥ ਆਤਮਾਮਾਹਿਨੀਤ੍ਰਿਪਟੀਦਿਸੁ
ਦਿਸਅਉਦਿਸਲੁਕਾਨੈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜੇਦੀਸਤੋਹੈਸਭਆਪੀ
ਆਪਨਅਵਗਧਿਗਨੈ॥ ੨੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬੇਸਵਾਕਾਜਨਿ
ਭਰਖਕੇਤੂੰਭੀਨਾਹਿਜਨਿਭਰਖਿ॥ ਦੇਖੁਨਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਨੀਬੇਦ
ਮਾਹਿਯਹਿਅਰਥ॥ ੨੬੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੇਜਤਭਰਖਸੁਨਾਇਤ੍ਰਿ
ਪਟੀਆਤਮਾਭਿੰਨਕਾ॥ ਬੇਸਵਾਛਿਰਿਕੇਤਾਰਿਬੁਧਸਨਤਮ
ਜੋਗੁਹੈ॥ ੨੬੨॥ ਸ੍ਵਯੰ॥ ॥ ਭਿੰਨਸੰਜੁਗਤਜੁਦੇਖਤੋਰਿਉਪਸਤਮ

ਕਾਹਖਰਦਨਕਹੀਜੈਗਜਰੁਭਰਥਜੀਮਸਟਿਕਹੀਤਬਪੀਅਉਮੈ
 ਭੀਬਚਨਸੁਨਤਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਵੇਸਵਾਅਭੇਦਕੋਸੀਨਾਗਾਇਦੁ
 ਐਸੇਸਮਝਕਹਿਦੁਪਸੁਖੀਜੈ॥ਤੰਤੇਜੁਗਲਥਿਸੁਆਦਭੇਦੇਹਮੀ
 ਛੋਰਦਈਰੋਵਨਨੈਨਭੀਜੈ॥੨੬੩॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਮੈਨਕਹਿਰਿਮਿਤ
 ਕਾਕੋਰੋਵਤਹਸਨਰੋਵਨਦੋਨੋਕਹੀਜਾਨੋ॥ਹਸਨਕੋਤਿਅਥਾ
 ਕੋਰੋਵਨਲਗਤਐਸੇਜੋਗਨਪੀਯਹਿਤੁਸਾਨੋ॥ਬੇਸਵਾਬਹੁਤਪ
 ਰਸਨਭੀਅੁਦਏਕਨਹੁਪਨਕੀਓਸਮਾਨੋ॥ਜਿਉਸੁਨੈਸੋਓਹਿਅਨੀ
 ਪੁਦੈਅਗਿਅੰਨਅਪੈਰਸੋਜਾਇਬਿਲਾਨੋ॥੨੬੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥
 ਬੇਸਵਾਨਿਸਚਾਆਪਨਕਹਿਪੈਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਇ॥ਨਾਮੈਨਾਸੀਸਾਰੈ

ਏਕਅਦੁਤੀਸਮਾਇ॥੨੬੫॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਨਮਹੁਪਸਭੀਅਸਤਜਾਨੈ
 ਜੇਸੰਸਾਰਅਸਤਪਛਾਨਤੈ॥ਨਮਹੁਪਤੇਗੁਜਰਨਿਗਾਹਿਗਈਰ
 ਉਮਨਕਾਕੋਲੁਭਾਨਤੈ॥ਜੈਸੇਕਉਆਜਾਜਕਉਡੈਕਹਿਚ
 ਰਉਹਪੀਜਲਸਮਾਨਤੈ॥ਉਡਉਡਕੇਠਾਵਹੋਵਤੈਠਿਰਿ
 ਉਸੀਪੀਠਉਰਠਹਿਗਨਤੈ॥੨੬੬॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਤੈਸੇਚਿਤਜੁ
 ਚੰਚਲਤਾਈਕਰੈਬਿਖਅਨਕਜਾਇਗਹੋਗਹਕੇ॥ਸੋਤੋਆਗਹਿ
 ਨਮਅਉਹੁਪਦੈਖੈਖਭਾਲੈਕਮਿਥਿਆਲੋਲਾਹਕੇ॥ਤਬਜਾ
 ਵਨਆਵਨਨਾਹਿਗਹਿਓਸੋਤੋਜਾਇਅਖੰਡਹਹਿਓਬਹਿਕੇ॥ਤ
 ਬਪਰਾਸਰਮੈਏਕੋਕਹਿਪੈਯਹਿਤੋਸਰਬਅਖੰਡਸਿਖਾਨਾਹਕੇ॥੨੬੭॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਪੁਰਿ ਬੇਸੁਕਾਤੀ ॥ ਇਛਿ ਆਭਈ ਭਗਵੀਨਾ ॥
 ਬੇਸਵਾਪਦਤ ਬਨਾਸਹੋਇ ਏਕ ਅਖੰਡ ਗਿਆਨ ॥ ੨੬੮ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ॥ ਬਿਨਗੋ ਬੰਦ ਜੇ ਦੇਖੀ ॥ ਐਸੇਈ ਮਲੀਨ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੁਹਖਦੇ
 ਖੈਦੁ ਐਤ ਕੇ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੬੯ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜੁਪਗ
 ਸਰਤੁ ਕਾਤ ਫਿਸਲੀ ਸਾਹਕੀਆਨ ਕੈ ॥ ਨਾਮਹੁ ਪਨਿਰ ਬਾਤ ਪ੍ਰਾਸਕ
 ਮਾਨੇ ਆਪਹੀ ॥ ੨੭੦ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਪੰਜਾਨ ਪੈਗਾਨ ਕਰੈ ਵਹਿਤ
 ਭਰਮ ਮਲੀਨ ਤਾਨਾ ਵਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਸਕ ਕੋਤ ਬਦੇਸਵਾ ਕਤੁ ਤੇ
 ਬ ਅਖੰਡ ਬਖਾਨਹੀ ॥ ਭਰਮ ਮਲੀਨ ਤਾ ਆਖਤੀ ॥ ਸੋਤੁ ਤੁੰ ਪਇ
 ਕਨ ਅਉਰ ਕਹੀ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕੋਪਦ ਅਪਦਦੇ ਉਕਛੁ ॥ ਗੋਬਿਖੇ

ਬੁਠਾਹਿਨਹੀਐ॥੨੭੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੋਪਹਾਸਹਬੇਸਵਾਤੁਤਿ
 ਬਿਨਅਵਰਨਕੋਇ॥ਪਦਅਪਦਕਹੁਕਉਨੈਆਖਸੁਨਾਏਜ
 ਇ॥੨੭੨॥ਸੋਹਠਾ॥ਬੇਸਵਾਤਹਿਬਖਾਨਪਦਅਪਦਤੁਮਦਿਸ
 ਇਅਹਿ॥ਠਿਹਿਪਹਾਸਹਕੋਸੁਜਾਨਭਰਮਮਲੀਨਤਾਕਿਉਕਹੇ॥੨
 ੭੩॥ਸ੍ਰਯਾ॥ਬੇਸਵਾਕੋਪਹਮਹੀਸੋਹਜੀਅਉਹਮੇਕਹਿਓਐ
 ਸੇਮਤੁਜਾਨੇ॥ਕਛੁਕਲਪਨਾਨਾਹਿਰਖੇਹਮਹੀਯਹਿਤਕੀਕਹੀਸ
 ਤੁਮਹੇਹੀਭਾਨੇ॥ਜਾਹੁਸਹੀਰਜਲਾਇਹਿਮਾਏਆਪਕੋਕਲਪਕੋ
 ਵੇਸਵਾਮਾਨੇ॥ਜਉਮਨਮਾਹਿਰਖੈਭੈਭੀਤਨਨਾਮਹੁਪਆਪਕਾਹਿ
 ਠਹਿਕਾਨੈ॥੨੭੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਪੇਗਾਖਿਓਨਾਮਕੋਆਪੇਦਿਨ

ਤਾਕੀਨਾ॥ ਠਿਰਿਕਰਿਡਰਤੀਤਾਸਤੇਜਾਇਪਰੋਹਿਆਲੇਦੀਨਾ॥
 ੨੬੫॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕਰੋਬੇਸਵਾਬੈਨਹਿਮਸੇਪ੍ਰੋਜਨਨਹਿਰਖੀ॥ ਬਚ
 ਨਤੁਮੇਸੁਖਚੈਨਆਪਾਜਲੇਤਾਸਮਾਹਿ॥ ੨੬੬॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥
 ਬੇਸ੍ਵਾਜਨਾਮਮਨਨਗਰਬਿਸਰਾਮਹਿਮਸੇਸੇਜਲੇਨਾਹਿਗਿ
 ਆਨਅਗਨਿਜਾਲੀਐ॥ ਹਮੇਤਬਕਹੀਹਮਅਤੀਤਨਾਹਿਸ
 ਹੀਨਾਮਨਿਹਵਿਰਤਕਰਸਤਚਿਤਆਨੰਦਪਾਲੀਐ॥ ਗੁਰਸ
 ਤਜੋਉਦਾਸਹੋਇਦੁਖਪਾਇਸੰਸਾਰਕੋਇਅਥਵਾਬਿਚਾਰਸ
 ਇਅਤੀਤਜਾਇਭਾਲੀਐ॥ ਅਤੀਤਸਾਥਮਿਲੈਕਰਿਅਤੀ
 ਤਮੇਹਿਦਿਲੈਅਤੀਤਨਾਮਤਾਸਕੋਕਛੁਅਉਰਵਟਾਇਪਾਲੀ

ਐ॥੨੬੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬੇਸਵਾਕੇਤੁਮਕਿਆਕਹਿਓਸਤਚਿ
 ਤਕਲਪਤਨਾਮ॥ਤਬਹਮਕਹਿਓਕਾਨਮਹਿਅਵੈਸੇਸਰਪਾਮ
 ॥੨੬੮॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਕਾਨਸੁਨਾਸਭਕੁੜਕੁਰਮਭੁਲਾਵਾਜਾ
 ਨੀਐ॥ਬੇਸਵਾਬਚਨਸੁਨਾਗੁੜਅਚਰਜਮਾਨਹੋਤੀਭਈ॥੨੬੯॥
 ॥ਸੁਯਾ॥ ॥ਆਪਕੇਆਪਤੇਮੁਕਤਿਆਨਿਓਕਿਚਤਿਵਚਨਕੇ
 ਪਾਇਅਪਾਇਹੀ॥ਸਤਿਸੰਗਸੁਯਾਤਿਨਹੋਤਭਾਇਓਅੰ
 ਬੁਪਜੋਜਾਦਗੀਯਾਉਚਾਹੀ॥ਤੁਮਮਾਹਿਨੀਪਰਵੇਸਕਛੁਯ
 ਹਿਵਚਨਪ੍ਰਸਰਮੈਰੇਕਾਹੀ॥ਹੰਕਾਰਤੇਗੋਨਿਗਵਿਗਤਿਹੋਵੈਯਹਿ
 ਮਉਜਿਮੇਰੇਅਨਮਾਹਿਸਹੀ॥੨੭੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮੈਰੇਹਮਸੇਯ

ਉਕੋਕਹਿਅਅੰਕਾਰਨਜਾਇ। ਤੁਮਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਮੁਹਿਕਰੇ
 ਓਅੰਕਾਰਿਰੁੜਾਇ॥ ੨੮੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਿਓਤ
 ਹਿਅੰਕਾਰਤੇਹਿਕੋਮਰਾ। ਕੋਮੈੜੇਤਾਹਿਅੰਕਾਰਮੋਹਨਿਰ
 ਵਿਰਤਕਰਾ॥ ੨੮੨॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੋਅੰਕਾਰਤੇਰੋਮ
 ਹਿਕੋਮੈਨਿਰਵਿਰਤਕਰੋਕਰਿਕੋਮੈੜੇਕੋਤੁਮਸਕਤਨਾਹੀਕਿ
 ਉਅਚਾਰਜਮਾਨਹੋਪਰਕੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹੋਰਖਿਆਸਮੁਹਿਹਿਰੇ
 ਨਹਿਵਿਚਨਕਰੋਆਗੇਸਰਕੋਅਉਨਿਤਅਨਿਤਨਪੁਛਕਬੁਜ
 ਬਚਨਕਰੋਰਖਹਿਦੈਡਰਿਕੋ॥ ੨੮੩॥ ਚੋਰਗਾ॥ ॥ ਕੋਮੈੜੇਮਹਾਰ
 ਜਸੀਦੇਪੁਨਜਬਲਗਜਾਇ। ਤਬਲਗਤੁਸਨੀਨਹਿਕਉਰਜਨ

ਖਾਇਆ ਘਾਇ॥ ੨੮੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਦੁਖ ਦੇ ਨੇ ਤੇ ਰੁਹਾਂ ਤ ਦੁਖ ਤੇ ਹਮ
 ਰੁਹ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਾਸਰ ਬਾਤਿ ਕੇ ਸੇ ਪੜ੍ਹਾ ਪਛੇ ਹਿਓ॥ ੨੮੫॥
 ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਹਸਤ ਕਹੈ ਪਰਾਸਰ ਦੈ ਤਰੀ ਆਪ ਕੋ ਨਾਹਿ ਪਛੇ ਰੁ
 ਹਿ॥ ਤੁਮ ਆਪ ਕੋ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਤ ਕਰੋ ਮੈ ਗਰਜਾ ਨਹੀ ਜੋ ਤੁਮ ਕਉ
 ਚੇੜ੍ਹਾ ਹਿ॥ ਮੈ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਹਰਗੋਰੇ ਤੁਮ ਆਪ ਕੋ ਤੇੜ੍ਹ
 ਹਿ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਤੁਝੈ ਕਿ ਆਸ ਮਾਇਓ ਹੈ ਰਸ ਮਕੀਏ ਬਿਨ ਕਬੂ
 ਨ ਛੇੜ੍ਹਾ ਹਿ॥ ੨੮੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੈ ਮੁਹਿ ਸਰਨ ਹੋਗ ਬਿਅੰ
 ਕਰਨੀ ਮਿਠਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਤੈ ਨਿਸਚਾ ਕਛੂ ਨ ਤੋਗ॥ ੨੮੭॥
 ॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਧਾਰਹਾਰਿਓ ਪਰ ਕੈ ਕਬੂ ਮੀ ਅਨ ਕਰੇ ਸੋ

੨੦੮/7

ਗੇਮਰਕੈ॥ ਤੈਥੋਂ ਦੈਤਪੁਤ੍ਰ ਪੰਨਾਪੰਨ ਕਰਿਕੈ ਨਿਸਚਾਪਾਰਨਾਹੀਕ
 ਬਾਹੁਡਰਕੈ॥ ਮੈਂ ਤੈਕੋ ਕਹੈ ਸੇਕਰਕੈ ਸੇ ਦੈਤਪੁਤ੍ਰ ਬਾਰਤਾਸਰਕੈ
 ॥੨੮੮॥ ॥ ਕਰਕਾ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੀ॥ ॥ ਬਾਬਿਤੁ॥ ॥ ਮੈਂ ਤੈਸੁ ਨਾਉਂ ਜੋ
 ਸ੍ਵਾਧਾਨ ਪਾਉ ਕਾਰੇ ਬਤਾਂ ਉਕਥਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣਿ ਲਾਦਕੀ॥ ਦਿਤੁ ਸੁਤਦੇ
 ਇਜਾਨਾ ਹਰਾਛ ਸਾਹਨ ਕਸਪ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਤ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ਭਏ ਬਰੇ
 ਬਲਿਵੰਨ ਆਦਕੀ॥ ਹਰਾਛ ਸਾਬਿਦੇ ਰੇ ਭਗਵੰਨ ਬੈਰਾਹਿ
 ਪਧਰੇ ਪਾਛੇ ਹਰਾਨ ਕਸਪ ਸੰਭਾਰੇ ਭੋਗੀ॥ ਤਿਲੋਕੀ ਸੁਖ ਸੁਆਦਕੀ
 ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜਮ ਅਗਨ ਆਦਿ ਕੁਛੇ ਰਾਖਨ ਜਲਾਦ ਸਭ ਰਾਤ ਬਿਸਮਾ
 ਦ ਸੋਮਾ ਗਹਿਤਾ ਹੀ ਦਾਦਕੀ॥ ੨੮੯॥ ਦੈਤੁਗਾ॥ ॥ ਭਾਗਜਗਕੇ

ਦੇਵਤਾ ਸੇਵੇ ਭਾਗਸਮਾਗਭੈ ਪਾਇਓਗੇ ਦੇਵਤਾ ਬਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੰਡਾ ੨੧੦
 ਹ॥ ੨੮੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਮੰਦ੍ਰੁ ਬੁਧ ਅਨੁਪਥਨਾਇ ਕੈ ਹੀਰੇ ਅਭਿਲਾਸ
 ਜਤਾ ਉਬਨਾਏ॥ ਬਡੀ ਬੁਧਤ ਬਿਸਥਾਹੁ ਕੈ ਕਛੁ ਕਹਨ ਸਕੈ
 ਉਅੰਤਨ ਪਾਏ॥ ਹਾਕਸ ਬਾਹੁਤ ਅਕਗੇ ਮਨ ਸਾਵਨ ਮੇਘ ਪਦ
 ਉਮਡਾਏ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਪਾਇ ਪਰਮੰਨ ਭਇਓ ਸੁਤ ਬਡੇ ਭਾਗਪੁ
 ਹਿਲਾਦ ਜਮਾਏ॥ ੨੮੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰਾਣਾਇ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਭਇਓ ਮਾਨੋ ਵਿਸਨ ਸਮਾਨ॥ ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦਤਾ ਮੁਖ
 ਲੈਤੇ ਮਾਨ॥ ੧੮੨॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਬਾਲਕ ਤੇਜ ਬਬਡੇ ਭਇਓ ਤਬ
 ਵਿਦਿ ਆਪ ਨਿਗੁਰਗੁ ਪਠਾਇਓ॥ ਸੋਨਿਤਨਾ ਮਸਮਾਗਤ ਪੈਸ

ਦਾ ਵਿਸਨਿ ਵਿਸਨਿ ਕਰ ਵਿਸਨ ਸਮਾਇ ਭੀ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਮਦ ਪਾਨ ॥
 ਕੇਹ ਤਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਇ ਲਾਏ ਕੇਤਾ ਹਿ ਬੁਝਾਇ ਭੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਥਾ ਤਾਰਿ ॥
 ਦਈ ਬਚਾ ਸੇ ਪੜਿ ਕੈ ਵਿਦਮਾਨ ਸੁਨਾਇ ਭੀ ॥ ੨੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਪਾਥ ਜੋ ਰਕਰਿ ਕਾਤੈ ਸੁਨੈ ਪਿਤਾ ਮਾਨ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਨੈ ਪੈਚਿਤ ਚਾ ॥
 ਇਸੇ ਬੁਰ ਮਭੁਲਾਵਾ ਜਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਅ ॥
 ਸਤ ਅਸਾਰ ਜਾਨਾਨ ਮਰੁਪ ਮਿਥਿ ਅਇਕ ਬਿਸਨ ਪਿਆਇ ॥ ਏਕ ॥
 ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ਵਹੀ ਜਲ ਬਲ ਵਹੀ ਵਹੀ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥ ਵਿਸਨ ॥
 ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਕੇਉ ਹਰਨ ਕਸਪ ਸੁਨ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਦਾਇ ॥ ਨੇਤਰ ਕ ॥
 ਤਚੁ ਚਾਤਰੇ ਗੁਰ ਸੁਕਰ ਸੇਤਿ ਨ ਬਚਨ ਚਲਾਇ ॥ ੨੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋਬ੍ਰਮਲਿਬਾਲਕੇਸੰਥਾਕਾਸਿਪੜਾਇ॥ ਬਿਸਨਜੁਪਾਤੀਕੁਲ
 ਕੋਤਾਂਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੨੯੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਮੈਤ੍ਰਿਲੋਕੀਈਸਇਸ
 ਕੋਇਸੇਵਿਸਾਰਿਓ॥ ਭਜਨਕਰੇਯਾਹਿਕੀਸਕਉਨਾਬਪੜਾਬਿਸਨ
 ਚੈ॥ ੨੯੭॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਸੁਕਰਤਾਹਿਕੋਇੰਦ੍ਰਦੈਤਕੋਪਹੋਬਲ
 ਕੇਸੁਪਾਰਕੈਮੈਤੁਮੋਪਾਸਿਸਿਅਊਗੋ॥ ਤੁਮਹੀਕੋਜਾਲੇਅਉਰ
 ਕਾਪੁਨਹਿਪਛਾਨੈਬਾਤਸੁਗਮਾਮੋਰਠਾਦੇਪਾਸਬੈਠਕੇਪੜਾਉ
 ਗੋ॥ ਗਗਨਕਸਪਯੁਰਮਾਏਪੜਗੁਰਕੇਪੜਾਏਨਹੀਜਾਲੇਤਰੀਜਾ
 ਏਪ੍ਰਾਸਾਦਿਮਾਰਕੇਗਵਾਉਗੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਾਦਕਾਸੁਨਾਏਕਉਨਮਾਰ
 ਕੈਗਵਾਏਏਕਾਬਿਸਨਿਮਨਭਾਏਨਾਮਉਰਕੋਪਿਆਉਗੋ॥ ੨੯੮॥

ਏਹਾ॥ ॥ ਕੋਧੁਲਾਦਿਹੋਸੁਦਪਿਤਾਰਖਕਨਾਸਕਏਕਾਸਰ
 ਬਵਿਅਪਕਾਬਿਸਨਾਪੈਜਾਨੈਜਿਸੈਬਬੇਕ॥ ੨੯੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਰਨਕਸਪਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਹੋਕਉਨਸਾਬਿਸਨਾਪੈ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਿਲੋਕੀ
 ਆਦਿਸਭਹਮਰੋਸਿਮਰਨਕਰਹਿ॥ ੩੦੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਤੁਮਅਵ
 ਰਕਉਨਨਿਸਚਾਕਰਹੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਹੋਬਿਸਨੈਪਰਹੋ॥ ਵਿਸਨਅਰੋ
 ਚਰਜਾਨਪਿਤਾਰਖਸੁਵਨਜੁਬਨਹੁਤੇਪਰਹੋ॥ ਸਭਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
 ਸਮਾਧਿਖੈਇਕਾਬਿਸਨਾਪਿਆਨਪਰਹਿਹਰਿਹੋ॥ ਕਹਤਿਕਰਮਪ੍ਰ
 ਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਇਕਾਬਿਸਨਾਪਿਆਵਹਿਨਜਾਵਹਿਮਰਹੋ॥ ੩੦੧॥
 ਏਹਾ॥ ॥ ਰਨਕਸਪਕਹੋਸੁਨਬਾਲਕੇਮੁਖਮਉਤਵਿਹਾਇਅਵ

ਗਬਿਸਨਕਪੁਕਉਨੈਜੋਸਹੀਕੀਓਮੁਹਿਬਾਣਾ॥ ੩੦੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਮੈ
 ਤੂੰਮੁਲਾਹੀਨਾਹੀਮੁਲਸਾਰਸਭਾਬਿਸਨਾਏ॥ ਆਨਕਸਪਕੋਤਾਹਿਪ
 ਪੇਤੁਮਕਓਘੋਰਿਓ॥ ੩੦੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਆਨਕਸਪਸੁਨਾਏਪੁਰਿ
 ਲਾਦਿਕੋਥੈਠਾਏਜੋਸੰਤਸੁਖਦਾਏਸੋਮੈਕਹਿਭਾਖੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਾਮ
 ਬਿਸਨਅਉਮਹੇਸਤਾਕੋਪੁਨਵਤੰਪ੍ਰਵੇਸਸੋਜਾਦਿਜੜਭੇਸਸੋ
 ਚੈਤਾਬ੍ਰਾਮਆਖੇਤੰਤੂੰਕਾਤਾਏਗਵੀਨਮਾਇਆਜਾਨਆਪ
 ਕੋਤਿਆਗੈਕੋਭਗਵੀਨਕਾਸਾਖੇਤੰਤੰਤੰਮਾਰਨਹੀਜੋਗਦੂਰ
 ਹੋਇਹੋਗਜੋਪਾਸਖਲੋਲੋਗਕਹਿਓਦੂਰਕਰੋਆਖੇਤੰ॥ ੩੦੪॥
 ਏਹਾ॥ ਏਹਕਰੋਮੁਹਿਅੰਖੇਤੋਲੇਜਾਵਹੁਗੁਰਕੇਦੁਆਰਾਪਕੜ

ਏਹਾ ਤੇ ਸਤਗੁਰਾ ਸਾਹਿਬ

ਹਰਨਕਸਪਸੁਨਾਏ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋ ਬੈਠਾਏ ਜੋਸੀਤ ਸੁਖਦਾਏ ਸੋਮੈ ਸੋਕ
 ਹਿਭਾਖੇਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਿਸਨ ਅਉ ਮੇਸਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਦਾਵੇਤੋ ਪ੍ਰਦੇਸ ਸੋਜ
 ਦਿਜ ਕੁਭੇਸ ਸੋਚੈ ਤੰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਖੇਤਾ ਤੁੰਕਾਤੀ ਭਗਵੰਨ ਭਗ
 ਵੰਨ ਮਾਇਆ ਜਾਨ ਮਾਪਕੋ ਤਿਆਗ ਕੈ ਭਗਵੰਨ ਕਾ ਲਾਖੇਤਾ
 ਤੀਤੇ ਮਾਰਨੀ ਜੋਗ ਜੇ ਦੂਰੀ ਇਰੋਗਿ ਜੇ ਪਾਸ ਪੈ ਲੋਗ ਕਹਿਉ
 ਹਕਰੇ ਮਾਂਖੇਤਾ ॥ ੩੦੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੂਰਕਰੇ ਮੂਰਿ ਮੀਖੇਤੋ ਲੋਜ
 ਵਪੁਗੁਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋ ਲੇਚੇ ਲੇਪੈ ਨਸਾ ਲੁਮੀ
 ਝਾਰਾ ॥ ੩੦੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਿਤਕਾਦਿਨ ਤੋ ਬਾਂਦੇ ਫੇਰ ਬੁਲਾਇ ਭਿਖਾ
 ਲਕਾ ਕਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਨੋ ਜਾਦਸੀ ਬਾਲਈ ਪਕਾਇਕੈ ॥ ੩੦੫ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰ ਬਿਸਨਿ ਪਛਾਨਿਓ
 ॥ ਸਰਬ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਤਤ ਜਿ ਤੇ ਅਪਸੰਦਾਨ ਸਰਬ ਕੋ ਬਿਸਨਾ ਸਮਾ
 ਨਿਓ ॥ ਹਰਾਕ ਸਪਕੁ ਹੋਆ ਭ੍ਰੇਧੁ ਕੈ ਪਕੜਹਾ ਕਸਕੋ ਇਸੇ ਸ੍ਵੇ
 ਪੀਆ ਨਿਓ ॥ ਘਾਤ ਕਰੇ ਇਸ ਬਾਸਕ ਕਾ ਕੁਲ ਘਾਤੀ ਹਮਾਰੇ ਤਿ
 ਸੇ ਇਸ ਜਾਨਿਓ ॥ ੩੦ ॥ ਛਾਟੇ ਹਰਾ ॥ ॥ ਜੀਵਨ ਜੀਨ ਨ ਚਾਹਿ ਤੇ ਕਾ
 ਪੇਰਿਓ ਇਸੇ ਆਇ ॥ ਧਰਮ ਆਪਨ ਛੋਡਿ ਕੋ ਬਿਸਨਾ ਪੀ ਬਿਸਨ ਕ
 ਹਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ੬ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ॥ ਧਰਮ ਤੇ ਭੁਲਾਇ ਕੋ ਹਰਿਓ ਬਿਸਨ ਕੋ ਪਿ
 ਆਇ ਕੋ ਮਾਰੇ ਇਸੇ ਜਾਇ ਕੋ ਜੁ ਮਾਰਨੀ ਪਰਮੁ ਪੈ ॥ ਯਹਿ ਕੁਲ ਅਰ
 ਨਿ ਪਰੀ ਭਲੇ ਕਿਵੇ ਜੋ ਮਰੀ ਤਬ ਪਰਾਸਰ ਕਰੀ ਪਰੀ ਮੈ ਤੇ ਸੇ ਮਰਮੁ ਪੈ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕ ਸਦ ਪਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਮ ਕਉ ਦਿਵਾਵਹਿ ਠਿਰਿ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਹਿ ਬੁਝਾਵਹਿ ਛੇਡੇ ਵਹਿ ਪਰਮ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਬਖਸੇ ਪ੍ਰਾਣਾ
 ਦਿਕ ਉਨ ਗੁਨ ਜਾਨੇ ਸਾਸਨਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸਰਮ ਹੈ ॥ ੩੦
 ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪ ਭੁਝਾਇ ਕੈ ਭਰਾ ਖਿਰੇ ਸਿਰ ਅਉਰਾ
 ਕੈ ਸੇ ਸਾਸਨਾ ਹਿ ਪਾਵੈ ਜੇਹ ਜਬਾ ਖਿਰੇ ਛੇਰਾ ॥ ੩੦ ਈ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ
 ਰੇ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਦਸ ਨਹੀ ਸਰਗ ਕਸ ਆਇ ॥ ਆਗਿ ਆਗਾਜਾ
 ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਸ ਜਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਕਰਮ
 ਉਪਨਾਸਨ ਸੁ ਆਇ ਗਏ ਮੁਖੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਖੰਡੇ
 ਖੰਡੇ ਸੋ ਸਿਰਿ ਕਾਟ ਕੈ ਹਰਨ ਕਸ ਪਾਸ ਅਪ ਸੁਕਾਰੈ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦ

ਕੇਸਭਗਕਸਮੁਤਿਪਏਕੋਰੀਬਿਸਨਜਨਜਹਨਿਪਾਗੈਕਾਪੋਕਖੰ
 ਭਨਗਨਕਰਜਏਕਅਖੰਡਨਜਾਤੀਮਾਏ॥੩੧੧॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥
 ਕੇਤੀਕੁਮਾਸਨਾਤਾਹਿਕਰੀਪ੍ਰਥਿਲਾਦਨਨਿਸਚੇਤੰਚਲਿਜਾਵੈ॥
 ਗਕਸਪਤਿਨਅਖਤੀਚਬੁਧਤਿਆਗਜੇਤੀਛਡਾਵੈ॥
 ਕੇਪੀਥਨਪੈਰਧਰਘਮਾਹਿਵਰਵਰਮਹਿਤਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਥਮਦ
 ਕੇਸੈਮੁਲਾਨੀਸਭਏਕਅਖੰਡਜੋਬਿਸਨਸਮਾਵੈ॥੩੧੨॥
 ਦੋਹਰਾ॥॥ਗਨਕਸਪਕਹਤੇਭਏਬੇਗਿਲਿਅਵੁਨਾਗਲਿਅ
 ਏਬਪੁਸਹਧਕਪ੍ਰਥਾਦਿਬਿਸਨਸੁਹਾਗਾ॥੩੧੩॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਪ੍ਰ
 ਥਾਦਏਪਵਹਿਨਾਗਏਕਬਿਸਨਜਾਨਤਭਇਓ॥ਸਹਬਜੇਤੀਅ

ਗਬਿਛੁਟੇਨਾਗਸਮਾਨਿਆ॥ ੨੦੬॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸਰਬਵਪੀਧਾ
ਲਾਦਜਾਨੈਨਾਗਕਾਟਨਕਚਿਤਚਾਇਭਏ॥ ਮੁਖਦੰਤਪੜ੍ਹੇਪ੍ਰ
ਪਲਾਦਪੁੰਕਕਛੁਛੁਪਾਪੀਤਿਮੁਰਝਾਇਧਏ॥ ਮਾਪਪਰਕੀ
ਸੁਪਭੁਲਾਇਦਈਪ੍ਰਲਾਦਿਗੁਰੁਤਗਿਅੰਨਲਏ॥ ਸਰਬਬਿ
ਸਨਿਨਿਗਾਰਿਭਈਤਿਨਕੀਸੋਤੰਗਮਾਰਨਤੰਬੁਲਗਏ॥ ੩
੧੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਸਰਪੇਜਾਨਿਓਏਕਪੀਕਾਟਿਉਕਿਉਕਰਿਜਾਇ
॥ ਪ੍ਰਲਾਦਿਦੇਰਿਪੈਸਾਰਕੇਸਕਹਿਨਤਾਹਿੰਬਛਾਇ॥ ੩੧੬॥
ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਰਨਕਸਪਕੇਸੁਨਾਇਅਉਰੰਕਮਕਛੁਕੇਜੀ॥
ਇਸੇਸੇਨਾਰਿਬਸਾਇਪ੍ਰਲਾਦਿਨਾਮੇਸੇਕਾਟੀਐ॥ ॥ ਕਵਿਤ

ਕਾਟਨਕੇਚਾਗੇਗਾਤਖਰਾਹਖਰਾਹੇਜੋਬਾਲਕਕੋਮਲਜਾਨਹੋਸੁਪਾ ੨੧੫
 ਥਰਤੇਕਠਉਗੈਗਰਨਕਸਪਯੁਰਮਾਇਓਮਾਤੇਜਸਤੀਲਿਮ
 ਇਓਜੋਬਡੇਗਿਰਿਪਾਇਓਜੋਮਾਓਇਸੇਠਉਗੈਗਬਪੁਰਿਹਸ
 ਤਮਾਏਪ੍ਰਾਣਾਦਬਾਧਕੇਬਹਾਏਸੁਡਪਕੜਕੜਕੜਕਾਏਚਰਨਪੇਰੇ
 ਛਾਤੀਓਗੈਪ੍ਰਾਣਾਦਭੁਜਨਕਰੇਹਾਖੀਗੋਬਿੰਦਜਾਨਤਰੇਸੇਮ
 ਗੇਸਤਰੇਭਾਗਚਲੇਪ੍ਰਾਣਾਦਛੋਗੈ॥ ੨੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਰਨ
 ਕਸਪਤਬਕਪਕਰਿਕਰਿਓਅਗਨਿਮਹਿਡਾਲਾਸਾਖਮਨਲੇਲਾਕ
 ਹੀਦੀਨਰੀਭਟਬਾਲਾ॥ ੨੧੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਗਨਦਈਭੜਕਾਇਪ੍ਰ
 ਧਲਾਦਿਨਲਾਗੀਆਚਕਛੁ॥ ਜੈਸੇਅਗਨਿਰਿਹਮਾਇਥੈਠੇਬੀਚਿ

ਆਨੰਦਸੇ॥ ੨੧੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਜਿਉਬਖਾਨੇਪਿਤਾਮ
 ਗਨਿਨਾਹਿਜਾਨੇ॥ ਮਿਤ੍ਰਿਵਿਸਨਿਕੇਸਮਾਨੇਸੋਦਿਸਨਸਭੀਜਾਨਲੈ
 ॥ ਦਿਸਨਿਦਿਸਨਿਕੇਜਲਾਵੇਨਾਹਿਡਾਇਦਿਪੁਤਖਾਵੇਨਾਹਿਜ
 ਲਕੇਰੁਬਾਵੇਨਾਹਿਜੇਗੀਤਾਂਕੇਪ੍ਰਮਾਨਲੈ॥ ਭਗਵੰਨਾਮੁਰਜਾਨਭਾ
 ਖੀਆਤਮਾਜੇਲਾਖੀਤਾਂਕੇਨਖੇਨਾਹਿਨਾਖੀਨਾਉਪਕਟਾਨਲੈ
 ॥ ਮੁਗਨਕਰਿਜਲੇਨਾਹਿਜਲਨਹਿਡੁਬਾਹਿਜੇਹਸਰਪਨਾਹਿਖਾਪਿ
 ਜੇਆਤਮਕੇਗਿਆਨਲੈ॥ ੨੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਹਰਨਕਸਪਤਬਜਾ
 ਨਿਓਈਪਾਨਜਲਬਲਛਾਹਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਦਨਸਕੈਜਲਾਇਕੈਮਾਨ
 ਥੈਸੰਤਬਹਾਰ॥ ੨੨੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਸੰਡਾਮਰਕਾਤਾਹਿਸੈਨਕੇਸਾ

ਥਾਧੁਧਾਇਓ ॥ ਅਗਨਾਨਸਕੈਜਲਾਹਿ ਥਾਹਿਇਸੈਨਿਕਾਈਐ ॥
 ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਸਾਮਦਾਮਰੰਡਭੇਦਕਾਪੁਥਿਪਲਿਓਹੇ ॥
 ਦਮੁਨਾਵੁਕੁਲਸਾਮਤ੍ਰੇਦਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਉਠਿਗਈਐ ॥ ਅਗਨ
 ਕਸਪਕੋਕੋਥਾਸਕੈਦਾਨਐਤੁਮੇਰਚਰਾਨਲਗਾਰੇਕੁਪਥਿ
 ਮਾਕੋਕਗਈਐ ॥ ਥਾਸਕਭੁਲਜਾਹਿਥੇਭਾਥਿਮਾਹੀਕਗਾਹਿ
 ਐਸੇਸਮਤ੍ਰਾਹਿਪਰਮਪਰਾਜੁਤੀਆਈਐ ॥ ਅਮਇਸਕਪਰਥ
 ਪਕਰਿਆਸਤਹਿਰੇਪਰਥਿਸਨਕੋਨਚਿਤਕਰਾਇਸੈਐਸੇਸਮ
 ਤਾਈਐ ॥ ੨੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਥਾਹੁਨਿਗੁਥਿਸਨਕੋਚਿਤਕਰੈ
 ਲੈਅਮਾਰੇਸੁਆਸਾਅਗਨਿਆਹਿਨਿਕਾਸਕੈਲੈਗਏਗੁਰਕੈਥਾ

੨੧੬

ਸ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਪਾਸਬੈਠਾਏ ॥ ਪਿਤਾਬ
 ਚਾਮਾਨਤਾਸੁਖਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਦਿਕੇਗੁਰਸਮਾਇਬਤਾਏ ॥
 ਰਾਜਰੰਡਤੋਨਾਰਿਡਗਾਏ ॥ ਸੁਕਰਕੇਪਰਮਅਰਥਕਾਮਮੇਖ
 ਯਹੀਹੈ ॥ ਸਤਬਚਨਜੋਪਿਤਾਕਹੀਹੈ ॥ ਗੁਰਅਰਪਿਤਾਮਾਗਿਆ
 ਜੇਮਾਨੈ ॥ ਆਤਮਰਾਮਕੋਸਾਜਪਛਾਨੈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਾਦਿਕੇਪਦਿਕਆਤਮਜਾਨੈ ॥ ਬਿਸਨਭਗਵੇਨ ॥ ਤਬਸੁਕਰਿ
 ਸੀਕਾਂਮਕੋਬਾਹਿਰੀਓਧਿਆਨ ॥ ੨੨੬ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ਤਬਪ੍ਰ
 ਥਿਥਾਦਬੁਥਾਇਕੋਬਾਲਕੋਕਰਉਪਦੇਸਸੇਪਾਸਬੈਠਾਏ ॥ ਰਾਕ
 ਸਪੁਰਸੁਨਾਉਮੀਭਾਈਏਕਬਿਸਨਰਾਖਮਨਲਾਏ ॥ ਜੇਕਛੁਕਹੀ

ਸੋਸਤਸੀਮਾਪ੍ਰੀਤਕਰੋਚਤਾਹਿਬਛਾਏਏਕਮਖੰਡਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮੈਹਮਤੁਮਕਾਮਾਤਪਿਤਾਜਥਾਏ॥੨੧੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਬ
 ਬਾਸਕਤਿਹਿਕਾਤਪੈਅਥਤਖੇਲਨਦੇਹਿ॥ਬਾਲਿਪਨਤੇਜੋਬ
 ਨਪਾਛੇਭਜਾਨਕਰੇਹਿ॥੨੧੮॥ਸ੍ਰਯਾ॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਸੁਨਬਾ
 ਲਕੋਸੁਨਤੋਸਰਬਅਵਸਥਾਦੁਖਸਮਾਲੀ॥ਮਾਤਕੇਗਰਭ
 ਮਹਿਦੁਖਬੋਭਬਾਲਿਪਨਦੁਖਪੈਦੁਖਜੁਆਨੀ॥ਬੁਡਾਹੋਵੈਫਿ
 ਰਮਿਰਤਪਾਵੈਸੁਨਮੈਸੇਹੀਅਉਪੈਦੁਖਵਿਹਾਲੀ॥ਤੀਤੇਬਿਚਾਰ
 ਕੀਦਿਸਦਿਕਰੋਜਹਿਦਿਸਦਿਮਾਂਨਸਭਆਵਦਜਾਲੀ॥੨੧੯॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਜੋਬਨਮਹਿਤੁਮਕਾਤਿਹੋਕਰਹਿਭਜਨਮਨਝਾਇ॥

ਜੇਬਨਅਵੈਕੜਕਕੈਦੈਸਭੀਭੁਲਾਇ॥੩੩੦॥ਕਥਿਤੁ॥॥
 ਜੇਬਨਕੇਅਏਤੇਅੰਗਸਭਪ੍ਰਛੁਲਤਹੋਇਮਨਕੇਖਿੰਡਾਇਦੇਰਿ
 ਸੁਪਨਾਸਿੰਹਤੁਹੈਨੈਨਚਹੋਦੇਖਨਸੁਖਨਸੁਨਾਚਾਹਤਹੈਨਾਮਕਾਸੁ
 ਹੀਪਜੀਭਸੁਆਦਕੇਗਾਹਤੁਹੈ॥ਗਾਤਸਪਹਸਚਹੋਇਝੀਇਸਤੀ
 ਨਿਥਹੋਐਸੇਕਰਉਮਾਹੋਸੇਜੇਬਨਹਾਹਤੁਹੈ॥ਜੇਬਨਤੋਜਗਾਅ
 ਇਅੰਖਕਾਨਮੁਖਛਿਲਾਇਅਉਪਥੀਤੀਪਛੁਤਾਇਪਛੁਤਾ
 ਇਕੈਮਹਤੁਹੈ॥੩੩੧॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਮੁਲਨਅਪਨਜਾਨਿਰਿਐਵੈ
 ਗਈਬਿਧਾਇ॥ਜੇਸੇਧੀਕੁਕਰਾਘਰਅਉਘਾਟਨਪਾਇ॥੩੩੨॥
 ਆਰੁਜੀਭਾਛੰਦਾ॥॥ਨਹੀਆਪਜਾਨਕਹਤੈਮੈਆਇਰੀਪਾਛੇਮਦੁ

ਤਾਨਿਜੁਬੀਧੈਕੈਚਲਾਇਓ। ਚਿੰਤਾਮਲਿਪਾਈਨਹੀਕਦਰਜਾਨ।
 ਕੀਚਮਹਿਉੜਾਈਨਹੀਪਾਥਆਨੀ॥ ੩੩੩॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਸੇ
 ਦੇਹਿਪਾਈਯੰਨਹੀਕਦਰਜਾਨੈ॥ ਬਿਖੋਮਹਿਉੜਾਈਯੰਨਹੀਮਾਮ
 ਨੈ॥ ਖੰਧਿਅਪਿਪਾਸੰਉਸਨਸੀਤਸਾਰੀ॥ ਰਖੀਆਨਮਾਸੀਆਸਰ
 ਬਿਕਾਰੀ॥ ੩੩੪॥ ਸਟੇਰਗਾ॥ ॥ ਮੁਲਿਦੇਹਿਕਥੇਹਿਪੈਮਜਾਮੁਤਿ
 ਪਲੀਤਿ॥ ਰੁਪੁਪਾਡਕੇਠਾਏਜਿਉਪ੍ਰਾਇਲਪਰਕੀਤਾ॥ ੩੩੫॥
 ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਬਾਲਕਿਓਸੁਨਬਾਤਪਮਾਰੀ॥ ਬਿਸਨਸਮਾਝਹਿਕਾਰਤਿ
 ਆਗੋ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਿਬਿਸਨਬਿਅਪਕਆਪਕੋਤਿ॥ ਆਗਤਾਪੁ
 ਸੰਗਲਾਗੋ॥ ਆਤਪਿਤਾਮੁਤਬੰਧਪਜਾਨਕੈਬੰਧਨਹੁਪੈਸਰਬਸ

ਮਗੋਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੇਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਸਵੇਰੀਜ
 ਗੋਸਿਰਦਾਦੇਹਰਾ॥ਸਰਬਅਵਸਤਾਦੇਹਕੀਸੁਪਨੇਵੰਗੁਜਾਪ
 ਨਾਅਤਮਰਾਮੁਨਿਗਲਮਾਸਤਬਚਕਰਮਾਨੁ॥੩੩੭॥ਕਬਿਤੁ
 ॥ਅਤਮਾਨਿਰੋਪੇਪਜਾਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨਮਾਨਸਰੀਰਕੇਪ੍ਰਤਬੰਧਤੇ
 ਪ੍ਰਤਛਨਹਿਪਛਾਨੀਐ॥ਜੈਸੇਇਸਛਟਕਾਬਿਖੇਅਨੇਕਵਰਗਰਾ
 ਸਤਹੈਸਦਾਈਅਵਰਨਹਾਤਤੈਸੇਅਤਮਕਰਜਾਨੀਐ॥ਅਤ
 ਮਅਥਿਨਾਸੀਨਾਮਹੁਪਪਰੇਜਾਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਅਗੋਚਰਅਨੈਕਰ
 ਹਿਅੰਨੀਐ॥ਨਾਮਹੁਪਬੰਧਨਪ੍ਰਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਾਪੁਨੇਨਾਰਕਅਥਿ
 ਸੁਅਰਗਮਾਹਿਸਦਾਹਿਸਮਾਨੀਐ॥੩੩੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੁਮਕੋਐ

ਸੇਜੇਗੁਪੈਅਥਪੀਬਿਸਨਿਸਮਾਗਾਅਤਮਏਕਅਖੰਗੈਜੇਬਨਾਇ
 ਰਪਨਪਾਰ॥੨੩੬॥ਏਹਗਾ॥ਅਤਮਜੇਬਨਜਗਤਨਿਆਰੇਸ
 ਰਤੇਜਾਂਨਾਸਾਂਢੀਰੁਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਤਚਿਤਅਨੰਦਮਾਨ॥੨੩੭॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ਸੰਸਾਰਰੁਪਬੰਧਨਜਾਨਾਨਲਾਭੁਰਮਮਾਨਤੀਨਤ
 ਪਜੇਜਲਾਨਸੇਸਮਾਇਜਾਨਕੁਟੰਗੋਪਰਮਜੇਸਰੀਰਕੋਪਾਨਲ
 ਭਪੀਰੋਕਨਲਗੇਅਤਮਪੀਰੋਕਸੁਖਆਪਆਪਨਲੁਟੰਗੋਤੀ
 ਤੇਬਿਚਾਰਜੇਦੁਆਤਕਾਨਫੁਲੈਫੁਲੈਬੈਤਕਾਤੋਕੋਤਿਆਗਕ
 ਰਅਤਮਰਸਪੁਟੰਗੋਜੇਦੀਸੇਪਛਾਨੇਏਕਬਿਸਨਕਰਜਾਨੇਜੇ
 ਸਰਬਮਾਪਿਸਮਾਨਜਾਨਐਸੇਮਾਨਕੁਟੰਗੋ॥੨੩੮॥ਏਹਗਾ॥ਸਿਮ

ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਜਾਨੀਓ ਆਤਮ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ॥ ਆਵਗਓ ਨ ਸੀ ਸਾਹਕੰ
 ਦੁਕਪਹੀਤਿ ਹਿੰਡੁ ॥ ੨੪੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਰੋ ਪਹਾਸਹਤਾ ਹਿਮੈ ਤੇ ਸੁਕੁ
 ਆਇਓ ਏਖ ਕੋ ਪਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਬਾਲਕ ਕੋ ਸਭ ਬਿਸਨਾਓ ॥ ੨੪੩ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਾਲਕ ਆਪ ਕੋ ਬਿਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਿਓ ਸੋ
 ਨਿਸਚੇ ਮਾਯੋ ਸੁਕੁ ਅਚਾਹ ਜਾ ਬਿਸਮੇਭਇਓ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪਾ ਛੋਗ
 ਦਭਿਓ ਚਿਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਬਿਰਤੀ ਤਤਿ ਜਾਇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ
 ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਏ ॥ ਉਠਿ ਦਭਿ ਕ੍ਰਿਓ ਸੁਕੁ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਆਨ ਦੇਖਿਓ
 ਬਾਲਕ ਕੋ ਰੰਗਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਜੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਆਤਮਾ ਆਖੈ ਅਸਤ
 ਸਰੀਰ ਅਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਹਿਓ ਚਿਗ੍ਰਹਿ ਆਇਓ ਲਾਗੋ ਕਰਨਾ ਵਿਚਾਰ

३४५॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਤੀਧਰ ਮੈਥੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਤਿ ਤਾਹੀ ਪਰਾਸਰੇ ਸੋਪ
 ਰਾਸਰਾਸਨ ਕਉ ਨਤੁ ਮੈਕਿ ਮਾਵਸਤੁ ॥ ੩੪੬॥ ਚੰਪਈ॥ ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਲ ਕੀਨੇ ਪੀਠਿ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੋਗੀਨੇ
 ਮਪੀਠਿ ਤਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸਿਆਨੇ ਮੈਥੋ ਕੋਤਉ ਮੁਖ ਮਾਨੇ ਪਰਾ
 ਸਰ ਕੋ ਮੁਖ ਮਾਨਾਹੀ ਮੈਥੋ ਕੋ ਕੋਤੋ ਤਾਹੀ ਪਰਾਸਰ ਕੋ
 ਹੋ ਮੈਸੋਈ ਮੈਥੋ ਕੋ ਬਤਾਵੇ ਜੋਈ ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਤਹੀ ਕਛੁ ਰਾਖ
 ॥ ਮੈਥੋ ਕੋ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਕੋ ॥ ੩੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮੈਥੋ ਕੋ ਮੈਸੋ
 ਜਿਉ ਪਾਪ ਗਿਓ ਪਲ ਮਾਹਿ ਮੁਖ ਸੋ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰ
 ਪਰੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩੪੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨ ਮੈਕਉ ਨ ਮੈਥੋ

੨੦

ਸੇਆਖਿਓਕੋਪਰਾਸਰਜਉਨਆਗੇਕਥਾਪ੍ਰਿਥਾਦਿਕੀ॥੩੪
 ਈਸ੍ਵਰਾ॥॥ਹਰਨਕਸਪਰਸੇਈਅੰਕੇਆਖਤਹੈਪ੍ਰਿਥਾਦਮੇ
 ਹਿਆਗਿਆਭੰਗਕਰੀ॥ਮਿਥਾਇਰਸੇਈਮਹਿਦਿਸੁਦੇਹੋਨਹਦਿ
 ਲਕਰਤਤਕਾਥਮਹੀ॥ਰਸੇਈਓਨੇਐਸੇਜਾਇਕੀਓਦਿਸੁਆਨਰ
 ਲੀਤਿਅਧਖੀ॥ਪ੍ਰਿਥਾਦਿਜੀਭੋਜਨਕਰਨਲਗੈਏਕਵਿਸਤਿ
 ਕੋਹਹਿਜਾਇਹੀ॥੩੫॥ਦੇਹਾ॥॥ਭੋਜਨਦਾਨਾਵਿਸਨੈਪ
 ਵੈਵਿਸਨਅਧਾਇ॥ਪ੍ਰਿਥਾਦਰਸੇਈਐਵਿਸਨੈਦਿਸੁਭੀਵਿਸ
 ਨਸਮਾਇ॥੩੫੧॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਅੰਤਵਿਸਨਭਗਵਾਨਐਸੇਜਾ
 ਨਪ੍ਰਿਥਾਦਮਹਿ॥ਧਾਇਗਿਓਸੁਖਆਨਦਿਸੁਪਰਵੇਸਨਕਰਸੇਕ

३५३॥ चैपटी॥ ॥ भैबीउठेहमेटीमैउकपी॥ पूरिषाददि
 मुनरिपटीनबपी॥ गगनकसपकेरामरुगो॥ नरिचीनीमति
 वाकसजानै॥ कोपगामरमैरेतांटी॥ दिमुदेउउउनिमचेस
 जाटी॥ ३५४॥ मुमुमुसउउकासपीजाहै॥ यीनपूरादिनविम
 बुलाहै॥ ३५५॥ चैग॥ ॥ मैरेकोपूरिषादनरिगगनकसप
 हुनाहि॥ ऐकैमैरीदिआपउठेचदिसदिउहिमाहि॥ ३५६॥
 मेरठा॥ ॥ जैतैपूरादगगनकसपठिनमाति॥ मैरेपग
 मरमादेऐकअधिरुतआतमा॥ ३५७॥ मृज॥ ॥ पूमरक
 पेमुनरिपपी॥ सुपनमनपूरादिजिहै॥ उमचरमादे

१२९

ਖਤਪਾਪਚਕੇਪਾਖੰਡਛੋਰੋਤੁਮਜਿਵੈਕਿਵੈ। ਤਬਮੈਤੋਕਹੋਸਤਮ
 ਖਗੋਅਉਪਾਖੰਡਨਲਾਗਤਕਿਵੈਲਿਵੈ। ਅਉਇਸਤੇਅਉਰ
 ਪਾਖੰਡਕਹੋਇਆਆਪਅਉਮਾਨਤਵਿਸੁਹਿਵੈ॥੩੫੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸਕਲਵਿਸੁਹੈਆਪਤੇਪ੍ਰਗਟਕਹੀਤਤਕਾਲਾਮਾਨ
 ਅਉਰਪ੍ਰਮੇਸਰੇਏਦੂਰਭਨਭਾਲਾ॥੩੫੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਸਰਬਕਰ
 ਮਸਹੀਰਕਰੋਕਰਾਵੇਆਪਤੇ। ਇੰਦ੍ਰੀਸਰਬਵਿਸਤੀਰਭੋਗਦੇਵ
 ਅਉਲੇਤਹੋ॥੩੫੮॥ ਸੁਯਾ॥ ਮੇਰੇਅਨੰਦਅਨੰਦਬਿਖੈਪੈਆਪਕ
 ਹੋਠਿਰਜੀਵਕਾਵੇ। ਅਉਰਪਾਖੰਡਅਚਰਜਦੇਖਤਤਪਦਤੁਮੀਅ
 ਸਪਦੇਜਨਾਵੇ। ਤੀਤੇਜਾਵੇਤੁਮਪਾਪਡਹੋਠਿਰਿਆਇਕੈਕਬੀਨਦ

ਰਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਲੁਜਾਅੰਨਨਾਹਿ ਪ੍ਰਸਰਕਰਮਸਾਈ ਮੁਹਿਤਿ ਆਗਿ
 ਕਰਾਵੈ॥ ੩੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਸੁਖੈ ਤੇ ਪਰਨਕਸਪ
 ਗੁਰੇ ਬੁਲਾਇ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਇਸ ਬਾਲਕੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਤੁਮ ਜਾਇ॥ ੩੬੦
 ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਕਰਕਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦ ਪਿਤਾ॥ ਇਲੋਕੀਈ ਸਹੈ॥ ਜੋਗਾ
 ਦੇਵੈ ਦਾਦ ਪਿਤਾ ਸੜਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰਾ॥ ੩੬੧॥ ਕਥਿਤਾ॥ ॥ ਪਿਤਾ
 ਆਗਿ ਆਮਾਨ ਕਰਾ॥ ਨਹੂੰ ਕੀ॥ ਪਾਨ ਨ ਜਾਨ ਕਉ॥ ਆਨ ਪਿਤ ਜਨ
 ਨਾਹਿ ਟੋਰੀਐ॥ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪਿਤਾਹੈ ਸਰੀਰ ਜਿਨ ਦਿਤਾਹੈ ਪਾਲ ਪੋਸ
 ਕਿਤਾਹੈ ਯਹਿ ਆਗਿ ਆਮਾਨ ਮੇਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਸਰਕਰੇ ਮੈ ਤੇ ਤੀਈਭੈ
 ਆਨਹੋਇ ਬਚੇਤਾਹੀ॥ ਐਸੇ ਗੁਰਹੋਤਾਹੈ ਕਪੁਕ ਬਲ ਉਤਾਹਿ ਟੋਰੀਐ॥

ਸੁਕ੍ਰੇਕਸਕਤਗਥੈਮੈਗਥਕਈਲਾਖੇਸੁਕ੍ਰਸੰਬਾਮੋਹਿਰਾਖੇਮੈ
 ਕੋਸੁਨੋਬਾਤਬੇਰੀਐ॥੨੬੨॥ਦਿਹਰਾ॥ਸੁਕ੍ਰਤੁਮਉਪਦੇਸਿ
 ਓਜੋਨਿਸਚੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਕੋਪਹਾਸਰਮੈ੨੬੩ਗਵਾਏਬਾਦਾ॥
 ੨੬੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਜਉਤਿਸਕਹੋਗਿਆਨਸੁਕ੍ਰਪਰਤੀਤਨਰਾਖ
 ਬੋਤਾਕੋਕਾਮਨਆਨਦਿਦਿਆਪੜੈਪਰਵਿਰਤਕੀ॥੨੬੪॥
 ਚੰਪਈ॥ਨਿਰਬਾਨਉਪਦੇਸਕਹੋਜਬਤਿਸਕਉਕਛਪੋਰਵੇ
 ਸਨਾਪਵੈਉਸਕਉਹਮਕੋਕਹੋਮੁਹਿਐਮੈਸਿਖਯੈਮਾਗਨਜਿਵ
 ਲਨਸਕਤਪੜਈਯੈਸੁਨਮੈ੨੬੫ਮੁਹਿਕਹੋਕਾਭਏਤੁਮ
 ਮੋਹਗੁਰੋਜੀਵਨਮਗਨਤੁਮਮਹਿਨਾਪੀਪਾਵੋਕੋਪਹਾਸਰਬ

ਚਨਸੁਨਾਵੈ॥੨੬੫॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਨਿਆਇਸਾਸਤ੍ਰਜਿਉਕਾਤਿ
 ਪੈਗੁਰਗਾਜਾਅਉਅਤੀਤਾ॥ਸਿੰਘਸਰਪਾਥਿਘਮਾਰੇਤੋਸਦਰ
 ਪਉਭੀਤਾ॥੨੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਨਹਿਜਾਨਮੇਹਿਮੀਤਿਤੁਮਾਮਕ
 ਕਿਆਜਾਨੈ॥ਕਿਆਹਮਰੀਤੁਮਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੋਤਉਅਬਹੀ
 ਨਾਸੁਹੈਇ॥੨੬੭॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਮੈਰੇਕਹੈਛਿਮਾਹੁੰਕਹੋਹਮਸ
 ਹਨਤੁਮੈਕਿਰਪਾਕਰਨੀ॥ਕਥਕਹੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁੰਕੀਤੁਮਪਾਛੋਕ
 ਹੀਆਗੇਵਹਨੀ॥ਤਬਕਹਤਪ੍ਰਸਰਭੈਕਛੁਨਾਹਨਪੁਤਜਾਨਹ
 ਧਿਆਸਰਨੀ॥ਅਬਕਥਾਸੁਨੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁੰਕੀਜਿਤਕੁਲਮ
 ਮੁਹਿਸਭੀਤਰਨੀ॥੨੬੮॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਭਬਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸੁਕ੍ਰਕ

ਹੇਠਾਤਮਾਗੀਨੀਚਾਤੁਮਸਤਿਗੁਰਮੁਖਵਾਕਕਰਕਾਤੇਸਭਤੇ
 ਉਚਾ॥੩੬੮॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਹਾਕਸਕੁਲਅਤਨੀਚਸਭੀਕਿਲੋਕੀ
 ਜਾਨਹੈਤੁਮਕਾਤੇਉਚਕੈਸੇਕਰਪਰਤੀਤਾਮਾ॥੩੬੯॥ਜੁ
 ਪਈ॥॥ਤੁਮਕਹਿਓਗੁਰਪਿਤਾਸਮਾਨੈ॥ਫੁਠਕਹਿਹਮਕੈਸੇਮਾਨੈ
 ॥ਪਿਤਾਪੁੰਜਨਮਾਨਪਾਨਕੋ॥ਪਰਮਾਰਥਕਛੁਨਹੀਜਾਨਕੋ॥ਪਿਤਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਪੇਖਾਕਛੁਕਰਕੋ॥ਪਰਮਾਰਥਮਾਨਿਹਿਕਛੁਸਹਰਕੋ॥
 ਭੇਦਬੁਧਤੁਮਬਚਨਉਚਾਰੋ॥ਗੁਰਸਮਾਨਪਿਤਾਕਰਧਾਰੋ॥੩੭੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥॥ਪਿਤਾਗਰਬੈਮਿਰਤਤਨਹੀਪ੍ਰਮਾਰਥਲਾਭਾਗਉਅਦ
 ਬਸਭਕੇਕਰੈਦੁਪਾਨਦੇਵੈਆਭਾ॥੩੭੧॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਗੁਰਸਮਾ

ਨਪਿਤਾ ਜਾਨਪਿਅੰਨ ਨਕਰਨ ਜੋਗੈ॥ ਵਿਸਨ ਬਿਨ ਕੋ ਉਮਾ
 ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਨ ਜਾਨੈ ਜਾਨਕੈ॥ ੨੭੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਤੁਮ ਭਗਵੰਨ
 ਸੰਭੁ ਲਾਵੈ ਮਉ ਪਿਤਾ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਪ੍ਰਮਾਹ ਬਘੁ ਸਾਵੈ ਸੋ ਕਯੋ ਤੁ
 ਮੁ ਜੋਗਨਹਿ॥ ਸੁਕਰ ਤੁ ਸਨੁ ਕਪਾਇ ਕੈ ਠਿਰ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ
 ਜੋ ਪ੍ਰਜਨ ਬਿਸਨ ਰਾਖੈ ਸੋ ਪਿਤਾ ਤੇ ਹਿਦਹਿ॥ ਪਿਤਾ ਸਕਤ ਰਾਖੈ
 ਦੇਵੈ ਜੋ ਰਾਖੈ ਤਾ ਕੇ ਅਗੈ ਲਾਖ ਕਾਖੈ ਦਿਵੈ ਵੈ ਜੋ ਕਹਿ॥ ਮਹੀ
 ਚ ਅਚਿ ਜੋ ਤੇ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮੀ ਗੇ ਤੇ ਤੇ ਸਮਝਾਉ ਤੇ ਹਿਕੇ ਤੇ ਤੁ
 ਤੇ ਰੇ ਮਾਹਿ ਹਿਰਿ ਬਹਿ॥ ੨੭੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿ ਕਯੋ ਸੁ
 ਨ ਸੁਕਰਾ ਅਮਰੀ ਬ੍ਰਿਸ਼ਾਨ ਜਾਨ॥ ਭਜਨ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਰਤ ਹੋ ਸਹੁ ਪਖ

ਪੇਸਵਾਯੋਨ॥ ੩੬੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਾਵੁਜੁ ਬਹੁ ਸਹੁ ਪਸਰ ਬਬ
 ਧਾਤੇ ਮੁਕਤੀ॥ ਸਮਪਦ ਲਖੇ ਮਨੁ ਪਗੋ ਬਿੰਦੁ ਜਾਤੇ ਪਾਈਐ
 ॥ ੩੬੬॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਭਜਨ ਨਗਾਇਨ ਪੁਰਨ ਜਾਨਾ॥ ਸੁਕੁ ਕਹੇਤੁ
 ਮੁਭਾਇ ਓਦਿਵਾਨਾ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਨੀ ਤੁਮਾ ਮਸੇ ਕਰੀ॥ ਗਾਇਓ
 ਅਗਾਨੀ ਸਿਫੁ ਮਹੀ॥ ਨਿਕਾਸ ਅਗਾਨਿ ਤੇ ਬਾਹਿ ਅਯੋ॥ ਅਬ
 ਕੋਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਉਲਟੇ ਮੁਹਿ ਅਯੋ॥ ਅਮ ਜਾਨਿ ਓਨਾ ਜੀਤੁ ਰਿਕ ਪਦਘ
 ਨੇਰਾ॥ ਨਾਹੀ ਸਿਸਕਾਰੁ ਤੇ ਵਿਚ ਤੇਰਾ॥ ੩੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਬ
 ਜੇਕਰਿ ਓਨਾ ਜਾਨੈ॥ ਨਾ ਸਕਉ ਤਤ ਕਾ ਲਾ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਗੁਰ ਸੁਕੁ
 ਵਿਸਾ॥ ਮੇਰ ਛਪਾ ਲਾ॥ ੩੬੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਛੁ ਪਾ ਲੁਭ ਗਵੇਨ

ਨਾਛ ਸੋਈ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਵਿਸਨ ਸਕਲ ਵਿਸ ਜਾਨ ਦੇ ਕ ਅਖੰਡ ਤਮ
 ਤਮ॥ ੩੬੮॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾ॥ ॥ ਸੁ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਏ ਤਬ ਪੀ ਪ੍ਰਾਪਿ ਲਾਇ ਕੇ ਸੁ
 ਅਸ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੇ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਲਾਇ ਜਲਾਵੇ ਤੈ ਕੇ ਰੇਖਿ
 ਸਨਿ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਮੇਰਿ ਬਚਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਗਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰੀ ਮ
 ਨੰਤ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਵੇ॥ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਕਾਰਿ ਭ੍ਰਿਮੁ ਰਿਉ ਲਈ ਕ
 ਪੀ ਜਉ ਏ ਕ ਬਿਸੁ ਤਉ ਕਹਿ ਡਰਾਵੇ॥ ੩੬੯॥ ਚੌਰਾ॥ ॥ ਏ ਕ ਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮ ਪੁਰਨ ਤਉ ਭ੍ਰਿਮੁ ਰਿਕ ਛੁਟਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਿ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੈ ਸਮ
 ਵਿਪਰੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੩੭੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁ ਕ੍ਰ ਅਗਨਿ ਨਿਕਲ ਸੁ ਅ
 ਸਨ ਜਾਵੈ ਅੰਤਰੇ॥ ਜੀਵਨ ਕਲਮ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤ ਲਕ ਪੀ ਜੀਵਨੇ॥

੨੮੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਆਸ ਬਹੁ ਰੇ ਤਲੇ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਿਦ
 ਦਿ ਅਬ ਕਉ ਨ ਬਚਾਵੈ॥ ਮਨ ਕਰ ਸਗਨ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿ ਕੀਆਇ
 ॥ ਹਮ ਪ੍ਰਾਤਿ ਤੁਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ॥ ਅਸੀਹ ਬਾਦਿ ਚਰੰ ਜੀਵੈ
 ਗੁਰੂ॥ ਬਲ ਬੁਧ ਤੇ ਜਸੇ ਸਦਾ ਨਿਬਹੁ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਜੋ ਪਾਠ ਕੋ ਪ
 ਕਰਾ॥ ਪਾਇਨ ਚੀਜਾ ਹਰਿ ਓਸ ਸਤਤ ਪਰਾ॥ ੨੮੩॥ ਚੌਗਾ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਜਾਨਿ ਓਸ ਸਤਤ ਲਾਗ ਕਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿ ਸ
 ਦਾਇ ਕਰ ਸਗਹਿ ਓ ਜੈ ਸੇਕਿ ਸਨਿ ਜੀਤ ਰਨਾ॥ ੨੮੪॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਜੈ ਸੇਹਮ ਤੁਮ ਮਾਹ ਕਬੀ ਕੋ ਹਰ ਜੀ ਦਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰ
 ਤੋਂ ਭੀ ਮਾਨਿ ਓ ਅਵਰ ਸਮਾ॥ ੨੮੫॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸ ਕੋ ਨ ਅ

ਵਰਸਮਕਹਾਓ ਭੁਨਕੋਰ ਅਉਉਪਾਸਨਾ ਲਾਹਾ ਕਹੈ ਮੈ ਕੋ ਕੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਨਕਹਾਓ ਭਉ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੈਸੇ ਤਹਾ ਮੁਲ ਅਪਨ ਕੈ ਸੇ ਪਾਚ
 ਨਾ ਕਹੋ ਪ੍ਰਸਰ ਮੁਲ ਅਪ ਕੇ ਜਾਨੋ ਪ੍ਰੇ ਜਾਨੇ ਕਿ ਅਪ੍ਰੇ ਜਾਨਾ
 ਪੈ ॥ ਠਿਰਿ ਮੈ ਸੇ ਜਾ ਸਮਝਿ ਲਾਖੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਉ ਲਗ
 ਭੇਦੈ ਬੁਧ ਮਹਿ ਨਾਗਾਇਨ ਦਿਤਰੇ ਕਾ ਮੁਲ ਪਾਵਨੇ ਕ ਕਾਹੈ
 ਸਮਝ ਸਾ ਕੈ ਏਕਾ ॥ ੨੮੭ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਮੈ ਕੋ ਤਾਹਿ ਭਗਤਿ ਉ
 ਪਦੇ ਸਮਝਿ ਕੀਜੀਐ ॥ ਮੈ ਸੇ ਭਗਤ ਨਿਰਥਾਹਿ ਅਪਾਪ ਹਾਨ ਮਾਨ
 ॥ ੨੮੮ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਮੈ ਕੋ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਚਲਤ ਅਪਸੁਨਾਵੇ ਸੁਖ
 ਲਾਹਾ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੋ ਪ੍ਰਿਥਾਦਿ ਚਲਤਿ ਆਤਮਾ ਏਕਾ ਅਉਹ ਕਹੈ ॥

ਏਹੀ ਗਲਿ ਤਜਾਨਤੋ ਕਛੁ ਪੀਡਿਤ ਨਹੀ ਬਕ ਬਾਦਿ ਬਰੋ ॥ ਜਉ
 ਪੀਡਿਤ ਨਹੀ ਤਉ ਮੁਰਖ ਹੋਹੋ ਪੀਡਿਤ ਨਹੀ ਨ ਮੁਰਖ ਹੋ ॥ ੩੮
 ੯ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਰੋ ਪਰਾਸਰਾ ਪੰਡਤ ਮੁਰਖ ਨਹੀ ॥ ਜੋ ਕਛੁ
 ਹੈ ਸੋ ਆਖ ਦੇਹਿ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩੮੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਰੋ ਪ
 ਰਾਸਰਾ ਏਹਿ ਪੈਲ ਆਖ ਕਉ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ਆਦ ਅੰਤ ਤਹਿ ਨੇਹਿ ਮੈ ਤੇ
 ਕਰੋ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ੩੮੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਬਖਾਨੈ ਆਦ ਅੰਤ ਕਉ
 ਨ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੈ ਗਨੇਚਾਰ ਬੇਦੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭੁ ਧੁੰਕੀ ਆਦ ਅ
 ਦ ਅਉ ਜੁਗਾਦੁ ਮੈ ਤੇ ਬਿਸ ਆਦੁ ਏਕਾਦਿਹੋ ਅਤੀਤ ਬੀਨੈ
 ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰੋ ਪੰਨਹੋ ਅਤੀਤ ਨ ਮੰਨਹੋ ਮਾਨੁਖ ਪਾਇਤ ਨਹੋ ਜੁਭ ਜਾਤੇ

ਬੁਭਾਨੈ॥ ਮਾਨਸਹੀਰਪਾਇਬਿਨਾਭਜਨਪਛੁਤਾਇਪ੍ਰਾਸਰਸੁਨ
 ਇਅਤੀਤਸੁਖਮਾਨੈ॥ ੩੯੨॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਮੈਥੇਤਬਤਿਹਿਆਖੈ
 ਆਸੁਮਦੈਹੋਬਤਾਇ॥ ਅਤੀਤਹੋਨਕੈਭੇਦਸਭਦੀਜੈਮੋਹਿਸਮਝਾ
 ਇ॥ ੩੯੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਹੇਪ੍ਰਾਸਰਭਾਹਿਰੰਡਮੀਨਿਆਸਕੇਪਾਹੋ
 ਕਾਤੇਮੈਥੇਵਾਹਿਬ੍ਰਾਮਚਰਜਬਾਨਪ੍ਰਸਤਬਿਨਾ॥ ੩੯੪॥ ਸ੍ਰਯਾ
 ॥ ਮੈਥੇਕੋਮੈਜਾਨਤਹੋਜੋਸਰਬਤਿਆਗਕਰੇਸੋਮੀਨਿਆਸੀ॥
 ਤਿਆਗਕਰਮਕਾਕਰਮਬਿਨਾਨਹਿਹੋਵਤਿਐਸੇਹੀਆਵਤਾਸੀ
 ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਹੋਚਿਤਚਾਹਿਤੁਮੈਅਤੀਤਹੋਵਤਿਅਗਾਂਥਿਭਾਸੀ॥
 ਯਹੀਕਰਮਕਰਮਨਾਸਕਰੇਹੈਆਪਹੀਵਸੁਕਆਪਹੀਵਾਸੀ॥ ੩

ਏਪ੍ਰਾਦੇਹਾ॥ ॥ ਮੈਰੇਤਬਹੀਆਖੈਨਾਸਕਰੇਇਨਚਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪਾਛੇਤਿਨਕਿਆਕਰਸਭਥਿਪਕਹੋਸੁਨਾਇ॥ ੨੮੬॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰਕਹੋਥਖਿਆਨਅਤੀਤਹੋਵਹਿਪ੍ਰਤੀਤਹੋਇ॥ ਕੁਟੰਬਮਾਧਿ
 ਬੰਧਾਨਤਬਲਗਭੁਭੈਵਿਸਾਹੁਨਾਹਿ॥ ੨੮੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮੈਰੇਕ
 ਹੋਜੋਹੋਅਤੀਤਾਤੁਮੋਕਹੋਸੀਨਿਆਸਕਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਜਗਿਓਪਵੀਤ
 ਇਕਸਿਖਾਰਖਾਉ॥ ਤੁਮਚਾਹਤਵਹੋਤਕੁਮੰਡਾਉ॥ ਅਵਸਕਰਤ
 ਵਐਸੇਹੀਕਰਨਾ॥ ਜੋਗੁਰਕਹੋਕਛੁਓਜਗਪਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹੋ
 ਬ੍ਰੁਪਕਹਿਪਾਈ॥ ਬਾਂਤਨਤੇਤਿਲੋਕੀਉਡਾਈ॥ ੨੮੮॥ ਚੋਪਈ॥
 ਗ੍ਰਿਹੰਤੀਕਿਵਈਰਗਹੋਇਮਿਲੈਅਤੀਤਜਾਇ॥ ਅਗੇਕਹੋਅਤੀ

ਤਹਿ ਦਿਵਾ ਕੀ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ॥ ੨੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਅਗੇ
 ਤਾਹਿ ਪੁਛਤੈ ਕਰ ਜੋ ਕਰਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੇ ਦੇਉ ਉਡਾਇ ਤੀਪਾਛੇ
 ਕਿਆ ਲਾਭ ਹੋਇ ॥ ੪੦੦ ॥ ਸੁਯਾਨਾ ॥ ॥ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ
 ਮੇਲੈ ਵਹੁ ਤੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਹੀ ਨਾਭੇ ਦਪਾਵੈ ਉਨ
 ਨਾਹਿ ਦੇਖਿ ਓਵਹੁ ਕੈ ਸੇ ਵਹੈ ॥ ਪਹੁ ਪ੍ਰਯਾਨ ਤਾਹਿ ਅਤੀਤ ਨ ਕੋਯ
 ਹਿ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ ਜਾਨੈ ਧਰੈ ॥ ਅਮ ਕੋ ਕੋ ਸਿਖ ਕਹੈ ਸਭ ਹੀ ਅਉਖਧ
 ਰ ਪਹੁ ਚੇਦਹੁ ਪਧਰੈ ॥ ੪੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਤੇਤੁ ਮਚਾਹੁ ਤੇ
 ਮੈ ਸੇ ਅਤੀਤ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇਤ ਬਤਿਹਿ ਆਖੈ ਜੋਗ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ
 ਇ ॥ ੪੦੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜੋਗ ਕਰੈ ਮਨਾਸ ਚਿਤ ਵਾਸਨਾ ਖੈ ਕਰੈ ॥

ਵਸਸਦਿਜੀਜੋਗਉਪਾਸਉਪਦੇਸਕਰੇਸੋਜੋਗਕੋ॥੪੦੩॥ਸ੍ਰੀ
 ॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਯੀਜੋਗਭਲਾਜੋਸਰੀਰਤੋਰਬੁਕਾਝਰੇਗੋ॥ਯੀ
 ਸਰੀਰੈਯੋਗਕੋਮੰਦਰਤੁਮਪਾਪੀਬਡੇਉਯਾਝਰੇਗੋ॥ਤੀਤੋ
 ਜੋਗਕੋਸਦਾਨਰਕਵਰਕਬੁਨਾਹਿਮਰਦੁਖਦੇਸਯੋਗੋ॥ਜਬ
 ਚਾਹਿਮਿਦੀਮਨਮੈਏਜੀਦੇਹਿਯੋਨਗੇਕਛੁਨਾਹਿਗੇਗੋ॥੪੦੪॥
 ਦੇਹਗੋ॥॥ਜਉਚਾਹਿਨਾਥਿਰਗਨਕੀਸਾਰੀਵਿਸੁਸਰੀਗਾਸਰਬ
 ਰੁਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਮਝੈਗੁਰਮੁਖਪੀਰ॥੪੦੫॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਸ੍ਰੈਸੋਰ
 ਧੀਮੈਤੀਹਿਜੀਤਛੁਟੈਸਰੀਰਤੋ॥ਮੈਏਕੋਨਿਰਬਾਹਿਅਤੀਤਕਰ
 ਤੁਮਕਰਤਨਾਹਿ॥੪੦੬॥ਸ੍ਰੀ॥॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਯੀਹਿਅਤੀਤਜਿਤੋ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਕਾਹੁ ਕੇ ਪੰਥ ਲਗੇ ਅਤੀਤ ਹੋਵਹੁ ਮਹਿਕਾਰ ਜਾ ਲੈ ਜਲਾ
 ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਨਿਉ ਆਗ ਲਗੇ ਤਬ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵੈ ਏਕ ਪੈ ਕ ਦੁਰ
 ਜਾਨ ਨ ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਲਗੇ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਅਥਿਕਾ ਹਿਕਰ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਅਤੀ
 ਤ ਮਗੇ ॥ ੬੦੬ ॥ ਏਹਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਅਤੀਤ ਕਾ ਦੇਵੋ ਪਰਮ ਬਤ
 ਇਕ ਹੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਅਬਤ ਲਕ ਅਤੀਤ ਨ ਹੋਇ ਚਿਜਾਇ ॥ ੬੦੮ ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ਪਰਮ ਅਤੀਤ ਕੋ ਕੈਸੇ ਬਖਾਨੇ ਨਹਿ ਅਤੀਤ ਨ ਅਤੀਤ ਕ
 ਰ ਜਾਨੇ ਸਭੀ ਅਤੀਤ ਐਸੇ ਹੀ ਬਖਾਨੇ ਗ੍ਰਾਸਤਿ ਤਿ ਆਗ ਪਰਤਿ
 ਆਗ ਨ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗ ਅਤੀਤ ਸੁਭ ਕਹੇ ਚਾਰ ਮਾਹਿ ਝਗ
 ਅਸਰਾ ਲਗੇ ਹਮਾਨਿ ਮਾਨਹਿ ਅਤੀਤ ਨ ਹੋਈ ਸੁਖ ਮਤਿ ਅ

ਗਮਤੀਤੈਸੇਈ॥੪੦੮॥ਦਿਹਗਾ॥॥ਸੁਖਮਅਹਮਸਬੁਲਕੀ
 ਬਾਤਸੁਨਾਵੇਮੋਹਿ॥ਕੇਪ੍ਰਸਰਤਾਸਕਜੈਸੇਤੈਸੇਹੋਇ॥੪੧੦॥ਸੇ
 ਰਠਾ॥॥ਅਸਬੁਲਤਿਆਗੈਏਹਿਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾ॥ਜਬ
 ਤਿਆਗੈਨਕੇਨਾਸੁਖਮਅੰਤਰਬੰਧਹੋਇ॥੪੧੧॥ਸੁਯਾ॥॥
 ਪਰਮਤਿਯਾਗੀਮਾਨੁਕੈਕੇਸਰਬਤਿਆਗਭਇਰਿਅਬਾਹੀ॥
 ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭੁਪਕਾਰਕੀਏਜੋਕਹੋਸੋਹੈਅਬਾਹੀਭਬਾਹੀ॥ਜੀਕੋਪ੍ਰ
 ਤਕਾਤੀਕੋਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਮਰਜਾਇਕਹੋਤਉਮੇਰਤਬਾਹੀ॥ਪ੍ਰਮਤਪਸੀ
 ਸਿਸਟਿਕਹੋਸਰੀਤਿਆਗਸੁਅਹਗੈਠਬਾਹੀ॥੪੧੨॥ਦਿਹਗਾ॥॥
 ਕੇਪ੍ਰਪਰਾਸਰਮੈਕੇਸਰੁਪਚਾਹਿਮਿਟਜਾਇ॥ਰਿਧਸਿਧਪਾਇਪ੍ਰਸੀ

ਨਿਧੀਧੰਸੰਗਲਪਾਇ॥੪੯੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਜੋਤੁਤੁਇਛਿਆਈ
 ਤਾਤਕਾਲਅਤੀਤਹੋਇ॥ਜੋਚਹੋਸੋਲੇਰਿਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕੇਸੁਖਥਰੇ
 ॥੪੯੪॥ਕਬਿਤੁ॥ਆਰਜਾਤਿਹਾਰੀਰਿਖਪੁਤ੍ਰਬਿਤਾਰੀਤੰਤ
 ਇਛਿਆਤੁਮਾਰੀਅਤੀਤਹੋਨਚਾਹਿਐ॥ਰਿਖਪੁਤ੍ਰਜੋਨਿਹਾਰੇਅੰ
 ਕਾਰਜਲੇਸਾਰੇਮਾਨਮਛੀ॥ਬਿਨਬਾਰੇਕੋਊਪਰੇਨਹਿਨਿਗਾਹਿਐ॥ਕੋ
 ਊਕਹੋਗਿਆਨੀਅਉਕੋਊਕੋਹਧਿਆਨੀ॥ਐਸੇਅਭਿਮਾਨੀਅੰਕਰ
 ਛੁਠੇਗਾਹਿਐ॥ਆਤਮਾਅਚਾਰਿਤਾਂਹਿਲਖਿਓਨਹੀਚਾਹਿਸਦਰ
 ਪਮਹਿਨਿਰਬਾਂਹਿਤੁੰਭੀਐਸੇਨਿਰਬਾਹਿਐ॥੪੯੫॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਮੈਥੋਕੋਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਕੈਸੇਛੁਟੈਸੰਸਾਰਾਕੋਪ੍ਰਸਰਗੋਬਿਦੈ

ਸੰਸਾਰਸੁਪਨਾਦੀਦਾਗਾ ॥੪੯॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈਂ ਕੋ ਕੋ ਕਰਤ ਬਨੈ ਸੇ
 ਤੈ ਸੇ ਰਾਖੀ ਮੈਂ ਪਦਪੁਨਿ ਕਰਤ ਬ ਕਰਨਾ ਯਾ ਮਹਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥੪
 ੧੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮੈਂ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਸਰਬਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੁ ਨ
 ਹਿ ਅਨੰਦਾ ਜਬ ਤੈ ਨੇਹਿ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨਾ ਭਗਵੰਤ ਕਹੈ ਬੈਕੁੰਠ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਤੈ ਤੇ ਸਿਧ ਕਿ ਅਤੁ ਮਪਾਈ ॥ ਆਪਨ ਜਾਨਾ ਸੰਤ ਕਹਾਈ
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਸੰਤ ਆਪ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਸੰਤ ਅਸੰਤ ਸਹੁ ਪਾਨਾਨਾ ॥੪੯॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਬ ਸੁੰਨ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕੀ ਸੁਕਰਗਿਰਿ ਬਖਸਾਇ
 ॥ ਤਬ ਭਗਨ ਕਸਪ ਸੁਟ ਬਾਰਤਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੇ ਬੀਚਿ ਬੁਲਾਇ ॥੪
 ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇ ਗਤਿ ਪਾਇ ਮਾਰਿਆ ਮਹਾਨਿ ਹਿਤੁ ਕਿ

ਵੈ॥ ਸੋਮੁ ਹਿਮੰਤ ਸੁਨਾਇ ਜੋਤੁ ਮਸੀਖਿ ਓਕਿ ਸੀਤਿ॥ ੪੨੦॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥
 ਜੋਰਦੁ ਉਕਰ ਕਾਨ ਲਗੇ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਤਾ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਸੇਤਿ ਸੇਖਿ ਸਨਾਹਿ ਕੋ ਮਾਮਾਨਤਾ॥ ਆਤਮ ਸਰਬ ਸਮ
 ਨ ਦਿਖਿ ਓ ਅਉਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਨ ਠਾਨਤਾ॥ ਜੋ ਉਸਕ ਲਾਭਿ ਸਖਿਸ਼
 ਮ ਕਰੇ ਸਭ ਏਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਤਾ॥ ੪੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੀਨ ਤਾਪ
 ਤੇਂ ਜਗਤ ਪੈ ਤੀਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ॥ ਸਾਹਗ੍ਰੰਥ ਨਿਨਾ ਪੈ ਕੀਏ ਅਸਾਰ ਦੁ
 ਖਾਹੀ ਕੋਇ॥ ੪੨੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਰਗ ਕਲਪ ਸੁਨ ਬਾਤ ਅਤ ਸੇਤ ਪੈ
 ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ॥ ਨੇੜ ਅਗਨਿ ਦੁਚਾਤ ਬੇਗ ਬੋਲਾਏ ਗਾਕਸਾ॥ ੪੨੩॥ ਕਵਿ
 ਤਾ॥ ॥ ਸਉ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾਈ ਰਗ ਕਲਪ ਬੈਠੇ ਜਾਈ ਗਾਕਸਾ ਮਾਗਿ ਮਾ

ਕਪਾਈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਦੀਓਗਿ ਕੁਇਕੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਯਹਿ ਵਿਚਾ
 ਹੋਇ ਕਾਥਿ ਸਨਕੇ ਨਿਹਾਰੇ ਤੇਥੇ ਸੁਮਨਾਹਿ ਧਾਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀਆ
 ਇਕੈ ਗਠਿ ਰਾਕਸ ਨਿਹਾਰੇ ਇਸੇ ਦੁਖ ਨਾਹਿ ਭਾਰੇ ਬਡੇ ਪਰਬਤ ਉਚਾ
 ਹੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਗੋੜਿ ਚੜ੍ਹਾਇਕੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀ ਪਾਇ ਮਾਂ ਨਰਗਤ ਪੁ
 ਤ੍ਰੇਈ ਹੋ ਮਾਨ ਲੋਏ ਹੋਇ ਸਵਾਧਾਨ ਤਹਿ ਕੇ ਸਵਪੁਤ੍ਰੇ ਮਾਇਕੈ ॥
 ੪੨੪ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਦੇਵ ਕਰਕਰ ਲੀਓਗਾ ਬਿਓ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾ
 ਰਾਯੇ ਹੀ ਅਮਾਨਤ ਰਾਖੀਓ ਜੈਸੇ ਉਦਰ ਮੰਡਾਯਾ ॥ ੪੨੫ ॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੀਓ ਪਿਆਰ ਮਾਂਗੇ ਜੋ ਕਛੁ ਮੰਗਨਾ ਮਾਂਗੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
 ਦਿ ਉਚਾਰੇ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਨਹਿ ਮੰਗੇ ॥ ੪੨੬ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਅੰਤਰ

ਜਾਨੀ ਜਾਨਤੀ ਸਭ ਸੇਵਕ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਚਾਹੀ
 ਤਾਨ ਸੋਵੈ ਮੋਹਿ ਲਜਾ ਮਾਨੋ ਵੇਦ ਨ ਕੀ ॥ ਸਭ ਪੁਰਾਹਿਤਿ ਇਸ ਬਾ
 ਵਰਜੀ ਗਮ ਪਰਨ ਕਸਪ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੀ ॥ ਉਹ ਐਸੇ ਕਹੇ ਬਿਸਨ ਮਤ
 ਕੋਈ ਚਾਹੀ ਬਿਸਨ ਚਾਹੀ ਖੇਤ ਨ ਕੀ ॥ ੪੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮੈਨੇ ਨੀਕੇ
 ਪਛਾਨਿਓ ਮਾਗੇ ਸੁਨਿ ਦੇਹਿ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਗਨ ਜਾਨ ਪੁੰਝਿ
 ਆਹ ਮਹੀਏ ॥ ੪੨੮ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਕੋ ਓਪਕਾਰ ਤਉ
 ਹਮ ਏਕਨ ਮਾਨ ਪੁੰਝ ॥ ਸਹ ਬਾ ਬਿਸਨੈ ਪਾਰ ਉਪਕਾਰ ਕੁਪਕਾਰ ਭੀ ਬਿ
 ਸਨੈ ॥ ੪੨੯ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਯਹਿ ਜਾਨੀ ਕਛੁ ਮਾਗਤ ਨਹਿ
 ਗਿਅੰਗੀ ਨਾਹ ਲੋਭ ਤੇ ਬੁਭਾਨੀ ਤਉ ਕਹਿਓ ਫਿਗੁ ਮੁੰਦ ਲੇਹਿ ॥ ਪੁ

ਹਿਲਾਦਿਨੈਨੁੰਦਕੈਉਘਾੜੇਫੇਰਗੁੰਦਕੈਤਉਦੇਖੇਪਿਤਾਪਾਸਹੀ
 ਪ੍ਰਤਖਪਤਾਏਹਿ।।ਗਨਕਸਪਅਚਰਜਹੋਇਸੰਭਰਬੁਝਾਇ
 ਓਸੋਇਕਹਿਉਤਾਹਿਰਾਕਸੇਇਸਕਿਸੇਪਰਕਾਰਛੁਟੈਦੇਹਿ।।ਯਹਿ
 ਮਾਇਆਚਿਤਾਰੇਅਉਆਤਮਾਵਿਸਾਰੇਮਾਇਆਪ੍ਰਤਾਪਭੇਯ
 ਹਿਬਚੇਕਰੇਗਹਿ॥੪੩੦॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਤੁਮਇਸਮੰਤ੍ਰਪਾਠਕਰਨਾਸ
 ਕਰੋਤਤਕਾਲਾਸੰਭਰਨਾਮਾਦੈਤਜੋਕਹੋਮਾਰੇਇਸਬਾਲਾ॥੪੩੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਲਾਗੋਕਰਨਉਪਾਇਲਾਖਕਮੰਤਰਉਚਾਰਾਕਰਿ॥
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੇਸੁਖਵਿਯਾਇਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਬਿਸਨੈ॥੪੩੨॥ਸ੍ਵਯਾ॥
 ਮਧਸੂਦਨਚਕਰਬਚਨਕੀਏਗਛਿਪਾਲਹੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਪਿਆਰੈ॥

ਸੰਤਰਦੈਤਕ ਸੀਸ ਕਟੇ ਤਿਨ ਤੈਸੇ ਕੀਓ ਸੀਸ ਕਾਟ ਉਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰ
 ਕ ਸਪੈ ਗੰਗ ਨ ਭਇਓ ਕੇਹੇ ਦੂਰ ਕਰ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਹੁਤਿ ਆਗੇ ॥ ਪਉਨ
 ਕੇ ਸੇਗ ਕਰਿਓ ਤਿਨ ਜੀਇਨ ਤੁਹ ਤ ਸੁਕਾਇ ਲਿਹਿਓ ਪਚਾਰੇ ॥ ੪੩
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਜੁ ਸਗਨ ਭਗਵੰਨ ਕੀਤਾ ਕੋ ਕਸਟ ਨ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿ ਸੁਕ੍ਰਗ੍ਰਹਿ ਗਵਨ ਕਰਿ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੋ ਤਿ ਆਗਾ ॥ ੪
 ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਤ ਹੋ ਜਾਇ ਲੈ ਆਇਓ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਕੋ
 ॥ ਕੋਸੇ ਪਕਰਿ ਦੁਕਾਇ ਲਾਤ ਮੁਕ ਸਾਸਨ ਕਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿਨ ਤਿ ਆਗ ਤ ਭਏ ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਵੰਨ ਆਪਨ ਕ
 ਹ ਲਏ ॥ ਬਿਨ ਭਗਵੰਨ ਅਵਗਨ ਜਿ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਲੈ ਗਦਾ ਬ

ਛਾਨੈ॥ ਸੈਕਰਿਗਦਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਲਗਾਈ॥ ਸਾਤਦੁਕਹੋਇਧਰਨ
 ਰਿਗਾਈ॥ ਸੁਕਰਕਹੋਤੁਮਸਮਝਪਿਆਰੇ॥ ਬਾਹੁਤਜਤਜਨਤੁਮਮ
 ਹਨਧਾਰੇ॥ ੪੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਨਕੋਖੇਦਨਕਛੁਤਇਓਤੁਮਕੀ
 ਨੇਲਾਖਉਪਾਇ॥ ਹਰਨਕਸਪਅਭਿਖਿਮਾਕਰਮਤਮਵਰਕਛੁ
 ਹੋਇਜਾਇ॥ ੪੩੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਹੁਤੇਯਹਿਤਤਜਾਇਸਰਕਛੁ
 ਜਾਏਏਕਹੀ॥ ਅਭਿਤੋਖਿਮਾਕਰਾਇਛਿਰਿਪਾਛੇਤਸਮਝੀਓ॥
 ੪੩੮॥ ਸੂਯਾ॥ ॥ ਹਰਨਕਸਪਕਹੋਜਉਅਉਰਕਹੋਤਉਨਾਹਿਛੋ
 ਰੋਖਿਨਜੀਨਤੇਮਾਰੇ॥ ਰਾਜਤੋਲੋਕੀਕੋਆਰਿਅਮਾਪੀਯਹਿਬ
 ਲਕਅਵਰਕੋਅਵਰਚਿਤਾਰੇ॥ ਮਹਿਬਿਨਾਅਵਰਕਉਨਹੀਯਹਿ

ਮੁਖਧਿਸਨਹੀਧਿਸਨਪੁਕਾਰੇਯਾਗਤਸੁਪਨਸਥੋਪਤਿਤੀਨਿਮੰ
 ਹਿਉਪਾਇਧਰੀਜੈਸੰਸਾਰੇ॥੪੩੮॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਮੈਨਹੀਜਾਨੈਯਾ
 ਹਿਕਵਨਧਿਸਨਕੋਸਮਾਝਿਓਯਾਹਿਮੈਰਸੁਕਰਨਾਹਿਪੁਰ੍ਵਜੋਤ
 ਤਉਜਾਨਤੋ॥੪੪੦॥ਚੌਪਈ॥॥ਹਰਨਕਸਪਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਬਖਾਨੈ
 ॥ਧਰਮਅਪਨੋਛੋਰਇਆਨਾਅਵਰਧਰਮਮਨਮਾਹਿਬਸਾਏ
 ॥ਹਮਕੋਛੋਰਿਕਰਧਿਸਨਿਪਿਆਏ॥ਗੁਰਸੇਪਜੈਸਦੇਹੁਸੁਨਾਈ
 ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕੋਸੁਨਾਹੁਮੁਖਦਾਈ॥ਸਭਉਪਦੇਸਗੁਰਤੇਲੀਨੈ॥
 ॥ਹਮਏਕਸਾਰਹੀਚੀਨੈ॥੪੪੧॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਏਕਸਾਰਕੋਗੁਰਨਕਰ
 ਕੀਨੇਤਿਆਗਅਸਾਰ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਓਕਾਮਮੋਖਅਚਪਦਾਰ

ਚਾਗ ॥੪੫੨॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਤਿਆਗਰਾਖਿਰਿਖਿਸਨ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਪਿਤਾਮਾਖੇਰਮਾਰੇਲਾਗਮੈਤੁੰਤਿਆਗਇਕਾਖਿਸ
 ਨਕਹੁ ॥੪੫੩॥ ॥ ਕਾਕਿਤੁ ॥ ਅਵਿਦਿਆਕੋਤਿਆਗਅਉਵਿ
 ਦਿਆਕੋਲਾਗਸਰੀਰਪੰਚਭੂਤਕੋਸਮਿਥਿਆਕਰਿਜਾਨੀਐ
 ॥ ਹਰਨਕਸਪਥਖਾਨੇਬਚਾਬਚਨਮੇਧਿਮਾਨਰਾਜਾਤਿਲੋਕੀਕ
 ਅਬੀਦੇਉਮਾਨੀਐ ॥ ਈਸਰਕੋਨਚਿਤਕਰਆਪਕੋਪਛਨ
 ਹਰਿਈਸਤੋਰੋਪਿਤਾਪੁਰਿਆਸੇਰਿਰਆਨੀਐ ॥ ਪੁਰਿਲਾਦਹ
 ਬਜੇਰੇਹਮੇਰਾਜਭਾਗਛੋਰਕਾਰੇ ॥ ਐਸੇਨਿਹੋਰੇਣਕਗੋਬਿੰਦਹੀਪ੍ਰ
 ਮਾਨੀਐ ॥੪੫੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜਲੋਕਪਾਇਕੈਦੇਵਉਚਿ

ਸਨਤਿ ਆਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸੁਨ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਾਜਰਾ ਗਲਾਉ ਆ ॥ ੨੩੫ ॥
 ਗਾ ॥ ੪੫੫ ॥ ॥ ਨ੍ਰਿਕਾ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ਸਰਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮਾ ਬਿਸਨ ਸਮਾਏ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਜਾਨਨਿ
 ਹਾਸੰਤੁ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਤਿਸੀ ਤੇ ਉਪਾਏ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨੇ ਭਗਵੰਤ ਕਾ
 ਏਸੁ ਭਸੰਤ ਨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤੇ ਗਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਜੇ ਭਜਨ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਿਵੈ ਤੇ ਹਿਥੇ ਹਿਛ ਭਾਏ ॥ ੪੫੬ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਮੈ ਡੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਿਵੈ ਬਖਿਅੰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਕਬੀਨ ਮੁਹਿ ਕਹਿਓ ਜੋ
 ਹੋਤੇ ਮਿਹਰ ਬਾਨ ॥ ੪੫੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹਾਕ ਸਪੁਤ ਪੰਨ ਤੁਮ ਬਾ
 ਮੰਨ ਤੇ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਮੈ ਡੇ ਕਹਤੇ ਅਨ ਮੁਖ ਕੇ ਸੁਖ ਨਾ ਲੋਹੇ ॥ ੪੫੮ ॥

ਅਉਦੈਂਤਮਾਨੁਖਪਸੁਪ੍ਰੋਤਸਰਪਕਿਨਰੈਂਤਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਂਨਜੇਤੀਏਕ
 ਬਿਸਨਾਹੀਸਮਾਂਵਦੋ॥ਪਿਤਾਨਿਸਚੇਕਰਪਾਰਮਾਨਸਰਬਹੀਦਿ
 ਸਾਰਬਿਸਨਹੋਵਹਿਦਿਆਰਦੁਖਦੁਐਤਕਮਿਦੀਵਦੋ॥ਹਕਨਕ
 ਸਪ੍ਰਕੋਪਕਰਿਕਰਕੀਪੈਥਗਰਚਉਕੀਤੇਉਠਕਰਧੁੰਮਬਡੀਪਾਂ
 ਵਦੋ॥੪੬੩॥੧੧੬੭੮॥੧॥ਹਕਨਕਸਪਬਹੁਕਪੈਪ੍ਰਲੋਕਾਲਕ੍ਰ
 ਲਾਹਾਥਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋਗਹਿਲੀਏਪ੍ਰਲੋਕਦੁਸਮਾਸਾ॥੪੬੪॥੧੧੬੭੯॥੧॥
 ਜੈਸੇਪ੍ਰਲੋਕਾਲਕ੍ਰਦੁਚਾਰੇਨਾਸਕੇ॥ਹਾਰਿਕ੍ਰਤਮੰਭਾਲਇਸੇਬੀਧ
 ਕੈਬੰਨੀਐ॥੪੬੫॥੧੧੬੮੦॥੧॥ਬੀਚਸਮੁੰਦੁਡਾਲਤੁਥਾਵਉ
 ॥ਇਸਅਭਾਗਕੋਬੇਗਲੈਜਾਵਉ॥ਮੈਨਬਹੁਤਢੀਲਕਰਗਾਬਿਓ

ਬਿਸੀਤਿ ਆਗ ਅੰਸੇ ਕਰੁ ਖਿੰਨੀ ॥ ਇਸੇ ਆਨ ਮਿਹਰੇ ਪੋਰਾ ॥
 ਰੁਜਨ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕਰੇ ਪੋਰਾ ॥ ਰਾਕਸ ਸੰਗ ਲਖੀ ਪੋਰਾ ॥ ਪਕਰ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਦਧੀ ਮਹਿ ਰਾਗੇ ॥ ੬੬੬ ॥ ੬੬੬ ॥ ੬੬੬ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਸਰ ਮੈ ਰੋ
 ਜੋ ਤੁਮ ਕਉ ਮੈ ਸੋ ਜੋਇ ॥ ਰਿਆ ਕੋ ਅਉ ਕਿਆ ਕਰੇ ਰਾਖ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ
 ਇ ॥ ੬੬੬ ॥ ੬੬੬ ॥ ਕੋ ਮੈ ਰੋ ਤਾਹੀ ਰੁਜਨ ਗੁਥਿ ਦੋਦ ਪੋਇ
 ॥ ਕਬੂਤ ਜੀਵੰਗਾ ਜਿ ਮੈ ਦੁਖ ਬੁਝਾ ਗਏ ॥ ੬੬੬ ॥ ੬੬੬ ॥
 ਤਬ ਪ੍ਰਸਰ ਕੋ ਸੁਨ ਮਤ ਪੀਨੇ ॥ ਮੀਤ ਪਾਵਨ ਮਹਿ ਬੁਝੁ ਦੁਖ ਲੀਨੇ
 ॥ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਜੋ ਮੀਤ ਤਿਆਗੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਮੀਤ ਨ ਮਿਲਹਿ ਅਭਾਗੈ ॥
 ਭਗਵੰਨ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕੋ ਦੇਖਤ ਮਾਸਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਨਿਸਚਲ ਰਾਖ ਬਿ

ਸਵਾਸਾ ਤੰ ਪ੍ਰਕਥਾ ਸੁਨੇ ਧਿਕ ਮੋਹੀ ॥ ਰਿਖਾਇ ਸਤੀ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਮੜੇ
 ਹੀ ॥ ੪੬੫ ॥ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ॥ ਮੈਂ ਵੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਪਰ ਇਸਤੀ ਕੇ ਦੇਖੈ ਨਰਕ ਪਰੋ ਕਈ ਬਾਰਾ ॥ ੪੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਅਬ ਤੁਮ ਕਾਤੇ ਆਪ ਰਿਖਾਇ ਸਤੀ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਹਿ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਜਾਪ ਪ੍ਰਦਿਸਤੀ ਸੰਗ ਨਰਕੋ ॥ ੪੬੭ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਦਿਸਤੀ
 ਜੇ ਨਨ ਜਾਨ ਕਰੀ ਪਰ ਅਪਰਾਧ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁੰ ॥ ਬਿਅਸਤ ਪੁਰ
 ਮੋਹਿ ਕੇ ਬਿਅਹੀ ਇਸਤੀ ਨਾਹਿ ਨਸਤੁ ॥ ਪਰ ਅਪਰਾਧ ਦਿਸਤ
 ਤੇਰੀ ਅਹਿ ਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਆਪਸੇ ਆਪ ਅਸ ਕਜਾਨਾ
 ਭਾਪਨੇ ਜਾਨ ਅਸ ਕਰਾਹੀ ॥ ੪੬੮ ॥ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ॥ ਜੇਈ ਅਗਿ ਅੰਨੀ

ਜੀਵੈ ਕਾ ਲਾਗ ਕਰੈ ਦੇਇ ॥ ਮੈਨਹਿ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਧਰਮ ਸਰਨ ਕ
 ਲੇਇ ॥ ੪੬੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇਕੁ ਸਮਕੀਏ ॥
 ਉਕਰੰਜਉ ॥ ਮਨਚੰਦ੍ਰਮਾ ਬੁਧ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਚਿਤ ਬਿਸਨਿ ਰੁਦ੍ਰ ਅੰ
 ਕਾਰੈ ॥ ੪੬੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਜਾ ॥ ॥ ਇਨੈ ਉਤਪਤ ਕੀਓ ਮੈਨੈ ਮੈਨਾ ਹਿਥੈ
 ਸਾਨੈ ਵਉ ਕਬਹੂੰ ॥ ਮਹਿ ਵਸੇਖਨਾਹਿ ਕਿਉ ਜਾਨਤ ਵਿਸਨ ਕਿਸਨ
 ਕਈ ਓਹ ਬਹੂੰ ॥ ਉਸਇਸ ਤ੍ਰੀਕੇ ਦੇਖਨ ਜਾਵਤ ਬਾ ਅਰਧਰੈਨ
 ਕੇਚਾਹਿ ਭਈ ਤਬਹੂੰ ॥ ਤਬ ਆਪੋ ਆਸਨ ਤਿਅਹਾ ਚਾਇਓ ਜ
 ਬ ਮੇਘ ਕੀ ਬੂੰਦ ਪਰੇਜ ਬਹੂੰ ॥ ੪੬੫ ॥ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ॥ ਨਿਸ ਅੰਧ ਮਾਰੀ
 ਅਤ ਕਠਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾ ਲਾ ॥ ਸਹ ਪਲ ਚਿਓ ਪਾਉ ਮਹਿ ਜਾਨਿ

ਭੀਮਤਨਿਹਾਇ॥੪੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਸ੍ਰੀਨਕੰਠਲਗਾਇਜਾਨੇਸਿ
 ਤਆਪਨਾਤੰਕਬਚਨਸੁਨਾਇਲੇਚਲੁਗਹਿਮੁਹਿਮੀਤਜੀ॥
 ੪੬੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਗਹਿਪ੍ਰੀਤਮਕੰਗਾਪਾਰਹੁਤੇਹੀਗਾਵਾਰੁ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਠਾਠਦੇਵੈਸੋਤਪ੍ਰੀਤਿਮਿਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰਮਨਮਹਿਮੁਹਿਗ
 ਪਦਜਿਉਲੀਘਾਇਲੇਵੈਉਸੀਸਰਪਕੀਨਉਕਾਧਾਰਹੁਕੈਮੈਪਾ
 ਹਗਿਰਿਜਾਇਪਾਰਸੇਵੈਗਹਿਖਤਾਹਿਤਪਸਿਆਕਰਤੇਦਖੈਉਨਪੁ
 ਛਿਉਤੁਕਾਉਉਨਭੇਵੈ॥੪੬੮॥ਸੋਰਠਾ॥ਉਨਜਥਾਮਕਥਿ
 ਪੁਛਿਉਤਬਾਹਮਉਤਰਦੀਨਾਅਮਕੋਰਿਖਕੀਇਸਤੀਆਈਇ
 ਸਤੀਲੀਨਾ॥੪੬੯॥ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਹਿਖਭੇਸੁਚੇਤਕਾਲੀਗੈਨਤਮ

੨੩੮

ਕਹਿ ਗਈ॥ ਤਬ ਹਮੇ ਕਹਿ ਦੇ ਤਰਿ ਪਾਇ ਸਤੀ ਪਹਿ ਗਵਨ ਕਹਿ॥ ੪੬॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਰਿਖ ਕਹਿ ਓ ਯਹਿ ਇਸਤੀ ਨਾਹੀ॥ ਯਹਿ ਛਲਿ ਕੋਈ
 ਕਿਸੇ ਛਲਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਨਿਪੁਣੈ ਤੁਮ ਕਹਾ ਸਿਧਾਈ॥ ਹਮੇ ਕਹਿ ਓ ਰਿਖ
 ਇਸਤੀ ਪਾਈ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਾ ਤਿਸ ਭਰੀ ਉਠ ਜਾਗੇ॥ ਲਾਤ ਮੁਕ ਕਰ
 ਮਾਰ ਲਾਗੇ॥ ਬਹੁ ਤਸਾਨਾ ਹਮੇ ਕੋਈ ਨੀ॥ ਹਮੇ ਸਮਾਨ ਪੁਰ ਪਕ
 ਰਣੀ ਨੀ॥ ੪੬੧॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਭਾਸੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਸ ਹਮੇ ਹਿਨ
 ਗਿਅੰਨਾ॥ ਰਿਖ ਪੁੜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਇ ਓ ਕਹ ਪ੍ਰਾਸ ਕਹਾ ਨੈਦਾਨ
 ॥ ੪੬੨॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਬਸ ਸਦਿ ਪੁੜੇ ਜਾਨ ਮੈ ਸੇ ਪਿਤਾ ਕੋਈ ਸੁਤ
 ॥ ਤਬ ਮੁਹਿ ਕਹਿ ਓ ਬਖਿਅੰਨ ਨਹਿ ਮੁਹਿ ਪਿਤਾਨ ਪੁੜੀ॥ ੪੬੩॥

॥੧੬੭॥ ॥ਤਿਨਐਸੇਜਾਨਿਓਯਹਿਨਾਹਿਪਰਾਸਰਚਤ੍ਰਿਕਉ
 ਜੇਉਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਐ॥ਅਗਨਿਜਲਾਇਮੁਹਿਡਾਲਦੀਓਸੇਸ
 ਹੀਰਜਲੇਦੁਖਨਾਹਿਲਾਹਿਓਐ॥ਤਬਆਇਪਰੀਤਮਦਰਸਦੀ
 ਏਦਰਸਕਰਤੀਅਗਨਿਸਰੀਰਿਦਹਿਓਐ॥ਉਨਾਇਸਤੀਕਹਿ
 ਓਤੁਮਕਾਹਿਅਵਤਾਰਮੋਕਹਿਓਨਾਮੁਲਗਹਿਓਐ॥੪੮੪॥
 ॥੧੬੮॥ ॥ਤਬਮਹਿਬੁਖਕੋਹਮਕਹਿਓਤੁਮਹੋਮਕਛੁਨਾਹਿ॥
 ਸਰੀਜਾਇਤੋਜਾਇਗੋਤੁਮਹੋਮਨਮਾਹਿ॥੪੮੫॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਤਬਤਿਨਕਹਿਓਮੋਹਿਸਰੀਰਗਏਮੁਹਿਕਿਆਕੋਰਾਹਮੇਬਖਾਨਿ
 ਓਓਹਿਨਿਰਵਾਸਾਮਾਰਤੁਮਬਿਖੇ॥੪੮੬॥ ॥ਚੋਪਈ॥ਅਕੁ

੩

ਉਚੈਗੈ। ਕਮਲੈਨੈ। ਨਕਿਸਰੈ। ਹਰਿਪਾਨਿ। ਪ੍ਰਭੁਮਸਹੁ। ਪਸਰੁ। ਮਧਪ
 ਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ। ਹੋਇ। ਉਤਪਤਿ। ਕੈਰੈ। ਬੈਸਨ। ਪਾਠ। ਕਰੈ। ਸਿਵਸਰਬ। ਸਿੰਘ
 ਰੈ। ਦੇਵਦਾਨੁ। ਮਾਨੁ। ਛਪਿਸਾ। ਚਨਨ। ਗਕਿਨਰ। ਸਤਮਧਸਮਾਰੈ॥੪
 ਈ॥॥॥ ਏਕਗ॥॥ ਪੀਚਤਤਦਸਾਇੰਦ੍ਰੀਮਨਬੁਧਸਰਬਸਮਾ
 ਨਾ। ਏਕੈ। ਬ੍ਰਹੁਪਸਰਿਓਯਹੀ। ਅਖੰਡਤਗਿਅੰਨ॥੪੬॥ ਸਿਰਠਾ
 ਜਾਕੇਨਾਹਿ। ਗਿਅੰਨਪੁਜਾਕਰੇ। ਅਉਤਾਰਕੀ। ਨਹਿਜਾਨਿਓਸਰਬ
 ਸਮਾਨਪੁਜਾਕਰਤਕਛੁਸੁਖਨਹੀ॥੪੭॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦੁ। ਸਰਬਦਿ
 ਸਮਾਹੀਕਰੈ। ਨਿਮਸਕਾਰਾ। ਦੁਤੀਕੋਈਨਾਹੀ। ਜਗਤਜੋਪਸਾਰਾ॥
 ਜਗਤਜਾਹਿਜਾਇਓਸੋਈ। ਜਗਤਕਰਤਾ। ਸੋਈ। ਮੋਹਿਪਾਇਓਨਜ

ਮਤਾਮਰਤਾ॥੪੬੩॥॥ਤੁਜੀਗਛੁੰਦਾ॥॥ਸਦਾਜੇਸਨਾਤਨਗੁ
 ਪਤਪ੍ਰਗਟਿਸੇਈ॥ਨਮਾਤਨਨਤਾਤਨਗਵਿਓਸਰਬਜੇਈ॥ਅ
 ਤਪ੍ਰਮਾਤਮੈਸਰਬਅਪਜਾਨਾਮੈਈਹੋਸਨਾਤਾਜੇਸਰਬਮਹਿ
 ਸਮਾਨਾ॥੪੬੪॥॥ਤੁਜੀਗਛੁੰਦਾ॥॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਮੋਰਮੈਸਰਬਮ
 ਹਿਸਮਾਇਓਨਮੋਰਨਤੋਰਾਕਾਥਹੀਕਹਾਇਓਮਾਇਅਤੇ
 ਪਹੈਸਦਾਜੇਪਿਰਾਪਤਾ॥ਜਮੈਨਮਹੈਅਵਸਥਾਸਰਬਜਾਪ
 ਤਾ॥੪੬੫॥॥ਤੋਰਨਾ॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਉਸਸਤਜਬਬਿਸਨਕੀਕੀ
 ਨੀਅਪਨਾਅਪੁ॥ਬਿਸਨਬਿਖੇਸੋਮਿਲਿਗਿਓਨਹਕਛੁਵਰਨ
 ਸਰਾਪੁ॥੪੬੬॥॥ਤੋਰਨਾ॥॥ਮੈਏਕਹੋਬਖਿਆਨਜਿਨਿਜਾਨਿਓ

ਸਮਿਲਿ ਗਿਰੀਜੇਈ ਹੈ ਅਨਜਾਨ ਬਿਸਨ ਨਹੀ ਕਛੁ ਮਉਰੈ॥
 ੪੯੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੇ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਭੇਤਾਈ॥ ਮਿਲੈ ਗਾ ਬਿਦਜ
 ਆਪ ਲਖਾਈ॥ ਮੈ ਭੇਕੇ ਜਾਨ ਕਰ ਮਿਲੈ॥ ਨਹਿ ਜਾਨ ਕਛੁ ਮਉ
 ਰਸੁ ਬਿਲੈ॥ ਤੀਤੇ ਆਤਮ ਸਰਬ ਨ ਭਇਓ॥ ਬਿਨ ਜਾਨ ਕਛੁ ਮਉ
 ਰਹੀ ਭਇਓ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਨਹੀ ਮੈ ਜਾਨ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਕਤਾ ਨਾ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨ॥ ੪੯੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਿਆਨ ਸਕਤੈ ਈਸਕੀ ਅਗਿਆ
 ਨ ਸਕਤੈ ਜੀਵਾ ਕਹਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰ ਕਹਤ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ
 ਨੀਵਾ॥ ੪੯੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੀ ਕੋ ਤਤ ਪਛੋਨ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆ
 ਨ ਪੈ ਭੇਗੇ॥ ਆਗ ਲਗੈ ਜਬ ਅਨ ਸੁਕੀ ਗੀ ਲੀਜਾ ਲਹੀ॥ ੫੦੦॥

॥ ਕਥਿਉ ॥ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੋ ਵਿਚਾਰ ਗਿਆਂਤ ਅਗਿਆਂਤ ਦੀ ਓਡਾ
 ਰਜੀਵ ਟੀਸਨਾ ਸਮਾਹ ਉਲੰਘਾ ਪਾਰਿਓਥਾ ਸੰਗ ਲਾਥਾ ਥਾ
 ਉਕੇ ਸੁਣੁਟੇ ਸਮਵਾ ਉਕੇ ਠਿਰ ਲਾਗੇ ਗਾ ਕਸ ਪਾ ਉਕੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਏ
 ਖਠਿਓਥਾ ਸਿਲਾ ਜੋ ਚਲਾਵੈ ਜਲ ਸਕਤ ਸੇ ਉਡਾਵੈ ਸੋ ਗਾ ਕਸ
 ਹੀ ਪਾਵੈ ਸਗੀਰ ਲੋਹੁ ਸਾਥ ਭਰਿਓਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੀ ਪਰ ਨਿਹਾਰੇ
 ਆਪ ਆਪੀ ਚੀਚੇ ਸਭ ਸਰੁ ਪੀਘਿ ਆਗੇ ਨਿਮ ਸਕਾਰ ਬਿਸਨ ਕ
 ਰਿਓਥਾ ॥ ੫੦੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੋ ਤੁਹੀ ਪੈਤੁ ਬਿਨ ਅ
 ਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਮੈ ਤੇ ਤੁਮ ਜਾਨ ਤੇ ਉਸਤਤ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਸੋਹਣਾ
 ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਪੈਤਾ ਨਿਹ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਪੁਛਹੋ ॥ ਉਸਤਤ ਕੀ ਜੈ ਜਾਹੀ ਨਿਦਿਅ

ਨਾਕੋਤੈ) ੫੦੩) ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਮੈਨਹੀ ਦੁਐਤ ਦੋਖ ਨਉ
 ਸਤਤ ਨਿੰਦਿਆ ਜਾਨੀ) ਜਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਦੁਖ ਪੋਖ ਤਉ ਮਾਤਮਬ
 ਖਾਨੀ) ਕਹੇ ਪ੍ਰਸਹਕਿਆ ਸਕਤ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਦੁਖ ਪੁਕਲ ਗੇਨਹੀਆ
 ਤਮਾਉ ਚਾਰੀ) ੫੦੪) ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਓਸੀ ਸਮੇਕ ਲੇਸ ਕੈ ਭਜਨ
 ਦੁਖ ਕੋ ਹੋਇ) ਅਥਨਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰਤ ਹੋਸਾ ਇਨ ਕਹੈ ਕੋਇ)।
 ੫੦੫) ॥ ਐਹਾ ॥ ॥ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਭਯਵੰਨ ਪਰਨ ਕਸਪ ਕੋ ਮਾਰਿਓ
 ਨਿੰਦਾ ਕੋ ਨੈਦਾਨ ਪਮ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਨਹੀ) ੫੦੬) ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਛੁਡਾਇ ਰਿਐ ਸੇ ਜਾਨਾ) ਤੁਮੈ ਛਡਾਵੈ ਕਉ ਨਮਾਨਾ) ਤੁਮੈ ਕੋ ਮਥੀ
 ਭਸਮ ਕਰ ਡਾਲਾ) ਮੈ ਕੋ ਕਹੈ ਮੈ ਸੇ ਮਤ ਪਾਲਾ) ਮੈ ਸੇ ਜਾਨ ਤਉ ਸੰਗਨ

ਥਾਦਿਪੁੰਕਬਰਮੰਗਲਿਪੁੰਕਚਤੁਮਾਰੀ॥੫੧੦॥ਦਿਪੁੰਕ॥
 ਪ੍ਰਿਥਿਅਕੋਰੋਭਗਵੰਨਕਐਸੇਦਾਨਦਿਵਾਇ॥ਜਾਕਾਪੰਵੇ
 ਜਾਨਮਕੇਤੁਮਰੀਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥੫੧੧॥ਸੰਗਠਾ॥ਜਾਪੰਠਉ
 ਹੋਜਾਇਤੁਭਵਿਨਮਵਰਨਜਾਨਪੁ॥ਜੈਸੇਬਿਖਅਈਬਿਖੇਸਾ
 ਇਤੈਸੇਤਮਸੇਰਚਿਹੋ॥੫੧੨॥ਅਕਬਿਤੁ॥ਅਬਿਸਨਜੀਬਖਾ
 ਨੀਸਤਐਸੇਜਾਨੀਅਉਰਮੰਗਕਛੁਗਿਅੰਨੀਪ੍ਰਿਥਿਅਦਿਜ
 ਹਿਬਖਾਨੀਹੈ॥ਪਿਤਾਜੋਰਮਾਗਇਸੇਅਵਿਦਿਆਕਰਧਾਰਤੁਮਸ
 ਦਾਬਖਸਾਗਾਗਾਨਾਜਾਨੈਅਗਿਅੰਨੀਹੈ॥ਮੇਰਿਮਾਗਨਉਪਾਇਕ
 ਈਕੀਇਕਗਾਇਇਸੇਕੀਜੀਐਸਾਇਤੁਮਜਾਨੈਸਰਬਮਾਨੀਹੈ॥

ਬਿਸਨਿਯਹਿ ਬਖਾਨੀ ਤੁਮੇ ਕਹੀ ਸੋਈ ਮਾਨੀ ਇਸੇ ਦੁਭਤਾ ਬਿਲੀ
 ਨੀ ਗਰਿਏ ਉਜੈ ਸੋਗੀ ਆਨੀ ਹੈ ॥ ੫੧੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਹਿਥਾਇ
 ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ ਅਬ ਮੈਭਾਇਓ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨਿਕਹਿਓ ਦ੍ਰਿੜ
 ਭਗਤ ਤੁਮ ਨਿਰਬੀਨ ਦੀਓ ਤੁਮ ਧੀਨਾ ॥ ੫੧੪ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਹ
 ਥਾਇ ਕਹਿਓ ਮਹਾਂਗਜਾ ਪਿਤਾ ਮਹਾਂਹਿਰਖਿਆ ਕਰੋ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ਸਿ
 ਹਤਾ ਜਗਾਖੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਢਾਇਕੋ ॥ ੫੧੫ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਆਪ ਆਪ
 ਕੇ ਬਿਸੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬਿਸਨਾ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਅਉਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਸਨਾ ਕਰ
 ਤਉ ਬ੍ਰਾਮ ਬਤਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਨਿਸਚੈ ਪਿਤਾ ਮਹਾਂਹਿਪਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨਾ ਕਰੋ
 ਪ੍ਰਹਿਥਾਇ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿਨਾ ਤੁਮੈ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਥਾਇਕ

ਸਿਓ ਬਡਿਓ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਅਮਤੁ ਮਜਗਤੁ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਏ ॥ ੫੧੬ ॥
 ॥ ਦਿ ੨੭ ॥ ॥ ਥਿਸਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿਧਾ ਦਿਕ ਮੈ ਸੇ ਨਿਸਚੇ ਪਾਇ ॥ ਪਿਤਤੁ
 ਮੇਦੁਖ ਦੇ ਤੈ ਰਿਉ ਨਸਕੈ ਮਿਟਾਇ ॥ ੫੧੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਧਾਥਿ
 ਜੋ ਰਿਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਉਤ ਪਤਾਰਤਾ ਥਿਸਾ ॥ ਅਮਾਤਮ ਸਭ ਆਦ
 ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਕਛੁ ਨਹਿ ਮੈ ॥ ੫੧੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਤਥਾ ਥਿਸਾ
 ਕਰਿਓ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦ੍ਰਿਕ ਮੈ ਪਿਧਾ ਸਕੇ ॥ ਅਤਮ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ਪਿਤ
 ਕੇ ਤਉ ਥਿਸਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣਿ ਬਾਤ ਕੈ ਸੇ ਸੁਨ ਆਵਤ ਹੁਸੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਸਾਹਾਨ ਦੁਖ ਤੁਹਿ ਜਬ ਦੁਖ ਬਨੇ ਤਉ ਤੋ ਰਿਉ ਪਾਸੀ ॥ ਥਿਸਾ ਨਿ
 ਕੇ ਭਯਾ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰ ਦੁਖ ਸਮੇ ਹਮੇ ਗਲ ਠਾਂ ਸੀ ॥ ੫੧੯ ॥ ਦਿ ੨੮

੨੪੪

ਪ੍ਰਤਿਭਾਦਿਕਹਿਓਸਰਬਆਤਮਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੈਕਉਨਾਧਿਸਨਿ
 ਕਹੇਪਿਤਾਤੁਮਕੋਸਰਬਆਤਮਾਜਉਨਾ॥੫੨੦॥॥ਜੋਰਠਾ॥
 ਕਿਉਨਹੀਮਾਨਤਤਾਹਿਏਕਆਤਮਾਕਹਤਹੈ॥ਪ੍ਰਤਿਭਾਦਿਕਹੇ
 ਪੈਵਹਿਤੁਮਅਹੁਸਾਸਤ੍ਰਪੈਰਨਕਹੇ॥੫੨੧॥॥ਚਉਪਥਾ॥ਧਿ
 ਸਨਕਹਿਓਕਛੁਮੀਗਾਪਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿਭਾਦਿਕਹਿਓਤੁਮਏਨ
 ਪੀਯਾਰੇ॥ਏਵਨਪਰਮਈਸਰਕੇਜਾਨੇ॥ਏਵਨਪਰਮਜੀਵਕੇ
 ਮਾਨੇ॥ਜੀਵਈਸਤੋਂਮੁਕਤਿਯਮਾਗੀ॥ਕਿਆਮੀਗੋਕਛੁਸਤਨ
 ਪਾਗੀ॥ਧਿਸਨਜਾਨਾਨਿਰਸੰਸੇਭਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਸੰਸਾ
 ਗਇਓ॥੫੨੨॥॥ਦੋਰਠਾ॥॥ਜਿਸਅਗਨਅਹਪਉਨਕਉਆ

ਗਿਆ ਕੀਨੀ ਮੋਹਿ ਸ੍ਵਾਧਾਨ ਠੰਢੇ ਰੋਹ ਖਿਆ ਕਰਨੀ ਤੇ ਹਿ॥ ੫
 ੧੨॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੋ ਮਹਾਰਾਜ ਮਰਾਧ ਕੋ ਕੋਨਾ
 ਆਏ ਕਰੀ ਬਨਵਾਜ ਪੂਰਨ ਦੇਖਿ ਓਆਤ ਮਾ॥ ੫੨੪॥ ॥ ਜੁਝਾ ॥
 ਬਿਸੁ ਕੋ ਅਥ ਜਾਵਤੋ ਜਾਇਆ ਪਈ ਪੂਰੀ ਛਕਾਵਤੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਘਾਣ ਕੋ ਸਰਮਾਵਤੋ ਅਉਤਾਰ ਕੋ ਰਜਨਾਭਾਵਤੋ॥ ਕ
 ਬੁਆਵ ਕ ਬੁਜਾਵਤੋ ਅਥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਅਸਚੁ ਕਾਵਤੋ॥ ਜਉ
 ਆਏ ਕ ਛੁਸੁਨਾਵਤੋ ਜਿਉ ਆਤਮ ਸਰਬ ਸਮਾਵਤੋ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਜਨ ਰਖਾਵਤੋ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੋ ਮੁਹਾਰਾਵਤੋ॥
 ੫੨੫॥ ॥ ਵਿਰਹਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੋ ਹਮ ਆਤਮਾ ਆਤਮ ਮੋਹਿ

੨੪੫

ਸੁਖਾਇ॥ ਬਿਸਨਿਸਿਧੇਰੇਪੀਮਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਿਦਯੋਨਿਕਸਾਇ॥
 ੨੬॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਲਤੋਬਾਹਰਿਅਇਪਾਸਪਿਤਾਕੋਆਇਓ
 ॥ ਆਗਕਸਪਪਛੁਤਾਇਸਮੁਦ੍ਰਮਾਹਿਨਮੁਇਓਇਓ॥ ੪੭॥
 ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ॥ ਕ੍ਰੋਧਵੀਨਾਇਕਰਚਪੇਰੁਮਾਰੇਮੁਖਪਰਹਾਥਪਾਵ
 ਬੀਪਕਰਬੇਸੁਪ੍ਰਤਭਇਓ॥ ਤਬਕਹੈਅਭਾਗਤੁਮਆਤਮ
 ਸੁਹਾਗਕਬੁਬਿਸਨਕਉਤਿਅਗਬਿਸਨਤੈਬੀਬਹੁਲਾਇਓ॥
 ॥ ਆਪਕਉਤਿਅਗਕਰਬਿਸਨਾਬਿਸਨਕਰੇਂਡਰਮਾਇਆਮ
 ਉਤਾਰਤੀਤੇਮਾਇਆਤੇਰੁਲਾਇਓ॥ ਤੁਝਕਉਲਜਾਨਾ
 ਵੇਆਤਮਛੋਡਿਬਿਸਨਿਧਿਅਵੈਤੀਤੇਮਕੋਨਭਾਵੈਕੁਲ

ਗੋਤਪੁਤਗਇਰੀ॥੫੨੨॥॥ਦੇਹਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਤਮਾਮੈਸ
 ਤੀਪੈਤਮਾਕਿਸਕਰੋਉਚਾਗਾਪ੍ਰਾਣਵਕਰੇਸੁਨਾਪਿਤਾਜੀਆਤ
 ਮਾਥਿਸਨਾਮਉਤਾਗਾ॥੫੨੩॥॥ਸੋਹਣਾ॥ਪਰਨਕਸਪਤਿਹਿਅ
 ਖਜਲਮਹਿਕਰੇਮੈਆਤਮਾਥਿਸਨਾਸੰਗਿਸੰਭਾਖਅਬਕਰਤਾਪੈ
 ਥਿਸ੍ਰੀ॥੫੨੪॥॥ਚੋਪਈ॥ਦੁਐਤਕੋਇਸਾਥਿਤਕਰਨਨਜੋ
 ਹੀਜਲਮਹਿਕਹਿਓਆਤਮਸਭਲੋਹੀਸੁਨਯਹਿਬਚਨਪ੍ਰ
 ਸੰਨਭਇਆਥਾਤਬੀਸੁਪ੍ਰਜਾਨਲਾਇਆਥਾਅਥਿਕਹਿਤਾ
 ਪੈਥਿਸਨਿਪਿਆਉਥਿਸਨਾਤਚਤਰਭੁਜੈਸੰਭਾਉਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਕਹਿਓਜਲਭੁਇਓਸਮਾਦਾਤਮਕਾਪਿਤਾਜੀਉਕਹਿਓ

੨੪੬

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥੫੩੧॥ ॥੨੪੦॥ ॥ਹਰਨਕਸਪਤਬਕਹਤਪੈਬਿਸੁ
 ਸੀਬੰਦਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥ਪੁਰਨਸਰਬਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਕੀਮੈਹੀਆਦਾ॥੫
 ੩੨॥ ॥ਸੋਰਣਾ॥ ॥ਆਤਮਾਬੀਨਾਧਿਆਨਅਵਰੋਕਕਰਨਾਜੋਗਨ
 ਹਾ॥ਆਤਮਾਨਿਚੇਮਾਨਾਬਿਸਨਾਅਰੋਪਾਨਾਹਿਕਰੋ॥੫੩੩॥ ॥ਕਾਇੰਤ
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਬਖਾਨੇਜਉਐਸੇਨਮਾਨੇਸੰਤਾਬਿਸਨਕਉਨਜਾਨੇਮੈ
 ਕਹੋਇਸੀਕਾਰਨੇਸੋਪਿਤਾਭੂਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹਰਨਕਸਪਕਹੋਆਤਮਾ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਮੇਰੇਹੀਅਧਾਰਨਾ॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਹੋਕਹਾਏਮਾਮਾ
 ਵੈਜੋਸੁਲਨਮਹਿਦਿਖਾਵੈਏਕਾਬਿਸਨਹੀਸਮਾਵੈਪੰਚਤਤਹੀਸੁਧਾਰ
 ਨੇ॥ਹਰਨਕਸਪਪ੍ਰਾਣਸਾਨੇਨਾਸਕਰੋਹੋਦਿਵੇਨੇਬਿਸਨਾਐਵੈਛੰਡਾ

ਹਾਹਾਤਾਤਕਾਸਕਰਕਤਭਾਇਓਮਾਨਪ੍ਰਭੇਕਾਰਾ॥੫੩੭॥
 ॥ਹਰਨਕਸਪਕਰਕਾਇਬਚਨਕਹੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋ॥ਬਿਸਨਤੁਮਾਰ
 ਅਇਹਮੋਰਨਪਕਛੁਕਰਸਕੈ॥੫੩੮॥ ॥ੴਪੁਣੀ॥ ॥ਸਰੀਰਦਿ
 ਸਟਿਜਉਹੋਇਹਮੋਰਾਤਉਭੈਮਾਨਦੁਖਕਉਧਾਰੇ॥ਸਰੀਰਥਿਨ
 ਸੀਭੁਤਕਜਾਨਾ॥ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੋਸਰਬਸਮਾਨਾ॥ਤੀਕੋਨਾਸਨਕਬਹੁ
 ਚਈ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕੋਬਿਸਨੈਸੋਈ॥ਅਬਹੀ॥ਬਿਗੜਿਕਛੁਨਹਿ
 ਗਇਓ॥ਸਰਨਪਿਤਾਬਿਸਨਿਕੀਲਾਇਓ॥ਅਹੰਕਾਰਸਰੀਰਤਿਯ
 ਗਪਛੋਨੋ॥ਏਕਾਬਿਸਨਸਰਬਕਰਜਾਨੋ॥੫੩੯॥ ॥ੴਗੁਰੂ॥
 ਹਰਨਕਸਪਤਬਆਖੈ॥ਅਬਕੀਮਪੁਰਨਮੁਹਿਹੋਇ॥ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਈ

ਅਇਓ ਅਬਪੀਠਭਟੀਏਕੋਇ) ॥੫੪੦॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਸੀਕ੍ਸ਼ਾਸੁਕੇਧੰ
 ਇਰਵਪੁਰਬਤੇਪ੍ਰਗਟਿਓਨਰਸਿੰਘਪੁਪਬਨਾਇਥੀਮੇਨਿਕਸਿਓ
 ਪਾੜਕੈ) ॥੫੪੧॥ ॥ਜੁਸਾ॥ ॥ਪਕੜਹਰਨਾਕਸਕੇਸਲੀਏਨਰਸਿੰ
 ਘਅਵਤਾਰਗੁਣੇਜਬਪੀਤਬਰੁਜਾਕੁਡਾਏਖੰਡਾਗਪਕੈਦਿਲ
 ਚਾਹਿਕਰੈਮਾਰਅਬਪੀਨਰਸਿੰਘਕੋਅਬਜੋਕਰਨਾਤਤਕਲ
 ਕਰੋਤਬਪੀਤਬਪੀਹਰਨਕਸਪਲਾਤਅਉਮੁਕਨਕੀਨਰਸਿੰਘ
 ਲਗਾਵਤੈਤਬਪੀ) ॥੫੪੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਹਰਨਕਸਪਕੋਪਕੜਕੈ
 ਪਾਇਓਦੇਹੀਆਹਿਗੋਰੁਓਉਪਰਰਖਕੈਦਿਨਗਤਦਉਨਾਹਿ
 ॥੫੪੩॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਠਾਹਿਓਪੇਟਬਨਾਇਨਖਸੇਤੀਮਰਦਨਕੀ

ਓਦੇਵੁਛੁਲਿਬਰਖਾਇਬ੍ਰਮਾਮਾਦਿਸਭਮਾਇਕੈ॥੫੪੪॥
॥੫੪੫॥ ॥ਉਸਤਤਕਰਤਨਰਸਿੰਘਪੁੰਕੀਤਮਗਛਿਪਾਠਹੋਅਦ
ਜੁਗਾਦੀ॥ਦੈਤਦੈਵੈਦੁਖਪੁੰਜਬਪੁੰਤਮਪਾਸਜਾਵੈਸਭਹੀਠਿਗਯਾ
ਦੀ॥ਹੋਇਅਉਤਾਰਉਤਾਰਨਦੇਖਨਦੈਤਸਿੰਘਰਨਦੇਵਨਦੇਦੀ॥
ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਨਰਸਿੰਘਭਏਛੁਡਾਇਪ੍ਰਯਾਣਾਦੀ॥੫੪
੫॥ਦੈਵਰਾ॥ਦੇਵਤਿਓਪ੍ਰਯਾਣਦਕੇਆਖਿਓਖਿਮਾਕਰਾਇ॥ਪ੍ਰ
ਯਾਣਬੇਨਤੀਵਿਸਨਪਹਿਮਹਾਰਾਜਸੁਖਦਾਇ॥੫੪੬॥ਸੋਰਠਾ॥
॥ਬਾਜੀਗਰਅਵਤਾਰਏਤਾਰੁਸਾਕਉਨਪਰ॥ਪ੍ਰਗਸਰਬਮੰਡਾਰਿ
ਤਵਬਿਨਦੁਜਾਕੋਨਹੀ॥੫੪੭॥॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥॥ਗਹਿਓਪ੍ਰਿ

ਲਾਇਨਰਸਿੰਘਜੀਪਿਆਰੇਮਥਾਹੁੰਦੁਮਾਦੰਬਚਨਜਹਿਉਚਾਰੇ॥
 ਕਹਿਓਗਾਜਕਰੀਏਹਰਨਕਸਪੈਸਿੰਘਰੇਪ੍ਰਭਾਦਿਕਪਨਸਰੀ
 ਏਨਇਛਿਆਹਮਾਰੇ॥੬੦॥॥ਏਹਨਾ॥॥ਬਿਸਨਅੰਤਰਧਿਆਂ
 ਨਭਏਪ੍ਰਭਾਦੇਦੀਨੋਗਾਜਾਅਗਿਆਮਾਨੀਬਿਸਨਿਕੀਬੈਠਾ
 ਜਸਮਾਜਾ॥੫੬੯॥॥ਸੋਰਠਾ॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਹਬਖਿਆਨਮੈਝੋਕਥ
 ਸਭਤੋਂਸੁਨੀ॥ਕਿਆਕੀਨੋਪ੍ਰਮਾਨਕਥਾਸੁਨਨਤੇਲਾਭੁਕਿਆ॥੫
 ॥੦॥॥ਏਹਦੀ॥ਏਕਕੀਨਤੇਸੁਵਨਕੀਅਭੈਦੁਤੀਸੁਵਨਨਿਕ
 ਲਦੀਅਭੈ॥ਕਪਲਾਸਰੀਅਕਾਰਥਭਇਆਮੈਝੋਕੇਸਮਝਯਹਿ
 ਲਾਇਆਪ੍ਰਮਾਤਮਾਬਿਨਅਵਗਨਕੇਈ॥ਜਾਹਦੀਸੈਤਹਿਏਕੋਸਈ॥

ਸਨਿ ਆਪ ਕੀ ਏਇ ਫਿ ਆਕਰ ਗਾਂਢਿ ॥ ੫੫੬ ॥ ॥ ਭਿਰੁ ॥
 ਸੁਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੁ ਤੁਮ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਬ ਲਗ
 ਬਦਲਾਨ ਪੈਏ ਪਿਤਾ ਮਾਰਿ ਚਿਜਿ ਜਾਨਾ ॥ ੫੫੭ ॥ ॥ ਭਿਰੁ ॥
 ਖਾਪਾਂ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਜਬ ਲਗੈ ਵੇਗੀ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੇ ਗੁਰ
 ਜਾਨ ਕੇ ਕੀਸਕ ਤੈਥੈ ਬਿਸਨ ਸੇ ॥ ੫੫੮ ॥ ॥ ਭਿਰੁ ॥ ਸੁਕਰ
 ਹਿਬ ਖਾਨੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨੈ ਦਿਵਾਨੇ ਤੁਮ ਆਪਨਿ ਸਚੇ ਮਾਨੇ ਵਹਿਨ
 ਮਹੁ ਪਹੁ ਤੇਨਿ ਆਗੈ ॥ ਪਰਮ ਸਸਤ੍ਰ ਫੁਰਮਾਏ ਪਿਤਾ ਬਦਲਾ
 ਨ ਲਾਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਸੇਕੁਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਜੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਾ ਦਿ
 ਤਾਹਿ ਕੇ ਪਾਸੇ ਭਜਨ ਤੁਮ ਕੇ ਅਬ ਕਰਤੇ ਹੋਏ ਹਮ ਸੇਨ ਮੇ

ਜਿਨਪਿਤਮੋਹਿਮਾਰਾਹੈ। ਸੁਕਰਜਨਾਈਪਿਤਾਮਹੀਬੁਧਪਾਈ
ਮਮਤਾਸਰੀਰਮਾਹਿਲਈਤੁਮੋਆਤਮਦੀਦਾਰਾਹੈ॥ ੫੫੭॥
॥ ੫੫੮॥ ॥ ਤਮਚਾਹੋਤਉਮਾਰਾਹੋਤੁਮਨਾਦੇਹਿਅਭਿਮੰਨਾ। ਆ
ਗਿਅਮੋਨਗੁਰੋਕੀਚਾੜ੍ਹਤੁਰਤਕਮਾਨਾ॥ ੫੫੯॥ ॥ ੫੬੦॥ ॥
ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਸੁਨਾਇਸੁਨਮੈੜਕੁਸੰਗਗਤਾ। ਪਾਏਬਿਸਨਪਿਅ
ਇਅਬਮਾਰਨਕਚਾਇਰੈ॥ ੫੬੧॥ ॥ ੫੬੨॥ ॥ ਕੁਸੰਗਬੁਰਾਨ
ਭੁਲਾਕਬਹੁਜਬਲਾਗਜਾਵੈਭੁਲਜਾਵਤੈ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਨੇਪ
ਹਿਲੇਬਿਸਨਸੇਵੇਸੋਤੇਲਾਖੀਸਾਸਨਾਪਾਵਤੈ॥ ਕਿਚੰਤਕੁਸੰ
ਗਮਿਲੈਤਿਸਕੋਭੁਜਠਕਕੈਬਹੁਤੁਬਠਾਵਤੈ॥ ਜਉਚਹੋਨਾਸ

ਕਉ ਤਿਸਕੋ ਜੋ ਬਿਸਨਿ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਵਤੈ ॥ ੫੬੦ ॥ ਵੇਰਗਾ ॥
 ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਸਭਹਾ ਕਸੋ ਭਏ ਇਕੋ ਠੇ ਆਇਆ ਠਉ ਜੈ ਮੇਚਨ ਕ
 ਹਸਕੋ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿਸਨ ਪਰਧਾਇ ॥ ੫੬੧ ॥ ਜੋਰ ਠਾ ॥ ਪਾਚ ਜੋ ਜਾਨ
 ਗਹਿਤਾ ਹਿ ਬਾਹਰਿ ਡੇਰਾ ਪਾਇਓ ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਪੈਵਾ ਹਿ ਭਗਤਿ
 ਕੁਸੰਗ ਵਿਗਾੜ ਹੀ ॥ ੫੬੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਬਿਸ
 ਜੀ ਜਾਨੀ ॥ ਅਬਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਭਾਇਓ ਅਭ ਮਾਨੀ ॥ ਸੁਬੁਧਿ ਤਿਅ
 ਗ ਕਬੁਧ ਗਹਿਲੀਨੀ ॥ ਐਸੀ ਗਤਿ ਕੁਸੰਗ ਤਕੀਨੀ ॥ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮਨੁ ਪਥਾਏ ॥ ਦੁਰਬਲ ਕੀ ਪਤ ਕੀ ਪਤ ਆਏ ॥ ਹਾਥ ਡੰਗ
 ਹੀ ਪੁਛਨ ਲਾਗੇ ॥ ਜਾਹਿ ਤੋ ਪੁੰਮ ਧੰਮਕਿ ਆ ਆਗੇ ॥ ੫੬੩ ॥ ਵੇਰਗਾ ॥

੨੫੭

ਲੋਗੋਕਰਿਤਿਤਾਸਕੋਪ੍ਰਾਸਾਦਉਤਹੈਆਇ। ਜੁਪਬਿਸਨਸੇਕ
 ਗਨਕੋਐਸੇਰਚਬਛਾਇ॥੫੬੬॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਆਗੇਤੇਮਤਮਾ
 ਉਬ੍ਰਾਮਨਮਿਲੈਨਸੁਭਾਐ। ਸੋਮਿਸਿਲੋਕੋਚਾਉਪ੍ਰਾਸਾਦਤਉ
 ਦੀਨਦਿਆਲਯੈ॥੫੬੭॥॥ਕਵਿਤੁ॥॥ਲੋਕੋਸੁਨਾਈਆਗੇਦਿ
 ਆਲਸਾਈਅਬਪ੍ਰਵਹਿਨਹੀਕਾਈਬਿਸਨਪਰਧਾਈਐ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਨਬਖਸੇਕਛੁਭੈਨਹੀਜਾਨੈਤਮਗਨਕੋਸਮਾਨੇਤਾਤੇਮਰ
 ਆਗੇਜਾਈਐ। ਉਨਨਹਿਅਦਕਾਈਸੋਮਿਲਿਓਪ੍ਰਾਸਾਦਿਜਾ
 ਈਪ੍ਰਾਸਾਦਕਹਸੁਨਾਈਕਿਉਆਇਓਦੂਰਬਲਗਈਐ॥
 ਬ੍ਰਾਮਨਕਹਸੁਨਾਇਓਐਮੋਰਿਤਹਿਸਹਨਆਇਓਐਮੈਈਸ

ਰਦੁਖਾਇਓਏਕੁਲਗੀਨਾਹਿਕਾਈਐ॥੫੬੬॥
 ਈਸਰਕੇਅਨਿਆਇਤੇਆਇਓਤੁਮਰੇਪਾਸਾਕੁਲਹਮਾਰੀਨ
 ਸਕਰਹੋਇਹਹਿਓਮਵਾਸਾ॥੫੬੭॥
 ਹਲਾਦਈਸਰਗਾਸਕੇਤੁਮਚਕੇਆਇਗਈਤਬਯਾਦਿ
 ਹਲਮਿਲਮਾਰੋਬਿਸਨਕੇ॥੫੬੮॥
 ਇਤੈਂਗੁਰਮਤਪਾਈ॥ਬਿਨਗੁਰਮੈਸਕਚਿਨਜਨਾਈ॥ਕਉਨ
 ਠਉਰਜਾਈਸਰਗਹੋ॥ਜਾਇਮਾਰੋਤਿਹਿਭੁਜਕੋਗਹੋ॥ਏ
 ਸੈਨਾਸਭਕਟਕਸਿਧਾਏ॥ਹਮਭੀਚਲੈਸੰਗਸਥਾਏ॥ਜੁਪਜੀ
 ਤਬਿਸਨਕੇਮਾਰੈ॥ਪਿਤਾਪਿਤਾਮਾਬਦਲਾਉਤਾਰੈ॥੫੬੯॥

ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦਿਕੈ ਤਿਹ ਠਉਰ ਕਉਹ ਮਨੀ ਜਾਨੈ ਠਾਉ ਆਖਿ ਸੁਜਾਹ
 ਕੇ ਬਸਤਰੈ ਕਉਨ ਗਾਉ ਕੋਨਾਉ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦ
 ਬੁਧ ਕਉ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮਨ ਠਹਿ ਠਹਿ ਸਿਰੀ ਜੈਸੇ ਮੈ ਬੁਧਵੰਨ
 ਤੇ ਮੇਰੁ ਮ ਪ੍ਰਾਣਾਦਹ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ਕਉਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਠਉਰੀਨ
 ਪਾਈ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ਸੀਲ ਗਈ ਜਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨ ਜਾਈ ਬਦਲਾ ਪਿਤ
 ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦ ਕੋ ਲੇਵੈ ਨ ਬਿਸਨ ਜੀਵਨ ਦੇਵੈ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਕੋ ਕਸੇ ਕਰ ਜਾਨੀ ਮੈ ਮੂਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਿਖਾਰੈ ॥ ਜਹਿ ਲਾਠੀ
 ਮੇਰਿ ਧਰਤੁ ਮਉਠਾਇ ਦੇਹਿ ਕਰ ਤਉ ਜਾਨਤੁ ਮਸਰ ਜਹਿ ਨਿਸ
 ਚੇ ਬਿਸਮਗੈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਦ ਕਾ ਬਖਾਨੀ ਜਹਿ ਨੀਕੀ ਬਾਤ ਜਾਨੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਨੁਸਾਠੀਧਰਠਾਨੀਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸਕੈਨਹਿਉਠਾਰਹੈ॥੫੬੧॥
 ॥ ਜੇਤੋਬਲਿਪ੍ਰਾਣਾਦਿਮਹਿਲਾਇਓਨਖਸਖਤਾਕ
 ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਬਲਕਰਹੀਓਨਲਾਠੀਲਈਉਠਾਕ॥੫੬੨॥
 ॥ ਜਾਨੀਓਬਿਸਨਅਉਤਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਚਰਨੀਗਿਰਪ
 ॥ ਕੇਅਪਨੋਬਿਰਦਸਮਾਝਮੋਨੀਚਤਾਬ੍ਰਹਮਾਨੀ॥੫੬੩॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਮੋਹਿਗਖਿਆਕਰੋਅਉਬਿਸਾਕੋਮੋਹਿ
 ॥ ਤੁਮਹਖਸੇਵਉ॥ ਸੇਕਰਕਟਕਚੜੇਮੋਹਿਉਪਰਮਾਰਨਕੇਮਿ
 ॥ ਸਉਤਰਦੇਵਉ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਅਪਰਾਧਨੀਮੁਹਿਮੁਕਰਉਪ
 ॥ ਦੇਸਪਾਇਓਮੁਹਿਭੇਵਉ॥ ਬਿਸਨਕੋਗੁਰਦੇਖਕੈਕਰਨਾਗਿਅੰ

ਨਾਥਿਗਿਆਨਸੋਈਗੁਰਦੇਵਉ॥ ੫੬੧॥ ॥ ਕੋਪ੍ਰਾਪ੍ਰਿ
 ਲਾਦਕਰਿਜੇਰਕਰਐਸੇਗੁਰਹਿਬਤਾਇ॥ ਬਿਸਨਕੋਤਤਕਾ
 ਲਹਿਮਿਥੈਸੰਤਇਕਆਇ॥ ੫੬੨॥ ॥ ਤੀਕੀਮਨ
 ਮਹਿਆਸਰਾਖੋਦਰਸਨਲਾਲਸਾ॥ ਕੋਮੈਏਪਾਸਪ੍ਰਾਸਰਸਰ
 ਸਮਝਾਇਕੈ॥ ੫੬੩॥ ॥ ਚਉਪਈ॥ ਮਾਇਆਛਲਿਓਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਪਿਆਰੇ॥ ਬੁਧਵੀਨਜੋਬਡੋਉਦਾਰੇ॥ ਤੁਮਕਿਆਹੋਇਜੁ
 ਮਾਇਆਤਰਾਰੇ॥ ਕੋਮੈਏਮੈਕਿਆਕਰਾਰੇ॥ ਸੋਈਕਰਜੇਕਰ
 ਨਨਹੋਈ॥ ਮੈਏਕੋਉਪਾਰਕਿਵਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕੋਨਿਤਮਹਿਚਿਤ
 ਰੇ॥ ਮਾਇਆਦੁਖਤੇਤਾਂਹਿਉਪਾਰੇ॥ ੫੬੪॥ ॥ ਐਸੇਜਾ

ਨੇਮੈ ਰੇਚਿਤ ਕਰਨਾ ਮਾਇਆ ਜਾਨਾ ਮਾਇਆ ਸੋਈ ਤਰਤੀਓ ਭਜਾ
 ਕੈਓ ਭਗਵੰਨਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ॥ ਮੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਫਰ ਕਰਿਆ ਕੀਨ
 ਭਜਾ ਭਗਵੰਨਾ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ॥ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਕੀਨ ਦੀਨ ਦੀਨ ਤੀਰ
 ਭੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥ ਮੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰੇ ਬਰਾਮਾਨ ਪ੍ਰਾਣਾ
 ਦੋ ਕਦੇ ਹਿ ਅਰਮਾਨ ਹੀ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਤੇ ਦੇਹਿ ਅਰਮਾਨ ਕਉ ਤਿ
 ਆਗਦੇ ਵਉ ਮੈ ਤੁਓ ਠਾਇ ਕੈ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਕਹਤ ਮੈ ਰੇਤਾ ਹਿ ਪ੍ਰਾ
 ਸਰ ਕਉ ਨ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੇਸੇ ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰੇ ਭਗਵੰਨਾ
 ਦਤਾ ਰੇ ਚਰੀ ਸਕੀਏ ਜੈ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ॥ ਮੋਹਣਾ ॥ ਬਾਹਰ
 ਗਰ ਕੈ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੋਇ ਓ ਪਾਵ ਪਸਾਰਾ ਗਖ ਸਤੀ ਕੋ ਪੁਛੀ ਕੋ ਤੁਮ

੨੫੪

ਕਹੋ ਵਿਚਾਰ ॥ ੫੮੩ ॥ ॥ ਕਹਿ ਰਿਤਾ ਹਿ ਵਿਚਾਰ ਮਰਾ ॥
 ਕਸਤੁ ਮਸਾਰ ਖੋਪ੍ਰਾ ਥਾ ਦਕਰਨ ਕੋ ਸਾਰਿ ਦਠੀ ਤ੍ਰਿਓਗ ਕਸਟੇ
 ਕਤਿਹਾ ॥ ੫੮੪ ॥ ॥ ਰਾਕਸ ਮਾਨ ਕਹਿ ਓਇ ਕਪਰਮ ॥
 ਹੰਸ ਬਹਿ ਓ ਸੋ ਬਾਹਰ ਮਾਨ ਬਹਿ ਓ ਵਰਨ ਮਾਸੁ ਮਨ ਹਿ ਜਾ
 ਨੀਐ ॥ ਤੁਮ ਜੋਗ ਦਰਸ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਦਸੁ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਦਠੀ ਤ੍ਰੇ
 ਪਓਨ ਕੇ ਸਮਾਨੀਐ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਦਰਸ ਕਰਿ ਕੈ ਸੋਗ ਹਿ ਓ ਪਾਇ
 ਪਰ ਕੈ ਤਾਂ ਹਿ ਪੁਜਾ ਕਉਨ ਪਰੋ ਕੈ ਇਸ ਮਾਸਰ ਮ ਕਉਨ ਮਾਨੀਐ
 ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਤਾ ਹਿ ਕੀਇ ਤੁਮ ਕਵਨ ਮਾਨ ਹਿ ਇਕਹਾ ਆਏ ਕਉਨ ਥੀ
 ਏਕਹਾ ਜਾਓ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ ॥ ੫੮੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਨ ਉਤਰ

ਵਾਜਾਨਾਨੀਭਵੈਹਾਕਸਬੁਧਤਿਆਗਾ॥੧੮੮॥ ॥ ਜੋਰੁਦਾ॥
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਿਓਅਵਪੁਤਮਬਕਛੁਕਪੁਮੈਕਿਆਕੋਰਾਕਰਨਾ
 ਤਿਆਗੇਪੁਤਯਾਹੀਕੋਰਕਛੁਨਾਕੋਰਾ॥੧੮੯॥ ॥ ਜੋਰੁਦਾ॥
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹੋਕਛੁਕਰਮਾਨਕਹੀਐ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਗੋਬਿੰਦਸ
 ਮਹੀਐ॥ ਏਕਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਾਣਾਦਪਛਾਨੈ॥ ਆਵਨਜਾਵਨਅ
 ਪਾਅਨੈ॥ ਮੈਤੂੰਭੇਦਭੁਲਾਵਾਜਾਵੈ॥ ਏਕਜੋਤਜੋਜਾਨਸਮਾਵੈ
 ॥ ਪਰਅਪਰਅਹੀਕਾਰਜੋਮਾਨਾ॥ ਯਾਹੀਬੰਧਾਦੇਹਨਿਸਚੇਜਾਨਾ
 ॥੧੯੦॥ ॥ ਜੋਰੁਦਾ॥ ਆਵਾਗਉਨਕੇਬੀਜਯਹਿਮੰਗਲਯਹਿਅ
 ਹੀਕਾਗਿਅੰਨਖੜਗਕਰਕਰਗਹੋਗੋਬਿੰਦਜਾਨਕਦਰਾਰ॥

[illegible]

ਜਗੇਏਸਸਰੀਰਕਉਨਵਸਤਵਿਭਾਗ॥੫੬੪॥
 ਉਪਰਤੁਚਮਕੁਲਨੀਚੈਲੋਹੁਅਸਤਮਾਸਾਯਹੀਸਰੀਰਅਸ
 ਥੁਲਜਾਕਮਾਨੇਆਪਹੀ॥੫੬੫॥
 ਨਪੁੰਨਹੈਕੇਹਯੇਹਮੈਹੀਕਰਾਸੁਖਸਵੈਭਾਇਓਮੁਲਤੈਹੀ॥ਜ
 ਥੈਸਰੀਰਮਾਨੈਸਰਬਰਗਸਾਰਾਧਾਰਿਪੁੰਤੇਜਾਨੈਸੁਖਮਨਾਹਿ
 ਤਿਆਹੁ॥੫੬੬॥
 ਰਾਖੈਪ੍ਰੀਤਾਭਲੈਨਤਾਕਹੈਤੈਦੇਹਪ੍ਰੀਤਨਾਮੀਤ॥੫੬੭॥
 ਸਿਰਾਸਮੇਯਨਕਰਨਾਭਲਾਹੈ॥੫੬੮॥

ਹੀਦੇਹਕਾਮੁਲਜਾਨਨਾਮਭੁਪਅਉਕਰਮਅੰਕਾਰਯੇਹੀਅੰ
 ਕਾਰਯਹਿਤੀਨਕੋਟੋਰਤੀਅੰਕਾਰਮਿਦੈਤੀਨਤਾਪਦੇਹੀਅੰ
 ਹਲਾਦਕੋਹੁਗਹਾਮਹੇਉਪਦੇਸਕੋਰਥਿਗਲਕੇਹੀਅੰ
 ਤਕੋਉਪਦੇਸਯੇਹੀਪੰਚਤਤਹੀਜਾਨਦੇਹੇਹੀ॥ ੫੬੬॥
 ੫੬੭॥ ਵਰਨਾਸਮਤੰਮੁਕਤੀਕਰਮਧਰਮਅਤੀਤਾਸੁਪ੍ਰਕ
 ਸਤੰਆਤਮਾਛਡਿਦੇਹਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੫੬੮॥ ॥ ਜੋਰਣਾ॥ ਤੰਤੰ
 ਨਾਹਿਸਰੀਰਸਤਚਿਤਅਨੰਦਹੁਪੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਧਾਰਮਾਪੀ
 ਹਭਜਾਨਕਰੇਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ ੫੬੯॥ ॥ ਅੰਕਾਰਤਿਅ
 ਗਕਰਨਿਰਮਲਾਇਕਾਅਖੰਡਪਛਾਨਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ

ਕੇਅਵਪੁਤਪਿਆਗੇ। ਸਿਜਾਇਆਉਸੁਖਸੇਪਗਧਾਰੇ। ॥੧॥
 ਪੁਤਕੇਪ੍ਰਾਣਭਤਕਰਪਾਈਯੈ। ਸੇਜਕੁਟੰਬਸੁਖਸਾਜਾਸਮਾ
 ਈਯੈ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੇਕਛੁਭੇਜਨਕੀਜੈ। ਅਵਪੁਤਕੇਪ੍ਰਾਣ
 ਭਤਮਿਲੀਜੈ। ਛਤ੍ਰੀਭੇਜਨਖਾਰਿਆਪੀਵੇ। ਨਹੀਤਉਸੁਕੈਪ
 ਤਥਿਤਾਵੇ। ॥੨॥ ॥ਦਿਹੁ। ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਿਓਤਿਹਿਰਾਜਕ
 ਰਅਵਪੁਤਬਖਾਨੈਤਾਰੀ। ਪ੍ਰਜਾਦੇਸਨਦੇਖਪੁੰਕੀਪਰਗਜਾਨਿ
 ਬਾਹ। ॥੩॥ ॥ਸੋਹਣਾ। ॥ ਸੇਜਖਾਨਾਜਿਉਮਾਨਗਜਭੀਤੈਸੇ
 ਮਾਨੀਐ। ਅਵਪੁਤਕੇਬਖਿਆਨਆਗੇ। ਸੁਗਜਾਰੇ। ॥੪॥
 ॥ਸੁਗਜਾ। ॥ ਸੁਗਜਕਹੀਏਆਪਆਪਹੀਤੇਦੁਐਤਕੇਮਾਰਗ

ਨਾਮੋਰਮਾਹਿਮੇਰੀਪਰਜਾਤੋਪ੍ਰਗਟਕਰੇਅਉਆਦਉਤਪ
 ਤਥਿਖੈਜਿਉਅਹਿਮੁਭੁਤੇਚਾਰਿਉਤਪਤਭਈਹੈਜਾਂਕੋਨਾਮ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਹੈਕਹਿ। ਬਹੁੜਿਪਰਕ੍ਰਿਤਤੇਗੁਨਤੀਨੋਤੀਕੋਗਾਮ
 ਸਤੀਅਸਸੀਤਕਲਹਿ॥੬੦੫॥ ॥੬੦੬॥ ॥ਤੀਅਸਤੇਮਾਂ
 ਪੰਚਭੂਤਗਜਸਾਇੰਦ੍ਰੀਮਨਬੁਧਆਦਿ। ਸਾਤਕਚਤੁਰਦਸ
 ਦੇਵਤਾਪ੍ਰਗਟਯਹਿ। ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥੬੦੭॥ ॥ਚੀਪਈ॥
 ਯਹਿਮੇਰੀਪ੍ਰਜਾਨਿਸਚੇਜਾਨੇ। ਮੰਤ੍ਰੀਮਨਬੁਧਚਿਤਅਹੰਕਾਰਸੁ
 ਮਾਨੇ। ਸਰੀਰਨਗਰਕੀਪਾਸਨਕਹੈ। ਜਿਉਪਸਤੀਘੋਰੁਪੁਰੈ
 ਸਹੈ। ਅਹੰਕਾਰਰਖਮਨਪਸਤੀਜਾਨਾ। ਚਿਤਅਸੁਬੁਧਪਦਸ

੨੫੮

ਮਾਂਗਾ ਸਰਬ ਕੀ ਪਾਸ ਨਮਾਸ ਸਰਬਾ ਅਪ ਕਉ ਪਾਇ ਦੇ ਕਰ
 ਹਥਾ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਪੰਚੀ ਕਰਨ ਸਰੀਰੈ ਤੋ ਕੋਰਾ ਕਾ ਕਾ
 ਨਾ ਸਦਾ ਅਖੰਡ ਬਿਰਾਜੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਮਾਨਾ ॥ ੬੧ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਕੋ ਮੈ ਕਉ ਨ ਕਿ ਪਾ ਕਰ ਮੁਹਿ ਭਾਖੀ ਐ ॥
 ਅਵ ਪੁਤ ਕੋ ਤੁਮ ਜਉ ਨ ਜੈ ਸੇਰਾ ਜਾ ਮੈ ਕਹਿ ਓ ॥ ੬੨ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੋ ਤਾ ਸਕੇ ਮੁਹੁ ਭਜਾ ਦੇ ਹੁਰਾ ਸਕੇ ਅਵ
 ਪੁਤ ਕਹਾ ਪੁਸਾ ਸਕੇ ਹੰਕਾਰ ਹੁਤ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਚਿਤ ਏਕ ਕਰ ਜਾ
 ਨੇ ਜੋ ਸਨਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਅਹਿ ਕਾਰ ਜੋ ਸਮਾਨ ਭਜਾ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਨੀ
 ਐ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪਿਆਇ ਅੰਤਰ ਸੇ ਨਰ ਸਪਾਇ ਵਿਚ ਅ

ਪਕੇਠਹਿਗਇਤੀਤੇਸੁਖਨਹਿਮਾਨੀਐ॥ ਸਭੁਪਾਵੈਸੋਈਮੁਖਿ ॥ ੨੫੮ ॥
 ਬਿਚਾਰਕਰੇਜੋਈਐਕਉਨਕੈਸੋਈਕਹਾਐਕਹਾਜਾਨੀ
 ਐ॥ ੨੫੯ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਂਕਾਰੁਜਨਜਿਨਕੀਨਾਗਿ
 ਅੰਨਪਾਇਜੈਸੇਚਰਸਨਮੋ॥ ਕਰਵਰਨਅਸ੍ਰਮਕਰੇਬਤਾਇ
 ॥ ੨੬੦ ॥ ॥ ਤੀਤੇਰਸਾਪਾਇਕਿਆਜਾਨੋਗੋਬਿੰਦਕੇ॥
 ਵਰਨਅਸ੍ਰਮਬਤਾਇਗੋਬਿੰਦਬਿਖੈਕਛੁਪਾਈਐ॥ ੨੬੧ ॥
 ॥ ਵਰਨਅਸ੍ਰਮਜਿਮਤੁ॥ ਰਖੇਤਿਹਸੰਤਜਾਨਕੈਸੇਵ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਆਇਚਰਨਗੇਆਥਾਵੈਕਪੁਕੈਜੈਸੇਚਰਨਅਸ੍ਰਮਤੈਸੇਸੀ
 ਸਪਹੀਜੈ॥ ਐਸੇਨਾਹਿਇਛਿਆਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਨਾਪਾਥਿਛਗੇ॥

ਕਛੁਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ ਤੁਆਪਕਯਾਇਜੇਦੇਖਤਹੈਵਹੁਤੁਆਹਿ
 ਤੁਮਸਰਬਸਮੀਜੈ॥ ੬੧੫॥ ॥ ਸਰੁਪਦਿਸਦਿਜੁ
 ਤੁਮਪਰੇਅੰਤਰਬਾਰਿਦੇਵੈਤਿਆਗਾ॥ ਆਪਆਪਹਿਦਿਵੀਜੈ
 ਸੇਪ੍ਰਭੇਆਗਾ॥ ੬੧੬॥ ॥ ਪਰਾਅਪਰਾਤਿਆਗਿਏਕਭ
 ਜਾਨੀਬੰਦਕਰਾ॥ ਅਕਾਰਬਮਾਨਲਾਗਾ॥ ਆਗੇਭਜਾਨਅਕਾ
 ਰਬਾ॥ ੬੧੭॥ ॥ ਕਛਿਨਾ॥ ॥ ਤੇਹਮਾਮਹਪਖੰਡਕੈਸੇਪਾਵਹਿਆ
 ਖੰਡਪਖੰਡਤਾਨੀਜਾਨੀਜੇਕਾਮਨਾਸੇਹੋਤਹੈ॥ ਯਹਿਖੋਟੋਬਿਚਾਰ
 ਪ੍ਰਤੀਤਅਗਨਕਰਜਾਰਤਉਹੋਵਹੁਪੁਸੀਆਰਸਤਸੰਗਮੈਲ
 ਖੋਤਹੈ॥ ਪਖੰਡਦੁਰਕਰਨਦੇਖਆਪਪਰਸੰਜਾਨਸਭੀਹਰਮੈਸੇ

ਭਗਤ ਅੰਦੋਤੈ ॥ ਵਾਹੁ ਭਗਤ ਨਾ ਜਾਨੈ ਕੇ ਅਪ ਮੁ ਉਭਗਵੇ ॥ ੨੬੦ ॥
 ਨਜ ਉਭੇ ਦਕਰ ਮੋ ਨ ਨਹਿ ਤਉ ਤਪਤੈ ॥ ੬੧੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਯਾਹਿ ਥਿਧ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿਧੈ ਜਬ ਲਗਭੇ ਦਨ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਸੰਭਵੈ ਠਗ ਠਗ ਉਹੀ ਪਾਇ ॥ ੬੧੭ ॥ ॥ ਜੋਰ ਠਾ ॥
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਥ ਦਾ ਵਾਕਰ ਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ॥ ਵਿਚ ਅਪਾਰਖਨ
 ਹੁਥ ਤੈ ਤੇ ਮਿਲਨ ਸੰਭਵੈ ॥ ੬੧੮ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਆਪਾ ਪੁਛੈ ਸੇਤ
 ਜਾਨ ਵਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਦਕੇ ਅਪ ਅਰੋਪਤੈ ॥ ਸਹੀਰ ਮੇਰਾ ਯਾਹਿ ਜਾ
 ਨਤੈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਤੈ ॥ ਸਹੀਰ ਅਸਤ ਅਸਾਰ ਜਾਨਾ ਖੁਦੀ
 ਹਠਤ ਭੁਟੀ ਖੁਦਾ ਪਤੈ ॥ ਬਾਕੀ ਇਕ ਅਖੰਡ ਆਕਾਸ ਦੇਖਾ ਜਿਨ

ਸੰਤਨਤੋਸਿਖਲਈਮਤੀ॥੬੧੬॥॥ਦੇਹ॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਾਜ
 ਉਮੈਨਾਹੀਤਉਪਾਛੇਤੁੰਕਉਨਾਅਉਪੁਤਕਾਮੈਨਾਹੀਹੋਸਮਝਿਥ
 ਤਗਾਉਮੈਨਾ॥੬੨੦॥॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕਾਕਛੁਸਕਤਨਾਹਿ
 ਕੈਸੇਤਾਹਿਬਖਾਨਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਨਾਹਿਕਾਨਕੀਸਕਤਕਰੀਪ੍ਰ
 ਮਾਨਾ॥੬੨੧॥॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਜੇਹੈਤਿਹਿਨਾਹਿਕਾਤਅਨਾਹੀਕੋਕ
 ਹਤੀਅਉਪੁਤਕਾਹੋਜੇਮਾਤਾਹੀਕੋਅਹੀਅਹੀਕੋਕਉਨੈਕਹੀ॥
 ॥੬੨੨॥॥ਦੇਹ॥॥ਜੇਨਾਹਿਕੋਸੇਈਹੈਵਹੀਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਕੈ
 ਸੇਕਰੋਸਹੀਅਵਪੁਤਕਾਹੋਮੈਕਛੁਨਾਹੀਜਨਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਕ
 ਹੁਕੈਸੇਪਹਿਚਾਨਾਅਵਪੁਤਕਾਹੋਇਛਿਮਾਤੁਮਮਾਹੀਪਚਿਤ

ਤਸਰੀਰਸਮਾਹੀ। ਮੁਲਾਮਾਦਮਹਿਕਾਰਕਰਜਾਨਾ। ਮਾਹਦਮਹਿ
 ਰਮਾਇਆਤੇਮਾਨਾ॥ ੬੩੩॥ ॥ ਦਿਉਗਾ॥ ॥ ਮਾਹਦਮਹਿਕਾਰਤੇਤੀ
 ਨਗੁਨਸਤਰਜਤਾਮਸਜਾਨਾ। ਤਮੇਗੁਲਤੇਪੰਚਤਤਰਾਜਸਇਉ
 ਮਾਨਾ॥ ੬੩੪॥ ॥ ਸਿਰਤਾ॥ ॥ ਸਤਗੁਨਲਤੇਜਾਨਚਤੁਸਦੇਮੀਤ
 ਕਰਨਤੇਦੇਵਤਾ। ਸਹੀਰਗਇਓਸਦਾਪਾਨਮਾਨਪੁਤਰੀਮਾਸਕੀ
 ॥ ੬੩੫॥ ॥ ਮੁਲਾ॥ ॥ ਐਸੇਸਹੀਰਉਤਪਤਿਭਏਕਈਬਾਰਹੀਉ
 ਇਸਮਾਦਤੀ। ਪਰਕਾਸਕਸਭਕਾਏਕਤੁਪੀਪ੍ਰਾਸਾਦਿਕੇਹਕਿ
 ਉਨਾਪਾਵਤੀ। ਮਦਪੁਤਕੇਕਛਜੋਗਕਰਯਹਿਜੋਗਸਰੂਪ
 ਦਿਖਾਵਤੀ। ਪ੍ਰਾਸਾਦਿਕੇਉਪਦੇਸਕਰਜਿਉਜੋਗਮਹਿਸੁ

੨੬੧

ਰਤਲਗਾਵਤੀ॥੬੨੬॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਜੋਗਜੁਗਤ
 ਕੇਮਾਹਗਦੇਤਿਰਿਆਹਿ॥ਏਚੀਟੀਏਕਬਿੰਗਮਾਜਿਭਾਵੇਤਿ
 ਜਾਹ॥੬੨੭॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਦੋਨਖਲਸੁਨਾਇਪ੍ਰਾਣਾਦਅਵਪੁਤ
 ਕੇਕਾਤੀ॥ਐਸੇਚੀਟੀਗਾਹਿ॥ਉਏਉਏਪਗਧੇ॥੬੨੮॥॥
 ॥ਕਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਸਾਪੇਦਸਾਇੰਦੀਬੀਧੇਬਿਸਨਕੇਅਗ
 ਧੇਪਾਉਪਿਲਚਜਾਇਤਉਚੀਟੀਗਿਲਪੜਤੀ॥ਤੁਏਲਜਾਨ
 ਆਵੇਗਕਸਾਇਚੀਟੀਕਾਵੇਅਬਾਬਿੰਗਮਸੁਨਾਵੇਵਰਿ
 ਅਕਾਸਉਤਚੜਤੀ॥ਕਉਤਕਕਪਾਇਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਆਕਾਸ
 ਜਾਇਸੁਖਸਾਜਮਹਿਸਮਾਇਆਪਨੇਅਸਰੇਰੀਤਰਤੀ॥ਦੋਨ

ਮਾਗਕਰੋਜੋਇਓਮਸੋਸੋਪ੍ਰਾਣਾਦਠੇਰਕੋਬਿੰਗਮ
 ਬਰਤੈ॥ ੬੨੭॥ ॥ ੬੨੮॥ ॥ ਲੋਗਬਿੰਗਮਬਾਨਜਬਪੇ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀਮਹਿਮਾਇ॥ ਮੁਦਪੁਤਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਕੇਵਹਿਸੁਖਮ
 ਬਾਦਨਖਾਇ॥ ੬੨੯॥ ॥ ੬੩੦॥ ॥ ਉਡਨਾਨਾਹਿਸਰੀਰਚਿਤ
 ਪਖੋਸੇਉਡਤੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਮਤਪੀਰਚਿਤਕਾਰੁਪਬਖ
 ਨਹੈ॥ ੬੩੧॥ ॥ ੬੩੨॥ ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਾਪੈਰੁਪਨਦੇਖਾ॥ ਮੁਦਪੁਤਕ
 ਹੋਜਿਪਰੁਪਨਦੇਖਾ॥ ਬਿਨਾਸਰੀਰਬਾਨਪੀਲਾਗੈ॥ ਕਥਾਸੁਨਾਪੁ
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਮਾਗੈ॥ ਹਿਮਾਯਪਰਬਤਗਮਨਕੀਓਯਾਕ
 ਥਾਸੁਨਾਉਸੁਦਨਕੋਤੁਮਾਜਾਜਾਉਇਕਸਿਵੈਨਿਹਾਰੈਜੋਪ

ਗਧਰਸਿਵਜਾਨਸਮਾਰੋ॥ ੬੨੨॥ ॥ ਦਿਉਰਾ॥ ॥ ਸੁਆਸਕੁਮ
 ਵਤਜਾਤੈਸੇਸਭਸਿਵਕਰਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਵੀਨਦੀਪਹਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਛ
 ਫੁਲਕੰਦਾਸਿਵਮਾਨ॥ ੬੨੩॥ ॥ ਸਿਰਨਾ॥ ॥ ਯਹੀਬਿਰੰਗਮਾਰਿ
 ਅੰਨਪੰਛੀਵੰਗੁਉਤਗਿਓਯਕੋਠਉਗਠਾਉਅੰਤਰਬਾਹ
 ਰਸਿਵਸਦਾ॥ ੬੨੪॥ ॥ ਜੁਲਾ॥ ॥ ਨਾਮਰੁਪਸਿਵਜਾਨਸਮਾਨ
 ਕੇਦਿਸਟਾਦਰਸਨਸਿਵੈਸਮਾਵੈ॥ ਭੋਗੀਤਿਆਗੀਇਸਥਾਵਰਜੀ
 ਗਮਸਿਵਜਾਨਮੇਰਿਮਾਰਗਜਾਵੈ॥ ਪਰਬਤਸਿਖਰਗਿਓਜਬਪ੍ਰਿ
 ਮੈਨਉਜੋਗੀਸੁਰਪਿਆਨਲਗਾਵੈ॥ ਪੰਚਭੂਤਮਨਬੁਧਸਦੈਚਿਤਅ
 ਪੰਕਾਹਤਿਪਨਮਸੁਨਾਵੈ॥ ੬੨੫॥ ॥ ਦਿਉਰਾ॥ ॥ ਬਿਸਨਪਾਰਖਤਤਿ

ਪਕਾਤੈ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਹਾ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਾ ਕਿ ਆਕਰਸ਼ਾ
 ਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤਬ ਮੈ ਪੁਛਿ ਚਿਤਾ ਨਿਕਰਿ
 ਨਪਦਮ ਪੁਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ਤਬ ਜਪਤਿ ਨ ਕਰਾਹਿ ਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ਅਕਾਸ
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਤਬ ਮੈ ਪਸਾ ਪਰਸਨ ਚਲਾਇ ਭੀ ਅਕਾ
 ਰਤੁ ਮੈ ਪਿਆਨ ਕਾ ਕੋਲਾਇ ਭੀ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਰੇਤੁ ਮੇ ਤੇ ਯਹਿ ਜਾ
 ਨਾ ਅਕਾਰ ਪਸੈ ਨਰੰ ਕਾਰ ਸਮਾਨਾ ਸਮੇ ਕਹਿ ਚਿਨ ਉਕਤੇ ਅ
 ਏ ॥ ਉਨ ਕਹਿ ਚਿਨ ਨਰੰ ਕਾਰ ਪਠਾਏ ॥ ਸਮੇ ਕਹਿ ਚਿਨ ਨਰੰ ਕਾਰ ਮੁਕੇਲਾ
 ॥ ਤੀ ਅਹਿ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਕਉ ਚੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਜੋਗ
 ਕਉ ਕੋ ਕੋਏ ਕਸੂ ਅਭੁਜਾਨਾ ਬਚਨਾ ਮਾਰੇ ਮਾਨ ਕੈ ਤਿਨ ਨਰੰ

੨੬੩

ਕਾਭਾਪਮਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਸਿਰਭਾ ॥ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਯਹਿਗਿਅੰ
 ਨਾਥਿੰਗਮਇਸਕਕਾਤਏ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੇਮੁਹਿਜਾਨਤਮਕ
 ਕੈਸੇਜੋਗਕਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਸਿਰਭਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਯਹਿਬਖਾਨੈਤਮ
 ਉਚਨੀਚਨਾਨੈਅਉਪੁਤਕਾਬਖਾਨੈਏਕਤਪੀਉਚਨੀਚਕਾ
 ॥ ਅਮੈਸੇਜਨਾਈਜਾਮੈਚੀਈਥਿੰਗਮਨਪਾਈਸਿਵਹਿ
 ਓਹੈਸਮਾਈਥਿਆਪਗਹਿਓਜਾਤਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਛੁਨਕ
 ਹਜਾਕਾਜਾਨਹਿਪ੍ਰਾਣਾਦਿਯਹਿਉਚਰਕਾਜਾਉਕਾ
 ਲਾ ॥ ਚੀਈਅਉਥਿੰਗਮਕਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਅਉਅਉਪੁਤਕਾ
 ਮਿਝਛਤਪੀਤਕਾਸਭਾਗਿਅੰਨਅਗਨਦਾ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਸਿਰਭਾ ॥

ਜੀਵਨਮਗਾਪਰਅਪਰਸੁਖਮਮਰਅਸਸੁਖਾਅਉਪੁਤਪ੍ਰਾ
 ਲਾਦਿਬਖਾਨੀਐਸਰਬਆਤਮਾਮੁਲਾ॥੬੬॥॥ਸੋਨਾ॥ਈ
 ਸਰਜੀਵਨਜਾਨਏਕਅਦੁਤੀਆਕਾਸ਼ੈ॥ਬਚਨਕਰਨਸਰਮ
 ਨਗੰਗਾਬਾਹਮੈਭਇਓ॥੬੭॥॥ਸੁਨਾ॥ਜੈਸੇਬੈਠਉਦਿਅ
 ਨਕੋਰਕਉਬਾਤਨਬਾਤਕਰੇਕਪੁਕਾਰਿਸੁਨਾਵੈ॥ਤੀਤਕਾਂਹਿ
 ਕੋਰਕਉਪਾਸਨੀਹੈਏਕਅਦੁਤੀਅਖੰਡਸਮਾਵੈ॥ਜਾਨ
 ਲਿਓਮੋਰਿਆਪੀਆਪੋਐਸੇਅਉਪੁਤਪ੍ਰਾਲਾਦਿਜਨ
 ਵੈ॥ਸਤਸੰਗਸੁਠਲਮੋਹਬਿਸਨਕਰਿਓਸੰਤਮਿਲੈਦੁਖੈ
 ਤਮਿਟਾਵੈ॥੬੮॥॥ਸੋਨਾ॥ਬਿਸਨਸਾਂਚਮੁਹਿਕਾਥਾਸੰਤਮਿ

੨੬੪

ਲੈਤੁਹਿਆਇ। ਉਪਮਾਤੁਮਰੀਕਾਕਰੋਰਸਨਾਅੰਤੁਨਪਾਇ। ੬
 ੪੫ ॥ ॥ ਮੋਰਤਾ ॥ ॥ ਮਨਬਚਨਨਪਾਵਹਿਅੰਤਬੁਧਕੀਗਈਥਿ
 ਸਾਇਕੋਕੈਸੇਕਹੋਥਿਅੰਤਸੰਤਅੰਤਅਗੋਚਹਹਿ। ੬੬ ॥
 ॥ ਸੁਧਾ ॥ ॥ ਮੈਅਗਿਅੰਨੀਨਪੀਉਪਕਾਰਜਾਨੇਅਉਉਧਾਰਜਾ
 ਨਜੋਕੀਓਤੁਮੈ। ਉਪਮਾਤੁਮਰੀਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਤੁਮਸੰਗਮਿ
 ਲੈਤੈਤਹਮੈ। ਹਮਅਉਤੁਮਾਜਗਤਸਾਹਸਭਏਕਤਪੀ।
 ਮਹੀਸਮੈ। ਮੈਸੇਜਾਨਕੈਆਪਤੋਹਿਦੀਓਤੁਮਹਾਸਕੀਏ
 ਸਕਲੈਕਮੈ। ੬੭ ॥ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਅਵਪੁਤਕਹੋਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਕੋਕਿਆਈਨੋਕਿਆਹੋਇ। ਲੋਨਦੇਨਾਹੈਨਹੀਂਸਰਬਸਿਵਅੰਤ

ਰਸੇਇ॥ ੬੪੬॥ ॥ ਜੋ ਜਨ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਮੁਖ ਮੇਰ ਅਬ ਜਾਤ
 ਰੇ ਜਾਣ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਕੇ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਤੁਮ ਬਿਨ ਨਾ ਬਨੈ
 ॥ ੬੪੭॥ ॥ ਏਕੀ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਨਹ ਮੁਹਿ ਆਪਣੀ ਐ ॥
 ਅਦੁਤੀ ਜਾਨ ਅਦੁਤੀ ਸਮਝੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਕੇ ਹੋਰ ਬਿਖਖਾ
 ਨ ਭਲਾ ਹੋ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤਜਨ ਜਾਨ ਭਲਾ ਹੋ ॥ ਸੰਗ ਸੰਤ ਕੇ ਤਿ
 ਆਗਨ ਕਰੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਛੋਰੇ ਤੇ ਮਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਕਰ ਤੇ ਕਿ
 ਆਵਤਿ ਆਈ ॥ ਸੰਤ ਆਪੇ ਬਿਸਨਿਧਿ ਆਈ ॥ ੬੪੮॥
 ॥ ਏਕੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਭਗਵੰਨ ਕੇ ਸਮਕਾਰੇ ਕੋ ਤਿਉ ਯਾਹੀ ਅਜੇਗ
 ॥ ਭਗਵੰਨ ਉਪਾਧ ਸੰਜੁਗਤ ਹੋ ਸੰਤ ਉਪਾਧ ਅਰੇਗ ॥ ੬੪੯॥

॥ ६५२ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਿਸਦਾ ਹੋ ਅਉ ਪੁਤ
 ਜੀ। ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਬਾਦ ਪਾਛੇ ਹਰਿ ਭਿਨ ਜਾਤ ਮੁਹਿ। ॥ ६५३ ॥
 ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਰੇ ਆਦ ਪੂਰਨ ਹੋ ਕਹੁ ਆਵਨ ਜਾਵਨ
 ਨਾਹਿ ਸਮਾਈ। ਮੂਰਖ ਆਪ ਅਗੇ ਆਤ ਹੁੰ ਤੇ ਮਨ ਚਾਹਤੇ
 ਸਵੇਦੇ ਪੋਜਾਈ। ਆਪ ਨ ਜਾਨਤ ਆਪ ਹੁੰ ਕਉ ਆਪ ਅਉਹ
 ਹੀ ਸਿਵ ਕੋ ਅਉਹ ਠਹਰਾਈ। ਆਪ ਪਰਮਾਰਥ ਰੂਪ ਸਦਾ ਸਿ
 ਵੇਦੇਖਨ ਕੇ ਮਨ ਚਾਉ ਸਦਾਈ। ॥ ६५४ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮਾਦ
 ਕਾਤੀ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕਛਨ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਉਨ। ਆਪ ਨਹੀ ਅਰੁ ਆਪ ਹੋਧ
 ਰੇ ਚਉਦਾ ਭਉਨ। ॥ ६५५ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਮੈ ਕਛੁ ਲਾਭੁ ਲਾ

ਕੁਝ ਸਾਰ ਸੁਭਾਏ ਪੈਨ ਜੈ ਸੈ ਆਭ ਤੈ ਸੇ ਲਾਭ ਨ ਤੁਮ ਸੇ ॥
 ॥ ੨੫੬ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਜਾਨਾ ਮਨ ਮਾਨਾ ਪਤੀ ਆ
 ਨਾ ਸਰਬ ਮਹਿ ਸਮਾਨਾ ਮਹਿ ਐਸੇ ਆਪ ਮਾਨਾ ਹੈ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕ
 ਰ ਬਖਾਨਾ ਹਸਨਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ਮਨ ਦੁਐ ਤਪ ਰਬੁ ਭਾਨਾ ਗੁਥਿੰਦ
 ਮਿਲੈ ਮਨ ਭਾਨਾ ਹੈ ॥ ਜਉ ਗੁਥਿੰਦ ਮਿਲਨ ਚਾਨਾ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ
 ਸਮਾਨਾ ਭਜਨ ਐਸੇ ਜਾਨਾ ਗੁਥਿੰਦ ਬਿਨਾ ਦਾਨਾ ਹੈ ॥ ਆਪ ਆ
 ਪ ਤੇ ਤਗਾਨਾ ਡਿਰਿ ਆਪੀ ਕੋ ਮਾਨਾ ਅਉਰੁ ਭੁਠ ਜਾਨ ਬਨਾ
 ਤਉ ਸੋ ਲਕਸ਼ਾ ਸ ਪੂਰਨ ਮਾਨਾ ਹੈ ॥ ੨੫੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਲਾ ਦ ਕਹੈ ਆਪ ਤਿ ਆਗ ਕੈ ਆਪੈ ਕੈ ਸੇ ਜੋਇ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੈ

੨੬੬

ਘੋਰ ਭਰਬਾਰ ਕੀ ਖੁਦੈ ਸੋਇ ॥ ੬੫੮ ॥ ॥ ਜਬ ਘੋਰ ॥ ਜਬ ਘੋਰ
 ਜੈ ਤਉ ਆਪ ਅਵਰ ਕਉ ਨਹਿ ਸੰਭਵੈ ॥ ਭਜਨਾ ਸਿ ਮਹਨ ਜਪ ਜ
 ਪਏ ਕੋ ਜਾਨ ਗੁਬਿਦੀ ॥ ੬੫੯ ॥ ॥ ਜਬ ਐਸੇ ਜਾਨਤ
 ਬਦੀ ਭਾਇ ਆਪੁ ਲਾਦ ਜਾਨ ਸਭਾ ਤਿ ਮਹੋ ॥ ਵਹੀ ਭਗਵੰਤ
 ਨਿਗਾਹਿ ਜਿਸੈ ਬੈਠ ਚਲੇ ਬਿਖੇ ਸਭਾ ਹਮਰੇ ॥ ਮੈ ਐਸੇ ਅਤੀਤ
 ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਤੁ ਮਹਾ ਜਸ ਮਾਜਨ ਪੀਕੇ ਮਹੋ ॥ ਹਮ ਯਹੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਨਰਾਧ ਤੈ ਕਛੁ ਆਪ ਬਿਨ ਨ ਦੇਖੇ ਮਹੋ ॥ ੬੬੦ ॥ ॥ ਅ
 ਪਬਿਨਾ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਿਸਦਿ ਮਾਨ ਜੇ ਦੀਸੈ
 ਦੁਠ ਅਸਤੈ ਸੋਇ ॥ ੬੬੧ ॥ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ ਹੋਇ

ਅਖੀਦੇਉਦਿਖਾਇਕੈ॥ਪਿਤਾਪਿਤਾਮਾਜੋਇਬਿਨਸਗਏਬਿਸਥਰ
 ਕਰ॥੬੬੫॥॥੬੬੫॥॥ਐਸੇਹੀਜਾਨਸਰੀਰਸਦਾਨਾਤੇਰੋਗੇ
 ਨਮੋਰੋਹਗਈ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਗਏਚਲਕੈਜੇਮੀਤਕੁਟੰਬਿਸਖਾਜੋ
 ਸਖਾਈ॥ਤਬਤੁਮਰੋਸਰੀਰਕੈਸੇਹਾਪੈਇਸਜੀਵਤਤਿਆਗਦੇ
 ਦੁਖਜਾਈ॥ਆਪਸਰੀਰਕੋਤਿਆਗੁਕੈਜਾਨਨਿਸਚਲਾ
 ਤਮਹਾਮਸਮਾਈ॥੬੬੬॥॥੬੬੬॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸੁਦੁਓਸਤਤ
 ਕਹੋਗਾਖੋਸੁਦਮਨਮਾਹਿ॥ਸ੍ਰੋਤਾਬਕਤਾਨਿਵਸਹੀਅਵਰਸ੍ਰੋਤਾ
 ਕੋਉਨਾਹਿ॥੬੬੭॥॥੬੬੭॥॥ਮਾਨੋਰਾਕਸਆਪਯਹੀਮਨਉਤ
 ਤਿਆਗਦੇਹਾਪੁਜਾਸਿਵਲਿੰਗੁਜਾਪਐਸੇਕਰਨੀਜਿਗੋ॥੬੬੮॥

॥ ॐ नमो ॥ सगरीगलिकसुवपीकरजाने ॥ जगोसिगसिद्वि
 सचेमोनेदेधदिसदकरगलिकगनिगरी ॥ मरघसिगजाने
 दिससगी ॥ सुवचिदुमानिछतउतागे ॥ जागुसुपनसधेपउ
 सिगयगेगेपुसादिमुहिमैमेमानी ॥ सिद्विबिनअदरनपी
 रेडुजानी ॥ ६६६ ॥ ॐ नमो ॥ अदुमैउपदपछानकैसिद्वि
 रुपडिउमैआपा ॥ मरघदिससिद्विजानि ॥ मरघपुनप
 तापा ॥ ६६६ ॥ ॐ नमो ॥ मरघयेकसिद्विजाने ॥ मैगीसिद्विद्विज
 निधि ॥ निसचेकरिकेमानसिद्विउंठिनमैकछा ॥ ६६६ ॥ ॐ नमो
 ॥ विसनकापुजकरेसिद्विमी ॥ मैमीसीनिसचेसिद्विकरजाने

ਚੀਟੀਥੀਆਦਿਬ੍ਰਹਮਾਸਗਲਉਏਕਅਖੰਡਸਿਵਜਾਨਪਛਾ
 ਨੇਏਕਸਮੇਸਿਵਧਾਮਗਿਓਮੋਸਿਸਮਕਾਰਤਕਆਦਸਥੀਪਸ
 ਠੇਨੇਉਸਤਤਕਰਨਾਕਰੰਸਕੋਸਿਵਪੁਰੀਕੇਸਾਧਨਪੀਕੋਸਮ
 ਨੇ॥ ੬੬੫॥ ॥ ੬੬੬॥ ॥ ਸਿਵਉਤਰੇਸਮਾਧੇਤੋਤਜਸੰਜੁਗਤਸੁਭਾ
 ਇਠੀਗਾਸਿਵਸਿਵਕਰਚਲੀਜਟਾਪ੍ਰਵਾਹਿਵਾਇ॥ ੬੬੭॥
 ॥ ੬੬੮॥ ॥ ਪੰਛੀਤਰਹਿਤਕਾਗਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਸਬਦਕੇਕੁ
 ਵੇਰਆਇਚਰਨੀਸਾਗਸਿਵਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸਨਚਲਾਇ॥ ੬੬੯॥ ॥
 ॥ ੬੭੦॥ ॥ ਮਾਧੇਵਗਿਅੰਨਕੇਸਾਗਗਮੰਕਾਮਨਮਹਿਕਰਉਜੀਅ
 ਗਗਾਮਜਾਨਤੁਮਕਉਨਸਹੁਪਾਧਿਸਟਿਮੰਨਕਿਆਅਜਬ

ਅਨੁਪਾਨਾਤਮਤਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕਰੀਐ। ਤੁਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਉਤ
 ਰਥਾਯੀਐ। ਸਿਵਜੀਭਿਏਪ੍ਰਸੰਨਸੁਭਾਉ। ਪੰਚਤਤਸਭਮੇ
 ਸਮਾਉ। ੬੦੨॥ ੬੦੩॥ ੬੦੪॥ ਸਿਵਜੀਉਤਰਯਾਹਿਕਹੇਪੰਚਤ
 ਤਮਾਨੁਪਮਾਕਾਹਾਏਕਹੀਮੈਪਸਰਿਓਉਤਪਤਕਹੀਸੀਸਾ
 ਹ। ੬੦੫॥ ੬੦੬॥ ੬੦੭॥ ਰਜਤਮਸੀਤਕਜਾਨਤੀਨਤਰਾਮੈਚ
 ਇਓ। ਯਾਹਾਰੁਦ੍ਰਪਰਮਾਨਦਰਸਨਮੋਰਜਾਨੀਐ॥ ੬੦੮॥
 ੬੦੯॥ ੬੧੦॥ ਅਕਾਸਕੀਨਿਅੰਟੀਬਿਆਪਹਾਇਉਪੈਜਪਾਕਹੇ
 ਸਰੁਪਾਮੋਗੇ। ਨਾਮਅਉਰੁਪਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਜੇਤਾਸੇਤੋਮ੍ਰਿਗਾਤਿ
 ਸਨਾਜਿਉਦ੍ਰਸਦੀਦਾਰੇ। ਚਾਰੇਬੇਦਪੁਰਾਨਸੁਸਾਸਤ੍ਰਸਰਬ

ਸਮਾਨ ਸਿਵਉਹਧਾਰਾ ਮੋਹਿ ਅਦੁਤੀ ਇਕਬਰ ਸਾਨੇ ਭੋਪਰ ਮਤ ੨੬੬
 ਤਖੁਲਜਾਇ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਬਦ ਜੁ ਹੋਤ ਸ
 ਹੀ ਮਾ ਅਨਕਤਗ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਬਿਸਨੈ ਮੁਖਕ
 ਹਕੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਰੁਪ ਅਰੁਪ ਸੰਸਾਰ ਈਹ ਉਹ
 ਸਭਾ ਬਿਸਨੈ ਕੁਵੇਹਰਿ ਦੇ ਮਹਿਧਾਰ ਸੁਨਾ ਸਿਵ ਬਚਾ ਪ੍ਰਸੰਨਾ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਜਹਿ ਨਿਸਚੇ ਪਾਰੇ ਸਿਵ
 ਕੀ ਪੂਜਾ ਆਪ ਸੰਭਾਰੇ ਸਿਵ ਕਾ ਪੂਜਕ ਸਿਵ ਕਰ ਜਾਨਾ ਜੀਵਾ
 ਮਰਾ ਛੁਟਿ ਓਭ੍ਰਮ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਕੇ ਸਕਤ ਪੂਜਾ ਸਾਗਾ ਅਵ
 ਪੁਤ ਕੇ ਜਹਿ ਪੂਜਾ ਦਿਸਾਰਾ ਸਿਵ ਕੇ ਸੰਗ ਸਕਤ ਜੋਗ ਪੈ ਸਿਵ

ਕੇਰੁਪਨਕਬਹੁਲਾਹੈ॥੬੬॥ ਸਿਵਕੋਤਤਨਜਾ
 ਨਹੈਸੋਜਹਿਸੋਚਨਾਨਾ॥ ਇਸਤੀਚੇਖਜੀਵੈਨਿਸਚੇਇਸਤੀਮ
 ਨਾ॥੬੭॥ ਸਰਬਸਿਵੈਇਕਦੇਖਪ੍ਰਹਿਲਾਦਅਵਤੁ
 ਤਅਨਿਤਹੈ॥ ਸਰੁਤੋਸਰਸਵਸੇਖਜਾਨੈਕੋਸਦਾਸਿਵਾ॥੬੮॥
 ॥੭॥੦॥ ਕਥਾਬੁਢੇਹਕੀਸੁਦਨਕਰਾ॥੬੯॥ ਸਿਵਕੋਤ॥
 ਕੇਅਹੰਦੇਵਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਤਰਾ॥ ਸਿਵੇਸੁਨਾਇਓਭੇ
 ਵਦੈਨਤੋਹਿਅਹੰਕਾਰਹੈ॥੭੦॥ ਸਰਬਸਿਵੈ॥ ਬੰਧਮੁਕਤਿਰੂਪ
 ਨਾਹਿਜੋਤਮਕੋਵਿਖਾਹਿ॥ ਕੁਢੇਹਪ੍ਰਸਨਕੋਤਾਹਮੇਜੋਗਓ
 ਪਦੇਸਕੀਜੀਐ॥ ਸਿਵਕੋਤਸੁਨਾਈ॥ ਸਰਬਸਿਵਹੀਸਮਾਈਯਾਹਿ

ਜਗਜਾਨਕਾਈ ਨਿਤ ਮੈਸੇ ਪਿਆਨ ਘੀਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਕੋ ਕੋ ॥
 ਜੋ ਬੁਧਵੀਨ ਅਯੋਏ ਕਸੈ ਨਤ ਮਹਿ ਘੋ ਕਬੁਧ ਨਹਿ ਪਤੀਜੀਐ ॥
 ਕੁਬੇਰ ਕੋ ਪਾਗਨ ਬਤਾਵੇ ਕਹੇ ਸਰਬ ਸਿਵ ਪਾਵੇ ਕਹੇ ਪਰਮ ਸੇਗਤੇ ॥
 ਫੁਰਾਵੇ ਜਾਨੇ ਸਰਬ ਸਿਵ ਹੀ ਸਮੀਜੀਐ ॥ ੬੮੩ ॥ ॥ ਚਿੰਤਨ ॥ ਕ
 ਪੁਵੇਰ ਮਨਰ ਕਲਾਸੇ ਮੁਹਿ ਦਿਹੋ ਬਤਾਇ ॥ ਸਿਵ ਤੀਸੇ ਛਿਰਕਾ ॥
 ਤੈਸਿਵ ਬਿਨ ਮਨ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ੬੮੪ ॥ ॥ ਸਿੰਭਨ ॥ ॥ ਤਬ ਯਹਿ
 ਕਹਿਓ ਕੁਬੇਰ ਮਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੁਬੇਰ ਹੋ ॥ ਸਿਵ ਛਿਰਕ ਰਿਓ ਟੇਰ ਮਾਗੇ ॥
 ਕਹੇ ਕੁਵੇਰ ਬਾ ॥ ੬੮੫ ॥ ॥ ਚੋਖਾਈ ॥ ॥ ਕੁਬੇਰ ਨਾਸਤ ਇਓ ਜਬ ਜਾਨਾ ॥
 ॥ ਸੁਰਗ ਨਰ ਕਰੀ ਪਰ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਸਿਵ ਹਿਕ ਹਿਸਤ ਸਿਵੈ ਸਮਾਈ ॥

ਪੰਚਬੁਝੋਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਯਹਿਸਾਸਤੁਬਖੈ॥
 ਬਿਸਨਦੇਖਿਓਜਿਨਸਰਬਸਮਾਨੈ॥ ਪਾਉਤਪਦਅਪਨਕੋਜਾਈ॥
 ॥ ਜਾਮਮਗਨਸੰਸਾਰਨਪਾਈ॥ ੬੮੫॥ ॥ ਦਿਗਗਾ॥ ॥ ਉਸਪਦਕੋਮੇ
 ਪਾਵਹਿਮਿਦੁਜੀਕਹਿਸੁਨਾਇ॥ ਸਿਵਤਿਸਕਾਤੇਉਤਰਕਾਪੁਸਿਵ
 ਹੀਸਿਵੈਸਮਾਇ॥ ੬੮੬॥ ॥ ਭੋਰਣਾ॥ ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਚਿਤਬੰਧ
 ਸਨਾਤੇਕੋਮੇਛੁਟੇ॥ ਸਿਵੈਕਹਿਓਸਿਵਅਪਬਾਸਨਅਨਬਾਸਨਕਪੇ
 ॥ ੬੮੭॥ ॥ ਭੁਯਾ॥ ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਸਭਸਿਪਰਈਜਬਪ੍ਰਜਨਤਿ
 ਅਗਕੋਪ੍ਰਜਨਪਾਇਓ॥ ਸਿਵੈਕਹਿਓਤਮਕਉਨਕੁਵੇਰਕੁਵੇਰ
 ਕਹਿਓਮੈਸਿਵੈਸਮਾਇਓ॥ ਅਗਨਕੋਸੰਗਨਈਪਾਗੇਯੈਗਿਅੰਨ

ਕੀ ਅਗਨ ਕੁਵੇਰ ਜਲਾਇਓ। ਤੁਮ ਅਗਨਿ ਹਮ ਲਕਰੀ ਜਾ ਲਕੈਅ
 ਪਾਜਾ ਲਿਓ ਸਿਵ ਬਾਰੀ ਰਹਾਇਓ। ੬੮੮॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ
 ਤੋ ਕੋ ਕਾਤੋ ਲਕਰੀ ਤਕੋ ਆਗ। ਲਕਰੀ ਜਲ ਭਸਮਾ ਭਈ ਪ
 ਛੇ ਅਗਨ ਨ ਜਾਗ। ੬੮੯॥ ॥ ਸੋ ਰਹਾ। ਜਬ ਲਗ ਜਾਨ ਕੁਵੇਰ
 ਤਬ ਲਗ ਸਿਵ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਕੁਬੇਰ ਗਾਧ ਕੇ ਦੇਰ ਸਿਵ ਭੀ ਸਾਥੀ
 ਚਲਿ ਪਾਇਓ। ੬੯੦॥ ॥ ਚੰ ਪਈ। ਹਮ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਕਹਿ ਤੁਮ ਕਹਿ।
 ਕੁਵੇਰ ਚੁਪ ਕਰਹ ਰਿਓ ਸੋ। ਆਗੇ ਠਹਿਰ ਵਚਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ। ਐਸੇ
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਸੁਨਾਵੈ। ਅਉ ਪੂਤ ਪ੍ਰਾਣਾਇ ਇਤਹ ਸੁਨਾਇਓ।
 ਪ੍ਰਾਣਾਇ ਕਹਿਓ ਮੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ। ਤੁਮ ਹੇ ਸੰਗ ਲਾਭੁ ਕਿਅ

ਭਇਓ। ਸਾਭੁ ਅਸਾਭੁ ਸੰਸਾਰ ਦੁਕਗਇਓ। ॥੬੧॥ ॥ ਭਇਓ। ॥
 ਅਵਪੁਤਕਹਿਓ ਅਬਜਾਤਹਿ ਨਿਮਸਕਾਰ ਮੋਹ ਮਾਧਿ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਕਾਜਾਜਾਹਿਗੋ ਮੁਣਾ ਬਿਨਠ ਉਹਕੋਉ ਨਾਹਿ। ॥੬੨॥ ॥ ਭਇਓ। ॥
 ਅਵਪੁਤਕਹਿਓ ਨਾਜਾਹਿ ਪਰਮਹੰਸਤੁਣਦੇਖਿਓ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਕਹਿਓ ਠਿਠਿਤਾਹ ਕੰਗਨੀਤ ਉਹੰਸਨਾ। ॥੬੩॥ ॥ ਭਇਓ। ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਣਾਦਿ ਬਚਨ ਕਰ ਬੀਨ ਭਉ ਅਉਪੁਤਗਮਨ ਜਿਮ ਅਗਮ ਕੀਨੋ।
 ਮੈਰੇ ਜਾਨਨ ਸੰਗ ਸਦਾ ਸਤਿ ਸੰਗੀਤ ਮਨ ਤਾਹੁ ਕੇਭੀਨੋ। ਮੈਰੇ ਕਹੇ
 ਮੈਤਗਲਤ ਭਇਓ ਮੋਮਗਰੈ ਦੂਸ ਸੁਹਜ ਦੀਨੋ। ਅਗੇ ਜਾਨਤਾ
 ਮੈਬ੍ਰਹਮਨਹਿ ਅਬਭੂਤਾਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰ ਸਭੀਨੋ। ॥੬੪॥ ॥ ਭਇਓ। ॥

ਕਛੁਨਾਪੀਜਾਨੋਕਉਨਾਹੋਮਨਮੁਹਿਰਸਿਓਮੁਹਣਾਇਆਅਬਜੋਕ
 ਥਾਨਕੁਭਰਖਕੀਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਮੁਣੈਸੁਨਾਇ॥ ੬੬੫॥ ॥੧॥
 ਕਥਾਕਹੋਮੁਖਚੈਨਕੈਸੇਚੈਅਪੁਰਖਕੀ॥ ਜਉਜਾਨੋਸੰਗਤੈਨ
 ਅਗਨਜਿਵੈਸੰਗਨਾਕਰੋ॥ ੬੬੬॥ ॥੧॥ ਕਥਿਉ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਬਖਾਨੋ
 ਮੈਰੇਸੰਗਸੁਖਮਾਨੈਮੈਮਾਤੋਰੋਕੀਜਾਨੋਕਪਟਅਉਪਰਪੀਚਪੈ॥
 ਪ੍ਰੀਤਸਰੀਰਕੀਤਿਆਗਅਪਨੋਅਨੰਦਬਿਖੇਲਾਗੇਮੈਰੇਵਰ
 ਭਾਗਅੰਸਪ੍ਰਥਮੇਕੋਪੁਰਨਕਰਦੁਤੀਏਕੋਸੰਚਰੈ॥ ਅੰਸਦੁਤੀਏਸੁ
 ਨਉਜੋਪ੍ਰਥਮੇਮੈਗਾਉਪਟਅੰਸਜੋਲਖਾਉ॥ ਏਕਾਬਿਸਨਬਿਨਾ
 ਰੰਚੈ॥ ਖਸਟਅੰਸਜਾਨਏਕਾਬਿਸਨਪੀਸਮਾਨੋਆਦਿਅੰਤਜੋ

ਤੀਨੇਭੁਖਾਨਸਭਕੰਚੈ॥੬੬॥ ॥ ਪੰਚਰੂਤਖਸਟਮ
 ਤਮਾਨਮਰੁਪਜੋਜਾਨਾਏਕਵਿਸਨਹੀਵਿਆਪਿਓਤੀਤੇਵਿਸਨ
 ਪੁਰਾਨਾ॥੬੭॥ ॥ ਸੁਨੇਜੋਯਹਿਇਤਹਾਸਵਿਸਨਾਉ
 ਪਸੰਦਤੈ॥ਕਾਰਜਸਕਲੇਹਾਸਵਿਸਾਏਵਤਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
 ॥੬੮॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਅੰਸਸਮਾਪਦੁਤੀਏਅੰਸਵਰਨ
 ਨਕਰੇ॥ਸਰਬਵਿਸਨਾਚੈਆਪਪ੍ਰਸਰਮੈ੩ਕੋਕਾ॥੭੦॥੦
 ॥ ਅੰਸਪ੍ਰਿਥਮਸਮਾਪਤੀ॥ ॥ ਯਦਿਨੁਪੁਰਾਨਕਿਤਕਰਮਪ੍ਰ
 ਕਾਸਕਿਤ॥੦॥੦॥੦॥

॥ ਦੁਤੀਏ ਅੰਸ ਜਹਿ ਕਥਾ ਉਚਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਕਰੈ ਮੈ ਤੇ
 ਕੰਨ ਪਰੈ ॥ ਇਸ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰਿਕਾ ॥ ਭੀਤ ਭੀਤ ਕੀ ਸਾਸ
 ਤ੍ਰਿਕਾ ॥ ਮੁਨ ਕਰ ਨਿਸਚਾ ਬਦਲਾ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਪੀਰ ਨਹਿ ਸ
 ਚੇਤ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹੀਰ ਪਾਤਤ ਕਪਿਸਟ ਨ ਛੋਰੈ ॥ ਸਹੀਰ ਅਸਤ ਮੈ ਸੇ
 ਕਰੈ ਰੋ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੁਤੀਏ ॥ ਭੀਤ ਨਿਸਚਾ ਨਹਿ ਤਿਆਗੀ ਐ
 ਸਹੀਰ ਅਸਤ ਪਛਾਨ ॥ ਦੁਤੀ ਅੰਸ ਭਗਵੰਨ ਭਗਤ ਨਿਰੁਪਨਾ
 ਨ ॥ ੨ ॥ ॥ ਭਗਤ ਕਰੈ ਮਨ ਲਾਇ ਸੇਈ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੀ ਐ ॥
 ਭਗਤ ਹੀ ਨ ਪਛੁਤਾਇ ਬੇ ਮੁਖ ਬਾਂਧਾ ਮਰੈ ॥ ੩ ॥ ॥ ਦੁਤੀਏ ॥ ਏਕ ਜੋ
 ਤਪਛੋ ਨੈਜ ਸਰਬ ਮਾਧਿ ਭੈ ਭਗਤਾਵੈ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਭੈ

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿੰਨ ਜਾਨੈ ਯਹੀ ਬੰਧ ਭਈ ਸੋਈ ਬੰਧ ਪਛਾਨੈ ॥ ਗਿਅੰਨੇ
 ਸੋਈ ਨਿਸਚਾਸ ਤਜਾ ਕੈ ਅਉ ਅਸਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਸਾਰ ਸਮਾਨੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਮਾਨ ਜੁ ਸੁਪਨਾ ਜਾਨੁ ਕੈ ਮ੍ਰਿਗ ਦਿਸਨਾ ਜਿਵੈ ਪੈ ਯੇ ਪਿਯ ਹਾਨੈ ॥
 ॥ ੬ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ਕਉਨ ਬੁਧ ਕਰ ਜਾਨੀ ਐ ਸਤ ਜੁ ਏਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥
 ਸੰਤ ਸਭੀ ਜਿਉ ਕਾਤ ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ੫ ॥ ॥ ੬ ॥
 ਜਾ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰ ਜਾ ਏਕ ਰਾਖੈ ਮਨ ਚੀਤਿ
 ਅਵਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ॥ ੬ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ਜਾ ਕਉਨਿ ਸਚਾ
 ਸਾਥ ਸਹੀਰਾ ਨਰਕ ਮਾਰਿ ਸੋ ਸਦਾ ਸਮੀਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸਹੀਰਾ ਅਭਮਾ
 ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਹਰਮਾਸ ਮੁਤ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਮੰਦ੍ਰਿਸਟਾ ਸਾਥ ਸਪੁਰਾ

ਰਤਪੀਤਮਜਾਤਰਪੁਰਨ॥ ਜਾਕੇਮਨਮਹਿਤੀਕੋਰੇਤਾਨਰਕੀਜਾ
 ਨੇਮਚੁਪਰੇਤਾ॥ ੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਰੇਪ੍ਰਸਰਮੈੜੈਅਪਨੀਚਾਹਿਨਾ
 ਕੁਪਾ॥ ਤੁਮਆਪੇਹੀਬਿਚਪਰੇਭੂਲਆਪਨੋਰੁਪਾ॥ ੭॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਤੁਮਕੋਕਾਢੇਕਉਨਕੀਕੀਸਕਤਰਛਿਮਾਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਸਰੀਰੈ
 ਜਉਨਤਿਆਗੋਪੁਜਾਤਰਮਕੀ॥ ੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮੈੜੈਕੋਮੋਹਿ
 ਸੁਨਾਵਉ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਪੁਜਬਤਾਵਉ॥ ਪ੍ਰਸਰਕੋਬਾਹਰਪੁਜਾ
 ਗੀ॥ ਤੁਚਾਮਹਿਦ੍ਰਿਸਟਿਜਿਹਧਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਪੁਜਾਸਰਬਮਾਤਮਾ
 ॥ ਸਮਜਾਨੈਆਤਮਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ਇਨਦੋਨੋਤੁਮਕਹੋਕਉਨਹੋ॥ ਮੈੜੈ
 ਕਰੇਪ੍ਰਿਥਮਅੰਸਜਉਨਹੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਅੰਸਭਗਵੀਨਕਹਿਓਤੁਮ॥

ਬਿਸਨਾਬਿਨਾਪੀਕਛੁਪੈਹਮਾਜਨਮਮਰਨਕੈਭੈਤੇਰੋਹ। ਤੁਮ੍ਹ
 ਹਮਾਰੀਰਛਿਅਕਰੋਪ੍ਰਸਰਕਰੋਯਹਿਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੋ। ਐਸ
 ਜਾਨਹਿਰਇਸੇਨਲਾਗੋ॥੧੦॥ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਪ੍ਰੀਤਅਸਾਰਸਰੀਰ
 ਕੀਯੇਹੀਆਵਾਗਉਨਾਤੀਤੇਇਸੇਤਿਆਗੀਐਸੁਖੋਵੈਸਭਭ
 ਉਨਾ॥੧੧॥ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਮੈੜੇਕੋਹੀਤਾਹਿਗਾਥੈਗਾਗਦੇਨਕੋ।
 ਕੋਪ੍ਰਸਰਵਾਪਸੀਸਾਰਮਿਥਿਆਥੈਗਾਗੈ॥੧੨॥ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਗ
 ਗਾਯਹੀਭਗਵੰਤਬਿਨਾਕਛੁਅਵਰਅੰਕਾਰਕਰੋਨਹੀਕੋਈ। ਦੇਹਿ
 ਵੈਰਾਗਿਕਰੋਤੁਠਜਾਨਕੈਭਜਨਗੀਬਿੰਦਕਨਿਸਚੇਹੀਹੋਈ। ਮੈੜੇਕ
 ਹੋਵੈਗਾਬਿਨਾਪੀਸਰੀਰਵੈਰਾਗਸਹਜੇਹੀਸੋਈ। ਹਮਤੁਮਪਾਸਥੈ

ਠੇਮੁਸਕਾਵਤਚਿਤਫਿਰੈਬਹੁਦੇਸਅਭਯੰ॥੧੩੩॥
 ਹਿਚਿਤਚਿਤੰਨੈਜਪੋਕਪੋਚਿਤਸਾਥਾਅਵਰਕਿਸੀਸੇਨਚਿਮਿਥੈ
 ਯੋਕੀਬਾਤਅਕਾਥਾ॥੧੩੪॥
 ਦਤਉਸਹੰਸਠਉਰਕਉਪਾਵਹੀ॥ਐਸੈਕਉਮੰਦਜਾਇਓਜਾ
 ਇਨਚਿਤਕਿਆ॥੧੩੫॥
 ਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਗੋਰੈਪਾਲਾਸਗੀਰਚੋਰੈਨਿਚਪ੍ਰਜਨਮੀਤਜਾਨੀਐ॥
 ਸਗੀਰਦੁਖਲਾਗੈਕਰੋਹਾਇਆਗੇਪਰਸੁਆਰਥਸਭਾਗੇਸਗੀ
 ਰਵਖਮਾਨੀਐ॥ਸੰਸਾਰਯਾਹਿਪੂਰਨਯਹਿਮੁਕਤਸਦਾਦੁਰਨਦੀਸੈ
 ਯਹਿਪ੍ਰਭੂਰਨਗਤਲਖੀਨਾਬਖਾਨੀਐ॥ਸਗੀਰਗੇਸੰਗੈਯਹਿਸਦਾ

ਹੀ ਨਿਹੰਗੈ ਪੀਅਮਸਤਹਿ ਓਭੰਗੈ ਨਿਹਲੇ ਪੈ ਸਮਾਨੀਐ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਅਕਾਸਜੈ ਸੇ ਨਿਹਲੇ ਪੈ ਪਟਿ ਸੰਗਵਾ
 ਧਾਪਾਟਾ ਤੈ ਸੇ ਜਾਨ ਸਰੀਰ ਮਾਹਰਹਿ ਓ ਆਤਮਾ ਠਾਟਾ ॥ ੧ ॥
 ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਕਾਸ ਨਾਸ ਪਦ ਬਿਨ ਸੇ ਕਛੁ ਪਦੈ ਨਾ
 ॥ ਆਤਮਹਿ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇਹ ਅਸਤਨ ਬਿਰਕਤਾ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਆਤਮ ਨਾਸ ਪੈ ਮੈ ਸੇ ਨਿਰੁਪਨ ਅਖ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਕਹੋ ਕਛੁ ਆਤਮ ਨਿਰੁਪਨ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੋ ਹਮਿ
 ਐਸੇ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਰੁਪਨ ਜੋ ਤੋਹਿ ਕਹਿ ਓਭੰਗਤ ਸੰਤੁਗਤ
 ਸੋਏ ਸੁਖ ਆਨ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨਾਗਿ ਆਨ ਕੈ ਸੇ ਕਹੋ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਛ ਬਿਨ

ਛਲਖਾਇਆਪਾਨੇ॥੧੬॥ ॥੧੬੬੬॥ ਭੁਗਤਆਪਨੀਆ
 ਪੈਗੋਬਿੰਦੁਪਪਛੇਨਾਅਗੇਕਥਾਜੜਭਰਥਕੀਸੋਤੁਮ
 ਕੋਬਖਿਆਨ॥੧੭॥ ॥੧੭੭੭॥ ਭਿਭਰਥਕੀ॥੧੭੭੭॥
 ॥ਪੁਰਖਜਨਮਪਾਇਜੜਭਰਥਜਨਮਨਾਜਾਇਰਹਿਓਧਿਆਨ
 ਕੇਲਗਾਇਤਹੋਸਿਘਟੇਕਆਇਓ॥ਮਿਗਚਲੇਭਾਗਏਕਾ
 ਹਨੀਆਗੇਲਾਗਬਚਾਉਦਰਤੇਤਿਆਗਸੋਜੜਭਰਥਦਿਸੁ
 ਪਾਇਓ॥ਦੁਰਥਲੁਥਲਪੀਨਜੈਸੇਜਲਬਿਨੇਮੀਨਐਸੇਦਿ
 ਸਦਪਗਾਇਉਮਿਗਤੇਸੇਜੜਭਰਥਦੇਖਕੈਲੁਭਾਇਓ॥ਗੋਦ
 ਮਾਹਲੀਓਤਾਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਦਤਬਦਤਜਾਇਧਿਆਨਮਾਂਰਿ

੨੭੬

॥ ॐ ਇਕੁ ਰੰਗ ਸਾਥਿ ਚਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਬੀਜਿ ਧਿਅੰ ॥
 ॥ ਏਕ ਦਿਨਾ ਤਿਹ ਛੁਰ ਮਾਈ ਜਨਮ ਪਾਛੇ ਕੀਜਾਨਾ ॥
 ॥ ਪੁਰਖ ਜਨਮ ਤਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਅੰ ਮੁਹਿ ਕਰਤ
 ॥ ਅਬ ਹੋਇ ਰੰਗਨ ਮਦਤਾਰ ਬਨਾ ਬਿਖੈ ਰੈ ਬਿਚਰਨਾ ॥
 ॥ ਕੁਰੰਗ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਕੁਰੰਗ ਦੇਹ ਤਾਹਿ ਪਰੀਕੁ
 ॥ ਰੰਗਨ ਹਿ ਬਿਸਰੀ ਤੀਤੇ ਦੇਹਿ ਐਸੇ ਪਰੀਚੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ
 ॥ ਲਪਾਏ ਛਿਰ ਕਪੂਨੁ ਲਗਾਏ ਬਹੁ ਵਿਜ ਮਨ ਤਟ ਮਾਏ ਤਾ
 ॥ ਹੋਇ ਤਿਅਗ ਕਰੀਚੈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗ੍ਰਹ ਜਨਮ ਪਾਇ ਉਤਰਿ
 ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖ ਮਾਇ ਬੈਨਾ ਬੁਝਾਇ ਮਨ ਮਾਹਿਤ ਹੀ ਪਰੀਚੈ ॥

੨੬੬

ਨਉਦਸਬਰਸਬੀਤੇਐਵੇਬੀਤੀਚੁਪਕੀਤੇਮਾਤਪਿਤਾਤਰਦਤ
ਕੀਤੇਨਾਹਿਬੋਥਿਓਏਕਬਹੀਏ॥੨੭॥॥੨੮॥॥ਤਬਤਿਨ
ਗੁੰਗਾਜਾਨਿਓਨਏਜਾਨਿਓਮੁਕਿ॥ਕੀਮਕੋਵਹਾਨਕਰੇਸ
ਦਾਸਮਾਧਅਹੁਕਿ॥੨੮॥॥੨੯॥॥ਗੁੰਗੀਓਜਾਨਿਓਤੀ
ਹਿਓਮੇਰੇਕਿਸੀਨਕੀਮਕੋਸਾਥਿਪੀਤਿਸੇਨਿਥਾਰਿਬਨਕ੍ਰੀੜਾ
ਕੇਗਏਥੇ॥੨੯॥॥੩੦॥॥ਖੇਤੀਜਲਕਉਦੇਨਜਲਖੇਤੀਬੀ
ਪਦੁਟਿਓ॥ਬਪੁਤਕੀਏਜੈਨਕੈਨਬੀਪਨਕਉਬੀਪਪੈ॥੩੦॥॥
॥੩੧॥॥੩੨॥॥ਕੀਏਮਿਸਆਪੀਨਹੀਕੀਮਕਾਹੁ॥ਦੀਏਬੀਪ
ਥਾਪੀਲਾਹਿਓਤਾਹਿਲਾਹੁ॥ਮਾਟੀਉਪਰਡਾਲੀਜੜਭਰਥਕੇਦ

ਬਾਇਓ ਖੇਤੀ ਪਾਨੀ ਪਾਣੀ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਅਇਓ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਤੁਸ
 ॥ ਜਨੁ ਭਰ ਭਰ ਕਉ ਤਰ ਦੇਖੈ ਨ ਮਨਾ ਦੇਖ ਮਨਾ ਨ ਅਉ
 ਹਰ ਉਪੈ ਖੈ ਚੁਪਾ ਮਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਭਾਇ ਦੇਸੀ ਸੁਖ ਖਰੇ ਢੰਢ
 ਈ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪਰ ਦੇਸੀ ਜਨੁ ਭਰ ਭਰ ਦੇਖੈ ਆਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਦੇਸ
 ਭਵਾਨੀ ਕੇ ਬਾਇਓ ਤਬਾ ਬਰਸਾਇ ਨ ਕੇ ਬਰਸਾ ॥ ਨਿਕਾਰ ਖੇਲ
 ਕਉ ਅਇਓ ਜਨੁ ਭਰ ਭਰ ਭੈ ਤਿਹ ਦਰਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਕੇ ਭਰ ॥
 ਏਕ ਪੁਰਖ ਬਲ ਪੁਸਟ ਬੀਪ ਮਾਰਿ ਤਿਨ ਦੇਖੈ ਓਕ ਫੇਲੇ ਬਰੇ ਦੁ
 ਸਟ ਕਾ ਢੰਢ ਇਸ ਕੇ ਬਾਇਕ ਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ॥ ਨਿਕਾਰ
 ਜਨੁ ਭਰ ਭਰ ਪੁਛਤੈ ਜਨੁ ਭਰ ਭਰ ਉਤਰ ਦੇਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਰ

੨੭੮

ਜਾਬਾਂ ਪਦੇ ਉਕਰਤਾ ਸਬ ਦੇ ਵਲ ਮਧੇ ਆਨਰ ਖਾਈ ॥ ਧੰਡ ਕਾ
ਕਰਿਓ ਸਿਰ ਕਾਟੇ ਦੇ ਵਲ ਆਗੇ ਸਬ ਦੇ ਲਖਾਈ ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਭਈ ਤਤ ਕਾਲੀ ਗਾਯੇ ਬਿਬਰਨ ਨਕੀਰੀ ਆਈ ॥ ॥ ॥
॥ ਕਰਿ ਮੁਖ ਸੁਨਾਗਾ ਜਕੈ ਐਸੇ ਬਲ ਪ੍ਰਤਿ ਆਈ ॥ ਜੋ
ਯੋਗੇਤ ਉਕਰਤੈ ਮਤੁ ਮਤੁ ਸਮਰ ਲਾਈ ॥ ॥ ॥
ਯੋਗੇਤ ਨਿਛੋਰਿ ਜਤੁ ਰਬ ਗਏ ਉਠ ਬਨੈ ਕੋ ਮਗਨ ਬਿਰਾ
ਨੈ ਰੁਮ ਪਮਾਰ ਗਗਨ ਮਿਲਿਓ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਾਖਸ
ਸਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਈ ॥ ਕਪਲ ਮੁਨੇ ਤੇ ਸੰਥਾ ਪਾਈ ॥ ਰੋਗ ਗ੍ਰਸੇ ਕਪ
ਰੁਖ ਪਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਤੁ ਰਬ ਦਿਗਾਰੀ ਭਾਲਾ ॥ ਪੁਸਟ ਦੇਖ ਰਿ

२७६

ਨਮੋ ਨਤੁ ਕਏ॥ ਬਾਮ ਦੇਵਾ ਥਰੀ ਕੇਆਏ॥ ਦੋਨੋ ਕੇ ਸੁਖ ਪਾਲਚੁ
ਕਾਈ॥ ਚੁਕ ਲੈ ਚਲੇ ਜੈਸੇ ਮੁਸ ਆਈ॥ ੨੮॥ ॥ ॥ ਦਿਉਗਾ॥ ਦਿ
ਨ ਦੇਹ ਨ ਸੁਪ ਰਖਿ ਮੁਸੀ ਕਰੀ ਜਿਉਂ ਹੋਇ॥ ਗਾਜਾ ਬਹੁ ਤਤਿਨ
ਕਹਿ ਰਹਿੰਦੇ ਖਾਤਰ ਹੋਖੇ ਕੇਇ॥ ੨੯॥ ॥ ॥ ਗਾਜਾ ਕੋ
ਚਿਲ ਬੇਗ ਮੁਸੀ ਬੇਗ ਢੀਲੇ ਚਲਹਿ॥ ਕਛੁ ਮਨ ਨਾਹਿ ਉਦੇਗ
ਕਬੀ ਚਲਹਿ ਕਬੀ ਬਿਰਹੇ॥ ੩੦॥ ॥ ॥ ਗਾਜਾ ਦੇਖ
ਚਹ ਜਗਤਿ ਚਿਟਿ ਨਹਿ ਰਖਨ ਸੋਗਾ ਦਿਖਾਵਤੈ॥ ਬੇਗ ਕੋ ਤਉ ਢੀ
ਲੇ ਚਲਹਿ ਕਠਉ ਰਬ ਚਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਮੁਭਾਵਤੈ॥ ਦੁਖ ਦੇਵਾਦ
ਮੁਨਾਹਿ ਗਿਨੈ ਅਪਰ ਸੰਨਾਨ ਮੁਖ ਦਿਖਾਵਤੈ॥ ਇਨ ਪੰਜ ਕਉਂ

ਹਿਕਉਨਕਹੇਤਤਕਾਸੁਖਪਾਸਉਤਗਵਤਰੇ॥
 ਆਦਰਸ਼ਰਤਦਿਲਉਮਾਗਿਓਯਾਹਿਜੈਸੰਤਸੁਜਾਨਾਤਾਤਕਾ
 ਲਚਰਾਨੀਲਗਛੋਡਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨਾ॥
 ਬਿਨਤੀਕੀਨੀਤਾਹਿਮੈਜਾਨਤੁਮਸੰਤਹਾਕੀਨੇਦੁਖਦੁਖਾਇਕ
 ਹਕਿਓਪਾਮੁਹਿਬਖਸੀਐ॥ ਜੜਭਰਬਕਪੇ
 ਤੁਮਕੇਬਖਸੈਸੁਖਪਾਸਕੀਪਿਓਪਰਦੇਨਡੇਰੇਕੀਪਿਓਰੁਬ
 ਤੁਸੁਖਪਾਸਹੁਕੈਅਉਕਟਪਰਬਡਕੀਪਿਓਪਰਿਓਕੈਕਟਕ
 ਬਡਗੋਡਿਓਪਰੈਅਉਗੋਡਿਓਚਰਨਪਿਰਬਵੀਪਰਿਓਧੀ
 ਖਵੀਤੋਖਿਅਕਰਾਇਲੋਵਹਾਜਾਮਿਥਿਅਅਭਮਾਨਸੁਖਪਾਸਿ

[illegible]

32

ਮੀਠਾ ਲਿਖਾਇ ਰਾਜੇ ਇਸਤਰੀ ਫੁਰਮਾਇ ਵਹਿ ਲਿਖਿਆਈ ਰੈ ਪਕਾਇ
 ਚਾਰ ਭਰਾ ਕੇ ਪਕਾਇ ਓਰੈ ॥੫੦॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
 ਚੁਕੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕਰ ਜੋਗੇ ਪ੍ਰਥਮ ਏਸ ਘਾਇ ਕੈ ਤਬ ਹੁਭ ਕ
 ਹਿਓ ਬਹੁ ॥੫੧॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
 ਘਾਟੀ ਵਿਪਤ ਹੋਇ ਮੁਹਿ ਮਹਿ ਕਛੂਨ ਘਾਇ ਛੁਪਿ ਮਾਨਹਿ ਮ
 ਘਾਟੇ ॥੫੨॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
 ਅਗਨ ਪਰ ਜੁ ਮਲਤ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਤ ਪਰ ਤੇਜ ਕਰੈ ਕਛੂਨ
 ਪਾਨ ਕਰ ਸੁਖ ਸੋਵੈ ॥੫੩॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥
 ਘਾਇ ਕੈ ਭੁਖ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਹਿ ਪਰ ਜਨ ਪਾਨੀ ਪਾਨ ਕਰ ਮਾਤ ਮਰਮਾਨ

੨੮੧

ਏਕਦਵੈ॥੫੩॥॥੬੬੬॥॥ਹਾਜਾਕੋਤੁਮਕਉਨਾਕਹਾਕੋਕ
 ਹਾਜਾਹੁ॥ਹੁਭਕੋਆਕਾਸਜਿਮਆਵਨਜਾਨਨਹਾਹੁ॥੫੪॥॥
 ॥ਸੋਭਨਾ॥॥ਦੇਸਕਾਥਾਤੀਤਆਵਣਜਾਣਨਸੰਭਵੈ॥ਤੁਮ
 ਅਉਸਰਬਨਚੀਤਏਕੋਪੀਐਜਾਨਲਾ॥੫੫॥॥॥ਭੁਜੀਗਢਿ॥
 ਸੁਨਹਾਜਕਉਰੰਜੁਸਾਧਨਾਸਨਾਉ॥ਏਕੋਨਾਹਿਅਉਰੰਸਮਤਾਮਾ
 ਉਏਕੋਪੁਰਖਜਾਨੀਜੋਸਰਬਮਹਿਸਮਾਇਓ॥ਪੁਰਖਜੋਬਖਾਨੀ
 ਕਹਾਂਤੇਵਹਆਇਓ॥੫੬॥॥੬੬੬॥॥ਜਾਨੇਸਰਬਾਥਿਆਪਕ
 ਤੁਮਹੀਐਸਮਾਇ॥ਹੁਭਚਲੇਉਠਧੰਮਕੋਰਾਜੇਬਚਨਸੁਨਾਇ॥
 ੫੭॥॥॥ਸੋਭਨਾ॥॥ਕਿਤਕਕਾਥਾਥਿਤਾਇਹੁਭਆਏਹੋਬਹੁਪੀ

ਬਾਹਿਬੈਠੈ ਪਾਪੁਤੀ ਪਬਰ ਨਿਦਾਖਕੇ॥ ॥
 ਨਿਦਾਖਕਾਇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਚਲੇ ਮਾਗਾ ਜਨ ਗਰੀਰੁ ਭਅਕੇ
 ਬਚਨ ਕਰੀ ਨਨਗਰ ਤੁਮ ਦੇਖੈ॥ ਨਗਾ ਜਾ ਪਰ ਜਾ ਦੇਖੀ ਤੁਮ
 ਦਿਖਾਇ ਦੇਹਿ ਦੇਸੇ ਖੀਗਾ ਜਾਤਾ ਹਿਕੇ॥ ਜਗਾ ਜਮੁ ਦੇਸੇ ਖੀ
 ਪ੍ਰਤਖ ਮੇਰਿ ਗਾਜਾ ਸਹਿ ਸਭੀ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਜਾ ਰਖ ਅਸਗਰ ਜਾਜਰ
 ਲਿਖਿਓ ਮੇਰਿ ਲੇਖੈ॥ ਰੁਭਾ ਜਹਿ ਬਖਾਨੀ ਪਰ ਜਾ ਰਖਾ ਸਤੀ
 ਜੇਮਾਨੀ ਸਭ ਸੁਪਨਾ ਕੇ ਸਮਾਨੀ॥ ਜਹੁ ਪੁਲ ਨਤ ਕਮੇਖੈ॥ ॥
 ॥ ਅੰਖ ਖੋਲਿ ਕੈ ਦੇਖੀ ਐ ਅੰਖ ਅਟੈ ਮਿਟ ਜਾਹਿ॥ ਨਿ
 ਦਾਖਕੇ ਤੁਮ ਕਾ ਕਹੈ ਪ੍ਰਤਖ ਦੀ ਸੈ ਸੋ ਨਾਹਿ॥ ॥

ਸਭਮਹਿਯਹਿਪਰਸਿਪਹਸਤੀਪਰਚਵਿਅਾਇਓ।ਹੁਭਕਰਤੇ
 ਯਾਥਿਪਉਪਰਤਲਨਦੇਖਾਉ॥੬੬॥ ॥ਨਿਦਾਖਾ
 ਸਤਤੇਉਤਰਚਰਨਲਗੈਕਰਜੋਰਕਰੇਤੁਮਪੂਰਨਸੁਆਮੀ।
 ਤੁਮਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਭੇਦਨਾਹੀਕਛੁਪੁਮਭੇਦਪਰੇਸਭਕਾਮਸ
 ਕਾਮੀ।ਜਉਨਉਪਾਵਮਿਲੋਹਮਆਤਮਜੋਈਉਪਾਵਕਰੇਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀ।ਹੁਭਕਰਿਉਪਦੇਸਕਰਨਕੋਆਇਓਤੁਮਪਾਪੁਰ
 ਨਕਾਮੀ॥੬੭॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੁਮਾਮੇਸੰਬਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੰਗਤ
 ਕਰਮਨਲਾਇ।ਤਉਨਿਰਮਲਮਨਹੋਇਤੁਮਸਾਜਪਰਮਪਦ
 ਪਾਇ॥੬੮॥ ॥ਸੋਹਨ॥ਯਹੀਉਪਦੇਸਤਾਂਹਪੂਰਨਦੇਕਪ੍ਰਮ

ਤਮਾਐਸੇਮਨਵਿਸਾਹਸਰਬਜੇਤਸਮਜਾਨੀਐ॥੬੩॥
 ਏਤਾਬਾਨਕਹਿਓਠਿਰਾਸਮਜਾਇਲਹਿਓਨਿਦਾਖਗਿਆਂ
 ਨਗਹਿਓਸਭਪੂਰਨਕਰਜਾਨਾਐ॥ਆਪਅਉਸਰਬਏਕਅਦੁਤੀ
 ਆਤਮਏਕਮੇਕਐਸੇਪਾਏਹੈਬਬੇਕਜਨ੍ਹਭਰਖਰਾਜਾਕੇਬਖਾ
 ਨਾਐ॥ਐਸੇਤੁਮਜਾਨਯਾਹੀਹੈਗਿਆਨਨਾਤਮਾਬਿਨਆਪਏਕ
 ਅਖੰਡਹੀਸਮਾਨਾਐ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਤਰੰਗਹੁਏਚਲੇਨਾਨਾਰੀ
 ਗਸਭੀਜਲਹੀਕਿਅੰਗਏਕਜਲਹੀਪਰਮਾਨਾਐ॥੬੪॥
 ॥ਨਾਮਹੁਪ੍ਰਯੋਗਵਿਸਾਹਏਕਾਜੇਤਅਖੰਡ॥ਜੈਸੇਭੂਖਾਸੁਖ
 ਹਨਾਐਆਤਮਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਡ॥੬੫॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਤੁਮਕੇਭਾਸੇ

੨੮੩

ਭੇਦ ਬੁਧਾਨ ਸਮਝੇ ਭੇਦ ਕੋ ॥ ਦੁਹ ਕਰ ਉਦੇਗ ਜਾਣੇ ਏਕ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ਭੇਦ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਜੀਤ ਚੀਟੀ ਜੋਭਾ ਸੋਏ
 ਕਜੋਤ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਕਹੋ ਕਉਨੈ ਸੋਈ ॥ ਯਮੁਤ
 ਮਸਰ ਬਸੀ ਸਾਗੈ ਜੋਈ ॥ ਐਸੇ ਅਭੇਦ ਆਤਮਾ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕਮ
 ਤਮਾ ਅਵਗਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿਵਰਤ ਕਰ ਜੋਦੁ ਐਤ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪਰ
 ਮਾਹ ਬਕਹਿ ਕੈ ਸਭ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਚੰਦ ॥ ਆਕਾ
 ਸ ਜਿਉ ਸਮਾਨਾ ਸਭੀ ਸਿਰਿ ਸ੍ਵਸਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਜਾਨਾ ਸੋ ਦੁਤਤ
 ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਜਗੁ ਭਰ ਬਕੇ ਉਪਦੇਸਾਗ ਜਾਸਾਤ ਪਾਈ ॥ ਕੀਏ ਨਗਨ
 ਕੇ ਸਾਮੁਖ ਪਾਲੈ ਬਾਝਾਈ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਛੇ

ਰਿਅਉਪੁਤਭਏਸਰਬਤਿਆਗਕੀਏਗਜਾਸੁਖਪਾਏ। ਨਿਪ
 ਬਨਕੋਭਬਗਮਾਨਕੀਏਜੜਭਰਥਪਿਤਾਅਪੋਨਕਹਿਅਏ॥
 ਤੁਸੀਜੋਇਕੈਮਗਨਿਭਏਤਿਨਭਾਂਈਓਨੇਆਇਕੈਬ੍ਰਹਮ
 ਪਾਏ॥ ਲਾਤਮੁਕੀਕੀਲਾਵਤੋਜੜਭਰਥਨਆਗੇਤਬਥ
 ਨਅਥਾਏ॥ ੬੦॥ ॥ ਸਤਨਾਮ ॥ ॥ ਪਿਤਾਬਿਬਰਜਤਕਰਤਭ
 ਏਜਉਮੁੜਤਉਭੀਪੈਮਰੇਜਾਏ॥ ਆਗੇਕੋਵਹੁਲੋਸਟਿਪਾ
 ਹਨਮੁਰਖਮੁਗਧਭਲੇਮੁਧਲਾਏ॥ ਕੀਮਕੋਨਾਹਿਕਿਸੀਹਮਰੇਇ
 ਸਮਾਰਨਜਗਕੋਪੈਸਥਾਏ॥ ਪਿਤਾਆਪਨੀਠਉਹੇਤੋਉਠ
 ਖੜੇਜੜਭਰਥਕੋਆਪੋਨਪਾਸਥੈਠਾਏ॥ ੬੧॥ ॥ ਸਤਨਾਮ ॥

੨੬੬

ਧਿਤਾਸੀਸਕਚੁੰਮਕੈਬੋਲੋਕਿਉਨਹੀਤਾਤਾਅਥਵਾਕਾਥੇਤੋਕ
 ਹਨਕਢੁਪੀਇਨਖਾਤਾ॥੭੨॥ਅਥਵਾ॥ਜੇਗੀਜਾਨਤਾਹੀ
 ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਸਮਾਇਓਦੁਖਦੇਵੈਜਬਉਹਹਿਰਖਸੋਗਨਾ
 ਥਾਗੈ॥੭੩॥ਅਥਵਾ॥ਪਿਤਾਤਾਹੀਕਹੇਮੇਹਿਸੰਸਾਯਾਹਿਅ
 ਪੈਕੈਸੇਕਾਥੇਤਨਿਬੋਸੰਸਾਰਕੈਸੇਤਰੋਗਾਸਹੀਰਜਬਤਿਅ
 ਗਕਰੋਗਾਇਆਜਾਇਪਿੰਡਭਰੋਬਚਾਕਿਰਿਆਕਰਮਕਰੋਨ
 ਕਰੋਤਬਗਰੋਗਾਜਨੁਭਰੋਥਨਾਹੀਕਹੇਦੁਖਹਰਆਇਗੇ
 ਤਿਨੈਸੇਬਚਨਕਹੇਇਨਗਜਾਮੇਹਿਰੋਗਾਹਾਜਾਉਪਦੇਸ
 ਕੀਏਸੇਅਉਪੁਤਬੋਗਥੀਏਗਜਭਗਬਯਾਇਦੀਏਪਿਤਾਕਹੇਰ

ਰੋਗਾ॥ ੬੪॥ ॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਨ ਆਖਿ ਓ ਮੁਕਤ
 ਕੋਰਿ ਰਬੀਨਾ॥ ਜੜਭਰਥ ਜਾਨਿ ਓਇ ਨ ਜਾਨਿ ਓ ਅਬ ਬਚਨ
 ਕਰਨ ਪਰਮਾਨ॥ ੬੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਸਿ ਓਟਹਿ ਲਹਿ ਕਾਰ ਪਿਤ
 ਜਾਨਿ ਓ ਸੁਭ ਜਾਨੀ॥ ਫਿਰ ਰੁਦਨ ਕੀ ਓ ਬਹੁ ਵਹਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਬਕਰ ਤੈ॥ ੬੬॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਉਤਰ ਅਬ ਪੈਲ
 ਸੁਨਾਏ॥ ਰੋਵਨ ਹਸਨਾ ਤਾਹੀ ਬਤਾਏ॥ ਬਹੁ ਤੁਸਿ ਆਨ ਪਕੜੁ ਪਾਥ
 ਨ ਆਇ ਓ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਕੜੁ ਨ ਪਾਇ ਓ ਪਡਿ ਤਹੇ ਇਕ
 ਹਮਾਨ ਵਪਾਈ॥ ਐਸੇ ਹੋਵੇ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਹਸਨਾ ਭਰਮ ਦੁ
 ਐਤ ਕੋ ਨਾਸਾ॥ ਹਸੀ ਅਵੈ ਦੇਖਤ ਮਾਸਾ॥ ੬੭॥ ॥ ਚੋਰਾ॥ ॥

ਅਸਾਰੇ ਵਨ ਤੇ ਤੁਮ ਕਿਆ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਇ। ਯਹੀ ਪਰੋ
 ਨ ਜਾਨੀਐ ਜੁ ਤਿਸ ਨਾਮੋ ਗੀ ਜਾਇ॥ ੭੮॥ ॥ ਸਰਗ ॥ ਕਰੋ ਜ
 ਕੁਭਰ ਥਪਿਤਾ ਹਿ ਜੋਗ ਕਰੋ ਤਉ ਜੋਗੁ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਨਿਰਬ
 ਹਿ ਜਾਤੇ ਤਿਸ ਨਾਮ ਸੋਇ॥ ੭੯॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ॥ ਜ ਕੁਭਰ ਥਕ
 ਹੋਇ ਕਾਤ ਮਜੋਗੀ ਇਕ ਨਾਤ ਮਜੋਗੁ ਕਮਾਵਤੈ॥ ਪਿਤਾ
 ਕੋ ਤਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ਦੇ ਕੈ ਸੇਤਗਾ ਬਿਤਾਵਤੈ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਕੀ
 ਸਾਧਨਾ ਸਾਥ ਜੁ ਕੈਸੇ ਮਾਤ ਮਜੋਗੁ ਕਮਾਵਤੈ॥ ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ
 ਕੇ ਕਰਮ ਸਭੀ ਮਿਥਿਆ ਸਮਿਥਿਆ ਹੀ ਮਿਥਿਆ ਪਾਵਤੈ॥
 ੮੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਰੀਰ ਕਰਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮਿਥਿਆ ਤੇ ਜੋ ਹੋਇ

ਤੋਕੋਮਿਥਿਆਜਾਨੀਐਸਤਕੈਸੋਹੋਇਸੋਇ॥ ੨੧॥ ॥ ਸੋਹੋਇ॥
 ਅਨਾਤਮਾਸਿਧਾਹੋਇਸਹੀਰਕੋਚਿਰੰਕਾਲਹੀ॥ ਪ੍ਰਯਾਨਲੋਹਨਕੋਇ
 ਬਹੁਤਹੋਤੇਕਿਅੰਭਇਆ॥ ੨੨॥ ॥ ਸੋਹੋਇ॥ ਸਹੀਰਕੋਕਉਤ
 ਕਬਹੁਤਦੇਖੈਬਹੁਜਨਮਾਹੀਮੋਹਿਚਿਤਾਵਤੈ॥ ਪਰਮਾਰਥਨ
 ਹਿਸਹੀਰਹੁਤੇਕਈਜੁਨਾਜਨਮਭਵੰਦਤੈ॥ ਬੁਧਐਸੋਜੋਗਕਰ
 ਪਿਤਾਪੁਰਾਨਪੁਰਾਨਜੋਗਬਤਾਵਤੈ॥ ਬਿਨਾਮਾਤਮਾਅਵਗਧਿ
 ਸੁਕਰਤਬਏਕਆਕਾਸਸਮਾਵਤੈ॥ ੨੩॥ ॥ ਸੋਹੋਇ॥ ਕੈਸ
 ਹੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਤਚਿਤਅਨੰਦਰੂਪਾ॥ ਅੰਤਰਬਾਹੁਰਿਪਸਹਿਚਿਤਿ
 ਉਸੁਰਜਸਮਾਪੁਪਾ॥ ੨੪॥ ॥ ਸੋਹੋਇ॥ ਅਵਕਦੁਐਤਕੋਤਿਅਗ

੨੮੬

ਮਾਤਮਜੇਗਸੇਂਜੁਲਹੋ॥ਜਉਮਸਤਕਤੁਮਰੈਭਾਗਭੇਦਤਿਮਾ
 ਗੋਸੁਭਅਸੁਭਾ॥੮੫॥ ॥੧॥ਪਿਤਾਕੋਮੈਪਾਪਕਮਾਏਮਾ
 ਤਮਾਜੇਗਨਲਖਨਾਜਾਏ॥ਜਤੁਭਰਖਕੋਨਪਾਪਸੀਭਾਏ॥
 ਏਕਗੋਬਿੰਦੈਤੀਨਕਾਏ॥ਪਾਪੀਪੁਨੀਕਾਏਵਉ॥ਮਾਦਮ
 ਤਤੇਪਰੇਖੇਵਉ॥ਪਿਤਾਕੋਮੈਜੀਵਨਜਾਨਉ॥ਜਤੁਭਰਖਕ
 ਹੋਤੁਮਸੀਚਬਖਾਨਉ॥੮੬॥ ॥੧॥ਸਾਚਕਹੋਤੁਮਜੀਵਿ
 ਹੋਅਸਤਪਦਤੁਮਨਾਹਿ॥ਜੀਵਜੀਵਜੋਕਹਤੋਸਹੀਰਜੀਵਕੇ
 ਮਾਹਿ॥੮੭॥ ॥੧॥ਵਰਨਾਮਸੁਮਭੁਮਕਉਨਜੀਵਿਖੈ
 ਕਿਆਮਾਖੀਐ॥ਜਤੁਭਰਖਕੋਗੁਮੇਨਪਾਪਪੁਨਕਹੋਜੀਵਮਾ

२८७

ਕੋਪ੍ਰਸੰਨਕਿਵਹਿਓ॥ ਜਗਬਰਤਕੀਏਸੋਤੁਮਕਰਿਬਹਿਓ॥
 ਜਤੁਰਭਰਖਕੋਜਗਕਰਤਾਪਛਾਨਉਮਪਾਛੇਜਗਬਰਤਕੋਏ॥
 ਨਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਜਗਕਰਤਾਮੈਓ॥ ਜਤੁਰਭਰਖਕਹਾਕਉਨਤੁ
 ਤੈਓ॥ ਸਰੀਰਕੇਅਥਵਾਜੀਵਬਖਾਨੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੋਮੈਬ੍ਰਹਮਨ
 ਜਾਨੋ॥ ੨੩॥ ॥ ਜਤੁਰਭਰਖਕੋਵਹਾਅਸ੍ਰਮਾਅ
 ਤਮਵਿਖੇਜਨਾਹਿ॥ ਸਰੀਰਤਉਜਤੁਰਪੈਤਮੈਕਹਾਂਕਹਾਹਿ
 ॥ ੨੪॥ ॥ ਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨਕਹਾਵੈਨਾਚਾਨਾਮਿਟਾ
 ਵੈਸੁਭਅਸੁਭਕੇਲਖਾਵੈਸੋਤਿਆਗਭਜਾਨਕੀਜੀਐ॥ ਅਹੁਇ
 ਤਾਨਕਹਚਿਤਾਮੈਏਜਾਨੈਹਰਿਸਰੀਰਸੇਨਾਨਜਹਪਰਗੁਬਿਦਜਾ

ਨਲੀਜੀਐ॥ ਜਉਗੁਬਿਦੀਤਉਮੈਤੁਗੁਬਿਦੀਤਾਤੇਪਰਮ॥ ੨੮੮
 ਨਦੀਕਛੁਰਦਨਾਰੀਦੀਜੀਐ॥ ਆਤਮਬੁਧਪਤਿਕਾਵੈ
 ਅਬਗਣਿਆਕਉਨਜਾਵੈਜਾਇਪਿਰਕਭੁਵੈਮੈਸੇਬੀਜਕੋ
 ਬੀਜੀਐ॥ ੧੦॥ ੧੦੦॥ ੧੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦॥
 ਗੀਰਛੁਟੇਠਿਰਠਿਪਾਤੁਮਜੋਛੁਟੇਸਗੀਰਤੇਠਿਰਪਾਉਦਿ
 ਚਗੀਧਾ॥ ੧੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦॥
 ਲੋਕਜਾਪੁਆਵੈਜਾਪੁਮੈਸਾਪਿਰਲੋਕਤੇਗਿਰਗੇ॥ ੧੦੦੦॥
 ੧੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦॥ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦॥
 ਹਿਸਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨਕੋਹਮਮੁਖਯਜਾਤੇਅਬਜਾਨਬੁਧਵੰਤਪ

ਹੇਠ ਪ੍ਰਿਥਕ ਕਲਸਨੀ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖੇ ਹੁਏ ਪਾਛੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰੇ
 ॥ ਯਹਿ ਗੁਣ ਸਤ ਕੀਰਤੀ ਸੀ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤ ਜਮੈ ਗਇਆ
 ਪ੍ਰਿਥਕ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜੜਭਰ ਥਕੇ ਪੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈ
 ਸੇ ਸੁਤ ਨਹਿ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਤਰ ਨਾ ਕਰਤੋ ਅਥੀ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਮਾਂ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੇਵ ਸਰੂਪ ਮਿਲਾਇ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਸੁ
 ਵਨ ਕਰਾ ਅਥੀ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਇ ਜਾਇ ਦੇਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੇ
 ॥ ੩ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਭੁਠ ਜਾਨੈ ਤਥੀ ਪ੍ਰੇਤ ਜਾਨੈ ॥ ਦੇਹਿ ਕੋ ਨਮਾਨੈ
 ਤਥੀ ਪ੍ਰੇਤ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰੇ ਤਹਿ ਨਿਆਰਾ ਸਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਜਲ ਤਾਰਾ ਤੇ ਸੇ ਤਲ ਖਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਆਪੁ

੬੫

੨੭

ਰਸਟੈਤੈ ਸੇਕਗੈ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬੇਟਾ ਮਥਾ ਪੈ ਬਚਨ ਪਕੀ
 ਤਨ ਤੇ ਹਿ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਕੋ ਮੈ ਬਿਸਟਿ
 ਮਹੁ ਪਤੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤੁਮ ਚਾਹਿ ਜੋ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ ਨੇ ਜੋਗੈ ॥
 ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਕੋ ਅਗੇ ਜੜਥਾ ਕਿਉ ਚੁਪਕਾਇ
 ਹਰਿ ਚਿ ਜੜਤਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਤਬ ਤੇ ਮਥਾ ਤ ਬੇਰਤ
 ਮਹੇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੜਭਰਥ ਕੋ ਇਸ ਕਾਗਤੇ ਅਗੇ ਬਹੁਤ
 ਨ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਿ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਭਇਓ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕੈ ਪੜ੍ਹ
 ਪੁੰਨ ਕੈ ਕਛੂ ਸਿਧਨ ਪਾਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਤੀਤੈ ਚੁਪਕਾ
 ਪੈ ਹਰਿ ਚਿ ਬੇਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਪੇਦਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਜਾਨ ਮੁਕਤੈ ਸੁਤਸ

ਦੇ ਪੜ੍ਹੀ ਕਛੁ ਬੇਦਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਜਗੁ ਭਰਮ
 ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ॥ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਮੁਰਖ ਸਤ ਚਿਤ ਮਾਨਿ ਦੁ
 ਧਰੁ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕੈਸੇ ਮਤ ਹੋ ॥ ਕਾਲੰਡ
 ਕੈਸੇ ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਕਾਲਬਲੀ ਗਛਿ ਮਾਤੁ ਮਕਹੀ ॥ ਜਗੁ ਭਰਮ
 ਕੇ ਹੋ ਗਛਿ ਮਾਇ ਉਦਹੀ ॥ ਸਹੀ ਹੋ ਤਜ ਉਕਾਲ ਮਿਟਾਵਉ ॥
 ਕਾਲ ਮਾਇ ਫਿਰ ਵਖਤ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਸੁਖ
 ਪਿਤਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਮਲ ਭਰਮ ਹੋ ਜਿਤਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਚ
 ਨਾ ਮਾਰੇ ਸੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਭੈ ਕਛੁ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੰਸਾਰ ਭਰਮ ਜੇ ਬੀਧੈ ਯਾਹਿ
 ਚਨਕਿਆ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਅਉ ਬ੍ਰਾਤ ਬ੍ਰਵ

ਨਕਰੋ ਕਛਲੇ ਭਨਪ੍ਰਜਨ ਪਾਰਕਰੋ ॥ ਰੁਮ ਰਾਗ ਜਾਵੈ ਤੁਮ ਰਾਮ ॥
 ਬੀਜਨ ਮਮਗ ਕੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਜੋਗ ਜੁੜੇ ਤਤ ਕਾਲ ਪਿਤ ॥
 ਵਿਆਸ ਕਤ ਕਾਲ ਕੀ ਤੇਰੀ ॥ ਅਲਪ ਬੁਧੀ ਕੇ ਚਿਤ ਨਾਹਿ ॥
 ਐਸੇ ਸੁਆਮੀ ਭਿਖਾਰੇ ਕੇ ਨਾਹਿ ਲੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਏਕ ॥ ॥ ਸਦਾ ॥
 ਚਿਤ ਪਾਪੀ ਮਕੀ ਯਹਿ ਕੀ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਕਬੂਤਰ ਜਾਨੈ ॥
 ਵਨ ਜਾਵਨ ਸੋਇ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਏਕ ॥ ॥ ਕਰ ਅਭਿਭਿ ਕਹਿ ਜਾਨੈ ॥
 ਐਸੇ ਕਬੂਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਵਰਨਾਸੁ ਮਧ ਪਾਇ ਯਹਿ ਮੁਖਾ ਮਮਭਿ ॥
 ਜਾਤੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਏਕ ॥ ॥ ਐਸੇ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦ ਨਾ ਪਛੰਨੈ ਸਮਗ ॥
 ਹੀ ਸਹੀਰ ਕੀ ਸਹੀਰ ਸਹੀਰ ਬਭਰੁ ॥ ਪਰੈ ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਪਿਸਾਚ ॥

ਸੋਭੈਯੁਭੰਗੇਸੀਸਨਿਕਸਿਨਦੇਇਨਿਕਸੇਜਾਨੇਮਰਮੈਯੋਯਸਿਮੰ
 ਰਸੁਨਾਵਉਵਰਨਾਸੁਮੰਤੰਛੁਡਾਵਉਮੈਤੁੰਨਹਿਸਮਾਵਉਧਿ
 ਤਾਪੁਰੁਛੁਠਕਰਮੈਯੋਯਾਨੇਚਾਹਿਨਾਤਿਆਗੀਨਕਾਸਤਾਹਿਯ
 ਗੀਨਾਸਚਾਹਨਕਯਪੀਨਾਹਿਗਿਨੇਆਪਧਰਮੈਯੋ॥੧੧੭॥
 ੩੭੦॥ ਜਾਨੇਏਕਗੋਬਿੰਦਯੈਮੈਤੁੰਜਗਕਛੁਨਾਹਿ॥ਤੀਨਤੋਹਿ
 ਪੰਕਾਗੈਸਭੀਮਨਉਤਕੇਮਾਹਿ॥੧੧੮॥
 ਨੇਕਾਸਆਪਾਛੋਡਿਆਕਾਸੈਯੋਯਾਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਸਾਸਜਾ
 ਨੇਏਕਗੋਬਿੰਦਕੋ॥੧੧੯॥
 ਸਮਾਨਾ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਸੋਸਾਜਲੁਕਾਨਾ॥ਪਛੇਰਿਖੀਕੇਸਕਉ

ਦੇਖਾਸਰਬਜਾਨਕੇਚੁਕਿਓਲੇਖਾਜੈਸੇਕਾਲਪਰਤੀਤਕਰਧਾਓ
 ॥ ਭੈਸੇਰਿਖੀਕਿਸਕਰਪਿਆਰੇ॥ ੧੦੦੦ ॥ ॥ ਭੈਸੇਰਿਖੀਕਿਸਜ
 ਬਜਾਨਿਓਭਰਮਕਾਲਕੋਨਾਸਾਪਿਤਾਕਰੇਆਗੇਕਰਤਥਾਅਗ
 ਨਦੇਵਉਪਾਸਾ॥ ੧੦੦੦ ॥ ॥ ਭੈਸੇਰਿਖੀਕਿਸਨਾਹਿਦੇਖਦੇਖ
 ਦੇਹੋਬਤਾਇਕੈ॥ ਜਗ੍ਹਰਭਰਬਕਰੇਵਸੇਖਪਾਪਪੁਨਭੇਮੁਕਤਿਹੋਇ
 ॥ ੧੦੦੦ ॥ ॥ ਚਾਰਿਉਪਜੈਗੋਬਿੰਦਦੇਖਨਕੀਮੁਖਓਰ
 ਕੈਰੋਗੋਬਿੰਦਸਮਾਈ॥ ਤੁਮਬ੍ਰਹਮਾਨਸਰਬਸਿਸਦਿਹੋਚੰਡਾਕਰ
 ਹੋਤਉਗੋਬਿੰਦਪਾਈ॥ ਪਿਤਾਕਰਾਮਬਸੁਛਲਭਇਆਹੋਜਨ
 ਮਮਗਨਕੇਭਰਮਚੁਕਾਈ॥ ਕਰਮਕਰਤਾਬਿਰਪਰੀਹੋਇਰਹਿਓਕ

ਹਮਕਿਰਿਆਮਨਿਐਸੇਪੀਅਉਧਾਬਿਤਾਂਈ॥੧੧॥
 ਜਤਰਹਥਕਰੇਤੁਮਜੀਵਨਾਸੁਫਲਤਬੇਪੀਰੋਇ॥ਨਿਸਚੇਜਾ
 ਨੇਸਤਕਰਧੋਪਿਆਤਾਪਿਆਨਕੋਇ॥੧੨॥
 ਪਤਪਸੰਜਮਜਾਨਧੋਪਿਆਤਾਪਿਆਨਰਿਖੀਕਿਸਰੈ॥ਰਿਖੀਕਿ
 ਸਾਇੰਦ੍ਰੀਅਕੋਆਨਈਸਪਰਮੇਸੁਰਕਾਤਰੈ॥੧੩॥
 ਜਉਰਿਖੀਕਿਸਦਹਸਨਕੋਚਾਜੇ॥ਸਰਬਜਗਤਰਿਖੀਕਿਸਨਿਬ
 ਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨਕੋਰਿਖੀਕਿਸਜਾਨਾ॥ਐਅਕਾਰਥਬ੍ਰਹਮਾਕਰਮਾਨ
 ॥ਤੀਤੇਸਮੁਦ੍ਰੇਹਮੁਰਿਪਰੀ॥ਨਰਿਮੁਹਬ੍ਰਹਮਾਨਾਕੁਲਸੁਗੀ॥
 ਵਰਨਾਸ਼ਮਨਪੁਲਕਪੁਲਕਾ॥ਰਿਖੀਕਿਸਯਹਿਸਰਬਪੁਲਕਾ॥

[illegible]

ਤਬ ਕਹਤ ਹੈ ਇਕ ਮੈਰੀ ਕਹਤਾ ਸੋਇ ॥ ੧੨੬ ॥ ॥ ਮੈਰੀ
 ਸਤੀ ਸੋਇ ਸਰਬਗ ਪੂਰਨਾ ਸਰਬ ਮਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਤ ਹੈ ਇਹੀ
 ਸਰਮਾਨ ਅਪਕੇ ॥ ੧੨੭ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਕੇ ਮੇਰੇ
 ਵਾਸੇ ਦੇਵ ਕਹੇ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮਾਨੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਤਿ ਕੀ ਮਨਾਇ ਤਬੀਕ
 ਹੁਕਾਮ ਅੰਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅੰਤਿ ਰੀਤੇ ਜਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਬਿਖਮਤਾਨਾ ਚਿਖੇ ਤੁਮ
 ਹੀ ਸਰਬਗ ਤੁਹੀ ਮੈਰੇ ਕਰਮਾਨੇ ॥ ਦੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਬਿਸ਼ਾਮ ਕਰੇ ਕਹੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਭੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਤੀਤੇ ਤੁਮ ਸਮ
 ਸਰਬ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਹੈ ਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤਤਿ ਮਾਗ ਕਿਉ ਕਹਤ ਹੈ ਵਾਕੇ
 ਸੇਕਰਮਾਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ॥ ਤਿਆਗ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੰਤਸਾ

ਜਨਮੁ ਵਰਤਿ ਮਾਗਨ ਜੋਗ ਕਉ ॥ ਰਿਕਾਰਨ ਮਾਨ ਮਾਪ ਬਿਖੈ ਭਗ
 ਵਾਨ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਨ ਕਉ ਜੋ ਉ ॥ ਸਹੀਰ ਉਤਪਤ ਕੀ ਓਰਿ ਖੀਕੇ ਸਨ ਉਤ
 ਪਤ ਕੀ ਓਰਿ ਮਾਗੇ ਜਾਨੇ ਸਉ ॥ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਪਰੇ ਜਾਨ ਗਾਖ ਸਹੀਰ ਸੇ
 ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਨ ਮਾਨ ਮਉ ॥ ੨੯੮ ॥ ॥ ਸਹੀਰ ਕਹਿ ਰਿਖੀ
 ਕੇ ਸਤੋਂ ਅਰੁ ਚਾਹਿ ਨਾਮੁ ਤੁਕ ਉਹੋ ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਮੈ ਜਾਨਿ ਓਵੇ ਅਦੇ
 ਵ ਚੁਪ ਕੀਇ ॥ ੨੯੯ ॥ ॥ ਜਗੁ ਭਰ ਥਕੇ ਪਿਤਾ ਜਾਨਿ
 ਨਾਮ ਕਾ ਲੋਕ ਯਹੀ ॥ ਅਰੁ ਇਸਹੀ ਜੋਗ ਪਛੋ ਨ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ
 ਤੁਮ ਕੇ ਕੀਓ ॥ ੩੦੦ ॥ ॥ ਅਮੋ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਤਾਰਿ ਓਹਿ ਪਿ
 ਤਾ ਕੋ ॥ ਤੁਮ ਸੁਭ ਓਚਾ ਰਿਓ ਨਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸੁਭਾਨਾ ਪਿਤਾ ਅਮ ਕਉ ॥

ਏਕ ਅਖੰਡ ਆਤਮਾ ਸੋਭਿ। ਬਾਪੁ ਬੇਟਾ ਨੀਦ ਜਬ ਪਾਹੇ। ਭੂਲਾ
 ਦਾਸ ਭੀ। ਕੁਲ ਸਾਭੇ। ਕੁਟੰਬ ਮੇਲ ਮੈ ਸੇਕਰ ਜਾਨਾ। ਨ ਭੁਕਾ
 ਰਲੀ। ਪਾਨ ਤਕ ਮਾਨਾ॥ ੧੩੧॥ ॥ ਏਕ ਰਾਮ ॥ ਨ ਭੁਕਾ ਭਿਤਰੀ ਪਾਹ
 ਕੇ ਲੋਕ ਗਏ ਸਭ ਖੰਡਾ। ਮੈ ਸੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਲਾ ਵੜਾ। ਬਿਰਥਾ ਬਾਪੁ
 ਰੰਡਾ॥ ੧੩੨॥ ॥ ਏਕ ਰਾਮ ॥ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਭਇਓ। ਪਦਮ ਦੇਵ
 ਜ ਬਜਾਨਿਓ। ਆਵਨ ਜਾਨਨ ਸੋਹਿ। ਦਾਸ ਦੇਵ ਕਾ ਵਹੀ॥
 ੧੩੩॥ ॥ ਏਕ ਰਾਮ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਾਖ ਜ ਰੁਮੈ। ਹਿੰਦੁ ਭਇਓ। ਜ ਰੁਚੇ ਤਨ ਤੇਕ
 ਛੁਕਾਨਾ ਆਵੈ। ਹਮ ਰਿਖਿ ਕਿਸ ਕੋ। ਕਿਸ ਕੋ ਕਛੁਕਾਨਾ। ਸੁਨਾਨ
 ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ। ਦਾਸ ਦੇਵ ਕੇ। ਜ ਰੁਚੇ ਪੁਕਾਰੀ। ਤਨ ਸਕੀਓ।

ਖੀਕਿਸਕਾਵੈ॥ ਐਸਾਸਕੀਓਨਜੀਐਫਿਰਮਾਂਵਨਜੀਫੁਲੇ
 ਰਨਪਾਵੈ॥ ੧੨੪॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਜਗਤਰਬਕਹੇਇਸਜਾਨਮੇਨੀ
 ਨੇਠਲਪੁਨਵੰਨਾਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਇਹਰਿਓਪੁਛਦੇਖੇਸੁਪ
 ਨਾ॥ ੧੨੫॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਵੇਮਦੇਵਤਿਪੁਛਕਹੁਬੁਧਮਾਤੁੰਕ
 ਉਨਹੋ॥ ਬੁਧਮਾਤਾਉਦੇਇਮੁਛਿਰਿਖੀਕਿਸਕੀਸੇਪੁਛਹਿ॥ ੧
 ੨੬॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਆਪਹਿਰਿਖੀਕਿਸੀਇੰਦੀਓਤੇਪੁਛਾਵੈ॥
 ਸਰਬਜਗਿਮੇਸੰਨਲਜਾਹੀਆਵੈ॥ ਕਹੇਵੇਮਦੇਵਰਿਖੀਕਿ
 ਸਕੈਨਮਾਨਾ॥ ਰਿਖੀਕਿਸਕੈਨਭੇਵੰਦਮਦੇਵਬਖਾਨੇ॥ ੧੨੭॥ ॥ ਐਸਾ॥
 ॥ ਬੁਧਮਾਤਾਕਹੇਕਹੇਸੀਚਵੰਦਮਦੇਵਪਰਸਿਧੀ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬ

ਦਕੀਸੀਖਮਨੀਤਨਾਮਭਗਵਾਨਾਕੇ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥
 ਦਕੀਸੀਖਮਨੀਤਨਾਮਭਗਵਾਨਾਕੇ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥
 ਨਹੀਪਾਛੇਪੀਛੈਜਉਨਾ॥੧੩੯॥ ॥੧੩੯॥ ॥੧੩੯॥
 ਦੁਹਿਕੈਐਸਾਨਾਸਭਇਓਨਾਦਾਯੋਏਉਮਾ॥੧੪੦॥ ॥੧੪੦॥ ॥੧੪੦॥
 ਏਕੀਏਏਥੇਭ੍ਰਮੁਕੇਜਗਤਕਹੋਏਮਾ॥੧੪੧॥ ॥੧੪੧॥ ॥੧੪੧॥
 ਕੇਜਉਭ੍ਰਮਾਪੀਤਉਏਥੇਕੇਮਾ॥੧੪੨॥ ॥੧੪੨॥ ॥੧੪੨॥
 ਹਪਾਤੇਐਸੇਬਚਨਕਹੋਕਹਿਸੋਮਾ॥੧੪੩॥ ॥੧੪੩॥ ॥੧੪੩॥
 ਤੈਕੈਸੇਸੁਨਾਕਹੋਸੁਨਾਪੀਸਿਓਥਕਤਾਸੁਤਾਏਕਹੀਤਿਨਥਿਨਾ॥੧੪੪॥ ॥੧੪੪॥ ॥੧੪੪॥
 ਦਹਨਕੇਇ॥੧੪੫॥ ॥੧੪੫॥ ॥੧੪੫॥

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਰੇ ਜਹਿ ਮੀਨ ਤੇ ਕਹੁ ਤੁ ਕਉ ਨਾਏ ॥

॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਭੋਮੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਤੁਸੀਤ ਬ ਕਰਹ ਰਹਿ ॥ ਜਤਿਭ

ਰਥ ਵਚਨ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰਹਿ ॥ ਪਰਮਾਸਤੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਜਾਨਾ ॥

ਬਹੁ ਗਾਇਓ ਕਈ ਚਿਗਿਆਨਾ ॥ ਅਬ ਮੁਖ ਪਰ ਕਛੁ ਕਿਧ ਪਰ

ਇ ॥ ਯਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮਰੀ ਹਮ ਸੋਇ ॥ ਜੀਵਈ ਸਭੇ ਪਰੇ ਮੁਹਿ ਜਾਨ

॥ ਜਤਿਭਰਥ ਕਰੇ ਜਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਭੋਮੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਸੋ ਪਰ ਪਰ ਕਰੇ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਰੀ ਕਿਅਹੋਇ ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਰੇ ਤੁਮ ਪ

ਰਮਾਸਿ ਹਮ ਦਰਸਨ ਆਇ ਚਿਤਿ ॥ ੧੬੮ ॥ ॥ ਭੋਮੀ ॥ ਏਕਿ ਚਿ

ਹੈ ਜਾ ਬਿਆਇ ਤੁਮਾਹੀ ॥ ਜਹਿ ਦੇਖਣਾ ॥ ਜਤਿਭਰਥ ਕਰੇ ਵਹਿਦ

ਹਿਸੁਨਿਓਸਤਜੁਗਦਤਾੜੈ॥੧੪੯॥ ॥ਸਤਿਜੁਗਮਾ
 ਹਿਭਏਦਤਾੜੈਜੀਜਥਦੇਖਾਤਬਨਾਹਿਦਿਖਾਏ॥ਕੁਸਮਿਲਯ
 ਹੀਮਿਲਾਪੁਰਏਰਤਕਾਸੀਬ੍ਰਹਮਾਨਖਚਨਅਸਾਏ॥ਨਾਹਿਜਹ
 ਭਰਖਅਉਪੁਤਨਹੀਸਰਬਏਕਮਾਹੀਜੋਗਹਿਓਸਮਾਏ॥ਅਵ
 ਪੁਤਕੋਯਮਾਹਿਭਏਰਮਾਹਿਭਏਤਮਾਹਿਜਮਾਏ॥੧੫੦॥
 ॥੧੫੧॥ ॥ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੋਤਮਾਜਿਉਨਹੀਕਬੀਅਵਪੁਤਨਕੋਅ
 ਵਪੁਤਾ॥ਅਵਪੁਤਕਾਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰੀਆਪੁਲੇਇੰਦ੍ਰੀਆਜੁਤਾ॥
 ॥੧੫੨॥ ॥੧੫੩॥ ॥ਅਵਤੈਸੇਸੰਤਰਲਿਮਿਲਿਭਗਤਕਮਾਈ
 ਐ॥ਭਗਤਭਗਦੀਨਦਖੀਤਪਰਮਾਰਥਪਾਚਾਵਤੀ॥੧੫੪॥

२६६

ਤੇਮਿਕਿਮੈਵੇਜਨਰਭਰਥਅਵਪੁਤਮਾਰਗਚਲੇਜਾਭੇ। ਬਦ੍ਰਕ
 ਅਸ੍ਰਮਨਿਕਟਿਪਾਉਤੇਏਕਤਪਸੀਦੇਖਪਚਅਗਨਤਪਾਭੇ।
 ਤਪਉਪਗੰਤਤਿਨਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕਹੋਸੰਤਕਹੋਤੇਜਾਤੇਆਭੇ।
 ਜਨਰਭਰਥਕਾਤੁਮਕਾਹਿਪਰੋਜਨਸਦਾਹੋਨਿਤਮੁਗਨਿਜਲ
 ਭੇ॥੧੫੩॥ ॥ਕਿਰਪਾ॥ ॥ਬਿਨਾਭਜਨਭਗਵਾਨਕੈਜੋਕਹੋਸਭ
 ਕੁਛਾਤੀਤੇਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਹਨਿਰਮਲਹੋਵਹਿਮੁਛਾ॥੧੫੪॥
 ॥ਕਿਰਪਾ॥ ॥ਸੁਆਸਜੁਆਵੇਜਾਇਭਜਨਬਿਨਾਸੁਹਾਰਖਸਾਜੁ
 ਬਾਜੁਮੁਖਬੁਝਾਇਭਜਨਯਾਤਦੁਕਮਾਸੈ॥੧੫੫॥ ॥ਕਿਰਪਾ॥
 ਭਜਨਤੇਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਇਨੀਮਾਸਕੀਮਕੋਇਬਿਨਾਭਜਨਮੁਖਮਹਿਰ

ਹਸਕੋਸਮਾਹਿ ਤੇ ਸਮਾਤਮਕੋਗਿਆਨਕੋ॥ ੧੫੫॥ ॥ ॥ ॥
 ਜਗੁਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੰਕਰਮਾਇਆ ਜਾਨਾਏ ਕਨਿ ਮਖਮਹਿ ਬਛਾ
 ਬਾਜੀਗਰਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੫੬॥ ॥ ॥ ॥ ਬਾਜੀਗਰੇ ਕੀ ਬਾਜੀ ਬਾ
 ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਨੀ ਬਨੁ ਬਨਕੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਨੀ ਅਉ ਮੇਸ ਬਨੀ ਦੋ
 ਸੋ ਅੰ॥ ਬਨੀ ਸੇਸ ਨਾਗ ਬਨੀ ਸਪੰਸਪੰਡਨਕੈ॥ ਅਉ ਤਾਰ ਬਨੀ ਬਿਸੀਆਰ
 ਲਾਹੇ ਨਹੀ॥ ਨਾਹਿਗੀਗਨਪੁੰਗਨਕੈ॥ ਕਉ ਕੈਸੇ ਗਨੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਨੈ ਬਿ
 ਮੁਖਭਜਨਜੈ ਮਨੁ॥ ਜੋਇਹੀ ਬਨਕੈ॥ ੧੫੭॥ ॥ ॥ ॥ ਕਈ ਵਾਰ ਵਰਵਾਰ
 ਕਿਆਉ ਪਦੇਸਾ॥ ਖ ਅਉ ਤਾਗਾ ਅੰਤ ਤਾ ਕੋ ਲਖ ਸਕੈ॥ ਨੋ ਪੁੰਮ ਪਾਏ॥ ੧੫੮॥
 ਭਜਨਗੁਬਿੰਦੁ ਜੋਇ॥ ॥ ਕਉ ਨਾਗਨੀ ਕਿਨਹੀ ਉਪਪਾਰੀ॥ ਕਉ ਦੈਤੀ ਦਛਾ
 ਨਸੇ॥ ੧੫੯॥ ॥ ॥ ॥

(ਸਸੀਸੀ) ਕਹੁ ਭੁਜਭਾਵੰਧੋਰੇ ਜੋਰਈ ਸੰ, ਕਹੁ ਪਦਧਾਰੇ ਗੀਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ਵੈ ਵਾਰ ਵਾਰੀ ਕਹੁ ਮਨ ਬੁਧ ਪਧਰੈ ਪਰਾਜੀ
 ਸਭੀ ਬੀਰ ਜਗੁ ਪੀਜੋਰੀ ਚਿਹੈ ਸਮਾਜੀ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਭੋਰੁ ॥ ਜੈਸੇ
 ਰਿਜ ਦੇਹਿ ਮਹਿ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਏਕ ਹੀ ਸਭ ਜ
 ਯਹ ਚਿਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਭੋਰੁ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਦਾਨਾ ਸੋ ਬੂਟੇ ਮਹਿ ਜਲ
 ਸਮਾਨਾ ਤਾ ਕੋ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਨਾ ਸੋ ਦਾਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਜੈ ਕਰਹੈ ਸਭ
 ਰਪਾਇ ਜਰ ਦਰੰਗ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਬਛਤ ਬਛਤ ਬਛਤ ਜਪੁ ਕੀ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਨਾਪੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਮਨਾਹੈ ਦਿਛੁ ਬੁਧੁ ਲਜਾ ਰਿਹੈ ਦਿਛੁ ॥ ਪਾਰਖ ਟਕਾ ਜੁ
 ਰਸੇ ਦਿਖੈ ਨਹੀ ਕੀ ਬਾਂਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਮਨਾਹੈ ਮਹਿ ਸੁਭਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਭੋਰੁ ॥
 ॥ ਭਜਨ ਮਮ ਮਹਿ ॥

ਪਰੀਅੰਗੈਗੰਗਾਜਬਜਿਹਿਬਾਉਤਪਤਭਈਕਰਗਰਤਿਨਕਰ
 ਲਈਭੁਜਾਨਕਰਹਿਸਈਤਿਆਗਸਭੀਭੋਗੈ। ਬਕਬਾਦਕੇ
 ਸਿਤਇਸਥਿਤੋਵਨਾਨਸਿਤਤਪਸੀਲਾਇਚਿਤਭੁਜਨਕਰੇ
 ਸੋਅੰਗੈ। ਮਨਸਵਾਪਾਨਕਰੇਆਤਮਧਿਆਨਪਰੇਪਾਪਜ
 ਲਪਰੇਨਹੀਬਕੇਕਾਰਿਹੋਗੈ॥ ੧੫੬॥ ॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਕਰਮਾਣ
 ਮੁਖਭੁਜਾਨੈਮਨੁਆਛਿਰੇਬਦੇਸਾਪਾਪੁਨਮਹਿਬੀਪੈਰਸਨ
 ਕਿਆਉਪਦੇਸਾ॥ ੧੫੭॥ ॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਏਕਸੁਆਸਨਿਹਾਸਮੈਸੇ
 ਭੁਜਨਗੁਧਿੰਦੋਇ। ਜੀਵਨਤੀਰਿਸਬਾਸਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਭਗਵੰ
 ਨਸੇ॥ ੧੫੮॥ ॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਮਨਸੇਈਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਨਿਹਸੈਸੇਹੋਇ

ਕੈਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਭਗਵੰਨਗੀਤਾ ਮਹਿ ਸਾਖ ਕਹੀ ਮੋਹਿ ਪਲਪਰ
 ਚਾਅਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਖ ਦੇ ਸਪਾ ਲਭਤ ਦੇਵੈ ਮੁਖਿ ਸਮੇਦੇ
 ਵੈਨਹਿ ਆਪਕ ਮਾਵੈ ਭਜਨ ਨਦਿ ਸਿਪਗ ਲਭਤ ਪੂਕੈ ਕਬੂਤ
 ਹਿਸਮੇ ਕੇਵਲ ਸਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਸਹੀ ਰਉਤ ਪਤ
 ਅਉਨਾ ਸਕੀ ਮਿਹ ਜਾਦ ਮਹਿ ਬੰਧਾ ਸਹੀ ਗਨਾ ਸਜ ਬਹਿ ਇਹੈ
 ਕਾਮਨਾ ਕਾਮਨ ਪੰਧਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ॥ ਸਹੀ ਰਉਤ ਪਤ
 ਗਯਹਿ ਜਰਜਰ ਰੂਪੈ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰਵ ਸਤੀਰ ਅੰਤ ਕਾ ਲਖਿ
 ਸਮਣੀ ਐ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ਤਪਸੀ ਤੁਮ ਪੁਛਤ ਹੋ ਮਕ
 ਤੁਮ ਕਹਾ ਜਾਵਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਨਹੀ ਜਾਵਨ

ਹੈਨਹੀਆਵਨਹੈ। ਆਵਨਜਾਵਨਜਾਨਾਇਹੋਬੁਦਬੁਦਦੇਦੇਵੇ
 ਹੁਸਆਵਨਹੈ। ਐਸੇਆਖਅਉਪੁਤਸੇਉਠਖੜਤਪਸੀਕਰ
 ਜੋੜਠਾਹਾਵਨਹੈ॥੧੩੩॥ ॥ ਜੜਭਰਥਕਰੋਕਥਾ
 ਸੁਵਨਕਰਅਤੀਤੀਦੈਹੋਤਿਆਗਾਂਤਪਸੀਕਰੋਤਿਆਗਿਓਜ
 ਥਕੇਦਰਸਨਲਗਾ॥੧੩੪॥ ॥ ਅਗਨਿਸੰਗਕੋਪਾ
 ਇਲਕਰੀਬਾਕੀਨਹਿਰੈ। ਜੜਭਰਥਯਹਿਕਰੋਸੁਨਾਇਅਤੀ
 ਤਨਹੋਵੈਭੇਖਕਰ॥੧੩੫॥ ॥ ਸਰਬਤਿਆਗਅਤੀਤ
 ਹੋਵੈਕਰਕਉਨਸੀਵਸਤਤਿਆਗਕੀਏਹੈ। ਅਹੰਕਾਰਅਤੀਤ
 ਕੋਧਾਰਲੀਓਗਹਿਤਿਆਗਅਗਨਮਹਿਬਾਸਲੀਏਹੈ। ਤਪਸੀ

ਕੇਧੁਪਨਾਹੀਰੀਨੀਜਾਨਤਾਬਰਸੁਪਾਨੀਪੀਏਯੈ। ਜੜਭਰਥ
 ਕੇਯਹੀਏਕਸਮੈਸੁਤਚਾਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਆਨਥੀਏਯੈ। ॥
 ॥ ਸਨਕਾਦਕਅਉਇਜੈਬਿਜੈਬੈਠੈਦਰਬਾਨਾਤਿ
 ਸੀਸਮੇਰਿਖਨਾਹਦਿਤਤਕਾਥਪਹੁਤੇਆਨਿ। ॥ ੬੬ ॥ ਚੌਥੀ।
 ਸਨਿਦਨਕਾਨਾਹਦੇਕੇਤੀ। ਕਾਹਤੇਆਏਕਾਹਤੇਜਾਈ। ਕੀ
 ਕੇਬਿਖੈਬਿਸ਼ਾਮਤੁਮਾਰੀ। ਆਪਕਉਨਕਹੋਬਿਪਸਾਰੀ। ਨਾਰਦ
 ਉਤਰਤਾਹਿਬਖਾਨੈ। ਆਇਓਬਿਸਨਤੇਬਿਸਨਹੀਜਾਨੈ। ਇਸ
 ਬਿਤਬਿਸਨਮਹਿਸਦਾਹਮਾਰੀ। ਆਪਭੀਬਿਸਨਐਸੇਬਿਪਸਾ
 ਹੀ। ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਚੌਥੀ ॥ ਜੈਸੇਜਲਿਤੇਬੁਦਬਦਆਵੈਜਾਇਸ

ਮਾਇ। ਤੈਸੇ ਭੂਖਨ ਸੁਵਗਤੇ ਸੁ ਅਗਨੀ ਸੁ ਅਗਨ ਕਹਾਂਇ।

॥ ॥ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚਨ ਪੁਨੀਤ ਸਨੰਦਨ ਸੁ ਪਰਸਾਦ

ਦਾ ਸਨਕ ਕਹਿਓ ਕਹੁ ਮੀਤ ਕਹੁ ਨਾਰਦ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ। ॥ ॥

॥ ਕਹਾ ਆਏ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਗੋਜੀਤ ਬਨਾਰਦ ਮੁਨੇ ਬਚ

ਨ ਉਚਾਰੇ। ਕਿਸੇ ਕਹਿ ਕਉ ਸੁਤਾਨੀ ਕਬੂਦ ਐਤ ਕਭਾਉਨੀ

ਹੋਆਰੇ। ਸਨਕ ਕਹਾਤ ਉਭੀ ਕਹੀ ਐ ਕਹਾਤੁ ਮੀ ਕਹਿ ਅਉਤਮ

ਹੀ ਪਾਰੇ। ਸਨਕ ਸੋਤੁ ਸਨੀਹਿਤ ਭਈ ਸਨਕ ਕੁਆਰੇ ਕਹਿਓ ਰਿਖ

ਪਿਆਰੇ। ॥ ॥ ॥ ਕਹਿ ਰਿਖ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ

ਰੋਕਾਇ। ਆਪ ਵਸਤ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਧੈ ਸੋਇ। ॥ ॥

॥ ਕੇਨਾਹਦਤਿਹਿਬੈਨਾਬਿਸਨਕੁਮੇਤਉਕਿਆਕੋਰਾਬ
 ਤਐਨਕੀਐਨਗੈਨਤਉਹੋਇਗਿਓਗੁਮਹੀ॥ ॥ ॥ ॥
 ਪੰਚਤੂਤਮਉਅਹਿਕਾਮਾਇਆਬਿਸਥਾਹਪੁਰਖਪ੍ਰਗਟਕਰ
 ਪਾਹਸੇਜਲਸਭੀਜਾਇਕਿਆਪੁਰਖਕੋਸੁਨਾਵਉਯਾਹਿਦੁਹਕ
 ਹਬਤਾਵਉਦੁਸਹੋਇਤਉਲਖਾਵਉਐਸੇਜਾਨਗਿਆਨਲੈ
 ॥ ਨਾਮੁਜੋਪੁਛਾਇਓਸਰਬਨਾਮਮੋਹਿਪਾਇਓਵਸਤਜੇਬਤ
 ਇਓਸਰਬਵਸਤਇਸੀਮਾਨਲੈ॥ ਨੇੜਕੋਦਿਖਾਵੈਸ੍ਰਵਨਕੋਸੁ
 ਨਾਵੈਨਾਸਕਾਸੁੰਘਾਵੈਸਰਬਮੋਹਿਸਮਾਨਲੈ॥ ॥ ॥ ॥
 ਵਿਜੈਕੋਹਿਓਨਹਿਕਹੋਕਹੋਬਿਸਨਕੋਜਾਇਨਾਹਦਐਸੇਆਖ

ਹੈ ਅਪੈ ਬਿਸਨ ਕਹਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਕਹਾਤੈ ਕਿਸ ਜਾ
 ਇਧੁ ਗਇ ਤੁਹੀ ਤੋ ਬਿਸਨੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਤੁਮ ਸੁਨਾਇ ਸੇਈ ਸੁਨਿਓ ਬਿਸਨ
 ਜੀ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਜੈ ਬਿਜਾਇ ਕੋ ਜਉ ਬਿਸਨ ਪਹਿਜਾਵੈ
 ॥ ਆਖੈ ਰਿਡੰਡ ਉਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਈਹੁ ਆਇ ਬਿਸਨ ਪੀਮਨੈ ॥
 ਨਾਹ ਦਕੋ ਸਭ ਬਿਸਨ ਪੀਜਾਨੈ ॥ ਡੰਡ ਉਤਿ ਕਹਤਾ ਤੁਮ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਜਾਨਉ ॥ ਜਿਸੇ ਹੋਤ ਸੋ ਬਿਸਨ ਪਛਾਨਉ ॥ ਕਹਤਾ ਸਕਲ ਕਹ
 ਮਕੋ ਸੇਈ ॥ ਜੈ ਬਿਜੈ ਤੁਮ ਜੀਉਈ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਜਤਨ
 ਰਖਕੋ ਸੁਨਤਾ ਪਸੀਕਹਾ ਆਇ ਓਕਹਾ ਜਾਉ ॥ ਕਹੋਤ ਪਸੀ ਜਾਨਿਓ
 ਆਵਨ ਜਾਨ ਸੁਭਾਉ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਗੋਬਿੰਦ

ਆਪੋਇਕਦਿਨਆਵਹੀ॥ ੧੦੧॥ ॥ ਕਰਮੋਤਕਕਛੁਨ ੩੦੧
 ਸਿਤਮਾਰਾ॥ ਇਸਰੀਕੇਸੰਦੇਹਮਾਰਾ॥ ਵੈਤਰਨੀਨਦੀਮਾਛਾ
 ਕੇਮਾਰੀ॥ ਕੈਸੇਉਤਰਪੁਛੇਤਾਂਗੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਕਬੀਤੇਸੁਨਾ॥
 ਵੈਤਰਨੀਗਰਿਓਲੋਕਗਾਇਓਪਾਨਾ॥ ਐਸੇਪੀਬਪੁਬਪੁਤਬਖਾਨੇ
 ॥ ਨਾਦੇਖੀਸੁਨਕੈਪੀਜਾਨੇ॥ ੧੦੨॥ ॥ ॥ ਤੀਤੇਚਿੰਤਾਮਤ
 ਕਰੋਜਉਵੈੜਨੀਛਡਿਜਾਹੀ॥ ਛੂਟਪਹਿਪਰਮਗਾਇਤੇਲੇਖਾ
 ਦੇਵਹਿਨਾਹੀ॥ ੧੦੩॥ ॥ ॥ ਐਸੇਜਾਨਨਾਹਿਕੰਕਰਸਾਖ
 ਐਸੇਜਾਵਹੀ॥ ਸਮਝਦੇਖਮਾਮਾਹਿਜਿਉਆਗਿਆਸਾਖਐਜਾ
 ਵੇਨਾ॥ ੧੦੪॥ ॥ ॥ ਵੈੜਨੀਅਵਗਨਜਾਨਕਉਯਹੀਰਿ

ਸਾਵੈਤੀਕ ਕਾਮਾਦੀ ਹੈ ॥ ਇਸਨਾਤਿ ਆਗਤਤ ਕਾ ਲਿਕਹਾ ॥
 ਹਿਵੈਤੀਨਦੀ ਮੇਨਕੀ ਮੁਕਦੀ ਹੈ ॥ ਇਸਤੀ ਕੋ ਜਮ ਮਾਰਗਾ ॥
 ਖੜਾ ਕਾਟੇ ਦੁਭੈ ਪਗ ਮਾਹਿਤ ਦੀ ਹੈ ॥ ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ਪਰ ਲੰਘਣਾ ॥
 ਹੈ ਅਸਜੇ ਕਾ ਦਵੈ ਲੰਘੇ ਸੁਖ ਸਦੀ ਹੈ ॥ ੧੮੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਨਕੋ ਹਮ ਸਕਤ ਨਹਿ ਅਸਜੇ ਕਾ ਜੁਤੀ ਦਾਨਾ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਮਾਗਾ
 ਕੰਕਰ ਸਾਹੁ ਮਕਭੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ॥ ॥ ॥ ਇਸਤੀ ਕੋ ਹੈ ਤਾ
 ਹਿ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾ ਕੰਕਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨਕੋ ਦਾਹ ਸਰੀਰ ਜਲਾ ਸੁ
 ਖ ਮਹਾ ਹਿਓ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਕੰਕਰ ਜਾਨਉ ॥
 ਤੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾਪ ਕੇ ਮਾਨਾ ॥ ਤੀ ਤੇ ਦੁਖ ਨਾ ਲਾਗੇ ਕਉ ॥ ਇਸਤੀ ਕੋ

ਮੁਕਤਿਕਿਵਹਉ॥ ਜਲਕਕਲਸਕਰੋਜਉਦਨਾ॥ ਉਸਮੁੰਗਮਹਿ
 ਜਲਕਰੋਪਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕਰੋਕੰਕਰਜਲਪਨਾ॥ ਅਮਰੀਪੀਵਿਤਾ
 ਤੇਜਾਨਾ॥ ॥ ਇਸਤੀਕਰੋਪਮਨਹਿਦੈਜਲਕ
 ਗੋਕੋਪਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕਰੋਜਮਜਾਨਤੇਉਤਪਤਕਰਤਾਭਗਵੀਨਾ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਸਭਤਾਹਿਟੀਸਰਦੇਵਨਜੋਗੈ
 ॥ ਕੰਕਰਾਥਕਛੁਨਾਹਿਜਲਅਉਜੀਅਭਗਵੀਨਕੈ॥ ॥
 ॥ ਕਹੁਸਾਸਤਨਾਹਿਸਿਖਿਓਜਲਕੰਕਰਕੇਜਲਪਨ
 ਕਰਨਕਨਾਹਿਦੈ॥ ਤਉਭੀਪਸੁਨਭਏਅਮੀਪੰਚਤਤਸਸਗੀਰ
 ਸੋਨਾਹਿਖੈਵੈ॥ ਜਲਨਾਸਭਾਇਓਪਚਨਾਸਭਏਫਿਰਿਅਮੇਲੇ॥

ਕਉਨ ਏਵੈ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਇ ਕੈ ਲੇਖਾ ਪੁਛੈ ਤੁਮ ਕ
 ਪੰਦੈ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਜਾਗਤ ਜੰਮ
 ਪਿਆਸਾ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿ ਸੋਊ ਆਵਹੀ ਜੰਕੀ ਰਾਖੇ ਆਸਾ ॥ ॥ ॥ ਪ
 ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਪਾਹ ਮਿਰਤ ਸਮੇ ਸੋਊ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੇਮਨ ਨਿਸਚੇ ਵਾਰ ਸੁਭ
 ਅਸੁਭ ਜੋ ਪਾਰਹੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ਜੈਸੇ ਕਰੈ ਤੈਸੇ ਫਲ ਪਾਰੇ ॥
 ਜੇਚਾਹੈ ਸੋ ਪਾਚਨ ਹਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਪਾਪ ਪੁਨੈ ਮਨੈ ॥ ਤੀ ਤੈ ਪਾਵੈ ਨਿਸਚੇ
 ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕੇ ਅਬੀ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨ ਨਹਿ ਆਤਮਾ ਪਿ
 ਆਰੋ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਨ ਕੰਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭੀ ਭਰਮ ਤੇਰੇ ਮਾਨੈ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕੇ ਪਾਪ ਪੁਨ ਕੈ ਸੇਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ ਚਿ

੨੦੩
 ਰਗੁਪਤਸਭਜਾਨੈਲੇਖਾਸਿਖਾਹਾਰਾ॥੧੯੫॥॥੧੯੬॥॥ਚਿਤ੍ਰ
 ਗੁਪਤਕਪੁੰਦੇਖਨੇ੨ਕਰਿਕੇਦੇਖਿਓਮੁਹਖਐਸੇਲੇਖਸਭਪ੍ਰਿ
 ਹਥਿਚਾਰਤੁਮ॥੧੯੬॥॥੧੯੭॥॥੧੯੮॥॥ਯਹੀਹਿਕਾਰਪਿਸਾਚਜਾਨ
 ਜੇਆਪਰੇਆਪਕੇਅਵਹਦਿਖਾਵੈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਰਜਾਨਵੀ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਕਾਮੁਸਬਤਾਵੈ॥ਨਾਤੋਪਾਪਨਪੁਨਨਪ੍ਰਸਾਦਕੇ
 ਉਜੈਸੇਚਾਹਤਹੈਤੋਸਫਲਪਾਵੈ॥ਇਸਤੀਕੋਅਹੰਕਾਰਕੋਤਿ
 ਅਗਕੈਸੇਕਹਾਥਾਮਾਕੋਭਗਤਜੋਗਕਮਾਵੈ॥ਅਹੰਕਾਰਛੁ
 ਟੇਤਉਥਿਕਾਰਛੁਟੇਟੇਕਨਾਹਾਇਜਾਨਸਮਾਵੈ॥੧੯੭॥॥
 ੧੯੮॥॥ਭਗਤਜੋਗਜੋਪੁਛਹੈਟੇਕਅਖੰਡਆਕਾਸਾਅਵਹ

ਨਕਉਦੁਸਰੇਜੋਗਜੁੜਤਿਪੁਨਾਨਾ॥੧੬੬॥ਅਪਾਰਕ
 ਤਿਆਗਗੋਬਿੰਦਸੇਮਿਲਜਾਪੁਗੇ॥ਜਾਨਵਡੇਵਡਿਭਾਗਕਾਲਗੋਬਿੰ
 ਦਕਾਰਿਆਕਰਹਿ॥੧੬੭॥ਅਪਾਰਕਤਿਆਗਰਿ
 ਖੀਕਿਸਸੰਗਲਾਗਰਿਖੀਕਿਸਜਾਨੀਮੈਨਮੇਰਤੇਰਜਾਨੈ॥ਮੈਤੁ
 ਕਾਅਉਸੰਸਾਰਕਾਲਕਾਰਿਖੀਕਿਸਜਾਤਾਂਤਾਂਤੀਕੋਭਜਨਪਰਮ
 ਨੈ॥ਇਸਤੀਖਖੇਨਰਿਖੀਕਿਸਏਕਮਾਨੇਛਿਰਭਜਨਕੈਸੇਜਾਨਕ
 ਚਖੈਕੈਗਿਆਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਨਜਨਾਈਭਜਨਕਾਰਿਓਏਤਸੰਏਰਿਖੀ
 ਕੇਸਭਰਮਭਇਓਮਜਮਪੁਰੀਜਾਨੈ॥੧੬੮॥ਅਪਾਰਕਤੀਤੇਰ
 ਜਾਵਸੇਖੈਰਿਖੀਕਿਸਪਾਚਿਚਾਨਾ॥ਇਸਤੀਕੇਰਿਖੀਕਿਸੈਤਉਕਉ

308

ਨਗਇਓਭੈਮਾਨ। ੨੦੧॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਨਕਹਿਓਭਗਵੰਨਕ
ਯਨਕਉਸੰਭਵੈ। ਯਹਿਨਿਸਚਕਰਜਾਨਮੈਤੂੰਸਭਭਗਵੰਨਾ।
੨੦੨॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਤੰਤੋਕਾਉਤਮਕਉਨਾਹੀਯਹਿਇਸਤੀਕ
ਹੋਰਿਖੀਕਿਸਸੁਆਮੀ। ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜੇਸਮਝਪਹੀਤਬਦੁਰਭਈਮ
ਮਤਾਮੋਰਿਖੀਮੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਨਕਹੋਰਿਖੀਕਿਸਭਏਤਮਕੀਸੇਭਗਕਰੇ
ਹਮਕਾਂਮੀ। ਇਸਤੀਕਾਉਤਮਭੋਗਸਦਾਕਰਇਦੀਭੋਗਭੁਗਾਵ
ਤਨਾਮੀ। ੨੦੩॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੋਗਇਦੀਓਕਉਦੇਤੋਤਾਸੇ
ਭੋਗਭੁਗਾਇ। ਮਨੰਦਤਮਹੋਸਭਾਬਿਖੈਹਾਜਤਭੋਗਨਕਾਇ।
੨੦੪॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਅਬਤਮਇਸਤੀਨਾਹਿਤੰਤੋਭੋਗਮਤੀਤਾ

ਇਸਤੀ ਕਹੈ ਤੇਹੀ ਆਗੇ ਕਿ ਅਸਰ ਬੀਧਥਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥
 ਇਸਤੀ ਮੈਥੋ ਪਾਛੈ ਭੁਗਤਾ ਹੋ ਅਭਿਭੁਗਤਾ ਹੋ ਇਸਤੀ ਮਰਯਾਵੈ
 ॥ ਅਸਰ ਬੀਧ ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਸੀ ਕਹਾਉ ਸੇ ਆਗੇ ਹੀ ਇਸਤੇ ਅਤੀਤ ਕਹਾ
 ਵੈ ॥ ਬਾਹੁ ਨਿਅਤੀਤ ਕਹਾ ਕਹੈ ਤੇ ਅਤੀਤ ਸੇਈ ਗੁਣਾਤਿ ਆਗ
 ਤਜਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਸ ਪ੍ਰਕਸ ਪਾਵੈ ਅਗਿ ਅੰਗ ਮੀਧੋ ਗਬਿ ਨਸ
 ਜਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਸਤੀ ਕੋ ਕਹਾਉ ਮਕੋਰੁ ਪ
 ਬਤਾਇ ॥ ਇਸਤੀ ਤੀ ਕੋ ਕਹਾਤੈ ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈਥੋ ਇਸਤੀ ਲਖਿ ਚਿਸਰੁ ਪਾ ਅਬਤਮ
 ਕਹੈ ਕਿਵਤਰੋ ਕਿਆ ਕਛੁ ਮੇਰੁ ਰੁਪਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥

੨੮

ਯਹੀਤਮਾਰਹੁਪੈਜੈਸੇਇਸਦੀਜਾਨਾਪਰਮਾਰਿਸਪਨਪਰਮਾਰਿਸ
 ਮਿਲੈਤਿਅਗਮਰਿਮੋਨਾ॥੨੦੬॥ ॥ਜਗਤਾਨਾਮਨਪਤੀ॥
 ॥੨੦੭॥ ॥ਪ੍ਰਸਾਦਕੋਮੈਦੇਤੀ॥ਮਾਨਧਾਤਾਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ॥
 ਅਰਧਗੜਕਉਜਾਗਿਓਗਜਾ॥ਗਲੀਕੋਜੋਗੋਕਛੁਕਥਾ
 ॥ਬੁਖਲਗੀਕਛੁਭਜਨਾਇਆਵੋ॥ਗਲੀਕੋਨਹਿਖਾਇਆਪਾ
 ਵੋ॥ਖਾਲਸੇਵਲਕੀਬਹੁਅਭਲਾਖਾ॥ਪਰਮਾਰਥਤੁਮਕਬੁ
 ਨਲਾਖਾ॥੨੦੮॥ ॥ਜਿਉਭਗ॥ ॥ਗਜਾਬਚਨਸੁਵਲਕਰਕੈਸੇ
 ਪਰਮਾਰਥਪਾਉ॥ਗਲੀਕੋਸਤਸੰਗਕਰਸੰਤਜਿਨਕੋਨਾਉ
 ॥੨੦੯॥ ॥ਜਿਉਭਗ॥ ॥ਜਾਨਿਨਮਨਤੇਤਿਅਗਪਰਮਾਰਥਕੋਪਾਏ॥

ਰਾਜਾ ਸਿਹਜਾ ਜਾਗ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ॥ ੨੧੨ ॥ ॥ ॥
 ॥ ਕੋਹ ਰਾਜਾ ਗਾਈ ਬਿਸਨਿ ਜੀ ਜੋ ਆਵੈ ਭੇਟ ਕਿ
 ਆਰਖਾਈ ਜੰਭੇ ਵਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕੋਹ ਗਾਈ ਰਾਜਾ ਤਨ ਮੇਠੇ ਭੇਟ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਰਾਜਾ ਆਵੈ ਲੁਧਾ ਹਰ ਚੰਮਕਾਈ ਜੈ ॥ ੨੧੩ ॥ ॥ ॥
 ਯਹ ਤਨ ਰੁਪਰ ਅਉ ਮਾਸੈ ਜਿਹ ਬਾਟੁ ਕਰਾ ਮਾਸਾ ॥ ਮਨ ਸੰਕਲਪ
 ਵਿਕਲ ਪੈਯ ਜਿਥੇ ਟਾਸੁ ਭਨਾਸਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗਾਈ ਕੋ
 ਜੈ ਲਾ ਲੁਧੇ ਤੀਹੀ ਗਾਏ ਹਿਗੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੈ ਯਹਿ ਮਾਲੁ ਮਹੀ ਤੁਮ
 ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ॥ ੨੧੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ਗਾਈ ਕੋਹਾ ਸੀ ਕਾਹੇ ਕੋ
 ਕਬੂ ਬਿਸਨ ਐਸੇ ਬਿਆਵਤੈ ॥ ਕਈ ਲਾਖੀ ਚਰਸਉ ਪਾਵਕ

ਹੈਕਉਸਤਗੁਰਮਿਲਕਰਪਾਵਤੈ॥ਤਤਕਾਲਅਚਾਨਕਆਨ
 ਮਿਲੈਅੰਸੇਮੰਨਬਤਸੁਖਾਵਤੈ॥ਰਾਜਾਕੋਤੁਮਸੀਚਕਹੋਪਰ
 ਸੰਤਅੰਸੇਹੀਲਖਾਵਤੈ॥੨੧੮॥ ॥੨੧੮॥ ॥ਚਾਹਿਨਾਕਰੋਤਿ
 ਅਗਜਬਾਬਿਸਨਾਮਿਲੈਤਤਕਾਲਾਅਰਜਨਾਪ੍ਰਿਤੈਆਖਿਓਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਇਦਿਆਲਿ॥੨੧੯॥ ॥੨੧੯॥ ॥ਸਰਬਪਰਮਾਨਪਰੋਜਿ
 ਮਾਮੇਕੰਸ੍ਰੰਬੁਜੇਤਾਅੰਤੁਅੰਸਰਬਪਾਪੇਭਯੋਮੋਖਯਾਖਿਆਮ
 ਮਾਸੁਚਾ॥੨੨੦॥ ॥੨੨੦॥ ॥ਰਾਜਾਯਹਿਬਚਨਕੀਨਪ੍ਰੇਮਲਗ
 ਜਲਮੀਨਹੋਇਕੈਅਪੀਨਸੇਰੁਦਨਕਰਨਲਗਹੋ॥ਪ੍ਰੇਮਕਰਬਿਸੁਪ
 ਹੋਇਖਬਰਉਨਰਹੀਕੋਇਮਾਨਮਿਰਤਕਭਇਓਸੋਇਫਿਰਿਨੈਨਖ

੨੦੬

੩੫

ਲਜਗੈਗੈਨਜੋਪਸਾਰੇਜਹਾਂਕਹਾਂਬਿਸਨਾਨਿਹਾਰੇਕਰੇ॥੨੮॥
 ਸਨਿਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਜਾਨਭਾਗੈ॥ਪਰਾਸਰਕਹਸੁਨਾਵੈਮੈਰੇ
 ਕੇਲਖਾਵੈਬਿਸਨਸੇਜਸੇਏਨਾਰਿਤਾਰਿਪ੍ਰੇਮਾਥਲਗੈ॥੨੯॥
 ॥੧॥੧੨੮॥ਸੰਕਲਪਉਸੀਕਿਪ੍ਰੇਮਕਰਦਰਸਭਏਭਗਵਾਨ
 ॥ਗਜਾਅਖੇਬਿਸਨਕੇਅਵੇਸਿਲੋਗਲਜਾਨ॥੩੦॥੧੨੯॥
 ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਸਹੀਰਛੁਪਾਨਤੁਮਾਰੇਅੰਗਕਰਾਨਿਉਰੰਗਾਕੇਨੀਰ
 ਪਾਪਪੁਛਾਵੈਪੋਇਕੈ॥੩੧॥੧੩੦॥ਜਉਕਰੋਪਾਪਕੀਏਤਨ
 ਹੁਕਰਿਕੈਮਾਹੁਕਰਿਕੈਬਹੁਜੀਵਦੁਖਾਏ॥ਆਗਿਆਪਾਇਕੀਓ
 ਸਕੀਓਅਵਿਦਿਅਕਰਿਕੈਗਜਕਮਾਏ॥ਤਉਭੀਤੁਹੀਮਨਾਰਿ

ਕਹੁ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਪ ਠਾਢੇ ਖੇਲੇ ਆਏ ਆਗਾਜ ਦੇਖ ਬਿਸੁਪਤ
 ਇਥਿ ਨਹਿ ਰਸਨਾ ਬਲਜ ਬੋਲ ਅਲਾਏ ॥ ੨੨੨ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥
 ਬਲਿਓ ਬਹੁ ਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਮੈਧੀ ਬਿਸਨਿ ਭਗਵੰਨਾ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੈ
 ਮੈਰੇ ਆਪਾ ਆਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੇ ਬਰ
 ਮਾਂਗ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸਦੇ ਤਹੁ ਆਗਾਜਾ ਗੰਗਿ ਚਿਹਾਗ ਜੋ ਚਾਹੁ ਤਾਸੇ ਪਾਇਓ
 ॥ ੨੨੪ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥
 ਮੋਹਗਾ ਇਥਿ ਅਹੰ ਮਾਸਰ ਬਤੁ ਪੀਤ ਤੇ ਰਿਆਮੀ ਗੋ ਅਮ੍ਰਿਤੁ
 ਡਿਬਿਖਨੇ ਸੋਲਗਾ ਬਿਸਨਿ ਕਹੇ ਲਿਆਉ ਭੇਟ ਆਹੀ ਆਗਾਦੀ ਸ
 ਹਤ ਜੋ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਰੀ ਪਹੁਯਾਹੀ ਪਿਕਾਰ ਭੇਟ ਅਬ ਦੀਜੈ ਆਗਾਜਾ

ਕੇਹੇਐਸੇਕਿਵਕੀਜੈ॥੨੨੧॥॥੨੨੧॥॥ਜਬਤਕਬੀਚਮਹੀਕਾ
 ਗੈਤਬਤਕਚਰਨਾਪਿਆਗਾਅੰਕਾਰਦੇਪੁਜੇਪ੍ਰਭਕੋਚਰਨਹਰ
 ਕਾਪਾਗ॥੨੨੨॥॥੨੨੨॥॥ਅਬਯਹਿਲੇਹਿੰਕਾਰਆਪਭੀ
 ਸਾਖਸਿਧਾਗੀਐ॥ਮਰੇਤੁਮਰੇਪਿਆਗਾਅੰਕਾਰਸਾਤਪੀਰ
 ਤਥਾ॥੨੨੩॥॥੨੨੩॥॥ਅੰਕਾਰਗਏਜਬਹੀਤੁਮੇਤਤਬਸਾਖ
 ਗਏਤੁਮਹੀਮਤੇ॥ਰਾਜਾਬਚਨਕਹੇਅਤਮਹਮਤੇਅਉਸਭੀ
 ਸੁਹਪਜਾਨਿਓਸਮਤੇ॥ਬਿਸਨਾਮੰਤਕਹੇਪਿਆਨਭੇਹਮਤੇ॥
 ਜਾਵੁਟਪਰਿਓਸਕਲੇਗਮਤੇ॥ਪਰਾਸਰਕਹੇਐਸੁਨਤੇ॥ਰਾਜਾ
 ਗਿਆਨਪਾਇਓਤਰਿਓਤਮਤੇ॥੨੨੪॥॥੨੨੪॥॥ਬਪੁਤਕਾ

ਸਤੁਮਕਉਕਹਿਓਨਾਕਛੁਤਾਇਓਵਸੇਖਾਮੈੜੇਕੋਮਪੋਰਾਜ
 ਜੀਜਾਨਿਓਏਕਅਲੇਖਾ॥ ੨੦੮ ॥ ਸੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਾਨਿਓਤੁਮਉਪਦੇ
 ਸਸਰਬਆਤਮਾਸਾਗੋ॥ ਅਵਰਕਹੋਕਛੁਸੇਸਕਾਸਦਮ
 ਜਗਕਿਵਛੁਦੈ॥ ੨੦੯ ॥ ਪ੍ਰਸਰਬਖੋਨਜਹੀਪ੍ਰਸ
 ਨਜਤੁਮਾਨੇਜੋਕੀਏਸੋਜਾਨੇਆਗੇਨਕਲਭੀਖਮਪ੍ਰਿਤਕੀਆਥਾ
 ॥ ਭੀਖਮਬਤਾਈਕ੍ਰਾਲੀਕਨਮਰਖੀਸਰਗ੍ਰਾਆਈਯਹੀਪ੍ਰਸਾ
 ਮੈਪੁਛਾਈਆਗੇਉਤਰਤਾਰਿਦੀਆਥਾ॥ ਜਮਕੰਕਰਧਰਮ
 ਗਾਇਪਹਿਪ੍ਰਸਾਨਾਥਜੋਰਕਾਭਉਪ੍ਰਾਨੀਕੇਮਨਤੇਤੁਮਚਾਕੈਸੇਮਿ
 ਦੀਆਥਾ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਿਸੁਨਾਵੈਜਮਕੰਕਰਕੇਬਤਾਵੈਭਉ

ਅਵਿਦਿਆ ਕਾ ਬੁਝਾਵ ਕੀ ਆਸ ਲੀ ਆਖਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਅਪਨਾ ਅਪ ਜਿਨ ਜਾਨਿ ਓ ਸਰਬ ਆਰੁ ਮਾਸਾਗ ਭੈਰਵ ਰਾਇ
 ਹਿਨ ਪੁਰਖੈ ਜਪ ਕਪੁਤਰੀ ਗੁਣ ਜਾਗ ॥ ੧੨੧ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਜਗਿ
 ਓ ਜਿਨ ਹਿਗੋ ਬਿਦਨਾ ਸੁਭੇ ਭਇ ਸਕ ਲਖੀ ॥ ਤੀ ਕੋ ਪਰਮ ਅਨੰਦ
 ਸੋ ਅਪਨ ਆਵਹਿ ਨਹੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਹਿੰਕਾਰ ਕੇ
 ਨਾ ਸੁਭਾਇ ਓ ਸਰ ਪਰਮੀ ਕਾ ਜਿਨ ਜਾਨ ਲਾਇ ਓ ॥ ਬੈਸਨ ਸੋਈ ਬਿ
 ਸਨ ਜਾਨ ਤੋ ਪਨਾਗਿ ਆਨਾ ਵਨ ਤੋ ਨਹੀ ਬੈਸਨ ਭਾਇ ਓ ॥ ਬਿਸਨਿ
 ਕੋ ਜਾਨ ਲਾ ਬਿਸਨ ਆਪੈ ਜਪ ਕਪੁਤਰੀ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਅਪ ਹਰਿ ਓ ॥
 ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਰੂਪ ਨਾਮ ਸੁਵਰਨ ਜਾਨਿ ਸਰਬ ਰੂਪ ਨਾਮ ਸੁਵਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਰਿ ਓ

[illegible]

ਦੇਵਗੁਰੂਪੈਕੁਤਪਿਤਾਮਹਿਪੁਤਾ॥੨੨॥ ਜਗਤਿਮੁਕ
 ਤੋਨਕੀਚਾਹਿਖਿਖਿਓਪ੍ਰੀਤਿਖਿਖਜਾਨੀਐਐਸੇਨਿਸਚੇਨਿਬਾ
 ਪੁਰਨਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੨੩॥ ਜਗਤਿਪਦੀ॥ ਕੰਕਰਕੇਹੋਪਰਮਕੇ
 ਤੀਈਜੀਨਜਾਂਕੀਨਿਕਾਸਜਾਂਈ॥ ਜਾਨਕਾਦੁਰਾਥਪਰਸੀਜੇ
 ॥ ਨਿਗਤੀਕਾਕਛੂਨਕੀਜੇ॥ ਹੰਗਰੁਪਕਛੁਲਖਨਜਾਈ॥ ਤੁ
 ਮਸੇਖਾਕੀਸੇਲਿਹੋਲਵਾਈ॥ ਦੁਖਦੇਵਨਕੇਕੋਅਪਕਾਹੀ॥ ਬਿਖਾ
 ਖੋਲਦੇਹੋਮੁਹਿਸਾਹੀ॥੨੪॥ ਜਗਤਿਪਦੀ॥ ਪਰਮਗਣਿਤਿਪਕਾ
 ਤਹੋਬਿਖਾਕਛੂਨਛੋਲਾ॥ ਜੀਕੋਆਗਿਆਕਰਤਹੋਸਿਮਾਦੇਤਸੀ
 ਕੋਜੋਲਾ॥੨੫॥ ਜਗਤਿਪਦੀ॥ ਤੁਝਕਉਕਉਨਾਮਿਤਇਨਭੇਦਕੋ

ਪੁਛਨਾ ਕੀ ਕਰ ਕਹੇ ਤੇ ਇਤ ਜਾਨੈ ਕੈ ਸੇ ਕਿਸਤਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਆਗਿਆ ਕਉ ਨ ਚਲੈ ਕਿਸ ਪੈ ਜਿਸ ਪੈ ਹਮ ਤੁਮ ਜੋ ਜੋ ਰਚ ਲਾਵੈ ॥
 ਬਿਚਾਰ ਤਿਸੀ ਕਛੁ ਆਵਤੈ ਅਉਰੁ ਪਤਿਸੀ ਕਛੁ ਪਾਥਨ ਆਵੈ ॥
 ਅਤੀਤੇ ਨਰਕ ਅਉਰੁ ਸੁਅਰਗ ਯਹੁ ਪੁਮ ਕੈ ਸੀਉ ਤਹ ਪ੍ਰਸਨ ਤਮੈ ਕ
 ਹੁਕਉ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਇਸੇ ਡੰਡ ਦੇਵੈ ਹਮ ਤੈ ਸੇ ਕ
 ਰਹਿਤ ਹਿ ਨਰਕ ਅਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨੪੭ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਆਹਾ ਕਾਰਿ
 ਵਹ ਕਰਤੈ ਚਿਸਟਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਇ ॥ ਮੁਲਾਤਿ ਸੈ ਕਛੁ ਭੇਦਨ
 ਹਿ ਹਾਹਸ ਬਦਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੪੮ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਹਿ ਸਮ
 ਜਾਨ ਦੇਹ ਅਤੀਤ ਨਿਕਲੈ ॥ ਠਾਸੀ ਕਲਨ ਮਾਨ ਦੁਖ ਤੈ ਕਲੈ ॥

ਨਾਮ ॥ ॥ ॥ ਤੰ ਤੇ ਜਾਨੰਤ ਰਹਮੈ ॥ ਰਹਮ ਸਭ ਜੋ ਪਰ
 ਮਰਹਮੈ ॥ ਯਾ ਕਉ ਤਹੁ ਦੇ ਪੁਰਤਾਈ ॥ ਰੰ ਰਹੇ ਸੀ ਯਾ ਹਿਕੀ ਪਰਸੀ
 ਈ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੰ ਕਰ ਪ੍ਰਤ ਕਹੈ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਸੇ ਜੀਵ ਬੰਧੈ ॥ ਕੰ
 ਕਰ ਕਹੈ ਜੀਵ ਇਸ ਜਾਨਾ ॥ ਰੁਪ ਨਹੀ ਕਛੁ ਜਾਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਤਬ ਕਾ ਤਹੈ ਈ ਸਰ ਕੀਓ ਯਾ ਹਿਖੇਲਾ ॥ ਤੰ
 ਕੇਖੇਲਾ ਪਲਖ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤਤ ਕੇ ਮੇਲਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਕੰ ਕਰ ਕਹੈ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੰ ਰਤ ਵਤੰ ਕੇ ਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ਯਾ ਹਿਖਿ ਪ
 ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਕੈ ਸੇਲਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕ
 ਹੇ ਬਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਆਗਿ ਆਨਾ ਸਹੈ ਵੈ ਸਭ ਪੁੰ ਮਾਮਾ ਹੀ ॥ ਤੰ ਤੇ

[illegible]

ਕਰਕੇ ਜੇ ਆਪਨਾ ਜਾਗੈ ਭਜਨ ਕਰਨ ਪਰਿ ਕਾਹਿ ਬੁਠਾਨੇ ॥ 34 ॥
 ਤੇ ਕਹੈ ਅਬਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ 35 ॥ ॥
 ॥ ਧਰਮਿ ਗਾਇਤਿ ਪਕਾ ਤੈ ਪੁਛੁ ਪੁਛੁ ਸਸਟਿ ਪਹਿਜਾਇ ॥
 ਵਸ ਸਟਿ ਪਰਿ ਜਾਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਤੁਮਹਾਰਿ ਬਤਾਇ ॥ 36 ॥
 ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰ੍ਹਣੁ ਜੇ ਦੇਖੀ ਤਉ ਤਿਅਗੋ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ॥
 ਧਰਮ ਗਾਇਕੇ ਹੋਇ ਜਮਨ ਤੁਮਹਾਰਿ ਜਲ ਨਹੀ ॥ 37 ॥ ॥
 ॥ ਉਜਲ ਮਨ ਹੋਇ ਤਉ ਸਰੁਪ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਉਪਦੇਸ ਨਿਗਰ
 ਥਪਾਇ ਜਉ ਮੈ ਵੇਚਾਇ ਕੀਜੀ ਮੈ ॥ ਬਦ੍ਰਕ ਅਸ੍ਰਮ ਅਬਜਾਇ
 ਉਹਾਤ ਪਕਉ ਕਮਾਇ ਸਹ ਬਚਾਇ ਕਿ ਮਿਟਾਇ ਤਉ ਨਿਰਮਲਤਾ

ਕੋਈ ਜੀਐ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਬਿਉ ਇਸ ਰੂਪ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਕਰਕੇ ਮੁਖ
ਹਾਜ਼ਮਾਨ ਵਸਤ ਕਿਆ ਪਤੀ ਜੀਐ॥ ਧਰਮ ਕਾ ਸੁਨਾਵੈ ਮਨ ਮਾਨ ਕ
ਕਹਾਵੈ ਅਰੂਪ ਨਿਧਮ ਹਿਸਮਾਵੈ ਗਗਦ੍ਵੈ ਖਮੈ ਲੋਚਨ ਹੀ ਜੀਐ॥੩
੫੫॥੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖਟ ਬਿਕਾਰ ਸੇਬੰਧੈ ਮਾਨਿਓ ਆਪ ਸਰੀਰ
॥ ਕੀਮਤ ਕੇ ਬਸ ਪਰਿਓ ਸਰੀਰ ਲਾਗੀ ਸਰਪੀਰ ॥੨੪੬॥ ॥ ਭੋ
ਗਿਆ ॥ ਜਾਨਿਓ ਜਬ ਹਿਸਰੀਰ ਬਾਲ ਪਾਨ ਜਬ ਨ ਜਗਾ ਮਿਤਾ ਪਾਨ
ਜਾਨੇ ਵਸ ਥੀਰ ਰੂਪਿ ਆਸ ਸੁਰਾਇ ਤਿਹਿ ॥੨੪੭॥ ॥ ਰੁੱਤਾਂ ਗਏ ਦੁਖ
ਆਪ ਮਾਜਾ ਨਿਰਮਲਿਓ ਰਖ ਸੋਗੀ ਆਪ ਬੁਧ ਮਾਨਿ ਸੋਗੀ ਵਿਜੋਗੀ
॥ ਸਭੀ ਲਛਣ ਲਾਗੇ ਆਪ ਸਰੀਰ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਜਾਗੇ ਤੀਕੀ

ਬਿਪਜਾਨੀ॥੨੫੮॥॥ਦੇਹੁ॥॥॥ਕੁਸ਼ਾਹਾਜਾਸਿਖਰਧੁਜਾਪਰਜਾਪਾਸਨਾ
 ਧੰਮਏਉਰਖਤਤਮ॥ਉਪਜੇਗਾਜਾਸਿਖਰਧੁਜਾਪਰਜਾਪਾਸਨਾ
 ਹਾਨਿਆਇਬਿਖੇਅਤਚਤਰਸਾਖੇਲਨਗਿਓਸਿਕਾਰਾ॥੨੫੯॥
 ॥ਜੋਰਣਾ॥॥ਪਾਸਨਾਸੋਸਿਕਾਰਫਿਰੇਮਾਰਗਜੀਪਕਦੇਖਿਓ॥
 ਚਾਹੇਬਾਇਮਾਰਜੀਪਕਅਗੇਹਮਪਰੇ॥੨੬੦॥॥ਜੁਲਾ॥॥
 ਬਾਨਮਾਰਗਤੇਰਾਜਾਦੀਲਕਰੀਅਉਪ੍ਰਸਾਦੀਏਜੀਪਕਕਾਹਕ
 ਹਮੇਜੀਪਕਕਾਹੈਐਸੇਹਮਪਰੇਹਮਨਾਸਭਏੜਈਲੋਕੀਪੀਨਾਸੇ॥
 ਹਾਜਾਸੁਨਤਅਚਰਜਭਏਕਈਜੀਵਮਾਰੇਮੈਹਮਬਿਲਾਸੇ॥੨੬੧॥
 ਲੋਕੀਕੋਦੁਖਨਾਹਿਭਇਓਅਬਤਹਿਮਾਰੇਕੈਸੇਦੁਖਪਾਸੇ॥੨੬੨॥

॥ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਪਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ਕਰਾਮੈ ਤਉ ਭਈ ਲੋਕਾ ਹਮ
 ਮੁਏ ਸਭ ਮਰਗਾਈ ਹਮ ਕੈ ਮੈ ਸੋ ਕਰ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਗਾਨਾ ॥
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਦ ਜਾਨਾ ਕਾਤਾ ਜੀ ਚੈ ॥ ਨਾਮਿ ਮਾਗਨ ਮਹਿ ਕਛੁ ਸੁਆ
 ਦ ਮਾਗਨ ਤਾਹਿ ਮਕੁ ਛਕਰਿ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਿਖੈ ਆ
 ਇਵੈ ਗਾਗਉ ਪਾਜਿ ਚੈ ॥ ਆਇ ਗਾਇਨ ਜੋ ਗਾਇ ਤਾਹਿ ਮਨਾ ਕਰਤ
 ਭਇ ਚੈ ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਆਸ ਕੈ ਸੇਹਾ ਗਭਾਗ ਆਸੋ ਇਕੈ ਨਿਰਾਸਰ
 ਲੀਬੋ ਲਖਾਇ ਚੈ ॥ ਗਾਲੀ ਉਪਾਜਿ ਚੈ ਫੁਟੀ ਗਾਗ ਲੰਗੀ ਅੰਤਰ
 ਹਿ ਮਾਗ ਕਰੁੰਗਾ ਜਕਰ ਤਿ ਮਾਗ ਅਤੀ ਤਉ ਤਕਰਿ ਚੈ ॥ ਗਾਲੀ ਕਾ
 ਅਤੀ ਤਉ ਇਇ ਸਥੀ ਭਲਾ ਪੀਨ ਕੋਇ ਪਹੁ ਵਚਨ ਮੋਹੁ ਸੁਨ ਕੈ ਪਾਛੇ

ਅਤੀਤਮਗਗਰਿਓਇਅਤੀਤਜਥਹੋਇਗੋਅੰਕਾਰਪਾਇਸੋ
 ਇਥੋਅਬਗਰਪਥਰਾਜਾਮਾਨਕੈਅੰਕਾਰਕਾਤਰਹਿਓਇ॥੨੨॥
 ॥੨੩॥ ਹਾਜਗੁਸਤਕੋਤਿਅਗਕਰਮਨੇਆਪੁਅਤੀਤ
 ॥੨੪॥ ਈਸਰਕਿਰਪਾਕਰੇਗੋਆਸਾਰਾਖੇਨੀਤਾ॥੨੫॥ ॥੨੬॥
 ਜੇਤੁਮਕਪੁਸਿਸਤਪਹੁਤਿਅਗਕੀਏਤੇਝਾਭੁਹੋਮਾਭਟਕਾ
 ਤੇਜਾਤਨਿਰੁਥਾਸੀਨਿਰਪੁਲਕਾ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ਤਿਅਗ
 ਤੇਭਜਾਨਕਰੇਮਾਝਾਇਕੈਭਜਾਗੋਬਿਦਤੇਦੁਐਤਨਾਸੋਗੁ
 ਅਤਕੋਤਿਅਗਾੰਕਾਰਕਰੇਤਾਹਿਜਾਨਅਗਿਅੰਨੀਸੋਨਰਕਾ
 ਸੋਅੰਕਾਰਕੇਮੁਖਨਿਵਰਤਭਇਓਖੁਸਾਹਿਝਗਾਹਿਮੁਹਿਪਾਸ

ਬਿਲਾਸੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਨਾ ਸਭ ਏ ਮਨ ਤੇ ਹਾਂ ਲੀਜੈ ਸੇ ਕਰੇ ਤੈ ਸੇ ਕਰੁ
 ਗਏ ॥ ੨੯੩ ॥ ੨੯੪ ॥ ਹਾਲੀ ਕਾਤੀ ਗਜ ਕ ਆਪਾ ਗਜ ਤਿ
 ਆਗਾ ਭਸਮ ਭਇਓ ਜਬ ਆਪੀ ਪਾਛੇ ਕਰਿ ਵਈ ਗਾਗਾ ॥ ੨੯੫ ॥
 ੨੯੬ ॥ ਕਾਕਰ ਕਾਜਾ ਉਪਾਵੇ ਕਾਧਿ ਚੰਤ ਕਾਐ
 ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਉ ਦੇਵਿ ਮੀਉ ਪਦੇ ਸੁਕਾ ॥ ੨੯੭ ॥ ਚੰਪਾ ॥
 ਹਾਲੀ ਕੇ ਮੀ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ ਪਹੁ ਅਕ ਮਾਨਿਓ ਇਸ ਤੀਭੇਸ
 ਮੈਸੇ ਸੇਚੇ ਦੇਹ ਤਿ ਆਗਾ ਉਪਦੇਸ ਕਹੁ ਤੁਮ ਕਉ ਵਡਿਭਾਗ
 ॥ ਗਜਾ ਕਾ ਐਸੇ ਅਗਲਾਗੀ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਾਸਤਿ ਆਗੀ
 ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਹ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਸੋਧ ਪਾਵੈ ॥ ੨੯੮ ॥

॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਅਪਛਰਾਸੇ ਮੋਹਿਨਾਹਿ ਸੁਹਾਤਾ ਗਾਠਮਾਨ
 ਕੀਦਿਹਤੁ ਮਤੁ ਮਕਕਾਜਨਾਤਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ॥ ਗਾਈਕ
 ਪਤੀਤਾਹਿ ਸਮੇਦਿਖਤੁ ਕਉਨੈ ॥ ਗਾਜਮੁਲਖਕਛੁਨਾਹਿ ਸੁਪਨੇ
 ਜਿਉ ਸਭ ਦੀਸੈ ॥ ੨੬੭ ॥ ॥ ਜਗਤ ਜੁਦਿਸਟਿ ਮੈਦੇ
 ਤੁਮ ਕਉ ਜਾਹਿ ਨੇੜੇ ਲਟਕਾਇਖਾਵੈ ॥ ਨੇੜੇ ਮੁਦਲੇ ਜਬ ਪੀਕ
 ਛੁਨਾਹਿ ਤੁਪੀ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਆਵੈ ॥ ਜਬ ਤੁਪੀ ਨਹੀ ਤਿ ਆਗੁ ਕੈਸੇ
 ਅਉਗਾਨਾ ਕੈਸੇ ਕਛੁਨਾ ਪਠਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਸੁਨਤ ਅਸਚਰਜ
 ਰਹਿੰ ਸਭ ਚਾਹਿ ਉਠਾਇ ਕੈਭੀ ਤਜਾਵੈ ॥ ੨੬੮ ॥ ॥
 ਲੋਕਾ ਕੋ ਤਿਨ ਅਖਿਓ ਗਾਜਾ ਮਿਹਤ ਕਜਾਨਾ ॥ ਭੀੜ ਬਹਿਓ ਗਾਜ

ਕਉਗਮਿਲੀਗਲੀਸਭਅਨਮੁਖਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਦਸਾ
 ਨਾਹਾਥਜੋਰਠੇਢੀਭਈ ॥ ਕੀਨਿਸਰਬਸਿੰਗਾਰਟਪੁਕਗਨਚਿ
 ਤਚਾਉਚੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਹਾਜਾਕਾਕੋਕੋਆਈ ॥ ਪੁਤਲੀ
 ਮਾਸਕੀਬਨਤਬਨਾਈ ॥ ਅਮਪੀਨਪੀਤੁਮੇਕਿਅਕੀਮਾ ॥ ਇਸਤੀ
 ਸਭੀਤਿਅਗਅਹਮਾ ॥ ਕਮਲਾਕਰਗਜਾਕੇਜਾਨਾ ॥ ਪਟਗੀਕ
 ਛੁਕੇਦਨਮਾਨਾ ॥ ਅਰਪੈਰਨਾਜਾਠਿਰਿਜਾਗਾ ॥ ਨੇਤੁਰਹੋਵਾ
 ਸੋਲਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਐਸੇਰਹੋਵਤਭਇਚਿਉਚਿਮਾਧੋਇ
 ਚਿਕਾਰਾ ॥ ਹੋਵਗੋਵਪਾਸਕੀਸਭਸੰਪਤਛੋਰੀਵਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਹਾਜਭਾਗਪਨਪੀਅਇਸਤੀਪੁਤਮਾਨਿਓਸੋਨਾਹੀ

੨੧੫

ਕਿਤੇਕੀਅਭਰਮਭਿਲਾਸਾਜਾਨਪੀ॥ ੧॥ ॥ ਕੀਕੀ
 ਸਰਨਜਾਉਜੋਉਪਾਰਕਰੇਨਾਉਯਹਿਸਰੀਰਮੋਹਨਾਰਿਜਾਕੇਵੁ
 ਸਭਕਮੀਵਦੋ॥ ਸਰੀਰਥਿਰਹੀਨਗੇਅਭਿਰਕੀਕਿਆਕੇਜਲਸ
 ਟੀਗਸਭੀਵੇ॥ ਥਿਧਾਤਾਕੇਸੁਨਾਵਦੋ॥ ਨਜਾਨਮੈਕਉਨਾਪਛੀ
 ਜਿਉਬਾਧਿਭਿਉਨਾਹੀਸੀ॥ ਮਨੁਖਚਿੰਤਾਮਟਾਠਿਰਹਾਥਨਹੀਅ
 ਵਦੋ॥ ਅਥਚਿੰਤਾਮਇਪਾਈਸੋਮਾਟੀਮਹਿਗਵਾਈਆਪਾਥ
 ਖਿਉਨਜਾਈਗਾਟੀਕੋਬਤਾਵਦੋ॥ ੨੮੦॥ ॥ ਗਾਈ
 ਅਵਸਥਾਵਹਿਭਈਜੈਸੇਅਤੀਤਕੀਜਾਨਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਤਰੰਗਸੇ
 ਬਿਨਸਿਓਪਛੁਤਾਂਨ॥ ੨੮੧॥ ॥ ਗਾਈ॥ ਰੋਵੈਬਾਹਿਪਸਾਰਪਰਮ

[illegible]

॥ ਗਾਈਕੋਤੁ ਮਪਾ ਲਗਾਇੰ ਫੀਚਾਰਿ ਬਡੀ ਮਾਨਮਹਿ
 ਹੋਇ ॥ ਤਤਕਾਲ ਕੈ ਸੇਗੋ ਬਿਚਮਿ ਲੈਤੁ ਮਐਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਸੇਕ
 ਹੋਇ ॥ ਗਾਜਾ ਕੋ ਹਮ ਏਕ ਸਮੇ ਨਿਆਇ ਬੈਠੇ ਤਤਕਾਲ ਮਤੀ
 ਤਮਾਏ ਪਗੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਹਿਓ ਮਚਾਹਿ ਹੋਵੈ ਮਉਚਾਹਿ ਤਿਆ
 ਗਮਿ ਲੈਯਹੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਯਹੀ ਚਾਹਿਨਾ ਪਟਲੈ ਭਰ
 ਵੀਨ ਨ ਮਿਲੇ ਦੇਇ ॥ ਦੁਹਰ ਧੰ ਜਬ ਚਾਹਿਨਾ ਮਿਲੈ ਮਚਾਨਕ
 ਸੇਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਮਥਕੀ ਮਾਗਈ ਬਿਲਾਇਗੋ ਬਿੰਦ
 ਮਿਲਾ ਮਚਰ ਜਾਗ ॥ ਭਗਵੀਨ ਭੀ ਬਚਾ ਬਤਾਇਹੋਇ ਮਚਾਹਿ
 ਮੁਹਿ ਕੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਗਾਈ ਮੈਸਾ ਲਾਹੈ ਮਾਨ ਸੇਬਿ

ਗਾਨੈ ਕੀ ਅਜੋਕਾ ਗਾਨੈ ਸੋ ਸਭੀ ਟੁਠ ਜਾਨੈ ॥ ਸਹੀ ਰਜੇ ਮਹਾ
 ਆਜ ਕਾ ਲਤਿ ਆਗਾਨਾ ਗਇ ਦੀ ਕੋ ਪਸਾਰਾ ਸੋ ਅਸਤ ਕਰਮਾ
 ਨਾਹੈ ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਜੇ ਸਮਾਨਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰ ਜਾਨੈ ਭੋਗ ਪਰ ਲੁਭਾ
 ਨਸੇ ਮੁਹਖ ਦੀਵਾਨਾਹੈ ॥ ਜੇ ਤਈ ਲੋਕ ਭੋਗ ਦੇਵੇ ਮੁਕ ਬੁਨਾਹਿ ਲੇ
 ਵੇ ਸਭ ਟੁਠ ਜਾਨੈ ਦੇ ਅਖਰੇ ਬਿੰਦ ਪਰ ਲੁਭਾਨਾਹੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ॥
 ॥ ਇਸੀ ਸਮੇਗੇ ਬਿੰਦ ਜੀ ਦਰਸਾ ਦੇਵੈ ਆਇ ਭੇਟ ਆ
 ਗੇ ਕਿ ਆਗਾਖੀ ਐ ਗਲੀ ਦੇਵੇ ਬਤਾਇ ॥ ੨੮੭ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥
 ਗਲੀ ਦੀ ਰਿਥਤਾਇ ਜੇ ਕਦੁ ਭੈਸੇ ਭੇਟ ਕਰਾਗਾ ਜੇ ਯਹਿ ਖੁਸ
 ਆਇ ਦੀ ਜੇ ਭੇਟ ਸਹੀ ਰਹੀ ॥ ੨੮੮ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਗਲੀ ਗਾਜੇ

ਚਨਸੁਨਾਏ ਸਰੀਰ ਭੇਦ ਕਿਅ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਏ ॥ ਉਪਰਤੁ ਚਾਮਾਸੁ
 ਪਰਬੇਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੇਦ ਬਸੀ ਇਤ ਕੇਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਣੁ ਭਇਓ ॥
 ਰਾਨਾ ਕਦੇ ਮਿਲਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਸੁ ਮਾਸੁੰਦਰੀ ॥ ਮੁਕਤ ਜੁਪਾ
 ਰੇ ॥ ਕਬ ਮੁਰਿ ਮਿਲਨ ਗੋਪਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ੧੯੩ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਤ ਤਿਹਿ ਲਗਾਹਿ ਚਿਪਚਿਪੀ ਪ੍ਰਬਟੀ ॥ ਪਰਜਾਇ ॥ ਰਾਣੀ
 ਹੀ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਮਾਨ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੧੯੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸੀਸ ਗੋ
 ਦ ਮਹਿ ਪਾਇ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਕਰਤ ਬੀ ॥ ਮਧੁਰ ਤਪਾਛੇ ਮਾਇ ਰਾਜਾ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ੧੯੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਕਪੌਰਾ ਜਾ ਅਉਗਾਣੀ ਕਪੋ
 ਏ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਪੈਸਰ ਬਨਿ ਪਾਰਿਓ ॥ ਰਾਣੀ ਜਾਨਾ ਯਹਿ ਨਾਸ ਭਇਓ ॥

ਉਪ੍ਰਕਾਸੁ ਭਇਓ ਸੁਭਾ ਕੁਲਸਾਰਿਓ ਰਾਣੀ ਕਾ ਅਥਾ ਬਿਸਨਾ
 ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸ ਕਰਹਿ ਤਪਿਤ ਸਮਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਕਾ ਅਥਾ ਬਿਸਨਾ ਅਥਿ
 ਰਕਾਧੈ ਜਾਧੈ ਕਾਧੈ ਬਿਸਨਾ ਪਸਾਰਿਓ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਏ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾ
 ਣੀ ਕਾ ਅਥੀਤ ਪੋਇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਅਥੀਤ ॥ ਕਿ ਅਥੀਤੋ ਕਿ ਅਥੀਤ
 ਨਾ ਸਮਝਿ ਦੇਖਿਓ ਮਨਮਾਧਿ ॥ ੨੬੬ ॥ ॥ ਏ ਰਾਜਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਤੁ ਸਨੀ
 ਰੋਇ ਪਾਰਏ ਕਨਿ ਸਹਾਤ ਪੀ ॥ ਲਈ ਉਥਾ ਸੀਸੋਇ ਬਿਸਨਾ ਲਗਾ
 ਗਏ ਦੇਖਿਓ ॥ ੨੬੭ ॥ ॥ ਏ ਰਾਜਾ ॥ ਪਰਕਾਸੁ ਭਇਓ ਮੰਦਰ ਉਜੀਅ
 ਰੇ ॥ ਬਿਸਨਾ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਾ ਮਿਲਾਪਿ ਆਰੇ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਰ ਪ੍ਰਿਤ
 ਕਾਧੈ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲਤੀ ਕੀ ਗਤਿ ਆਪੈ ॥ ਦੁਭਤਾ ਸੀਤ ਗੀਅੰ ਨਗਰ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਏਕਲੋਪੀਜਾਪ ਅਖੰਡ ਏਕਜਉਨੈ॥ ਬਿਚਾਰੀ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇ
 ਕਥਾਰਾਜਾ ਕੀ ਸੁਨਾਇ ਤਬ ਕਹਿਓ ਪਰਮਹਾਇ ਉਜੀਆਹਾ ਬੁਝਿ
 ਚਿਤ ਉਨੈ॥ ੨੦੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਜਾ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਰਾਜਾ
 ਹਰਿਓ ਨਾਮ ਪਾਥਿ ਸੁਨ ਕਹਾਓ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਪਤ ਨਹੀਂ ਕਿਉ ਨਾਪ॥
 ੨੦੨ ॥ ਸਤੁ ਤੁਹ ਤੁਸਿ ਆਉ ਭੇਟ ਜੋ ਮਾਨੀ ਹੋ ਕੀ
 ॥ ਰਾਜਾ ਮੇਨ ਸਮਾਉ ਬਹੁ ਹਿਥਿ ਸਨਤਿ ਰਿਝਿ ਉਕੇ॥ ੨੦੩ ॥
 ॥ ਹੁਪ ਮੇਰੇ ਬੈਠ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਤੁਮ ਸਹ ਬਸ
 ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਰਾਜ ਅਪਨੇ ਤੁਮ ਕਉ ਚੀਨਾ ॥ ਰਮ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੁਹੀ ਕਛੁ
 ਕੀਨਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਅੰਕਾਰ ਤੁਹਿ ਚੀਆ ॥ ਫਿਸੀ ਹੋ ਕਾਰ ਜਗਤੁ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

३२०

ਚਿਤੁ ਮਹੀ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿ ਕਛੁ ਕਹੈ ਮੁਖ
 ਪਤਾ ਨਾ ਸਕਲ ਦੁਐ ਤੈ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹਿ ਚਿ ਛਿਰ ਥਾ ਪ੍ਰਾਮੁ ਸਰ
 ਬ ਹਮ ਕੋ ਲਖੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸੁ ਜੁ ਕੀ
 ਆਮ੍ਹ ਮ੍ਹਿਤ ਜਾਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਪੀਆ ॥ ਤੁਮ ਵੇਕ ਮਦੁ ਗਾਹਿ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਵਹੀ ਸਰਬ ਮੰਨੇ ॥ ਦੁਸਹੋਇ ਤਬੀ ਕੋ ਉਜਾਨੇ ॥
 ਹਮ ਸੇ ਬਡਾ ਨਾਮੇ ਪਛਾਨੇ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੋ ਉਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ
 ਭਿਨਾਹੀ ਕਿਉ ਆਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਤੁ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਕ
 ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਉਨਾ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਨਲਖ ਸਕੇ ਆਪ ਆਪ ਕੋ ਜਉ
 ਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੈਸੇ ਆਪ ਨ ਜਾਨ ਜਗਤ ਬਿਸਨ ਤੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰ

ਗਣਾ ਗਣੀ ਕਰੇ ਬਖਿਆਨ ਆਤਮ ਬੇਦ ਨਹੀਂ ਮਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਬਿਸਾ ਕਰੇ ਪਮਤੇ ਤਮ ਉਚੇ ਗਣੀ ਕਰਾਨ ਹਿਉ ਚੇ
 ਚੇ ਦੋ ਨਹੀਂ ਇਕ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ਚੀਟੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਭੀ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਸਾਨ ਕਰੇ ਪਿਥ ਚਾਨ ਕੀਜੈ ਸਰੂਪ ਲਖੇ ਨਹੀਂ ਆਪੁਰ ਹੀ ਜੈ ਸੰਸਾਰ
 ਕਰੀ ਮਾਇਆ ਜਿਹਿ ਰਹਿ ਮਾਹਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਤਿਹਿ ਦਸਤੇ ਨਹੀਂ ॥
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਮੁਕਤ ਪਰੇ ਵਾਨ ਪਦ ਸੈ ਪਮ ਰੇ ਪਾਕ ਛੁਨਾਹੀ ॥
 ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਜੇ ਪਮ ਨ ਕੋ ਛਿਰ ਪਗਟ ਕਰਨੇ ਤਾਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਜਉ ਪਮ ਤਉ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਭਰਮ ਕਾ ਰੋਕ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਜਮ ਇਦੇ ਪਮ ਨਾ
 ਹਿਤ ਤੇ ਤੁਮ ਨੀ ਜੋਗ ਕਰਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਅਨੰਦ

ਨਹੀਯਹਿ ਆਤਮ ਬਚਨ ਸੁਨੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕੋ
 ਸਿਖਰ ਪੁਜ ਕੀ ਕਥਾ ਸੋਖੈ ਲਸਨਾਵੈ ॥ ਕਾਢ ਕੇ ਭੈ ਸੇ ਮੁਕਤ ਸੋਭੈ ਅਤੇ
 ਦਗ ਬਿਦਕ ਜਾਲ ਸੁਮਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ਤਿਆਗਿ ਭਇਅ
 ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਾਲ ਨਹੀਨੇ ਕਾਵੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ॥ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰਮੀ ਰਮ ਲਾਗੇ ਇਉਂ ਜਲ ਮਨ ਕਾ ਪੀਏ ਸੋ ਇਕੰਕਰ ਸਮੁਦ ਕੇ ਪਲੇ
 ਇਨਰ ਕਸੁ ਅਰਗ ਤੇ ਰਿਬਤਾਇ ਦਿਓ ॥ ਕੰਕਰ ਬਖਾਨੇ ਮੀਨ ਨੀਰ
 ਪੀਕੇ ਮਾਨੇ ਨਹਿ ਦੁਘਪ ਪਰ ਲੁਭੀਨੇ ਮੋਹਿ ਆਪਾ ਲਖਾਇ ਦਿਓ ॥
 ਤੁਮ ਨਰ ਕਸੁ ਅਰਗ ਕੇ ਬਤਾਵੈ ਮੂਰਖ ਠਗੇ ਕੇ ਬਹਿਕਾਵੈ ਅਪ
 ਨੇ ਭੇਦ ਨਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ਤੇ ਭੇਦੁ ਪਕੇ ਭਰਮਾਇ ਦਿਓ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਅ

ਚਉਰਾਸੀ ਸੁਖਾਨਕ ਸੁਅਰਗਾਏ ਬਾਸ ਜਾ ਕਹੇ ਦੇਉ ਕੰਕਰ ਕਾਂ
 ਯਹਿ ਭਰਮੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਸਚੇ ਲੇਉ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਅਰ
 ਬਸ ਮਾਨ ਕਾ ਨਰਕ ਅਉ ਸੁਅਰਗਾਏ ਗਾਜਾ ਕਥਾ ਬੀਖ ਅੰਗੇ ਪੂਰ
 ਅਹੇਰਿ ਤਕੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮਾਣਿ ਜੀ ਬਖਾਨੈ ਜੋ ਕਹੈ
 ਈਸਾਨ ਜੋ ਕਾਮੁ ਤੁਝੈ ਸਉ ਪਿਓ ਸੋ ਕਾਮ ਕੇ ਸਮਾਣੀ ਐ ॥ ਕੀਮਤ ਦੇ
 ਜੋ ਪੁਛੈ ਸਭੀ ਖੋਲੈ ਸੁਨਾਵੈ ਗਾਜਾ ਕਥਾ ਕੋ ਜਪਾਵੈ ਉਚੀ ਚਸਭੀ
 ਗਾਣੀ ਐ ॥ ਜਉ ਗਾਜਾ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਤੁਝੈ ਰਿਆਪਾਇਆ ਐ ਸੋ
 ਇਕੈ ਨ ਲਾਇਆ ਚੰਦਰ ਸਰਬ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਾ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਤਉ
 ਜਾਨਿ ਪਾਹੋਇ ਜਉ ਨਿਰਮਲ ਨਹੋਇ ਤਉ ਬਚਨ ਕਹੇ ਪਾਣੀ ਐ ॥

[illegible]

ਨਿਮੰਤਰੀਆਇ॥੩੩੩॥ ॥ ਸੋਚੁ॥ ॥ ਬਿਸਾਕੇ ਮੈਆਇਤੀਤੇਰੁ
 ਤਕਉਯਕੁਕਾਗਾਗਾਕਾਕੋਧਿਰਿਯਾਦਜਕਛੁਕੋਅਵਿਦਿ
 ਆ॥੩੩੩॥ ॥ ਸੋਚੁ॥ ॥ ਤੁਮਸੇਮਿਥੈਆਪਮਿਟਾਇਓਜਾਹੀ
 ਕਪਾਂਪੁਰਤੁਮਬਾਨਆਇਓਕਾਨਸੁਨਾਨਸਭਤੁਮਹੀਮਾਹੀਗਬਿਸ
 ਨਕੋਕਛੁਮਾਗਦਿਵਾਹੀ॥ਤੁਮਵਤਰੋਕਕਿਆਤੁਮਤੋਮੀਗੋਅ
 ਵਰਮੀਗਨਤੋਤੁਮੈਤਿਆਗੋ॥ਐਸੇਦਸਕ੍ਰਿਪਾਕਹਿਦੀਜੈ॥ਤੁਮਵ
 ਰੋਕਅਵਰਨਹਿਥੀਜੈ॥੩੩੩॥ ॥ ਸੋਚੁ॥ ॥ ਤੁਮਬਿਨਾਮਵਰਨ
 ਜਾਨਹੋਅਵਰਨਦੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ਬਿਸਨਿਕੋਤਬਗਾਜਕਅਭੇਦਦਿ
 ਸੁਸੁਖਚੈਨਾ॥੩੩੩॥ ॥ ਸੋਚੁ॥ ॥ ਅਭੇਦਦਿਸਟਿਕੋਪਾਇਅਵਰ

328

ਆਨਯਲਮਹਿਤਰੰਗਜੈਸੇਜਲਹੀਪ੍ਰਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਜਲਮ
 ਭੀਹਮਗੇਖਿਆਲੁਜਉਐਸੇਨਭਾਖਕਛੁਚਾਹਿਤੇਲੁਭੰਗੀਐ॥ ਭੰ
 ਤੇਚਾਹਿਨਕੋਤਿਆਗਜੈਸੇਤਿਆਗੇਆਗਲਾਗਯੰਤੇਮੁਕਤਪਾਵੈਭਾ
 ਗਯਹਿਵਚਨਉਚਮੀਨੀਐ॥ ੩੩॥ ॥ ॥ ॥ ਚਾਹੰਜੀਵਨਕੀਦ੍ਰਿ
 ਕਤਮੈਹਮਸੇਬੇਮੁਖੋਇ॥ ਜੀਵਨਸੁਭਲਤਕੋਹਮਸੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖੋਇ
 ॥ ੩੪॥ ॥ ॥ ॥ ਪੰਨਜੋਗਨਕੋਜੋਗਨਹਿਜੀਵਨਕਛੁਸੁਖਲਾਹੁੰ
 ਛਕਰੇਨਿਤਭੋਗਮਿਤ੍ਰਸੁਆਸਤੇਅਧਕਨਾ॥ ੩੫॥ ॥ ॥ ॥ ਨਿਤ
 ਪੰਨਕੋਚਾਹੇਸੇਸਾਥਨਹਿਨਿਥਾਹੇਪੰਨੀਮੇਰੇਅਥਵਾਪੰਨਨਾਰਾਹੇਤਮ
 ਕਰਗਜਾਲੁਦਲੇਤੀ॥ ਤੀਤੇਚਾਹਿਨਾਨਜੋਗਅਸਤਜਾਨਭੋਗਲੋਗਮ

ਉਪਰਲੇ ਕਬੂਟਿ ਸਥਿਤ ਨਗੇ ਤੈ ਸਰਬ ਵਾਸਾ ਤਿ ਅਗਸਦਾ
 ਮੇਰੀ ਗਲਾਗ ਨਿਰਸੰਸੇਧੁ ਮੇਰਿ ਹੋਇ ਐਸੇ ਸਦਾ ਨੇਤੈ ॥ ਲਕਰੀ
 ਅਗਨਿ ਕੋ ਨ ਪਾਇ ਤਬ ਲਗ ਲਕਰੀ ਕਹਾਇ ਜਉ ਅਗਨ ਲਗ ਜਾਇ
 ਤਉ ਅਗਨਿ ਹੀ ਸਮੇਤੈ ॥ ੧੬੦ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਜਪਿ ਲਗਿ
 ਜਾਨੈ ਆਪ ਅਉਗਮ ਅਉਗਤ ਬਲਗ ਸੰਤ ਨ ਪਾਵੈ ਨਾਪਾਵੈ
 ਕਹੁ ਠਉਗ ॥ ੧੬੧ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ॥ ਜਬ ਜੀਨੇ ਏਕ ਅੰਕਾਰ ਨਿਰਸੰਸੇ
 ਮੇਰਿ ਹੁਪੈ ॥ ਰਿਆਪੁਰਖ ਰਿਆਨਾਰ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸਈ ॥ ੩
 ॥ ੧੬੨ ॥ ਮਰਨੇ ਕੇ ਭੈ ਕਹਿ ਜੀਵਨ ਕੀ ਅਸਾਪਰ ਕਰੇ ਭਜਨਾ
 ਰਕੇ ਮੈ ਏਤ ਭਜਨ ਕੀ ਆਰੈ ॥ ਰੈਨ ਚਿਨ ਬਿਨ ਬਿਨ ਏਤੀ ਓਕੀ ਪਛਾ

੩੨

ਬਿਨਕਾਉ ਤਰੀਨਦੀ ਮਾਧਾ ਚਾਹਿਏ ਮੈਸੇ ਨਾਹਿ ਸਰਬ ਚਾਹਿਏ
 ਅਚਾਹਿਏ ਇਸੁ ਭੈ ਮਾਤ ਮਾਨਸੇ ਇਸਰਬ ਪੁਰਨ ਵਰਤੀ ਮਾਧਾ ਨਾ
 ਉਸਰਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨ ਤੁਮਹੀ ਲੇਸਹੀ ਨਦਾਨਾ ਜਉ ਮਾਪੁ ਕੋ ਨਮਾਨਾ ਫਿ
 ਰਤਰ ਮਕਾਹੇ ਲੀ ਮਾਧੇ) ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਾਹੈ ਬਿਸਨ ਕੋ
 ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰਿ ਜਾਨਾ ਚਾਹਿ ਅਚਾਹਿ ਭੀ ਤੁਹੀ ਪੈ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ
 ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ਜਉ ਮੁਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਲ ਫਿਰਿ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਸੇ ਕਰੁੰਗਾ ਬਿ
 ਸਨ ਕੋ ਸਿਰ ਦੂਲ ਬਾਤ ਮਹਮ ਕੀ ਜਾਨ ਜਾਹਿ) ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਓ ਕੇ ਸੁਖ ਭੀ ਮਾਗੁ ਕੈ ਅਬ ਸਰਨ ਗਾਹੁ ਮਹੀ ਮਨ ਤੈਂ ਮੁਖ ਬਿ
 ਨ ਮਦਰਾਨਾ ਕਉ ਸਭ ਦਿਸੀ ਪੁਰਖ ਜਿ ਤੈ ਜਨ ਤੈ ਜਲ ਤਰੰਗ

3254

[illegible]

ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਾਹਾ ਰਾਜ ਜੀ ਜ ਉਹ ਉਭਰਾਤ ਕਰੇ ਉਮੈ ਤਮੁ
 ਲਾ ਲਾਤ ਤੋ ਭਗਤ ਕ ਉਨ ਕ ਦੇਉ ॥ ੨੪੮ ॥ ॥ ਭਗਤ ॥ ਭਿਸਨ
 ਕੋ ਭੀ ਜੋ ਭਗਤ ਭਈ ਕਰ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਜ ਉਤਮ ਬੀਚ ਨ ਪੋਗਾ ਮੁਇ
 ਸੀਕਾ ਭਗਤ ਹੀ ॥ ੨੪੯ ॥ ॥ ਭਗਤ ॥ ਭੀਨ ਪ੍ਰਕਾਹ ਕੀ ਭਗਤ ਭਈ ਕ
 ਹੂੰ ਉਤਮ ਮਧਮ ਨ ਕਿਸ ਦਿਸੁ ਨ ਉ ॥ ਨਿਕਿਸ ਦਿਜੋ ਪਾਹ ਨ ਪੁਜ ਕਰੈ ਮ
 ਉਮਾਈ ਪੁਜਾਨ ਲੋਗ ਬਨਾਉ ॥ ਮਧਮ ਭਗਤ ਭਗਵੰ ਨ ਤੇ ਭਿੰਨੀ
 ਦਮੈ ਹੋਇ ਭਜਨ ਕਰੰ ਉ ॥ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭਗਪੁਰ ਹਰਿ ਚੀ ਚੀਟੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਅਦਿਸ ਮਾਉ ॥ ੨੫੦ ॥ ॥ ਭਗਤ ॥ ਚਾਹਿਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਰੈ ਪਰ
 ਅਪਰ ਭਲ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ ਬਿਰਾਜ ਹੀ ਉਤਮ ਭਗਤਿ ਕਹਾਇ ॥

॥ ੧ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ੭ ॥ ॥ ੮ ॥ ॥ ੯ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ੭੪ ॥ ॥ ੭੫ ॥ ॥ ੭੬ ॥ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ੭੯ ॥ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ੯੫ ॥ ॥ ੯੬ ॥ ॥ ੯੭ ॥ ॥ ੯੮ ॥ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥

ਜਬ ਤੂੰ ਪੀਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ॥ ਬਿਸਨਾਨਾ ॥
 ਬਖਾਨੀਦੁਖ ਸੁਖ ਭਗਤ ਕਾ ਤੀਸਰੀ ਭਗਤ ਜਾਨੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੇਈ ॥
 ਰਤੀ ॥ ਤੁਪੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਮੇਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰੋਤਾ ਪੀਤੁ ਮੀਕ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੪੯ ॥ ॥ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕਹਿ ਚਿਨਿ ਭਗਤਿ ॥
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਹਿਉ ਨਾਹੀ ॥ ਦਾਸ ਬਿਨਾ ਨ ਭਗਤੈ ਜਾਹ ਕਹਾ ਬਿਸ
 ਦਹ ਸਾਰੀ ॥ ੨੫੦ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਮਗੁਣਿ ਚਿਮ੍ਹਰ ਜਾਨ ਕੇ ਭਗ
 ਤ ਅਬ ਕਰੈ ॥ ਐਸੇ ਕੇ ਭਗਵੰਤ ਅਭੇਦ ਭਗਤ ਹੈ ਦਾਸ ਬਿਨ
 ॥ ੨੫੧ ॥ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰਾਮ ਐਸੇ ਕੇ ਹੈ ਦਾਸ ਬਿਨ ਭਗ
 ਤ ਕਉ ਨ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤੇ ਅਭੇਦ ਭਗਤ ਹੈ ਐਸੇ ਮਾਨਸਿ

ਹਿਧੇਗੈ ਅਬਕਹਿ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਉਠੈ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਹਮਾਨੀ
 ਧਰੇਗੈ ਅਧਿਸਮੇ ਹੋਗਤ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਮੈ ਤਵ ਗਗਨ ਸਚੇ ਹੀਗੇਗੈ
 ॥ ੨੨੯ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਅਧਿਸਨ ਕੋਹਮ ਅਪੈ ਅਪਕੋ ਕਰਹਿ ਉਪ
 ਦੇਸਾ ਜਿਸੈ ਭਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਨਾਤ ਕੈ ਨੂਨ ਵਸੇਖਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ॥ ਏ
 ਹੁ ॥ ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਬਖਿਅੰਗ ਅੰਤਰ ਪਿਅੰਨ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਆਗ
 ਜਾਤ ਬਹੀ ਜਾਨ ਸਰਬੰਗ ਬਿਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ॥ ਏਹੁ ਏਹੀ ॥
 ਪਰਮਗਾਇਕੰਕਰ ਪ੍ਰਿਤ ਭਾਖੈ ਐਸੇ ਅਵਸਥਾ ਹੋਇ ਸੁਝਾਖੈ ਕੰਕਰ
 ਕੋ ਮਨਾਇ ਸਾਥਿ ਤਹੋਇ ਆਇ ਸਾਥਿ ਤਚਿਨ ਮਾਕੈ ਸੋਸੋਇ ਆਰਸਨਾਰ
 ਮਹਾਮਨਿਤ ਕਰੈ ਮਨਚੰਦ ਲਪਾਪਨ ਕੇ ਪਰੈ ਤੀਤੇ ਭਜਨ ਨਿਰਾ

ਰਬਜਾਨਾ ਕਰਮਪਰਮਕਵੁਸੁਖਮਾਨਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਦਿਖਾ ॥
 ਕਰਮਨਿਕਰਮਸਮਾਨਕਰਮਾਨਿਰਾਸਸਮਾਇਆਪਰਮਰਾਇ
 ਅਥਿਭਾਖੀਐਕਿਆਮੁਹਿੰਦੁਪਬਤਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਦਿਖਾ ॥ ਪਰ
 ਮਰਾਇਕਾਧੈਨਐਸੇਪ੍ਰਸਾਨਮੁਹਿਕੋਗਾਥਿਦਆਗਿਆਐ
 ਨਭਲਾਬੁਗਾਥਿਚਾਰੀਐ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਦਿਖਾ ॥ ਨਿਆਇਕੀਬ
 ਤਬਤਾਇਦਈਵੇਦਾਂਤਉਪਦੇਸਨਮੋਰਿਬਤਾਇਰਿਆਗਿਆ
 ਭੰਗਨਮੋਰਿਕੋਆਗਿਆਭੰਗਕਿਨੁਸੁਖਪਾਇਰਿਆਇਬਨ
 ਸਟਿਛਿਰੈਤਿਸੀਅਉਸਰਮਾਨਦੁਸਰਬ੍ਰਮਾਨੇਦਰਸਦਿਖਾ
 ਇਰਿਜਟਾਕਰਮੁਖਅਛੁਦਿਲੀਏਜਾਕੈਨ੨ਸੁਰਜਤੇਜਸਦਾ

੪੨

[illegible]

NamdhariLibrary@gmail.com

ਪਕੀਨਗੋਤਮਹਿਖਿਮਉਜਾਗਵਲਖਾ॥ ਆਵਤਭਏਪ੍ਰਬੀਨਗੋਤ ੨੨੦
 ਮਵਸਸਟਿਸੇਪ੍ਰਸਨਕਠਾ॥ ੨੨੧॥ ੨੨੨॥ ॥ ਕਹੋਬਸਸਟਿਸੇ
 ਹਿਰੁਪਬਤਾਵਉ॥ ਕਿਨਸੁਆਤਕੈਸੇਕਰਪਾਵਉ॥ ਬਸਸਟਿਕ
 ਪੇਨਾਸ੍ਰਤਾਜਾਨਾ॥ ਦੁਐਤਮਹਿਮਾਰਗਨਾਹਿਰਮਾਨਾ॥ ਕਿਆਕਹ
 ਕਿਸਅਗੇਕਹੀਐ॥ ਗੋਤਮਕਹੋਸ੍ਰਤਾਬਕਤਾਕੈਸੇਲਹੀਐ॥ ਆ
 ਪਤੇਆਪਐਸੇਜਾਨਾ॥ ਬਿਸਸਟਿਕਹੋਕੈਸੇਸੁਮਾਨਾ॥ ੨੨੪॥
 ॥ ਗੋਤਮਤੁੰਸਨਹਿਰਿਹੋਜਾਗਵਲਕਕਹੋਬੈਨਾਏਕ
 ਆਤਮਾਸਾਰਹੋਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਭਰਮੈਨਾ॥ ੨੨੫॥ ੨੨੬॥ ॥ ਜਮ
 ਕੈਕਰਕਹਿਦੀਨਅਬਤਕਸਤਨਹੀਜਾਨੀਆ॥ ਭਿਨਕਰਕਹੋਪ੍ਰਬੀਨ

ਜਾਗਵਲਖਕਰੇਭੈਯੋ॥ ੨੨॥ ॥ ਭਿਰਪਤਪ੍ਰਭਾਸਜੋ
 ਤੇਹੈਭਗਤਜੀਵਨਸਤਜਾਣਓਈਯੋ॥ ਫਿਸਪਦਾਰਥਦੀਸਤ
 ਹੈਅਸਤਸਭੀਨਹੀਸਤਕੋਈਯੋ॥ ਜਮਕੰਕਰਕੋਜਲਬੁਦਬੁਦਾ
 ਜਿਉਬੀਚਾਰਵੇਨਜਾਨੇਜਲਪ੍ਰਗਟਿਜੋਈਯੋ॥ ਯਹਫਿਸਜੇਸਤ
 ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਤਅਸਤਨਜਾਨਸੇਈਯੋ॥ ਜਾਗਵਲਖਕਰੇਭੈਯੋ॥
 ਗਿਆਨਨਹੀਅਵਿਦਿਆਮਹਿਬੰਧਵੇਨਹੋਈਯੋ॥ ੨੩॥ ॥ ਭਿਰਪਤ
 ਕੰਕਰਕੋਨਗਿਆਨਨਹੀਨਾਅਗਿਆਨੀਜੇਨਾ॥ ਪੁਰਾਨਸਰਬਪਰਮਾ
 ਤਮਾਤੁਮਹੀਨਿਸਚੇਮਾਨਾ॥ ੨੪॥ ॥ ਭਿਰਪਤ॥ ॥ ਜਾਗਵਲਖਕਰੇ
 ਮੈਕਉਨਕੰਕਰਕਾਅਚਰਜਯੋ॥ ਆਪਨਜਾਨੇਜਉਨਤੀਕਕੈਸੇ

ਆਖੀਐ॥੨੮॥॥੨੯॥॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕਹੈ ਜਉ ਨਾ ਜਿ
 ਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ਕੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਂ॥ ਕੰਕਰ ਤੁੰ ਸਨੀ ਸੁਨ
 ਰੇ॥ ਏਹੈ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇ ਬਿਆਸ ਆਵਤ ਭਈ॥ ਆਵਤ ਕਹੈ
 ਕਤ ਜੋ ਰਾਗ॥ ਭਗਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸਦਾ ਨਿਬਾਏ॥ ਜਾਗਵਲਕ
 ਕਹੈ ਮੁਕਤਿ ਜੋ ਗਤੇ ਹਈ॥ ਬਿਆਸ ਕਹੈ ਜੋ ਗਾਬਿਓ ਗਤੇ ਮੁਕਤੀ
 ਸੇਈ॥੨੯॥॥੩੦॥॥ ਜੋ ਗਾਬਿਓ ਗਤੇ ਮੁਕਤੀ॥ ਭਗਤ ਜੋ
 ਹਿਅ ਚਾਹੀ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਤਬ ਕਹੈ ਆਤਮਾ ਏਕ ਕੇ ਦੇਇ
 ਤਾਈ॥੩੦॥॥੩੧॥॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਸਮਾਇ ਵਿਆਸ ਕੋ
 ਨਾਹਿ ਦੂਸਰਾ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਸੁਨਾਇ ਏਕ ਪਰਤੀਤ ਨ ਮੈ ਕਹਾ॥

॥ ਏਕੋਤਤਓਏਕਜੈਸਾਪ੍ਰਕਾਸਪਿਗਪਤਿਨਾ
 ਸਿਭਾਇਓਐਯੋਗਕੈਕਉਜਪਕਰੈਕਉਕਰਮਕਰੈਕਉਪਰ
 ਮਲਾਹਿਓਐਕਨਜਾਨਸਕੋਇਸਤੈਬਾਸਸਦਤਿਸੈਤਬਉ
 ਤਰਕਹਿਓਐਸਹਬਕਰਮਕਰਤੈਕਰਿਤੈਕਰਿਕੈਸਤੈਜੋਗਿ
 ਬਿਓਗਸਮਾਇਹਿਓਐ॥੨੮॥ ॥ ॥ ਦੁਸਹਕਈਨਾ
 ਸਿਧਿਜੈਸੇਪਦੀਬਿਓਛਮਹਿ॥ ਬਿਓਛਮਿਸਟਕੋਮਿਸਟਕੋਮ
 ਮਲਮਲਸਹਾਇਜਾਹਿ॥੨੯॥ ॥ ॥ ਜਲਮਹਿਭੇਦਨਾ
 ਪਾਇਏਕਰਸਜਲਜਾਨੀਐ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਰੇਸੁਨਾਇਜੋਗਤਿਮਿ
 ਲੈਭਗਵੀਨਜੀ॥੩੦॥ ॥ ॥ ਬਸਸਟਿਕੇਪਰਮਾਨਐਸੇ

ਪਹਿਲ ਬਤ ਕਰੇਗੇ ਸੋ ਪਿਆਰ ਲਗਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਤੇ ਉਤਰ ਜਾਵੈ ਜਬ
 ਹੀਤ ਬਤਾਤ ਕਾ ਲਮਨੁ ਮਾਖੀਰ ਜਾਵੈ ॥ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਪਾਵੈ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤੀਕ ਸੇਵਨ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਾਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
 ਖਾਵਤ ਪੀਵਤ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜੋਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੮੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕਰਤ ਤਮ ਭਮੀਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪੈਗੀ ॥ ਆਨੀ ਜੋਗੀ ਜਾਨ ॥ ਜਾਗਵ ਲ
 ਕਤ ਬਕਾਤ ਪੈਜੀ ਵਤ ਕੈਲਾਸ ॥ ੩੮੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਰਮ ਸਰੀ
 ਰ ਕੇਨਾ ਸਸਰੀ ਹਿਦ੍ਰਿਸ ਟਿਕਿ ਵਿਆਵੈ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕੇ ਸਾਬ
 ਸਸਰੀ ਗਗਿ ਆਨੀ ਕਾਦ੍ਰਿਸ ਟਿਮਾੜੇ ॥ ੩੮੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਹੀ
 ਤਾ ਸਮੈ ਦੇਹਿ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਰਸੀ ਜਲੀ ਕਿ ਜਾਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ਵਲਰ ਸ

੩੩੨

ਰੀਕੇਦਿਸਟਿਜੋਆਵਹਿ। ਕਾਰਜਤਿਨਸੇਕਉਨਪਾਵਹਿ। ਤੇਸੇ
 ਗਿਆਨੀਜਾਨਸਹੀਰਾ। ਬਿਨਾਸਹੀਰਾਬਿਚਗੀਵਹਿ। ਪੀਰਾਜਾ
 ਗਵਲਕਬਸਸਟਿਕੇਤੀ। ਆਨਮਜੋਗਬਸਸਟਿਕਾਈ। ੩
 ੨੦) ॥ ੧ ॥ ਤੀਤੇਪਖਕਰਜੋਗਕਾਨਾਮਜੋਜੋਗਵਸਸਟਿ
 ॥ ਬਸਸਟਿਕਾਮੈਕਿਆਕਰਪੁਤ੍ਰਮਹਾਬ੍ਰਿਸਟਿ। ੧) ॥
 ੧) ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਰੋਤੀਤਿਤਮਮਾਨਸੁਤਨਾਮਨੈ। ਬ
 ਸਸਟਿਕੋਵਹਿਵਹਿ। ਦੁਠਮਸਤਨਿਸਚੇਕਰਾ। ੧) ॥
 ੧) ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਰੋਮੈਗਿਭਰਮਭਾਇਓਕਰੁਜੋਗਕੋਕੋਜੋ
 ਮੈਗਿਉਪਾਇਓ। ਬਸਸਟਿਕੋਸਤਮੈਸੇ। ਜਾਨਕਰਮਕਰੋਤੀ

ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ। ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਕਰਤਾ ਜਬ ਪੀਕਾ ਕੁਰਮੈ ਕੈਸੇ ਆਪੇ
 ਜੁਇਆਇਓ। ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੋ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੋ ਜੋਗ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਾਗਿ ਆਨੇ ਮਨ ਲਾਇਓ। ੨੪੩ ॥ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਪ
 ਰਮ ਪਰ ਕਹੈ ਜੋ ਸਤ ਸੁਈ ਸਤ ਮਾਨ। ਜੋਗ ਭੀ ਜਾਨੈ ਭਲਾ ਪੈ ਕਰ
 ਤੇ ਬਿਨੁ ਛੁਟ ਜਾਨਾ। ੨੪੪ ॥ ॥ ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕਹਾ ਕਿ
 ਆਸਤ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਸਤ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਝੋਕਾ ਹਤ ਮੈ
 ਕਹਾ ਸਭ ਮੈ ਈਹੋ। ੨੪੫ ॥ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਐਸੇ ਮ
 ਤ ਆਪੋ ਹਮੇ ਕਹਿਓ ਆਪ ਆਪ ਸਮਾਇਓ। ਪਰ ਅਪਰ ਨ ਮੁਝ
 ਬਿਖੈ ਪੈ। ਬਿਸ ਸਟਿ ਮਗੇ ਤੇ ਬਚਨ ਚਲਾਇਓ। ਸਭ ਤੇ ਨਿਕਸਿ

ਨਿਲਾਇਕ ਪੁੰਡਿਤ ਪਰਮ ਪਰਤਾਪਿਨ ਕਹਾਂ ਇਕਿ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਸਭ
 ਨਾਹਿ ਕਾਪੁਕੀ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਮੈਂ ਆਪ ਹੋਇਆ ਇਕਿ ॥੩੮॥
~~ਦੇਹ ॥~~ ਜਾਗਵਲ ਕਤ ਬਕਾਤੀ ਜੋਗ ਕੀਏ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰ
 ਅਪਰ ਤੇ ਪਾਠੈ ਲਖੈ ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤ ॥੩੯॥ ਸੋਹਗਾ ॥ ਮੈਂ
 ਕਹਿਓ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੁਮ ਕੀ ਸਭੀ ਕਹੋਗੇ ਲੋਗ ਜਾਗਵਲ
 ਕੋ ਜੋਗੀ ਭਇਕਿ ॥੪੦॥ ਕਹਿਓ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਬਿਸਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਨ
 ਹਿਕੀ ਆਥਾ ਕਹੁ ਬੁਗਵਨ ਜਉ ਜੋਗ ਕਰੇ ਤੁਮ ਇਸ ਪਦ ਤੇ ਕਉ
 ਉਚਾਪਦ ਲੀ ਆਥਾ ਬਿਸਨਿ ਕਹਿਓ ਪਾਟਾ ਵਾਧਾਨ ਮੋਹਿ ਮਾਹਿਸ
 ਦਾਂਜਿ ਉਕੋ ਤਿਉ ਥੀ ਆਥਾ ਮੈਂ ਸੇਬ ਚਨਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਸੁਦ ਜੋਗ ਨਿ

३३४

ਸਚਾ ਵਿਸਾਰਦੀਆਂ (॥ ੧ ॥) ॥ ਜੇਕਰ (॥ ੨ ॥) ॥ ਅੰਤ ਜਾਨਾ ਮਹਿ ਪੀਜੀ
ਗਸਤ ਜੋ ਹੋਇ। ਆਪੇ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤ। ਯਹਿ ਕਰਮ ਕੀ ਏਕਰ ਸੋਇ।
॥ ੩ ॥ ॥ ਜੇਕਰ (॥ ੪ ॥) ॥ ਜੇਗ ਬਿਓਗ ਕਉ ਤਿਆਗਿ ਜਾਗ ਵਲ ਕਤੁ
ਕਉ ਨਹੈ। ਜਾਗ ਵਲ ਕਰੇ। ਆਗ ਅੰਤ ਪੁਰਾਤਨ ਜੋਗੀਆਂ। ॥ ੫ ॥
॥ ੬ ॥ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪੁਰਾਤਨ ਜੋਗੀ ਜਾਨਾ। ਰੁਪ ਆਪੇ ਕਰੇ। ਪੁਰਾ
ਨਾ। ਅਚਰ ਜੋ ਪੁਰ ਕਉ ਭਰੇ। ਚਕ ਸਾਧੈ। ਇਨ ਕਰ ਕਬੁ ਸਰੁ
ਨਲਾਧੈ। ਤੁਮਹਿ ਕਿਹੈ ਸਰੁ ਪਰਮਾਰੇ। ਹਮਹਿ ਕਿਹੈ ਜੋਗ ਨਹੀ ਪ
ਰੇ। ਕਛ ਨਹਿ ਕਰੇ। ਕਹੈ ਸੋ ਕਹੈ। ਤਬ ਸਰੁ ਪਮਹਿ ਟਾਕੀ ਪਰੇ।
॥ ੭ ॥ ॥ ਜੇਕਰ (॥ ੮ ॥) ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕਤ ਬਕਾਤੈ। ਸੁਵਨ ਮਨ ਸੁਖਿ ਯਤ

॥ ਸੋਮੀ ਦੇ ਚੁਥਤਾ ਇਕੈ ਜੋ ਨਿਸਚੇ ਕਹੈ ਚਾਤਾ ॥ ੪੦੩ ॥ ॥ ਭੋਰਾ ॥
 ਸੁਵਲਯਾਹੈ ਸਾਰਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਤ ਕਹੈ ਮਨਨ ਐਸੇ
 ਪਾਰਸੁਲ ਕਰਤਿ ਸੈਵਿਚਾਰੀ ਐ ॥ ੪੦੪ ॥ ॥ ਭੋਰਾ ॥ ॥ ਨਿਧਿ
 ਆਸਾਨਿ ਜੇਯੋ ਜੋ ਵਿਚਾਰੁ ਤੇ ਜੇ ਸੋ ਸਮਾਇ ਪਰੀ ਨਿਸਚਾ ਕਹੀ ਐ
 ॥ ਜੁ ਬਨਿਸਚਾ ਪੂਰਪਰ ਪਕਭਾਇ ਚਿਸਛਾਤ ਭਈ ਤਬ ਨਾਰ
 ਹੀ ਐ ॥ ਤਬ ਆਪ ਤੈ ਆਪ ਸਹੁ ਪਭਾਇ ਚਿਸੋ ਸਦਾ ਸਨਾਤਨ ਨਹਿ
 ਮਰੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਇਕ ਕਸਟ ਪਿਤਾ ਜੇ ਦੀਏ ਕਬੂ ਨਿਸਚੇ ਆ
 ਪਤਨ ਚਿਟੀ ਐ ॥ ੪੦੫ ॥ ॥ ਭੋਰਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਨਿਸਚੇ ਜੋ ਚਿਤਾਇ ਚਿ
 ਟਲਵੀ ਕਹੈ ਏਹਾ ਜੀ ਪਰਕੀ ਪਰਵੇਖੀ ਆਤਮਾ ਦਿਸਾਇ ਪਰੇਹਾ ॥

॥ ਭੇਦ ਬੁਧ ਕੋ ਨਾਸ ਦਿਸੀ ਪੁਰਖਾਨ ਭਾਸੈ ॥ ਦਸੇ
 ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰਬ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ॥ ੪੦੬ ॥
 ਜਾਗਵ ਲਕ ਸਹੁ ਪਜੇ ਚਾਹੇ ॥ ਜੋਗ ਤਿਆਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਮਾਏ ॥
 ਜਾਗਵ ਲਕ ਤਬ ਮਾਗ ਭਾਖੀ ॥ ਕੈਸੇ ਦੇਖੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾਨਾ
 ਹੰਗ ਕੈ ਰੂਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕੈਸੇ ਦੇਖੇ ਕਛੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਏ ॥ ਮੈਨੇ ਕ
 ਹਾਸੁ ਭਾਤ ਮਜਾਨ ਉ ॥ ਰੂਪਾਨ ਸਰਬ ਸੁਵਰਾਜੀ ਮਾਨੇ ॥ ੪੦੭ ॥
 ॥ ੪੦੮ ॥ ॥ ਬਿਛ ਸਭੀ ਲਕ ਹੀ ਭਏ ਤੈਸੇ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰਾ ਅਤ
 ਮਹਾ ਮਪਸਾਹਿ ਓ ਮਾਤ ਮਹਾ ਮਨਿ ਭਗ ॥ ੪੦੯ ॥ ॥ ਜੋਗ ਭਾਜਾ ॥ ਜਾ
 ਗਵ ਲਕ ਤੂੰ ਸਾਨੀ ਮਦੇਖੇ ਕਾਹ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ॥ ਬਾਵਣੀ ਕੁਆ ਕੀ

੩੩੫

ਸਮੁੰਦਜੇਦੇਇਉਛਾਣਹੂੰ॥ ੫੫॥ ॥ ਗੋਤਾਸੁਨਾਏਜੈ
ਸੇਮੁਕਤਿਕੋਪਾਏਭਜਾਨੈ॥ ਚਤਾਏਹਸਨਾਨਹਾਇਨਾਹਿਭਾਖੀਐ॥
ਮੈਨੇਕਭਾਤਾਸਕੋਭਜਾਨਕਰੇਸਭੀਆਸਕੋਪਹਸੁਖਨਾਹਿਸੁਆਸ
ਕੋਭਜਾਨਅਭੇਦਦਿਸਦਿਹਾਖੀਐ॥ ਪੰਚਤਤਕੋਅਧਿਸਟਾਂਨਏ
ਕਨਾਹਾਇਨਜਾਨਐਸੇਭੀਨਮਾਨਵਹਿਅਦੁਤੀਕਰਲਾਖੀਐ॥ ਅ
ਧਸਟਾਂਨਕੋਕੋਹੋਇਜਾਕੋਪਾਸਾਹੀਨਕੋਇ॥ ਖੁਤਕੋਹੋਅੰਤਰਬਾ
ਹਸੋਇਹਮਕੋਹੋਸ੍ਵੰਤਗਤਆਖੀਐ॥ ੫੬॥ ॥ ਗੋ
ਤਾਕੋਮੁਹਿਇਛਿਆਵਿਰਕਤਿਹੋਵੇਸੀਨਿਆਸਤਿਆਗਾਮੈਨੇ
ਕਹਿਓਇਕਤਤਿਸਕੋਕੋਜਾਕੋਕਾਈਨਲਾਗਾ॥ ॥

ਕਰਹਿ ਸੀਨਿਆਸਤਿ ਆਗਾ ਵਿਰਕਤ ਹੋਵਨਾਇ ਵਿਆਕਰਹਿ।

ਵਿਰਕਤ ਹੋਹਿ ਅਭਾਗਿ ਏਕ ਗੁਣ ਏਕਤਿ ਆਗਕਰ। ੨੨ ॥

॥ ਵਿਰਕਤ ਹੋਵਨਾਯ ਜਿਨਾ ਲਿਖੇ ਸੀਨਿਆਸਕੇਤਿ ਆ
ਗਕੇ ਗੁਣ ਨ ਕੀਜੈ ਗੋਤ ਮਕੇ ਬਿਕਤ ਭੇਖ ਚਾਹੇ ਚੰਮੇ ਪਈ ਆ
ਦੇ ਭੇਖ ਪਤੀਜੈ ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਬੁਧਾਸਨ ਜੋਗੈ ਧਿਰਕਤ ਕੇਉ
ਕਬੁ ਭੇਖ ਨ ਲੀਜੈ ਅਹਿਕਾਰ ਕੇਤਿ ਆਗਾ ਧਿਰਕਤ ਹੋਵੈ ਜਾਗ
ਵਲਕ ਕੇਹੇ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਚਹੀਜੈ। ੨੩ ॥ ॥ ਵਿਰਕਤ ॥ ਜੋਗਾਧਿ
ਨਾਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਜਾਧਕ ਸਿਧ ਮੁਤਿ ਤਾਹਾ ਧਿਆਸਕੇ ਹੋ ਕੇਸੇ ਕੇ
ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਸੁਧਾਹ। ੨੪ ॥ ॥ ਵਿਰਕਤ ॥ ਕੇਹੇ ਪੁਰਖ ਕੁੰਭ ਕੇਹੇ

ਕਰੀਨਿਜਭਗਤਿਬਤਾਇਸਰੂਪਚੀਅਗੈਯੋਜੋਕਉਸੁਵਲਕਰੈ
 ਚੀਕੀਨਸੇਬੁਧੀਨਆਵਾਗਉਨਬੰਧਪੁਆਗੈਯੋਭਗਤਸਿਸਦਿ
 ਜਾਨਲਿਓਕਬੁਜੋਗਤੇਨਾਹਿਨਿਰਕੰਧਪੁਆਗੈਯੋਜੋਗਤੇਭਰਮਾ
 ਨਸਹੈਦੈਪਰਿਭਗਤਤੇਏਕਗੋਬਿੰਦੁਪੁਆਗੈ॥ ੪੨੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਜਾਗਵਲਕਤਬਕਹਤੈਜੋਗਾਬਿਨਾਕਿਆਪਾਇਅੰਤਰਿਬਿ
 ਥੈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹਿਖੁਲੈਕੈਸੇਸੁੰਨਸਮਾਇ॥ ੪੨੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਹਤੈ
 ਬਿਆਸਦ੍ਰਿਸਟਿਖੁਲੈਜਉਭਗਤਕਰਾਜੋਕਰੈਜੋਗਕੀਆਸਅੰਤ
 ਰਤਾਹਿਅਥੀਨਹੈਇ॥ ੪੨੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਬਤੇਜੋਗਕਰੈਅਲਾ
 ਇ॥ ਸਰਬਅੰਗਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਚਲਾਇਅਜਾਮਾਥਿਨਅਵਰ

ਨਗਮੈ ਭਗਤ ਕਰੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਗਾਪੀ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਮਉ ਜਾ ਮਨੈ ॥ ਬੀਤੀ ਪੈਦੀ ਜੋ ਉਬਖਾਨੈ
 ॥ ਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਨ ਜਾਨ ਪਰ ਮਨੈ ॥ ੪੩੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਿਬ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਹਿ ਕਹਤੈ ਜਾਨੈ ॥ ਦਿਬ ਭਗਵੰਨਾ ਜਾਗਵਲਕ ਕਹੁ ਕੈ
 ਸੇਖੁ ਲੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜੋਗ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ੪੩੪ ॥ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿ
 ਨਾ ਜੋ ਦੇਖ ਲਾਏ ਸੇ ਮਲੀਨ ਤਾਏ ॥ ਮਾਵਸਨ ਮਾਏ ॥ ਹੋਇ ਇਕ ਵਰ
 ਜਾਨ ਕਰੇ ਭਗਤ ਸੰਜੁਗ ॥ ਤਸੇ ਦੁਐ ਤਮਿ ਟਾਵੈ ॥ ਨਾਗਾਇਲ ਰੂਪ
 ਲਖੇ ਅਪਨੇ ਤੀ ਤੇ ਭਗਤ ਸਰੇ ਸਟਿਹੁ ਪਲਖਾਵੈ ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਤਉ
 ਤੁਸੀ ਪਤਭਏ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਕੋ ਵਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪੩੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਥਿਆਸ ਆਗੇ ਕਉ ਰਿਆ ਕਰੈ ਥਿਆਸ ਬੇਦ ਕਰੁ ਪਾ ਜਾਗਵਲ
 ਕਜੇ ਗਕ ਲੀਏ ਕੈ ਸੇ ਲਖੇ ਸਹੁ ਪਾ ॥ ੪੩੬ ॥ ॥ ਭਿਰਣਾ ॥ ਥਿਆਸ
 ਯਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਸੁਭੀ ਭਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਭੈ ਇਕ ਲਕਟਾਰ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ॥ ੪੩੭ ॥ ॥ ਜਾ ਬਿਭਾ ॥ ਏਕ ਹੀ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਜਾਨ ਇਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਮਾਨ ਯਹੀ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਜੋ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਕਰ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਤਾਹਿ ਕੋ ਤਿਆਗਨ ਮੁਢ ਕਰ ਮਲਾਗ ਦੁਐ
 ਤਨੀ ਦੁਪੁ ਤੇ ਜਾਗ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਭੋਗ ਕੈ ਅਘਾਨੀ ਐ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਭੋਗ
 ਕਰ ਮੁਠ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹਿ ਵਿਸਰ ਜੈ ਸੇ ਚਕੋਰ ਮਗਨਿ ਪਾਤਚੰਦ ਪ੍ਰੀਤ
 ਨਹਿ ਜਲਾਨੀ ਐ ॥ ਤੀਤੇ ਭਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ ਜਾਂਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪ

੩੩੮

ਰੋਜਾਗਵਲਕਕੋਰਿਪੰਟੀਮਹਿਨਪੈਠੇਸੁਖਕਰਮਾਨੀਐ॥੩॥
 ੨੮॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਤੀਤੇਤੁਹੀਆਸੇਸਾਟਿਪੈਬਿਆਸਕੋਰਿਯਿਉਨ
 ਹਿ॥ਤੁਮਤੁਹੀਆਕੋਕਪਤਹੋਮਜਾਗਤਤੁਹੀਆਸਮਾਧ॥੪॥
 ੨੯॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੋਰੇਤੋਗੋਬੰਦਤਾਬਿਨਮਵਰਨਜਾਨਹੋ॥ਤੀਤੇ
 ਹੋਸੁਛੰਦਜਾਗਤਤੁਹੀਆਗੋਬੰਦਜੀ॥੪੩੦॥॥ਸੁਯਾ॥
 ਜਾਸੇਗੋਬੰਦਸੋਪ੍ਰੀਤਬਨੀਪੈਅਉਹਸੇਕਾਮਾਨਾਖਤਕੋਈ॥ਅ
 ਪਗੋਬੰਦੀਹੁਪਜਾਨਮੈੜੇਪ੍ਰਸਾਦਕੋਪ੍ਰਸਾਦਕੋਰੋਸੋਈ॥ਮੈ
 ਕਉਨਹੋਨੇੜਕੀਨਕੋਰੋਅਥਵਾਸੀਸਪਾਵਤਚਾਹਾਰਸਮੋਈ॥
 ਮਨਬੁਪਚਿਤਅਹਿਕਾਰਕੋਰੋਸੋਪ੍ਰਸਾਦਕੋਰੋਸਭਤੁਝਤੇਹੋਈ॥

ਕਹੋ ਜਲਜਾਨਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਬਹੁ ਹਿਯਹਿ ਕੀਓ ਥੀਚਾਰਿ
 ਹਿਕਾਰਕੋ ਤਉ ਪ੍ਰੇਸਨਕਿਆ ॥ ਤਉ ਠਿਰਿਕੋ ਸੁਪਾਰਯਹਿ ਪ੍ਰੇਸਨਿ
 ਪਰੇਪਾਰ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਅਗੇਕੋਗੇ ਅਹਿਕਾਰਤੁ ਮਾਰੇ ॥
 ਤੁਮਹੀਇਨ ਤੇਉ ਤਰੇਪਾਰੇ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਪੁਛਨ ਜੋਗਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਪੇਪ
 ਰਪਰੇਕਗਿਅਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੀਕਨੇ ਰਨਕਾਈ ॥ ਨਵਕਾਚਹੀਮੈ
 ਪਾਰਲੰਘਾਈ ॥ ਨਉਕਾਈਨਕਾਪੁਪਹਿਜਾਵੇ ॥ ਪੜਨਾਦੇਵੈਕੈਸੇ
 ਪਾਵੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਪਰਅਪਰਕਾਰਿਅਗਿਹੀਦੇਵੈਸਭੀ
 ਬਤਾਇਓਤੈਅਪੇਚਾਹੀ ॥ ਐਪਰਅਪਰਕੇਅਗਨਜਲਾਇ ॥
 ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਦੇਖਾਯਹੀਅਹਿਕਾਰਯਹੀਸਮੁੰਦ੍ਰਟੇਕਹੈ ॥ ਕੈਸੇਉਤ

ਰਾਹਦੇਥੇਰੀਪਰਲਤਪਥਾ॥ ੧॥ ਏਕਸਮੁੰਦਾ
 ਉਕਾਏਕਚੀਮੈਨਉਕਾਯਾਮੈਨਾਹਿਕਪੁਰਾਮੈਨਾਹਿਰਹਿਓਪਰ
 ਕਾਹਾਹੀਮੈਸੇਬਿਚਾਰਮਾਮਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਜਉਮੈਰੀਨਹੀਜਲਨਉ
 ਕਾਕਹੈਅਚਰਜਮਾਨਭਇਓਮਗਨਹੋਇਬਹੁਰੂ॥ ਪ੍ਰਸਰਕਹੇਸੁ
 ਨਹੈਮੈਰੇਕਬੁਰੂਇਅਚਾਹਿਗੋਬਿੰਦੁਜਨਲਹੁ॥ ੪੪੦॥
 ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਜਨਨਹਿਕਰਸਕੇਰੂ॥ ਨਕਰਨਕੀਚਾਹਿ॥ ਕਪਨਕ
 ਰੇਕਛੁਤਿਆਹੀਮੈਗੋਬਿੰਦੁਲੈਰਾਹੀ॥ ੪੪੧॥ ॥ ਜੋਕਠਾ॥ ॥
 ਜਉਅਛਰਕਰਉਪਦੇਸਗੋਬਿੰਦੁਜਨਨਹਿਸੁਨਤਹੈ॥ ਜਗ
 ਤਕੀਅਪਰਵੇਸਪੀਨਧਾਮਸੇਮਗਨਸੁਨ॥ ੪੪੨॥ ॥ ਭੀਪਦੀ॥ ॥ ਤੀਤੇ

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਹਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹਿ ਕਉ ਨ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉਚਹਾ ॥ ਮੈ ਕਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਪਿਓ ਅਧੇ ਕੁਪੀ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਜਾ
 ਨਾ ॥ ਬਿਖਿਰਿ ਬੰਧ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੈ ਕਹੈ ਤੁਮ ਭਲਾ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਿਖਿਰਿ ਬਿਖੈ ਸਮਾਈ ॥ ੬੬੩ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਿ
 ਕਹੈ ਅਭਗਾਏ ਕਾਲ ਭੈ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਰਿਖ ਅਰੁ ਦੇਵ ਰਿਖ ਕਾਲ ਭੈ
 ਮਾਰਿ ਪਚਾਹਿ ॥ ੬੬੪ ॥ ॥ ਮੈ ਕਹੈ ਭੈ ਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਪਤ ਕ
 ਲਮਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਰਹਿ ਓ ਸਮਾਹਿ ਕਾਲ ਬਿਅਲ ਸਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ॥
 ੬੬੫ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਖ ਕਹੈ ਤੁਮ ਮੈ ਕਹੈ ਕਛੁ ਨਾਮ
 ਧਰੇਗੇ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਅਨਹਿ ਦਾ ਅਰਪਨ ਕਾਰਿ ਕਰੇਗੇ ॥

ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹਿ ਕਾਹ ਅੰਕਾਰ ਬੰਧ ਕੈ ਸੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗੇ ਨਾ
 ਮੁਖ ਪੇਤੰਗ ਤਕੇ ਮੁਖ ਤੈ ਕਰ ਮਸਾਈ ਜਪੈ ਤਉ ਪਾਰ ਤਰੇਗੇ ॥੪੬॥
 ॥੪੭॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੈ ਬਨਾਗਿ ਰਿਸਖ ਪਰਾਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਿਓ
 ਮੈ ਕਉ ਨਹਿ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ਕਹਿ ਪਰਾ
 ਸਰ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ ਅਗੇ ਸਬ ਦਨ ਹੋਤੈ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪਸੀ ਬਿਸੀਆ
 ਹਦੇਖ ਮੁਦ ਸਤਾ ਮਿਰਤ ਕੇ ॥੫੦॥ ॥੫੧॥ ॥੫੨॥ ਲਕਗੀ ਸਿ
 ਆਇ ਚਿਖਾ ਪੈ ਬਨਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੀਚ ਪਾਏ ਮਹਿ ਸੁਪਨ ਕਾਈ ॥ ਤੁਮ
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਬੰਧ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਤ ਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਵੇਖੀ ਪਿਧ ਕਉ ਮੁਖ ਬਾਨੀ ॥੫੩॥
 ॥੫੪॥ ॥੫੫॥ ॥੫੬॥ ॥੫੭॥ ॥੫੮॥ ॥੫੯॥ ॥੬੦॥

NamdhariLibrary@gmail.com

[illegible]

[illegible]

ਸੁਨਹੋ ਬਚਨ ਸੁਪੁਤ ਉਪਾਵ ਯਹੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਭੁਭੁਕਾ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਕਛ ਅਵਰਨ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਜਾਨ ਸੰਸਾਰ ਨ ਪਯੋ ॥ ਸੰ
 ਸਾਰ ਨਹੀ ਨਾਮੁ ਪਕਹੈ ਹੋ ਜਾ ਪਰ ਜਾ ਜੋ ਤਸਮੁ ਯੋ ॥ ਆਪ ਜੋ ਮ
 ਨ ਮਨ ਉਤ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਸਹੀਰ ਆਪੇ ਮਨ ਲਯੋ ॥ ਉਪਰਿ ਤੁਚਾਨੀ
 ਚੈ ਜਾ ਕੈ ਮਾਸੈ ਹੋਤ ਪਿਤ ਮਲੁ ਮੁਤ ਵਧਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਭੋਭੁਕਾ ॥
 ਐਸੇ ਦੇਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਮਾਂ ਨਿਓ ਆਪਾ ਨਾਸ ਸਹੀਰ ਜਾ ਬਹੋਤ
 ਹੋ ਨਾ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨ ਬਾਪਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਭੋਭੁਕਾ ॥ ॥ ਕਾਛੇ ਕੇ ਹੋ ਸਿਤਾ ਬਭੋਜ
 ਨ ਜਲ ਪਾਛੇ ਪੀਵੈ ॥ ਤਾਂਗੇ ਬਾਝਰ ਬਾਝੁ ਅਬ ਤੇ ਭਇਓ ਪਰੇਤ ਯਹਿ
 ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ॥ ਇਸ ਤੀ ਦੇਖ ਭੈ ਭੀਤ ਭਈ ਹੈ ਸਦਾ ਜੋ ਸੰਗਰੇ

ਲਗਕੈ ॥ ਨਾਹਿ ਤੁਪੀ ਨ ਤੇਗਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਹੀ ਤਰੈ ਆਪੇ ਮਗਕੈ ॥ ਮੈ
 ਤੇ ਜਾਹਿ ਸਹ ਬੀਜਾਨੈ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਨੈ ਸਭ ਪੀਜਗਕੈ ॥ ਤੀ ਤੇਜੀਵ
 ਤਪਤੀ ॥ ਸਿਤਾ ਬਤੋੜ ਕਉ ਮਿਤਨੀ ਜਾਨੈ ਠਗਕੈ ॥ ੧੮ ॥ ਏਹੁ
 ॥ ॥ ਚਿਖਕੈ ਉਪਰਚਾਹਿ ਕੈ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ॥ ਜੀਵਤ ਕਰ
 ਤਸੇਨ ॥ ਕੋ ਅਬ ਜਲ ਬਚੇ ਕਿਵੇਨਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥
 ਪੁਤ ਜੋ ਪਾਛੇ ਹੋਇ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰ ਕੇ ਕਹੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਸਮਝੇ ਜੋਇ
 ਕਾਰ ਸਹੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਇਤ
 ਹਾਸ ਸੁਨਾਵਉ ॥ ਕੈ ਸੇ ਅਬ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਪਹਿਜਾਵਉ ॥ ਪ੍ਰਾਸਹ ਬ੍ਰਾਹਮਪੁ
 ਹੀ ਕੋ ਗਏ ॥ ਏਛੁ ਪਹਜਾਪਤ ਦੇਖਤ ਭਏ ॥ ਦੇਖਹੇ ਸੇ ਅਉ ਪੁਛਨਾ

ਗੋ। ਕਉਨ ਪ੍ਰਜਨ ਤੁਮ ਆਏ ਸਭਾਗੋ। ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਸਹੁ ਪਕਿ ਵਪੋਉ।
 ਜੋਗੀ ਬੈਠੇ ਜੋਗ ਬਝਾਉ। ੨੫॥ ੧॥ ॥ ਆਉ ਪ੍ਰਸਰ ਜੋਗ ਕ
 ਰ ਸਹੁ ਪਾਵਨ ਕੀ ਚਾਰਿ। ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਕਰ ਤਹੁ ਪਹੁ ਕਰ ਤੇਜਾਨਾ
 ਸਿ। ॥ ੨੫॥ ੨॥ ॥ ਪਹੁ ਲੇਜਾਨਾ ਤਾਰਿ ਪਾਛੇ ਕਰਨੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗੀ
 ਬੈਠੇ ਨਾਰਿ ਤੀਤੇ ਅਗੇ ਸਿਧਾਰਿ। ॥ ੨੫॥ ੩॥ ॥ ਅਗੇ ਸਨਕਾਦ
 ਕ ਬੈਠੇ ਦੇਖ ਕਹਾ ਅਉ ਪਰਾਸਰ ਸਹੁ ਪਭਲੇ ਦੇ। ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਪਕੇ
 ਲਨ ਆਏ ਸਹੁ ਪਆਪਨੇ ਅਉ ਰਪੁ ਛੇ ਦੇ। ਕਹੇ ਸਹੁ ਪਜਓ ਏ ਕਹੀ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਉ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਦ੍ਰਸਨ ਕੇ ਦੇ। ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਜੋ ਆਪੀ ਹੋਤੀ
 ਆਪਕੇ ਆਪ ਕਿਉਨਾ ਹਿਭਲੇ ਦੇ। ੨੬॥ ੧॥ ॥ ਰਾਖ ਪਾਂਦੁ ਤੁਮ ਆ

ਪਰੀਆਧਮਰੇਣੇਹਿਨਾਕਕਨਰਸਨਮੇਹੀਜਾਨਕੀਕਰਨੇਭਾ॥

॥मैत्रिकादिउतादिद्वयसमानसत्त्वमयौगद्वयसमा

ਨਜੋ ਨਾਹਿ ਪਰੇਸ ਭੀ ਤੇ ਸਤ ਸੋ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕੀਯੋ

ਦਿਸੰਦੀਅਦਿਸਜਾਨਾਵਿਅਕਤਕਰੇਦਿਸੰਯਾਸਿਸਰੁਪਮਾਨ

॥ ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਮੈਸੇ ਜਾਹੁ ਕਿਉ ਨ ਜੁਵੈ ॥ ਚਾਹੁ ਨਾ ਪਰਮ ਕੈ ਸੇਚਿ ਤਪੀ ॥

ਸਮਝੈ॥ ੨੬ ॥ ਤਮਕੇਕਹੇਅਚਿਤਹੈਚਾਹਨਾਕੈਸੋਹਇ॥

ਸਿਰਿ ਜਨ ਤੇ ਉਤਪਤ ਜੋਇ ਸਿਰਿ ਜਨ ਜਨੇ ਸੋਇ ॥੪॥ ॥੧੦੬॥

ਮੈਂ ਤੇ ਜਾਨ ਸੋਇ ਤਮਭੀ ਆਪ ਪਛਾਨ ਲੈ ਾ ਛਿਅਗੇ ਕੈ ਮੈਂ ਜੋਇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਨਸੇ ਅਰੁ ਸੰਮਾਨ ਪਰੇ ਪਗ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਐਸੇ ਚਿੰਤ ਕਰੀ ਮੁਹ ਕਉ
 ਨ ਬੁਝਾ ਜੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਉਚਾਰਭਏ ਹੈ ਸੋਹਿ ਸਬਦ ਮੁਖ
 ਵਾਕ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬਾਹੁ ਹਿਮੋਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਹੇ ਸੋ ਕਉਨ ਅਹੰਕਾਰਿ ਓ ਮੁਖ
 ਵਾਕ ਲਖਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ॥ ਤਬ ਹਮ ਮਨ ਹਿ ਵਿਚਾਰਿ ਓ ਜਬ
 ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਕਉਨਾ ਸੋਇ ਸਬਦ ਕਰਤੇ ਭਏ ਸੋਇ ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਜਉਨਾ
 ੩੧ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ॥ ਜਬ ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਸੋਇ ਅਹੰ ਬਤਾਇ ਓ ਅਥਕਿਆ
 ਪੁਛਾ ਉਡੀ ਕਵੰਨਾ ਮਹਾਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਗੈ ਪਿਆਨਤੈ ॥ ੩੨ ॥
 ॥ ਚੌਥਾ ॥ ॥ ਕਿਗਤੇ ਪੁਛਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੈ ॥ ਦਸਵੇਦੁ ਮਾਹੰ ਪਹਚਿ
 ਆਤਮਾਹੈ ॥ ਅਉਗਨੇ ਕਹਾ ਐਸੇ ਮਤ ਕਰੀ ਐ ॥ ਆਪਹੀ ਆਪਕਾਂਸੇ

ਪਰਚਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸਾ ਅਉ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਮੈ ਆਪ ਪਰਸਰ
 ਕਿਆ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਸਰ ਪੁਛੈ ਮੈ ਕਉਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਤਰੇ ਕਰਮ ਉਨ
 ੩੩ ॥ ॥ ਏਕਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਿਰਛ ਬੀਜ ਤੇ ਬੀਜ ਭਿੰਨ ਬਿਛਨ
 ਨਿ ॥ ਬੀਜ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮੈ ਭਇਓ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟ ਮੁਇਆ ਨਿ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ਏਕਾ ॥ ॥ ਕਹੁ ਪਰਸਰ ਮੈ ਕਉਨ ਪਰਸਰ ਕਹੇ ਜਉ ਤੁਪੀਐ ਕਿ
 ਉਨ ਪੀਕਾਤਾ ਜਉ ਨਿਸੰਕ ਕਹੈ ਜੋ ਹਮੀ ਹਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਏਕਾ ॥ ॥
 ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੋ ਹਮ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੋ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤਭ ਏਹੈ ॥
 ਬਸ ਸਟਿ ਆਏ ਤਤ ਕਾ ਲਤਾ ਸਭ ਨੋ ਕਰਮਾ ਦਰਚਰਨ ਪਏਹੈ ॥
 ਕਹਿਓ ਸੁਤ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਕਹਿਓ ਪਿਤਾ ਬੀਰ ਜੇਤੋ ਹਮ ਨਾਹਿ ਜਮੈਹੈ ॥

੩੬

ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਥ ਸਮਤਾ ਕਰੈ ਦੇਖੈ ਲਗੁ ਦਰਿ ਆਈ ਤੈ ਭੁਲ ਗਈ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕ ਹੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰੋ ਕਇ ਜੋਗ ਉਪਦੇਸਾ ॥
 ਰਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਨਹਿ ਲੋਭੈ ਉਪਦੇਸਨ ਲਾਗੇ ਲੇਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ਯੋਗ ਨਾਮ ॥
 ਪ੍ਰਜਨ ਜਾਨੈ ਨਹਿ ਯਾਹੀ ਜਾਨੈ ਅਭਾਗੈ ॥ ਮੁਖ ਜਾਨੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਚ
 ਨਾਮੇ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾਮ ॥ ॥ ਤੁਮ ਸਭੀ ਇਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਕਿ
 ਸੇ ਸੁਧਾ ਆਹ ਗਪਾਵ ਪਰੈ ॥ ਸਭਨੋ ਕਹਿਓ ਪਿਤਾ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਨ ਬਿਖਾਧੀ ਸਭੀ ਭਰੈ ॥ ਬ੍ਰਿਗ ਕਹਾ ਬਸ ਸਟਿਕੁ ਨਾਇ ਅਭਾਗ ਤੁਮੀ
 ਯਹਿ ਭਾਗ ਭਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਸਹੁ ਪਕ ਜਾਨਤੈ ਤੁਮ ਯੇਹੀ ਕਹੋ ਜੋਗ
 ਕਰੈ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕ ਹੋ ਕੈਸੇ ਮੈਨ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬਿ

ਸੰਗਤ ਪਾਇ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿ ਰਿਹਾ ਹਿ ਮੁਆ ਥਾ ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਮਤਾ ਪਕਾਇ ॥
 ੪੦ ॥ ॥ ਭੋਗਨਾ ॥ ਬਸ ਸਟ ਮੁਆ ਹਮ ਜਾਨ ਬ੍ਰਿਗ ਕਹੇ ਹਮ ਜੀਵੇ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਹ ਤਸਮਾਨ ਅਉਰ ਨ ਕੋ ਜੋ ਮਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ॥
 ਸਭੀ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਾਨੋ ਜੋਗ ਬਿਓਗ ਸਰੀਰ ਕਰਮਾਨੋ ॥ ਸਰੀਰ ਨ
 ਸਕਰਮ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਸਰੀਰ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਮੁਖ ਹਮ
 ਰੇ ਵਲ ਕੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਬਸ ਸ
 ਟਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਰਾਸਰ ਜੋਗ ਉਪਦੇਸ ਬਤਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਬ
 ਸ ਸਟ ਕਹੇ ਮੈ ਕਿ ਅਕਰਮਾਨ ਤਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਬੇਠੇ
 ਮਾਹੀ ਕਰੋ ਮਕੁਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਤਾਇ ਤੁਮ ਭੀ

੩੪੭

ਕੋਹ ਯਹਿ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਬਸ ਸਟ ਯਹਿ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ਬਾਸ ਨਾਤਿ ਆਗੈ ਜੋ
 ਗਕਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਯਹਿ ਜੋ ਗਬਤਾ ਵਤ ਹਮੇ
 ਪੁਛੈ ਹਮਕ ਉਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬਿਨਾ ਪੁਛੈ ਨੇ ਆਪੁ ਕੋ ਕਛੁ ਜੋ ਗਬਿ ਚਿੰਗ
 ਨ ਮੇਰਿ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਸਰੂਪ ਜੋ ਮੁਲ ਲਖੈ ਨਹੀ ਆਪ ਕੋ ਜੋ ਗਸਰੀਰ ਕੀ ਕਾਰ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਰੀਰ ਪਰ ਜਨਨਾਹਿਰ ਬੋਤਾ ਕੇ ਕਾਰ ਜਸੇ ਕਿਆ ਮੇਰਿ ਰਕਮ
 ਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕਹੈ ਪਰਾਸਰਾ ਸਰੂਪ ਜੋ ਗਤੇ ਪਾ
 ਇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਿ ਚਿਯਹਿ ਟੁਠ ਕਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਇ ਤੇ ਮਨਿ ਚਿਨ ਜਾਇ ॥ ੪੬ ॥
 ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਮੈ ਕਹਤਾ ਹਮੈ ਅਉਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ ਸੇ ਮਨੋ ॥ ਬਸ ਸਟ ਕਹੈ
 ਜਉ ਤੇ ਛਿਰੀ ਹਕਿਉ ਆਇ ਚਿ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਆਇਣੀ ਹਾਪੁ

ਛੈਮੈਕਉਨਏਜੀਮੈਮੈਸੇਪੁਛੋਯਹਿਕਹਿਬਖੋਨੇ॥ ਸਭਕਪਟੀਕਛਕਪ
 ਟਕੋਕਉਤੁਬੁਝਮਾਮਕੈਸੇਕੇਜਾਨੇ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਕਾਯਹੀਤੁਪੀਅਹੀਯੋ
 ਕਹਿਉਤਮਕਉਨਸਿਏਨੇ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਕੋਤਬਜਾਨਲੋਵਈਹਗਕਰੈ
 ਮੇਰਉਠਨੈ॥੪੮॥ ॥੪੯॥ ॥ ਸਰਬਜਗਤਸੁਪਨਾਜਿਵੈਮਿਥਿਆ
 ਯਹਿਸੰਸਾਰ॥ ਸਿਗਤਿਸਨਾਜਿਮਜਾਨੈਥੈਅਤਮਕਹਾਬਿਚਾਰਿ॥੫੦॥
 ॥੫੧॥ ॥ ਬਾਕੀਜਾਨੈਅਪਅਉਰਉਪਾਵਕਾਹੇਕਰੇ॥ ਮੁਹ
 ਖਮੁਓਬਾਪਬੇਟਾਪਾਛੇਕਿਵਹੇ॥੫੨॥ ॥੫੩॥ ॥ ਅਗਿਆਨੀ
 ਸਤਸੰਸਾਰਪਛਾਨੈ॥ ਲਪਟਗੇਅਪਾਪਰਜਾਨੈ॥ ਪਰਸਰਜਾਨੈ
 ਸਤਸੰਕਰੀਐ॥ ਸਰੀਰਅਸਤਮਨਤੋਪਗਰੀਐ॥ ਮੈਨੇਪੁਛਾਬ੍ਰਾਮਾਕ

੩੪੮

ਹੀਐਸਰਬਅਤੀਤਬਾਪੁਮਹਿਰਾਹੀਐਅਤੀਤਭਏਤਿਨਕਾਹਿ
 ਤਿਆਗੈਗ੍ਰਾਸਤਿਤਿਆਗਿਸੋਤਿਆਗੈਆਗੈ॥੫੧॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ਇਸਤ੍ਰੀਮੁਈਰਹਤਾਗਹਿਓਰਹਤਾਮਰੈਸੁਰਾਇਐਸੇਅਤੀਤਤ
 ਸਹਥੈਯਾਹਿਕੈਸੇਵਸੇਖਕਾਇ॥੫੨॥ਸੋਰਠਾ॥ਬ੍ਰਾਮਾਕਹੈ
 ਸਮਝਾਇਕਠਨਥਾਤੈਸਮਝਨੀਐਸੇਸਭੀਬਤਾਇਗ੍ਰਾਸਤ
 ਛੋਡਿਅਤੀਤਹੋਇ॥੫੩॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ਤੁਮਐਸੇਅਤੀਤਨਿਸੰ
 ਕਹੋਵਉਸਹੀਰਨਹੀਅਤੀਤਕਾਵੋਦੇਹਿਅਭਿਮਾਂਨਕੋਤਿਆਗ
 ਪ੍ਰਿਥੈਪਰਾਸਹਮਾਂਨਭੂਠਠਹਿਰਾਵੋਪ੍ਰਾਸਹਭੂਠਜਾਨੇਜਬਹੀਤਬ
 ਛੋਡਪਰਾਸਹਕਪੁੰਨਪਾਵੋਪਾਪਪੁੰਨਮਹਿਬੰਧਤਬੀਤਕਹੈਜਉਸ

ਗੀਰਆਪਆਪਕਾਵੇ॥੫੪॥ ॥੨੬੬॥ ॥ਸਰੀਰਬਿਨਾਪੁਨਪਾਧਕੋ
 ਪਾਛੇਕੋਸੋਕਉਨਾਮੈਨੇਕਹਿਓਮੈਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਾਪਾਛੇਜਉਨਾ॥੫੫॥
 ॥੨੬੭॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਸਹਾਇਕਾਹੇਜੀਵਕਾਵੇਹੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਿ
 ਹੈਸਾਇਮੈਹੀਜੀਵਬ੍ਰਹਮਜੋ॥੫੬॥ ॥੨੬੮॥ ॥ਮੈਨੇਕਹਾਯੋਜੋ
 ਸਹਬਤੁਪ੍ਰੀਤੈਕਰਮਕੋਹੋਸੋਕਾਹਿਪਰੋਜਨਾਆਇਮਿਮਾਸਾਕਾਨਸ
 ਗੀਪੈਕਰਮਕੋਹੋਜੋਪਾਵੈਗਾਸੋਜਨਾਕਰਮਪਰਧਾਨਮੀਮਾਸਾਕੋਹਿਮਿ
 ਸਕਾਰਕਹੀਬ੍ਰਹਮਾਕੋਕਰਮਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਚਨਕੋਹੋਮੈਆਇਕੈਸਤੁ
 ਕੋਹੋਕੈਅਸਤੁਕੋਹੋਗਨਾ॥੫੭॥ ॥੨੬੯॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਹੋਯਹਿਸਤੈ
 ਪਰਾਸਹਕੋਸਮਾਸਾ॥ਜਉਤੁਮਏਕਬ੍ਰਹਮਾਹੋਫਿਰਕਰਮਕੈਸੋਕਹਿ

੨੬੬

ਪਾਠ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਭਗਵੰਤ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਬਖਿਅੰਤ ਮੈਂ ਕਰਮ ਭੀ ਮੈ
 ਦੇਹ ॥ ਬਸੇਖ ਕਪਾਤੇ ਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੋਢੁ ਭੂ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ਭਗਵੰਤ ॥
 ॥ ਗਿਅੰਤ ਅਗਿਅੰਤ ਸਮਾ ਕਰ ਜਾਨੋ ॥ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਸਮਾਪ
 ਛਾਨੋ ॥ ਕਾਲ ਸੰਜੁਗਤਿ ਸਭੀ ਜਗੁ ਪਾਰਾ ॥ ਕਪੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ ਕਰ
 ਨਾਮਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਸਤ ਤੁਮ ਭਾਖੀ ॥ ਪਰਸਰ ਕੋ ਕੈਸੇ ਤੁਮ
 ਸਾਖੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਜੋਤਿ ਕਾਲ ਕਉ ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਉ
 ਨਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਰਬ ਸਮੈ ਮੈ ਆਪੈ ਕਾ ਰਉ ਚਿੰਤਾ
 ਕਉ ਨਾ ॥ ਨਿਆਇ ਆਏ ਤਤ ਕਾਲੀ ਟੀਸਰ ਕਰੇ ਸੋ ਜਉ ਨਾ ॥ ੬੧ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਭ ਹੀ ਟੀਸਰ ਅਪੀਨ ਕਰਮ ਬੀਜ ਸਮੇ ਸੋਢੇ ॥ ਬੀਨ ਕਾਰ

ਜਿਉ ਚੀਨਟੀ ਸਹਆਗਿਆ ਵਹਤੈ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤੀਤੋ ਕਹੋ
 ਸਭਟੀ ਸਹਾਏ ਅਉ ਮੈ ਨ ਕਹਿ ਰਿਵਾਈ ਸਥਾਨੋ ॥ ਵਹੀ ਟੀ ਸਹ ਉਤ
 ਤਕੀ ਇਤੁ ਮਉਤ ਪਤ ਕਰਤਾ ਮਕਉ ਨ ਮਾਨੋ ॥ ਸ੍ਰੋਯੈ ਸੇ ਆਖਦਈ
 ਰਿਮੈ ਨਿ ਆਇ ਕਹਿ ਰਿਸੈ ਕਰਤਾ ਜਾਨੋ ॥ ਪਰਾਸਰ ਵਾਲ ਜੇ ਸੁਹਜ
 ਕੀਤੁ ਮਾਝਿ ਸਇਵਿਖੈ ਸਭ ਜੇਤ ਪਛਾਨੋ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ॥ ਮੈ
 ਕਹਿ ਰਿਵਾਲ ਜੇ ਰਹੀ ਵਿਆਪਕ ਮੇਰੀ ॥ ਏਕੀ ਵਹੀ ਰਵਾ ਲੀ ਕੇ ਮੈ
 ਭੀ ਪੁਛੋ ਤਹੀ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਾਨੇ ਜਾਨ ਏਕ ਮੈ ਏਕ ਬੀ
 ਚਮੈ ॥ ਸੰਤ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਨਾਗਇਨੋ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥
 ॥ ਨਿ ਆਇ ਕਹੋ ਸਭ ਖਾਵਤ ਪੀਨਾ ਛੋਰਤ ਹੋ ਕਿਸ ਪੂਕੇ ਕਹੋ ॥ ਮੈ ਨ ਕਹਾ

ਤੁਮਕਉਨੀਅਉਕੀਕਥਾਇਅਪਾਇਗੇ॥ ਕਹਾਜਗਤਕੋਈਸਰ
 ਨਾਸਕਰੈਅਉਮੈਨੇਕਹਾਜਗਤਕੀਕੋਲੋ॥ ਜਗਤਈਸਰਕੀਸਾਖਾ
 ਜੇਤਉਮੈਨੇਕਹਾਕਹੀਅਹੇ॥ ੬੬॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਜੈਸੇਜਲੇਤਰੇ
 ਗਹੈਬੁਦਬੁਦਾਛੇਨਾਛੇ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਹੁਕੋਕੈਸੇਭਿਨਾਧਰ
 ਇ॥ ੬੭॥ ॥ ॥ ਕਹਾਵਹੀਕਰਜਾਨਮੈਨੇਕਹਾਕਿਸਖਾਤ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਜੀਵਪ੍ਰਮਾਨਕਰਤਾਇਸੇਨਜਾਨੀਐ॥ ੬੮॥ ॥ ॥
 ॥ ਪਹਾਪੀਨਜੀਵਕਰਜਾਨਾਈਸਰਕਰੇਸੇਈਸਤਮਾਨਾਮੈਨੇਕਹਾ
 ਈਸਰਤੇਭਇਓ॥ ਕਹਾਭਇਓਕਛੁਅਉਗਨਇਓ॥ ਅਗੇਕਹੇਈ
 ਨਕਰਜਾਨਾਮੈਨੇਕਹਾਅਪੀਨਪਰਮਾਨਾ॥ ਕਹੇਦੁਐਤਨਾਕਾਖੈਗਈ॥

ਤੀਤੇ ਕੋ ਜੁਗਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਛੋਰਥਾ ॥ ਜੀਵ ਯਹੀ ਸਹੀਰ
 ਹੈ ਅਥਵਾ ਕਛੁ ਭਿੰਨਾ ਜੀਵ ਸਹੀਰੇ ਤੰਨਿ ਕਸੈ ਪੜਾਗੇ ਜੜਤਨ ॥
 ੬੯ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੀਵ ਸਹੀਰੇ ਹੋਇ ਕੋ ਜੀਵ ਕਿਆ ਵਸਤੈ ॥ ਕਾ
 ਕਰਤਾ ਅੰਸ ਸਮੋਇ ਮੈਨੇ ਕਹਾਂ ਅੰਸਈ ਸਕੀ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ਅੰ
 ਸਈ ਸਕੀਈ ਸਹੂਆ ਕਛੁ ਅਭਿਰੂਆ ਸੋ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥ ਨਿਅ
 ਇਕੋ ਅਖੀਸੀ ਸਤਗੁਰੈ ਕਾਟਤੈ ॥ ਰਵਾਲ ਅਭਿਰੂ ਜਨਾਪਕਾ
 ਈ ॥ ਅਥਮਾ ਰੋਨੁ ਮਹਾ ਜੋਗ ਜਾਨਰ ਵਾਲੇ ਸਮਤਾ ਸੁਰਪਾਈ ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾਂ ਸੀ ਸਹੈ ਪੀਨੀ ਅਥਕਾਰਿ ਕਾਟੇ ਆਗੇ ਕਟਜਾਈ ॥ ੭੧ ॥
 ॥ ਛੋਰਥਾ ॥ ਨਿਅ ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਵਲਦੇ ਪਕੈ ਕਹਾਂ ਸਤ ਕਹੈ ਕੇ ਅਸਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਸਤੋਜੋਜੀਕੀਉਤਪਤਾ। ੬੩॥ ॥ ਮੈਂ ॥ ॥ ਪਰਮ
 ਹਮੈਂ ਜਾਨਸਮਝਾਤੈਂ ਸਤਕਿਉਕਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਥਾਪਨਮਨਸਰੀਕਰਮਤਿ
 ਸਕੇਕੀਏ। ੬੪॥ ॥ ਮੈਂ ॥ ॥ ਮੈਂ ਨੇਕਾਬ੍ਰਹਮਾਕੇਤਾਈ। ਪੈਆਪ
 ਮੁਢਿਨਿਆਇਬਤਾਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਐਸੇਮਤਕਰੇ। ਜਉਹਮਪੈਨਿ
 ਆਇਹਮਲਹਿਯੋ। ਮੈਂ ਨੇਕਾਨਿਆਇਕਰਮਪਰੋਈ। ਦੁਹਕਉਨ
 ਕਰਮਬਤਾਵੇਂਈ। ਨਿਆਇਆਪਨਾਮਪਕਰੇ। ਪਤੰਜਲਸਮਾ
 ਇਬ੍ਰਹਮਚਰਨਪਰੋ। ੬੫॥ ਦੁਹਰਾ। ॥ ਪਤੰਜਲਸਮਾਇਆਪ
 ਤਉਏਦੀਨੇਥੇਧੁਮਾਨਾ। ਪੂਦਵਸਤਜੋਗਕਰਮੋਜੀਵਲਮੁਕ
 ਤਕਰਜਾਲਾ। ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ। ॥ ਮੈਂ ਨੇਕਹਿਉਤਾਰਿਪ੍ਰਨਵਸਦਾਸੁਤੇ

ਸਿਧੈ॥ ਉਸਕੇ ਕਉ ਨਿਬਾਹਿ ਪਰੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਨਵ ਕਿਆ ਵਸਤ ਜੋ॥ ੭੭॥
 ॥ ਜਾਗਵ ਲਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰੇ ਤਾਂ ਹਿਕੈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਜੋ ਬੁਧਨ
 ਪਾਵੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਸਨਾਤਨ ਪੋ ਉਸੇ ਕਉ ਨ ਕਰੇ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇਆ ਵੈ॥ ਕ
 ਹਾ ਜੋ ਗੀ ਕਰੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਹੁੰ ਸੇ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਗੀ ਕਉ ਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਭਸ
 ਮ ਲਗਾਇ ਜਟਾਰ ਪਕੈ ਮੈ ਸੇ ਜੋਗ ਕਿ ਅਉਰ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੭੮॥ ਸੋ
 ਹਾ॥ ॥ ਜਾਗਵ ਲਕ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤ ਸੇ ਅਪੰਡਾ ਵਜ ਲਾਇਆ ਵ
 ਹਿ ਲਾਵੈ ਭਸਮ ਸਰੀਰ ਪਰ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸਮਾਇ॥ ੭੯॥ ॥ ਸੋ ਹ
 ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਮਾਇ ਜੋਗ ਕਰੇ ਕੈ ਸੇ ਜੁ ਹੈ॥ ਜਾਗਵ ਲਕ ਬਤਾਇ ਜਹਿ
 ਬਿਪਕ ਹਲਾਨ ਆਪੀ॥ ੮੦॥ ॥ ਜੋਗੀ॥ ॥ ਸਿਉ ਜਾਨੈ ਜੋਗ ਕਰੇ

ਪੈਸੈ ਨ ਕਹਾ ਜੋਗ ਅਗੇ ਕਿ ਆਥਾ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਪੈਸੈ
 ਕਹਾਂ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਕਹਾ ਜੋਗ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਕਠਨ ਪਾਵਨ ਪੈਸੈ
 ਕਹਾ ਤਿਪਾਵ ਲਾਥਾ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹੇ ਜੋ ਇਸਿ ਮੁਕੇਗਾ ਤਿਪਾਵ ਕਹਾ
 ਦੇ ਹੁਸੀ ਸੁਖ ਭਾਥਾ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਜਉ ਇਛਿ ਆਤਮ ਜੋਗ
 ਕੀ ਕੀਜੈ ਅਲਪ ਅਹੁਰਾ ਖਾਵ ਲਪੀਵ ਲਸੇ ਵਲਾ ਅਹੁਰਾ ਵ
 ਰ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਜੋਗ ਅੰਗ ਸਿਖ ਲਓ
 ਇਜਾਤ ਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜਹਿ ਰੋਗ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਬਿਰਥ ਲਿਓ ॥ ੮੩ ॥
 ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਦੇਤਿ ਨ ਰੋਜਹੇ ਰੁਖਾ ਪਿਆਸ ਸੇ ਅਪੁਤੇ ਅਪਨਿ ਰਬ
 ਲ ਅੰਗ ਹੋਈ ਅੰਗ ਨਿਰਬਲ ਤੇ ਬਹੁ ਕੁਪਵੈ ਕਹਾ ਮੈ ਜੋਗ ਕੈ ਸੇਸੁ

ਖੋਲੀ ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੋ ਤੇ ਨਾਰਿ ਕਹੋ ਤੁਮਹੁ ਧਰਤੀ ਤਨਹੀ ਤੁਮ
 ਕਈ ਜੋਗੇ ਤੁਧੋ ਪੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਨੇਕ ਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਤ ਜੋਈ ॥ ੮੬ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦਿਆਲੋ ਇਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰ ਕਹੋ ਜੋਗ ਸੁਖ ਮਨ ਹੋਇ ॥
 ਜਾਗਵਲਕ ਤਬ ਕਹਤ ਹੈ ਅਥ ਨਿਰੋਲੁ ਨਹੀ ਜੋਈ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਸਹੀਗ ਬਿਖੈ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਉਦਿਅਨ ਸਮਾਨ ॥ ਬਾਹਰ ਨਦੇਵ
 ਜਾਨ ਜਾਤਾ ਖੈ ਚੋ ਅੰਤਰੇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜੁ ਹੈ ਅਪਾਨ ਸੋਇ ਸਹਿ
 ਤਹੋਈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਸਮਾ ਲੋਲੀ ॥ ਭੀਤੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਹੋਇ ॥
 ਮੈ ਨੇਕਾ ਪਮ ਜਾਨੈ ਜੋਈ ॥ ਪਉਨ ਨੀਚੇ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਸਬ
 ਦ ਅਨਾਹਦ ਵਾਵੈ ॥ ਸਹੀਗ ਬਿਖੈ ਆਕਾਸ ਵਾਸੈ ॥ ਪਉਨ ਨਾਹ ਜਉ

ਚੈਸੁ ਅਸੈ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ਪਪੁਨਿ ਠਉਰ ਅਕਾਸੈ ਪਾਈ ਸਬੰਦ ਕ
 ਹਾਇ ॥ ਯਹਿ ਤੇ ਅਪਤੋ ਅਪੈ ਆਗੇ ਅਉਰ ਬਤਾਇ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥
 ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕੇ ਬੈਠਾ ਜਿਹ ਬਾ ਲੰਬਕਾ ਅੰਤ ਪੀਐ ॥ ਮੈ ਠਹਿਰ ਕਹਿ
 ਚੈਸੈ ਨਾਇਨ ਬੁਧ ਪਏ ਕੁਮਾਰਾ ਬਿਚਿ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ॥ ਜੇਗੀਪ
 ਉਨਰੈ ਕੈ ਸਰੀਰ ਅਗਨ ਤਾਪੈ ॥ ਪਉਨ ਜਲ ਥੀਰੋ ਪੀਉ ਪਰ ਪੀਕੋ ਜਾਪੈ ॥
 ਸਨਤਾ ਲਗਾਵੈ ਗਿਰਕ ਪਾਸੁ ਮਿਖੀ ॥ ਉਪੀ ਅੰਤ ਪਵੈ ਪੀਵੈ ਸਿਖ ਮਿ
 ਖੀ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ॥ ਅਸਿਖ ਤਮਾਰੇ ਸਿਖ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਗਵਲਕ
 ਜੀਜੋ ਬਤਾਵੈ ॥ ਜੋਤੁ ਮਹਿ ਉਪਦੇਸੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ
 ਪੁਰੋਜੀਤ ਮਾਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਰਮੇ ਕਹਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਤਿਆਗੈ ॥ ਕਹੈ ਜਾਗ

ਵਲਕ ਜੋਗੋ ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਦਸਵੇ ਜਬ ਥਾ ਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੁਰੰ ਪਰ
 ਸਾਦਿਖਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਈਸਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਤਉ
 ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਖ ਹਾਂ ਜਾਗ ਵਲਕ ਜੀ ਛੁਟਨ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਮੋ
 ॥ ॥ ਪਰਕਾਸ ਉਪਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ਇਸਹੀ ਤੇ ਪਰਕਾਸਹੈ ॥ ਪਰ ਮੈਸੇ
 ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ਈਸਰ ਮਿਲਾ ਸੋ ਕਉਨਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਜਾਗਦ
 ਲਕ ਕਹੈ ਮੈਨਾਹਿ ਕਹੈ ਤਉ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ॥ ਚੰਤਨ ਕੀਜੈ ॥ ਜੋਗੁ ਤੇਗ
 ਸਨਾਤਨਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਅਸਤ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਹਾ ਏਕ ਤੇ ਹਿਨ ਮਾਨਤ
 ਅਵਰ ਸਭੀ ਤਉ ਜੋਗ ਪਤੀਜੈ ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਜੋਗ ਸਨਾਤਨਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤ
 ਮ ਅਦੁਤੀ ਨਪੁਜੈ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕਹਾ ਜਉ ਹਮੀਪੈ

ਜੋਗੀ ਮੀ ਕਰ ਜਾਨਾ ਤਬ ਹਮ ਭੂਸਨੀ ਹੋਇ ਰੋਏ ਕਪੜੀ ਪਰਮਾਨਾ ॥੬੫॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪਾਛੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਠਾਇ ਕੋਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਕਉ ਨਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬੀਚਾਰ ਕਰਾ ॥੬੬॥ ॥ ਚੋਖਈ ॥ ॥ ਕਪੜ
 ਮੁਨ ਉਹੋ ਤਬ ਆਏ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬੀਚਾਰ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੰਖਾ ਬਿਨਾ ਸਹੁ
 ਪਨ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਹਮੋ ਕਹਾ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਸੁਨਾਈ ਮੈ ॥ ਕਪੜ ਕਹੋ ਅਨਿਤ
 ਸਰੀਰਾ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਕਰ ਜੋ ਵਿਸਥੀਰਾ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਅਪੀਕਾਰ ਭੇਭਏ ॥ ੭
 ਹਿਸਤੀ ਅਨਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਏ ॥੬੭॥ ॥ ਚੋਖਈ ॥ ॥ ਜੀ ਤੇ ਸਰ
 ਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈਸੋਈ ਨਿਤ ਅਰੁ ਸਾਹ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਉਸੇ ਪਛਾਨਹੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵਉ
 ਤਤ ਕਾਰਾ ॥੬੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾਏ ਕਸੰਤ ਅਰੁ ਏ ਕਪਾਪੀ ਪ

ਪਿਸਟਿਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਮਹਿ ਤਏ ਕਮਾਹੀ ਭਗਪੁਰਾ ॥ ੮੮੩ ॥ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ॥
 ਦੋਰੀ ਕੈ ਸੇਖਰ ਤੀ ਤਕਰੋਤ ਬਕਪਲ ਕੋ ਯਹਿ ਸੰਖ ਤੇ ਜਾਨੋ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ॥
 ਮੈ ਕਉ ਨਹੀ ਜੀਤ ਬਕਪਲ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ਤੁਮਹੀ ਸਮਾਨੋ ॥ ਬਿਅਸਆ
 ਏ ਮਨ ਬੇਦ ਸਹੁ ਪੈ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਮਾਨੋ ॥ ਆਵਤਏ
 ਕਮਦੁਤੀ ਕਹਿ ਭਿਐ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਗੋਭਗਵੀਨੋ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ॥ ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾਂ ਜੇਸ ਤਹੈ ਏ ਕਨਾਗਾ ਏ ਲਹੁ ਪਾ ॥ ਦੁਸਹਭੀ ਏ ਕਮਦਹੈ ਜੈਸੇ
 ਸੁਹਜ ਪੁਪਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ॥ ॥ ਕਹੋ ਬਿਅਸ ਬਿਅਸ ਨਾਗਾਇਨ
 ਬਿਖੈਨ ਦੁਸਹਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਜਾਨ ਦੁਸਹਨਾ ਏ ਕਰਿ ਉਕਾ ॥ ੧੦੨ ॥
 ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ॥ ॥ ਬਿਅਸ ਕਹੇ ਏ ਕਨਾਹਿ ਕਹਿ ਤਉ ਬਚਨ ਕੈਸੇ ਮੁਖ ਬੀਧੇ

ਕਥਿਤ

ਮਾਮਲਾ

ਸੁਭਾਸ਼

ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ

ਮਾਮਲਾ

ਰਾਖਾ ਤੇ ਰੋਪਹਾ ਸਹਜਾਨਤ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰਾ ਬਚਨ ਕੇ ਰਾਖਾ ਮੈਂ ਕੇ
 ਰਾਖਾ ਸਸੁਨਾਇ ਕੈ ਸੰਤ ਕੇ ਪਦ ਕੇ ਬੇਦਨ ਲਾਖਾ ਬੇਦਸਾ ਤੇ ਗੁਨਾਪ
 ਕੇ ਪੈ ਸੰਤ ਤੇ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਸੋ ਆਖੀ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਤੀ ਤੇ ਉਤਰ
 ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਾ ਬਿਅਸਰੇ ਇਹੇ ਖਮੇ ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਭਏ ਪਰਾਸਰ
 ਬਠੇ ਬਿਰੇਸਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਕਥਿਤ ॥ ॥ ਅਪਕੋ ਬਡਾ ਜਾਨ ਪਰਾਸਰ ਅ
 ਰਮਾਨ ਤੁੰ ਤੇ ਚਾਮਾਸ ਆਗੇ ਅੰਗੁ ਪਰ ਅਸਬਸਾ ਬਠ ਗਏ ॥ ਤੁਮ
 ਕਾਲਖੀ ਪਪੋ ਕਾਲਜੇ ਵਹੀ ਸਭ ਗਰੋ ਕਉ ਕਾਲ ਤੇ ਨਤ ਰੋਜੇ ਜੀ ਮਿਥਿ
 ਲਪਗਏ ॥ ਰਈ ਲੋਕੀ ਗਜ ਕਰੋ ਉਤਪਤ ਪਰ ਲੋਕੋ ਸਦਾ ਕਾਲ ਤੇ
 ਰੋਮੀ ਤਕਾਲ ਕਾਲ ਗਏ ॥ ਤੁਮ ਅਭ ਮਾਂ ਨਾਹਿ ਕਰੋ ਪਰਾਸਰ ਸਦਾ

ਤੇਜੇ ਉਪਜਿਓ ਮੋਰਗਰਜਾ ਓਜੈ ਸੋਗਰਾਏ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਮੈਨੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਕਹਿਓ ਸਪਤਤੁ ਮਾਰੀ ਜਾਨਾ ਨਿਸਚੇ ਕਹਿਕੇ ਜਾਨਿਓ ਪਰਾਸਰ
 ਲੇਸਨਾਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਸੋਧੀ ਅੰਤਰਮਾਨਤੁ ਮਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਜਾਨਹੋ ਪਰਾਸਰਤੁ ਮਮਾਹਿ ਮਾਨਛੋਟਾ ਨਹਿ ਜੋ ਬਡਾ ਮਾਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥
 ॥ ਮੈਨੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਭਲੀ ਬਤ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਰੂਪ ਬਤਾਇ ਮੁਝੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਏਕ ਆਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਮਾਨਸੋ ਨਾਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਤਨ ਨਾਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੋਇ ਸਜਾਨੀ ਮੈਨਾ ਨਾਮ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਯਹਿ ਨਾਮੈ ਨਿਸ

੩੫੬

ਚਲਹੁ ਪਵਿਤਾਰ) ੧੦੬) ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਖਮਾ ਕਹਾਵਹੁ ਦੇਖ ਮੈ ਨੇਕਾ
 ਸ੍ਵੈ) ਦੇਖੈ ਕਉਨ ਅਲੇਖ ਭ੍ਰਮਾ ਕਹਾਤ ਉਭ ਜਨ ਕਹ) ੧੧੦ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਮੈ ਨੇਕਾ ਸੋਭ ਜਨ ਬਤਾਵੈ) ਇੰਦ੍ਰੀ ਬੰਧ ਜਨ ਨਹਿ ਪਾਵੈ) ਜਬ ਤਕ ਤੁ
 ਭੈ ਨਿਰਬੰਨ ਨਹੋਇ) ਥਿਨਾ ਵੈਰਾਗ ਕੈ ਸੋਭ ਜਨੋਇ) ਦਰਨ ਅਸ੍ਰਮ ਤੁ
 ਮ ਬੰਧਵੀ ਨਹੋਇ) ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਮਾਨਹੋਇ) ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜ
 ਨ ਸੁਖ ਕੈ ਸੇਪਾਵੈ) ਭਜਨ ਸੁਖ ਜੋ ਆਪਗਾਵੈ) ੧੧੧ ॥ ॥ ਚੋਰਠਾ ॥
 ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਖ ਨਿਰਾਸ ਹੈ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋਹਿ ਬੈਨ) ਸਰਬ ਕਰਮ ਨਿਪ ਕਰਮ
 ਹੋਇ ਤਬ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਚੈਨ) ੧੧੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਕੋਤਿ
 ਆਗਰਿਓ) ਭੰਨ ਮੁਖ ਪਾਇ ਜਬ) ਦੁਐਤ ਨੀਦ ਤੇ ਜਾਗ ਸੁਭ ਦੇਵਤ

ਕੀਪਨਕਰਹਿ॥੧੧੩॥॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਪ੍ਰਿਥਮਚਰਨਕਾਪੇਕਾਲਦੁਤੀ
 ਚਰਨਪੈਮਾਲਮਾਗਿਆਮੁਕਤਭਾਇਓਬਾਲਤੀਦੇਵਤਾਬਿਹਾਰ
 ਹੈ॥ਚਉਥੇਚਰਨਭਗਵਾਂਨਆਇਐਸੇਬ੍ਰਹਮਾਸੁਨਾਇਪਰਸਰਮੈ
 ਤੇਲਖਾਇਸੁਨਭਾਇਆਮੈਖੁਲਾਸੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਤਸੰਗਸੁਠਲਜਾ
 ਨਾਬਪੁਤਮਨਹੋਤੈਬਓਰਨਾਅਉਨਾਸਆਪਮਾਨਭਾਇਓਕਾਲਤੇ
 ਆਕਾਲਹੈ॥ਜਓਗੋਬਿੰਦਠਉਰਪਾਈਮਨਬੁਧਹਿਗਾਈ॥ਚਿਤ
 ਹੰਕਾਰਕਉਡਾਈਜੇਆਪਕੇਸੀਮਾਲਹੈ॥੧੧੪॥॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਕਾਤਪ
 ਰਾਸਰਮੈਤੈਚਰਨਮਾਰਗਾਇਸਡਾਲਾ॥ਆਪਤੇਆਪਪਰਮਾਤਮਾਜਾ
 ਨੇਸਭਘਟਨਾਲਾ॥੧੧੫॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਕਹਾਐਸਰਬਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਕ

੨੫੭

ਹਾਤਉਤੁਭੈਕਿਆ॥ ਮੈਨਕਹਾਕੀਓਹਾਮੁਮੁਧਾਵਨਤੇਹਾਗਿਓ॥ ੧੧੬॥
 ॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅਨਸੀਤਪਾਈਗੋਬਿੰਦਮਿਲੈ॥ ਸੋਭਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਪੀ
 ਜਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਤੋਤੇਭਜਨਕਰੋ॥ ਆਪਤਿਆਗਗੋਬਿੰਦਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਮੈਨਕਹਾਕੋਭਜਨਕੈਸੇਕਰੋਭਜਨਯਪੀਆਕਾਲਪਛਾਨਾਦੇ
 ਖਨਸੁਨਨਕੋ॥ ਕਛੁਪੈਏਕਅਖੰਡਅਵਹਨਪੀਦਾਨਾ॥ ੧੧੭॥ ਏਹ
 ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਦੀਓਸਗੀਗੈਅਨਸਦੇਹਸੁਧਾਰਾ॥ ਤੰਮੇਪਵੈਜਾਲਕ
 ਮਿਲਿਪੈਬ੍ਰਹਮਨਿਹਾਰਾ॥ ੧੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਨਅੰਸੇਦੀਓਸਗੀਰਸਾਥ
 ਪੰਕਾਹਗਵਾਇ॥ ਜੈਸੇਕੋਓਬਸੀਰਸਹਤਸਰੂਪਨਦੇਖਈ॥ ੧੧੯॥
 ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਤੁਮਸੇਕੰਸਪੀਨਪੈਜੋਕ੍ਰਿਸਨਵੈਰਮੰਨਪੈਖਾਤਪੀਤਪ੍ਰਨ

ਪੈਦਿਦਮਾਨਕਿਸਨਜਾਨਕੈ॥ ਬਾਤਕਰੈਕਿਸਨਜਾਨਸਦਾਰੇਸਵਾਪੋ
 ਨਉਠਨਮਉਥੈਠਨਮੈਰਹਿਓਕਿਸਨਮਾਨਕੈ॥ ਵੈਰਮਾਭਿਗਤਜੋਗ
 ਗਾਠਲਨਕਬੀਪੋਗਬਾਹਰਵੈਰਹਾਥੈਅੰਤਰਮਿਤ੍ਰਸਮਾਨਕੈ॥ ਸਰੀ
 ਰਕੀਸੰਕਾਪੀਨਕਰੀਸੀਸਦੀਓਪੁਰੀਪਰੀਬਾਤਜਾਨੇਸਭੀਪਰੀਮੈਨ
 ਪੀਕਿਸਨਿਜਾਨਗਿਆਨਕੈ॥ ੧੨੦॥ ॥ ਵੈਰਹਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਐਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰਵਹਮਿਤ੍ਰਸੀਨਹਿ॥ ਪਿਛਾਦੈਵੈਨਹਿਕਪੀਪੁਰਹਿਓਸ
 ਰਬਮਾਹਿ॥ ੧੨੧॥ ॥ ਐਕਠਾ॥ ॥ ਐਨੇਕਹਿਓਤਾਹਿਬਚਨਤੁਮੈਬੁ
 ਧਨਹਿਰਹੀ॥ ਨਿਸਚਾਯਹੀਨਿਬਾਹਿਸਰਬਗੋਬਿੰਦਮੈਜਾਨਿਓ॥ ੧
 ੨੨॥ ॥ ਵੈਰਹੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਹੋਗੋਬਿੰਦਪਛਾਨਿਓ॥ ਅਪਨਾਅਪ

੩੫੫

ਕੈਸੇ ਕਰ ਜਾਨਿਓ ਮੈ ਨੇਕੀਓ ਮੈ ਜਾਨਗੋ ਬਿੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਐ ਸੇਖਤ
 ਮੰਦਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸ੍ਵੈ ਮੈ ਤੁੰ ਕਹਾਐ ਮੈ ਨੇਕਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜਾਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਜਉ ਤੁੰ
 ਨਾਹਿਤ ਜਾਨ ਕਿਉ ਕਹੈ ਮੈ ਨੇਕਾ ਵਿਦਿ ਜਾ ਲੇਡਹੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨ ਕਹ ਜੀਵੈ ਮੈ ਮਾਨਿਓ ਜਾਨੇ ਨਾਹੀ ਜੀਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ
 ਹੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਛਿੰਨ ਜੀਵਈ ਸਰਕਾ ਜੀਵਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ॥ ਤੋਹਣਾ ॥
 ਪਰ ਤੁੰ ਪੈਭਗਵੰਨ ਮੈ ਨੇਕਾ ਭਗਵੰਨ ਹੋ ॥ ਆਖਕੋ ਕਿਉ ਨਹੀ ਜਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ॥ ੧੨੫ ॥ ॥ ਤ੍ਵੈ ਜਾਨ ॥ ॥ ਏਕ ਤੁੰ ਪੈ ਕੈਸੇ ਜਾਨਸ
 ਕੈ ਕਉ ਅਵਹਾਰੈ ਸੋਊ ਜਾਨ ਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਸ੍ਵੈ ਨਿਸਚੇ ਭਇਓ ਤਉ
 ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਦਾ ਪਰਾ ਸਰਕਰ ਮਕਰ ਅਉਸ

ਹਥਗੋਬਿੰਦੈ ਜਾਨ ਸਮਾਨੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਰ ਹੋ ਕਰਨੈ ਤੇ ॥ ਇਸ ਚਾਹਿਅ
 ਤਮ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਾ ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਰ ਪਲ
 ਕ ਲਗਤ ਨਹਿ ਦਿਲਾ ॥ ਏਕ ਸੁਆਸ ਅਚਾਰਿ ਹੋਇ ਹੋਆ ਪਸੋ ਮਿਲਾ ॥
 ੧੧੭ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਛੂ ਨ ਬੋਲ ਮੈ ਕਹਿ ਓਕ ਛੁਬ ਚਨ ਕਰ
 ॥ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਖੋਲ ਇਛਿ ॥ ਐਕ ਛੁਸੁ ਨ ਕੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਦੇਖੈ ॥ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਭਗਵੰਨ ਸਭ ਮੇਖੈ ॥ ਏਤੇ ਮ
 ਹਿ ਬਿਸਨਿ ਚੜ੍ਹਿਆ ਏ ॥ ਸਭਾ ਉਠੀ ਡੰਡ ਉਤ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਾਪਾਏ
 ਆਪਨਾ ਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਹਿ ਆਇ ਬਿਸਨ ਬੈਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਦੇਵਤਿ ਓ
 ਨਿ ਓਸ ਤਤ ਕਰੀ ॥ ਬਿਸਨ ਮੁਖ ਵੇਕ ਮੁਖ ਚਾਰ ਉਚਰੀ ॥ ੧੨੯ ॥

੩੫੮

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 सिद्धपुष्पसुखसिद्धिस्तथा ॥ १३० ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 उच्चैः श्रवणं विदुषां परमं सुखं तद्विधिं कुरुते न विचार्य
 रीतिं असंशयम् ॥ १३१ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 सुखं तु परमं सत्त्वं अकारणं तद्विधिं कुरुते न विचार्य
 उच्चैः श्रवणं विदुषां परमं सुखं तद्विधिं कुरुते न विचार्य
 उच्चैः श्रवणं विदुषां परमं सुखं तद्विधिं कुरुते न विचार्य
 परमं सुखं तद्विधिं कुरुते न विचार्य ॥ १३२ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਾਰਮਹਿਮੁਖਤੁਮੀਕਰਜਾਨਾ॥੧੩੩॥ ॥ ਭੇਦਤੁਹੀਤੇਹੋਤ ੩੬੦
 ਲਜਾਮਾਨਨਹੋਤਹੋ॥ ਏਕਾਮੀਸਰਬਜੋਤਲਜਾਕੀਸੇਕੀਜੀਐ॥੧੩੪॥
 ॥ ਪਰਾਸਰਮੈਏਕਾਥਕਹੇਤੁਮਸੰਤਜਾਨਤਕਛੁਬਚਨਸੁ
 ਨਾਵੇ॥ ਮੈਏਕਹੋਕਾਟਾਜਗਸਭਮਹਿਬ੍ਰਾਮਾਥਿਸਨਸੋਤਜਾਪਾ
 ਵੇ॥ ਮੈਕਾਹਿਕਹੇਸੋਤਾਨਾਹਿਕੇਈਪਰਾਸਰਕਹੇਮਹਿਥਿਸਨਜਾਨਬਤ
 ਵੇ॥ ਮੈਏਕਹੋਥਿਸਨਮੈਸੇਕਹਿਓਲਜਾਕੀਸੇਕਹੋਕਹੇਦੁਮੈਤਲਸੁ
 ਵੇ॥੧੩੫॥ ॥ ਭੇਦਤੁਹੀਤੇਹੋਤ ॥ ਠਿਠਿਪਾਛੈਮੈਸੇਕਹਿਓਭੇਦਬ੍ਰਾਮਾਤੁ
 ਛਮਾਹਿ॥ ਪਰਾਸਰਮੈਏਕਾਥਕਹੇਤੁਮਸਮਬੁਧਉਨਨਾਹਿ॥੧੩੬॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਉਨਉਤਰਮਾਇਓਨਾਹਿਤੁਮਦੇਖੁਨਿਕਾਬਿਓਥਿਸਨਕਾ॥੧੩੭॥

ਹਕਉਨ ਬੁਧ ਕਰਤੇ ਦੇ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰਿ ਕਹੈ ਤੁਮ ਬਚਨ ਪਾ
 ਏਹੋ ਏਹੋ ਏਹੋ ਪੈਰਾਨੈ ॥ ਆਪ ਕਹੈ ਅਹੁ ਆਪ ਸੁਨੈ ਆਪ ਧਿਰਾ ਰਿਕਰ
 ਆਪ ਮਾਨੈ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਏਹੋ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰੇ ਯਹਿ ਭੇਦ ਨਹਿ ਆਪੇ ਸੁ
 ਲੇ ਸੁਲਾਉ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੈ ਆਇਤਨ ਸੁਨ ਤੁਮ ਤੇ ਨਹਿ ਸੁਕਾਉ ॥ ੧੪੨ ॥
 ॥ ਏਹੋ ॥ ॥ ਆਪ ਮਾਤੁ ਸਨੀਹੈ ਏਹੋ ਕਹੈ ਤਬ ਧਿਰਾ ਕਰੇ ॥ ਧਿਰਾ ਕਰੇ
 ਤੁਮ ਜੇ ਏਹੋ ਜਾਮਨ ਯਹਿ ਵਚਨ ਪੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ॥ ਏਹੋ ॥ ॥ ਤੁਮ ਕਹੈ ਮੈ
 ਰੂਪ ਪਰਾਸਰ ਰੂਪ ਅਪਨੈ ਅਬ ਮੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਧਿਰਾ ਕਰੇ ਯਹਿ ਰੂਪ ਮੈ
 ਰਾਜੇ ਜਹੈ ਕਹੈ ਸਿਵ ਜਾਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਆਪ ਕਹੈ ਏਹੋ ਰੂਪ ਸਭੀ ਪੈ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹੈ ਯਹਿ ਮੈ ਜਿਨਾ ਵੈ ॥ ਧਿਰਾ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਮ ॥ ਤੇ ਜਹੈ ਕਹੈ ਕਰਮ ਸੀ

ਈਸਖਾਵੇ॥੧੪੪॥॥੨੨੨॥॥ ਕਹਾਤੋਕਿਆਮਾਨਪੈਤੁਮਕੋਲਜਾਨ
 ਆਇ॥ਭਿੰਨਜਾਨਪੈਆਪਕੋਤੀਤੇਸਰੂਪਨਪਾਇ॥੧੪੫॥॥੨੨੩॥॥
 ਮੈਨਕਹਿਓਤਾਹਿਕਛੁਨਕਹਿਚੁਪਕੋਗੋਆਮਤੁਮੈਉਪਾਸਕਨਾਹਿਜਾਨਿ
 ਓਆਪਸਰੂਪਕੋ॥੧੪੬॥॥੨੨੪॥॥ ਜੇਸਰੂਪਨਜਾਨੇਤੁਮਕੋਜਾਨੇ
 ॥ਬਿਸਨਕਹਾਚੁਪਗੋਇਆਨੇ॥ਮੈਨਕਹਾਮੋਹਿਲਜਾਨਕਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸਾਖਿਬਚਨਸੁਨਈ॥ਕਹਾਂਬਿਸਨਿਜੀਆਪਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤੁਮਬਿਨਾ
 ਵਰਨਾਪੈਕੋਉਅੰਜਨਾ॥ਬਿਸਨਤੁਸਨੀਸਿਵਜੀਆਏ॥ਕੈਸੇਸਿਵਜੀਸਰ
 ਬਸਆਏ॥੧੪੭॥॥੨੨੫॥॥ ਆਵਤਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਕਹਿਕਹਾਪਰ
 ਸਨਾਨਿ॥ਏਹਾ॥੨੨੬॥॥

अथ

[illegible]

॥ १५३ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਮੈ ਤੈ ਕਹੁ ਕਹੁ ॥ ਮੈ ਤੈ ਕਹੇ ਕਹੇ ਸੁਨਹੇ ॥
 ਪਰਾਸਰਕਰਾ ਸੁਵਨ ਕਰ ਜਾਂਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ ਮਾਂਤੇ ॥
 ਆਦਿ ਸਰਬ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਨੇ ॥ ਦੁਤੀਏ ਸਿਵ ਅਉ ਬਿਸਨ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਤੀਤੇਰਾ ਮੇ ਪਾਇ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਹਾਨਾ ਤੁਮ ਹਾਸਾ ॥ ੧੫੩ ॥
 ॥ ੧੫੪ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਕੇ ਕਹਤ ਪੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਉਰਨ ਨਾਹਿ ॥ ਬੇਦ ਅ
 ਭੇਦ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਿਵ ਹੀ ਸਿਵੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧੫੪ ॥ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ
 ਬਖਿਅਨ ਜੋ ਬਿਸਨਿ ਸਿਵ ਤੇ ਅਭੀਤ ਹੈ ॥ ਰਮੀ ਰਮ ਕਰ ਜਾਨ ਕਾਹ
 ਜ ਕਾਹਨੇ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਨਹਿ ਜੋ ਕਹਾ ਬਿਨ ਸਿਵ ਮੁਢ ਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੈ ਸੋ ਬੁਝ ਕਹਾ ਸੋ ਮੁਹਿ ਜਾਨੇ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਤੀਤੇਰਾ ਪਕੈ ਬ੍ਰਹਮ

ਕਹਾ ਕਿ ਸਭ ਆਖ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਉ ਕਾਤਾ ਜੋ ਦਿਸਦਿ ਪਰੇ ਸਭ ਦਿਸਦਿ
 ਮਾਨਇ ਕਬਹੂ ਮਾਮਾਨੇ ॥ ਸਭ ਕਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਜਗਤ ਹੈ ਅਬ ਸਿਵ ਕਹੇ
 ਪਕਾਹਿ ਤੁਮਾਨੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਚੈਤਨ ॥ ॥ ਸਿਵ ਕਹਿ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਨਹਿ
 ਤੁਮਾਨ ਸੇ ਤੇ ਜਾਨੇ ਭਿੰਨਾ ॥ ਮੈ ਕਾਤਾ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਕੇ ਸਭ ਮੁਢਹੀ ਮਹਿਮਾਨ
 ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਚੈਤਨ ॥ ॥ ਵਿਅਕਤ ਅਵਿਕਤ ਮੁਹਿ ਜਾਨ ਸੁਖ ਮਾਮਾਨ
 ਸੁਖ ਸਭ ਮੁਹਿ ਭਿਖੇ ॥ ਹਸੇ ਸਭੀ ਸੁਖ ਮਾਨ ਸਿਵ ਜੀ ਪੁਛੈ ਬਿਸਨ ਤਹਿ ॥
 ੧੫੮ ॥ ॥ ਚੈਤਨ ॥ ॥ ਆਖ ਜੋ ਕਿ ਸਿਵ ਪੁਛੈ ਬਿਸਨ ਤੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਸੁਨਾਹੁ ਨਿ
 ਸਚੇ ਕਰਮਾਨ ਤੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਕਹੂੰ ਮਾਨਾ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਚੇਤ ਕਰੇ ਅਉ ਬਾਤ
 ਚਲਾਵੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਚਿਤਾ ਬਿਨ ਕਿਵ ਕਹਿ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸੜ ਕਹੁ ਕੈਸੇ

ਅਹਿਐਮੈ ਤੇ ਕਾਸਮ ਤਨਹਿ ਕਰਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਰਾਮ ਕਾਹਿ ਉਚਰਹੀ ॥
 ੧੫੯ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਕ ਰੋਹਿ ਸੈ ਦੁਪ੍ਰਸਨ ਕਰਹਿ ਸਨ ਤੁੰ ਸਨੀ ਹੋਇ
 ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੋਹਿ ਰਿਵਚੁ ਪਕਰੀ ਉਤਰ ਦੀ ਜੈ ਸੋਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥
 ॥ ਬਿਸਨ ਕਾ ਅਥਿ ਪੁਛ ਸਿਵ ਜੀ ਤੁਸਨੀ ਕਿਉ ਕਰੀ ॥ ੧੬੧ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥
 ॥ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੋ ਭਲਾ ਜਾਨ ਤੁਸਨੀ ਭਏ ਮਿਹਿ ਰਬਾਨ ਐਸੇ ਪਰਮਾਨ ਬਚਨ
 ਕਾਨ ਮੈਨ ਆਵੀ ॥ ਬਚਨ ਮਾਹਿ ਸੰਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਛੂਟੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ਸੰਸੇ
 ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋ ਤੁਸਨੀ ਕਾ ਵੀ ॥ ਸਿਵ ਕਾਸਤ ਕਾ ਬੁਧਨੀ ਕਾ ਰਾਗਾ
 ਸਰੀਰ ਸਿਖਲ ਹੋਇ ਕਛੁ ਕਾਨ ਭੇਦ ਪਾਵੀ ॥ ਅਤੇ ਜੀ ਸਿਖਲ ਹੋਇ ਕ
 ਹੋਨੇ ਤੇਨ ਪਰ ਜਨ ਕੋਇ ਬਿਸਨ ਕਾਸਤ ਕਾ ਸੋਇ ਪਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗਿ ਅਸੀ

ਗੁਨਗਾਵਰੀ॥੧੬੨॥॥੧੬੨॥॥ਪ੍ਰਿਥਮਜਗਿਅੰਸੀਜੋਗਪੈਰਿਅੰ ੨੬੬
 ਨਕਰੈਮਨੁਲਾਇ॥ਜਬਹੁਪਜਾਨਤਬਸਿਖਲਾਇਰਿਅੰਨਾਥਿਨਾ
 ਕਉਪਾਇ॥੧੬੩॥॥੧੬੩॥॥ਤਿਤੇਕਾਪਦਾਜੋਗਸਿਵਜੀਕੋਅ
 ਜੋਗੁਰੈ॥ਆਪਭੋਗਤਭੋਗਕਾਦੇਤੇਕਿਅੰਜੋਗੁਰੀ॥੧੬੪॥॥੧੬੪॥
 ॥ਥਿਨਕਾਜਉਨਾਹਿਕਾਤਬਕਬਲਗਤੁਮਨੀਪੈਇਹਰੋਗੇ॥ਵਾਕ
 ਇੰਦ੍ਰੀਵਚਨਪੈਕਰਮਤਿਸੈਵਚਨਥਿਨਾਇੰਦ੍ਰੀਕਾਹਿਲਾਗੇ॥ਭਜਨ
 ਨਮਤਿਵਾਕਇੰਦ੍ਰੀਬਨੀਪੈਭਜਨਨਿਰਾਸਪੀਪੈਇਕਰੋਗੇ॥ਗੁਪਨਤਿ
 ਆਗਕੇਵਲਦੁਖੁਪੈਗੁਪਨਿਤਿਅਗਥਿਨਾਬਾਕੀਸੁਖਰੋਗੇ॥੧੬੫
 ॥॥੧੬੫॥॥ਸਿਵਆਪੁਤਿਆਗਕੈਕੀਜੈਭਜਨਗੋਬਿੰਦਾਅਵ

ਗਵਨੇ ਛੁਟੈ ਪਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਜਿਹ ਬਾਜਪੇ ॥
 ਨਨਾ ਮੁਖ ਮਹਿ ਚਰਮ ਨ ਜੋਗੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਤਿ ਅਗ ਬਿਸਰਾ ਮੁਖਿ ॥
 ਤੀ ਤੇ ਭਜਨ ਕਰ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਕਹਿ ਬੁਝ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਸੁ ਪਾ ਜਾਨ ਕੈ ਭਜਨ ॥
 ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੈ ਸੋ ਨ ਉਕਾਸ ਮਾਨ ਕੈ ਸੰਸਾਰ ਪਾਠ ਪੜੇਗੇ ॥ ਭਜਨ ਸੁਪਿੰਜ ॥
 ਨਗੋ ਬੰਦੇ ਕਮਾਨ ਅਪ ਤੇ ਭੁਝਾਨ ਇਸੀ ਨ ਉਕਾਚ ਫਿਰੇਗੇ ॥ ਸਿ ॥
 ਵਕਾਂ ਬਿਸਨ ਭਜਨ ਕਰੇ ਸੋ ਬਿਸਨ ਪਾਂ ਮਧੇ ਰੇ ਸਿਧ ਜੋ ਸਿ ਮੇਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤ ॥
 ਪੇਇ ਚਰੇਗੇ ॥ ਸਿਧੈ ਅਧਮ ਤੀ ਤੇ ਪਵੈ ਮੁਕਤ ਨਾਮ ਬਿਸਨ ਤਾ ਪਿਕਰੇ ॥
 ਬਿਨ ਪਾਂ ਮਕਾਹਿ ਕਰੇਗੇ ॥ ੧੬੮ ॥ ॥ ਕਹਿ ਬੁਝ ॥ ਤੀ ਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਪੀ ਮੈ ॥
 ਸਿਧ ਨਿਰਿ ਕੋ ਸੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਮੀਨ ਜੋ ਸਿਧ ਜੋ ਨਾਮ ਕਾਇ ॥

੧੬੯॥ ॥ ਜੀਭਾ ॥ ॥ ਯਹੀ ਪੰਥ ਕਰ ਜਾਨ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਵੈ ॥ ਬਿਸਾਕ
 ਪੇਯਹਿ ਮਾਨੁ ਭਜਨ ਬਿਸਾਕਾ ਸਿਵ ਕੇ ॥ ੧੭੦॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਭਜਨਾ ਬਿ
 ਸਾਕਾ ਸੋ ਜਨ ਕਹੈ ॥ ਸਿਵ ਸੇ ਬੁਲਦੁ ਖਾਜਿ ਪਿਪਰੈ ॥ ਮੇ ਮਹਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਦੁਇ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਪਿਪੈ ਸਰਬ ਸਮਾਨੈ ॥ ਬਿਸਾਨੁ ਗਤ ਭੁਮਗੀ ॥
 ਭਲੀ ॥ ਖੇੜ ਕੋ ਕੈਸੇ ਕਰ ਖਲੀ ॥ ਬਿਸਾਨਾ ਖੇੜ ਭਿੰਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਝ
 ਭੇਭਿੰਨ ਜੋ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨਾ ॥ ੧੭੧॥ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਭਿੰਨ ਕਿਅ
 ਹੈ ਬਿਸਾਨ ਕੇ ॥ ਯਹਿ ਭਿੰਨਾ ਸਰਬ ਬਿਅਪੀ ॥ ਬਿਸਾਨੈ ਭੁਮਕ ਭੇਧ ਮਅੰ
 ਨਾ ॥ ੧੭੨॥ ॥ ਜੀਭਾ ॥ ॥ ਸਿਵ ਯਹਿ ਕੇ ਬਿਬਿਅੰਨ ਆਪ ਕੇ ਹੋ ਨਹਿ
 ਅਵਰੈ ॥ ਬਿਸਾਨ ਕੇ ਪਰਾ ਸਰ ਜਾਨ ਭੁਮਗੀ ਸਚਾ ਕਵਨ ਹੈ ॥ ੧੭੩॥

੩੬੫

॥ ਪਰਾਸਰਕੇ ਹਮਕਾਹਿ ਕਹੈ ਜਹਿ ਨਿਸਚੇ ਬੁਧ ਕਰੇ ਕਰਕੈ ॥
 ॥ ਅਬ ਬੁਧ ਤੇ ਨਾ ਸਭਈ ਹਮਰੀ ਹਮਕਾਹਿ ਬਖਿਅਨ ਕਰੈ ਸਰਕੈ ॥
 ॥ ਤਬ ਬਿਸਨ ਕੇ ਹੋ ਨਿਰਸਜ ਭਏ ਤੁਅਮੋ ਕਹਿ ਓਦਿ ਗੰਥ ਰਧ ਰਕੈ ॥
 ॥ ਸਹੀਰ ਪਹਿਰਾਏ ਤੇ ਨਗਨ ਭਏ ਅਬ ਸਜ ਕਰੈ ਕੀਸੇ ਰਕੈ ॥ ੧੭੪ ॥
 ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਕਿਆ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਹੋ ਸਿਵ ਰੂਪ ਮੈ ਨ ਕ
 ॥ ਸਿਵ ਰੂਪ ਕਹੁ ਕਹਿ ਪੈ ਬਿਸਨ ਸਰੂਪ ॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ॥ ਏਕ ਨੇਕ
 ॥ ਹਿਓ ਬਖਿਅਨ ਸਿਵ ਅਉ ਬਿਸਨਿ ਦੋ ਨ ਨਹੀ ॥ ਸਰੂਪ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਜਾਨ
 ॥ ਸਰਬ ਬਿਅਪੀਆ ਪਹੀ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ॥ ਮੈ ਕੇ ਐਸੇ ਕਰ ਜਾਨ
 ॥ ਨਸਭਾ ਸਹੀ ਪਰਮਾਨ ਏਕ ਆਨਮਾਨ ਆਨ ਕਛ ਪਰੇ ਦੇਸ ਕੇ ਹਿਭਇ

ਭੀ। ਤੁਮ ਭੀ ਨਗਨ ਹੋਇ ਭਗਵੰਨ ਮਾਇਆ ਅਉਤਰ ਹੋਇ ਐਸੇ ਨਹ
 ਇਜੇ ਦੁਖ ਤੇ ਹੋਇ ਭੀ। ਐਕੇ ਬਖਾਨੇ ਹਮ ਅਪਨਾ ਆਲੇ ਨਗਨ
 ਹੋਨ ਜਾਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨ ਚਿ ਜਿਉ ਨਗਨ ਹੋਇ ਬਾਇ ਭੀ। ਪਰਾਸਰ ਜਾਨ
 ਈ ਸਰਬ ਪਦ ਕੋ ਜਲਾਈ ਸੁਖ ਮ ਅਸ ਬੁਲ ਤੇ ਨਗਿ ਆਈ ਪਰਾਪ
 ਹੁੰ ਤੇ ਗਇ ਭੀ। ੧੬੬॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਐਕੇ ਕੋ ਤੁਮ ਬਡੇ ਹੋਮਾਨ ਬੁ
 ਮਾਸਮਾਨ। ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਦੁਐ ਤਏ ਕਤਾ ਹੁਤ ਸੁਹੰ ਕਰ ਜਾਨ। ੧੬੭
 ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਬੁਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ਮਤੇ ਭਏ ਉਤਪਤ ਸਹਿ। ਤੁਮ
 ਕੋ ਕੋ ਵਸੇਖ ਹੋਇ ਅਤੀਤ ਤਉ ਸੁਖ ਬਡੇ। ੧੬੮॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਚਾਹਿ
 ਨਾਨਾ ਸਕਰ ਮਨ ਤੇ ਅਉਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ਅਤੀਤ ਕਹਾਵੇ। ਐਕੇ ਕੋ ਨਹੀ ਅ

੩੬੬

ਵਹਿਓ ਪਾਵੁ ਭੈਰਾਗ ਕਰੋ ਜਉ ਮਾਹਗ ਬਤਾਵੇ ਪਰਾਸਰ ਕਰੋ ਤੁਮ ਪੰਨ ਭਏ
 ਹੋ ਚਾਹੀ ਵੈਰਾਗ ਕੀ ਮਨ ਵਸਾਵੇ ਭੈਰਾਗੀ ਬਸਤੁ ਭਾਣੀ ਮੀ ਪਰ ਕੇਸ
 ਦਾ ਕੀ ਕੇ ਮੁਰਮੁ ਭਾਵੇ ॥੧੮੦॥ ॥ ਭੈਰਾਗ ॥ ॥ ਸਭੀ ਕਰੋ ਪਰਾਸਰੇ ਮੈ ਤੇ
 ਕੀ ਓ ਉਪਦੇਸਾ ਹੋਇ ਮਤੀ ਤਮ ਚਾਨ ਕੀ ਸਭ ਕੇ ਕਰੇ ਅਦੇਸਾ ॥੧੮੧॥
 ॥ ਭੈਰਾਗ ॥ ॥ ਪਰਮ ਸਿਪਸਰੁ ਮਾਖਾ ਮਕੋ ਭੀ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋ ॥ ਅਰਜੇ ਕੇ
 ਉਪੁਛੈ ਭਾਖਵਈ ਗਾਗ ਕੀ ਏ ਕਿਨ ਪਦੇ ਕਹਾ ॥੧੮੨॥ ॥ ਭਾਇਤੁ ॥ ॥ ਵੈ
 ਰਾਗੀ ਸੇਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਕੀ ਸੇ ਵੈਰਾਗ ਪਾਹ ਮਉਰਾਗ ਲੀਓ ਕਉਨ ਕਰ
 ਗਾਸ ਤੇ ਤੇ ਤਿਆਗ ਭਗਵੰਨ ਰਾਗ ਲੀਓ ॥ ਜਉ ਪੁਛੀ ਐ ਮਾਹਗ
 ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੋ ਭਗਤ ਕਰ ਅਨੰਦ ਕਾ ਭਗਤ ਕੇ ਬਤਾਵੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੀ

ਜਾਨਜਥਾਰਥਾਏਕਪਰਏਕਭੋਗਕਭਿਤਿਆਗਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮੰਨਸੁਪ
 ਨਾਵਈਗਾ॥ ੧੬੮॥ ॥ ਭੋਗਭੋਗ ॥ ਮੈਥੋਕੋਧੈਕਾਥਕਭੰਡਮਾਥ
 ਥਿਵੰਨਾਅਪਨੀਰਖਿਆਕਾਰੇਨਅਤੀਭੋਵਨਪਰਵੇਨ॥ ੧੬੯॥
 ॥ ਭੋਗਭੋਗ ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਅਤੀਭੋਕਰਮਤਕਛੁਕੀਜੀਐ॥ ਏ
 ਕਅਖੰਡਪ੍ਰੀਤਗਛਿਆਤੁਮਗੀਏਸਮਾਗਿ॥ ੧੭੦॥ ॥ ਭੋਗਭੋਗ ॥
 ਮੈਥੋਕੋਐਸੇਨਾਹਿਥੈਤਭਿਭਗਤਭਗਵੰਨਕੀਪ੍ਰੇਮਬਤਾਵੇ॥ ਸੀ
 ਸਾਰਜੇਸੰਸਾਰੁਪਸਾਰੋਕਰਿਕਿਰਪਾਤਾਹਿਤੋਮੋਹਿਛੁਡਾਵੇ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕੋਧੇਸਾਹਿਭਗਤਭਗਵੰਨਕੀਆਤਮਕਭਗਵੰਤਠਹਰਾਵੇ॥ ਨਾਂਨ
 ਭੀਤਈਸੇਜਗਸਾਰੋਕਰਮਸੀਈਸੀਈਜਾਨਸਮਾਵੇ॥ ੧੭੧॥

ਅਖੰਡ ਸੋਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਿਸਚਾ ਜਿਸੇ ਅਖੰਡ ਹੋ ॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਮਾਇ
 ਸਰੀਰ ਭਿੰਨ ਕਰ ਜਾ ਲਏ ॥ ੧੮੬ ॥ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ॥ ਸਰੀਰ ਭਿੰਨ ਜਾ ਲਏ
 ਮਨ ਸੰਤ ਮਹਿ ਆ ਲਏ ਨਿਰਮਲ ਸੁਖ ਮਾਲਏ ਤਾਹਿ ਨਗਨ ਕਰਿ ਜਾ
 ਲੀਐ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਰਾਤ ਹੋਇ ਗੁਲਇ ਚੀਨ ਸਤ ਕੋਇ ਸਭ ਤੁਝੁ ਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟ ਸੋਇ ਨਹੀ ਕਹਾਂ ਕਉ ਮਾਨੀਐ ॥ ਆਪਨਾ ਮਹਾ ਕੈ ਫਿਰ ਬੰਧ ਭਇ
 ਰਿ ਸਾਖੈ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਆਖੈ ਜਉ ਬਰਨਾਹਿ ਗਿਆਨੀਐ ॥ ਆਪਨ
 ਹੀਰ ਮਾਨਾਹੋ ਹਰਖ ਸੋਕ ਜਾਨਾਹੋ ਭਇਓ ਜਿਉ ਬਓਗਾਨਾਹੋ ਮੁਖ ਕਹੋ ਬਉ
 ਰ ਬਾਨੀਐ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਹਿ ਬੰਧ ਭਇਓ ਮੂਰ
 ਖ ਆਪਨ ਜਾਨਾ ਭਲੀ ਪਰ ਕਾਰ ਜਬ ਦੇਖੈ ਏਕ ਅਖੰਡ ਤਗਿ ਮਾਨਾ ॥

੧੯੬॥ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਬੰਧੁਇਓ ਜਬ ਨਾਸ ਅਪੇ ਮਾਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ॥
 ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਮੁਰਖ ਹਾਸ ਕਰਾਵਾ ਤੁਝੈ ਆਕਾਰ ਬਾ ॥ ੧੯੭॥ ॥ ਜੇ ਨਾ ॥
 ਨਿਸਚਾਨੀ ਤੁਮ ਪਾਰਤ ਹੋ ਬਿਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨ ਅਜੋਗ ਕਹਿਓ ॥ ਬਿ
 ਨ ਅਪਕਾਰ ਜੋ ਬਚਨ ਕੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸੁਖੁ ਲਹਿਓ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਪਾਛੇ ਨਾਹਿ ਕਹੋ ਕਛੁ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਅਦੁ ਮੈ ਤ ਅਹਿਓ ॥ ਸੁਖੁ ਲਹੋ
 ਜੋ ਅਦੁ ਮੈ ਤ ਕਹੋ ਕਰਮ ਸਾਂਟੀ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਅਵਰ ਹਹਿਓ ॥ ੧੯੮॥
 ॥ ਜੇ ਨਾ ॥ ॥ ਸੁਅੰਨ ਨਿਅੰਤੀ ਜੋ ਬੰਧੈ ਤੇ ਕੋ ਸੁਖ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹੋ ਇਤਹਾਸ ਕਰੁ ਹੁਚਉ ਪਜੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੯੯॥ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ॥
 ਪਹਾਸ ਕਰੋ ਤੁਝ ਕਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧੈ ਤਹਾਸ ਕਿਜਾਨੋ ॥ ਮੁ

ਰਖਠਗਨਕੋਰਮਨਪੀਆਏ। ਨਿਸਚੇਤੋਹਿਨਹੀਸੁਖਪਾਏ। ਮੈਕਿਆਕੋ
 ਮੈਤੁੰਕਛੁਨਾਪੀ। ਜਗਤਜਾਬਸਭਬ੍ਰਹਮਸਮਾਪੀ। ਮੈਏਕੋਕੋ
 ਰਮਨਪੀਕਾਤੇ। ਕੋਥਿਨਾਭੀਤੁਮਨਪੀਗਤੇ। ੨੦੦॥ ॥
 ॥ ਪਰਾਸਰਤੀਕੋਕਾਤੋ। ਮਥਤਕਕਹਿਓਨਕਾਹਿ। ਦੁਐਤਦਿਸੁ
 ਨਹੀਗਾਥੋਏਕਾਏਕਨਿਰਥਾਹਿ। ੨੦੧॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਬਜਾ
 ਨਿਓਜਾਹਿਤੁਸਨੀਹੋਇਨਿਰਥਾਹਿ। ਤੁਮਨਿਸਚੇਆਨਿਓਨਾਹਿਤੀ
 ਤੇਤੁਸਨੀਜਾਨੀਐ॥ ੨੦੨॥ ॥ ॥ ਸਭੀਐਸੇਕੋਸੰਤਨਾਹਿ
 ਕੋਕਛੁਬਿਓਥਾਖੋਲਸੁਨਾਵਨਕੋ। ਸਤਐਸੇਪੀਜਾਨਾਓਮਨਮ
 ਹਿਸੁਦਨਿਸਚੇਕੋਸੁਖਪਵਨਕੋ। ਛਪਾਇਆਨਪੀਤੁਸਨੀਕਰਿਕੋ

३६०
 ਜਥਾ ਜੋਗ ਕਹਿ ਭੀ ਲਖਾਵਨ ਕੋ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਪਰ ਨਿਸਚੇ ਨਾਹਿ ਕੋ
 ਤਬ ਜਾਨ ਲਿਖੇ ਜੋ ਛਪਾਵਨ ਕੋ ॥ ੨੦੩ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥ ॥ ਥੇ ਦਸ ਸਤ
 ਸਤ ਸੰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿ ਭੀ ਅਖੰਡ ॥ ਨਿਸਚਾ ਅਪਨਾ ਨਹਿ ਕੋ ਸੰਤ
 ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਭੰਡ ॥ ੨੦੪ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥ ॥ ਥੇ ਦਸੰਤ ਕਹੇ ਸਤ ਮੈ ਤੇ
 ਸਚੇ ਆਨੀ ਮੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੀ ਜੋਗ ਤਵਿ ਸਨ ਕਹੇ ਸਤ ਮਈ ॥ ੨੦੫ ॥
 ॥ ਛੋਟਾ ॥ ॥ ਤੰ ਤੇ ਕਥਾ ਛਪਾਇ ਛਪਾਵਤ ਨ ਕਹਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਜੇ ਲਖਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਗਤਾ ॥ ਕਹਿ ਭੀ ਤਾਂ ਹਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੋ ਨ ਕ
 ਹੀ ॥ ਤੰ ਤੇ ਛਪੀ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਖਰੀ ॥ ੨੦੬ ॥ ॥ ਛੋਟਾ ॥ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਭੀ ਛਪਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਨਹਿ ਕਹੀ ਲਖਾਨਾ ॥ ਜਾਨ ਲਖਾ

ਹਿਸਮਾਈਪਈਜੈਗਤੰਤੇਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਰੀਜੈਸਰੀਰਮਨੁਖਾਚੰਤਾ
 ਮਦਪਾਈ॥ਤੁਝਕਉਪ੍ਰਪਤਸਾਜੇਆਈ॥ਨਾਹਿਬਡਾਈਤਾਕੀਜਾਂ
 ਨੀ॥ਸੰਸਾਰਬੰਧਸਜਾਨਹਿਮਾਨੀ॥੨੦੬॥॥੨੦੬॥॥ਸਰਕਾਰਜ
 ਜਾਤਿਸੁਆਸਤਕਸਾਸਗਏਕਛੁਨਾਹਿ॥ਅਪਨੀਪਾਰੀਸੁਪਨਵਤ
 ਸਮਝਦੇਖਮਨਮਾਹਿ॥੨੦੮॥॥੨੦੮॥॥ਜਬਤਕਸਪੀਸਰੀਰ
 ਭਜਨਚੰਤਾਨਹਿਕਰੋ॥ਪਰਸੰਨਗੋਗੰਭੀਰਕੀਜੈਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕ
 ॥੨੦੯॥॥੨੦੯॥॥ਚਾਹਿਨਾਛੋਡਿਅਪਾਇਨਹੀਤਉਰਾਜਾਦੇਸ
 ਕੇਦੇਖਪਤੀਜੋ॥ਰਾਜਾਮੁਆਸਾਬਕਾਹਿਠੀਆਸਭਰਾਜਤਿਆਗ
 ਨਾਗੋਪਾਇਕੀਜੋ॥ਤੰਤੇਤੁਝਕਉਕਾਰਜੋਪਾਰਹੋਮਨਤਿਆਗਕਰੋਸੁ

ਖਸਾਧਰੀਜੋ॥ ਭਜਨਗੋਬਿੰਦ ਕਰੋਚਿ ਤਲਾਇਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਧਰੀਜੋ॥ ੨੧੧॥ ॥ ॥ ॥ ਪਰਾਸਤੁਤ ਜੋ ਦੇਹਿਕੀ ਪੁਰੇਸਾਰੇ
 ਆਇ॥ ਚਾਹਿਕਰੇਤਉਵੀਐ ਅਚਾਹਿਭੀਤੈਸੇਪਾਇ॥ ੨੧੨॥ ॥ ॥
 ॥ ਤੀਤੇਚਿਤਾਕਾਜਿਜੋਹੀਸੋਹੋਇਗੇ॥ ਚਾਹਿਨਕੀਜੈਨਾਹਿ ਪ੍ਰਾਸਤੁਤ
 ਸੋਮਿਲਹੈ॥ ੨੧੩॥ ॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਤੁਤ ਜੋ ਸਹੀਰਕੀਰਯਾ
 ਹੀਕਮੀਰਕੀਕਟਕ ਅਬਦਾਖੀਰਕੀਭਜਨ ਅਉਚੀਰਕੀ॥ ਸਹੀਰਚਿ
 ਤਾਕੇਰਨਾਹਿਚਿਤਾਕਾਰੇਅਨਮਾਹਿਅਚਿਤਹੋਇਨਿਚਾਹਿਯਹਿਸਮ
 ਭਮਾਪੀਰਕੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੀਜੈਸੁਆਸਨਹਿਪਤੀਜੈਨਿਕਸਨ
 ਵੈਕਪਾਲੀਜੈਜੈਸੇਛੁਟੈਕਰਤੀਰਕੀ॥ ਪਰਤੀਤਕਹਹਿਨਾਹਿਅਉਬੈ

ਹਾਗਕੋਉਮਾਹਿਮੈੜੇਸਮਝਮਨਮਾਹਿਪ੍ਰਮਾਤਮਸਮੀਰਕੀ॥੨੧੪॥੧॥
 ॥ਭੈਰਵ॥ ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਨਾਹਿਦੇਖੋਨਹਿਜਾਨੋਕਛੁਮਉਗਾਮੈੜੇਕ
 ਹੈਮੈਕਿਆਕਰਮਨਾਹਿਪਕੜੈਠਉ॥੨੧੫॥ ॥ਭੈਰਵ॥ ॥ਕੋਪਰਾਸ
 ਹਤਾਹਿਮਾਪਖੰਡੀਜਾਨੀਮੈਮਨਕੋਰੁਪਕਛੁਨਾਹਿਸਾਸਨਾਤੁਮਕੋਨ
 ਹਿਦਈ॥੨੧੬॥ ॥ਭੈਰਵ॥ ॥ਮਨਸੋਭੈਮਨਭਏਤੁਮਹੋਕਛੁਰੁਪਕੋ
 ਮਨਕਾਮੁਝਸੋਸੀਚਪਖੰਡੀਜਾਨਤਪੋਕਬਰਾਹੁਕੋਕਿਮਨਾਹਿਤੁਝ
 ਸੋਜਾਕੋਰੁਪਨਹੰਗਨਛੋਕਉਕੈਸੋਰਕਹਿਓਮਾਹਗਰੁਝਸੋਪਰ
 ਜਾਣਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਵਹੀਯਹੀਰੁਪਕਹਿਓਮਾਕਾਬੁਝਸੋ॥੨੧
 ॥ਭੈਰਵ॥ ॥ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਮਾਧੇਕਹਿਤਾਪਰਕਹਿਹੀਕਰ॥

ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਕੋਤਿਆਗਦੇਹਿਪਾਛੇਏਕਅੰਕਾ॥੨੧੮॥
 ॥ਐਸੇਜਾਣੇਜਾਲਬ੍ਰਾਮਾਚੀਟੀਆਦਲੈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪ੍ਰਮਾ
 ਲਪੂਰਲਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੨੧੯॥॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਕਈਬਾਰਤੁਮਸੁ
 ਨਾਇਓਤੁਮੈਸੁਆਦਨਹੀਆਇਓਜਉਆਪਨਹਿਲਖਾਇਓਤਉ
 ਮੇਕਪੋਕਾਹਿਓਤਉ॥ਸੁਲਇਤਹਸਤੋਹਿਸੁਨਾਉਪੂਰਬਬ੍ਰਮਾਨਕੋਗ
 ਉਸਹੀਸਬਰਖਤਪਸਿਅਸੋਬਿਸਾਕੀਸਮੇਤਉ॥ਗੋਬਿੰਦਦਿਆਲ
 ਭਏਦਰਸਬ੍ਰਮਾਨਕੋਦਏਕਹਾਮੇਤੁਮੈਭੇਦਮਾਨਾਯਹੀਬੀਚਖੇਤਉ
 ॥ਤਪਕੋਜੋਦੁਖਦੇਹਸੇਸਭੀਦੁਖਮੈਲੇਹਿਅੰਤਰਬਾਹਰਸਮੇਹਿਕ
 ਹਮਸੀਈਅਦੇਤਉ॥੨੨੦॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਹਮੇਅਪਨਬੀਚਤੇਦੇਵ

ਦੁਐਤਉਡਾਇਏਕਪਰਮਾਤਮਜਾਨਕੈਸੁਖਸੇਰੈਨਦਿਧਾਇ॥੨੨੧॥
 ॥ਜੋਤਨ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਨਮਨਹਿਬਿਚਾਰਭਜਨਦਿਘਨਦੇਵਤਕਰਹਿ॥
 ॥ਬਿਸਨਨਹੀਦਿਘਨਡਾਬ੍ਰਹਮਨਕਾਹਿਓਪੁਕਾਰਕੈ॥੨੨੨॥ ॥ਜੋਤਨ॥
 ਜਾਪੋਜਾਪਾਤੇਆਏਪੋਜੀਹਮਮੁਹਖਨਾਹਿਜੋਤੋਹਿਪਤੀਜਾਹਿਪਮਨਿ
 ਸਚਾਤਿਅਗਨਨਾਹਿਕਰਹਿਅਗਨਜੋਗਨਿਕਾਸਕੈਤੋਹਿਜਲੀਜ
 ਹਿ॥ਬਿਸਨਕੋਹਮਕਾਹਿਕਰੇਜਬਆਪਨਆਪਬਿਚਾਰਨਲੀਜਹਿ
 ॥ਬਿਸਨਿਅੰਤਰਪਿਆਨਸੋਹੰਤਭਏਬ੍ਰਹਮਨਤਪਤਪਨਤੇਨਾਹਿਸੁਖੀ
 ਜਹਿ॥੨੨੩॥ ॥ਦੇਹਗ॥ ॥ਸੁਨਮੈਤ੍ਰੇਆਪਪਛਾਨਹੋਆਪੇਕਰਤਾ
 ਜਾਨਾਜਬਸਗਆਪੇਨਾਹਮਨਹਿਬਿਸਨਕੋਹਨਾਮਾ॥੨੨੪॥ ॥ਜੋਤਨ॥

[illegible]

ਮੈਕਸੋਲਹਿਪੈ। ਜਗਤਦਿਸਦਿਮਾਨਜੋਭਾਸੇ। ਨਾਂਨੋਭੀਤਕੈਕਈਤ
 ਆਸੋ। ਸਰਬਅਸਤਮਿਗਦਿਸਨਾਜਾਨਾ। ਬਿਚਾਰਹਰਤਸੇਸਤਪਛ
 ਨਾ। ਦਿਸਦਿਅਗੋਚਰਬੁਧਤੇਪਰੇ। ਏਕਅਖੰਡਧਰਿਜਾਇਆਹਿਯੋ॥
 ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਤਬਕਾਤਹੈਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਾ। ਦਿਸਦਿ
 ਮਾਨਮਿਥਿਆਕਹੋਅਦਿਸੁਕਹੋਸੋਵਿਚਾਰ॥ ੫॥ ॥ ਜੋਰਨਾ॥ ॥ ਦਿ
 ਸਦਅਗੋਚਰਹੋਇਤਾਪਹਨਿਸਚੇਕਿਆਕਹੋ। ਸਾਰਸੁਤਕਹਿਹੈਸੋਇ
 ਨਿਸਚੇਮੁਖਪਛਾਨੀਐ॥ ੬॥ ॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਮੁਖਕਉ
 ਨਹੈਜੀਸਾਰਸੁਤਕਹੋਜੋਉਪੁਛਤਸੋਉ। ਸਾਰਸੁਤੀਕਹੋਸੋਉਮੈਹੀਪ
 ਰਨਿਗੋਆਪਨਮੁਖਨਹੋਉ। ਸਾਰਸੁਤਕਹੋਸਤਚਿਤਆਨਿਦੋਉ

ਸੁਤੁਆਗਾਐਸੇਲਖੋਉ। ਸਾਹਸੁਤੀਕੋਸੁਨਾਨਿਹਬੁਪਨਜੈਸੇਕਹਿ
 ਓਸਭਦੁਐਤਸਮੋਉ॥ ੭॥ ॥੨੭੭॥ ॥ ਸਤਕਾਜੈਅਸਤਹੋਇ
 ਚਿਤਕਾਜੈਜਹੋਇ॥ ਅਨੰਦਕਾਦੁਖੁਹੋਇਜਉਹਮਾਇਨਤੇਮੁਕਤ
 ਸਮੋਇ॥ ੮॥ ॥੨੭੮॥ ॥ ਪਰਕਾਪੁਪ੍ਰਮੁਹਿਕਉਨਗਰਕੁਆਇ
 ਬਾਪਨਾਥਿਸਾਯੇ॥ ਕਾਸੰਧਾਥਿਸਨਾਧਿਜਉਨਦੁਐਤਾਹੀਇ
 ਕਾਥਿਸਨਾਥੈ॥ ੯॥ ॥੨੭੯॥ ॥ ਸਾਹਸੁਤਕਾਐਸੇਮੁਤਕਾਐ॥ ਯਾ
 ਕਾਐਮਾਹਿਦੁਐਤਾਹੀਲਾਐ॥ ਕੇਵਲਾਥਿਸਨਿਤਉਜਗਤਕਾਐ
 ॥ ਮੁਹਿਇਸਤੀਨਮਾਐਅਖਰਾਐ॥ ਗਰੁਕਾਇਸਤੀਕਿਆਜ
 ਨਾ॥ ਏਕਤਾਐਤਉਦੁਐਤਭੀਮਾਨੇ॥ ਸਰੂਪਮਾਹਿਏਕਦੇਕਾਨਾਕਰ

ਮਪ੍ਰਕਾਸਮਸਤੁ ਛਕਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਭੋ ॥ ॥ ਥੇਸਾਨਸਮਾਸੇਕਪਤ
 ਰਿਪਾਤੀਵਿਸਨਪਛੇਨਾਗਰਕਰੇਸਾਰਸੁਤਕਭੂਲਾਕੇਪਰਮਾਨਾ
 ੧੧ ॥ ॥ ਭੋ ॥ ॥ ਜਬਤਕਭੂਲਾਨਹੋਇਨਿਤਕਰਾਕੈਸੇਬੇਨਾਥਿ
 ਸਨਿਅਦੁਤੀਹੈਸੇਵਿਸਾਰਸੁਤਯਹਿਜਾਨੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਭੋ ॥ ॥ ਸ
 ਰਸੁਤਕਰੇਥਿਸਨਬਾਨਕਸਰਬਥਿਸਨਪਿਤਉਪਾਨਕਹਾਏ ॥
 ਜਗਤਜਨਮਭੂਲਾਇਦੇਵੈਨਿਸਚੈਕਰਾਥਿਥਿਓਮਹਿਬੰਧਹਾਏ ॥
 ਗਰਕਰੇਅਗਿਅੰਨੀਓਕਯਹਿਬਚਨਮੇਰਸੁਖਨਹਿਲਹਾਏ ॥ ਗਿ
 ਅੰਨੀਓਪ੍ਰਿਤਯਹਿਵਚਨਕਰੇਸਾਰਸੁਤਕਰੇਤੁਮਦੁਐਤਗਾਹਾਏ ॥
 ੧੩ ॥ ॥ ਭੋ ॥ ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਜੇਦੀਸਪੈਕੇਵਲਥਿਸਨਅਥਿਰਾ

ਕਾਗਿਅੰਨੀਮੁਖਕਾਕਪੁੰਨਾਖਪਿਠਉਕਾ॥੧੪॥ ॥੧੪॥ ॥੧੪॥ ॥੧੪॥
 ਝਕੋਅਪਰਾਪਤਮੁਲਮਲੀਨਤਮਹਿਬੀਧੈ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਮਕੁਲ
 ਤਾਤਕਾਸਤਾਅਇਥੀ॥੧੫॥ ॥੧੫॥ ॥੧੫॥ ॥੧੫॥
 ਨਕੋਯਹਿਸਰਬਵਿਆਪਕਰਾਮਹੀਜਾਨੋ॥ਗਰਭਪ੍ਰਸਨਕੋਤਿ
 ਨਸੇਜੋਏਕਰਾਮਤੁਮਕਉਨਬਖਾਨੋ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਕੋਤਿਨਕੋਰਮਦਾ
 ਸਕੀਕਰਸ੍ਰੀਰਾਮਕੋਮਾਨੋ॥ਗਰਭਕੋਤਿਤੇਪੂਰਨਾਕਹਦਾਸਕੀਕਰ
 ਕੋਕੋਸੇਗਿਆਨੋ॥੧੬॥ ॥੧੬॥ ॥੧੬॥ ॥੧੬॥
 ਸਕਾਤੇਆਇ॥ਅਵਿਦਿਆਕਹਿਕੇਕਾਜੋਤਕੋਉਤਰਸੁਨਾਇ
 ॥੧੭॥ ॥੧੭॥ ॥੧੭॥ ॥੧੭॥

੩੭੫

ਬਿਚਾਰਬੀਚਯਹਿਧਾਰਮਾਨਿਓਦਾਸਸੋਭੁਠੈ॥੧੮॥ ॥੧੮॥ ਮ
 ਕੋਕਭਸੁੰਡਕੋਗਰਕੁਰਾਇਕੋਰਾਮਮੁਢੀਕੋਜਾਨੋਸਿਆਨੋ॥ਸਦਾ
 ਅਖੰਡਅਦੁਤੀਸਨਾਤਨਏਕਭਗਪੂਰਹਿਓਮਨਮਾਨੋ॥ਅਗਿਆਨ
 ਬਿਖੇਜਬਬੰਧੁਇਆਥਾਕਾਕਾਪਕੋਰਾਮਨਮਾਨੋ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਪੈਕਾਕਕਪੈਰਾਮਸਮਾਨੋ॥੧੯॥ ॥੧੯॥ ॥ਗ
 ਰੁਕਪੈਭਸੁੰਡਕੋਕੋਬਿਸਨਕੋਜਾਇ॥ਅਗਿਆਭੰਗਨਕਰਿਗਿਓ
 ਕਾਕਪੀਰਾਮਕਾਇ॥੨੦॥ ॥੨੦॥ ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਬਖਿਅੰਨ
 ਜੋਮੈਜਾਨਿਓਸਤਪੈ॥ਨਹਬਿਸਨਕਹਨਪਰਮਾਨਮਨਕੀਮਨਮਹਿਪੀ
 ਰਖੋ॥੨੧॥ ॥੨੧॥ ॥ਸਥਾਪਨਬ੍ਰਹਮਕਾਆਇਓਅਹੰਕਾਰ

ਮਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਹੋ ਗਰੁੜ ਸੁਣ ਭਾਈ ॥ ਚੁਪਾ ਮਕ
 ਹੋਇ ਸਭ ਜਾਨ ਕਾਈ ॥ ਮੈਨੇ ਹਾਮ ਅਪਕੋ ਕਹਿਓ ॥ ਇਨ ਕਹੇ ਨੇਕ ਦੁ
 ਦੋਖੁ ਨ ਲਹਿਓ ॥ ਅਚਿੰਤ ਅਪਤੇ ਅਪਾਥਿ ਸਨੈ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਤਿ
 ਸਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਗਰੁੜ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿ ਦਮਾਨੀ ਸਮਾਨੇ ਕ
 ਹਿਓ ਨਾਹਿ ॥ ਮੈਸਾ ਖੀਤ ਬਦੇ ਪੁਰਾਤੁ ਮਕਿ ਅਕੋ ਹੋਤਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ॥
 ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਹੋਤ ਬਥੈ ਨ ਥਿਸਨ ਪਰਕਾਸੁ ਮੁਝ ਤੇ ਪਾਇਓ ਪਾ
 ਇਓ ॥ ਮਯੁਰ ਅਏ ਹੈ ਐਨਾ ਹਿ ਪੈ ਮਹਿ ਪ੍ਰਦਵ ਜਿਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥
 ॥ ਆਵਤ ਵਚਨ ਵਿਲਾਸ ਕੀਏ ਸਹ ਬਜਗਤ ਬਿਖੈ ਪਰਕਾਸਾ ਮਾਰ
 ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਹੈ ਐਸਾ ਹਿ ਕੋ ਸੀ ਹਾਮ ਜੀ ਪੁਰਾਨ ਸਹ ਬਮੰਤਾਰਾ ॥ ਮਯੁਰ

ਅਬ

ਕਹਿਭਸੰਡਕਹਿਕੰਉਨਸੀਠਉਹੈਗਮਤੁਮਾਰਾ। ਭੁਸੰਡਕਹੋਰਮਰਮ
ਹਿਪੁਰਨਮਯੁਰਕਹੋਤੀਤੇਤੁਹੀਰਮਾਰਾ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥ਗਰਬੁ
ਕਹੋਰੈਮਰਕੋਗਮਰਿਪਟੀਤੈਕੀਨਾ। ਆਤਮਾਥਿਖੈਨਪਾਈਐਦਿਸ
ਦੁਸਨਾਦਿਸਟਾਤੀਨਾ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥ਮੋਹਕਹੋਗਰਬੁਸਰੁਪ
ਅਪਰਾਪਤਤੁਛਕੋ। ਬਾਤਕਹੋਤੀਬਰਤੁਪਟੀਗਮਤੇਜੁਦਾਨਹਿ
॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥ਆਤਮਾਤੇਉਤਪਤਭਇਓਸੋਤੋਆਤਮਾਪੁਜਾ
ਨਕਰਕੈ। ਜੈਸੇਮਾਟੀਕੇਭੀਜਨਮਾਟੀਜਾਨਮਾਟੀਪਸਰਹੀਘਟੁ
ਘਰਕੈ। ਸੀਸਛਾਹਪਰੈਤਿਸਹੂਨਕੈਜੋਜਗਤਵੇਕਜਾਨਹਾਰਿਕੈ॥
ਭਸੰਡਕਹੋਮਯੁਰਕੋਗਮੇਕਕੋਤੀਨਕਹੋਸਰਕੈ॥੨੮॥ ॥੨੯॥

ਮਯੁਰਕਪੈਕਾਕਕਜੈਸੇਮਾਨਸਮਾਹਿਚੰਡਾਣਾਤੈਸੇਤੁਮਪੰਖੀਚਿਖੈ
 ਸਮੰਤਨਹੀਕਢੁਭਾਣਾ॥੨੮॥ ॥ਯੋਹਨਾ॥ ॥ਬੁਧਪੈਏਇਉਜਾਨਗਾ
 ਏਕਦੋਤਿਨਕਹੈ॥ਮਯੁਰਕਪੈਯਹਿਗਿਆਨਦੋਨੋਸਿਖਾਮੇਰੇਬਨੋ॥
 ੨੦॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਕਲੰਕਆਇਕੈਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ਜਬਲਗਪ੍ਰਾਨ
 ਨਤਜੋਧਿਆਰੈ॥ਤੀਨਗੁਨਕੋਤਿਆਗਨਜਾਵੈ॥ਤਬਲਗਸੁਖਮ
 ਹੁਪਨਹੀਪਾਵੈ॥ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਨਵੇਤੇਭੇਏ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸੀਤਕ
 ਸਮਏ॥ਰਾਜਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਾ॥ਸੀਤਕਾਵਿਸਨਪਾਠਨਨਿ
 ਤਾ॥੨੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਂਮਸਤੇਹੁਦ੍ਰਭੇਏਪੋਤਸਿਘਾਰਸਵਾਰਾ॥
 ਕਰਮਸੀਈਪਰਮਾਤਮਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨੨॥ ॥ਯੋਹਨਾ॥ ॥

੨੭੭

ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਬੁਧ ਚਿਤ ਚੰਕਾਰਾ ਜਾਸ ਤੇ ਉਤਪਤ ਭਯੋ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇ
 ਵਤਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਸੁਪਾਰਸੀ ਤਕ ਤੇ ਵਹ ਜਾਨੀ ਐ॥ ੩੩॥ ॥ ਭੋਗ ॥
 ਪੰਚਤਤ ਸੋਤੀ ਅਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਪੈ ਮੂਲ ਪ੍ਰਲਯ ਸਭਾ ਭੀ ਕਰ ਜਾਨੇ॥ ਮ੍ਰਿਗ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਾਨ ਲਿਓ ਜਲ ਨਾਹਿ ਕਹੂੰ ਪੀ ਅਕੈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਹਿ
 ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਮਨ ਤੋਂ ਇਸ ਕੋ ਤਬ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕੈ ਸੇਕਰ ਮਾਨੇ॥ ਅਯੁ
 ਹ ਕਹੈ ਪ੍ਰਲਯ ਤ੍ਰਿਸਨਾਗ ਕਰੈ ਕਈ ਨਾਪਾਵਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨੇ॥ ੩੪॥
 ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇਕ ਉਤ੍ਰਿਸਨਾਗੈ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਜਾਨਾ ਤੈਸੇ
 ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਲਯ ਕੋ ਤਿਆਗ ਨਹੀ ਪਰਮਾਨ॥ ੩੫॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਤਿਆ
 ਗ ਕੀ ਜੈ ਕਛੁ ਜਾਨ ਜੋ ਕਛੁ ਇਤ ਉਤ੍ਰਿਸਨਾਗੀ ਐ॥ ਜੈ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕਰ

ਮਾਨਕਿਆਤਿਅਗੋਰਿਆਗਾਨਕਰਾ) ੨੬॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਰਬ
 ਪੀਖਪਰਪ੍ਰਦਵਾਮਾਰੇ) ਇਸਥਿਤਰਮਸੇਜਾਦੁਪਿਆਰੇ) ਮੁਖਸੇ
 ਪੈਸੇਮੁਖੀਜਾਨਾਗ੍ਰਾਦਤਿਆਗਕਛੁਨਾਪਰਮਾਨਾ) ਕੁਲੰਗਪ੍ਰ
 ਸਾਮਯੁਰਸੇਕਰੈ) ਏਕਕਥੇਠਿਰਿਪਰਪਰਵਿਸਥਰੈ) ਤੇਤੇਤੁਮ
 ਤੇਏਕਾਸੁਏ) ਮੁਖਕਰਿਪੜੇਰਮੇਕੇਕੁਏ) ੨੭॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਯੁ
 ਰਕੋਕੁਲੰਗਕੇਤੁਏਅਪ੍ਰਪਤਮੁਖਸੇ) ਤਾਬਨਿਓਮਯੁਰਕਾਸੁਦ
 ਕਰਕਰੀਪੈਛੁਲਾ) ੨੮॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਜਏਏਜੇਕਾਤਾ
 ਸੇਏਕਰੈ) ਸਾਰਸੁਤਕੋਬਥੇਕਮਯੁਰਅਪ੍ਰਪਤਆਤਮਾ) ੨੯॥ ॥ ਚੋਪਈ
) ਕੁਲੰਗਕਾਤੁਮਜਾਨਤੈਯਾਪਤਿਸਰੁਪਅਪ੍ਰਪਤਜਾਨਾਪਿਤਕਰੈ

ਸਾਹਸੁਤੁਕੋਤੈਭੀਸਹੁਪਅਕਾਰਥਮਾਨਾਜਿਸਹੁਪਕੀਜਾਨਹੋਤੀਤੁਮ
 ਕਉਇਨਸਹੁਪਹਤਿਕਿਉਕਹਤੈਦਾਨਾਸਾਹਸੁਤਤਉਤੁਸਨੀ
 ਹੋਤਭਏਕਹਤਕਰਮਸੀਈਤਿਨਸਾਂਚੁਬਖਾਨਾ॥੪੦॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਗਰਬਕਹਤਹੀਸਕੋਤਮਲਖਿਓਸਹੁਪਕੇਨਾਹਿਦੇਖਾਹੋਤਉਤੁਮ
 ਕਹੋਨਾਦੇਖਾਤਉਕਹੋਤਾਹਿ॥੪੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਹੀਸਕਹਾਰੇਅੰਧ
 ਪਰਗਟਅਪਰਾਪਤਸਹੁਪਕੀਸਮਝਿਦੇਖਮਨਮੀਪਦੇਖਨਅਨ
 ਦੇਖਨਕਹਦਮੈ॥੪੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਉਮੈਹੀਹੋਮੇਰੇਬਿਖੇਕਉਨ
 ਦੇਖਦੇਖਨਅਨਦੇਖਨਹੁਪਸਮਾਨੇਗਝਿਪਟੀਬਿਨਦੇਖਨਨਾਹਿਹੋਵੈਅ
 ਵਿਦਿਆਕਰਦੇਖਨਕੋਲਪਦਾਨੇਪ੍ਰਿਥਮੇਤਵਸਤਅਹੋਪਤਹੋਪਛੇ

ਤੇ ਦਿਸਦਿ ਪਦਾਰਥ ਜਾਨੇ ॥ ਦਿਸਦਾ ਹੋਇ ਪੋਤ ਬੀਜਾ ਹੋਇ ਕਸਮਾਈ ॥ ੩੬੫ ॥
 ਨਤੀਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਚੌਰਾਗਾ ॥ ॥ ਗਰੁੜ ਕਹੇ ਮੁਹਿ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਹੀਸ ਕਹੇ ਕੀਨ ਨਾਹੀ ॥ ਗਰੁੜ ਕਹੇ ਰਸ ਨਾਨੀ ਬਿਨ ਰਸ ਨਾ ਤੁਝੈ ਸੁਆਹੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਚੌਰਾਗਾ ॥ ॥ ਮੈਹੀ ਵਿਪਟੀ ਜਾਨੀ ਸਕਾਤ ਉਮੈ ਹੀ ਹੋਇ
 ਪਟੀ ਨਹੀ ॥ ਏਕ ਤਾਦੁ ਐਤਨ ਮਾਨ ਜਾਪਦੇ ਤੇ ਮੈ ਮੁਕਤ ਹੋ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਚੌਰਾਗਾ ॥ ॥ ਥੇ ਦਕਾਤ ਨਾਹਾਇ ਲਏ ਕਾਮ ਉਰ ਕਾ ਲਪੈ ਹੀ ਲਖ
 ਬੇਕਾ ਦੇ ਨੇ ਸੁਲਕ ਰਤੁ ਸਾਹੀ ਭਏ ॥ ਕੁਝ ਗਮ ਯੁਗ ਪ੍ਰਤ ਐਸੇ ਕਹੇ ॥
 ਹਮ ਸਿਖ ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਾਕੇ ਆਇ ਪਰਨਾਹਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਮ
 ਯੁਗ ਕਹੇ ਮੈਸੇ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਬਾਕੀ ਗੋਨ ਤੁਮਾਰੀ ਲੇਸੇ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਚੌਰਾਗਾ ॥

ਕੁਲੰਗਕਪੈਰਮਨਹਿਹੋਤੀਨੋਕਛਨਾਹਿ॥ ਨਿਰਬਾਨਉਪਦੇਸਮਥ
 ਕਰੋਅਥੀਪਮੁਕਤਿਛੁਟਾਹਿ॥ ੪੬॥ ॥ੴ॥ ॥ਕੋਮਯੁਰਬ
 ਖਿਆਨਸਭੀਸੰਤਮਨਸੇਸੁਨੋ॥ ਅਗੇਬਿਖੇਬਾਨਾਤਿਕਾਹਲਸੁਲਨੁਸ
 ਭਕਾਤੀ॥ ੪੭॥ ॥ੴ॥ ॥ਅਯੁਰਕਾਨਾਹੀਕਾਤਾਕਨਾਖ
 ਹਸੁਨਾਸਾਥਸੁਨਾਵੋ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਸਭੀਨਾਸਹੋਵੋਅਉਪਕਾਸਹੋਵੋ
 ਜੋਭਿਯਾਰੋਕਾਵੋ॥ ਸਭਐਸੇਕਾਉਪਦੇਸਨਾਹੀਉਪਦੇਸਟਾਨਾਹੀ॥
 ਮਕਾਹਿਯਖਾਵੋ॥ ਕੁਲੰਗਕਪੈਰਮਯੁਰਪੁਕੋਸਿਖੁਮੇਰੋਹੋਵੈਨਿਰਬਾਨ
 ਸੁਨਾਵੋ॥ ੪੮॥ ॥ੴ॥ ॥ਅਯੁਰਕਾਨਾਹੀਕਾਤਾਕਨਾਖ
 ਜੁਗਾਨਾਹਿ॥ ਸਭਸੰਤਨਤਬਆਖਿਓਹਮਨਿਮਸਕਾਰਹਮਮਾਹਿ॥

ਬਿਹਸਪਤਥਖਾਨੈਪੁਤ੍ਰਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨੇਵਹਸੰਤਸੇਸਿਓਨੋਜੋਕਹਾਸਭੀ
 ਸਤਹੈ॥ਚਕਵੇਜੋਕਹਾਸਭਨਾਸੀਹਮਅਹਾਸਭਪੰਚਤਤਲਾਹਾਯਹਿ
 ਜਾਨੇਸੰਤਮਤਹੈ॥ਇੰਦੀਅਤਕਰਨਮਨਬੁਧਜੋਉਵਰਨਸਮਕੀਜੋ
 ਖੇਤਰਕੀਜਾਨਜੋਅਸਤਹੈ॥ਐਕਹਾਜੋਖੇਤਰਹੋਸਭਪੁੰਕੀਆਦਿ
 ਜਗਹੋਖੇਤਰਤਾਰਿਆਖੀਐਸਤਯਾਹੁਮਹਿਦਿਸਤਤਹੈ॥੫੫॥
 ॥ਛੋਰਨਾ॥॥ਸਭਨੋਜੋਕਹਾਚਕਵਾਨਹੀਛਿਤਰਗਕੇਦੀਆਉਠਾਇ
 ॥ਨਿਜਸਹੁਪਕੋਨਿਮਸਕਾਰਐਸੇਹੋਸਮਾਇ॥੫੬॥॥ਛੋਰਨਾ॥
 ਛੇਤਰਏਜੋਨਾਸਛੇਤਰਭੀਤੀਕੋਕਹੋ॥ਨਿਜਸਹੁਪਸੁਖਰਾਸਤਹੁ
 ਮਹਿਦਿਪਹੁਚਿਆ॥੫੭॥॥ਛੋਪਈ॥॥ਹੇਕਚਬਾਰਤਕਹਾਨਾ

ਆਵੈ। ਸੁਨਚਕਵਾਕੈ ਸੈਕੈ ਸੁਨਾਵੈ। ਜੇ ਸੰਤ ਚਕਵਾਕਿ ਦੇਖੈ। ਸਭਾਥਿ ੨੮੭
 ਕਾਰਜਾਹੀਕੈ ਲੇਖੈ। ਅਮਨਿ ਰਵਿਕਾਰ ਨਿਰੋਕਤ ਜਾਨੈ। ਚਕਵਾਈ ਪਰ
 ਕਿਰਤ ਅਪੁਰਖ ਪੂਰਨੈ। ਠਾਟ ਜਗਤ ਕਾਜਾਹਿ ਮਿਲ ਬੁਨੀ। ਜੈਸੇ ਬ
 ਠਲ ਮੜ ਮਿਲ ਬੁਨੀ॥ ੫੮॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਅਮ ਅਕੈ ਸਰਬਾਥਿ
 ਆਪਕੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ। ਜਗਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੈ ਲੈ ਕਰੇ ਜੈਸੇ
 ਸੁਰਜ ਪੂਪ॥ ੫੯॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਜਗਤ ਨਾਸਤ ਬਹੋਇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ
 ਬਾਕੀ ਰਹੈ। ਏਕ ਨਿਰਾਸਰੋਸੋਇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਗਾਥੇ ਕੇਨਾ॥ ੬੦॥ ॥ ਚੋ
 ਰਾ ॥ ॥ ਪੈਖੇ ਹੁਕਮੇ ਸੁਨਾਹੋ ਚਕਵਾਜ ਉਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਨਭਾਸੇ॥
 ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਭਾਸੇ ਤਉ ਤੁਮ ਨਹੀ ਕਾਹੇ ਪਦ ਏਕੋ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਪਾਸੇ॥ ਏਕ

ਤਮਹਿਵਚਨਨਹਿਚਲੈਕਹਤਚਕਵਾਚਕਵੀਸਾਬਸੁਹਾਸੇ॥ ਸਭ
 ਨੇਕਹਤੈਸਹੁਪਾਨਜਾਨਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜੋਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੬੧॥
 ॥ ਜੈਗੁਰੂ॥ ॥ ਆਤਮਾਤੇਤੁਮਭਿੰਨਹੋਆਇਆਦਿਸਦਿਨਿਹਾਰਿ॥
 ਚਕੋਰਕਹਾਯਾਹਿਸਤਪੈਆਤਮਾਹਿਸਮਾਗ॥ ੬੨॥ ॥ ਜੈਗੁਰੂ॥ ॥
 ਆਤਮਮਿਲੈਦੁਐਤਜਾਕੋਗਿਆਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਗੋਅਚੇਤਤੁ
 ਮੋਪਾਇਓਹੈਆਤਮਾ॥ ੬੩॥ ॥ ਜੈਗੁਰੂ॥ ॥ ਐਸੇਬਚਨਸੁਨੇਜਬ
 ਹੀਤਬਤੁਸਨੀਹੋਇਗਏਸਬਹੀ॥ ਚਕਵੇਦੇਖਾਚੁਪਕੇਅਬਹੀਮੋਹਿ
 ਸਿਖਹੋਵਹੁਭਾਖੇਤਬਹੀ॥ ਪੰਖੇਕੁਕੋਲਆਤਮਲਬਹੀਗੁਰਸਿਖਕ
 ਹੋਨਕਹੋਛਬਹੀ॥ ਚਕਵਾਕਹੋਵਚਨਜੋਕਹੀ॥ ਤਾਂਕੋਦੇਖਨਹੀ॥ ਅਕੋਕਬ

ਹੀ॥ ੬੪॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਾਸੋ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕੋ ਦੋਖ ਨ ਕੋ
 ਏ॥ ਦੁਖੈ ਖਤਿ ਸੇ ਕੋ ਜਾ ਲੀਐ ਦੁਖੈ ਤਜਿ ਸੇ ਕੋ ਹੋਈ॥ ੬੫॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ
 ਹੀ ਸਕੇ ਸੁਖ ਬਚਨ ਜਾਐ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਤੋ॥ ਬਚਨ ਆਤਮਾ ਕਚਨ ਮੈ ਤੁ
 ਬੀਚਨ ਬੀਜ ਕਛੁ॥ ੬੬॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਏ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੁਚ ਕਵਾ ਕੋ ਤਿਅ
 ਗਾ॥ ਅਹੰ ਸਤਿ ਮਾਗਾ ਜਹਿ ਕਹਿ ਦੈ ਗਾ॥ ਪਾਛੇ ਵਚਨ ਕਛੁ ਕਹੇ ਸੁ
 ਨਾਏ॥ ਸਗੋ ਕਛੁ ਏ॥ ਅਤਮ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਚਕਵਕ ਹੋ ਕਪੁੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਸਨਾਹਿ ਨਹਿ ਚਕਵਕ ਹੀ ਹੋ॥ ਹੀ ਸਕਾ ਮੈ ਹੀ ਸਥਿਲਾਨਾ॥ ਚਕਵਕ ਹੋ
 ਰਸਾ ਮਹਾ ਜਾਨੇ॥ ੬੭॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਏ॥ ॥ ਹੀ ਸਕੇ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਤੁਮ ਕੋ ਲਾ
 ਨਾਹਿ॥ ਸਨਮੁਖ ਬਚਨਾ ਮੇ ਕਹਿ ਜੇ ਸਹੁ ਪੈ ਤਉ ਸਰਬ ਕਹਾਹਿ॥ ੬੮॥

ਮੋਹਨਹੀਰੈ ਸਹ ਬੁਧੀ ਹੋਵਚਨ ਸੁਨਾਵੇ। ਮਨ ਪਰਤੀਤ ਰਖੋ ਨਿਸਚੇ
 ਕਰ ਪਰਮਾਨਿ ਦਕ ਪਾਇਆ ਪਾਵੇ। ਮੈ ਤੂੰ ਛੋਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੇ। ਅਸਿਤਸ
 ਹਨਾਇ ਕੈ ਸਰੂਪ ਮਿਲਾਵੇ। ਸਭ ਸੰਤ ਕਹੋ ਮਯੂਰ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਮਨ
 ਦਨ ਮੇਧਾਵੇ। ੬੩॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਹਿਸਕਾਤਾ ਮੇਸੇ ਸੁਨੇ ਮੁਕਤ ਹੋ
 ਵੇਤਤ ਕਾ ਲਾਭੀ ਪਮੁਕਤ ਸਭ ਕਾਤ ਹੋ ਮਮ ਹਿਨਾ ਹਿਰਵਾ ਲਾ॥
 ੬੪॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਇਸ ਬਿਤਾਪ ਮੇਸੇ ਆਪ ਮੈਸੇ ਕਹਿਤੁ ਸਨੀਭਿਏ।
 ਜੈਸੇ ਕੁੰਚ ਰਜਾ ਪਬਲਾ ਕਾ ਕਛੁ ਕਾਨਕੇ। ੬੫॥ ਚੋਪਈ॥ ॥
 ਪੰਚ ਸਹਿ ਸਹ ਬਰਖ ਬਿਤਾਏ। ਤੁਸਨੀ ਗੇਨ ਬਚਨ ਅਲਾਏ। ਬੀਤ
 ਗਏ ਜੈਸੇ ਪਲਬੀਤੈ। ਕੋਕਲਾ ਆਨ ਬਚਨ ਤਬ ਕੀਤੇ। ਆਤਿਮ

ਬਿਸਈਸਭਾਨਿਹਾਗੀ ਨਸਿਦੇਧੈਕੋਉਨੈਨਪਸਾਗੀ ਤੁਸਨੀਹੋਨਾਮੁਕ
 ਤਇਨਪਾਈ ਕਰਮਸਾਈਕੀਖਬਰਨਕਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਐਸੇਸਮਝਨਜਾਲੈ ਤੁਸਨੀਬਚਨੀਕਾਗ ਕੁਲੰਗਕੋਕਲਾਕਾਤੀ
 ਬੈਨੈਨਪਸਾਗ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਚਨਕਰਤਹੋਤਾਹਿਪਹੁਕੋਕ
 ਲਾਮਾਨੇਆਪਕੋਕੋਕਲਾਤਿਆਗਨਿਬਾਹਿਮਕੁਲੰਗਕੋਤਿਆਗ
 ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਗੁਹਨਤਿਆਗਨਹੀਕਛੁਕਿੰਨ
 ਹੀਅਬਕਾਹਿਤਿਆਗੋ ਤੁਮਬੀਧਭੇਇਨਕਰਮਨਮਹਿਕਛੁਮਾ
 ਤਮਸੁਖਕੋਲੇਸਨਲਾਗੋ ਮਾਤਮਸੁਖਅਪਹਾਪਤਜਾਨਹੋਕੁਲੰਗ
 ਕੋਹੋਸੁਨਾਵੇਡੁਰਾਗੋ ਕਹੁਕੋਕਲਾਤੁਮਕਉਨਸੁਜਾਨਤਸੇਈਜਾਨੇਜ

ਕਾਤਸਭਾਗੋ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਸਭਾਗਿ ਦਰਸਨਾ ਮਹਿ ॥ ੨੮੪
 ਹਿਦਰਸਨਾਗਿ ॥ ਸਭਾਗਿ ਕੋ ਕਲਾ ਕਛੁ ਮਾਤਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਗਿ ॥
 ੮੦ ॥ ॥ ॥ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਯਹਿ ਬੈਨ ਤੁਮੈ ਦੇਖਾ ਤਉ ਕਹਿ ਗੋ ॥ ॥
 ਮਹਿ ਕਹਨ ਨ ਮੈਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ਸੁਖ ਮਾਰਗ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਭਏ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਸੁਨ ਕੇ ਤਬ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਯਹ ਮਗੁ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ਕੋ ਤਬ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੈ ਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ
 ਮਹਿ ਯਹ ਮੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭੀ ਪੈ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਮਾਰਗ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਿ
 ਚਿ ਕੋ ਕਲਾ ਕਾਤਸੀ ਸਾਹੀ ਸਾਰੀ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮਯੂਕਤੋ
 ਸਿਖ ਪਤਿ ਨਾਮ ਕਹੁ ਪਾਲੇ ਤਹਿ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਕਉ ਤਕ ਮੇਰੇ ਨਾ ਕਛੁ

ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਸਿਰਫ ॥ ॥ ਹੀ ਸਕੇਗੇ ਕਿ ਆਕਰਸ਼ਣ ਬੈਨ ਬੈਨ ਨ ਕਰੇ
 ॥ ਬਿਨ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲਏ ਬਿਨ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਤ ਕਰਤਾ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਬਿਨ ਬੁਧ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕਰੇ ॥ ਕਰਨ ਸੁਨਨ ਦੇ ਨਾ ਪਹੋ ॥ ਐਸੇ ਸੁਨ
 ਸੁਨਾਵੇ ਆਪ ਫਿਸ ਫਿਸ ਨ ਫਿਸਟਾ ॥ ਐਥਾ ਪਾ ਕੋ ਕਲਾ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪਉਨਾ ਪਉਨੇ ਸੇਭੰ ਨ ਕਾਉ ਸੇ ਕਉਨਾ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਤਿਹਿ ਬਚਨ ਬਖਾ
 ਨੈ ॥ ਨਿਰਬੁਧ ਨਿਅੰਟੀ ਕੋ ਕਲਾ ਜਾਨੇ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਮੇਸ਼ਾ
 ਪਉਨ ਕਾਹੇ ਸੇ ਹਮੇ ਦੇ ਬਤਾਇ ॥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਤ ਪਉਨ ਜਹਿ ਕੋ ਕਲਾ ਕ
 ਹੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਉਨ ਬਿਨ ਸੇ ਕਉਨ ਕਾਨ ਸੁਨਨ ਸ
 ਤ ਪਉਨੈ ॥ ਮਯੂਰ ਕਾਹੇ ਜੜ ਪਉਨ ਸੇ ਇਐ ਤਸਕਰ ਪਨਹਿਰਤਾ ॥ ੮੭

॥ ਪਉਨ ਚਿਤੰਨ ਜਉ ਜਾਨਤੈ ਤਉ ਤਸਕਰ ਲੇਤਨ ਮਨ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਪਉਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਮਨ ਕੋ ਜਉ ਦੁਐ ਤਠਹਗ
 ਵੈ ॥ ਮਯੂਰ ਕੋ ਜੜਪਉਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਪਥਰ ਪਉਨ ਸੁਨਾਵੈ
 ਸਾਰ ਸੁਤ ਕੋ ਯਹਿ ਪਉਨ ਆਕਾਸ ਤੇ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਆਕਾਸ ਪਉਨ ਲ
 ਖਾਵੈ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਪਉਨ ਬਿਨ ਆਕਾਸ ਕਉਨ ਕੋ ਪਉਨ ਚਿ
 ਤੰਨ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਜੁ ਜਾਨੈ ਪਉਨ ਕੋ ਸਹੁ ਪਗਾਪਤ ਤਿਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੮੯
 ॥ ॥ ਗਰੁੜ ਕੋ ਕੋ ਬੇਦ ਪਉਨ ਨਿਸਚੇ ਜੜ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਕ
 ਕਲਾ ਕੋ ਅਭੇਦ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪਉਨ ਹੀ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਕੋ
 ਲਾ ਕੋ ਪਉਨ ਸੁਵੰਜਾਨੈ ॥ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਸਭ ਭੇਦੈ ਹੋਗਾਨੈ ॥ ਆਤਮ ਸੁਖ

ਹਮਮਗਨਭਏਬੇਯਾਹਿਪਉਨਸੁਖਕਹਾਆਇਗਏਬੇਸਭਕੋਸੀਕਾ
 ਮਹਿਇਨਡਾਥਾਹਮਨੀਮਾਨੇਬਚਨਬਿਤਥਾਕੋਕਥਾਕਹਾਹਮਏਕ
 ਅਵੈਤਾਕੈਸੇਮਾਨਦੁਐਤਨਐਤਾ॥੮੧॥ ॥੧੦੦॥ ॥ਜਉਤਮਅ
 ਗਮਨਤੇਸਬਦਬੁਧਮਕੋਧਾਗਸੁਖਸਬਦਕੋਮਾਦਤੇਨਹਿਤੇਅਵਾ
 ਯਾਗ॥੮੨॥ ॥੧੦੦॥ ॥ਪਉਨਹੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਿਅਗੋਨਿਸਚਾਪਉਨ
 ਧਿਨਾਅਨੰਦਕੋਗਥਿਲਾਜਪਉਨਅਨੰਦਕੋਪਾਇਕੈ॥੮੩॥ ॥੧੦੦॥
 ਮਯੁਰਾਸਕੋਕਥਾਕੋਕਹੇਸਖੇਪਤਮਹਿਕਹਪਉਨਕਹਾਯੈਕੋਕਥਾਕ
 ਹੋਇਸਪਉਨਥਿਨਾਅਵਸਤਾਸਖੇਪਤਕੈਸੇਲਾਯੈਮਯੁਰਕਹਾਕਹੁਤੁ
 ਹੀਆਥਿਖੈਜਾਥਿਸਨਇਸਥਾਨਪਉਨਕਹਾਯੈਕੋਕਥਾਕੋਥਾਤ

ਤੁਹੀ ਅਕੀ ਕਰੁ ਪਉਨਾ ਬਿਨਾ ਕਉ ਕੈ ਸੇਗੇ ਹੈ ॥ ੬੪ ॥ ਭੀਸ
 ਕੇ ਹੋ ਬੁਧ ਮਾ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਢ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਹਾ ਬੇਦ ਭੀ ਸਾਖਾ ਦੇ ਤੋ ਪ੍ਰਾਨ
 ਈ ਸਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਈ ਸਹ ਆਤਮ ਰੁਪ ਤੇ ਤੋ ਸ
 ਭ ਆਤਮਾ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਅਨੁਪਨਾਇ ਲਏ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਤੇ ਤੇ ਨਾਗਾਇਲ ਪ੍ਰਾਣ ਭੇਦ ਕ੍ਰੋਧ ਵੇਨ ਭੇਦ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਅਜੇ ਗੁਕੋ ਜ
 ਪਉਨ ਕੋ ਮਯੂਰ ਕੋ ਸਿਰ ਕੋ ਪੁਨ ਕੈ ॥ ਅਸਤ ਨ ਕ ਬਹੁ ਸਤ ਪਵੈ ਕੋ
 ਕਲਾ ਕਾ ਓਸਤ ਪੁੰਚੁ ਲਕੈ ॥ ਅਨੰਤ ਹੀ ਸਕਤ ਮੈ ਰਾਖ ਤਹ ਅਸਤ ਕ
 ਸਤ ਕਰੰਗੁ ਲਕੈ ॥ ੬੭ ॥ ਚੌਹਾ ॥ ਸਭੀ ਕਹਿ ਮ ਪਉਨੈ ਮਯੂਰ
 ਕੋ ਇਉਨਾ ਹੀ ॥ ਕਹਨ ਮਾ ਤੇ ਕਹਤ ਹੋ ਸੋ ਸਭ ਕਹ ਦੇ ਮਾ ਹੀ ॥ ੬੮ ॥

੩੮੬

ਸੋਠਾ॥ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹਿਐ ਪਉਟ ਅਉਰ ਕੋਰੇ ਕਹੁ ਚੁਪਕੇ॥ ਚੁਪ ਪਉਟੀ
 ਜਉ ਨ ਜੋ ਕਛੁ ਪੈਸੇ ਪਉਟੀ॥ ੬੬॥ ਸੋ ਪਈ॥ ॥ ਅੰਸ ਕੋਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਹ
 ਐ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਉਟੀ ਜਿਲਹਿ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਕਾ ਕਰਤਾ ਮੈਂ॥ ਕੋਕਲਾ
 ਕੋਰੇ ਪਉਟੀ ਸਮੈ॥ ॥ ਅੰਸ ਕੋਰੇ ਜੜਚੈ ਤਨ ਜੋਗ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋਰੇ ਪਉਟੀ
 ਜੋਗ॥ ਜੜਚੈ ਤਨ ਇਕ ਪਉਟੀ ਪਾਏ॥ ਕਰਮ ਸਾਈ ਉਪਾਇ ਪਾਏ॥
 ੧੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹੁ ਤ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕੋਚਾ॥ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਏਹਿ॥
 ਜੈ ਸੇ ਕੋਕਲਾ ਪਉਟੀ ਕੋਤੁ ਮਾਤ ਮਨਿ ਸਚਾ ਏਹਿ॥ ੧੦੧॥ ਸੋਠਾ॥ ॥
 ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭ ਭਾਖੀ ਤਪਦਾ ਕੋ ਜੜਕੇ॥ ਕੋਕਲਾ ਨਿਸਚੈ ਰਖ
 ਅਛਰਿ ਸੀਕੀ ਨਹਿ ਮੈ॥ ੧੦੨॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾ॥ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋਰੇ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਕੇਏਕਪਉਨਕੋਨਹੀਅਵਭਾਵੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸਭਪਉਨਲਖੋਪਉ
 ਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਉਅਵੈਨਜਾਵੈ॥ਜਲਕੁਰਕਟਾਆਇਕੋਤਥਹੀਪਰ
 ਲੋਕਾਸਈਸਰਪਉਨਕਾਠਾਗਾਵੈ॥ਕੋਕਲਾਕੋਈਸਰਪਉਨਹੀਪੈ
 ਆਪਕੋਖੈਚਆਪਬੀਚਰਖਾਵੈ॥੧੦੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਲਕੁਰਕਟਾ
 ਤਥਕਾਤੋਈਸਰਜਗਤਉਪਜਾਇ॥ਮੁਲਸਰਬਕਈਸੋਪਉਨ
 ਤਹੋਤੇਆਇ॥੧੦੪॥ਸੋਹਣਾ॥ਪੁਰਖਤੇਜਿਉਪਰਕ੍ਰਿਤਮਾਦਹੀ
 ਕਾਰਉਤਪਤਭਇਓ॥ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਵਿਰਤਿਜਗਤਠਾਦਮਾਦਹੀ
 ਕਾਰਤੇ॥੧੦੫॥ਚੌਪਈ॥ਮਾਦਹੀਕਾਰਬਿਨਪਉਨਕਾਠਾ॥ਕੋਕ
 ਲਾਕੋਹੀਕਾਰਪਉਨਲਾਥਾ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਖੇਕਾਪਉਨਕਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕੋ

ਪਉਨਪੁਰਹਾਰੈ॥ ਪੁਰਖਪਉਨਮੁਹਿਨਿਸਚੇਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਰਬਰੂਪ
 ਉਨਕੋਮਾਨੈ॥ ਸੁਨਅਸਚਰਜਮਾਨਸਭਭਏ॥ ਗਰੁੜਕਹੋਬ੍ਰਹਮਸਰਬ
 ਸਮਏ॥ ੧੦੬॥ ਜਿਹਰਾ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਰੂਪਕੋਕਲਾਕਹੋਪਉਨਅਰੂਪ
 ਭੀਜਾਨਾ॥ ਸੰਸਾਰਿਮੰਤ੍ਰਨਹਿਕਹੋਨਿਸਚੇਪਉਨਕੋਮਾਨ॥ ੧੦੭॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਕੋਕਲਾਕਹਿਪਉਨਸਭਸੁਨਕੈਤੁਸੀਭਏ॥ ਗਰੁੜਕਹੋਕਿਉਮਉਨ
 ਕਾਕਉਸੰਤਉਤਰਦੇਹੋ॥ ੧੦੮॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਭਸੰਤਕਹੋਅਥਕਿਆਕ
 ਹੀਐਅਸੰਤਸਭਾਬੁਧਆਇਗਵਾਈ॥ ਬੁਧਧਿਨਕਛੁਕਹਿਨਸਕੋਤੀ
 ਤੇਕਿਆਕਹੀਐਤੁਮਕਹਿਓਨਜਾਈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹੋਉਤਰਦੇਹਨਹੀਤੀ
 ਜੋਗੁਕਹੋਸਭਕਰਮਤਜਾਈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਜਬਜੋਗ

ਕੀਜੁਗਤਸੇਰੋਸਮਾਈ॥੧੦੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਹੀਸਕੋਪਖਲੇਕੋਪਖ
 ਸਹੀਰਤਕਜਾਨ॥ਸਹੀਰਨਸਜਬਹੁਤਪੈਖਭੀਨਾਏਆਨ॥੧੧੦॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਜੋਗਕੋਤਉਚੈਇਥਿਨਕੀਏਹੈਨਹੀ॥ਕੋਕਲਾਕੋਸੁਨਸੇ
 ਇਜੋਗੁਜੁਫਾਕਪੁਦਸਤਸੇ॥੧੧੧॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ਪਉਨਹੀਸਿੰਜੁਤਜੋਗੁ
 ਕੋਰੇਸਭਪਉਨਸਮਾਇਓਓਯਗਸਾਠੇ॥ਸਭਸੀਤਕੋਤਤੁਆਰਤਪੈ
 ਪਾਛੇਪੁਛੇਗੇਕਪੁਪਉਨਪੁਕਾਠੇ॥ਕੋਕਲਾਕੋਪਉਨਕਉਨਾਠੇਸਹੀਰ
 ਛੁਟੈਤਬਅਉਰਸਹੀਰਕੋਜਾਇਸਮਾਠੇ॥ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਯਹਿਪਉਨਜਾ
 ਨਹੀਸਕੋਕਪੁਬਾਦੀਲੇਵਪੁਬੁਧਮੁਥਿਚਾਠੇ॥੧੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕੋਕ
 ਲਾਕੋਇਸਬਚਨਤੇਪਉਨਇਸਥਿਤਕਰਜਾਨ॥ਬੁਧਮੁਪੁਰਨਕੋਕਲਾਤ

੩੮੮

ਪੈਪੁਰਾਪਵਨਪਛੋਨਾ ॥੧੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਭੁਆਪਸਮਿਸਕੀਨਬ੍ਰਾਮ
 ਪਪਿਨਿਗੇਕਰਹਿ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਸਭਪ੍ਰਬੀਨਜੋਕਛੁਕਰੇਸੋਮਾਨੀਐ ॥੧੪॥
 ॥ ਸੈਫਾ ॥ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਪਛੁਬ੍ਰਾਮਾਕੋਪਛੁਕੋਬਚਨਬ੍ਰਾਮਾਕੋਨਮ
 ਨਾ ॥ ਸਭਸੰਤਕੋਜੈਸੋਹੋਇਸੋਹੋਇਕੋਬੇਹੀਚਲਬ੍ਰਾਮਾਪਹਿਜਾਨੋ ॥
 ਬ੍ਰਾਮਪਤਕੋਸੁਤਕਚੀਕੋਸਭਬ੍ਰਾਮਾਮਾਗਰੀਓਪਿਆਨੋ ॥ ਕਚ
 ਕੋਪਿਤਾਉਤਗਤਿਨਾਤੇਆਇਓਨੀਕੋਸੇਸੰਤਹਿਆਨੋ ॥੧੫॥ ਏਹ
 ਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਮਪਤਕੋਹੋਕਚਕੋਨਿਸਚੇਕੋਛਲਜਾਨਾ ॥ ਝੁਠਨਿਸਚੇਜ
 ਬਪਾਰੀਐਝੁਠਸਚੁਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਰੀਤੰਡਉਤਤਿਨ
 ਜਾਇਬ੍ਰਾਮਾਜਾਨੀਰਿਦੇਕੀ ॥ ਵਸਸਟਿਕੋਕੋਬੁਲਾਇਬਾਤਾਇਨੋਕੀ

ਸ੍ਰਵਣਕਰਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਬੁਮਾਕਾਕੈਸੇਆਏਉਪੀਛੀਪੀਛੀ ॥ ੩੮੬ ॥
 ਕੋਯਹਿਸੰਦੇਹੁਮਾਕੈਸਰਬਬੁਮਾਮਜਾਨਤੈਸਾਹਿਕੋਕਲਾਕਾ
 ਤੀਪੈਓਨਕੋਪਾਕੈ ॥ ਤੁਮਜਾਨਤੈਸਭਾਹਿਥਿਪਕੋਰਮਤੈਸੇਪਾਕੈਜੈਸੇ
 ਬਚਨਉਚਾਰੈ ॥ ਬੁਮਾਕੋਉਤਪ੍ਰਸਾਦਕੋਰਮਪਾਛੇਕੋਗੋਬੁਪਾਥਿਚ
 ਕੈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਟੋਹਕਾ ॥ ॥ ਹਿਸਕੋਰਮਜਾਨਹੋਰਮਕੋਸਰਬਪਰਕਾਸਾਹਿ
 ਰਕੁਕੋਤੁਮਪ੍ਰਕਾਸਹੋਰਮਦ੍ਰਿਸਟਾਸਰਬਪੁਲਾਸਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਗਰਕੁਕੋਰਮਪ੍ਰਕਾਸਰਬਪੁਲਾਸਮਜਾਨਕੈ ॥ ਬੁਮਾਮਮਭਾਪੁਰ
 ਬਚਨਕੋਰਮਜੈਹੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਗਰਕੁਕੋਰਮਪ੍ਰਕਾਸਮੀਤੈਕੁ
 ਲੀਗਕੋਰਪਰਪਿਬਸੇਕਾਸਾਛਾਤਦਾਸਾਤਮੇਗੋਬਿਬੇਨਹੀਮੈਹੀਦੁਰਸ

ਭੂਤਿ ਨੇਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਮਰੀ ਚਕਰੇ ਅਉਰ ਅਉਰ ਪੁਰ ਸਭ ਕੋ ਨ ਬੋਲਾ
 ॥ ਤੁਮ ਅੰਸੇ ਜਾਨਾ ਉਤਪਤ ਕਰਹਿ ਕਛੁ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਕੋ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੨੧ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਬਡਿ ਓਤਿ ਪੀਨੈ ਤੁਛ ਨ ਟਿਕਹ ਜਾਨਾ ਕੁਝੀ
 ਕਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੋ ਸਮਤ ਤੋਹਿ ਨਿਗਿਆਨਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਸਭ ਉਤ
 ਪਤਤੁ ਮਾਭਝਾ ਬੁਝਾ ਕਿਉ ਕਹਤੈ ਗੋਇਹੇ ਤੁਮ ਪਾਰ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਆ
 ਸੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਤਿ ਪੁਛਤੈ ਤੁਮ ਕਉਨ
 ਕਹੈ ਸਭਾ ਹਿ ਅਕੋ ਕੁਝੀ ਕਹੈ ਅਮਾਤਮਾ ਜੈ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਿਸਨ ਬਨੇ
 ਸਮਕੋ ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਦਵਤੇ ਤੀਨ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਜਾਇ ਤੁਮ ਕੋ
 ॥ ਸਭੀ ਸਹੀਰਾ ਮਾਇਆ ਕਹਿਕੈ ਅਉਰ ਮਦਿ ਸਟਾਹਰੀ ਦਮਕੋ ॥ ੧੨੪ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਚਨ ਕੁਲਿ ਗਕੇ ਸੁਦਕਰ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਹਮਰੀ ਬੀਚ
 ਨਾਹ ਮੋਕ ਅਵਗਾਹੀ ਕਿਉ ਐਨਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਵਿਗੁਣ ਮਤੀ
 ਤਦੇਖਾ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤੈ ॥ ਕਾਦਮਾ ਤੁਹਾਦਮੀ ਤਨਹੀ ਤਉ ਹਮਰਾ ਰੂਪ ਸਭਾ
 ੧੨੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁ ਵਿਗਰਹ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਖੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਿਓ ਸੋ ਕਹੈ
 ਸੁਜਾਖੈ ॥ ਗਰਹ ਕਰਾਸਭ ਬਿਸਨ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਮਯੂਰ ਕਰਾਤੁ ਪੀ ਬਿਸਨਿ
 ਪਰਮਾਨੈ ॥ ਸਭ ਮਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਿਤਭਾਖੀ ॥ ਕਹੈ ਪਉਨ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸਾਖੀ ॥
 ਪਰਪ੍ਰਕਾਸਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਪਉਨ ਪ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਕੋਕਲਾਈਏ ਉਪਾਧੈ ਕੇ ਕਹੈ ਪਉਨ ਕੋ ਸਤਾ ॥ ਪੀਚੈ ਤਤੈ ਕਮਾਂਤ
 ਮਾਤੈ ਪਾਈਐ ਉਤਪਤਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ਬਉਠਾਇ ਕੋਕਲਾਕ

ਗੀਪੁਕਾਯੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੋਸੁਨਾਇਕਡਿਅਈਛੋਡਿਬਿਖਮਤਾਯਈ॥੧੨੯॥
 ॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ਮੇਰੇਬਿਖੇਉਪਾਧਕਾਯੈਤੁਪੀਬ੍ਰਹਮਾਜਿਨਸਰਬਉਪਾਏ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਕੋਕੋਕਲਾਕੋਪਾਨਕਰੀਐਬਿਚਾਰਕੋਪਉਨਕਰੇਤੇਆਏ॥ਕੋਕ
 ਲਾਕਾਐਜਾਨਤੋਤੁਮਪਉਨਾਬਿਨਾਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰਿਸੁਨਾਏ॥ਤੀਤੇਪਉ
 ਨਪਰਸਿਧਭਏਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਕੋਕੋਤੁਮੇਕਾਹਿਲੁਕਾਏ॥੧੩੦॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਬੇਦਯਿਉਕੋਨਖਸਿਖਨਹਾਇਨਜਾਨਾ॥ਪ੍ਰਨਾਇੰਦ੍ਰੀ
 ਗੁਣਤੀਨਉਤਪਤਨਹਾਇਲਮਾਨ॥੧੩੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਭੂਤਭਵਿਖ
 ਤਮਾਨਸਰਬਅਖੰਡਤਜਾਨੀਐ॥ਕੈਸੇਪਵਨਪ੍ਰਮਾਨਈਸਰਕਰੇਸੋਹ
 ਤਪੀ॥੧੩੨॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ਕੋਕਲਾਕੋਤੁਮਈਸਹੈਸਰਬਕਰਮਤੁਮ

7
 ਪੀਕਰਥਾਪੋ॥ ਪ੍ਰਾਨਕੋਕਛੁਨਾਹਿਕਹੋਸਰਬਕਰਮਤੋਕਛੁਨਾਹਿਸਿਤਾਪੋ॥ ੩੮੯
 ਅਹੁਯਾਹਿਤੁਕਹੋਪ੍ਰਾਨਨਗਾਇਲਤੇਉਤਪਤਭਟੇਪਉਨਾਇਸਤਤਭਟੇਸ
 ਮਤੁਤਮਆਪੋ॥ ਮੁਲਸਾਖਾਮਹਿਭੇਦਨਾਹਿਜਿਉਦਿਚਾਰਕਰਤਉਪ
 ਉਨਹੀਜਾਪੋ॥ ੧੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਗਾਇਲਤੇਉਤਪਤਭਟੇਸ
 ਇਨਪ੍ਰਾਨਤੇਜਾਨਾ॥ ਬੇਦਬਿਖੇਤੁਮਹੀਕਹਾਹਮੇਸੇਪ੍ਰਾਨਉਪਾਨ॥ ੧੩੪॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਹੋਬ੍ਰਹਮਾਤੁਮਸਤਸਤਕਹੋਕੇਮਿਥਿਆ॥ ਪ੍ਰਾਨਤੇਉਤ
 ਪਤਕਰਮੇਕੀਬ੍ਰਹਮਾਕਹੋ॥ ੧੩੫॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਉਕਰਮਕਾਹੇ
 ਕਰਕੇਟੇਕਹਾਮੀਪ੍ਰਾਨਕਰਮਾਥਿਨਾਸੀ॥ ਕੋਕਲਾਕਹੋਸਭਾਮਿਥਿਆਕਹੋ
 ਸਾਰੀਬਡੇਮੈਸੇਛੋਟੇਕੇਸੋਰਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਤੁਮਮਕ੍ਰੋਹਤਉਹੁਪਕ

ਪੰਥਪਾਨੋਬਿਲਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੋਜਾਕੋਗਿਆਨਾਹੀਕਰਮਸੀਈਕੋ
 ਕਪਲਤਾਕੋਹੀਸੀ॥ ੧੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਿਨਲਖਿਓਤਿਨਕਿਆਕੋ
 ਅਨਲਖਿਓਕਪਨਨਜੋਗਾਕੋਕਲਾਕੋਜੇਏਕਹੀਲਖਲਾਕੋਸੇਸੰਜੋ
 ਗੁ॥ ੧੩੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੀਨਦੇਖਾਏਕਨਾਦੇਖਾਸੋਕਉਨਤੋਂਦੇਖਨਕੋ
 ਬਥੇਕਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਾਨਬਨਤਾਏ॥ ੧੩੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜਉਮਹੋਤ੍ਰਿਪ
 ਟੀਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾਉਠਉਤਰਨਾਕਹੀਐ॥ ਤੀਤੋਬਿਸਨਪਾਨਿ
 ਚਲੇਪੰਖੇਗੁ॥ ਬਿਸਨਜਾਂਸੋਈਜਾਈਏਗੁ॥ ਛੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਪਹੁਤੇਜਾਈ
 ॥ ਉਸਤਤਬਿਸਨਕੀਜਾਈਅਲਾਈ॥ ਹੇਭਗਵੰਨਸਹਬਸਮਸਾਹਾ
 ਕਰਮਸੀਈਕਪਨਅਧਾਰ॥ ੧੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਕ੍ਰੋਕਰਤਾਦਿਸਕੋ

ਸਰਬਰੂਪਭਗਵਾਨ ਕਿਹੋਕੋਕਲਾਉਸਤਤਮੈਕਹੋਬਿਸਨਉਤਪਤਮੂਰਿ ੨੮੨
 ਜਾਨਾ॥੧੪੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਚਤੁਰਭੁਜਜੇਰੂਪਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਪੈ॥
 ਹਮਤੇਸਭੀਸਰੂਪਹਮਕੋਆਵਾਗਉਨਨਹਿ॥੧੪੧॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਬਾਰ
 ਬਾਰਕਹੋਨਿਮਸਕਾਰਅਵਾਪਨਬਿਸਰਜਨਜੰਮੈਨਹੀ॥ਹੰਸਕਰੋਯਹਿ
 ਉਸਤਤਨਾਪਨਨਿਦਿਅਕੋਕੋਕਲਾਅਵਗਾਹੀਕੋਕਲਾਕੋਅਹਿ
 ਅੰਨੀਹੋਨਹਿਬਚਨਕੋਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਮਾਹੀ॥ਬਿਸਨਅਵਤਪੈਤਤਕ
 ਲਕਹੋਉਸਤਤਨੀਦਿਅਸਰਬਤਜਾਹੀ॥੧੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਯੁਕ
 ਅਵਾਪਨਕਰਤਪੈਨੇਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾਹੀ॥ਨਾਕੋਉਐਵੈਨਜਾਵਹੀਨਿਮਸਕ
 ਰਮੁਝਮਾਹੀ॥੧੪੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਕਹੋਬਿਸਨਿਜੀਆਉਆਵਨਜਾਲੁ

ਨਤੁਤਥਿਥੈ। ਕੁਲੰਗਕਾਧੈ ਸੁਭਾਉ ਸਿਕੋਕਲ ਮਯੁਗਨਹਿ॥੧੪੪॥
 ॥ ਥਿਸਨਨ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਦ੍ਰੁਕੇਈਹਮ ਅਪਸਤੁਪਕੋਆਪਤੁਲਾ
 ਵੈ। ਮੈਸੇਬਚਨਸੇਉਪਜਪਗੇਥਿਸਨਦੇਵਜੀਉਜੈਸੇਉਦਾਚਲਸੇਸੁ
 ਰਚਕਾਵੈ। ਛੀਰਸੁਮੰਦ੍ਰਤੇਅਵਤਹਿਸਿਤੋਸਹਬਪੰਛੀਸੇਪ੍ਰਸਾਦਲਾ
 ਵੈ। ਕਉਨਤੁਮੈਕੋਕਲਾਕਹਿਯੈਹਮਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਤੁਮਪਾਵੈ॥੧੪੫॥
 ॥ ਥਿਸਨਲਜਾਨਹਿਅਵੈਹਮਕੋਪੁਛੈਕਉਨਾਪੰਚਤਤ
 ਚਕ੍ਰਜਾਨੀਮੈਆਤਮਾਵਚਨਤੇਮਉਨਾ॥੧੪੬॥ ॥ ਓਤਰ ॥ ਓਤਰ
 ਦੇਵੈਕਉਨਵਿਸਨਕਹਾਕਿਆਪੁਛੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਿਯੈਬੈਨਾਧੇਉਤਤ
 ਮਦੀਆ॥੧੪੭॥ ॥ ਤੁਮਜੋਪੁਛਾਕਉਨਾਮਨਕੋਸਰੂਪ

ਅਪ੍ਰਾਪਤਜਾਨਤੁਮਨਕੋਤੁਮਤੇਕਿਆਪੁਛੈਹਮਗਿਆਨਾਅਪਨੇਸ
 ਰੁਪਕੇਅਪਨਕੋਅਥਸਿਵਲੋਕਜਾਤਮਜਾਨੋਵੈਦੀਤਨਦੇਖਿਆਵਿ
 ਸਨਪਰਮਾਨੋਥਿਨਕਰੋਮਈਸਰਸਾਰਾਅਨਿਤਸਕਰਗਯੋਬਿਸੀ
 ਆਰਾ॥੧੪੮॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਰਬਪਖੇਰੁਭਿਆਏਹੋਕਿਹਿਕਾਂ
 ਮਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰੁਪਉਨੈਕਿਕਰਮਕਰੋਬਿਸਰਾਮ॥੧੪੯॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਥਿਸਨਕਰੋਹੈਕਰਮਸਭਪ੍ਰਸੰਨਪ੍ਰੀਤਏਕੋਕਲਾਕਰੋਅਪਰਮਾਦਿਸੀਥ
 ਧਈਸਰਜਗਤ॥੧੫੦॥ ॥ਕਰੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪਵਕੋਕਰਮਾਥਿ
 ਸਨਕਰੋਜੈਸੇਤੁਮਥਪਾਨੋਕੋਕਲਾਕਰੋਅਥਈਸਰਹੋਤੁਮਪਉਨਕੋਸ
 ਤਕਰੋਜੈਸਿਆਨੋਥਿਸਨਕਰੋਸਤਕੋਸੇਕਰੋਹੋਇਅਸਤਸੇਸਤਕਿਉਮ

ਨੇ ਕੋਕਲਾ ਕਹੇ ਅਸਤ ਕਿਉ ਕਹਤੇ ਹੋਇ ਜੋ ਸਤ ਸੋਈ ਸਤ ਜਾਨੇ ॥੧੫੧॥
 ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹੇ ਇਉ ਜਾਨੀ ਐ ਪਵਨ ਕਹਾ ਸਹੀਰਨਾ ਸਾ ਕੋਕ
 ਲਾ ਕਹੇ ਇਸ ਸਭਾ ਮਹਿ ਕੋ ਉਨ ਕਹਿ ਹੈ ਗਾਸਾ ॥੧੫੨॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਪਦ
 ਜੋ ਹੋਵਨਾ ਸ ਅਕਾਸ ਨਾ ਸਨਹਿ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ਤੈਸੇ ਸਹੀਰ ਬਿਨਾ ਸਪਉਨ ਤੇ ਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ॥੧੫੩॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹੇ ਪਉਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਮਹਿ
 ਜਾਨ ਲਿਓ ਪਉਨ ਕਾ ਕੋ ਪਈ ਐ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੇ ਜੋ ਲੀਨ ਭਇਓ ਸੋ ਕਉ
 ਕਹੇ ਜੋ ਗੋਰੀ ਸਮਈ ਐ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੇ ਅੰਸ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈ ਜੈ ਸੇਰ ਵੇਤੋ ਰਵ
 ਲ ਸਮਈ ਐ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੇ ਖੰਡ ਖੰਡ ਭੁਏ ਭਗੰਦਾ ਨ ਅਖੰਡ ਨ ਤੋਰਿ ਕੋ ਕਹੀ
 ਐ ॥੧੫੪॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਕਹੇ ਅੰਸ ਜੋ ਤੁਮਹਾ ਤੋ ਕੋਰੁ ਪਬਤਾਇ ॥

ਬਿਸਨਿਕਾ ਅਰੁਪਾਏ ਅੰਸ ਅਰੁਪਾਸਮਾਇ ॥੧੫੫॥ ॥ ॥
 ਕੋਕਲਾਕੋ ਅਰੁਪਸਤਪਉਨ ਅਰੁਪਾਏ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਹਜ ਪੁਪਯਾਤਤੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧੫੬॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿਕਾ ਪਚਤਤ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਪਉਨ ਕੈਸੇ ਕਰਹਾਇ ਰਾਸੀ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਕੈਸੇ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਮਾਦੀ ਕਾਰਸਮੇਵਹਿ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਜੇ ਮਾਦਸਮਾਇ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਸਪਉਨ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾਸੀ ਤਸੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਪਾਇ ॥ ਬਿਸਨਿਕਾ ਤਕੋਕਲਾ
 ਕੋ ਜਾਨਾਇ ॥੧੫੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪੁਰਖ ਬਿਖੈ ਨਹਿ ਪਉਨੈ ਪਰਕਿਰਤ
 ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਸਟਿ ਕੋ ਮੁਹਿ ਰਸ
 ॥੧੫੮॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੁਮਕੀਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਸਨ ਕੋ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਕੋਕ

ਲਾਕੇ ਕੁਰਾਸ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਯਹਿ ਪਉਨ ਕਹਿ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਪਉਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਖਤੁ ਮਹੀ ਸਭ ਪਉਨ ਉਠਾ ਲਕੈ ਗੋਇ ਉਠਾ ਲੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
 ਪਖੇ ਕੁਠੇ ਪ੍ਰਸਾ ਪੁਛਨ ਸਿਵ ਗੀ ਸਮਾ ਲੀ ॥ ਹਲ ਮਿਲ ਪਖੇ ਕੁਠੇ ਮਿਸ
 ਕਹੀ ਇਸ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਨਾ ਸਕਹਿ ਕਰ ਘਾ ਲੀ ॥ ਪਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਹਿ ਮੈ
 ਸੇ ਲਖਿ ਚਿਹ੍ਰਿ ਬਹੁ ਤਿਓ ਕੇ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲੀ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥
 ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਿਓ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪਖੇ ਕੁਠੇ ਕਹੈ ਘਾਤੁ ॥ ਘਾਤ ਅਯੋਗ ਨ ਤੇ
 ਸੇਵਿ ਸਨ ਜਗਤ ਸਮਾਤ ॥ ੧੬੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਸੇਵ
 ਕਾ ਘਾਤੁ ਨ ਇਸ ਕਾ ਕੋਰਤੁ ਮਾ ॥ ਚਲੇ ਸਿਵੇ ਸਮਾਰਤਾ ਤਕਾ ਲਪ
 ਹੁਤੇ ਤਾਂ ॥ ੧੬੧ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਸਿਵੇ ਕੇ ਜਾਨਿ ਹੋਰੇ ॥ ਨਿਮ

ਸਕਾਰ ਨਹਿ ਕਿਨੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਸਭ ਕੋ ਆਮਨ ਕੇ ॥ ਉਤਰ ਦੀਨ
 ਸਿਵ ਜੀ ਉਨ ਕੇ ॥ ਨਹਿ ਆਮਨ ਹਿਤੁ ਮਾਮੀ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਸਨੀ ਭਏ ਪੀਖੇ ਹੁਸ
 ਬਾਏ ॥ ਸਿਵ ਪੀਖੇ ਹੁਥਿ ਗਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਰੇ ਕਿਆ ਕਉਤਕ ਧਾਰੇ ॥ ੧੬੩
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਸਭ ਕੇ ਭਏ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਪੀਖੇ
 ਹੁਕਮ ਤੈ ਸਿਵ ਕੇ ਮੰਗ ਲਧਾਰ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਕੋਕਲ ਸਿਵੈ ਬਿ
 ਚਾਰ ਪੰਛੀ ਬਿਸਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ॥ ਆਮਤੁ ਮਰਾ ਬਿਓਧਾਰ ਜਾਨੁ ਉਪਾਸਕ
 ਪਉਨ ਕੇ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਆਮ ਪਉਨ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨੇ ਤੁਮ ਕੇ ਸੇਜ
 ਨੇ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਸਿਵ ਤਾਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਤਕਾਰ ਮਾਪਾ ਦੇ ਕੋਗੇ
 ਤੋਹਿ ਲਖਾਈ ॥ ਹਿਸ ਕੇ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਮੇਰਿ ਕੇ ਮਯੂਰ ਕੇ ਸਕੁ ਮੇਰਿ

੩੮੫

ਮਾਈ ਕੁਲੀਗਿਕਾਸਰਚੇਥੇਮਾਰੇਸਿਵਸੁਦਕੈਪਟਿਧਿਆਂਨਲਗਾਈ
 ॥੧੬੬॥ ॥੧੬੬॥ ॥ਕੋਕਲਾਕਹਿਪਉਨਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਨਾਇ॥ਸਿਵ
 ਜੀਉਤਰੇਧਿਆਨਤੇਕੋਕਲਾਪੀਨਕਹਾਇ॥੧੬੭॥ ॥੧੬੭॥ ॥ਜਾਕੀ
 ਦ੍ਰਿੜਤਾਜਾਨਤੁਠਸਾਚਸਾਜੋਇਗਿਓ॥ਆਪਕੋਕਲਾਹਿਰਦੇਮਾਨਤੁਮ
 ਹੀਅਗੇਨਿਆਉਪੈ॥੧੬੮॥ ॥੧੬੮॥ ॥ਬਿਚਾਰਕਰੋਪਉਨਤੁਮਤੇ
 ਭਏਇਨਕਾਰਿਦੁਖਾਵਹੁਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕੋਕਲਾਤੁਸਨੀਹੋਤਭਈਜਉਐ
 ਸੇਕਹੋਨੀਉਜਹੁਮਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਪਤਕਚਕੈਸੇਕਹੋਪੁਰੈਸੇਨਿਸਚੈ
 ਨਿਸਚਲਪਥੇ॥ਜਾਨੇਆਪਨੇਕਹੋਪਰਤੀਤਨਾਜਿਸੇਕਹੋਸੁਨੇਸਭਕੁਜ
 ਸਮਾਓ॥੧੬੯॥ ॥੧੬੯॥ ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੁਦਕੈਦ੍ਰਿੜਕਰੋਨਿਸਚੇਗਾਥ

ਪਾਠਾਜੇਅਪਨੇਅਪਨਦਿਕੁਲੇਸੁਲਕਪਦਾਕੁਲੁਤਮਾਰਾ॥੧੬੦॥॥
 ॥ਕੋਹਦਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਜਾਨਬ੍ਰਹਮਪਰੇਤਭਾਖੈ॥ਕੋਪਨਨਿਸਚੇ
 ਮਾਨਕਾਹੇਤੇਸੁਲਕਰਕੋ॥੧੬੧॥॥ਸਥਿਅਤਾਧਿਨਾਸੁਖਨ
 ਹਿਲੇਅਉਬਿਚਾਰਧਿਨਾਸਥਿਅਤਾਪਾਵੈ॥ਤੀਤੇਸਰਬਥਿਸਾਕਦ
 ਜਾਨਿਹੋਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਸਰਬਸਮਾਵੈ॥ਪ੍ਰਲਭਤਤੇਦੁਖੁਦੈਵੈਤੁ
 ਤਕੇਤੁਮਜਾਨਗੋਬਿੰਦਨਦੇਸੁਲਗਾਵੈ॥ਕਚਕੋਜੇਏਕਗੋਬਿੰਦੋਕਿ
 ਸਕੇਦੁਖਅਉਕਉਨਦਿਵਾਵੈ॥੧੬੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਤਕ੍ਰਿਸਪਤ
 ਬਿਸਨਹੀਦੈਵੈਦੁਖੁਦਿਵਾਇ॥ਸਹੁਪਥਿਖੇਨਹਿਦੁਖੈਤਹੈਪਠਤਿਗਿਆ
 ਥਦਲੇਪਾਇ॥੧੬੩॥॥ਅਪਨੇਕੋਪਰਤੀਤਕਰਤਾਹੈਕੇਨ

੩੮੬

ਹਿਕੋ ਗਫ਼ਿਰਾਖੋ ਮਨਚੀਤ ਪੁਤ ਨਿਸਚਾ ਬ੍ਰਾਮਕਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਸਰੀਰ
 ਸਰੀਰ ਕੋ ਨਾਸ ਹੋਵੈ ਤਉ ਹੋਵੈ ਕਬੂ ਨਿਸਚੇ ਅਪੋ ਕੋ ਨਾਹਿ ਤਿ ਆਗੈ ਸਰੀਰ
 ਭੀ ਬ੍ਰਾਮਸਮਾਨ ਜਾਨੈ ਆਗੂ ਕਚ ਕਹੇ ਪੰਚਤਤ ਕੋ ਲਾਗੈ ਪੰਚਤਤ
 ਸਤ ਅਸਤ ਸਦਾ ਕੈ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਕਾ ਬੇਦ ਕਹੇ ਤੈ ਆਗੈ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ
 ਕੋ ਨਾਹਿ ਨਿਸਚੇ ਮੋਹਿ ਪਾਇ ਸੇ ਕਾਰ ਜਹੇ ਹਿ ਸੰਗੁ ਗੋ ॥ ੧੬੫ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਜੈ ਸੇ ਕਚ ਤੁਮ ਕਹਤ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਜਾਨਾ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਦਵ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰ ਪੈ ਨਾਸ ਹੋ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸਰੀਰ ਬ੍ਰਾਮਕਰ ਜਾਨ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਨ
 ਹਿ ਤੁਛਾ ਬਿਖੈ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਅਭਿਮਾਨ ਛੁਟ ਜਹਿ ਸੰਸਾਰ ਤਹਿ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਬ੍ਰਾਮਜਾਣ ਲਛਨ ਸਭਨਾ ਸੇ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਆਤਮ ਪ੍ਰ

३६७७

ਕਾਸੇ ਕੇਵਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਕਰ ਜਾਨਾਇ ਸਉ ਪਦੇ ਸਕੋ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨਾ ਕਚ
 ਕੋਕਿਲੁ ਤਪਉ ਪਦੇ ਸਾਥੀ ਸਪਤਿ ਕੋਏ ਕਬਾ ਅਪ੍ਰਵੇਸਾ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਨ ਬੁਧ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾਇ ਸਤੇ ਪ੍ਰਤਪੁ ਨੀਜਾਨਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥
 ਪੂਰਨਤਪੁ ਪਛਾਣਨਾ ਅਪਨਾ ਅਪਸਰੂਪਾ ਸਰੂਪ ਅਪਕੋ ਸਗਰਾ
 ਐਸੇ ਤਪ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਸਪਦਤਿ ਆਗਤ
 ਤਪਦਗਾਖੇ ਮਗਨਾਇ ਕਚ ਕੋਮਾਰਾ ਜਸੀ ਤਨ ਤੇ ਕਛੁ ਮੈ ਸੁਨਿਓ
 ੧੮੦ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਚਵਾਲ ਸੂਰਜ ਪਦਤਿ ਆਗਨਾਇ ਚਵਾਲ
 ਸੂਰਜ ਕੇ ਮਾਹਿਸ ਮੈ ਚੈ ਸੇ ਬੂੰਦ ਸਮੁੰਦ ਨਾਹਿ ਜਸ ਕਹਿ ਤੇ ਮਾਨੇਤ
 ਹਿ ਤੁਮ ਕਹਿ ਤੇ ਬੂੰਦ ਆਈ ਤਿ ਆਗਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਕਰਵਈ ਰਾਗ

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕੋਐਸੇਕਿਆਕਹਾਣਾ॥ ਇਨਬਾਤਮਹਿਬੰਧਨਹਾਣਾ॥
 ੧੮੧॥ ॥ ੧੮੧॥ ॥ ਫੁੰਪਦਮਰੁਤਤਪਦਮਸਪਦਤੀਨੋਜਨਾਤੀਨੋ
 ਮਾਤ੍ਰਕਾਨੀਨੀਬ੍ਰਹਮੇਤੋਆਨਾ॥ ੧੮੨॥ ॥ ੧੮੨॥ ॥ ਕਚਕੋਧਾਨੀ
 ਨਾਹਿਸੰਤੋਕਿਉਇਸਤਤਕੀਏ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਟਾਕਹਸਾਹਿਕਹਿਓ
 ਪੈਦਿਕਤਾਦੇਖਦੀ॥ ੧੮੩॥ ॥ ੧੮੩॥ ॥ ਤੁਮਦਿਕਤਾਕੋਵਿਚਾਰ
 ਤੋਜੇਏਤਵਿਚਾਰਸਰੂਪਕੋਪਾਵੈ॥ ਨਹੀਤੀਨਤੁਛਨਜਾਨਕਛੂਜਉ
 ਤੀਨਹੀਤੇਤਉਓਪਾਧਉਠਾਵੈ॥ ਕਚਕੋਧਾਪਿਤਾਸੰਤਭੀਯਹਿਵੇਰਵਾਕੀ
 ਰੀਤੀਨਠਹਾਵੈ॥ ਦੇਖਕਹਕੇਸੁਦਲਕਰਕੇਸੁਨਾਪੁਕਸਭਸੁਦਲ
 ਬਹਿਕਾਵੈ॥ ੧੮੪॥ ॥ ੧੮੪॥ ॥ ਅਪਤੋਭਿਨਸਕਉਨੀਜੇਤੋਤੀਨ

ਕੇਸੁਨਾਇਕਚਕੋਅਸਚਰਜੈਸੰਤਨਿਰਬੀਜਕਾਇ॥੧੮੪॥
 ॥ਸੰਤਕੋਕਿਆਸਿਪਸੰਗਤਿਨਕਾਕਿਉਕਹੀ॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ
 ਕੋਸਬੁਧਸੰਤਕਾਨਤਿਆਗੀਐ॥੧੮੫॥ਸ੍ਵੈਨਾ॥ ॥ਸੰਸਾਰਅਗਾ
 ਪਸਮੁੰਦ੍ਰੈਅਗਿਆਨੀਚਿਕਨਉਕਾਸੰਤਲਘਾਵੈ॥ਤੰਕੋਸੰਗਤਿ
 ਆਗਭਲਾਸੰਤਸੰਗਤੇਆਪਵਿਚਾਰਕੋਪਾਵੈ॥ਵਿਚਾਰਤੇਸੰਤਅਸੰਤ
 ਕਾਤੰਤੇਸੰਗਤਿਨਕਾਦੁਐਤਨਿਦਾਵੈ॥ਕਚਕਾਦੁਬਾਤਕੋਪਖੇਲ
 ਕੋਕਲਾਕੋਸੇਸੁਨਾਵੈ॥੧੮੬॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕੋਕਲਾਤੁੰਸਾਨੀਜਬਭਈਕਿ
 ਅਤੰਨਦੇਵਕਾਇਆਬ੍ਰਿਹਸਪਤਕਹੀਪੈਕਚਕਤੁਪ੍ਰਤੀਤਨਕਕੈ
 ਕਾਇ॥੧੮੭॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਕਚਕੋਮਹਾਰਜਬੁਧਨਹੀਤੁਅਸੰਗਤੇ

॥ ਅਥ ਮੁਹਿ ਆਵੈ ਲਾਜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ॥ ੧੮੯ ॥
 ॥ ਕਚ ਪਿਤ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਕੋ ਪਾਵੈ ਨਿਰਉ ਪਾਧ ਕਹਿ ਲਖਾਵੈ
 ਮੈ ਆਤਮ ਸਹੁ ਪਾਏ ॥ ਅਕ੍ਰੈ ਅਥਿਨਾਸੀ ਜਗਾ ਮਿਹ ਤੇ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਆਪਣ
 ਸਕ ਅਉਵਾਸੀ ਜੈ ਸੇ ਸੁਹਜ ਸਮਧੁ ਪਾਏ ॥ ਦਿਨ ਅਉਨਾਤ ਪਾਈ ਐਉਦੇ
 ਅਸਤ ਕਿ ਆਠਹਿ ਗਈ ਐ ਸਰਬ ਸਹੁ ਪਮਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ਸਦਾਇ ਸਥਿਤ
 ਅਨੁਪਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਨਾਮੁ ਅਥ ਤੁਸੀਂ ਪੀਰ ਪੁਰਾਵੈ ਜਾਹਿ ਭਾਵੈ ਬਹੁ ਮੈ ਤੇ
 ਆਤਮ ਮਹਾ ਭੂਪਾਏ ॥ ੧੯੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਕਚ ਕੋ ਕਹਤੋਹ
 ਮਹੇਸੀ ਗਸੁਖ ਚੀਨਾ ॥ ਆਪਾ ਦੀਓ ਜਲਾਇ ਕੈ ਅਉ ਆਪੇ ਮਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧੯੧
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਨਾਮੁ ਤਾਹਿ ਸਭ ਮਿਲੈ ਕੈ ਰਮ ਰਮ ਕਹੇ ॥ ਪੈਨਾ ਪੀਨਾ

ਨਿਨਾਹਿ ਪੈਨਾਹਿ ਪਮਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕੁਲੀਗਕਹਾਹੈ ਨਾਹਿ ॥
 ਅਕਹਾ ॥ ਉਪਾਧਾ ਸਿਧ ਕਹੇ ਨਾਹਿ ਲਗਾ ॥ ਸਭ ਕਹਿ ਪੈ ਉਪਾਧਾ ਮਮਾਹੀ ॥
 ਨੀਚ ਸਿਦੀ ਹਮੇਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਹਮੇਰੇ ਜਾਨਾਹੈ ਅਕੁ ਨਾਹਿ ਹਮੇ
 ਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ਦਿਨ ਰਾਜ ਨੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਸਭਾਏ ॥ ਭੋਗ ਭੋਗਤਾ ਹਮੇ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ੧੬੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਉਪਾਦਾ ਨਕਾਰਨਾ ਇਸ ਕਾ ਤਹੈ ਪਟਮਾਟੀ ਕਿ
 ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਨਮਿਤ ਕਾਰਨ ਕਹੇ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਕੇ ਭਿੰਨ ਮਾਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਤ ਮਾ ਬਿਖਿਅੰਤ ਮੈ ਸੋਕਲਾ ਮਟਨ
 ਲਮਾਹਿ ਰੁਥਾਨ ਜੈ ਸੋ ਸਬਦ ਕੇ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਜੋ ਪੁਰਾਨੈ ਸੋ
 ਕਹਿ ਕਹੇ ਤਿਨ ਮਾਗੇ ਕਹਿ ਓਸ ਭਲੀ ਤਬ ਖਾਨੇ ॥ ਕਿਆ ਓਹ ਪੁਰਾਨਾ ਨੀ ਭਏ

੩੬੬

ਕੇਕਲਾਕੇਸਭਸੰਤਇਆਨੇ। ਕਾਏਤੇਜਾਨਦਾਦੁਐਤਯਾਸਿੰਤਅਨਿਛ
 ਤਸਭਸਮਾਨੇ। ਕਿਆਕਾਏਜਚਾਹਿਨਾਹਿਰਾਖੇਕਾਏਸਚਾਹਿਨਾਬੀਚਲੁ
 ਭਾਨੇ। ਸਭਨਕਹਾਸੰਤਆਪਤਕਾਂਮਪੈਵਚਨਕਾਏਕੇਚੁਪਹੀਠਾਨੇ॥੧੮੬॥
 ਯਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਕੁਲੰਗਕਾਏਅਪਤਕਾਂਮਕਾਏਪਹਾਦ੍ਰਿਸਟਾਕਾਏਕਾਇਮ
 ਯੁਰਕਾਏਤੀਨਦੇਵਤਾਅਪਤਕਾਂਮਕੇਦ੍ਰਿਸਟਾਸੁਦਾਇ॥੧੮੭॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਕੁਲੰਗਕਾਏਯਹਿਬਾਤਮਦੇਖਹਿਸਭਅਪਤਕਾਂਮਸਰੀਰਜੋ
 ਕਾਮਸਮਾਤਐਸੇਕਾਨਅਸਤਐ॥੧੮੮॥ ਸੋਪਈ॥ ॥ ਜੜਸਰੀਰਕਿ
 ਆਚਾਹਿਉਠਾਏਸੈਸੇਸਿਲਾਖਾਹਿਸਨਾਹੀਪਾਵੈ। ਆਤਮਾਸਰੀਰਅਤੀਤ
 ਪਛਾਨਾ। ਤਾਂਕੇਪ੍ਰਜਾਨਕਦੂਨਜਾਨਾ। ਆਤਮਾਦੇਹਿਅਚਾਹਿਠਹਿਗਏ। ਕ

ਚਰਾਹਿਨਾਕੀਮੇਪਾਏ। ਕੁਲੰਗਕੋਚਾਹਿਮੇਨੇਉਠਾਵੈ। ਮਨਅਸਤਕਾਰਜ
 ਅਸਤਪਾਵੈ॥ ੧੯੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਿਵਜੀਕੋਕੁਲੰਗਕੋਮਾਤਪਿਤਾਤੁਮਕ
 ਉਨਾ। ਆਪੇਮਾਤਾਪਿਤਾਹੁਪੁਕਪੋਰੇਜਉਨ॥ ੨੦੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਸਿਵਜੀ
 ਕੋਬਖਿਅੰਨਕੁਲੰਗਗੁਰੁਤੁਮਕਉਨੈ॥ ਗੁਰੁਸਿਖਹਮਜਾਨਯਹਿਦਿ
 ਦਿਅਕਹਾਸੀਖਿਓ॥ ੨੦੧॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਆਪੇਦਿਦਮਨੀਕਹ
 ਕੋਸਿਖਾਵੈ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨੀਸਿਵਕੋਜੁਨਾਵੈ॥ ਕਹੈਸਿਵਜਾਤੰਕਹਾਪੈਤੁ
 ਮਾਹੀ॥ ਆਪੇਜਾਤਪਾਤੰਸਹਬਜੋਨਿਹਾਰੀ॥ ੨੦੨॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥
 ਸਿਵਯਹਿਬਖਾਨੀਜਾਤਉਪਾਧਜਾਨੇ॥ ਤੁਮਨਿਉਪਾਧਜਾਨੀਸੁਪਤਾਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਕੁਲੰਗਕੋਸਿਵਯਕੋਵਚਨਕਹਣਾ॥ ਬੁਧਸੇਉਪਯੰਨਪ੍ਰੀਤਿਸਥਿਰ

॥ ਸੁਨੋ ਬਿਸਨਿ ਇਕ ਗਾਥ ਕਥਾ ਜੁ ਰਾਜਾ ਭਰਖ ਕੀ ॥ ਓਪੈ ਭਰਖ
ਜਿਹ ਮਾਥੇ ਇਕ ਗਾਥਿ ਰਸ ਏਵੈ ॥ ੨੦੮ ॥

॥ ਭਰਖ ਨਾਮ ਜੋ ਰਾਜਾ ਭਰਖ ਖੰਡ ਨਿਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ
ਸਉ ਪੈ ਕੇਤ ਪਥਨ ਗਿਰਿ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਏਖੈ ਕਈ ਤਪਕਰ
ਤੇ ਕਈ ਏਖੈ ਜਪਕਰ ਤੇ ਪਿਆਨ ਮਾਹਿ ਕੇ ਤੇ ਜੋ ਪਿਆਨ ਕੋ ਧਰਤੀ ॥ ਏਕ ਸੰਤ
ਏਖਾ ਮਾਤ ਮਥਿ ਚਾਰ ਕਰ ਤੇ ਏਖਾ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਾਥੀ ਸੰਬਾਦ ਕੋ ਕਰਤੀ ॥
ਨਮੈ ਨਤੁ ਮਾਨਜਗਤ ਕਿਤੇ ਕੋ ਏਕ ਬਿਸਨਾ ਚੈ ਤਨ ਭਰਖ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਕੋ ਤਿ
ਹਿ ਚਰਨ ਪਰ ਪਰਤੀ ॥ ਆਖਿ ਜੋ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਰੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਰਨ ਪਰੇ ਭਉਨ
ਲਸੰ ਸਾਰੇ ਤੇ ਮੈ ਕੋਲੇ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੁਹਿ ਗਿਆ

ਨਕਪੁਦਈਗਸੰਤੁਗਵਿਜੋਗੋਈਅਕਿਰਨਿਰਵਿਗਤਿਪੋਇਸੰਸਾਰੇਨ
 ਕੋਈ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੰਤਕਰਾਜਪੀਰਿਅੰਨਏਕਬਿਸਨਕੋਜਾਦੀਐ॥
 ਰਾਜਾਸੁਦਕਰਮਾਨਭਾਗਕਰਦਵਿਚਾਰਕੋ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਸੰਤਕੋ
 ਸੰਤੋਸਤਕੋਜਿਨਸਰਬਾਬਿਸਨਕਰਜਗਤਪਛਤਾ॥ ਸਰਬਾਬਿਸਨਭ
 ਏਹਮਕਉਨਭਏਅਥਵਾਮਭੀ॥ ਬਿਸਨਐਸੇਕਰਜਾਤਾ॥ ਪਰਐਸੇਨ
 ਪੀਬਿਸਨਜਾਨਪੈਐਕਉਨਭਇਓਜੋਬਿਸਨਕੋਗਿਆਤਾ॥ ਠਿਰਿਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਆਕਰਜੋਕੈਸੰਤਪਹਿਸੰਸਾਦੁਰਿਕਰੋਮੁਕਤਦਾਤਾ॥ ੫॥ ਏਹਰਾ॥ ॥
 ਬਿਸਨਕੋਜਾਨਾਜਾਨੈਜਿਨਜਾਨਸੋਕਉਨਾ॥ ਸੰਤਕੋਤੁਮਬ੍ਰਾਹਮਪੋਸਮ
 ਡਰਖੋਗਹਿਮਉਨਾ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਭੀਨਾਵਚਨਵਿਚਾਰਛਿਕਰਸੰਤਕੋ

ਕਾਤੀ॥ ਮਾਹਾਜਮੁਹਿਪਾਗਬਿਸਾਜਿਵੈਤਿਵੈਬ੍ਰਾਮਸਖਾ॥ ੬੦॥
 ਚੰਪਈ॥ ॥ ਜਿਨਲਖਿਮਾਮੈਤਾਹਿਨਜਾਨੈਸੰਤਕਹੋਉਪਜਿਓਬਾਗਿਮਾ
 ਨੈ॥ ਯਾਤੇਵਚਨਮਗੇਨਹੀਚਾਲੇ॥ ਜੀਵਈਸਾਬ੍ਰਾਮਜੋਉਭਾਲੇ॥ ਕਪਾਮ
 ਤਤੀਨਿਕਯਾਨੈ॥ ਨਿਹਵੇਸੇਖਨਹਿਕਪਨਪਛਾਨੈ॥ ਭਰਖਬਚਨਸੁਨਣੀਨ
 ਪੋਇਗਏ॥ ਸੰਤਕਿਹਪਾਕਿਦਰਬਭਏ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਨੋਬਿਸਾਤਿਹਿ
 ਬਾਰਤਾਏਕਸਮੇਪਰਮਹਾਇ॥ ਕਾਲਪਠਾਏਭਰਖਪਹਿਜਾਹੁਤਿਸੇਲੇਅ
 ਏ॥ ਈ॥ ਜੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਾਲਮਾਗਿਅਕੋਪਾਇਅਏਨਿਕਛਸੇਭਰਖਕੇ॥
 ਭਰਖਨਦਰਸਦਿਖਾਇਅੰਤਰਬਾਹਰਿਭਗਵੀਨੈ॥ ੧੦॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥
 ਕਾਲਮਚਰਜਮਾਨਹੋਇਕਾਭਰਖਾਸਿਓਸੋਇਧਰਮਪਹਿਲੈਜਾਵੇਜੋਇਹਿ

ਰਿਪੋਛੋਕੋਧਾਇਓੴ ਆਪਰਮਪਰਿਕਰਿਓਜਾਇਸਭੁਸੰਤਕੋਖਪਾਇਨਅਏ
 ਕਿਤੇਦਾਇਭਰਬਮੁਲਹੀਨਪਾਇਓੴ ਆਪਰਮਰਾਇਕਾਝਅਏਹਮੇਪਰਿਚ
 ਲਭਰਬਪਾਇਓਨਹੀਵਿਅਲਅੰਨਪਾਲੀਤਿਸਕਸੋਬਾਕੀਨਹਿਰਾਇ
 ਓੴ ਸਿਵਵਿਸਨਿਪਰਿਕੋਹਮਭਰਬਜਾਇਲੋਅਗੇਲੇਸਹੀਨਾਰੇਸ
 ਰਬਆਪੀਕਰਾਇਓੴ ॥੧੧॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਹਮੇਕਰਾਤੁਮਪੰਨੋਸਰੁਪ
 ਜੁੜੇਭਰਬਰਾਇਆਮੇਕਪੁਤੁਮਕਉਨਾਏਦੁਹਸੁਪੁਬਤਾਇ ॥੧੨॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਉੜਕਛੁਨਦੀਨਹਿਰਾਮਪੁਛਿਓਤਾਸਕੇ ॥ ਭਰਬਭਏੴ
 ਲੀਨਅਗੇਉਤਰਨਹਿਕੋ ॥੧੩॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਛਿਓਤੀਨਬਾਰੀਕਿ
 ਉਤਰਸੁਪਾਰੇਗਾਜਾਮਹਿਨਿਹਾਰੀਪੁਛਿਕਿਸਾਪਿਅਗੇਸਦਾਸਿਵਪੁਰਾ

ਪੁਛੋ ਅੰਨ ਕਉਨਾ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਕੋ ਕਉਨ ਜਉਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੈ ਦ
 ॥ ਜਉ ਪੁਛੋ ਭਰਖਤੀ ਈ ਭਰਖੇ ਕਾ ਲਖਾਇਓ ॥ ਗੁਇਓ ਛਾਂਟੀ ਮਾਂਟੀ ਸੋ ਕ
 ਲੋ ਕਪਾਇਓ ॥ ਭਰਖਾ ਅਗਿ ਅੰਨ ਕਹੀ ਯੀ ਸੋ ਗਿ ਅੰਨ ਕਾ ਲਖ ਮਾਰੇ ॥
 ਐਸੇ ਗਿ ਅੰਨ ਲਖੀ ਯੀ ਧਿਰਿ ਅੰਨ ਕੋ ਲਖ ਮਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਮੋ ਕ
 ਹਿਓ ਅਮਾਇਓ ਭਰਖਾ ਜਤੁ ਮਪਾਸਾ ਕਛੁ ਸੰਬੰਦਾ ਅਮੋ ਕੋ ਲੋ ਲੋ
 ਵੇਤੁ ਮਥਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਆਵਦ ਜਾਵਦ ਜਾ ਜਾਨ ਨਿਕਟੁ
 ਹਨ ਪਿਯਾਨਾ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹੈ ਥਖਿ ਅੰਨ ਸਰੂਪ ਇਸਾ ਬਿਤ ਸੁਪ੍ਰਸਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਹੈ ਬਿਸਾਨਿ ਕਿਹਾ ਤਿਅਗੇ ॥ ਕੈਸੇ ਜੰਮ ਕੰਕਰ ਤਿਹਿ ਲਾ
 ਗੇ ॥ ਬਿਸਾਨ ਇਤਹਾਸ ਸੁਲਯੈ ਸੇਕਹਾ ॥ ਸੁਏ ਸਿਵ ਜਿਨ ਅਨਭੈ ਲਾ ॥

੪੦੩

ਹਮੇਪਲਾਜਗਕੀਕਰੈ॥ ਅਪਤਕੀਮਾਮਕੋਪ੍ਰਤਪਰੈ॥ ਇਸੀਥਾਤਦਿ
 ਤਹਾਸੁਨਾਉ॥ ਏਕਹਾਜਾਸੁਤਤਾਕੇਗਾਉ॥ ਥੈਠਤਉਠਤਬਿਸਨਾਪਿ
 ਆਵੈ॥ ਚਲਤਛਿਤਕਛੁਬਿਲੀਮਨਲਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਦੁਹਰਾ॥ ॥ ਖਾ
 ਤਪੀਅਤਸੇਵਤਸਦਾਬਿਸਨਾਬਿਸਨਾਜਿਹਿਪਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਬਿਸੁਪ
 ਨਾਚਤਛਿਰੈਰਖੈਨਾਕਾਪੁਕਾਨ॥ ੧੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਿਤਾਕੋਸੁਨਤਤ
 ਜਉਮੈਸਰੀਰਤਿਅਗਾਉ॥ ਕਠਾਹਾਜਕੀਥਾਤਸੇਤੁਮਤੇਕੈਸੇਬਨੇ॥
 ੨੦॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ॥ ਬਿਸਨੀਬਿਸਨਿਕਾਤਪੈਰੁਤਨਿਆਈਹਾਤਪੈਕਉ
 ਸੁਪਕੋਨਲਾਤਪੈਪਾਛੋਹਾਜਕਉਨਕਰੇਗੋ॥ ਬਾਰਬਾਰਜੋਬੁਲਾਈਮੈ
 ਰੁਪਕਰੇਜੋਅਕਾਈਮੈਨੇਕਨਚੀਜਾਪੁਨਪਾਈਮੈਆਗੁਰੁਪਕਰਲੇਗੋ॥

ਤੁਮਸਦਾਤਿਹਿਚਿਤਾਰੇਵਪ੍ਰਕਾਸਕਦੀਸਮਸਤਸੁਤਧਿਅਰੋਕਬੀ
 ਪ੍ਰਮਭੁਤਦੇਹੋ॥ਪੁਤ੍ਰਧਿਤਾਰੋਬਤਾਵੈਈਸਹਜਾਪੀਤਿਕਾਵੈਕਬੁਕ੍ਰਪ
 ਕੋਨਪਾਵੈਜੋਨਾਮਜਪੇਤਰੋਗੋ॥੨੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਿਤਕਕਾਸੁਜਬਬੀਤਿ
 ਚਿਰਾਜਿਗਿਰਿਸਮਾਇ॥ਬੇਟਾਜਿਉਕਾਤਿਉਹਰਿਚਿਰਾਜਕੀਸੁਧਨਕ
 ਈ॥੨੨॥ਸੋਹਣਾ॥ਰਾਜਨਸਦਕੋਪਾਇਰੇਸਿਵਮੈਤਿਸਪਹਿਗਿਰਿ
 ॥ਕਹਿਚਿਪੁਤ੍ਰਗਾਜਕਮਾਇਸੁਧਗਾਜਕੀਮੈਲੇਵੁ॥੨੩॥ਸੈਯਾ॥
 ਕਹਾਤੋਹਿਨਚਾਹਿਨਾਗਾਖਤੋਅਬਗਾਜਕੀਖਾਤਰਮੋਹਿਨਕਾਈ॥ਤੁ
 ਝੁਤੇਕਉਨਦਸੇਖਕਰੋਜੋਤੁਮਕੋਤਿਅਗਕੈਗਾਜਕਮਾਈ॥ਤੁਛਗਾ
 ਜਤੋਤ੍ਰਿਦੋਸਮਾਨਜਾਨਾਅਥਾਹਿਖਸੋਗਮੁਣੈਨਾਪਨਭਾਈ॥ਐਸੀਅ

ਵਸਥਾਤਾਹੀਭਈਯੋਇਅਉਪੁਤਬਨੋਮਹਿਜਾਈ॥੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਬਨੋਮਹਿਬਿਚਰਨਲਗੇਸਹਬਾਬਿਸਨਕਰਜਾਨ॥ਆਪਾਬਿਸਨਜਗ
 ਬਿਸਨਿਐਅਉਰਨਹੀਕੋਉਅੰਨ॥੨੫॥ਸੋਹਣਾ॥ਏਕਰੈਨਬਨਜਾ
 ਇਮਿਹਤਕਜਲਤਾਦੇਖਿਆ॥ਬਿਸਨਿਹੀ॥ਬਿਸਨਿਸਮਾਇਅਗਨਿ
 ਮ੍ਰਿਤਕਸਭਾਬਿਸਨਿਐ॥੨੬॥ਚੌਪਈ॥ਅਨਸੂਆਸੁਤਦਤਾੜੇਅ
 ਏ॥ਪ੍ਰਸਨਕੀਏਤੁਮਕਉਨਲਖਾਏ॥ਰਾਜਕਉਹਵਿਸਨਦਾਸਕਐ॥
 ਅਵਪੁਤਕਐਅਸਚਰਜਾਹਰਿਲਾਐ॥ਅਚਰਜਸੇਵਕਅਉਸੁ
 ਅਮੀਜਾਕੋ॥ਅਬਤਕਭਰਮਨਲਾਹਿਓਤਕੋ॥ਨਿਹਉਪਾਧੁਤਮਤਾ
 ਹਿਨਕੀਆ॥ਉੜਕਐਇਕਾਬਿਸਨਸਮੀਆ॥ਅਮਤੁਮਬਿਸਨਦੇਕਕ

ਰਜਾਨਾ) ਇਸ ਉਪਾਧਿਕਿ ਵਛੁਟੇ ਸੁਜਾਨਾ) ੨੭) ਜਿਹਾ) ੧) ਸਰਬ
 ਬਿਸਨਤੁ ਮਜਾਨਿ ਓਤੁ ਮਕਉ ਨਾਨੁ ਮਾਨਦਾਨਾ) ਪੈਲ ਕਹੈ ਮੈ ਬਿਸਨਾ
 ਦਾਸੇ ਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਾ) ੨੮) ਸਰਬ) ੧) ਬਿਸਨਿ ਕੇ ਦੇਖ ਮਾਨ ਜਾਤ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਪਿਗਾ) ਆਪੇ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇਖਾ ਅਵਰ ਸੇ ਕਉਨੈ) ੨੯
 ੧) ਸੁਯਾ) ੧) ਰਾਜਾ ਸਰੀਰ ਅਮਰਤ ਜਾਨੈ ਅਸਰ ਜਾਨੈ ਤੀਨ ਤਰਾ ਸੇ ਜਾ
 ਤੇ) ਖਾਵੈ ਸਰੀਰ ਸੇ ਵਿਸਦਾ ਹੋਵੈ ਅਉਪਕਾਰ ਹੋਤ ਉਕਿਰ ਮਸਮਾਤੇ
 ਜਾਲ ਦੀ ਆਤ ਉਭਰ ਸਮਝਾਇਆ ਅਥਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ ਆਗੇ ਯਾਹੀ ਕੀਤ
 ਤੇ) ਸਤ ਚਿਤ ਅਨਿਦ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੇਗਤਾ ਹਿਜਾਇ ਬਿਹੋਤਿ ਆਗੇ ਕੇਗਤ
 ੧) ੩੦) ਦੋਹਰਾ) ੧) ਜਉ ਤੂੰ ਸਰੀਰ ਨਤਿ ਆਗੈ ਤਿ ਆਗ ਜਾਵੈ ਗਤ

੬੫

ਸਿ। ਹਾਜ਼ਾ ਅਤਮ ਜਾਣਕੈ ਤਿ ਅਗੈ ਇਸਕ ਮਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਸਹੀਰ ਸੁਪਨ ਵਤ ਜਾਨ ਬੁਧ ਬੁਧਾ ਜਿਉ ਦਹੀ ਅਭਿਕਾ ॥ ਗਿਅੋਨੀ
 ਦੇਖਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨਕਰੇ ਤੇ ਪਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾ
 ਹੁਕੀ ਤਿਅੰਗੀ ॥ ਜੋ ਦਿਸਦਿ ਮਾਨ ਨਹਿ ਤੇ ਸੇ ਸਾਗੀ ॥ ਗਿਰੇ ਸਹੀਰਤ
 ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਈ ॥ ਸਹੁਪ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਕਰੇ ਪਾਈ ॥ ਹਾਜੇ ਕਹਾ ਅਵੁਪੁਤ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਵੈਰ ਗਭਾਇ ਓਮਹਿ ॥ ਗਿਅਾਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਵੁਪੁਤ ਕਹਾਨ
 ਮਹੁਪਤਿ ਆਗਾ ॥ ਜਾਣੈ ਸਤ ਸਹੁਪ ਵਡਿ ਭਾਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ
 ਕਛੁ ਸੋਭੁ ਮੀਰਿ ॥ ਭੇਦ ਬੁਧ ਕੈ ਤਿ ਆਗਾ ॥ ਕੇਜੇ ਕਹਾ ਜੋ ਮੈ ਸੀ ॥ ਕਾਹੇ ਭਰਮ
 ਕੇ ਲਾਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਾਣਿ ਓਮੁ ਏਸਹੁਪ ਮੈ ਸਭੀ ਸਹੁਪੈ ॥

ਅਵਤੁਤਕਰੇਯਹਿਅਨੁਪਸਰੁਪਪ੍ਰਪਤਜਾਨਿਓ॥੨੫॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥
 ॥ਗਾਜਾਸਰੁਪਝੀਨੀਗੰਓਥਿਸਨਿਤਪੈ॥ਕਹਿਓਤਿਹਿਪਰਬੀਨੀਸਉਪੈਸ
 ਰੀਰਮਾਪੈ॥ਕਰੋਪਾਸਤਾਰੀਮੈਸੈਬਤਾਇਓ॥ਸੁਨੋਗਤਿਯਾਰੀਜੈ
 ਸੈਯੁਗਮਾਇਓ॥੨੬॥ਭੁਜੰਗਛੰਦੁ॥ ॥ਬਿਸਨਕਰੋਪਾਸਤਰੀ
 ਮੁਢਤੋਪ੍ਰਕਾਸਪਾਇਓ॥ਮੈਅਤਮਾਸਮੇਰਨਆਇਓਨਜਾਇਓ॥
 ॥ਮੇਅਚਰਜਮਾਨੀਯਹਿਦਾਸਥਾਕਾਵੈ॥ਭੁਇਓਇਸੇਗਿਆਨੰਦੁ
 ਭਤਾਮਿਦਾਵੈ॥੨੭॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਮੈਨੇਪੁਛਾਰੁਪਕਰੁਕਰੇਰੁਪਮੇਰਿਓ
 ਹਿ॥ਅਜੇਤੁਝੈਕਛੁਰੇਦੀਯਮੇਅਭੇਦਅਦੇਹਿ॥੨੮॥ਸੋਰਠਾ॥
 ॥ਮੇਅਪੋਨੋਗੇਇਸਥਾਨਅਪਤਕੇਮੇਰਿਪਾਸੈ॥ਕ੍ਰਮਾਕਥੇਗਿਆ

ਨਸੁਨੇ ਬਿਸਾਖਾ ਬਿਬਾਹਤਾ ॥ ਐਸੇ ਐਨਮਾਨ ਜੋ ਚਾਮਾ ਜਗਤ ਉਪ ਜਾਵੀ ॥
 ॥੨੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਕਾ ਸਚਾ ਅਦੁਰੀਦੁ ਐਤਨਾ ਹਿਰੋਇ ਸ
 ਭੀ ਉਦਮ ਚਰਚਾ ਕਰ ਗਛਤ ਭਏ ॥੪੦॥ ਕਥਾ ਕਾ ਕੁਤੁੰਡ ਕੀ ॥ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਅਵਪੁਤਤ ਦਾ ਕੇ ਕਾ ਕੁਤੁੰਡ ਕੇ ਆਸ਼ਮ ਆਏ ॥ ਨ
 ਗਰੰਤ ਬਾਹਰ ਸੇਇਰੇ ਆਗੇ ਕਾ ਕੁਤੁੰਡ ਸਿਕਾਰ ਸਿਪਾਏ ॥ ਸੁਤਵਾ ਕਾ ਜੋ
 ਕਾ ਕੁਤੁੰਡ ਮਾਰੀ ਸੁਨਤ ਅਉਪੁਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਸਿਧਾਨਿ ਆਈ ਸੇਏ
 ਪੜੇ ਕਾਤ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਸਰੀਰ ਭਲਾਏ ॥੧॥ ਛੋਹਾ ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਪੜੀ ਸੀ
 ਸਪਰ ਬੈਠੇ ਕਰਹਿ ਕਲੇਲਾ ॥ ਕੁਮਾਰ ਸੁਰੇ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਆਗੇ ਕਾ ਕੁਤੁੰਡ ਕੇ
 ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕੁਮਾਰ ਗਏ ਤਿਹਿ ਠਉਰ ਪਤਾ ਜਾਇ ਪਰਗਟ ਕਰੀ ॥ ਸੀ

ਅਯੋਇਕਮਭਿਰਪਰਮਹੰਸਮਭਿਪੁਤਰੈ॥ ੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਾਕਭੁਸੰਰੁ
 ਸੁਲਥਚਨਸਿਧਾਏ॥ ਮਾਨਗਤਦਭਿਰੁਸੋਮਏ॥ ਦੇਖੇਸਿਧਾਨਿਅੰਈਸ
 ਏ॥ ਸਰੀਗਥਿਪਤਪੂਰੇਸੋਏ॥ ਮਨਹਿਵਿਚਾਰਕਰਤਸੋਭਏ॥ ਵਰਨਅ
 ਸ਼ਮਮਾਹੀਜਤਲਖਏ॥ ਰਾਮਰੂਪਤੁਮਕਉਨਬਤਾਵੇ॥ ਅਭਿਪੁਤਰ
 ਸੇਕਾਮਚਰਜਮਾਵੇ॥ ੪॥ ਚੌਰਗਾ॥ ॥ ਆਪੇਅਖੋਰਾਮਰੂਪਠਿਰੂਪੁ
 ਛੇਤੁੰਕਉਨਾਵਰਨਅਸ਼ਮਮਤੀਤਹਦੇਖਮੈਜਉਨਾ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਪ੍ਰੇਜਨਸਿਪਨਹੋਇਵਰਨਅਸ਼ਮਤੁਮਬੰਧਹੋ॥ ਵਰਨਅਸ਼ਮਮਹਿਜੋ
 ਇਜਾਇਮਿਲੇਵਰਨਅਸ਼ਮੀ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਵਚਨਸੁਨਤਹੀਅ
 ਗਹੀਠਿਰਿਪੁਛਤਹੋਕਾਹੇਨਾਹੇਠਿਰੇ॥ ਕਹੁਬਸਤਾਥਨਅਵਤੀਜੈ

ਸੇਕੈਸੇਤੁਮਬਚਨਕਰੇ॥ ਅਵਪੁਤਕਰੇਦਿਗਬਸਤੁਗਾਖੋਬਸਤੁਪੁਬ
 ਸਤਕਰੇਪੋਰੇ॥ ਜੇਪੁਛਤੈਕਉਦੈਬਸਤੁਪਾਠੋਪ੍ਰਾਸੁਭਤਵਰੇ॥
 ੬॥ ਜੇਹਰਾ॥ ॥ ਭਿਜਨਅਵੇਖਾਤਹੋਸਿਰਜਾਸੈਨਕਰਾਇ॥ ਕਾਂਟਿਓ
 ਪ੍ਰਜਉਆਇਬਨੇਹਿਰਖਨਸੋਗਸਮਾਇ॥ ੮॥ ਜੇਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸੁਭਤ
 ਸਹੀਰਆਇਬਨੇਸੁਖਮਾਨਪੁੰ॥ ਅਥਵਾਸਾਗਅਉਖੀਰਖੀਧਿਆਖਾਇ
 ਅਘਾਵਦੀ॥ ੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਕਾਕਭੁਸੁੰਡਮਹਿਵਚਨਤੇਤੁਮਸਾਭੁਕਿ
 ਅਜੋਬਚਨਚਲਾਵੇ॥ ਅਮਅਉਪੁਤਅਚਰਿਸਦਾਤੁਮਹੋਇਟਿਕੀਤ
 ਸੀਰਾਅਧਿਆਵੈ॥ ਭੁਸੁੰਡਕਰੇਅਬਨਗਰਚਲੈਅਵਪੁਤਕਰੇਪ੍ਰਸੰਨਜਾ
 ਵੇ॥ ਥੋਨੇਬਿਖੇਅਪਰਸੰਨਹੀਹੋਸਦਾਪ੍ਰਾਨਜੋਸਮਸਮਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਜੇਹਰਾ॥

ਨਗਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਰਤੈ ਸਰੀਰ ਨਗਰ ਕਰ ਜਾਨਾ ਜਿਉ ਕੁਛੁ ਭੈ ਭੁਮ ਕੇ ਕ
 ਹੈ ਜਾਵੈ ਨਗਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਠਾ ॥ ॥ ਭੁਸੰਤ ਕਰੋ ਅਉ ਪੁਤ ਅਨਿਛ
 ਤ ਨਗਰ ਨਹਿ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੋ ਸੁਨ ਪੁਤ ਚਲਤਾ ਭੁਸੰਤ
 ਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਯਹੀ ਭੁਸੰਤ ਨਮਜੋ ਰਾਖਾ ਪਿਕਰ ਕੀਆ
 ਕਰ ਬਹੁ ਅਭਲਾਖਾ ਯਹੀ ਪਿਕਾਰ ਸਉ ਪਾਸ ਮਾਪੀ ॥ ਚਲੋ ਨਗਰ ਕ
 ਛੁਸੀ ਸਾਨਾ ਪੀ ॥ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਯਕ ਕੇ ਕੋਲ ॥ ਸੁਮੇਰ ਸੁਇਨਾ ਕਾ ਚਿਤ ਨ ਘੋਰ
 ॥ ਅਖੀ ਕੋਹ ਮਗੁ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪੁਨਹਿ ਕਰ ਮਪਸੰਚਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੈ ਰਾਗ ॥ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਐਸੇ ਚਿੰਤ ਕਰ ਬਹੁ ਪਰਵਾਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਰਲ ਮਿਲੁ ਤਿ
 ਨ ਸੇਭੋ ਗੋਬਿਨ ਤਿਨ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਕਉ ਆਇ ਗੋਬਿਨ

੪੦੮

ਪਲੈਵਨਕੋਤਿਨਆਇਕੈਪੁਆਰੇਲੁਮਚਾਇਓਓਡਗਈਮਖਕਾਸਭ
 ਈਤਿਨਮਧਕਲਾਹਿਕੇਲੋਤਿਸਿਧਾਇਓਓਮੈਸੇਦੇਖਮਚਰਜਆਇ
 ਓਮੋਹਿਸੰਗੇਕੋਤਬਤਿਆਗਕਰਾਇਓਕਾਕਭਸੁੰਡਨਉਮੇਲੁਗੇ
 ਮੁਹਿਧਨਪੀਅਕੀਚਾਹਿਓਇਤੇਗਵਾਇਓ॥੧੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਘਾਥਿ
 ਨਕੋਜੋਕਾਜਕਾਕਰਤਬਚਾਏਨਾਹਿ॥ਨਿਰਬੁਧੋਕੀਸਮਝੈਪ੍ਰਾਸਭ
 ਤਸੁਪਾਹਿ॥੧੬॥ਸੋਹਣਾ॥ਜੋਹੋਣਾਸੋਹੋਇਪ੍ਰਾਸਭਤਸੰਜੋਗਤੇ॥
 ਭਜਨਕਰੋਜੋਕੋਇਹੋਇਨਗਾਇਨਹੁਪਸੋ॥੧੭॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਕਾਕਬੁਧ
 ਤਿਆਗਅਉਹਮੇਰੇਕੋਲਾਗਪ੍ਰਾਸਭਤਦੇਹਕੀਸੋਦੇਹਿਹੀਨੇਖਵਨੀ॥
 ਘਟਕੀਨਵਾਪਹੋਇਵਾਪਕੀਨਘਟਹੋਇਜੈਸਕੈਸੋਹੋਇਜੋਇਨਹਿਦੀਸ

ਹਤੇ ਪਦਾਵਲੀ ॥ ਚਿਤਾ ਤੇ ਪਾਇਨਾਗਿ ਚਿਤਾ ਪਦਾਇ ਅਥਾਨ ਜਾਇ ॥
 ਸੇ ਪ੍ਰਾਸਤਤ ਪਾਵਲੀ ॥ ਜੋਨੀ ਸੋਹਾਇ ਅਨਾਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਐਸੇ ਨਕਾਇ ਜੋਇ
 ਜੋਨੀ ਕੋ ਮਿਟਾਵਲੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਚਲੇ ਨਗਰ ਤੁਮਰਾ ਜਾ ਕਾ ਕੁਝੁ ਭਕਾ ਤੇ ਭਏ ਪਰਭਗਤਿ ਸਹੀਰਦ
 ਰਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਿ ਪਰਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਤਿਹਿ ਸਹੀਰ ਕਿਉ
 ਤਿਆਗਾ ॥ ਅਵਤੁਤ ਕੋ ਨਹਿ ਮਾਨ ਚਾਹਿ ਨਹੀ ਤੁਮ ਨਗਰ ਕੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਥੇ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਸਭ ਸੁੰਡ ਪੈਨਾਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਆਇ ਕਾਕ ਨਿਹਾਰਿ ॥
 ਅਥ ਜਾਤਾ ਪੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਪੈਰੇ ਜਨਾ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਾਕ ਵਿਸਟਾਹਿ ਤਪਾਹਿ ॥
 ਵਿਸਟਾਹੀ ਸਹੀਰ ਸਾਹਾ ਜਿਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਹੀ ਸੋਈ ਕਾਕ ਵਿਚਾਰਿ ॥

੩
 ੪੦੬

ਜਾਕਾਭਜਾਨੁਕੇਤੁੰਤਸੁੰਡਨਤਾਪੀਨਿਭਜਨਕੀਥੀਮਾਰਿਥੀ॥੨੧॥ਦੇ
 ਹਰਾ॥॥ਯਹੀਰਾਮਮੁਣਕਕੋਭਜਨਰਾਮਯਹਿਜਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਚੀਲੀ
 ਮਾਦਲੈਸਰਬਰਾਮਕਰਮਾਨ॥੨੨॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਵਹੀਏਕਾਮਜਾ
 ਨਮਦਹਾਨਦੁਜਾਨਾਦੀਐ॥ਭਸੁੰਡਮਤਕਰਮਾਨਜਗਤਯਹਿਭਮ
 ਤਰਾਮੀਐ॥੨੩॥ਕਬਿਤੁ॥॥ਕੈਸੇਤੁਮਜਾਨੈਪਤਕਾਕਮਾਤਾਹੰਸਮ
 ਨੇਮਾਮਹਿਮਨਉਤਮਾਇਆਨਿਕਟਿਨਹੀਮਾਵਦੀ॥ਤੁਮਆਪਮ
 ਏਆਹੁਪਨਿਕਟਿਕੈਸੇਮਾਵੈਕਾਕਭੁਪਇਸੀਮਾਇਆਜਾਨਸਹੀਰ
 ਨਾਸੀਆਬਿਨਾਸੀਕਰਵਿਖਾਵਦੀ॥ਦਾਸਆਪਮਾਨਾਸੁਆਮੀਅਮੁ
 ਕਾਕਰਜਾਨਤੁੰਤਮਸਤਏਕਗੋਬਿੰਦਸੁਤਮੈਸੇਕਰਗਾਵਦੀ॥ਕਾਮ

ਇਆਕਾਗਿਕੋਭੁਸੰਡਕੋਜੈਸੇਲੋਮੋਹਿਮਾਇਆਜੋਸਭਕੋਭਰਮਾਵ
 ਦੀ॥੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਮੋਹਿਕਿਅਭੁਸੰਡਕੋਪਨਹਾਜਾ॥
 ਅਵਪੁਤਕੋਸਮਾਇਓਨਾਹਿਸਰੀਰਮੂਓਤਮੁਕਾਜਾ॥੨੫॥ਸੋਹਣਾ॥
 ਭੁਸੰਡਕੋਬਖਿਅੰਗਵੰਧਮਾਇਆਨਜਾਲੀਐ॥ਤੁਛੀਕਾਰਕ
 ਹਜਾਨਥੇਕੇਕਾਕਿਆਬਾਦਰੋ॥੨੬॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਇ
 ਸੇਤੁਛੁਨਜਾਨੋ॥ਹੰਧਮਾਇਆਮੁਲਪਛਾਨੋ॥ਭੁਸੰਡਕੋਸੀਤਤਰ
 ਪਦਕਾ॥ਅਵਪੁਤਕਾਮਾਇਆਮਾਹਿਰਾ॥ਜਾਨੇਤਤਪਦਮਾਪਪ
 ਛਾਤਾ॥ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਸੋਭਇਓਸਨਾਤਾ॥ਕਾਰਜਕੋਤਿਆਗਕਰਤਾਹਿ
 ਸੀਮਾਨਾ॥ਅਰਅਸਪਦਨਿਭੈਪਦਜਿਹਿਜਾਨਾ॥੨੭॥ਦੋਹਰਾ॥॥

ਅਸਪਦਜਾਗਾਥਿਗਿਅੰਤੋਪਰਮਸੁਖਸੁਖਸਾਹਾਜਮਸੁਨਤੇਸੇਮਾਇ
 ਆਮੁਕਤਪੈਪਰਦੇਖਾਮਾਇਆਮਹਿਵਿਵਹਾਰ॥੨੮॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਜੇਚਾਹੇਸਤਸੰਗਸੰਤਾਕਿਆਪ੍ਰੇਜਾਨਤੁਝੈ॥ਅਪਤਕਮਾਨਿਰਿਸੰਗਕਮ
 ਨਾਪੀਕੀਨਹਿਰਖਾਹਿ॥੨੯॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਮੈਤੋਅਚਰਜਤਾਹੀਤੇਭਾਇਮ
 ਰੇਏਤੀਅਉਧੋਗਥਿੰਦਧਿਆਏਕਛੁਸੁਖਾਭਾਇਮਾਤਮਕੈਮਾਮਹਿ
 ਏਤਭਜਾਨਕੀਏਕੇਕਿਆਛਲਪਾਏ॥ਅਥਜਾਤਾਹੋਉਠੀਚਲਿਆਤ
 ਬਕਾਕਭਸੁੰਡਕਰਜੋਰਠਾਹਾਏ॥ਯਹੀਜਾਨਤਸਾਕਛੁਭਗਤਭਲੀਉਪ
 ਦੇਸਕਰੋਆਤਮਜਿਉਲਖਾਏ॥੩੦॥ਦਿਹਾਰਾ॥ ॥ਸੰਸਾਰਅਗਨਮਹਿ
 ਜਲਤਹੋਗਛਿਆਕਰਨੀਜੋਗੁ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਯਿਉਮੁਕਤਪੈਕਹੁਮੈਰਾਮ

ਅਰੋਗੁ॥ ੩੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਏਤੇ ਮਾਹਿ ਮੀਮਾਸ ਆਵਤ ਕਰਮ ਉਪਦੇਸਿਅ
 ॥ ਕੈਸੇ ਮੁਕਤ ਕੀ ਆਸ ਜਉ ਲਉ ਕਰਮ ਨ ਸੁਪੁਕਰੇ॥ ੩੧॥ ਚੌਪਈ॥
 ਅਉਪੁਤ ਕਹੈ ਮੀਮਾਸਾ ਤੋਈ ਫਲ ਮਸਰੀਰ ਤੋ ਕੇ ਆਤਮਾ ਕਹਾਈ ਜੋ
 ਕਹੈ ਸਰੀਰ ਕਰਮ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਜਾਨ ਸਰੀਰ ਤੋ ਜਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਅਕੇ
 ਸਰੀਰ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕਰਮ ਕਹੈ ਸੋ ਕਉਨ ਪੁਮਾਨੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤਉ ਤੁਸੀਰਿ ਏ
 ॥ ਵੈਸੇ ਖਕਤ ਬ ਆਵਤ ਨ ਏ॥ ੩੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਵੈਸੇ ਖਕਤ ਬ ਆਖਿ ਚਿਸ
 ਰੁਜਗ ਕਾਲ ਅਧੀਨ॥ ਅਉਪੁਤ ਉਤਤ ਬ ਕਹਾਤੈ ਕਰਮੇ ਪਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਬੀਨ॥
 ੩੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਕੈ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਮੇ ਤ ਕਹੀ ਕਾਲੈ॥ ਵੈਸੇ ਖਕਤ
 ਮੇਸਾਖਿ ਆਸ ਨਿ ਆਇ ਆਏ ਕਰਤਾ ਕਰਤ॥ ੩੪॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ

੬੧੧

ਕੇਹੋਕਰਤਾਕਰਮਾਤਕਕਰਮਾਨੀਕਰਤਾਕੇਪਯੋਗਨਿਆਇਤਉਤੁਸਨੀਹੋ
 ਤਭਏਪਤੰਜਲਅਯੈਕੈਜੋਗੁਬਤਯੈਅਉਪੁਤਕੋਜੋਗਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕੇ
 ਅਉਗੀਕਰਕੇਜੋਗੁਕਈਯੈਪਤੰਜਲਕੋਏਤੰਜਾਨਤਹੋਕਿਸੇਅਉਗੀਕ
 ਰਕੇਜੋਗੁਠਾਰਯੈ॥੨੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਕਿਅਪ੍ਰੇਜਨੇਅ
 ਉਗੀਕਰਕੇਜੋਇਸਾਖਅਏਤਤਕਾਲਹੀਨਿਤਅਨਿਤਬਗੋਇ॥੨੭॥
 ਗੋਰਠਾ॥ਨਿਤਅਨਿਤਪਛਾਨਅਤਮਨਿਤਅਨਿਤਜਗਤਾਤਬ
 ਲਗਸੁਖਨਮਾਨਵਿਨਵਿਚਾਰਨਹਿਸਰਪਲਖਾ॥੨੮॥ਚੌਪਈ॥
 ਅਵਪੁਤਕੋਵਿਚਾਰਪਛਾਨੋਨਿਤਅਨਿਤਦੁਐਤਕੋਜਾਨੋਆਤਮਾ
 ਇਨਤੇਸਦਾਅਤੀਤਾਸਾਂਖਤੁਸਨੀਹੋਇਹੋਚੀਤਾਪਾਛੇਸਤਚਿਤਅ

ਨੀਦੀਆਏ। ਰਾਮਹੁਪਕਰਪਨਖਛਕਾਏ। ਅਵਪੁਤਕੋਭੁਸੰਡਕੇਤਾਈ
 ॥ ਕਹੁਮੈਰਾਮਹੋਆਪਗੁਸਾਂਈ॥ ੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨਹੀਤੋਤੁਛਤੇਰੇਰਾਮਕ
 ਰਸਮਕੋਯਕਥਾਹ। ਰਾਮਹੋਸੇਅਰੁਕਾਤੀਕਹੁਭਸੰਡਮੈਰਾਮਅਵ
 ਤਰਾ॥ ੪੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਸਰਬਜਗਤਇਕਜੋਤਥਿਆਪਹਿਓਮੈਤੂੰਕ
 ਹਾ। ਤੁਮਨਿਸਚੇਨਹੀਹੋਤਕੇਵਲਰਾਮਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਭੁਸੰਡਪੁਰਾਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਥਿਗਾਸਿਕਹਿਓਮੈਰਾਮ। ਪਾਪਕਰਦੀਪਗਾਜਾ
 ਕਥਾਸੁਲਪਾਵੈਥਿਸਰਾਮ॥ ੪੨॥ ੧॥ ਕਥਾਪੁਰਾਨਦੀਪਕੇਗਾਜਾਕੀ
 ਚਲੀ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਏਕਗਾਜਾਥਾਪੁਰਾਨਦੀਪਦਿਖੈਨਿਕਟਕਪਲਮੂਨ
 ਸੁਤਦੇਵਹੁਤਕੇਅਸਨਅਇਆ। ਚਰਨੋਲਾਗਕੈਪ੍ਰਸਨਕੀਆਯਜਿਜ

ਗਤਕੈਸੇਮਤੁਮਥਸਾਇਆ ॥ ਕਪਲਮੁਨਕਾਪੀਨਗਜਾਪੋਜਿਨਮੈਸਪੁ
 ਸਨਾਇਦਮਾਨਚਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮਨਤੁਮਜਗਤਜੀਜਾਸਹੀਏਕਬ੍ਰਹ
 ਮਸਥਮਾਰਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤਹਜਾਥਿਸਮੈਭਾਇ
 ਚਿਮਤੁਮਜਗਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਿਆਨਾਪੀਜਾਨਾਕਪਲਸੁਨਾਵੇ
 ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਪਲਕਹੇਸਤਮਾਨਬ੍ਰਹਮਤੁਝੇਤੋਪ੍ਰਗਾਇ
 ਰਾਇਚਿ ॥ ਤੁਮਬ੍ਰਹਮਕੇਦਿਸਟਾਨਾਨਤਰਾਜੇਕਾਮੈਕਉਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਕਪਲਕਾਸਤਚਿਤਅਨੰਦ ॥ ਅਦੁਤੀਰੁਪਸਰਬਸੁਛੰਦ
 ॥ ਰਾਜਕਾਮੈਸਹੀਸਹੀਰਾਕਛੁਟਿਸੇਤੋਭਿਨਕਹੈਮਤਪੀਰਾਕਪਲਕ
 ਹਾਸਹੀਰਨਜਾਨਾਸਹੀਰਪ੍ਰਗਟਤੁਝਨਿਸੇਚੇਮਾਨਾਰਾਜਾਸਾਅਉ

ਬਚਨ ਚਿੰਤਾਗਾ ਅਦੁਐਤਪਦਮੁ ਹਿਕੈਸੇ ਪਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਹੇਕੋ ਸਹੀਰਨਾ ਹਿਕੈਸੇ ਅਦੁਐਤਾ ਤੁਮ ਕਾ ਲੇ ਮਹਿ ਦੇ ਪਦੁ
 ਏਜੜ ਚੈ ਤੀਨ ਸਮੇਤ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਪਲ ਕੋ ਸੁਲਹਾ ਜੁਜੁ ਮ
 ਹੀਰਨ ਜਾਨੇ ਭਿੰਨ ਕਰਾ ਸੋਰਠ ਕੋ ਉਕਾਜ ਸੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ ॥ ੬ ॥
 ਭੁਜੀ ਗਛੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨਾ ਸਹੀਰ ਤਿਅਗੀ ਕਪਨ ਮਾ ਤੁਜਾਨੇ ॥ ਕਠਨ ਭ
 ਗਾਗੀ ਨਾਤ ਮੁਖ ਮਾਨੇ ॥ ਗਾਨਾ ਕੋ ਮੁਨ ਕੋ ਕੋ ਜਾ ਲੇ ਮੁਖ ਪਈ
 ॥ ਕੋ ਮੋਹੁ ਨ ਕੋ ਕਪਲ ਕਉ ਲਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਕਪਲ ਜਾ
 ਨ ਲਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ਮਕਛੁ ਨੀ ਜਾਨੇ ॥ ਕਪਲ ਕਾ ਤੁਮ
 ਸਤ ਚਿੰਤਾ ॥ ਕਪਲ ਜਾਨ ਲੇ ਤੁਮ ਮਹਿਨਾ ਹਿਧਾ ॥ ਦੇਨ ਪ੍ਰੇਸ ਹੁਪ ਤੁਮ ॥

੪੯੩

ਕਹਾਨਾਨਲਸੁਲਬਚਨਾਮਾਰੇਕਾਪਲਾਸੰਤਅਉਬੇਦਸੁਲਕੇਹੇ।
 ਜਾਨਲਾਉਸਪਰਨਿਸਚਾਕਰਕੇਹੇ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਦਹੁਪਾਇਤੁ
 ਹਿਮਾਇਰਾਜਾਕਾਬਤਾਇ॥ਕਪਲਕੋਇਛਰਖੇਸੁਨੇਬਚਨਮਨਸ
 ਏ॥੯॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਨਿਸਚੇਤਬਹੋਇਜਾਇਕਬਜਬਹੋਇਬਿਗਿਆ
 ਨਹੂ॥ਬਿਗਿਆਨਗਿਆਨਤੇਪਇਗਿਆਨਪਾਈਐ॥ਭਗਤਤੇ॥੧੦॥
 ॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ਭਗਤਬਨੇਸੁਭਕਰਮਨੇਤੋਸਭਬਾਤਬਨੇਵਈਰਾਗਕਮ
 ਵੈ॥ਵਈਰਾਗਸਹੁਪਲਖਾਵਤੀਰਾਜਾਕੋਮਹਿਐਸੇਨਭਾਵੈ॥ਜ
 ਉਐਰੋਵੈਰਾਗਕਾਅਉਨਿਸਚੇਤਕਰਮਕਾਹਿਰਾਵੈ॥ਕਪਲਕੋਜ
 ਬਤੁਅਸਮਝਾਵਤਬਨਿਸਚੇਕੋਭੀਤਮੀਕਾਵੈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥॥

ਅਪੇਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਿਰਿ ਨਿਸਚੇਕਾ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਿਸਚੇਕ ਲਪਤਾ ਪਤੀ ॥
 ਸੇਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਨਿਸਚੇ ਅਨਿਸਚੇ ਨਾ ਹਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਨ ਪਿਧਾਈ
 ਐ ॥ ਕਾਪੁ ਕੈ ਸੇਕਰੇ ਤੇ ਹਿ ਕਉਨ ਦਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਉ ॥ ੧੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਮੁ
 ਭਾਵਿਨ ਅਵਰਾਨੀ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਕਪਲ ਕੋ ਸੁਸਮਰੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਰਾਜ
 ਕੋ ਸਹੀਰ ਜੜ ਜਾਨਾ ॥ ਪਤੀ ਲਕਰੀ ਕੀ ਕਰਮਾਨਾ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਕਾਸ
 ਮਾਵਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਪਲ ਕਾ ਬੇਦ ਕੀਰਿ ਨਿਖੇਰਾ ॥ ਜਾਗੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਕੀਰ
 ਹੀ ॥ ਸਥੇ ਪਤਰਿ ਦੈ ਤੁਰੀ ਆਦ ਸਵੈ ਜਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕ
 ਰਾਜਾ ਚਿਰਾਠ ਉਰ ਅਉਰ ਨ ਕਿਆ ਪਾਪ ਕੀਨਾ ॥ ਕਪਲ ਕੋ ਸੁਭ ਜਾਜਿ ਮੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਹ ਬੈਚੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੁਰਜੀ ਦਿਕ ਠਉਰ ਪ੍ਰਕਾਸ

ਰੇਸਭਠਉਹਕੋ। ਤੈਸੇਤੁਮਸਿਹਮੋਰਸਹਬਸਹੀਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥
ਸਭਅੰਗਮਹਿਵਿਆਪਕਏਕਤੁਪੀਜਓਦੇਖਤੈਤਉਨੇੜਮਾਹੀ॥ ਰਾਜਾ
ਕਾਜਾਮਸੁਫਲਭਇਆਹੀਕਾਰਗਤਹਮਭਏਇਥਾਹੀ॥ ਅਥਦੇ
ਹਿਅਭਿਮਾਂਕੈਤਿਆਗਭਇਆਜਗਤਤੇਮੁਕਤਭਏਮਨਾਹੀ॥ ਕ
ਪਲਕਹੈਐਸਾਹੀਕਹੈਅਜੇਅਦੁਐਤਕੇਬਚਨਬਕਾਵਤਮਾਹੀ॥੧
੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਥੀਗਿਆਨਤੁਫੈਨਾਭਿਭਇਓਗਜਕਹੈਬਤਾਇ॥ ਅਦਿ
ਚਾਰਭੇਦਜਿਉਨਸੋਇਤੈਸੇਵਿਚਾਰਸੁਨਾਇ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੋਠਾ॥ ॥ ਕਪਲ
ਕਹੈਯਹਿਉਪਾਵਸਭਮਹਿਮਾਤਮਜਾਈਐ॥ ਰਾਜਾਗਧੇਭਾਵਚਾਤਹ
ਬ੍ਰਹਮਜਗਕਰੋ॥੧੯॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਤਤਕਾਲਉਪਾਦਤਾਏਮਾਏਸਭਜ

ਗਤ ਕਰੇ ਜਹਿ ਖੇਲਾ ਮਾਰੈ ਮੈਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਯੋ ਪਰਾਸਰ ਭਾਰ ਬਖੰਡ ਅਭਿ
 ਪੁਤ ਵਿਚਾਰੈ ਕਪਲ ਮੁਨ ਪੁਰ ਕਰ ਦੀ ਪਾਥਿਖੈ ਅਭਿ ਪੁਤ ਕੈ ਸੇਭਿ ਹਾਪਗਾ
 ਨੈ ਬੁਧਗਈ ਤੁਮਰੀ ਕਾਤੇ ਕੈ ਮੈਰੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਅਧਿ ਮਾਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋ
 ਰਾ ॥ ॥ ਕਾਤ ਪਰਾਸਰ ਬੁਧਗਈ ਜਬ ਤੁਮ ਸੇਭੇ ਮਿਲਾ ਪਾਸੁ ਲਸੀਤ
 ਵਿਆਪਕ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਿਨੋ ਪਛਾਤਾ ਅਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਏਛਿ
 ਅਕਹਰਿ ਤਹਿ ਜਾਹਿ ਤੈ ਕੋਭੇ ਦਨ ਭਾਸੈ ॥ ਸਮਝਦੇ ਧਮਨ ਮਾਹਿ ਪੁ
 ਕਰ ਦੀ ਪਕੈ ਸੇ ਅਚਰਜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ॥ ਸੁਦ ਅਭਿ ਪੁਤ ਕੋ ਸਭ ਮੈ
 ਪੀ ॥ ਕਪਲ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕਉਨ ਜੁਤੈ ਪੀ ॥ ਮਨੁ ਖਦੇ ਵਤਾ ਪਸੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ
 ਤੁਸਨੀ ਨੈਨ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ ਸਹੁ ਪਮਹਿ ਏਨਿ ਤਤ ਪਾਈ ॥ ਕਪਲ ਸਮਾਧ

੪੧

ਬੈਠੇ ਸੁਭਾਈ ਦੇ ਸਹਿ ਸੁਖ ਬੀਤਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਰਿਏ ਨਬ ਚਾ ਅਲਾਏ॥
 ੨੩॥ ਚੌਹਾ॥ ॥ ਪਾਛੇ ਸੇ ਅਉ ਪੁਤ ਜੀ ਪਦ ਅਪਦ ਮੁਢ ਮਾਹਿ। ਕਪ
 ਲਕਾਤ ਬਤਿਨਿ ਰਿਏ ਪਦ ਅਪਦ ਠਹਰਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਸਿਰਠਾ॥ ॥ ਕਹਿ
 ਹੈ ਅਉ ਪੁਤ ਬਖਿਅੰਤੀ ਨਕੋ ਮੈ ਕਾਤਹੋ॥ ਅਬ ਵਾਕੋ ਉਅਨ ਮੁਢ
 ਬਿਨਾਨੀ ਅਵਰਕੋ॥ ੨੫॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ॥ ਕਪ ਲਕਾਤ ਬਗਾਜਾ ਕੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਜਗ ਕਰੇ ਤੁਮ ਰੂਪੈ ਆਏ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਅਬ ਕਾਰਿ ਕਰੋ ਕਰਨਾ
 ਅਕਰਨਾ ਠਹਿਰਾ ਪਾਏ॥ ਕਪ ਲਕਾਤ ਅਉ ਪੁਤ ਪੁੰਕੋ ਕਿ ਮਾਰੁ ਪਤੋ ਰਮੇ
 ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ॥ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਕਿ ਮਾਪੁ ਛਤੀ ਮੁਹਿਨਾ ਮੁਰੂਪ ਨਹੀਂ ਅਪਸਮ
 ਏ॥ ੨੬॥ ਚੌਹਾ॥ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸਰੂਪ ਅਪਗਾਪਤ ਕਾਹੈ ਕਛੁ ਨਹੀਂ

ਜੇਜਾਨੈਸਰੁਪਕੇਅਗੇਵਚਨਕੋਇ॥੨੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਕਪਲਕਾਧੈ
 ਤਹਿਜਾਨਣਾਅਜਾਨਣਾਮੁਖਵਿਖੈ॥ਐਸੇਕੋਨਿਬਾਧਿਪਾਛੇਤੁਸੀ
 ਕਰਹੋ॥੨੮॥ਚੋਪਈ॥॥ਰਾਜਾਕਾਤੁਸੀਮਤਹੁਜੈ॥ਸਰਬਲੁਪਤ
 ਮਬਚਨਕਹੀਜੈ॥ਅਉਪੁਤਕੋਬੁਧਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਬੁਧਾਧਿਨਾਮੁਖ
 ਕਉਨਕਹਾਜਾਨੇ॥ਰਾਜਾਕਾਤੁਮਬੁਧਅਪੀਨਾ॥ਅਉਪੁਤਤੁਸੀਭ
 ਏਪਰਬੀਨਾ॥ਮੁਕੰਦਅਏਕਾਕਦੁਕਹਿਓ॥ਜੀਐਕਹਾਇਨਾਅਪੀ
 ਲਹਿਓ॥੨੯॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਰਾਜੇਕਾਤੁਮਕਉਨਹੋਮੁਕੰਦਕਾਤੁਮ
 ਉਨਾ॥ਰਾਜੇਕਾਮੈਕਉਨਹੋਕਾਤੁਪੀਸਮਝਕਰ ਮਉਨਾ॥੩੦॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਜਉਤੁਪੀਇਕਜਾਨਤਉਤੁਫਕਉਕਹੁਕੋਕੋ॥ਰਾਜਾਨਿ

ਲਵੀਸਮਾਨਾ ਕਰੋਕਪਲਦੇਵੰਦਚਨਪ੍ਰਵਦਮਾਹੀ ਪਾਇਓਜਿਨਿਭੇ
 ਜਪਿਓਪ੍ਰਵਦਜਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਕਪਲਦੇਵਸੁ
 ਲੋਪ੍ਰਵਦਅਪੀਨਅਤਮਕੋਠਗਾਢੋ ਪ੍ਰਵਦਚੈਤਨਅਪੀਨਅਤਮੈ
 ਤੋਤੇਜਤਨਾਨਲਮਿਲਾਢੋ ਸੰਤਕੋਬੁਪਨਾਹਿਲਖੈਬੁਪਸਕਤਨਹੀਇ
 ਕਅਛਰਪਾਢੋ ਸੰਤਕੋਵਚਨਬੁਪਨਾਹਿਲਖੈਬੁਪਵਾਨਨਹੀਸੰਤਭੇਦ
 ਸੁਨਾਢੋ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਬੁਪਵਾਨਅਪੀਨਹੈਬੁਪਕੈਸੰਤਮੁਕਤਬੁਪ
 ਜਾਨਾਬਚਨਮਰੇਸੋਜਨਲਖੈਜਾਕੋਅਤਮਗਿਆਨ ॥ ੩੭ ॥ ॥
 ਗਿਆਨੀਸੁਨੈਜਹਿਭੇਦਨਿਸਚੇਸਰੂਪਮਹਿਪਾਵਹੀ ਭਗਤਸੁਨੈਜਹਿਭੇਦ
 ਗਿਆਨਨਿਸਚੇਕਰਪਾਵਢੋ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਭਗਤਵਹੀਜੋਗੋਬਿੰਦ

੪੧੭

ਬਿਨਾਨਿਜਾਨਪਦਨਕਾਰੁਕੀਰਖਾਵੈ॥ ਮੁਕੰਦਕਰੇਯਹਿ ਵਚਨਤੇਰਾਮੁ
 ਪਨਾਹਿਰਖੇਅਵਪੁਤਜੀਅਗੇਤੇਵਚਨਸੁਨਾਵੈ॥ ਵਚਨਮੇਰਾਐਸਜਾ
 ਨਲਿਯੋਜਾਐਵਚਨਅਵਚਨਅਖਲਖਾਵੈ॥ ਸਰਬਬਿਆਪਕਅ
 ਕੋਹਿਅਉਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਮੇਹੀਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰਕੇਸਰਬਰਸਲੇਵੈਅਤੀਤਕਹਾਇ॥ ਤਉਅਪਾਸੁਖੁਕਿਆ
 ਕਹੋਹਹਿਓਸਰਬਸਮਾਇ॥ ੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਰੋਸੀਸਾਰਵਿਸਥਾਰ
 ਠਹਿਰਿਅਪੋਮਹਿਲੀਨਕਰਾਕਪਲਕਹੋਵਿਚਰਨਾਤੁਨਾਐਮੈਹੀਹੋ॥ ੪੧॥
 ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸਭਨੋਕਹਾਅਤਮਸੁਖਕਹੀਐ॥ ਕਹਾਸੁਖਮੇਰਾਕਹਲਸੁ
 ਲਨਾਲਹੀਐ॥ ਅੰਤੇਕਹਲਇੰਦ੍ਰੀਆਸੁਖੀ॥ ਅਰਅਪਰਕਾਮਅਉਕੁ

ਧੀਮੈ ਅਉਸਰੀ ਰਜੁ ਦਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਭੇਦ
 ਅਭੇਦ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਰਾਖੇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਪ ਨ ਭਲਾਖੇ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋ
 ਰਾ ॥ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਰੇ ਸੰਤ ਅਨੰਦ ਬਖਿਅਨਾ ॥ ਆਪ ਸਮ ਹਿ ਸੰਬ
 ਦ ਕਰਤੁ ਮ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਕੈਸੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪ
 ਹਿ ਵਚਨ ਕਹੈ ਨਹਿ ਕਾਤੈ ॥ ਮੈ ਰੇ ਆਖ ਸੁਨਾਹਿ ਗੁਰ ਸਮਾਨ ਤਾਨਹਿ
 ਲੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਵਚਨ ਸਮਾਨ ਕਰਤੁ ਮ ਸੇ ਸਹੋ ਬਿਗੜ ਜਾਵੈ ਗੁਰ
 ਸੇ ਸਮਤਾਈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਮੈ ਰੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਅਉਚਾਹਿ ਰਖੇ ਮਨਮਾ
 ਹਿ ਛੰਦਾਈ ॥ ਜਉਚਾਹਿ ਤੈ ਆਪ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਗੜ ਜਾਵੈ ਰਾਖੇ ਲੁਜ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਖੇਦ ਕੋ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲੋਯੋ ਆਪ ਤਿ ਆਗੈ ਆਪ ਰਾਈ ॥

੪੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੇ ਅਪਤਿ ਅਗਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਕਿਸ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮ
 ਹਰੇ ਸੁਖ ਬਡ ਹੈ ਅਪੇਜਾ ਦੇਸੈ ॥ ੪੬॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਮਝਾਹੋਇ
 ਤਾਂ ਕੇ ਸੁਖ ਕਹਾਉ ਕਿ ਅਕਹੇ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਹਾਹੈ ਸੋਇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਬ ਭਾਖੀ ॥
 ੪੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪਰਮ ਸਰਕਾ ਅਬ ਤਕ ਅਗਿਆਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਹ
 ਕਿ ਅਗਿਆਨਾ ਜੋ ਉਕਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਨੇ ॥ ਭੇਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਅਗਿਆਨ
 ਨੇ ਕਪਲਕ ਮੈਂ ਹੀ ਮੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਮੈਂ ਹੀ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ॥ ਕਪਲਕ
 ਹਾਥੇ ਦਮਦੁਤੀ ਬਖਾਨੇ ॥ ਨਿਸਚੇ ਭਇਓ ਜੇ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੪੮॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਮੈਂ ਸੁਨਾਥਾ ਤਮੋ ਪ੍ਰਮਿਗਿਆਨਾ ਅਬ ਤਕ ਤਮ ਜਾਨਿਓ
 ਠਹੀ ਨਿਸਚੇ ਜਾਨ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ੪੯॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੀਨਾ ਕਿਪ

ਲਕਾਸਤਕਾਤੈ॥ ਨਹਿਸਮਾਈ॥ ਮੁਢਿਮਾਹਿਗਿਅੰਨਮਹਿਅੰਨਹਿ
 ਪਾਈਅਹਿ॥ ੫੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਯਹਿਕਪਲਮੁਕੰਦਹਹਿਓ
 ਸਰਬਮਹਿਅੰਨਸਮਾਈ॥ ਕਪਲਕਾਜਾਹਮਾਹੀਤਬਤਮਕਾਅ
 ਓਪੁਤਕੋਯੈਸੁਤੈਕਾਈ॥ ਕਪਲਕੋਤਮਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਤਓਯੈਕੈਸੇ
 ਪਾਇਹੁਬਤਾਈ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਓਏਕਹੀਤਮਕੈਸੇਵਿਚ
 ਟੁਠਬਠਾਈ॥ ੫੧॥ ਚੋਹਾ॥ ॥ ਤੰਤੈਤਮਕਾਹੁਕਾਹੁਸਰਬਹੁਪਾਮਅ
 ਪਾ॥ ਕਪਲਕਾਏਕਕਾਹੁਤੇਦੁਯੈਤਰਖਤੋਬਾਪਾ॥ ੫੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥
 ਅਉਪੁਤਕਾਹੈਅਪਅਪਕਾਹੈਅਪਸੁਨੋਹੈਦੁਯੈਤਕਾਬੇਦੀਬਾਪ
 ਕਪਲਕੋਅਬਸੁਲੇਜਿਓ॥ ੫੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਾਹਲਸੁਨਲਸਹੀਰਮੁਹਿਨ

੪੯੬

ਤੇ ਮਸਿਪਈਐ ਤੇ ਤੇ ਮਾਤਮਾ ਅਗਿਆਤ ਅਉਪੁਤਾ ਜਿਉ ਕਹਿਐ ॥
 ਕਪਲ ਕਹੇ ਗਿਆਤ ਅਗਿਆਤ ਜਾਨੇ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਤੇ ਉਕਿਆ ਕਰ
 ਮਾਨੇ ਕਪਲ ਕਹੇ ਸੋ ਮੈਥੀ ਭਇਆ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਤੇ ਤੇ ਤੀਨਤਮਲ
 ਇਆ ਤਮ ਅਖੰਡ ਕਿਉ ਤਿਪਦੀ ਧਾਰੇ ਕਹੇ ਅਖੰਡ ਹੋਇ ਤਉ ਖੰਡ
 ਭੀਨਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਅਉਇ ਕਤਾ ਵਚਨ ਤਮ ਮਹਿ ਪਾ
 ਇ ॥ ਵਚਨ ਅਵਚਨ ਤਮ ਹੋ ਬਿਖੇ ਅਉਪੁਤ ਜਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੫੫ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਪਲ ਕਹੇ ਮੁਹਿ ਮਾਹਿ ਬਚਨ ਕਰਮ ਰਸਨਾ ਕਹਾ ਸੁਦਨਾ ਪ
 ਰਮ ਸੁਦਨਾ ਹਿ ਮਾਇ ਵੀਉ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ੫੬ ॥ ਸੈਫਾ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕ
 ਹੇ ਕਰਮ ਗਿਆਤ ਭਉਣੇ ਜਉ ਗਿਆਤ ਭਉਣੇ ਮਿਰਤ ਕਨਾ ਹਿ ਬਖਾਨੇ ਕਹੁ ਮੁ

ਤਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬੁਏ ਅਉਕਾ ਲਸੁਣਾ ਸਭ ਮਾਧਿਯਾਨੇ ਕਪਲ ਕਹੇ ਤਹ
 ਵੀਨ ਕਹੇ ਅਉ ਬੇਦ ਕਹੇ ਬੇਦ ਹੋਇ ਸੁਨਾਨੇ ਅਉ ਮੈਰੀ ਸੁਨ ਸਹ ਬਕਰਮ
 ਕਰ ਕਰਤਾ ਬੁਗਤ ਕਢੁਨਾ ਹਿਭੁਗਨੇ ॥ ੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੇ ਨਿਰੰਕ
 ਹੋ ਸਹੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਮੈ ਸਹੀਰ ਅਲਿਪਤ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨੀਪਾਨ
 ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਪਲ ਤੁਮ ਜਾਨ ਕਾ ਲਸੁਣਾ ਮੁਖ ਬਿਖੈ
 ਕਪਲ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਤੈ ਨਾਪਦ ਨਿਸਚੇ ਕੀ ਮਹਿ ॥ ੫੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਕਾ ਲਸੁਣਾ ਚਿਤਨ ਮਹਿ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਯਾਹਿ ਤੀਨੋ ਤੇ ਮਹਿ ਕਾ
 ਲਸੁਣਾ ਮਹਿ ਤੁਮੀ ਬਿਗਾਨਾ ਜਾਹੀ ਕਾਰ ਕਾਨ ਕਰ ਲਖ ਜਾਹੀ
 ਰੂਪ ਮੈ ਰਿਉ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਕਾ ਲਸੁਣਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਹਿਐ ਕਪਲ ਕਹੇ

ਕਾਗਨਿਕੀਕਾਰਠਾਹੋਕਰਮਸੀਈਤੁਮਕੈਸੇਪਾਠੋ॥੫੯॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਭਿਪੁਤਕਰੇਹਮਭਿਪੀਜਾਤੇਦਨਜਾਨ॥ਦੋਨੋਤੇਅਤੀਤਹੋਦੁਮੈਤਨ
 ਪੀਸੁਹੀਆਨ॥੬੦॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਕਪਲਕਰੇਸੰਤਜਾਨਕਪਨੇਤਨਹਿਤ
 ਪੈਸੁਵਛਨਿਸਚੇਕਰਮਾਨਕਹੁਅਭਿਪੁਤਤੁਮਕਉਨਕੋ॥੬੧॥॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਕਪਲਕਰੇਤੁਸਰੀਰਕੇਆਤਮਾਅਵਪੁਤਕਰੇਦੁਪੁਨਗਨਪ
 ਛਾਨਾਮੁਖਕਰੇਸਰੀਰਨਾਹਿਨਆਤਮਾਸਰੀਰਆਤਮਸਮਏਕਹੀ
 ਜਾਨੇਆਤਮਾਪੁਨਪਸਰਿਗੀਓਕਹੁਦਿਖਮਤਾਰਾਖਤਨਾਹਿਸਮਾਨੇ
 ਸਰੀਰਆਤਮਾਦੋਰਾਸਤਾਏਸੀਅਗਿਆਨੀਨਿਸਚੇਆਨੇ॥੬੨॥ਦੋਹ
 ਰਾ॥॥ਅਕੈਸੇਜਾਨਕਾਕਪਲਤੁਮਕਉਨਾਕਰਗੈਕਪਲਬਖਿਅੰ

ਨਕਿਅਕੋਜੋਤੁਮਸਭੀ॥੬੪॥ਸੈਯਾ॥ਅਵਪੁਤਕੋਮੁਹਿਕਉਨਕੋ
 ਤਥਕਪਲਤੁਮਮੋਹਿਸਮਾਨੋ॥ਅਵਪੁਤਕਾਜਾਮੈਤੁਨਾਪਨਕਪਲਕਾ
 ਮੈਹਿਕਰਮਾਨੋ॥ਅਵਪੁਤਕੋਵਚਨਸੁਖਤਿਮੀਕੋਨਿਸਚੇਜਿਮੇਨਿਪੀਤ
 ਪਛਾਨੋ॥ਕਪਲਕਾਤੁਮਕਉਨਕੋਅਉਪੁਤਕਾਤੁਕਾਹਿਪੁਛਾਨੋ॥
 ੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਰੋਮਰਿਖਆਵਤਭਏਕੈਲੋਅਏਜਾਨ॥ਅਸੰਖੰਧ
 ਮਾਥਿਸਨਦੇਖਿਅਜੋਗੀਤਾਕੋਮਾਨ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੀਪਪੁਰਨਕ
 ਹਿਤਾਹਿਜੋਦੇਖਾਦੀਪਤੇਭਿਨਨਹਿ॥ਉਤਪਤਪ੍ਰਯੋਗਿਭਾਨਿਸਭਜਾਨੋਯਹਿ
 ਦੀਪਤੇ॥੬੭॥ਤੁਲੀਭਵੰਤਾ॥ਕੋਅਉਪੁਤਤਾਹਿਦ੍ਰਿਸਟਾਦੀਪਕਉਨੀ॥
 ਰੋਮਰਿਖਜੀਹਸਾਹਿਦ੍ਰਿਸਟਾਦੀਪਜਉਨੀ॥ਦ੍ਰਿਸਟਾਦ੍ਰਿਸਟਦ੍ਰਿਸੰਤੀਨੋ॥

੬੨੯

ਦੀਪਮਾਰੀ॥ ਦੀਪਵਿਖੇਵਸੰਕੋਪਹੋਦੀਪਮਾਰੀ॥ ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਮਹਿਖਬਿਗਸਤਭਏਕਹਾਦੀਪਮੁਹਿਜਾਨਾ॥ ਦੀਪਾਬਿਖੈਪਗਦਭਏਦ
 ਪਾਬਿਨਾਨੀਆਨ॥ ੬੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕਹੋਤਤੁਮਾਹਿਅਦ
 ਅੰਤਿਨਸਿਪਾਈਐ॥ ਰੋਮਹਿਖਤਾਹਿਸੁਨਾਹਿਮੁਹਿਰਿਕਾਰਕਛੁਬੰਧ
 ਨਹਿ॥ ੬੬॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਜੀਤੁਸਨੀਕਰਤਭਏਸਭਆਪਸ
 ਮਹਿਦੇਖਦ੍ਰਿਸਟਿਲਗਾਈ॥ ਕੇਤੀਕੁਅਉਪਐਵੇਬੀਤਗਈਹੈਪੁਰ
 ਮਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਹੁਕ੍ਰਿਆਪਸਮਾਹਿਕਹਟਲਗੇਹਮੈ
 ਅਉਪੁਤਕਹੋਸਭਬਿਨਾਮਸਾਈ॥ ਕਪਲਕਹੋਜਉਤੁੰਏਕਕੋਤਉਸ
 ਭੀਕਹੋਗੇਸਭੀਸਭਾਈ॥ ੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਉਤੁਮਨਾਹਿਤਉਸਭਨ

ਹੀਏਕਤਮਾਹਿਅਨੇਕਾਏਕਕਹੀਏਤਉਸਰਬਭੀਅਨੇਕਕਹਾਨਹੀਏਕ
 ॥੬੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਮੇਰੇਬਿਖੇਏਕਅਨੇਕਨਜਾਨਾਕਖਲ
 ਕਹੋਤੁਮਕਹਿਸਿਖੈਏਕਕੇਦੇਕੇਤੀਨਪਰਮਾਨਾ॥੬੪॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਅਵੁ
 ਤਕਹੋਸਭਪ੍ਰੰਮੁਖਮੈਸਪਤਰਿਖਸਤਚੀਪਨਤੇਅਏਆਵੁਲਜਾ
 ਟਸਮਾਗਮਕੋਤਿਨਆਤਮਸੁਖਸਤਸੰਗਤੇਪਾਏਤਿਨਅਵੁਤ
 ਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਹੋਤੀਭੋਗਤਭਲੀਜੋਸਹੁਪਲਖਾਏਏਕਬਿਸਨ
 ਹੀਪੁਰਨਸਰਬਠਾਈਜੋਨਜਹਕਰੇਸੋਆਪਭੁਲਾਏ॥੬੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥
 ਅਵੁਪੁਤਕਹੋਭਗਵਾਨਤੇਭਗਤਮੇਰੀਪ੍ਰਦਾਨਸੋਮੁਖਕੋਅਇਸਿਲ
 ਤੀਰੁਪਮੇਰਾਕਰਜਾਨਾ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਭਗਤਕਰੇਭਗਵਾਨਪਿਰ

ਮਲੀਨ ਨਰਿ ਆਗੈ ॥ ਦਸ ਅਪਕੋ ਮਾਨ ਸਹੁ ਪਾਪ ਪਤਰ ਹਰਤ ਸੇ ॥ ੬੪ ॥
 ਅੰਤ ਪਈ ॥ ॥ ਭਗਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਹੁ ਪਾਮਾਨੋ ਸਪਤ ਰਿਖ ਕੋ ਮੁਖ ਬਚਨ
 ਸਮਾਨੋ ਸਰੀਰ ਨ ਸੀ ਬਿਸਨਿ ਸਮਤਾਈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਨਹਿ ਬਿਸਨ
 ਰਾਈ ॥ ਰੇ ਮਰਿਖ ਸੇ ਪ੍ਰਸਨ ਚਲਾਈ ॥ ਕੇਤੇ ਬਿਸਨਿ ਤੁਮ ਦੇਖਾਇਖਾ
 ਈ ॥ ਸਰੀਰ ਕਿਸੀ ਕਾਰੇ ਨ ਸਦੀ ॥ ਭਗਤ ਸਿਸਟਿ ਹਮਰੀ ਤਦੀ
 ॥ ੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਭਗਤ ਮੇਰਾ ਤਤਕਾਲੀ ਜਾਣੇ ਆਪ ਸਹੁ ਪਾਸ
 ਪਤਰਿਖਤ ਬਾਖੈ ਬਿਨ ਬਿਰਾਗ ਯਹਿ ਕੁਧਾ ॥ ੬੬ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ॥
 ਬਿਨ ਬੈਰਾਗ ਨ ਜਾਨਿ ਬਿਗਿ ਆਨ ਪਾਵਨਾ ਕਠਨ ਹੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਬ
 ਧਿ ਆਨ ਬੈਰਾਗ ਯਹੀ ਮੈਨਹਿ ਬਿਸਨਾ ॥ ੮੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦੁ ॥ ॥ ਸਪਤ

ਰਿਖਯਹਿ ਬਖਾਨੀ ਮਨਾਹੀ ਭਗਵੰਨ ਜਾਨੀ ਹਮਾਨੀ ਆਪਮਾਨੀ ਬੈਰਾਗ
 ਕਉ ਨਮਾਨੀ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਯਹਿ ਬਤਾਏ ਜਥੈ ਅਹੰਮਾਨੀ ॥ ਸਭੀ ਸੰਤੁ ਰਤ
 ਪਾਏ ਹਉ ਮਾਤਾ ਨਤਨੈ ॥ ੮੧ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਜਬ ਅਤ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਵਲ
 ਏਕ ਭਗਵੰਨਾ ਸਪਤ ਰਿਖੈ ਰਾਹ ਮਨਾਹੀ ਕਹੁ ਪਾਛੋ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੮੨ ॥ ਸੋ
 ਰਣਾ ॥ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਹੇ ਵਿਚਾਰ ਸਰਬ ਬਿਸਨਿਤੁ ਅਬਿਸਨਾਉ ॥ ਤਬ ਰਿ
 ਖ ਕਹੇ ਸਮਾਹ ਬਿਸਨਈ ਸਹਮਈ ਸੋਯੈ ॥ ੮੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ
 ਕਹੇ ਜਬ ਤੁਮਹੀ ਤਬਈ ਸਰਕਉ ਨਸਮੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖ ਕ
 ਹੋਏ ਕਮਾਤ ਮਈ ਸਹ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਨਹਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਈਸਰ ਰੁਪ
 ਕੋ ਬੇਦ ਕਹੇ ਅਉ ਮਾਤ ਮਹੁ ਪਾਨੀ ਕਿਨੁ ਜਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਅਤ ਮਦੇਖ ਕਈ

੪੨੩

ਸਰਕੋ ਕੇ ਬਿਨ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਈ ਸਰਮਾਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਨੋ ਕਾ ਧੀ ਚ
 ਰਸੇ ਬੁਧੁ ਜੁ ਨਿਸਚੇ ਕੀਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਈ ਸਰਸਰ ਬਸਕਤ ਰਿਖ ਕਰੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਰੇ ਅਵਤੁਤ ਬਖਿਅੰਨ ਬੁਧ ਕੋ ਰੁਪ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸਪਤ ਰਿਖ ਕਰੇ ਗਿਆਨ ਸੰਤ ਕਰੇ ਬੁਧ ਰੁਪ ਨਹਿ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਕਾਹਲੁ ਮਾਤ੍ਰ ਬੁਧ ਕੋ ਜਾਣਹਿ ॥ ਨਿਸਚੇ ਧਾਰ ਬੁਧ ਮਹਿ ਆਣਹਿ ॥ ਆ
 ਵਤੁਤ ਕਰੇ ਨਿਸਚੇ ਆਪ ਕਰਹੈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਆਤਮ ਬੁਧ ਤੋ ਜਗਹੈ ॥ ਮੁਖ
 ਵਸਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਢੁ ਨਾਹਿ ॥ ਉਸ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕੈ ਸੇਠਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਕਰੇ ਕਵਣ
 ਤੁਮ ਈ ਸਕੇ ਅਉਗਾ ਬਪਰੀ ਨਹਿ ਈ ਸਰਠ ਉਗਾ ॥ ਉਨਾ ਕਾ ਹਮ ਬੁ
 ਹਮ ਸਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਗਿਆਨ ਤੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਮਾਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਵਪੁਤਕੋਰਮਨਿਹਵਿਰਤਕਰਕੋਰੁਮਾਥਿਗਿਆਨਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸਤਸੰ
 ਗੋਕੰਧਾਰੀਸਰਬਬ੍ਰਹਮਕਰਜਾਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਹਾਜੇਕਰਮੈਦੇਖ
 ਕਾਹੋਕੋਰਬਿਥਾਦਕੋ ॥ ਮੁਕੰਦਕੋਦੇਸੇਖਜੇਦੇਖਸੋਮਾਹੀਰੋ ॥ ੮੫ ॥ ਸੈਯ
 ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਮੁਕੰਦਸੁਦੇਜਉਮੈਰੀਰੋਤਉਮੈਕਉਨਜਾਨਾ ॥ ਹਾਜੇਕਰ
 ਰੁਪੁਤੋਰੰਧਾਰੀਮੈਰੀਮੈਰੋਸਰਬਸਮਾਨਾ ॥ ਯਹਿਸੁਖਵਚਨਮਹਿਅਵ
 ਤਨਾਹਨਬੁਧਨਾਹੀਤਉਕਾਹਿਬਖਾਨਾ ॥ ਉਸੀਸਮੋਸਿਧਅਉਪੁਤਅਏ
 ਚਉਦਾਸਹੀਸਰਸਿਧਸੋਮਾਨਾ ॥ ੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਰੋਸਿਧਕਾ
 ਪੈਦੇਕੋਮੋਰੋਰੁਪੁ ॥ ਸਿਧੋਕਾਅਉਪੁਤਨਹਿਮਹੀਸੰਦਾਅਨੁਪੁ ॥ ੮੭ ॥
 ਅਉਪੁਤਬਖਾਨੇਬੈਠਸੋਸਿਧੋਤਮਆਪਹੀ ॥ ਅਤੋਐਨਕੋਐਨਾਸ

੮੨੪

ਨਰੋਨਾਨਹਿਮੁਝਬਿਖੈ॥੬੩॥ਚੋਪਈ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਆਪਭਿੰਨਾਜ
 ਨ॥ਤੀਤੇਸਿਪਨੀਤੁਮਮਾਨੋਈਹਾਂਅਕਾਰਥਮਾਏਕਾਹੋ॥ਕਹੋਸਨਰ
 ਨਾਮਾਮੀਅਹੋ॥ਸਿਪਕਹੋਤੁਮਹੋਸੋਅਉਪੁਤਾ॥ਅਥਿਨਾਸੋਬਾਝ
 ਕੇਪੁਤਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਮਤੁਮਥਿਨਾਸਤੇ॥ਸਹਿਸਬਰਖਬੀਤੇਹਸ
 ਰਸਤੇ॥੬੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਹੁਕਿਕਹਿਓਅਬਹੁਦਾਕਰਸਿਪਕਹੋਮੁ
 ਰਖਨਾਹਿ॥ਕਹਾਗਿਆਨਅਵਪੁਤਕਾਜਪੀਐਕਹੋਜੋਤੁਮਰੇਆਹਿ॥੬੪॥
 ਸੋਹਣਾ॥ਉਨੇਕਾਵਚਨਾਹਿਗਿਆਨਮਾਰੇਅੰਤਰੇ॥ਅਉਪੁ
 ਤਜੀਕਹੋਤਾਹਿਯਹਿਭੀਵਚਨਤੁਮਨੇਕਹਾ॥੬੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸਿਪਕੁ
 ਮਾਰਕਹੋਤਿਨਕਉਜਬਜੋਗਕਰੰਭੁਪਆਪਨਿਹਾਰੇ॥ਬਚਨਪਰਵੇਸ

ਨਤਾਹੀਕਰੇਮੈਐਸੇਸਹੁਪਕੇਬਲਬਲਾਹੇਅਉਪੁਤਕਰੇਜੋਗਚ ॥੬੩੫॥
 ਚਨਾਬਿਨਾਹੈਅਬਕਾਹੋਕੇਬਚਾਉਚਾਹੇਅਪਕਾਹੋਪੁਨਾਵਤਾਜੋਤਦੀ
 ਦਰਬਤੁਰਤੁਜਦੀਦਾਹੇ॥੬੪॥ਦੇਹਾ॥॥ਏਕਕਾਤਹੈਸੁਨਾਹੈਬਚ
 ਨਾਬਿਨਾਕਾਹੋਕਉਨਾਜੋਗਤਉਬਚਨਸਮੇਤਹੈਤੁਮਬਾਲੇਬੁਪਰਉਰ
 ॥੬੫॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਸੀਤਨਕੋਕਰਸੰਗਨਿਰਮਲਤਾਤਬਪਾਵਹੈਕੁਮ
 ਰਕੋਹਮੁਹਿਰੰਗਸਰੀਰਤਿਅਗੋਜੋਗਬਲਾ॥੬੬॥ਸ੍ਰੈਸਾ॥॥ਅਉਰ
 ਸਰੀਰਪ੍ਰਵੇਸਕੋਰਕੋਹਿਅੰਨਕੋਪਾਏਤੇਕਿਆਗੁਨਾਹੈਅਉਪੁਤਕਰੇ
 ਮੁਹਪਲਾਜਨਾਵਤਸੰਤਸਭਾਜੋਕਹੋਸੁਨਾਹੈ॥ਗੀਅੰਨਸਰੀਰਤਿਅ
 ਗਕੋਰੇਸਰਬਠਉਰਵਿਆਪਗੋਉਨਾਹੈਕੁਮਾਰਕੋਜੋਗਜੁਗਤਕੀਏਮੁ

ਬਓਰੁ ਜਾਉ ਜੋ ਕਹੈ ਨਾਉ ॥ ੪੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੈ ਓਰੁ ਜਾਇ
 ਤਉ ਜਉ ਅਗੈ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਹੈ ਸੁਆਸ ਆਵੇ ਤੇਜਾ ਭੇਲੇ
 ਕੇਇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜੋਗੀ ਸਾਸ ਸਮਾਰ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਰਸ ਪੀ
 ਵੈ ॥ ਸੋਹੀ ਸਾਧਾਰ ਜੋਗੀ ਪੈਵੈ ਸੁਖ ਸਦਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਉ
 ਪੁਤ ਕਹੈ ਗਿਆਨੀ ਲਜ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਆਸ ਤੇਜ ਉਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੇ
 ਪੈਦ ਨ ਜੋਗੀ ਸੁਖੁ ਰਾਖੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਤੋ ਕੋ ਜਗੀ ਲਾਖੈ ॥ ਆਪ ਸਹੁ ਪਸ
 ਰੁਪ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਹਿ ਤੁਮ ਸੁਖ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਆਪ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਖ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਆਸ ਸੁਆਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਦ
 ਰਿਅੰ ਨ ਕੇ ਪੰਚਤਤ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨੇ ਸੋਇ ॥ ਏਕ ਪਉਨ ਸੋ ਕਉਨੈ ਚੀਤੀ

ਮਾਰਗਜੋਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਰੰਗ ਮਜਾਨ ਉਰਜਾਵੈ
 ਤਦਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਧਿਰੰਗ ਮਨਾ ਮਸਿਪ ਮਾਨ ਕਰੇ ਪਾਸਨਾ ਜੋਗਕੀ ॥ ੧੦੪ ॥
 ॥ ਸੋਯਾ ॥ ॥ ਹੇ ਅਵਤ ਪੁਤ ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਕਿਸੇ ਜੋਗ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਕੋ
 ਉਕਰੇ ॥ ਜੋਗ ਸੁਤੇ ਸਿਪ ਜਾਨਿ ਪਿਓ ਜਿ ਜੋਗ ਕਰੇ ਸਭ ਸਾਖ ਜੁਠੇ ॥ ਤੀ
 ਤੇਰੀ ਆਨ ਕੋ ਜੋਗੁ ਜਾਨਿ ਸਭ ਜੋਗ ਪੁਤਾ ਪਜੋਗੀ ਆਨ ਵੇਰੇ ॥ ਸਭ ਸਾ
 ਕਾਦਕ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ ਸਭੁ ਪਾਵਹਿ ਸਮਾਪਹੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਤੁਸਨੀ ਕਿਹਹੇ ਰਾਜਾ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਸਿਪ ਮਿਥਿਆ
 ਮਤ ਕੋਹੀ ਆਨ ਜੋਗ ਸਮਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਐਸਕ
 ਰਜਾਨਾ ਮੈ ਮੇਲਾ ਵਿਛੋੜਿ ਨਹੀ ॥ ਸਿਧੋ ਕਾ ਬਖਿ ਆਨ ਹਾਜਾ ਸਰੁਪਾ

੪੨੬

ਪਾਇਓ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਜੋਗ ਮੈਰੀ ਕਰੋ ਜੋ ਸੁਤੇ ਸਿਪਰੁ ਪਤ
 ਹਿ ਬਖਸੇ ॥ ਸਿਪੋ ਕਰਾ ਆਤਮ ਰੁਪ ਕਰੋ ਜ ਬਹੁ ਪਾਨੀ ਜੋਗ ਕਾਰਿ ਪੁਛਾ
 ਨੇ ॥ ਏਕੀ ਪਦਨ ਅਵਰੋ ਏਤੀ ਤੇ ਜੋਗ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕ
 ਰਾ ਕਰੁ ॥ ਸਿਖਿ ਓਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੋਗ ਕੇ ਸੁਤੇ ਸਿਪਨ ਮਾਨੇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥
 ਸਿਪੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁੰਦਰੁ ਪਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜੋਗ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤੋ ਏ
 ਓਕ ਪਲ ਕਰੋ ਬਖਿਅੰਗ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸਰੂਪ ਜੋਗ ਤੇ ਹੋਇ ਜੋਗ
 ਨਾਨਕ ਸਰੂਪ ਹੀ ॥ ਜਉ ਸਰੂਪ ਹੀ ਨਿਸਚੈ ਜੋਇ ਜੋਗ ਪਰ ਜਾਨਾ ਹਿਰਾਇ ॥
 ੧੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਈ ॥ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰੋ ਜੋਗ ਸਰੂਪ ਜੋਗ ॥ ਕਪਲ ਕਰੋ ਜੋਗ ਕਰਤਾ
 ਹੋਗਾ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰੋ ਜੋਗ ਕਰਤਾ ਜੋਗੀ ॥ ਕਪਲ ਤੁਸੀ ਪਾਇਸੇ ਜੋਗੀ ॥ ਮੁਕ

ਦਕੋਆਤਮਕੇਮਾਰਗਾਰਪੁਰੀਆਂਨਕਪੁੰਜਗਸੁਧਾਰਗਾਕੋਓਭਗਤ
 ਕਰਾਇਧਾਧਿਆਇਕੋਓਰਕਾਰਅਉਮਾਨਮਿਦਾਵੈ॥੧੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਕੋਓਕੋਰੋਵਈਗਾਗਕੋਕੋਓਜੋਗੁਕਮਾਇ॥ਯਹਿਸਭਸਾਧਨਜਾਨੈਤ੍ਰਾਮ
 ਨਿਸਚੈਗਿਆਨਸੁਭਾਇ॥੧੧੨॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਮੁਕੰਦਪਸੇਦਪਕਾਰਗਿ
 ਆਨਨਿਸਚੈਕੋਕਪੁਦ੍ਰਿਯਕੁਮਾਰਕੋਵੈਚਾਰਨਿਸੇਕੋਰੋਤਦਹੁਪਕਰਾ॥
 ੧੧੩॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ਤਦਹੁਪਜਾਨਿਸਤੋਗੁਪੀਪੈਜੋਗੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰੋਪਰ
 ਕਾਸਾ॥ਮੁਕੰਦਤਉਤੁਸਾਗਿਤਭਏਰੋਮਰਿਖਕਾਸੁਦੈਸਿਧਪੁਤਾਸਾ॥
 ਜੋਗਮੁਢੇਤਪਰਮਾਨਰਖੇਜਉਮਹੀਕਰੋਤਉਜੋਗੁਤਮਾਸਾ॥ਜੋਗੁਬਿਓਰੁ
 ਨਮੋਰੋਬਿਖੈਕੁਮਾਰਕੋਦੋਨਜੋਗਜਮਾਸਾ॥੧੧੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਰੋਮਰਿਖ

ਹਾਸੀਕਰਹਿਜੋਗਅੰਗਦਿਖਥਾਇਸਹੁਪਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਤਹੈਜੋਕੋਉ
 ਜੋਗਸਮਾਇ॥੧੧੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ਕੁਮਾਰਕਾਜਾਜੋਗਜਾਨੋਤਹੁਪਨ
 ਹੀਹੈਜੋਗਅਹੁਪਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪਛਾਨੋਰੋਮਰਿਖਤਉਤੁਸਨੀਕਰਤਭਏਸ
 ਪਤਰਿਖੋਕਾਜੋਗਧਿਸਨਕੇਜਾਨੋਸਿਨਧਿਸਨਕੇਜਾਨਮੁਕਤਿਭਇ
 ਆਕੁਮਾਰਕਾਉਤੁਮਭਗਤਪਰਮਾਨੋਭਗਤਵਹੀਸੁਆਮੀਮਿਸਲਾ
 ਕੁਕਾਤਾਂਤੇਯਹਿਜੋਗਸਮਾਨੋ॥੧੧੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਸਪਤਰਿਖਤੁਸਨੀ
 ਭਏਗਾਜਾਕੋਬਖਿਅੰਨਾ॥ਵੰਪਦਕੇਹੀਕਾਰਤਕਤਤਪਦਜੋਗਨਜਾਨਾ॥
 ੧੧੭॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਈਸਹਸੁਪ੍ਰਕਾਸਜੋਤਤਪਦੈਜੋਗੁਕਿਉਕਰੇਕੁਮਾ
 ਰਕਾਸਮਾਰਪਰਮਈਸਹਕਾਕਿਆਕਾ॥੧੧੮॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ਗਾਜਾਕ

ਧਰਮਾਈ ਸਰਕਾਸਤੀ ਸਭੇ ਕੇ ਜਿ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਤਾਹੁ ਤੇ ਪਸਾ
 ਹੋਤ ਸਦਾ ਹੋਤਾਹੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤਾਹੁ ਸਮਾਏ ਕੁਮਾਰ ਕਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਗੁਭਇ ਮ
 ਹੋਤਾਹੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਜਾਹੁ ਤੇ ਮਾਏ ਹਾਜਾ ਕਹਾ ਜੋਗ ਅਸਪਦ ਕਹਾਹੋ ਕੁ
 ਮਾਰ ਕਹਾ ਕਛੁ ਸੁਖ ਨਹੀ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕਹਾਤ ਉਕਿਆ ਕੁਇ ਮਾਨ ਬਲਗ ਜੁ ਜਨਾਪੀ ਜਾਇ ਹਾਜਾਤ
 ਉਤੁ ਸਨੀਤ ਇਓ ਸਭ ਦੇਖਹਿ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਉਪੁਤ
 ਕਹੇ ਜਉ ਬ੍ਰਹਮ ਤਉ ਭਿੰਨ ਵੀਤੇ ਕਉਨੈ ਜੋਗੁ ਕਹੇ ਜੋ ਸਾਮ ਕੁਮਾਰ ਤੁ
 ਸਨੀਤ ਬਭਏ ॥ ੧੨੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਤੁਮ ਲਜਾ ਨ ਮਾਵੈ ॥
 ਸੰਤੋ ਸਭਾ ਸਮ ਬਚਾ ਚਲਾਵੈ ਅਉਹ ਸੰਕਾ ਜੋ ਤੁਮ ਮਹਿ ਕਉ ਖੋਲ੍ਹਾ

ਵੇਹਮਕੋਸਉ॥੨੨॥ਕੁਮਾਰਕਾਕਾਮੁਬਕਿਆਕੀਐ॥ਤੁਮਹੁਪਾਮਾ
 ਰੇਅਵਰਨਲਾਗੀਐ॥ਜੇਤੁਮਕੋਸੋਰਾਮਾਕੀਹੀਐ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰਾਮਤੁ
 ਮਾਥਿਨਲਾਗੀਐ॥੧੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੁਮਾਰਤੁਸਨੀਭਏਹੋਸਿਪਕੋਤੁਮ
 ਕਉਨਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰੇਵੀਹੋਜੇਤੁਮਸਮੇਜਉਨਾ॥੧੨੩॥ਜੋਰਾ॥
 ਏਤੀਸਕਤਤੁਮਹਾਖਸਕਲਬ੍ਰਾਮੰਡਪੂਰਾਹੋਵਹੀ॥ਅਉਪੁਤਸੁਨਾ
 ਵੇਆਖੋਮਹਿਪੂਰਾਨਉਗਨਾ॥੧੨੪॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ਸਿਪਤਉਤੁਸਨੀਹੋਤਤ
 ਏਅਉਪੁਤਕੋਰੇਤੁਸਨੀਮਤਹੋਵਉ॥ਕਉਤਕਤੁਮਹਾਨਾਨਸਭੀਕਪਲ
 ਕੋਰੇਤੁਸਨੀਵਚਨਮੋਹਿਨਾਹਿਸਮੇਵਉ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰੇਤੁਮਤੀਨਭਏਪ
 ਦਬ੍ਰਾਮਮਹਿਏਕਥੀਨਾਹਿਖਲੋਵਉ॥ਕਪਲਤਉਤੁਸਨੀਕਰਤਹੋ

ਅਉਪੁਤਕਰੋਹਮਪਰਮਚਰਬਵਉ॥੧੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਯਹਿਸੁਖਹੋਇ
 ਭਿਆਨਤੋਰਮਰਿਖਕਹੋਤਹਿਨਾਹਿ॥ਅਪੋਸੁਖਅਹਿਤੁਮਸੁਖੀਆਪਪ੍ਰ
 ਕਾਸਸਮਾਹਿ॥੧੨੬॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਕਹੋਅਉਪੁਤਕਭਿਆਨਭਿਆਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਅਤੀਤਹੋ॥ਆਪਆਪਕਰਜਾਨਹਾਜਾਕਹੋਲਜਾਨਹੀ॥੧੨੭
 ॥ਚੈਪਈ॥॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਲਜਕਾਕੇਕਹੋ॥ਅਉਰਕੇਦੁਜਾਜਾਨੇ
 ਡਹੋ॥ਹਾਜਾਕਾਤੁਮਰੁਪਬਭਾਵੇ॥ਹੁਪਅਰੁਪਨਮੋਹਿਸਮਾਵੇ॥
 ਤਾਂਤੇਯਹੀਜੁਸਭਅਉਪੁਤਾਸਭਨਕਹਾ॥ਮੈਸਅਨਸੁਤਾਇਸਤੇਏ
 ਕਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨਾ॥ਮੈਕੇਪ੍ਰਸਰਪ੍ਰਸਨਬਖਾਨਾ॥੧੨੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥
 ਇਨਸੀਤੋਬਿਨਅਵਭੀਸਭਾਬਿਖੈਪੈਨਾਹਿ॥ਪਰਾਸਰਕਹੋਤਮਨਹਿਨ

ਖਿਓ ਬਹੁਤ ਕੋਹ ਗੁਨ ਕਾਹੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਏਤਾ ਕੀ ਚਿਉ ਪਦੇ ਸਮਕਾ
 ਰਥ ਕਰ ਜਾਨਿਓ ॥ ਮੈ ਕੋ ਕੋ ਅਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਨਿਸਚੇ ਨਹੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ॥ ਹੁਪੁ ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਮੈ ਕੈ ਸਕਰੋ ਨਿਸਚੇ ਜਿਉ ਆਪ ਬਤਾਵਤ ਹੋ ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕੋ ਰਉ ਮਤ ਕਰੋ ਜਉ ਤੁਹੀ ਤਉ ਨਿਸਚੇ ਤੁਹੀ ਠਹਰਾਵਤ ਹੋ ॥ ਮੈ ਕੋ
 ਹੋ ਨਿਸਚੇ ਕੈ ਸਕਰੋ ਹੁਪੁ ਅਹੁਪੁ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ
 ਨਿਸਚੇ ਯੋਹੀ ਕਰੋ ਅਹੁਪੁ ਆਪ ਸਮਾਵਤ ਹੋ ॥ ੧੩੦ ॥ ਏਹ ਰਾਗ ॥
 ਮੈ ਕੋ ਕੋ ਵਿਕਾਰ ਜਹੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਮਕਹੋ ਜਹੀ
 ਨਿਸਚੇ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰ ਨਹੀ
 ਹੀ ਕਹੇ ਜਹੀ ॥ ਮੈ ਕੋ ਕੋ ਨ ਜਾਨ ਜੇ ॥ ਹੀ ਤਉ ਕਉ ਕਹੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰਮ ਜਾਨੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਸੀਤ ਸਮਾਵੇ ਤੇ ਤੇ ॥ ੧੩੦ ॥
 ਸਚੇ ਕਰ ਕਰੁ ਪਰਮ ਪੁਨੀ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਕਾਹਿ ਲਖਾਵੇ ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਮ
 ਤੇ ਦੇਖ ਆਪਾ ਬਿਨ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੇ ਕਿਆ ਸਿਧਤਾ ਪਾਵੇ ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਨਿਰ
 ਹਿਰੀ ਕੀ ਨਿਮਾਣੀ ਤੁਮ ਮੈਂ ਕੇ ਸੇਖ ਬਨਨਾ ਹਿਸੁਨਾਵੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਚੋਰ
 ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਮੁਹਿ ਬਿਖੈ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਸਿਖ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭ ਤੇ ਪ
 ਰੇ ਆਪੇ ਆਪ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ ਤਾਹਿ ਮੈਂ ਕੇ
 ਸਚੇ ਨਤਿ ਆਗੀਰੇ ਸਰੀਰ ਪਾਤਰੇ ਦਿਜਾਹਿ ਨਿਸਚੇ ਨਦੀ ਜਉ ਜਾਨਕ
 ॥ ੧੩੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰਿ ਬਖਾਨੀ ਸਭੀ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਕੇ ਕਉ
 ਨ ਜਾਨੀ ਮਾਵੇ ਮੇਰੇ ਪਰਾਸਰਕਰੇ ਪਨੀ ਮੈਂ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਪਾਏ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮ

ਨਿਐਸੇਜੀਬਿਚਾਰੇ॥੧੩੭॥ਦੇਹਾ॥॥ਮੈਭੇਕਰੋਦਹਿਸਿਖਨਹੀਜਿਗਰਉਪਦੇ
 ਸਨਪਾਰਾ॥ਮਨਉਤਜੇਦੇਹਅਭਮਾਂਨਕਦੇਵੈਬਚਨਬਿਦਾਰ॥੧੩੮॥ਸੋ
 ਠਾ॥॥ਕਰੋਪਰਾਸਰਬੈਨਸਰਬਹੁਪਮੈਭੇਕਰੋ॥ਮੈਭੇਕਰੋਮੈਐਨਬਚਨ
 ਅਗੋਚਰਜਾਨੀਐ॥੧੩੯॥ਨ੍ਹਯਾ॥॥ਪਰਾਸਰਕਰੋਐਸੇਨਾਹਿਕਰੋਜਾਤੇ
 ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਕਾਹਿਤਿਆਗੇ॥ਮੈਭੇਕਰੋਤਿਆਗਤਬਕਰੋਜਉਭਿੰਨ
 ਹੋਵੈਬ੍ਰਹਮਸਤ੍ਵਕਰੋਜੈਕੈਸੈਐਆਗੇ॥ਸੰਤਜੋਸਭੀਇਕਭੇਰੁਏਕਿਆਖ
 ਚਾਨਕੀਏਮਹਿਕਰੋਸਭਾਗੇ॥ਪਰਾਸਰਕਰੋਕਿਆਸੁਰਤੁਏਸੰਤਵਚਨ
 ਕਰੋਤੁਅਕਉਨਲਾਗੇ॥੧੪੦॥ਦੇਹਾ॥॥ਮੈਭੇਕਰੋਅਚਰਜਪੈਲਾਗੇ
 ਜਉਭਿੰਨਹੋਇ॥ਸਪਰਸਨਜਮਹਿਕਰਮਕੈਕੈਸੇਲਾਗੇਸੋਇ॥੧੪੧॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੇ ਬਖਿਅੰਗ ਮੈ ਵੈਭੈ ਮੁਤਕੀ ਜੀਐ ॥ ਸਪਹ ਸਨਾਈ
 ਤੁਹਿ ਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੁਮੀ ਤਿਹਾ ਪੈਐ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਰਸੁਨ
 ਸਿਧ ਐਸੇ ਕਹਿਐ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸਭ ਜਗਤ ਕੈ ॥ ਕਪਲ ਕਪਲ ਜੋਗ ਬਿਓ
 ਗਾਨਾਨਾ ॥ ਸਿਧ ਕਰੇ ਅਗਿਆਨ ਮਾਨਾ ॥ ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਹੀ ਅਨ
 ਸੁਭ ਭਾਖੈ ॥ ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਜੋਗ ਨਾਪੀ ਲਾਖੈ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਤਬ ਚਨਚ
 ਲਾਏ ॥ ਸਿਧੇ ਅਜੇਗਿ ਅੰਗ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ॥ ਕੁਲ ਬੁਰ
 ਹੀ ਅੰਗ ਜਾਨ ਲਾਜਾਹਿ ਤਿਅਗਿਆਨਾ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰ
 ਪਨ ਤਿਅੰਗ ਨਾਨਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਵੈਰੋ ਤੁਸੀ ਹਿਇ ਗਾਥਾ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕੋ ਇਕੈ ਸੇਸ ਹੁਪ ਕਪਾਵਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥

ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਅਨਿਤ ਤਿਅਗੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅ
 ਨਿਤ ਕੈਸੇ ਅਉ ਨਿਤ ਕੈਸੇ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਸਹੀਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਸਹੀ
 ਰ ਅਨਿਤ ਹੈ ਅਗੇ ਆਨੀ ਸੋਈ ਅਨਿਤ ਮਹਿ ਜਾਗੇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਨਿਤ
 ਤਮਾ ਮਹਿ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਹਮ ਅਉ ਤੇ ਅਗੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਏਕਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ
 ਪੁਛੇ ਤਮ ਕਉ ਨਾਹਿ ਕਾ ਅਥ ਤਕ ਜਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅਗੇ ਅੰਨੈ
 ਜਾਨ ਲੁਧ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੪੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਬੁਧ ਨਾਹਿ ਅਦਿ ਵਿਚ
 ਰ ਬੁਧ ਨਾਹਿ ਹੇ ॥ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਤਾਹਿ ਜਾਮੈ ਬੁਧ ਨਾਪਾਈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਕਹੁ ਅਉ ਪੁਤ ਜੇ ਤੁਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਅਉ ਪੁਤ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਜਾ
 ਕਾਨਏਕ ਅਨੇਕ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਨਾਹੀ ਯਾਹੀ ਬਬੇਕੀ ॥ ਯਾਹਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਅਗੇ ਕਿਅ

ਕਹੀਐ ਸਰਬਤਿ ਆਗ ਅਵਸੇਖ ਪਦ ਲੀਐ ਅਵਸੇਖਤਿ ਆਗ
 ਕੈ ਸੇਕ ਹੋਇ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਗਾਜਾ ਸੁਲਸੇਇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਗਾਜਾ ਸੁਪੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਅਵਸੇਖ ਕਹੋ ਸੇਕ ਉਨ ਜਾਮਹਿ ਦੇਉ ਨਾ
 ਈ ਅਹਿ ਜਾਨੈ ਅਵਸੇਖ ਪੈ ਜਉਨਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਪਲਕਾਹੀ
 ਕਰ ਅੰਤ ਤਾਸ ਕੇ ਨਾਸੈ ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰ ਤੁਝ ਅਪੀ ਬੁਧ
 ਖੋਈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ਪਿਕਾਰ ਕੇ ਨਾਸ ਅਵਸੇਖ ਤੋਹ ਤੋਹ ਕਪਲਕਾ
 ਜੋ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪੈ ਗਾਜਾ ਕਾ ਚੁਪਕ ਉਨ ਸੀਠ ਉ
 ਰ ਮਹਿ ਕੋ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਕਪਲਕਾ ਅਨੰਦ ਨਿਰੰਜਨ ਉਸ ਮਹਿ ਅਵਸੇਖ
 ਸੇਕ ਉਨ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਕਾ ਸੁਨਾਓ ਕਪਲ ਦੇਵਨ ਮਾਤਾ ਤੁਝੈ ਉਪਦੇਸ

੬੩੨

ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਜਾਨਤ ਥੀ ਇਸ ਬੁਧਨ ਪੀਯੋ ਤੇ ਕੀਏ ਉਪਦੇਸ਼
 ਅਜਾਂ ਮੈ ਬਚਨ ਨ ਚੁਪੈ ਸੋਈ ਜਾਨ ਅਵਸੇਸ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਪਲ
 ਤੁਸੀਂ ਹੋਇਰ ਮਰਿਖ ਬੋਲਤ ਕਏ ॥ ਅਵਸੇਖ ਅਸਪਦ ਤੇ ਸੋਇ ਗਯਾ ਕ
 ਹਾ ਅਵਸੇਖੀ ॥ ੧੫੪ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਅਸਪਦ ਕਹੇ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖੀ
 ਕਪਲ ਕੋ ਕਹੁ ਅਰਥ ਅਵਸੇਖੀ ॥ ਗਯਾ ਕਹਾ ਜਾ ਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੋਇ
 ਵਹਿਬਾ ਕੀ ਸੋਇ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਸਰਬ ਅਤੀਤ ॥ ਅਵਸੇਖਨ ਪੀ ਕਬ
 ਅਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਗਯਾ ਕਹਾ ਅਤੀਤ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਕਰਮ ਸੀ
 ਈ ਨਾਹ ਏ ॥ ੧੫੫ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਹੇ ਜਾਹ ਮਥਸੇ ਅਵਸੇ
 ਖਨ ਪੀਤ ਹੋ ਲੇਸਾ ॥ ਗਯਾ ਕਹਾ ਅਵਸੇਖ ਹੋ ਤੁਮ ਪੀਸ ਦਾਹੇਸਾ ॥ ੧੫੬ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 आ अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥ १५७ ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥
 ॥ अ म रे धि धे अ व स ख क र ज ण म त उ री आ अ उ ती त री ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਤਰੁਏਵੈਸੇਖਕਆਇਕੈਕਾਲਬਖਾਨੇ॥ਰਾਜਾਕਾਕ
 ਲਪੁਰਬਕਉਨਾਵੈਸੇਖਕਕੋਕਲਪਾਏਜਾਨੇ॥ਰਾਜੇਕਾਕਾਲਅਵ
 ਸੇਖਭਇਆਉਨਾਹਿਕਰੋਅਵਸੇਖਪਛਾਨੇ॥ਵੈਸੇਖਕਤੁਸਨੀਹਿਤਤ
 ਏਨਿਆਇਆਵਤਹੀਕੋਕਰਤਜਾਨੇ॥੧੬੧॥ ॥ਜੋਕਛੁ
 ਪੈਕਰਤਾਕਰੋਕਾਕਰਤਾਬਿਖੇਅਵਸੇਖਾ॥ਰਾਜੇਕਾਅਬਅਰਬਕਰ
 ਕਾਕਰਤਾਹੈਸਭਲੇਖਾ॥੧੬੨॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਰਾਜਾਕਾਅਵਸੇਖਸਭ
 ਕਛੁਹੋਇਅਵਸੇਖਤੇ॥ਨਿਆਇਕੋਮਿਟਾਵੇਰੇਖਡੰਡਦੇਨਕੇਬਚਾਕ
 ਹਿ॥੧੬੩॥ ॥ ॥ਰਾਜਾਕਾਅਵਸੇਖਪਛਾਨਾ॥ਡੰਡਦੇਲ
 ਜੋਗੁਅਉਗਮਾਨਾ॥ਸੁਖਕਾਅਵਸੇਖਅਪਾਹਾ॥ਨਿਆਇਕਾਅੰਮ੍ਰਿ

ਮਤਧਾਰਾ ਜਥਿ ਅਵਸੇਖ ਤਿ ਆਗਨ ਕਰਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਕੋ ਕਬੂਤਰ ਪਰਹੈ ॥
 ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਸੁਖ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ॥ ਆਪ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿ ਭੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਜ ਨਾ ॥ ੧
 ੬੪ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਨਿਅ ਆਇ ਕਰਾ ਅਵਸੇਖ ਤੇ ਉਚਾ ਕਰ ਕੈ ਜਾਨਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਅਵਸੇਖ ਪਰੇ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ॥ ਨਿਅ ਆਇ ਤੁਸੀ ਜੋਇ ਪਾਤੰ ਜਲ ਆਵ ਤਭਏ ॥ ਕਹੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਸੋਇ ਕ
 ਪੁਰਾ ਜਾ ਤੁਕ ਉਨੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅਵਸੇਖ ਮਹੀ ਪ੍ਰੇ
 ਜਾਗਵ ਲਕ ਕਰੇ ਅਨਾਦ ਸੁਮਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਅਰਥਾਇ ਦੀ ਕਉਤ
 ਕਦੇ ਖੈ ਕੈ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸੋ ਸੋ ਬਦ ਕਰੈ ਅਨਾਦ ਪੁਨਸੇ
 ਪਰਚਾਲਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪਰ ਤਖਸੀ ਜਾਗਵ ਲਕ ਤਬ ਬਚਨ ਸੁ

ਨਵੇ॥੧੬੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ਜਬਲਗਾਮੀਗਮਰੀਰਕੇਦੇਖੇਨਾਪਿਪਿੰਜਾਰਾ॥
 ਬਲਗਸੁਖਪਾਵੀਕਿਆਪੁਰਖਕਿਆਨਾਰਾ॥੧੬੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਰਾਜਾਕਾਛਹਿਦੇਖਸੇਸਭਜਾਇਅਵਸੇਖੈ॥ਸਰੀਰਤੂਠਸਭਰੇਖਅੰ
 ਗਦੇਖਨਕਿਆਲਾਭੁਸੀ॥੧੬੯॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪੀਚੋਤਤਅਸਤਜਲ
 ਜੋਨ॥ਅੰਗਦੇਖਨਤੇਕਿਆਸੁਖਮਾਨ॥ਜਏਲਏਜਰੀਰਕੋਭਿੰਨਨਹਿ
 ਨਾ॥ਤਏਲਏਸੁਖਪਾਇਓਹਕਿਨੈ॥ਜਗਵਲਕਕਾਪਿਟੀਸਰਤਬਪਾ
 ਟੀਐ॥ਜੋਗਜੁਗਤਕਰਮਾਠਾਹਾਈਐ॥ਰਾਜਾਕਾਜਏਅਪੀਭੇਦ
 ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕਾਪੁਕੇਲੇਏ॥੧੭੦॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਗਵਲਕਕੇਜ
 ਏਤੁਅੰਗਿਅੰਗਕਾਪੇਕੇਪਾਰਾ॥ਰਾਜਾਕਾਪੀਕਲੇਲੇਸੈਗਿਅੰਨਮੁ

ਗਮਾਵਿਚਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ਰਾਖੇਸੁ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋਗਮਾਪਿ ਬੇੜਾਖਾਵ
 ਲਾਗੇ ਪਾਇ ਕੀਤ ਕੇ ਬਾਸ ਜੋ ਵਨ ਚਲਨਾ ਪਰਾਰੇ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ਰਾਖੇਸੁ ॥
 ਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਸਭ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਖ ਬੋਲਦ ਚਾਲਨ ਸਾਜ ਸੁਭਾਈ ॥
 ਗਿਆਨ ਅਉ ਜੋਗਨੀ ਜਿਹੋ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਸਚੇ ਅਵਸੇਖ ਕਰਾਈ ॥ ਜਗ
 ਵਲ ਕਤ ਉਤੁਸੀ ਪੋਤ ਭਏ ਸਾਖ ਆਏ ਆਇ ਬਚਨ ਚਲਾਈ ॥ ਕ
 ਰਾਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਕਰੁ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕੀ ਲੇਸ ਨ ਆਈ ॥ ੭੩
 ॥ ਆਏ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਸਭੀ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਵਿਚਾਰਾ ਸੇਈ ਸੁਤ
 ਅਵਸੇਖ ਪੈਯਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਧਾਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸੀਖ ਤੁਸੀ ਜੋ
 ਇਐ ਆਏ ਪੈਯਾ ਸਜੀ ॥ ਕਰਾਨਿਤ ਅਨਿਤ ਕੋਇ ਜਉ ਮੈਂ ਤਉ ਮੈਂ ਏ

੭੫

॥ १६५ ॥ ॥ ਵਸੇਖ ਅਵਸੇਖ ਕਹੂੰ ਨਹਿ ਪਈਯੈ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ
 ਨ ਮੁਝ ਮਹਿ ਬਈਯੈ ॥ ਹਾਜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਸ ਹਾਜਾ ॥ ਮੈਹੀ ਮੈਹੀ ਸਰਬ
 ਬਿਗਾਜਾ ॥ ਬਿਆਸ ਕਹਾ ਜਾਮੈ ਤੂੰ ਨਹਿ ॥ ਅਵਸੇਖ ਨਹੀ ਸਭਾ ਅਸ
 ਮਾਹਿ ॥ ਹਾਜਾ ਕਹਾ ਜਾਤੀ ਨਾਪਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਸੁਤੇ ਸਿਪਕਾਵੈ
 ॥ १६६ ॥ ॥ ਵਿਆਸ ਕਹੇ ਜਹਿ ਮੁਝ ਬਿਖੇ ਵਸੇਖ ਅਵਸੇਖ ਕ
 ਛੁਨਾਹਿ ॥ ਹਾਜੇ ਕਹਾਂ ਤ ਬਜਾਨ ਲੈਤੁ ਹੀ ਅਵਸੇਖ ਕਾਹਿ ॥ १६७ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਵਿਆਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋਇ ਸੰਤ ਸਰੀ ਅਚਰ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਆਸ ਸਮਨਹੀ
 ਕੋਇ ਅਵਸੇਖਾ ਸਕਾਉ ਠਾਇਕੈ ॥ १६८ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ॥ ਅਭਿਪ੍ਰਤ ਕਹੇ ਜੋ ਕਹਾਵ
 ਮਹਿ ਅਵਸੇਖੀ ਅਵਸੇਖ ਸਦਾ ਅਥਨਾਸੀ ॥ ਜਾਪਦ ਨਹੀ ਤਹਾਂ ਰੂਪ ਮੇਰਾ

੪੩੬

ਤਬਹਾਜਾਕਾਅਵਸੇਖਬਿਲਾਸੀ॥ਅਵਪੁਤਤਉਤੁਸਨੀਕਰਤਭਏਪ
ਹਾਸਕਾਕੈਮੈ੩ਸੁਖਹਾਸੀ॥ਮੈਭੀਗਿਆਜਾਇਦੇਖਹਾਸਭਰੁਪਮੈਗੈ
ਭਾਅਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੧੬੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬਮੈਕਾਹਾਜਾਸਤਹੈਪਰਜਿਨ
ਅਵਸੇਖਹੈਥਾਪਾ॥ਤੰਕਦੇਖਸਹੀਕਰਕਾਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈਆਪਾ॥੧੬੭
ਸੋਹਣਾ॥॥ਹੇਮੈ੩ਕਹੈਕਾਹੀਹਾਜਾਇਸਥਿਤਆਪਮਹਿ॥ਕਉਨਉਠਵੈ
ਤਾਹਿਨਿਸਚਾਜਾਕੋਸਤਸੋ॥੧੬੮॥ਚੌਪਈ॥॥ਹਾਜਾਕਾਸੰਤਸਭ
ਜਾਨੋ॥ਸਾਸਤ੍ਰਉਪਰਅਵਸੇਖਬਖਾਨੋ॥ਅਵਪੁਤਕਾਸਾਸਤ੍ਰਮੁਖਾ
ਹੀ॥ਅਵਸੇਖਠਉਰਪਕਜੇਤਹੀਤਾਹੀ॥ਮੁਫਮਹਿਸਾਸਤ੍ਰਠਉਰਨਪਦ
ਹਿ॥ਅਵਸੇਖਕਉਨਸੀਠਉਰਠਾਹਾਵਹੀ॥ਹਾਜਾਤੁਸੀਭਏਤਦਾਹੀ॥

ਸਤਸੰਗਤਾਇਓਸੁਖਉਪਜਿਓਤਾਹੀ॥੧੮੨॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਜੇਮੈਕੇਸਤਸੰ
 ਗਕਰਗਜਾਕਿਚਤਕਕਾਲਾਅਪਸਰੁਪਕੋਪਾਇਓਸੰਤਨਾਜਗਨਿਹ
 ਲਾ॥੧੮੩॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਮੈਤੁਫਕਰਉਪਦੇਸਤਮੈਪਰਵੇਸਨਾਤਰੈ॥ਸਤ
 ਸੰਗਾਪੋਤਾਮੈਸਾਵੇਲਾਕਬਮਿਲੈ॥੧੮੪॥
 ॥ਨਿਦਾਖਗਜਾਰਿਖਭਦੇਵਗੁਪਹਿਆਇਪ੍ਰਸ
 ਨਕੀਇਸੰਸਾਰਗਵੋ॥ਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਅਪਾਰਗੁਪੈਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਕਦੁ
 ਖਿਲਮਿਨਲਾਵੋ॥ਰਿਖਭਦੇਵਕਰੇਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਦ੍ਰਿਸਨਾਹਿਪਰੈਜਉਨ
 ਉਕਾਲਿਆਵੋ॥ਪਰਾਸਰਕਰੇਮੈਕੈਜੈਸੇਤਹਿਉਪਦੇਸਤਭੈਸੇਰਿਖਭਦੇਵ
 ਤਾਹਿਸੁਨਾਵੋ॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਰਿਖਭਦੇਵਨਿਦਾਖਕਉਪਦੇਸਕੀਏਸਮ

ਭਾਇ॥ ਵਸਸਹਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਤਮੀ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਕੈਸੈ ਕੋਉ ਪਦੇਸ ਜਬ ਲਗ ਸਮਝੇ ਆਪਨਾ ਨਿਤ ਹਿੰਦੁ ਪਰਵੇਸ ਬ
 ਸਸਟਿ ਭੀ ਅਗੇ ਆਖਿ ਚਿ॥ ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਬਸਸਟਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿਤ ਬ
 ਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਕੀਚ ਛੇ ਬਲ ਰਾਖਾ ਨਿਕਾਰੇ॥ ਜਾਕਾ ਅਨਿਛਿ ਆਖਿ
 ਬੰਧਾ॥ ਤੈ ਕੋ ਕੋਉ ਨ ਬਨੇ ਸਰਬੰਧਾ॥ ਤੈ ਤੇ ਜੋਗ ਬਿਚਾਰ ਆਪਕਰਾ ਬਿਨ
 ਬਿਚਾਰ ਨ ਕਾਰ ਜੈ ਸਰਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਨਿਦਾਖ ਗੁਰੇ ਪਹਿ ਭਾਖੀ॥ ਰਤ ਸੁ
 ਪਨ ਦੇਖਿ ਚਿ ਆਖੀ॥ ੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਰੀਰ ਮੇਰੈ ਬਿਨ ਸਿਓ ਲੋਗੇ
 ਕੰਕਰ ਮੇਰੀ॥ ਪਰ ਮਰਾਇ ਤਬ ਪੂਛਿ ਕਿ ਆਕਾਸ ਨ ਤੋਰੀ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਭਲਾ ਬੁਢਾ ਕਹੁ ਆਪ ਆਪ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕਉ ਨ ਜੋ॥ ਮੈ ਨੇਕ ਹਨ ਜਾਪ ਅਪਨ

ਜਨੇ ਆਪਈ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਪਰਮਹਾਇਕਾ ਜਉ ਆਪਨ ਜਾਨ ਤਸ
 ਸਾ ਜੇਗੁ ਭਈ ਤੁਮ ਕਉ ਪਦੇਸ ਤੁਮੈ ਤਬ ਜਾਇ ਆਏ ਪਰਮਹਾਇਚਿ
 ਤਨ ਜਾਨਹ ਮਕੇ॥ ਪਰਮਹਾਇ ਤਉ ਤੁਸੀਂ ਹਿਤ ਭਏ ਜਉ ਨੇੜ ਖੁਥੈ
 ਹਰਿ ਓਗ ਮਕੇ॥ ਨ ਪਰਮ ਕੰਕਰ ਦਿਜ ਦਿਪੋ ਮਨੋਹਾਰ ਭਏ ਜੇ ਦੇਖੈ
 ਮਕੇ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਰਿਖ ਭਏ ਵਤ ਬਕਾਤ ਪੈਗ ਜਾ ਮੈ ਸੇਜਾ ਮਨ
 ਹਾਜੇ ਮਨ ਰਚੇ ਜਾਗੇ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਜਬ ਜਾਗੇ ਅ
 ਵਿਦਿਆ ਨੀਦ ਜਗਤ ਭਰਮ ਕਰ ਜਾਨੈ॥ ਗਾਜਾ ਕਪੋ ਰਿਖ ਭਏ ਵੀਦ ਜਗੀ
 ਕਾਮਤ ਬਿਆਏ ਤੁਮ॥ ੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜੈ ਸੇਜਗੀ ਨੀਦਿ ਤਿਆਗੇ॥ ਰਿ
 ਖ ਭਏ ਵਕਾਤ ਪੈਗੇ॥ ਬੁਧ ਤੇ ਹਿਕ ਦੁਸਮਣ ਪਰੇ॥ ਮੈ ਅਉਰ ਕਉ ਤੁ

ਮਾਓਰ ਅਪਰੋ ਜਗਨਿਦਾਪੁਰਿ ਮੈ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਰੋਜਾਗਨ ਮੈ ਸੇ ਨਹੀ ਲ
 ਹੀਐ ॥ ਭੈ ਸੰਤ ਕਛੁ ਮਓਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਗਤ ਲੋਕ ਕਛੁ ਮਓਰ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥
 ੧੦ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ॥ ਕੈਸੇ ਛੁਟਹੀ ਕਰਤੇ ਜਬ ਲਗ ਮਰਮਨ ਪਾਇ ॥ ਰਾਜਾ
 ਖੰਡਾਗਿ ਅੰਨ ਲੈ ਕਾਟਹੁ ਉਮੇ ਬਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਰਭੈ
 ਕਾਲਾਹੀ ਕਾਲ ਭੈ ਦੇਇਗਾ ਕਛੁ ਨਿਭਾਏ ॥ ਨਾ ਲਵਈ ਰਾਗ ਕੁੰਜੀ ਕਰ
 ਕਰ ਪੋਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਵਈ ਰਾਗ ਯਹੀ ਬਿਨ ਆਤਮਾ ਕੋ ਕਛੁ ਹੋਇ
 ਓਨਹੀ ਜਗਤਾਨ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾ ਕਉ ਗਿਅੰਨ ਖੁਲੇ ਤੰ ਕਉ ਕਉ
 ਨ ਲਛਨ ਜਉ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰਿਖ ਭੇਦ ਵਕੋ ਜਉ ਲਉ ਨਾਹੀ ਖੁਲੇ ਦਿ
 ਗਾਪੁ ਮਨ ਕੈ ਜਉ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਸੰਕਥ ਦੇਖ ਸਕੈ ਕਾਤ ਕਰਮ

ਸੀਈਅਪੋਯਾਹੀ॥੧੩॥ਦਿਹਗ॥॥ਦੇਹਅਭੁਮਾਂਨਮਿਟਾਇਰਿਨਮਭੁ
 ਪਰੇਛੁਟਾਤੋਕੋਹੁਬਨਾਏਕਹੈਪ੍ਰਾਨੁਭਤਆਖੁਟਾ॥੧੪॥ਸੋਹਣਾ॥
 ਪ੍ਰਾਨੁਭਤਸੰਜੋਗਸਿਹਜਾਬੋਤਉਭੋਗਹੈ॥ਕੰਟੇਬੋਨਹਿਸੋਗਸੁਖਦ
 ਖਸਮਕਰਜਾਨੀਐ॥੧੫॥ਚੋਪਈ॥॥ਆਪਤੇਭਿੰਨਮਵਹਨਹੀ
 ਜਾਨੇ॥ਹੀਕਾਰਸਰੀਰਬਿਰਥੇਕਰਮਨੇ॥ਨਿਦਾਖਕਹਾਉਪਾਵਕਰਤ
 ਹੈ॥ਹੀਕਾਰਤਿਆਗਮਤੀਤਹੋਵਤੈ॥ਰਿਖਭਦੇਵਜੀਤਹਿਬ੍ਰਤੈ
 ॥ਅਤੀਤਹੋਵਨਹੀਕਾਰਜਾਵੈ॥ਅਸਥੁਲਤਿਆਗਮਤੀਤਕਹਾਵੈ
 ॥ਸੁਖਮਤਿਆਗਥਿਨਸੁਖਨਸੋਵੈ॥੧੬॥ਦਿਹਗ॥॥ਕਾਰਨਆਵਗ
 ਉਨਕਾਯਹੀਸੁਖਮਹੀਕਾਰ॥ਤੀਤੇਸੁਖਮਤਿਆਗਕਰਯਾਤੇਉਤੇਰੇਪਾਰ

॥੧੭॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਬੈਨ ਸੁਖ ਮ ਅਸ ਬੁਝ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੇ ਤੁਮ ਐਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੁਗ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭੇਦ
 ਕੇ ਘੋਰਾ ਪਰਮ ਤਿਆਗ ਕੈ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ ਅਸ ਬੁਝ ਪੁਛ ਨਾ ਅਤੀਤ
 ਹੋਵੈ ਤਬ ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ ਅਥਕਾ ਹਿਕਰੋ ਕਛ ਜਾਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਅਥ ਸਿਮਰ
 ਨ ਕਾ ਹਿਕਰੋ ਕਿਸ ਕਾ ਜਬ ਭੂਖ ਲਗੇ ਕਿਸ ਕਾ ਹਿ ਮਗਾਨੈ ॥ ਇਸ ਬੁਝ
 ਤਿਆਗ ਤਉ ਸੁਗਮ ਭਏ ਅਉ ਸੁਖ ਮ ਤਿਆਗ ਕਠਾ ਕਰਮਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਅੰਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਖ ਮ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੋ ਕਈ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਧਾਰਾ ਜੋਗ
 ਅਭਿਆਸ ਭਿਛਿ ਮਾਰਟਾਇ ਨ ਬਿਧਨਾ ਹਿ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜਤਨ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਧਾਰਮਾਰਗ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਛਹਿ ਗੁਰਾ ਸਮਾਰ

ਤੀਰਥਕਰਪੁਤਉਛੁਟਪਰੋ॥੨੧॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਰਿਖਭਦੇਵਜੀਸੁਨਾਵੇ
 ਹਾਜਾਤੀਰਥਜਥਜਾਵੈਪੰਕਾਹਕੇਵਪੈਵੈਬਾਉਕਮਤਪਾਇਕੈ॥ਮਾਚੰ
 ਚਲਤਾਕਰੈਅਭਿਮੰਗਮਾਪੋਰਗੁਰਸੰਤਤਨਡੋਰੇਸੁਖਮਬਛਾਇਕੈ
 ॥ਸੁਖਮਬਛਾਇਬੁਧਪੀਲਤਾਕੋਪਾਇਐਸੇਬਛਾਇਜਉਮਾਰੇਮ
 ਹਜਾਇਕੈ॥ਮੁਏਕੋਜਿਵੈਵੈਬਚਾਨਬਿਰਥਾਨਜਾਵੈਖਵੈਨਖਾਵੈਸਦ
 ਹੋਪਿਆਂਲਾਇਕੈ॥੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਹਾਜਾਜਿਨਮਹਿਯਹਿਬਸੇ
 ਭਰਮਬੁਧਬਿਨਬਾਰਾਸਰੁਪਗਿਆਨਲਖਸਕੈਅੰਬੁਧਕੋਧਾਰਾ॥
 ੨੩॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਭਜਨਤੋਦੋਪ੍ਰਕਾਰੇਕਚਾਹਿਸੰਜੁਗਤਹੋ॥ਕਰੇਭਜਨ
 ਮਾਧਾਰਪਾਵੈਸੁਅਰਗਬਪੁਭੋਗਕੋ॥੨੪॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਸੇਤੋਸਰੁਪਮ

ਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆਪਦਾਰਥਚਾਹੇਸੋਭਿਪਾਵਤੈ॥ ਦੁਸਹਭਜਨਨਿਹਿਕਾਮ
 ਜਾਨਿਯੋਸਹਬਵਹੀਸੁਖਮਾਵਤੈ॥ ਇਕਸਾਂਈ॥ ਬਿਨਅਵਰਕਛੁ
 ਪੀਨਿਰਸੰਸੇਭਇਆਸਮਾਵਤੈ॥ ਸੁਖਮਜਾਨਤਿਆਗਪ੍ਰਿਕੈਨਿਤਕ
 ਰਮਸਾਂਈਗੁਨਗਾਵਤੈ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨਿਦਾਖਕਹੋਕਪੁਪਰਮਬੁਧ
 ਸੁਖਮਕਿਹਿਬਿਧਜਾਇ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕਹੋਕਿਆਸਕਤੈਜੁਸੁਖਸਕੇਹਾ
 ਵਾਇ॥ ੩॥ ਸੋਹਰਾ॥ ॥ ਮਹੀਚਆਦਿਲੈਜਾਨਸੁਖਮਤੇਨਹਿਛੁਟ
 ਸਕਹਿ॥ ਤੁਮਕੈਸੇਛੁਟਪਰਮਾਨਜੋਭਿਪਾਤਿਓਸੋਬੰਧੈ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੋਯਾ
 ॥ ਜਪਕਰਤਪਕਰਨਾਹਿਛੁਟੈਕਪੁਟੀਸਹਸਤਪਕੀਏਕਪੁਸੁਖਮਤੇਵਹੁ
 ਛੁਟਾਜਾਵੈ॥ ਸੁਖਮਅਥਾਹਿਸਮੁੰਦਬਡਤਹੀਕਈਜਗਅਸੀਨਾਉ

ਤੁਥਾਵੈ ਜਾਕੇ ਸੁਖ ਮਾਭਿਰ ਬਸੇ ਮਾਮਾਹਿ ਤਕੈ ਪਾਤ ਜੋਗ ਜੋਬਾ ਅਕ
 ਹੁਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ਮੁਖ ਸੇਕੇ ਬਾਮਾਹੋ ਸੁਖ ਮਾਨਕੇ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਕ
 ਪੋਕੈ ਕਛੁ ਨੀਜ ਤਿਸੁਖ ਮਛੁਟੈ ਕੈ ਨਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਸਿਦਾ
 ਖਬ ਪਾਨੇਤਾਹਿ ਸਰਬ ਬਾਮਾਹੋ ਜਉ ਏਕੈ ॥ ਪੰਕਾਹ ਤਪੰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਜੈ
 ਸੇਜ ਲਮਾਹਿ ਬੁਦ ਬੁਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੈ ਪੋ ਨਿਮੰਦਿ
 ਜੋ ਮਾਵੈ ॥ ਮੈਸੇ ਬਚਨ ਜਾਨਕਾ ਕਟਾਵੈ ॥ ਯਹਿ ਜੀਵ ਸੁਖ ਮਾਮਤ ਬੰਧ
 ॥ ਆਵਾਗਵਾਨ ਤਾਹਿ ਕੋਧੀਧਾ ॥ ਬਾਮਾਹੋ ਤਉ ਪਾਪੀ ਜਾਨਉ ॥ ਨਿਦਾਖ
 ਕੋਸਤ ਕਰਮਾਨਉ ॥ ਜੀਵ ਜੁ ਆਵਾਗਵਾਨ ਮਾਹਿ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੇਕੈ ਬ
 ਪਮਾਸਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਤਿ ਹਿਮਾਖ ਪੈਸੰਤ ਸੇਤੁ ਮ

ਕਾਹਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਵਹਿ ਮਾਧੈ ਸੁਖ ਮਜਿਨ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩੨ ॥
 ਕਿਸਾ ਕਰੇ ਸਿਖ ਮੋਹਿ ਪਾਤਕ ਹਨ ਤੁਮ ਜੋ ਬੁਧੈ ਹਮ ਮਹਿ ਮੋਹਿਨ ਤੇ ਹਿਜ ਭਿ
 ਸਿਖ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਿਕਾਰ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖ ਕਰੇ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਪਰ
 ਜਾਨਹੁ ਹਾਸਿਖ ਨਾਹਿ ਮੁਠਿ ਤਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਛਡਾਇ ॥
 ਕੈ ਸੁਖ ਮਛੈ ਭਪੈ ਮੋਹਿ ਪਰੇ ॥ ਰਿਖ ਰਦੇ ਵਕਰੇ ਮਨ ਵਸ ਕਰੇ ਤਉ ਸੁਖ ਮ
 ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਕਿਨਾਰੇ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਕਰੇ ਮਨ ਵਸ ਕਰੇ ਕਿਵ ਜਾਨੇ ਸੁਪਨਾ ਸਮਾਨ
 ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਪਨਾ ਮਹਿ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸੈ ਜਾਗ੍ਰਤ ਰਖਨ ਏਕ ॥
 ਨਿਦਾਖ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕਰੇ ਮੋਹਿ ਮਨ ਕਉ ਪਬ ਬੇਕ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭ
 ਦੇਵ ਤੁਸੀ ਅਮਨ ਕਉ ਪਸੈ ਕਿਸਾ ਕਰੇ ॥ ਆਏ ਅਸ੍ਰਾ ਵਕ੍ਰ ਜੀ ਅਸਰ ਬ

ਜਗਤਮਾਤਮਕੋ॥ ੨੬॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤੀਤ ਉਮਾ ਕਰਾਮ
 ਉਕਰਿਅਸਟਾਵਕੁਆਗੁਕੋਏਕਬ੍ਰਹਮਾਹੇ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕੋਬ੍ਰਹ
 ਮਏਕਅੋਕੋਆਗੁਕੋਏਬ੍ਰਹਮਸੇ॥ ਤੁੰਭੀਕੋਬ੍ਰਹਮਏਕਮ
 ਖਡੰਗੋਰਿਖਭਦੇਵਕੋਐਵੇਹੋਇਪੋ॥ ੨੭॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਜਬ ਲਗ
 ਪੰਚਨਤਿਅਗੈਸੁਖਸਰੂਪਨਹਿਪਾਇ॥ ਅਸਟਾਵਕੁਕਾਤੋਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਸਰਬਸਮਾਇ॥ ੨੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਉਸਾਥਿਨਅਵਰਨਕੋਇਤੀਨ
 ਚਾਰਅਉਪੀਚਕਿਆ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕੋਜੋਇਪੰਚਵਸਕਕਾਉਸੀਤੇ
 ॥ ੨੯॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕੁਕਿਆਰੁਪਤਮਾਗਾ॥ ਕਹਾਜਾਗੁਤਸੁ
 ਪਨਸਖਪਤੋਨਿਆਗਾ॥ ਕਹੁਪਤਮਾਗਾਤੁਮਹੀਕੋ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕੋ

ਤੁਹੀਆਪਰੇਲਾਓ॥ ਅਸਟਵਕ੍ਰਕੋਤੇਆਪਬਡਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੈਚ
 ਰਪੀਚਕਾਨਾ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕਾਤੁਮੀਵਿਚਾਰੇ॥ ਸਖੇਪਤਤਿਆਗਈ
 ਸਕਕਧਾਰੇ॥ ੪੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਤੁਹੀਆਅਤੀਤਸੋਬ੍ਰਹਮੁਪਦਸਰ੍ਗੁਤੇ
 ਉਚਾਉਸੀਸਮੇਆਵਤਭਦੇਦਤਾਤ੍ਰੇਮਾਮੁਚਾ॥ ੪੧॥ ਸਿਰਠਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਤਬਚਨਉਚਾਰਮਹੀਨਿਮਸਕਾਰਮੀਕਿ॥ ਦੇਸਕਾਲਤੇਪਾਰਪਰ
 ਮਜੋਤਪਰਮਾਤਮਾ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕੋਤੇਸਕਾਲਪੈਕ
 ਮੈਅਉਪੁਤਕੋਤੇਸਕਾਲਪਰੇ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕੋਅਦੁਤੀਕਹੀਐ
 ਅਦੁਤੀਤਥੇਦੇਸਕਾਲਪਰੇ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਤਮਕਉਨਕਹੈਅਗੁ
 ਕੋਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਰੇ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਆਦੁਤੀਨਭੇਪੁਰਨਤਉਜੋਅਉ

ਰਾਮੇਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਵਚਨ ਤਉ ਹਸਨੇ ਜੋਗੈ ਸਰੂਪ ਜਾਇ ਚੁਪੈ ॥
 ਇਸ ਅਸਲਾ ਵਕ੍ਕਰ ਤਉ ਚੁਪ ਅਚੁਪ ਹੋ ਕਾਹੈ ਸੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਜਾਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੇਕੀ ਮੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਾ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਪੁ ਛਟੀ ਮੈ ॥ ਸਿ
 ਖ ਅਪੋਗਿ ਰਿਭੈ ਬਹੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸਰੂਪ ਅਹਿ ਸੋਹੈ ਇਨ ਲੀਨਾ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ
 ਵਪੁ ਅਸਿਖ ਤਮਾਰੇ ॥ ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਜਹਿ ਚਾਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ਹੇ ਅਵੁ ਪੁਤੁ
 ਮਯਹੀ ਅਗਿ ਮਾਂਗਾ ॥ ਅਬ ਤਕ ਗੁਰ ਪਾਹਨ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਗੇਚ ਵੀ ਸਰੂਪ ਕੀ ਇਨਿ ਸਚੇ ਕਵੁਨ ਪਾਹਾ ॥ ਅਬਾ ਮਕ
 ਗੁਰ ਕਰੇ ਹੇ ਮਰੇ ਕਿਆ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਿਖ ਉਪਦੇਸ ਕਿਹਿ ਉਪਰੇ ॥ ਸਹੀਰਨ ਵਤ ਅਭੇਦ ਮਾਤ ਮਉਪ

ਦੇਸ ਅਭਿਚਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਬਚਨ ਜੋ ਅਖ ਦੀਏ ਗੁਰਮੁਖ
 ਉਸਿਖ ਜਾਹਿ ਦਿਸਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਤਾ ਮਾਹਿਰੀ ਬੰਧ ਹੋਹਾ ਅਮ
 ਉਪੁਤਨ ਗੁਰਮਿਖ ਪਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਅਥਾਹਿ ਰਸਮ ਕਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿ
 ਖ ਦੇ ਨਾਏ ਕਬਾਰੀ ॥ ਰਿਖ ਭਏ ਵਕੋ ਸੁਖ ਮਾਸ ਭਏ ਤ ਉਨਾ ਸਹੈ ਵੈਰੀ
 ਸੁਸਟਿ ਹੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਖ ਮਜਾ ਤੇ ਨਾ ਸਹੈ ਇਸੇ ਈ ਕੋਇ
 ਪਾਇ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਓ ਜੋ ਸਾਸਤਰ ਕੇ ਦਸੁਨਾਇ ॥ ੪੮ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਅਉਪੁਤ ਵੰਗੁ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸਿਵ ਜਾਨੀ ॥ ਯਹਿ ਤੋਰੀ
 ਨਾਗੁ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸੁਖੁ ਯਹਿ ਸਰਬ ਸਿਵ ॥ ੪੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਾਬ ਪੂਰਨ
 ਸਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਦੇ ਨਾਏ ਕਾਹ ਕੀਏ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਰਾਤ ਕਹੈ ਜ

੪੪੩

ਜਾਨੇ। ਰਿਖਭ ਦੇਵ ਕੇ ਹੋ ਸਿਵ ਮਾਨੇ। ਅਵਤਾਰ ਕੇ ਅਉ ਦੁਤੀ ਸਮਾਏ।
 ਅਪਨੇ ਅਪਨ ਜਾਨੀਓ ਜਾਏ। ਅਵਤਾਰ ਇਤ ਉਸੇ ਹੀ ਪਾਇ। ਬਸ ਸਰ
 ਆਏ ਹੈ ਸਾਜ ਸੁਭਾਇ। ੫੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਆਵਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਜਰਿ
 ਕੀਏ ਮੁਕਤ ਜੋਗ ਬਿਨ ਨਾਹਿ। ਜਾਗੀ ਆਸੀ ਕੋ ਜੋਗੁ ਹੈ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ। ੫੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਆਪਣੇ ਆਸਨ ਪਾਰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਜਮ ਕਰ ਸੁਪ ਜੋਇ।
 ਅਉ ਪੁਤਰ ਸੇ ਸੁਖ ਸਾਰ ਅਸਟਾਵਕੁ ਜਿਉ ਕੋਹੇ। ੫੨॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਸਤ
 ਰੋਜੋਂ ਜੋਗ ਕਉ ਨ ਕਰੇ ਕਹੁ ਸਤ ਅਸਤ ਬਿਖੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ। ਬਸ ਸਟਿਕੇ ਹੋ
 ਮਾਧਿਯਭਏ ਤੁਮ ਬਾਲਕ ਸਮਤ ਕਰੋ ਨ ਕਾਹੀ। ਤੁਮੋਂ ਜੋ ਜੋਗ ਕੀਏ ਨ
 ਬਨਾਇ ਕੇ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਮਨ ਤੁਮ ਹੋਤਾ ਹੀ। ਅਸਟਾਵਕੁ ਕੋਹ ਮਜੋਗੀ ਸ

ਦਸਿ ਲਖ ਮਹਿ ਜੋਗ ਨ ਜੋਗ ਠਹਰਾਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੋ ਅਸਨੈ
 ਸੇਕਉ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਪਕਿ ਵਹੋਹਿ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕੇ ਹੋਯਾ ਜੋਗ ਬਿਨ ਜੋਗ ਨ ਕਰ
 ਨਾਸੋਹਿ ॥ ੫੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਸੁਦ ਜੋਗ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਅਸ
 ਨ ਕਹੇ ॥ ਅਮਰੇ ਭਏ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ਅਬਸੇਵਤੇ ॥ ੫੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋਰੋ ਕਾ ॥ ਅਮ ਕਹਤੇ ਛੋਡ ਪ੍ਰਾਣ ਅਸੇ ਕਾ ॥ ਬੁਢੇ ਜੋ
 ਗ ਅੰਸਾ ਬਤਾਵੇ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਅਤਮ ਕੋ ਪਾਵੇ ॥ ਜੋਗ ਤੇ ਹਿ ਅਲਪ
 ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਹਰ ਬੈਚ ਅੰਤਰ ਕਰ ਪਿਆਨਾ ॥ ਜੋਗ ਅੰਰਿ ਸਰਬ
 ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਸਿਵ ਕਚੇਤਾ ॥ ੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਸ ਸਟਕ
 ਹੋ ਜਬ ਨਾ ਸੁਨੈ ਅਨਾਹਦ ਪੁਨ ਅਕਾਸਾ ॥ ਤਬ ਬਗ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜੋਕਛ

੪੪੪

ਕਰੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਵਤ੍ਰਪੁਤ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਤ ਸੁਖ ਮਨ ਕਹੇ ਮ
 ਪਨਾਸਕਾ ॥ ਸੰਤ ਕਹੇ ਜਉ ਜਾਨ ਸੁਖ ਮਨਾਸਾ ਜਾਨ ਅਵਸਥਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਹਜਿ ਭਾਇਓ ਸੰਤ ਕਹਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮਨਾਸੇ ਮਾਧਕੀ ਕ
 ਹਿ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਹੇ ਥੀ ਪਕਾਛੇ ਦ ਅਮੀਰ ਸਪੀਦਤ ਸੇ ਥੀ ਪਕਾ ਕਹੁ ਕੈ
 ਸੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੰਬ ਜੰਗੀ ਪਉ ਐਉ ਪਰਖੈ ਚਤਉ ਸਨਤਾ ਸੇ ਮਿਖ ਪਰੇ ਮੁਹਿ
 ਭਾਰੇ ॥ ਤਿਸੀ ਬੁੰਦ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਖਾਤ ਪੀਵਤ ਮਿਖ ਨ ਜਾਨ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ੫੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨ ਅਗਿ ਅੰਤ ਕੀ ਛੋਡ ਸਮੁੰਦ ਅਥਾਹਿ
 ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈਤਾਂ ਪਰਨਾਹਿ ਨਿਗਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥
 ਬਸ ਸਟਿਕ ਹੋ ਪੈਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਸਟਿਕੀ ਅਸੀਸਾਰਤੁ ਮਾ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ

ਵਾਹਿ ਸਰੂਪ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ੬੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ
 ਛੁਟਾ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਕੈ ਬਿਸਟਿ ਕੋ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਜੋਗੀ ਸੇਵਨ ਜੋਗਾ ਜਾਨਾ ॥
 ਅਸਨ ਪਾਗਨ ਬਚਨ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਵਨ ਕੋ ਕਰਹੈ ॥ ਅਵ
 ਤ ਜਾਤ ਕਉ ਨ ਮਾਰਗ ਸਰਹੈ ॥ ਪਰੁ ਐਸੇ ਜਾਨ ਜਾਨ ਤ ਸੇਈ ॥ ਨਿਹਿ
 ਕਾਰ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਹਰਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਸਮੁਦਾ ਹੋਈ ਪੰਚਤਤ
 ਤ ਜਾਨੀਆ ॥ ਏਕ ਪਵਨ ਕੀ ਕਿ ਆਚਲੀ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਜੀਆ ॥ ੬੩ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕੋ ਤੁਸੀਂ ਅਭਿਪੁਤ ਕੋ ਸੁਪਕਾ ਸੋਹਾ ॥ ਕ
 ਪਲ ਆਵੇ ਤੇਈ ਅਕਾਸ ਆਤਮਾ ਬਿਸਟਿ ਸੋ ਜੋਗ ਕਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ਯਾਹਿ ਤੇ ਸਹਬਈ ਸਹਜੇਗੁ ਕਉ ਨ ਕਰੇ ਬਸ ਸਟਿ ਨੀਤੁ ਸਾਹਿ ਪੋਤ ਭਏ ॥

ਅਵਤਾਰਕੋਯੋਭੋਚੁਪਰਲੀਪੈਰਿਖਰਦੇਵਕੋਸੁਖਮਾਯਿਕਰਲਏਯੋ॥
 ਅਉਪੁਤਕੋਚੋਲਲਚਪਦੇਉਮੋਗਬਿਖੇਨਾਯਿਕਉਪਏਯੋ॥ ਜਥੇਮੋਯਿ
 ਏਕਭਗਪੁਰਗਇਓਤਉਸੁਖਮਾਮਸਥੁਲਕੇਮੁਲਗਏਯੋ॥ ੬੫॥ ॥
 ਚੋਗਾ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕਾਤਪੈਕਾਨਤੁਸਾਨੀਨਾਹਿ॥ ਜੇਦੇਖਸੋਆਪ
 ਹੀਪੁਰਗੇਸਰਮਾਹਿ॥ ੬੬॥ ਸੋਗਠਾ॥ ॥ ਬਸਸਟਕਾਤਪੈਤਾਹਿਦੇ
 ਖਲਸਭਦੁਐਤਯੋ॥ ਤਾਤੇਜੋਗਨਿਬਾਹਿਯਪੀਜੋਗਕਰਜਾਨੀਐ॥
 ੬੭॥ ਜੋਪਈ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਬਚਨਉਚਾਯੋ॥ ਦੇਖੁਨਦੇਖਾਹੁਪਾਮਯੋ
 ॥ ਦੁਐਤਕਾਜੋਗਕਉਕੀਜੈ॥ ਅਉਪੁਤਕਾਸਹੁਪਕਾਹੀਜੈ॥ ਅਸ
 ਟਾਵਕ੍ਰਸਹੁਪਬਖਾਨੋ॥ ਨਾਮਹੁਪਆਪਾਜੀਜਾਨੋ॥ ਅਉਪੁਤਕਾਤ

ਉਤੁਸਨੀਹੋਇ। ਅਸਟਵਕੁਕੋਪੋਰਜਨਨਹੀਕੋਇ। ੬੮। ਦੋਹਰਾ
 ਨਾਰਦਰਿਖਤਬਮਾਇਆਬੀਸਕੀਸਬਦਬਜਾਇ। ਨਾਰਾਇਨਨ
 ਰਾਇਨਕੋਬੀਸਹੀਪੁਨਉਪਜਾਇ। ੬੯। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਸਭਨੋਤੁਸ
 ਨੀਕੀਨਨਾਰਦਤਿਨਕੋਜਿਉਕੋ। ਜੋਸੰਤਮਾਪਰਬੀਨਸਬਦਪਰ
 ਮਾਰਬਕਰਨਕੋ। ੭੦। ਚੌਪਈ। ॥ ਤੁਸਨੀਕਰਨਾਨਾਹਿਵਸੇਖਾ। ਅ
 ਉਪੁਤਕੋਨਾਰਾਇਨਅਲੇਖਾ। ਕਾਟੇਤੋਕਿਆਲਾਭਬਤਵੇ। ਨਾਰ
 ਦਕੋਪਰਮਾਰਬਪਾਵੇ। ਅਉਪੁਤਕੋਤੁਮਆਪੁਰੁਸਾਏ। ਭੁਲਚਿ
 ਤਾਰਨਾਮਮਹਿਪਾਏ। ਨਾਰਦਕਾਥੀਸਨਪਾਮਤੇਆਇਓ। ਸੰਤਸ
 ਭਕਾਦਰਸਨਪਾਇਓ। ੭੧। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਬ੍ਰਿਭੀਯੋਹੀਚਰਚਬੀਲ

੬੪੬

ਛਮੀਕੇਬਗਵੀਨਾ। ਸੰਤਸਭਾਮੈਜਾਤਹੋਅਬਆਵੈਸਤਮੋਨਾ। ੬੨।
 ਸੋਰਠਾ। ॥ ਅਉਪੁਤਕੇਸਤਨਾ। ਇਕਵਚਤਮਸੇਗੋ। ਆਵਲਜਾ
 ਵਲਤੋਹਿਬਿਸਨਾਬਿਖੇਕਛੁਪੈਨਾਪੀ। ੬੩। ਸੈਯਾ। ॥ ਹਮਕੋਤੋਬਿਸ
 ਨਕੀਚਾਹਿਨਾਪੀਜੇਸਰਬਾਵੈਆਪਕਬਿਸਨਕੋਜਾਨੇ। ਇਤੋਮਹਿਬਿ
 ਸਨਿਜੀਆਇਗਏਕਰਾਸੰਤਨਿਰਸੰਸੇਬਿਸਨਕੋਮੋਨੇ। ਹਮੇਬਿਸਨਿ
 ਸਰਬਾਬਿਸਨਾਪੀਜਿਨਿਐਸੇਜਾਨਾਸੇਸਰੂਪਸਮੋਨੇ। ਉਸਮੇਗੇਬਿ
 ਖੇਭੇਦਨਾਪੀਸੰਤਬਿਸਨਦੇਕਰਨਕਾਨੇ। ੬੪। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਅਉ
 ਪੁਤਕੇਸੁਨਨਾਰਦਾਬਿਸਨਕੇਸਭਾਬਿਸਨਾ। ਭੁੰਆਪਨਾਰਦਕੇਹੋਤਿ
 ਨਜਾਨਾਹੋਬਿਸਨਾ। ੬੫। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਆਪਕੋਰੋਬਿਚਾਰਏਕਬਿਸਨ

ਨਾਨਕਾਹਾ ਜਤਨੁ ਭਰਬਾਏ ਤਤਕਾਰ ਜਟਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਭਸਮ ਸੋ ॥ ੬੬ ॥
 ਗੋਚਰ ਪਈ ॥ ॥ ਕਹੋ ਬਿਸਨਿ ਜਤਨੁ ਭਰਬਾਏ ॥ ਜਤਨੁ ਭਰਬਾ ਬਿਸਨ ਏਕ
 ਬਿਸਨ ਹੀ ਮਾਨੇ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮੁਖਿ ॥ ਬੁਸਨੀ ਓਕੀ ਸਿ
 ਆਂਟੀ ਕਹੋ ਸਭੀ ਤੁਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸੁਮੇਹ ਸਿਧਾਏ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖਾ ਪਿਆਰ ਬ
 ਹਾਏ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਨ ਚਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਜੋਗੀ ਕਿਸੇ ਕਰਨਾਇ ॥
 ॥ ਕਹਾਹੁ ਉਮੇਤਾਂ ਏਸਨਾਨ ਕੀ ਓਹੈ ॥ ਬਾਹੁ ਤ੍ਰਿਪੁਛਾ ਕਿਆ ਭਸਮ ਲੀ
 ਓਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਏਹਾਹਾ ॥ ॥ ਕਹਾਹੀ ਕਾਰ ਜਲਾਇ ਕੈਰ ਸਮੁਕਾਈ ਅੰਗ
 ॥ ਪੁਛਾ ਆਸਨ ਕੋ ਕਹੋ ਆਸਨ ਨਿਸਚਲ ਸਰਬੰਗ ॥ ੬੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਤਿਰਿ ਦੇਖ ਪਾਨ ਅਪਾਨ ਠਿਰਿ ਪੁਛਿ ਆ ॥ ਆਗੇ ਕਹੇ

੬੬੬

ਸੇਖ ਜੋਗੀ ਤੁਮ ਦੇ ਏਕੈ ॥ ੬੪ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਪੁਛਾ ਏਕਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਕੈ
 ਸੇਕਰ ਕੈ ਅਭਿਆਸ ਕੀ ਆਇ ॥ ਕਾ ਏਕਾ ਜੀਵੀ ਪਿੰਗਲਾ ਟੀਸਰਾ ਸੁਖ ਮਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕਾ ਮੁਖ ਤੇ ਪਰਕਾਸ ਲੀ ਆਇ ॥ ਪੁਛਾ ਪਰਕਾਸ ਰੂਪ ਰਾਸ ਰਬ ਮੈ
 ਏਕਾ ਪੁਛਾ ਸੋਹੰ ਅਰਥ ਰਾਚੀ ਏਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿ ਸਰਬ ਬੀ ਆਇ ॥ ਜੋ ਸੁ
 ਆਸ ਅਰਥ ਕੇ ਜਾਣੇ ਸੋ ਕੇ ਅਭਿਓ ਪਰਕਾਸ ਏਕਾ ਅਹਿ ਲੀ ਆਇ ॥ ੮੦
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਰਥ ਜਹੀ ਅਤਰ ਬਾਹਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਸਭ ਠਉਰਾ ਪੁਛਾ
 ਨਾਸਕਾ ਅਰਕ ਰਾਜਹੀ ਪੈ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਿਖੇ ਅਭਿਓ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥
 ਪੁਛਾ ਸਿਰੁ ਟੀਕ ਉਨ ਕਾ ਸਤਰ ਜਤਾ ਅਸ ਜਾਨਾ ਠਹਿਰਿ ਪੁਛਾ ਪੈ
 ਜਉ ਨ ਜੋਗੀ ਸਰੀਰ ਨ ਗਿਰ ਤਹੈ ॥ ੮੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਹਾ ਜੋਗੀ ਸਰੀ

ਹਰਗੰਗਿ ਜਨਾਇ ॥ ਪੰਚਤਤੋ ਪਰੋਕਥਾਇ ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ ਤਿਨ ਅਮਰ
 ਹੀ ॥ ਚਰਨ ਪੈਦਿ ਚਰਨ ਮਤ ਪਰੀ ॥ ਤਬ ਅਮਰਾ ਤੁਮ ਸਤ ਗੁਰ ਜਾਨ
 ॥ ਅਗੇ ਕਹਾ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿਸਾ ਗੁਰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਅਭਿ ਪੁਤ ਕਹੇ ਅਚਰ ਜਨ ਕਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਾਨੇ ਸ
 ਰੁਪ ਕੇ ਚਾਹਿ ਮਿਟਾਵੈ ਜੋਇ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿ ਅਬ ਭਾਖ ਸੁਨਾ
 ਵੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿ ਅਬ ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੮੪ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੈ ਜਾਇ ਝੋਲਾ ਚਲ ਪਰ ਬਤ ਦੇ ਪਿਓ ॥ ਦੇਖੀ ਗੁ
 ਠਾ ਅਪਕਾਇ ਬਾਵਨ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨ ਲੈ ॥ ੮੫ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ਕਰਮ ਦੇਵ ਦੇ
 ਪਾ ਮੈ ਚਾਹਿ ਕਰੀ ਜਾਇ ਨਿਕਟਿ ਨਿਹਾਰ ਕਹੁ ਦਰਸਨਾ ॥ ਤਬ ਵਾਨੇ ਕਹਾ

ਪਮੋਭੋਜਨਕਰਤੀਪਾਛੇਕਰੀਦਰਸਨਪਰਸਨਾਮੈਨੇਕਾਕਪੁਰੁਪਮੋਗੇਇ
 ਸਨਾਤਨੁਮੈਕੈਸੇਕਰਸਨਾਕਾਪੁਰੁਮੈਪੋਇਇਸਨਾਤਕੀਏਪੁਛਾਚਉ
 ਕਾਕਾਹੀਕੀਰਿਸਰਸਨਾ॥੮੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਾਚਤਰਥਅੰਤਕਰਨ
 ਕਾਚਉਕਾਦੀਆਬਨਾਇਪੁਛਾਚਲੁਤਮਰਾਕਵਨਾਪੈਕਾਏਕਜਨੁ
 ਰਥਦੁਆਕਾਰਮਕਰਾਇ॥੮੭॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਕੋਪਕਾਵਨਕਾਹਿਕ
 ਰਾਹਿਅੰਨਾਬਿਗਿਅੰਨਾਮਨਾਜੀਪੁਛਾਖਵਨਕਾਹਿਕਾਰਮ
 ਕੋਪਿਗਿਅਨਾਕੇ॥੮੮॥ਚੌਪਈ॥॥ਪੁਛਾਈਪਨਦੋਰਬਰਾਇ
 ॥ਕਾਚਾਹਿਨਈਪਨਦੀਓਜਲਾਇਜਉਤਮਾਮਸਾਤਉਤਮ
 ਅਵੈਪੁਛਾਕਿਸਕੋਭੋਗੁਲਗਾਵੈਕਾਹਿਕਾਰਭੋਗੁਲਗਾਵੈਨ

ਕੇਦੀਆਗੀਕਾਰਭੁਗਵੰਨਆਪਹੀਥੀਆਯਾਭੋਤਸ੍ਰਿਸਟਿਭੋਗਨ
 ਜਾਨਾਕਰਮਸੰਈਸੋਭੋਗਅਧਾਨਾ॥੮੯॥ ॥ ਪੁਛਾ
 ਸਭਿਲਾਕਿਆਤੁਮਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਮੋਨਆਪਜਾਨਾਮੈਨਕਾਤੁਮਗੁ
 ਰਾਮੇਕਾਵੈਸਨੁਰਮਕੇਮਾਨਾ॥੯੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਮੁਝਮਹਿਗੁਰਸਿਖ
 ਨਾਹਿਗੁਰਸਿਖਪਾਲੇਨਾਸਕਰਾਤੀਤੇਜੋਗਸਮਾਹਿਠਿਰਿਮੈਸੇਦੁਖਨ
 ਹੀਦੇਵੋ॥੯੧॥ ॥ ॥ ਹਮਸੇਕਰਮਜੋਗੀਨਾਮਪੁਛਾਜੜਭਰ
 ਥਕਹੇਮੁਹਿਨਾਮਸੁਨਾਏ॥ ਤੀਤੇਕਾਸੰਗਨਾਹਿਬਨੇਜੜਮਿਰਤਕਕੋਨ
 ਹਿਸਾਥਰਥਾਏ॥ ਤੁਮਤਿਸਕਸਦਸਾਥਰਖੀਤਿਹਿਤਿਆਗਬਿਨਾਨ
 ਹੀਮੋਹਿਸਮਾਏ॥ ਹਮਹੋਇਅਚਰਜਤਿਹਿਨਪੁਛਾਕਾਮੋਮਹਿਨਾਮ

ਅਉਰੁਪਾਪਾਏ॥੬੩॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਾਰਮਕਰਗੁਰਮਪਾਰਿਓਕਨਿਓਕ
 ਸਾਸੁਨਾਇ॥ਉਸੀਸਮੇਥਾਮਦੇਵਜੀਆਏਸਹਜਸੁਭਾਇ॥੬੩॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥॥ਕਾਏਕਨਾਗਾਇਲਜਾਨਮਦੁਤੀਅਭੋਚਰਬਚਾਤੇ॥ਬਿਨਨ
 ਗਾਇਨਨਿਸਚੇਕੀਅਸੋਤਿਆਗੀਐ॥੬੪॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਉਪੁ
 ਤਕੋਵਾਂਮਦੇਵਸੁਨਾਏ॥ਰੁਪਨਾਗਾਇਲਦੇਹੁਬਤਾਏ॥ਕਾਨਗਾਇ
 ਨਰੁਪਸਮਾਨਾ॥ਏਕਅੋਕਸਰਬਮਹਿਜਾਨਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਮੁਹਿ
 ਏਕਨਚਾਰੀ॥ਅੋਕਚਾਰਿਕੋਕਉਨਨਿਬਾਰੀ॥ਕਪਲਕੋਅਉਪੁ
 ਤਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਰੁਪਤੁਮੇਰੀਧਾਰੇ॥੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਦੁਰਬਾਸ
 ਰਿਖਿਅਾਇਓਕਿਰਮਅਗਨਕੋਧਾਰਾ॥ਕਾਸਭੀਭਗਵਾਂਨਕਮੁਖਤੇ

ਕਰੋ ਉਚਾਰ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨਕ ਤਬ ਮਾਇਕਾ ਦੁਰਬ
 ਸਾਭ ਜਾਨਕ ਹੁ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਮੁਖ ਸੇ ਕਰੋ ॥ ੬੭ ॥
 ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾਪੈ ਦੁਐਤ ਬਖਾਨ ਤਏ ਕਨਾਹੀ ਤਉ ਅਨੇ ਕਠ
 ਰਾਏ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਕਹਾ ਸਭੀ ਭਸਮ ਕਰੋ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਨਹੀ ਮੁਹਿ ਹੁਦ
 ਪੈ ਆਏ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਹੁਦ ਦਾ ਕੋ ਕਹਾਤੈ ਹੁਦਾ ਕਰੋ ਸਭ ਲੋਕ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਕਹੇ ਦੁਸਟ ਮੈਨੇ ਸੁਨਾਏ ਲੋਕ ਸਭੀ ਭਿਸਟਿ ਤੈ
 ਕਹਾਏ ॥ ੬੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਾਏ ਭਸਮ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰੋ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ
 ਮਾਟੀ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਮਾਟੀ ਤਉ ਪਾਜਿ ਆਸਾ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਇ ॥ ੬੯ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਉ ਤੁਕਾਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਾ ਕੀਏ ਰਿਧ ਸਿਧ ਮਿਲੈ ॥ ਅਕ

੬੬੫੦

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ਲੋਕ ਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤਈ ਲੋਕ
 ਭਸਮ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਦੁਰਥਾ ਸਾਕੇ ਸਮਤਾ ਬਖਿਆਨਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਰਮ
 ਕੇ ਜੋਗੁ ਦੁਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਮਾਨੇ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਸਭੀ ਸਿਖਾ ਅਰਮ
 ਬਾਹਿਰ ॥ ਨਹੀ ਭਸਮ ਕਰ ਥਾ ਕਰਮੇ ਵਉ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਸਭ ਭਸਮ
 ਨ ਕਰੀਐ ॥ ਆਪਾ ਬਿਆਪ ਅਉ ਪੁਤ ਕੇ ਹਰੀਐ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕੇਹੇ ਦੁਰਥਾ ਸਾ ਬਿਸਨ ਕੇ ਜਉ ਤੁਮ ਮਰ ਜੀ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਉ ਆਇਓਇ
 ਸਸਭਾ ਮਹਿ ਪੁਰਮ ਰਜੀ ਜਾਨੇ ਤਾਹੀ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੂਰਖ ਕ
 ਰਮ ਕੇਹੇ ਹਉ ਬਿਸਟਿ ਨਹੀ ਵਉ ਸਭੀ ਤੁਮ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕੇਹੇ ਤਥਾ ਹਉ ਦੁਰ
 ਥਾ ਸਾ ਕੀਏ ਕਰਮ ਨਾਸ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੈਫਾ ॥ ॥ ਦੁਰਥਾ ਸਾ ਕਹ ਕਰਮ

ਨਾਸਕੀਏਤੁਮਨਾਸਨਕਰਮੇਕੇਸਾਥਭਏਅਉਪੁਤਕਰੋਕਰਮਪ੍ਰਗਟ
 ਕੀਏਮੈਮੀਮੀਸੋਸਮਾਇਗਏਅਰਮੈਜੈਸੋਕਤੈਸਾਹੋਦੁਰਬਾਸ
 ਕਰੋਕਰਨਾਸਦਏਅਉਪੁਤਕਰੋਕਿਆਸਕਤਤੁਮਹੀਨਾਸਕਰੋਇਕ
 ਰੋਮਥਏ॥੧੦੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੋਤੁਤੁਭੇਭਾਇਹਾਖੈਕਰੋਭਸਮਤਿਹਿ
 ਜਾਇ॥ਅਮਤੁਤੁਭੇਭਾਇਹਾਖੈਕਰੋਕਾਇਨਕਾਇ॥੧੦੫॥
 ਸੋਹਣਾ॥ਦੁਰਬਾਸਕਰੋਤੁਮਭ੍ਰੰਤਾਮਜਨਤਰਬਕੋਜਨਤੁਜੋਈ
 ਤੁਮਜਨਤਰਬਕਾਤਤੈਤੇਕਰਨਾਨਾਜੋ॥੧੦੬॥ਸੁਯਾ॥ਅਮਸ
 ਮਾਨਪਾਵਤਮਾਇਗਏਪਛੁਤਾਇਹੋਕਿਉਸਭਾਨਿਹਾਰੀ॥ਮਾਰਗ
 ਬ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਾਤੁਮਹਾਮੀਮਾਸਾਮਾਏਮਾਇਬਚਾਉਚਾਰੀ॥ਕਰਮਾਥਿ

੪੫੯

ਨਾਕਾਰਜਸਿਪਨੀਦੁਰਬਾਸਾਪ੍ਰਸਤਭਏਜਰਿਪਖਾਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਸ
 ਨਮੁਖੋਇਕੈਬਾਤਕਰੋਮੈਪਾਛੇਸਾਇਕਰੋਗਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੧੦੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕਰੋਮੀਅਸੈਕੋਕਉਨਸੋਕਰਮਬਤਾਇ॥ ਸਰਬ
 ਕਰਮਾਤਿਨਿਤਿਹਿਕਹਿਆਅਉਪੁਤਕਰੋਤੁਸਨਾਇ॥ ੧੦੭॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਕਪਲਕਾਸਮਝਾਇਨਿਰਮਾਨਿਤਕੋਭਿੰਨਕਰਾ॥ ਠਿਰਿਕਿਉਕਰਮ
 ਕਮਾਇਮੀਮਾਸਾਕਰੋਯਹੀਕਰਮਾਯੋ॥ ੧੦੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਨਿਤਅੰਨਿ
 ਤਭਿੰਨਕਰਜਾਨਾ॥ ਸਭੀਕਰਮਾਨਿਸਚੇਕਰਮਾਨਾ॥ ਜਉਤੁਮਕਾਉ
 ਕਰਮਤੇਛੁਟੈ॥ ਹਮਨਹਿਮੋਨਕਰਮੇਜੁਟੈ॥ ਕਰਮਕਰੋਸਰੂਪਕੋਪਾਵੈ
 ॥ ਕਪਲਕਰੋਅਗਿਆਨਬਤਾਵੈ॥ ਗਿਆਨਨਾਮਿਤਕਰਮਕੋਕਰੀਮੈ॥

॥ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਕਰਮ ਪਹੁੰਚੀਐ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੀਮਾਸਕੋ
 ਬਕਥਾ ਦੀਆ ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਕਰ ਜਾਨਾ ਬੀਜ ਬਿਛ ਮਹਿ ਭੇਦ ਨਹਿ
 ਬੀਜ ਪੀਠ ਸਕਰਮਾਨਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਚੀਜ ਕਰਮ ਪੈ ਗਿਆਨ ਠ
 ਸਕਰਮ ਕਾ ਗਿਆਨ ਪੈ ॥ ਐਸੇ ਨਹਿ ਪਰਮਾਨ ਸਰੀਰ ਕਰਮ ਬਿਨਹਿ
 ਸਕਤਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰ ਗਿਆਨ ਪੈ ਵੈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਤੇ
 ਪਰਮਾਰਥ ਪਾਵੈ ॥ ਕਪਸ ਕੋਇ ਛਿਅ ਰਾਖਤ ਪਦ ਅਪਦ ਸੇਕ
 ਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੁਝਾ ਬਿਖੈ ਕਹੂੰ ਪਦ ਨਹੀਂ ॥ ਉਕਰਮੇ ਸਾਥਨ ਮਹਿ ਬਾਨਾ
 ਵੈ ॥ ਮੀਮਾਸਕੋ ਯਹੀ ਕਰਮ ਜਾਨੈ ॥ ਚਾਹਿ ਅਚਾਹਿ ਜਹਿ ਕਰਮ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਸ ਸਦਿ ਕਹੇ ਯਹਿ ਸਤੈ ਬਚਨ ਮੀਮਾਸਕੀ

ਨਾਨਕਉਤ੍ਰਿਯੋਗਨਾਨਾਸਹੁਪਨਕਿਵਹੀਚੀਨ॥੧੧੪॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਮੀਮਾਸਾਕੋਯੋਗੁਕਰਮਵਸਸਦਿਜੀਤੁਸਨੀਭਏ॥ਨਿਦਾਖਕਹਿਕਰ
 ਮਮਕਰਮਸਭੀਯਹਿਕਰਮਸਰੀਰਕੀ॥੧੧੫॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਸਰੀ
 ਰਕੋਧਿਕਿਅਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਬਿਨਅਸਰੀਰ
 ਕਉਨਕਰਾਵੈ॥ਸਰੀਰਕਰਮਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨੈ॥ਬਿਨਾਕਰਮਪ੍ਰਮਾ
 ਨਨਮਾਨੈ॥ਨਿਦਾਖਕਰਮਹਿਸਰੀਰਪੌਰਜਨਾ॥ਕਹੁਕਿਅਕਰਮਕੋਰੈ
 ਪੌਰਜਨਾ॥ਮੀਮਾਸਾਕੋਕਰਮਤੇਕਹੀਐ॥ਬਿਨਸਰੀਰਕਰਮਕਰਨ
 ਲਹੀਐ॥੧੧੬॥ਚੌਪਈ॥॥ਨਿਦਾਖਕਰਮਜੇਲੋਕਤੇਅਉਪਰਲੋਕ
 ਨਿਰਾਸਾਸੋਕਹੁਕਰਮਕੈਸੇਕਰੇਰਖੇਨਕਾਈਆਸਾ॥੧੧੭॥ਸੋਰਠਾ॥

ਕਹੇ ਮੀਆ ਸਾਥੈ ਨ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਗ ਯਾਹਿ ਕਰ ਮੀਐ ॥ ਨਿਟਾਖ ਤੁਸੀਂ
 ਐਨ ਦੁਰਬਾਸਾ ਕੋ ਕਰ ਕਰ ਮਸਭਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਕਰ ਮਾਥਿਨ
 ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਉ ਲਭਿਓ ਯੁਖ ਤੇਜ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਰਾ
 ਕਰ ਮਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੇਖੋ ਲਸੁਨਾਵੈ ॥ ਮੀਆ ਸਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ
 ਪੈ ਜੈ ਸੇ ਕਰ ਮ ਕਰੈ ਤੈ ਸੇ ਹਥਿ ਮਾਵੈ ॥ ਇਛਿ ਆ ਕਰੇ ਸੇ ਉਇ ਛਿ ਮ
 ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਛਿ ਮਾ ਕਰੇ ਸੇ ਸਰੂਪ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਰਿਖ
 ਭਦੇ ਵਤ ਬਕਰ ਤੈ ਉਇ ਛਿ ਮਾ ਨ ਜਿਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰ ਮੇ ਤਕ ਤਿਰਿ
 ਕਿਆ ਹੀ ਉਤਰ ਕਹਿ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਮੀਆ
 ਸਾਤਾ ਹਿਛਿ ਕਰ ਮੇ ਤੇ ਭਈ ॥ ਕਰ ਮੇ ਹੀ ਕਰਾਹਿ ਤਿਆਗ ਇਛਾ ਕ

੪੫੩

ਸੰਭਵੈ॥੧੨੧॥ਜੋਪਈ॥॥ਬਿਨਾਕਰਮਚੰਡਾਸਸੋਜਾਨੋ॥ਰਿਖਭੁਵੇਦੁ
 ਹਤਪਰਮਾਨੋ॥ਚੰਡਾਸਮਾਤਮਾਭਿੰਨਕਿਆਕਰੀਐ॥ਚੰਡਾਸਮਾਤਮਾ
 ਏਕਹੀਲਾਹੀਐ॥ਕਰਮਾਤਿਅਗਚੰਡਾਸਕਹਾਵੈ॥ਮੇਰੇਮਤਮਹਿਅ
 ਛਾਭਾਵੈ॥ਰੀਤੇਮੁਝੇਚੰਡਾਸਪੀਜਾਨੋ॥ਚੰਡਾਸਬ੍ਰਹਮਲਗੁਗਕਹਾਨ
 ਕਹਾਨੋ॥੧੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਪਦਵੈਕਅਕ੍ਰੇਭਇਓਮੀਮਾਸਾਕਹੇਯਿ
 ਉਨਾਹਿ॥ਕਰਮਾਬਿਨਾਨਹਿਹੋਤਹੈਅਕ੍ਰੇਪਦਨਿਰਥਾਹਿ॥੧੨੩॥ਸੋਹਣਾ
 ਅਉਪੁਤਕਹੇਥਖਿਅੰਗਜੜਭਰਥਉਤਰਕਹੋਤਮਾਜੜਭਰਥਕਹੇ
 ਯਹਿਗਿਅੰਗਵੰਪਦਬਿਖੇਯਾਹਿਕਰਮਾਹੈ॥੧੨੪॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥॥ਮੀਮਾ
 ਸਾਕਹੈਵੰਪਦੇਤੋਤਤਪਦਪਾਵਤੈਸੋਤੋਕਰਮਕਰਤਤਪਦਕਹਾਹੀ॥

ਉਤਪਤ ਅਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਸਕੈ ਗੈ ਬੀਨ ਕਰ ਮੇ ਤੇ ਕਛੁ ਵਤਨਾ ਹੀ। ਜਹ
 ਤਰਥ ਕੋ ਅਕੋਹੁ ਪਜਾਨੈ ਅਸਪਦ ਮਹਿ ਕਰ ਮਕਹੁ ਕਾ ਠਹਰਾ ਹੀ। ਮੀ
 ਮਾਸਾ ਕੋ ਕਹੈ ਏਨਾ ਹੀ ਬਨੈ ਅਸਪਦਿ ਕਰ ਮੇ ਕਹੈ ਵਤਨਾ ਹੀ। ੧੨੫
 ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਵੁੰਪਦਤਤਪਦ ਅਸਥੁਲ ਕਰ ਮੈ ਅਸਪਦ ਸੁਖ ਮਜਾ
 ਨਾ ਹੀ ਦਾਖ ਕਹਾ ਜੋ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮਕਾ ਭਿਨ ਮਾਨ। ੧੨੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਮੀਮਾਸਾ ਕਾ ਅਉਪੁਤ ਕਰ ਮਸਤਕੇ ਅਸਤੈ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਾ ਅਸ
 ਤਸੁਤ ਮੀਮਾਸਾ ਕਾ ਭੁਲਾ ਪੁਰਖ ਤੂੰ। ੧੨੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਸਤ
 ਕੋ ਤੁ ਅਸਕ ਕਿਹਾ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕੋ ਅਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਮੀਮਾ
 ਸਾ ਕੋ ਜੋ ਕਰ ਮਕਾ ਵੈ ॥ ਅਸਪਦ ਜਾ ਵੈ ਜਾ ਜਸ ਮਾ ਵੈ ॥ ਪਰਾਸਰ

ਮੈਂ ਕੋਯੋਯਿਓਕਾਯੋ॥ ਮੀਮਾਸਾਪਾਸਕਰਮੋਕੀਯਾਯੋ॥ ਪ੍ਰੋਜਨਤਿਸਸਤੁਕਰ
 ਮਸਯਾਯੋ॥ ਅਸਥੁਲਾਯੋਕਾਰਕਰਮੋਕੇਯਾਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਸੁਖ
 ਮਸਾਥਮਤੀਤਜੋਸੋਭੀਕਰਮੋਅਪੀਨਾ॥ ਵਾਭੀਕੋਮੁਕਤਕਰਮੋਕਰ
 ਜਿਓਥੀਨਕਾਰਵਸਥੀਨਾ॥ ੧੨੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਮੈਂ ਕੋਯੋਗੁਰਨਾਨ
 ਅਕੈਕੈਸੋਤਪੈ॥ ਸਰਬਜੋਕਰਮਪਰਮਾਨਾ॥ ਆਤਮਕੁਸਦਸਪਜੇਭ
 ਇਓ॥ ੧੩੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਆਤਮਚਾਰੀਕਾਰਿਕੋਰੋਪਰਮਾਸਿਅਪੀ
 ਨਕਰਮੋਕੇਕਾਵਨਾ॥ ਯੋਗੁਰਕਰਮਉਠਾਇਦੋਰੋਭੀਤੁਭਇਓਕਰ
 ਮੋਸਿਨਭਾਵਨਾ॥ ਅਲਪਬੁਧਜਗਿਅੰਸੀਕਾਰਿਕੋਰੋਪਰਾਸਰਾਸਾ
 ਲਗਾਬਚਨਸੁਨਾਵਨਾ॥ ਮੈਂ ਕੋਨਿਸਚੇਨਾਹਿਭੇਦਤੁਮਕਈਵਚਨਮਾਸਤੁ

ਮਹਿਮਾਵਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਵਚਨ ਸੁਨੇ ਨਿਸਚਾ ਟਰੈ ਤਿਨਿ ਨਿਸਚੇ
 ਕਿ ਮਾਲਾ ਬਾਸੀ ਸਜਾਇ ਤਉ ਜਾਨ ਦੇਇ ਨਿਉ ਬਛਗ ਜੇ ਦੇਨ ਮਾ
 ਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਜਾਇ ਵਚਨ ਕੁ ਵਚਾ ਤੇ ਕਪਟ
 ਪੈ ॥ ਇਸ ਪਰਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ਦੇਵ ਦਤ ਕੀ ਜਿਉ ਬਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥
 ਕਥਾ ਸੁਦੇਵ ਦਤ ਕੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮ ਭਾਰ ਥਖੰਡ ਮਾਰੀ
 ॥ ਹਾਜਾ ਭਰਥਾ ਮਾ ਅਵਗਾਧੀ ॥ ਇਸ ਤੀਵੀ ਕੀ ਗੁਰ ਭੂਨ ਭਈ ॥ ਇਸ ਮ
 ਸੁਖੀ ਤਿਤਿ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਈ ॥ ਸਤ ਕਰ ਪੁਕਤੁ ਮਕੈ ਸੇ ਮਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁ
 ਕੁ ਕੇ ਅਉਰ ਥਾਏ ॥ ਪੁਕ ਕਹੇ ਸੁਨਾ ਮੋਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਅਉਰ
 ਤਾਗਤਾ ॥ ਤਾਹਿ ਉਤਪਤ ਸਗੀਰ ਕਾਵੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਲੋਸਟ ਪਾਵੈ ॥

੬੫੬

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਮਚੈ ਤਨ ਅਹੁ ਪਹੋ ਅਜ ਕਰੈ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਭੁਤ ਭਵਿਖਤ
 ਪੂਰਨੋ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਕਿਵ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਸੁਜਾਨ ਅੰ
 ਕਰ ਮਾਨੁ ਏਤੋ ਕਛ ਭਇਓ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਪਰਮਾਨੁ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਤੇ ਮੁਸਾਨੁ
 ॥ ੩ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਸਹੀਰਤੋ ਪੁਤਰੀ ਕਾ ਠੁੰਕੀ ਮੈਨਾ ਅਹੁ ਪਾ ਅਤੀਤ ਕਾ
 ਵੇ ॥ ਐਸੇ ਕਹੈ ਤੁਮ ਸੁਕੁ ਪਿਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਹੋ ਕਹੈ ਮੈਸੇ ਮਾਨ ਵੇ ॥ ਤਮੇ
 ਦਿਸਦਿ ਸਹੀਰ ਪਰੀਸਿ ਤੇ ਸੁਪਾਨ ਸਮਾਨ ਮਿਗਾ ਰਿਸਾਨ ਜਨਾ ਵੇ ॥ ਮਾਤਾ
 ਕੋ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਮੁਕੁ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਿਸਦਿ ਸਭ ਬੇਦ ਸੁਨਾ ਵੇ ॥ ੪ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸਤ ਕਾ ਤੈਨਾ ਅਹੁ ਪਮੁਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਤੀਤੇ ਜਾਨਾ ਕਿ
 ਸਦਿ ਮੁਹਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੰਡੈ ਤਾਹਿ ਸ

ਹੀਰਜੋਮਨੇਆਪਕੋਜੋਅਸਹੀਰਨਿਬਾਹਿਸਾਸੜੜੰਡਤਿਹਿਕਿਆਕ
 ਰੇ॥੬॥ਚੰਪਈ॥॥ਮਾਤਾਕੋਪੁੜਕਉਨਕਹਾਵਉ॥ਮਾਨੁਖਦੇਵਕੇ
 ਪਿਸਾਚਸੁਨਾਵਉ॥ਪੁੜਕੋਇਨਮੋਹਮਨਾਹੀ॥ਸਭਪ੍ਰਕਾਸਕਸਭਕੇ
 ਮਾਹੀ॥ਮਾਤਾਕੋਤੁਮਈਸਰਭਏ॥ਹਮੇਰੇਉਦਰਕੀਅਕਿਹਿਲਏ॥
 ਮਾਤਾਬਿਚਾਰਨੇੜਤੇਅੰਧਤੁਮਜਾਨੋ॥ਕਹਾਕਹਤੁਮਨਾਹੀਸਿਤਾਨੋ
 ॥੭॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਬਿਚਾਰਕਰਮੈਅਦਨਾਹਿਅਬਆਇਓਤੁਸੁਮ
 ਹਿ॥ਸਰਬਾਥਿਆਪਕਜਾਨਸੈਮਾਤਮਦੇਵਸਮਾਹਿ॥੮॥ਜੋਰਨਾ॥
 ਸਤਚਿਤਮਾਨੀਦਜਾਨਜਾਨਮਮਹਨਤੇਰਹਤਹੋ॥ਸਰਬਕਰਮਅਤੀਤ
 ਪਰਮਾਨਨਿਮਸਕਾਰਮੂਹਿਮੁਝੀਕੋ॥੯॥ਸ਼੍ਰੋਮਾ॥॥ਕੋਤੇਸਰਬਪੁਰਾਨ

ਹਜਾਨਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ਜੋਗਾ ਬਿਨਾ ਮਨ ਸੁਪਨਾ ਹੋਇ ਤਜੈ ॥
 ਗਕਰੇ ਕਰਮੈ ਲਤਿ ਆਗੀ ਜੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮੈ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾ
 ਸਰਬ ਪਦ ਮੋ ਹਿਲੀ ਜੈ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਸਨਾਤਨ ਜਾਨ ਮੈ ਕਿ ਕਰਮ
 ਸੀਈ ਸਭ ਮਾਂਹਿ ਸਮੀ ਜੈ ॥ ੧੦॥ ॥ ਤੁਝ ਕੇ ਰਹਮ ਅਛਾ
 ਦਿਓ ਜੋਗ ਸਮਾਪ ਬਤਾਇ ॥ ਜੋ ਅਦੁ ਮੈ ਤਖੀ ਰਾ ਕਰੈ ਵੀਪਨ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ੧੧॥ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਜੋ ਰੂਪ ਤਾ ਕੇ ਬਿਖੇ ਕਰ
 ਤ ਬਨਹੀ ॥ ਕਉਨ ਕਰੇ ਜਪ ਜੁਪ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਾਨੀ ॥ ੧੨॥ ॥
 ॥ ਮੁਏ ਜੋਗ ਸੇ ਕਾਹਿ ਪਹੁੰਚਾ ॥ ਭੂਲਾ ਜੋਗ ਕਰੇ ਗਾਸੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕਿ
 ਸੀ ਦ੍ਰਿਸਤ ਸੇ ਜੁਗੁ ਜੋਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਦੁਐ ਤਵਿੰ ਜੋਗੁ ॥ ਮਾਤ ਕ

੪੫੬

ਹੇਕਰਮਾਕੋਕਰੀਏ। ਬਿਨਾਕਰਮਸੁਖਨਹਿਪਰੀਏ। ਪੁਤਕੋਜੋਆਦਿ
ਦੁਖਹੁਪਾਪਾਛੇਤੀਕੇਕਿਆਸੁਖਸਹੁਪਾ॥੧੩॥ ॥੪੫॥
ਰੋਜਹੀਸਹੁਪਾਯੋਜਾਮੈਦੁਖਸੁਖਨਾਹਿ। ਮਾਤਾਤੁਸਨੀਕਰਰਹੀਵਿਚ
ਹਕਰੇਮਨਮਾਹਿ॥੧੪॥ ॥੪੬॥ ॥ਪੁਤਕੋਸੁਦਮਾਤਕਾਹੇਤੁਸਨੀ
ਹੋਇਹੀ। ਉਤਰਪ੍ਰਸਾਦਥਿਆਤਜਾਤੇਨਿਸਚਾਹੋਇਤੁਮ॥੧੫॥
॥੪੭॥ ॥ਜਉਪੁਛੇਤੁਮਕਉਨਕਹੋਤਉਜਾਨਾਉਓਅਦਤੀਅਪ
ਰਾ। ਯਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਮੁਝਪ੍ਰਗਟਭਇਓ। ਸਦਾਨਿਰਲੇਪਸਦਾਹੀਨਿ
ਆਰਾ। ਮਾਤਾਕਾਬਚਾਤੇਹਿਨਿਅੰਟੀਮਾਤਗਕਰਨਹੀਬਚਨਉਚਾ
ਰਾ। ਬਾਹਰਿਆਇਕੈਬਚਨਕੋਕਹਾਅੰਤਰਬਾਹਰਨਾਹਿਸਮਾਹ

॥ मातकोसतसंगिकरदसतपुतकविमनापु
 इकाकधकसकैदसतसंतमुजान॥१७॥ ॥ अमृत
 जगतपदेमजगीतिनकादसत॥ कसतविचारमेसगिअन
 जुगातिकरजानीअ॥१८॥ ॥ विचार ॥ विनाविचारसंतकिअ
 करपै॥ तिआगविचारबुअकेतगै॥ अंतरजामीअंतरजागाम
 तकोकपुततगिअनापुइकोतबगिअनसुनावे॥ मनमलीन
 तचारिमिटावे॥ जेकहुकोसतकरजाना॥ असतकोतउकेस
 मना॥१९॥ देवग॥ ॥ पुइकोकिवपावैमुडतेततगिअनाअ
 बगीअसतविचारपैकेसपैइकाविअना॥२०॥ ॥ अत

ਕਹਾਸਭਤਿਆਗਜੋਕਛੁਕਹੋਸੋਕਰਤੋਹੋ। ਪੁਤ੍ਰਕਹੋਵਡਿਭਗਕਹੁਨ
 ਪੁਤ੍ਰਨਮਾਤਮੈ॥੨੧॥ ॥ ਜਬਨਿਸਚੇਕੀਏਐਸੇਜਾਨਹੁਕੈਅਪ
 ਆਪਤੇਮੁਕਤਕਾਇਆਨਜਾਨੋ। ਮਾਤਕਹੋਉਪਦੇਸਕਹੋਕਛੁਨਾਸੀਜਾ
 ਨੇਅਉਤਤਪਛਾਨੋ। ਪੁਤ੍ਰਕਹਾਐਸੇਨਾਹਿਭਇਥੀਕਾਰਸਾਤਕਬੁ
 ਉਪਜਤਗਿਆਨੋ। ਪਰਮੈਤੁਤੁਕਉਪਦੇਸਕਹੋਹੋਸਰਬਗੋਬੰਦਏਕ
 ਕਰਮਾਨੋ॥੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਿਤਉਏਕਗੋਬੰਦਏਸਹੀਰਭਿਨਨਾਜਿਨਾ
 ਨਾਨਾਸਕਹੋਕਛੁਨਾਗਹਿਓਸਹੋਰੁਪਪਛਾਨਾ॥੨੩॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਖਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਮਾਹਿਉਤਪਾਉਆਤਮਪਾਵਨਕੋਕਹਿਕੀ॥ ਨਿਸਚੇਪਾਰਸੁਭਾ
 ਉਮਾਤਮੁਲਨਾਮਵਰਕਛੁ॥੨੪॥ ॥ ॥ ਮਾਤਕਹੋਤੁਹਿਮੀਗ

ਤੇ ਪਾਇਰੀ ਮਾਤ ਪੁਰ ਕਾਰ ਰਮਚੁ ਕਾਇਰੀ ਨਾਤੁ ਮਪੁਰ ਨਾਮ ਮਾਤੁ ॥
 ਏਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨੈ ਤਾਤਾ ਉਸੀ ਸਮੇ ਪੁਰ ਜਾਮ ਮਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਾਣ ਦਿ
 ਸਾ ਸੁਰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਲਕ ਰਿਆਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਇੰਦਿਸ
 ਤੀ ਸੁਖ ਛੰਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਕਾਹੁ ਲੀਤੁ ਮਕਉ ਲਯੋ ਮਉਸੁ
 ਤਤੁ ਮਰੇ ਕਉਨਾ ॥ ਮੈਜੋ ਪੁਛੋ ਕਉਨਾ ਜੋ ਬਾਤ ਕਹੈ ਜਉਨਾ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਗਾਈ ਕਾਨਤੋ ਹਿਨਾ ਮਪੁਰ ਗੋਬਿੰਦੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਓਹੀ
 ਯਹਿ ਵਿਚਾਰ ਕਾ ਪਾਇਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਗਾਈ ਕਾ ਵਿਚਾਰ
 ਹੀ ਮੈਨਾਇ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ਮੈਤੁ ਪੁਤ ਗੋਬਿੰਦ ਭਏ ਹੈ ਯਹਿ ਵਿ
 ਚਾਰਨ ਅਉਰ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਇਤੁ ਮਕਉਨਾ ਪੁਰ ਕਹਾ ਮੈ

ਹਿਕਾਨਾ ਮੈਂ ਪੀਤੋਤ ਉਕਾ ਹਿਕਾ ਹੋ ਕਾਤ ਕਰਮ ਸਾਂਟੀ ਹੈ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ
 ੨੮॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਭਰਬ ਕਾ ਸੁਤ ਪੀਨਾ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਰਾਵੀ ਸ
 ਏਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਸਹੁ ਪਸਖਾਇ ॥ ੨੯॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪੁਤ ਕੋ ਪਿ
 ਤਾ ਜਾਨ ਅਗੇ ਸਹੁ ਪਕ ਬਭਿੰਨ ਬਾ ॥ ਅਥ ਪਾਇ ਅਗੈ ਮਾਨ ਸਦਾ ਮਿ
 ਲੇਤੁ ਮਾਪ ਸੇ ॥ ੩੦॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਭਰਬ ਕਾ ਰਿਸਨਾ ਮੁਹਿ ਲਾਗੀ
 ॥ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਜਤਿ ਨਾ ਹਿਤਿ ਮਾਗੀ ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਰਿਸਨਾ ਹੁ ਪਬਤਾ ਵੇ ॥ ਰਾ
 ਜਾ ਕਾ ਯਹੀ ਚਾਹਿ ਮਿਟਾਵੇ ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਰਿਸਨਾ ਕਿਆ ਮਾਗੀ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਜਾ
 ਏਤ ਉ ਰਿਸਨਾ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਏਛਾ ਜਾਂਭੇ ਹੋਇ ॥ ਨਿਸਚੇ ਬਿਸਨ
 ਜਾਨਾ ਹੋਸੀ ॥ ੩੧॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਾਤ ਹੋ ਬਚਨ ਤੇ ਪਸੀ

੪੫੬

ਜੇਗੁ ॥ ਜਥੇਇਛਿਅੰਗੈਬਿਸਨਿਤੇਤਉਤੁਝੈਕਿਆਸੰਜੋਗਾ॥੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਭਰਥਕਾਗੈਪੁਤਇਛਾਤਿਆਗਕੋਤਿਆਗਿਓ॥ ਅਥਕੋਵੇਅਉਪੁਤ
 ਰਾਜਾਤਿਆਗਅਥਕਰਤਹੋ॥੨੪॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ਪੁਤੁਕਹਾਤੁਮਹਾਜਾਤਿ
 ਆਗਗਏਬਨਕੋਅਉਚਾਪਨਾਬੀਚਰਹੀਅਨਕੋ॥ ਕਿਆਠਾਇਦਾਤਿ
 ਆਗਕੀਏਪ੍ਰਨਕੋਰਾਜਾਗਜਕੋਰਾਜਾਨੋਅਨਕੋ॥ ਯਹੀਗਿਆਨਾਥੀਗੀ
 ਅੰਨਚਕੋਚਨਕੋਅਗਿਆਨਅੰਧੇਗਿਮਿਦੇਤਨਕੋ॥ ਰਾਜਾਕਹਾਸਤਸੰਗਿਕ
 ਰੋਪਹਮਾਰਥਪਾਇਭਿਖਿਆਕਨਕੋ॥੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪੁਤੁਕਹਾਰਿਖਭਦੇਵਕੋ
 ਅਸਨੈਸਤਸੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਗਤਹੋਤਹੈਪਾਇਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਸੰਗਾ॥੨੬॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਾਜਾਰਾਦੀਪੁਤਪਾਉਤਹੈਤਹੋਜਾਇਕੋ॥ ਦੇਖਤਹੋਕਾਸੁਤਮੀਮ

ਸਾਕੇ ਸਰਬ ਕਰਮੀ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਬਿਨਾ ਸਰਤਾ ਹਿਸ
 ਹਾਇਕਾ ਵਚਨ ਮੀਮਾਸਾ ਪਾਠ ਦਿਲਾਇਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੰਤ ਦਿਖਾਏ
 ਮੀਮਾਸਾ ਸੇਬ ਚਨ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਮ ਰੂਪ ਤੁਮ ਕਰਮ ਕਹਾਤੇ ॥ ਕੀਤੇ ਉਪਜ
 ਤਲੀ ਨਜਹਾਤੇ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕੋ ਕਰਮ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਾਲਕ ਹਸਾ ਅਉ ਕਰ
 ਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਏਤੀ ਪੁਮ ਤੁਮ ਰਾਣੀ ਮਾ ਕਰਮ ਕਹਿ ਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਨ ਕਉ ਗਨ ਪੇਲ ਕਹਿ ਜਿਉ ਰਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥
 ਮੀਮਾਸਾ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਨ ਕਹਾ ॥ ਬਾਲਕ ਕਹਾ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਨ
 ਨਹਿ ਕਰਤ ਬੀਰ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਜਉ ਕਰਤ ਬਨਹਿ ਤਉ ਕਰਮ ਕਹਾ
 ਕਹੁ ਪੁਰਨ ਕਹੁ ਕਹੇ ਕਰਕੈ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤੁਸੀ ਹੋਤ ਭਏ ਸਭ ਸੰਤ ਕਹੇ ॥

੪੬੦

ਤਮਭਰਕੈਗਭਰਥਪੁਤ੍ਰਕਕਪਤਭਟੇਤੁਮਸਭਤੇਉਚਨਾਨੇਪਰਕੈਗਪੁਤ੍ਰਕ
 ਹਾਐਸੇਜਾਨਦੇਕਹਿਮਥੀਚਰਾਭੋਜੇਜਾਵੇਗਰਕੈ॥੪੦॥
 ਉਚਨੀਚਸਹੁਪੈਕੈਸੇਉਚਨੀਚਹੋਇ॥ਜਾਨਕਕਹਾਪੈਬਾਲਕੇਤੁਮਪੁਤ੍ਰ
 ਦੇਖਸੋਇ॥੪੧॥ ॥ਬਾਲਕਕਹੋਅਗਿਆਨਪੁਰਾਨਕੁਮ
 ਅਥਦੇਖਿਰਿਗਦ੍ਰਿਸਟਕੋਤਿਹਿਜਾਨਜੇਦੇਖੈਪੈਕੁਮਕੋ॥੪੨॥
 ॥ਬਾਲਕਕਹੋਅਉਪੁਤਤੁਮਾਮਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਕਹੁਬਾ
 ਲਕਰਾਮਾ॥ਬਾਲਕਕਹੋਸੁਦਤਦੇਵਕਹਾਵੋ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਕਿਸਕਾ
 ਹਨਬਰਾਵੋ॥ਕਹਾਜੈਸੇਤੁਭੇਦੇਵਦਤਕਹਾਰੈ॥ਤੈਸੇਸੁਦਤਦੇਵ
 ਲਾਤੈ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਅਪਨਾਰੂਪਆਖੋ॥ਅਥਤਕਕਹਾਤੁਮਨ

ਹੀਲਾਥੋ॥੪੩॥ ॥ ਰੁਪਚਮਾਰਾਜਾ ਲੈ ਜਾਐ ਨਾਮ ਰੁਪ॥
 ਅਉਪੁਤ ਕਰੋ ਨਾਮ ਰੁਪ ਸਭ ਤੁਮ ਭਿੰਨ ਕਉ ਨ ਸਹੁਪ॥੪੪॥
 ਬਾਲਕ ਬਤਾਵੈ ਤਾਂ ਹਿਰਸਨਾ ਨ ਪੀਤਉ ਕਿ ਆਕਹੋ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਰੋ
 ਪੈਵਾਹਿ ਤਾਂ ਤੇਰੁ ਸਨੀਹੁ ਜੀਐ॥੪੫॥ ॥ ਬਾਲਕ ਕਹਾਉ
 ਉਪੁਤ ਨੀਹਿ ਚਾਰ ਕਰੋ ਕਛਹ ਸਨਾਤੇ ਭਾਖਿਓ॥ ਹਸਨਾ ਸਕਤ ਨਰ
 ਖਤੀ ਕਛ ਬਨ ਕਰੋ ਕੇ ਬਚਨ ਕਲਾਖਿਓ॥ ਅਉਪੁਤ ਹਸਾ ਅਉ
 ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਹੁਪ ਜਾਨਾ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਨ ਆਖਿਓ॥ ਕਹੋ ਤੇ ਬਚਨ ਮਹਿ
 ਆਵਤ ਨਾਨ ਬਾਲਕ ਕਹੋ ਹਮ ਕਹੋ ਜੋ ਚਾਖਿਓ॥੪॥ ਚੇਹ ਕਹਾਮ॥
 ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਮੈ ਕਹਾਤੋ ਜਾਐ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਾਹਿ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਰੋ ਹਿਰਖ

੪੬੧

ਨਕਹੁ ਚਾਖਕ ਕਹੇ ਸੁਣਤਾਹਿ॥੪੬॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥ ਤੁਮ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਿ ਤਿਆ
 ਗਾਮਰ ਸਨਾ ਕੇ ਤਿਆ ਗਾਉ॥ ਬਿਨਰ ਸਨਾ ਕਹੇ ਸੁਹਾਗ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸ੍ਰਵਨ
 ਨ ਕਰੇ॥੪੭॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਨਹੀਂ ਮਯਾਹੀ ਨਿਰਥਨਾ॥
 ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਕਹੁ ਜੋਇ ਸਥਾਨਾ॥ ਚਾਖਕ ਕਹੇ ਯਹਿ ਬੇਦ ਬਤਾਵ
 ਹਿ॥ ਜਾਗੁ ਤੇਰ ਕੰਠ ਸੁਪਨਾ ਪਾਵਹਿ॥ ਸਖੇ ਪਤਰਿ ਦੇ ਤੁਹੀਂ ਅਸੀਸ
 ਮਾਹੀ॥ ਪਰੁ ਹਮੇਰੇ ਦੇ ਯਹਿ ਆਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਆਤਮ ਅਖਲ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਡ ਸਮਾਇਓ॥ ਕਉਨ ਬਾਨ ਅਉ ਕਉਨ ਨ ਪਾਇਓ॥੪੮॥ ॥੧੦੦੦॥
 ਏਕ ਠਉ ਗਇ ਸਥਾਪੀ॥ ਐ ਅਉ ਗਨ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਾਪ
 ਸਰਿਆ ਯਾਰ ਚਰ ਸਮ ਸਾਧਾ॥੪੯॥ ॥੧੦੦੦॥ ॥ ਅਚਰ ਜਪੈ

ਜੋ ਅਪਪੁਛਾਪਾਪੀਆਖੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਵਿਰਲਾਪਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਬੀਪਮ
 ਨ॥ ੫੧॥ ॥ ਜੋ ਕਉ ਕਰੇ ਤੁਮਬ੍ਰਾਮੋ ਜੀਤ ਬਤਾਯੁ ਕੇ ਸਾਖ
 ਬਿਖਾਧਉਠਾਵੈ॥ ਅਉਪੁਤਤਿ ਅਗਕਰਮਨਕਾ ਅਉਪੁਤਕਰਮਨੇਹ
 ਨਾਵੈ॥ ਵਹੁਕਰਤਾਧੈ ਕਿਰਮਨਕਕਰਾਸਮਤਾ ਬਿਖੇ ਸਰਬਬ੍ਰਾਮੁਸ
 ਮਾਵੈ॥ ਕਿਆਨਕਕੇ ਕਿਰਮਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਆਤਮਾ ਸਭੀ ਚਾਹਤਾ ਸੁਰਮ
 ਹਰਕੇ ਪਾਵੈ॥ ੫੨॥ ॥ ਧੰਨਵੀਰ ਨਹਿ ਕਰਤਾ ਨਰਕਨਕਨੈ
 ਖੇਧਾ ਬਾਲਕਕਰੇ ਕਿਉ ਕਰਤਾ ਨਰਕਾ ਬਿਖਾਧਕੇ ਮੇਧਾ॥ ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ
 ਅਉਪੁਤਕਰੇ ਕਿਉ ਨਹਿ ਜਉ ਕੀ ਕਰੇ ਨਖੇ ਪਕੇ॥ ਪੁਰਾਨ ਸਭਕੇ ਮਾਹਿਕਾਨ
 ਅਕਾਨ ਪੁਰਾਨ ਬਿਖੇ॥ ੫੪॥ ॥ ਬਾਲਕਕਰੇ ਜੋ ਸਰਬਕਰ

੪੬੨

ਜਾਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਕਾਹਨ ਤੇ ਕਿਉ ਸਰਮਾਨਾ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਹਿ ਮਾਹੇਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਰਾਸਾ ਬਾਬਕ ਕਹੇ ਜੇ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਮਾਨੇ ਵਾਸੀ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ ਕਿਉ ਮਾਨ ਨਹੀ
 ॥੫੫॥ ॥੬੬॥ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਮਹਿ ਸਮ ਸਦਾ ਨਾਹਾਇ ਨਾਇਕ
 ਜਾਨਾ ਬਾਬਕ ਕਹੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰਕਉ ਪਾਉਨ ਅਖੇ ਮਾਨ ॥੫੬॥ ॥੬੭॥
 ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਤਾ ਮਹਿ ਕਾਹਿ ਉਪਾਵੈ ਨਿਦਾਖ ਕਹੇ ਜੈ ਬੁਧ
 ਪੂਰਨ ਮਕੇ ਜਾਨ ਲੈ ॥੫੭॥ ॥੬੮॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬਾ ਬਿਖੇ ਸਮ
 ਪੂਰਨ ਸਮਤਾ ਬਿਖ ਮਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਰਮਾਗੇ ਅਵ ਪੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਖੇ
 ਮਤੇ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹੇ ਹਮਤੁ ਮਨਾਹਿ ਹਮ ਸਾਗੇ ਜਾਨਕ ਕਹਾ ਅਭੇਦ ਨਾਹਾਇ

ਅਵਪੁਤਕੋਭੇਦਅਭੇਦਨਿਗਾਰੇ॥ਸੁਨਮੈਰੇਤੁਸਨੀਉਤਭਏਪੀਚਸਮੀਰ
 ਬਰਖਗੁਦਾਰੇ॥੫੮॥ ॥ਏਕਪਰੀਨਹਿਜਾਨੀਐਬੀਤੇਬ
 ਰਖਾਜਾਨਾ॥ਬਹੁਰਿਪਾਛੇਤੇਬੋਲਿਆਬਾਸਨਾਬੀਪਨਕਾਰ॥੫੯॥
 ॥ਬਾਲਕਬਚਾਉਚਾਰਬਾਸਨਾਬੀਪਤਉਕਿਆਹੈ॥ਜ
 ਉਛੁਟੈਬਾਸਨਾਭਾਰਤਾਤੇਪਾਛੇਕਉਨਕੇ॥੬੦॥ ॥ਅਉ
 ਪੁਤਕੋਬਾਸਨਾਜੀਵਕਹਾਵੈ॥ਤਿਯਗਬਾਸਨਾਸਿਦੈਸਮਾਵੈ॥ਬਾਸ
 ਨਾਤਿਆਗਾਬਿਨਸੁਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਬਾਸਨਾਤਿਆਗਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥
 ਬਾਲਕਹਾਜੋਬਾਸਨਾਤਿਆਗੇ॥ਬਰਾਹੋਈਪੀਛੇਟਾਲਾਗੇ॥ਜਲਭਰ
 ਥਕੇਤੁਫੈਰੀਅੰਨਨਪਾਇਓ॥ਵਸਨਾਸੁਤਸੁਖਨੇੜਨਆਇਓ॥

੬੩

੬੧॥ ॥ ਬਾਬਕ ਕਹੇ ਸੁਖ ਹੁਪ ਕਹੁ ਜੜਭਰਥ ਕਹੇ ਸੁਖ ਜਾਨਾ
 ਹਾਲੀ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹਿ ਲਭੈ ਸੰਤ ਨ ਕਰਤ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ੬੨॥
 ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੁਢੇ ਜਲਾਇ ਸਰੀਰ ਅਗਨਿ ਗਿਆਨ ਕਰਾਤ ਉਸੰਤ ਕਹੇ ਸ
 ਤਭਾਇ ਬਚਨ ਵਿਸਵਾਸ ਪਰਮੇ ਕਰਹੀ ॥ ੬੩॥ ॥ ਬਾਬਕ
 ਕਹੇ ਕਰਨੇ ਮਾਰੀ ਪਾਇ ਤਨਾਹਿ ਕਰੇ ਅਪਾਇ ਤਕਾਵੈ ॥ ਜੜਭਰਥ ਕਹੇ
 ਬਿਨ ਬਾਸਨਾ ਤਿਆਗੈ ਅਤੇ ਕਰਨ ਮਲੀਨ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਬਾਬਕ
 ਕਹੇ ਮਨ ਨਾਹਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸਾ ਜਨ ਕੇ ਜੜਭਰਥ ਕਹੇ ਮਨ ਗੁਤ ਮਨਾਵੈ
 ॥ ਅੰਧੇ ਸੇ ਮਾਨਿਓ ਮਨ ਨਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮਹਿ ਇਸੀ ਜਾਨ ਲਕੜੀ ਤਿਆਗ ਕਰਾਵੈ
 ॥ ੬੪॥ ॥ ਬਾਬਕ ਕਹਾ ਜਉ ਜਾਇਆ ਤਉ ਪਾਛੈ ਮੈਕ

ਉਨਾ ਨਹਿ ਜਾਇਆ ਤਉ ਕਿਆ ਪੈ ਕਾਜੁ ਜਤ ਭਰਖੈ ਜਉਨਾ ॥ ੬੫ ॥

॥ ਜਤ ਭਰਖ ਕੇ ਪੈ ਤਾਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੀ ਨਿਸਾਨਿ ਵੈ ॥
ਅੰਨ ਸੁਰਜ ਸਮਾ ਆਹਿ ਏਤਾ ਭੇਦੀ ਜਾਇਆ ॥ ੬੬ ॥
ਬਾਲਕ ਕਾ ਮੈਦਾਨ ਪਰੇ ॥ ਭਰਖ ਕਾ ਸੁਭੀ ਸੰਤ ਪੈ ਖਰੇ ॥ ਏਤਾ ਦੁਖ ਇ
ਦੇ ਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜਉ ਜਾਨਾ ਪੈ ਤਉ ਤੁਝ ਸੁਖੁ ਪੈਗਾ ॥ ਹਾਜਾ ਕੇ ਬਾਲਕ ਬਖਿ
ਆਨਾ ॥ ਭੇਦ ਬੁਧ ਕੇ ਛੋਰ ਸਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੁਤ ਮਾਨ ਸੰਤ ਇਨ ਜਾਨੇ ॥
ਤਿਅਗਾਯਾਹੀ ਅਗਿਆਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਮੁੜ ਅਹਿ ਪਿ
ਤਾਨ ਪੁਰੈ ਜਤ ਭਰਖ ਕੇ ॥ ਠਿਰਿ ਬੈਠਾ ॥ ਹਾਜਾ ਇਸੇ ਨ ਬਰਜੀ ਉਬਾਲ
ਕ ਅੰਨ ਕੇ ਅੰਨ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਜਿਕਛੁ ਕੇ ਸੋ ਆਪ ਅਉਗਾ ਕਾ

ਪੁਕਾਰਤੈ ਸਾਜੁ ਭਰ ਥਕਹੋ ਤਿਹਿ ਜਾਪ ਕਿਹਿ ਆਏ ਕਿਹਿ ਜਾਹਿਗੇ॥
 ੬੮॥ ਸ੍ਰੁ ਜਾ॥ ॥ ਬਾ ਲਕ ਕਹਾਏ ਸਕਾ ਲਖ ਅਤੀਤ ਹੋ ਕਹਾ ਆਵਨਹਿ
 ਜਾਇ ਸਮਾਈ॥ ਇਸ ਬਿਤ ਸਦਾ ਸਰੂਪੁ ਮੈ ਜਜ਼ ਭਰ ਥਕਹੋ ਰੀਤੇ
 ਕਉ ਨਹੋ ਭਾਈ॥ ਬਾ ਲਕ ਕਹੋ ਤੁਮ ਕਾਹਿ ਜਾਨੈ ਕਉ ਨਹੋ ਤੁਮ ਥਕ
 ਨਕਾਈ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੁਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੀ ਆਪ ਜਜ਼ ਭਰ ਥਕ ਤੁਮ ਨਾਮੁ ਧਰ
 ਈ॥ ੬੯॥ ॥ ਇਸੀ ਭੇਦ ਕੇ ਤਿਅਗ ਕਰ ਅਤਮਾ ਕਰੇਦੀ
 ਦਾਰੁ॥ ਤਉ ਜਾਣੇ ਮੈ ਕਉ ਲੋ ਜਜ਼ ਭਰ ਥਕ ਗੁਣੁ ਤੁਮ ਪਾਠ॥ ੭੦॥
 ॥ ਜਾਮੈ ਜਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਜਾਚੰਡਾ ਲੋਇ॥ ਜਜ਼ ਭਰ ਥਕ
 ਹੁਤ ਪਾਰਿ ਆਬਾ ਲਕ ਕਹ ਜਾਈਐ॥ ੭੧॥ ॥ ਜਜ਼ ਭਰ

ਥਕਹੇ ਸੁਨ ਬਾਣੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਅਪਰਿਆਸੰਤ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਬਾਸਕ
 ਕਾਸੰਤ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜੀ ਤੇ ਜਾਲਾ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥ ਆਕਾਸ ਨਿਅੰਦੀ
 ਆਤਮ ਪੂਰਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਖੁਲੇ ਸੰਤ ਕੇ ਚੁਕਨਾ ॥ ਅਭਿਪੂਤ ਕਹੇ ਸਰਬ ਕਿ
 ਆਦੇਖੈ ॥ ਬਾਸਕ ਕਹੇ ਤੇ ਨਹੀ ਪੈਖੈ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਏਕ ਹਮੀਨ
 ਤ ਕਹੇ ਤ ਥਾਏ ਜਾਵਹਿ ਤੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਦਰਸਨਾ ਦ੍ਰਿਸਤ ਜੋ ਮਾਮਦੁ
 ਤੀ ਮਾਹਿਲੀਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਤੁਸੀਭ ਏ ਅਭਿਪੂਤ ਬ੍ਰਾਮਾ ਆਏ
 ਹੰਸ ਚਾਹੀ ॥ ਬੇਸਨਿ ਹੰਸੇ ਸੁਖ ਸੁਤ ਦੇਖ ਬ੍ਰਾਮਾ ਏਨ ਜਗ ਖੋਇ ॥ ੬੫ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਾ ਠਲਾ ਮਨ ਸਰੀਰ ਕੇ ਅਪਕਰ ਅਪਕੇ ਅ
 ਪਪਛਨੈ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪੁਣੇ ਤ ਬਡਾਨੀ ਬਡਾਨੀ ਮੈ ਅਪੁਣੇ ਛੋਟਾਨੀ

ਜਾਨੇ॥ ਬਿਸਨਿਕਰਾ ਪ੍ਰਾਸਰਤਨਮਾਨਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਾਯੇ ਹੀ ਮਾਨੇ ਨਾਨਾ॥
 ਇਨੇ ਚਾਹੀ ਪ੍ਰਾਸਰਤਨਤੀ ਅਉ ਨਾਹਿ ਚਾਹੇ ਕਰਮ ਸੰਘੀ ਪਰਮਾਨਾ॥ ੬੬॥
 ॥ ਮੈਨੇ ਅਪਤੇ ਨਾ ਕਛੁ ਕੀਆ ਰਮਹੀ॥ ਇਛਿ ਮਾਏ ਹੀ ਜਾ
 ਤੇ ਅਪਨੇ ਮਾਪ ਕੋ ਭੁਠ ਜਾਣੇ ਜਾਹਿ ਦੇਹੀ॥ ੬੭॥ ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੇ ਹੋ ਕਹੁ ਏਹੀ ਇਸ ਬਾਝ ਕਮ ਸਤ ਕਰਿਆ ਲਿਖਿਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਹੁ
 ਲੇ ਲੇਹਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀ ਤਉ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ॥ ੬੮॥ ॥ ਬਾਝ ਕ
 ਡੰਡ ਉਤਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰੀਤ॥ ਸੰਤ ਅਚਰਜ ਮਾਨਹੀ ਗੋਇਤਾ॥ ਆਤਮ
 ਟਰਸੀ ਤੁਝ ਉਤਨ ਜੋਗਾ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਮਨ ਬੁਧ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਤਿਨੇ ਸਾਥ ਡੰਡ ਉਤ
 ਮੁਹਿ ਕਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਬੁਧ ਨਹਿ ਪਰੀ॥ ਬੁਧ ਰਖੀ ਤਮ ਅਪਨੇ ਪਾਸ॥ ਡੰਡ

ਉਤਕਰੀਐਸਾਸਵਿਲਾਸ॥ ੬੯॥ ॥ ਬਾਲਕਕਾਹੈਬੁਧਤੇਕੀ
 ਨੀਡੰਡਉਤਬਨਾਇ॥ ਬੁਧਬਿਨਾਨਹਿਤਹੈਮਕੋਟਿਛਾਨਕਾਇ॥ ੭੦॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਬਖਿਅੰਨਬੁਧਗਤਸਤਚਿਤਅਨੰਦਾ॥ ਬਾਲਕਸ
 ਮਛਗਿਅੰਨਮਾਤਮਾਬਿਖੇਪੁਸੀਨਹੋਇ॥ ੭੧॥ ॥ ਉਸੀਸਮੇਸ
 ਰੀਚਬ੍ਰਹਮਾਸੁਤਮਾਵਤਮਾਇਕੋਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ ਪਿਤਾਕੋਕਹਾਤੁਣੈਬੁ
 ਹਮਾਕੋਤੇਰੋਕਉਨਅੰਗਕੋਬ੍ਰਹਮਾਨਾਮਪਾਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਸਭਅੰਗਮੇਰੇ
 ਪੈਕਿਆਕਹੋਮੁਛਾਬਿਖੋਕਿਨਾਰੈ॥ ਮਹੀਚਕਹਾਮਨਬਸਕਰਨਕੋਖਿਡਜਾਤਸੰ
 ਧਿਆਮਭਵਾਰੈ॥ ੭੨॥ ॥ ਉਪਾਵਕੋਅਨਨਾਸਹੋਇਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾ
 ਬਖਿਅੰਨਾਜਉਲਉਮਾਪਨਜਾਨੈਤਉਲਉਮਨਨਹੀਮਾਨ॥ ੭੩॥ ॥

੬੬

॥ ਲੋਕ ਕਰੋ ਪੈ ਜੋਗ ਮਾਵ ਸਕਰਨ ਉਪਾਵੈ ॥ ਮੈ ਸੋ ਕਰੀ ਨਹਿ
 ਜੋਗ ਉਤਰੇ ਪਿਤ੍ਰ ਜਾਇਗੇ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਮਹੀ ਚਕਰ ਮੈ ਆਪਾ ਜਾ
 ਨਾ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਬੰਧ ਕਰਿਆ ਨਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ
 ਨਹਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਜਉ ਮੈ ਆਪ ਆਪ ਕਉ ਜਾਨ
 ਉ ॥ ਮਾਵ ਸਕਰਨ ਤੁਮ ਨਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੁ ਪਤੁ ਮਹਾਤ ਬਕਰੇ ॥
 ਜਉ ਨ ਮਹੁ ਪਤ ਬਾਕੀ ਗੇ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਬਾਹਰਿ ਤੇ ਤੁਮ ਮਤ ਕਹੈ
 ਅੰਤਰ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਹਿ ਸਹੀਰ ਮੈ ਪੈ ਨ ਪੀ ਬਾਕੀ ਇਕ ਅੰਕਾਰ ॥ ੮੬ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਯਹਿ ਸਹੀਰ ਅਭਿਮਾਨ ਆਤਮਾ ਅੰਤਰ ਪਟ ਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜਗ
 ਦੀ ਸੇ ਜਾਨਨ ਮਹੁ ਪਾਨਿ ਸਚੈ ਕੀਆ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਸੀ ਤੇ ਸਹੁ ਪਾਜਾ

ਨਤੈ ਨਹਿ ਜਾਨਤੈ ਕਾਠੇ ਥੀ ਪਭਏ ਹੈ ॥ ਮਹੀ ਚ ਕੋਯ ਨਹਿ ਸਹੀ ॥ ਹੀ ਪੈ ਜਉ
 ਸਹੀ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਕਾ ਲਏ ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮਾ ਕਾ ਨ ਬ ਸਹੀ ॥ ਹਿ ਕੁਤ ਪੈ ਅਮ
 ਅਮਾਨ ਨ ਅੰਗ ਗਏ ਹੈ ॥ ਜਉ ਇਨਾ ਬਿਤ ਆਤਮਾ ਕੀ ਸਹੀ ॥ ਹੀ ਪੈ ਤਉ ਚ
 ਚਲੇ ਨ ਬਾਤ ਕੇ ਹੈ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਮਹੀ ਚ ਜੋਗ ਜੁ ਕੁ ਪਿਆਨ ਤੇ
 ਭ ਅੰਗ ਠਿਰਿ ਚਿਨਿ ਹਾਰਿ ॥ ਅੰਗ ਸਭੀ ਜਹਿ ਜਾਨਿ ਆ ਭ੍ਰਮਾ ਕੇ ਹੋਇ ਚ
 ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਭ੍ਰਮਾ ਮਾਹਿ ਸਹੀ ॥ ਰਤੀ ਤੇ ਕੋ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ ॥ ਭ੍ਰ
 ਪਮਾ ਕੇ ਸੁਨ ਪੀਰ ਸਵਾ ਪਾਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਉ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਜੋ
 ਤੇ ਤੈ ਸਰ ਅੰਗ ਜ ਕੁ ਦੇਖੈ ॥ ਸਉ ਰੁਪਤੁ ਮਜਾਇ ਦੇਖੇ ॥ ਮਹੀ ਚ ਆਤਮਾ
 ਮਹਿ ਬਿਤ ਪਾਈ ॥ ਭ੍ਰਮਾ ਕੇ ਕਾਤੁ ਅਸਰੁ ਪਟਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਥਿ ਸਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮਾ

ਕੇਤਾਂਈ॥ ਸੁਤ ਬੇਗਾਇਖਾਇਓ ਸਰੂਪ ਲਖਾਈ॥ ਸੰਤ ਮੈ ਸੇਕ ਬੁਨਾਰਿ ਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਬੁਨਾਰਾ ਕਾ ਬੁਨਾਰਾ ਯਹ ਤੀ॥ ੯੧॥ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬੁਨਾਰ
 ਹਾਰਿ ਹੈ॥ ਜਿ ਤਕਿ ਤਸਕ ਹਿ ਪਾਹੁ ਚਾਣੀ॥ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਦਿੱਤੀ ਪਾਹੁ ਤੀ॥ ਉਹ
 ਆਇ॥ ੯੨॥ ॥ ਆਵਤ ਕੇ ਹੇ ਸਰੂਪਾਉ ਆਪ ਹੋ ਸਰੂਪਾਇ ਕੇ
 ॥ ਅਬ ਭਾਗ ਕਾ ਕੋ ਉਜਾਉ ਦੇਖ ਸਭੀ ਤੁਸੀ ਭਏ॥ ੯੩॥ ॥
 ਅਉ ਪੁਤ ਕੇ ਹੇ ਜ ਬਨਾਰਿ ਖਾਇ ਅਤ ਬੁਕ ਉਨ ਤੁਮੈ ਖਾਇ ਕਉ ਨਾ ਵੇਗੇ
 ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾ ਜੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ ਹੋ ਵਚਾਕ ਸ੍ਰੋਤਾ ਤੁਮੈ ਵੇਗੇ॥ ਆਕ
 ਸਭਾ ਲਭਾਨਿਕ ਖਾਇ ਆਕ ਪਾਕ ਪੁਕਾ ਲਕ ਅਬ ਤੁਝੀ ਖਾਵੇਗੇ॥
 ਬਾ ਲਭ ਕਾ ਕੋ ਕੋ ਅਬ ਖਾਵਤ ਸਰੂਪੀ ਗਤੇ ਹੋ ਆਪ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗੇ॥

੬੪॥ ॥ ਜੇਹੇ ਆਪ ਅੰਗ ਖਾਨਕੇ ਤੋਂ ਕੇ ਬਰਜੇ ਨੇ ਕੇ ਇਹ ਕਰਮ
 ਕਾ ਯਾਦੀ ਖਾਇ ਤੇ ਆਪੇ ਇਹ ॥ ੬੫॥ ॥ ਜੇਹੇ ॥ ਘਾਸ ਕਰਕੇ
 ਤਿਹਿ ਬੈਠੇ ਨੇ ਕੇ ਤੁਮ ਖਾਇ ਆਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਐਨ ਤੀਨ ਪਦ ਤੁਮ ਕੇ ਰਏ
 ॥ ੬੬॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਰਾਕਸ ਕੇ ਘਾਸ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਈ ॥ ਨਾਮ ਆਪੇ ਨੇ ਸੁ
 ਨਾਈ ॥ ਘਾਸ ਕਰਕਾ ਮੁਹਿ ਨਾਮ ਸੁਰਤ ॥ ਸੁਰਤ ਕੀ ਐ ਆਪ ਆਪ ਸਮ
 ਤ ॥ ਰਾਕਸ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਿਸ ਮਾਹੀ ॥ ਕਉ ਨ ਠਹਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਾਹੀ ॥ ਘਾ
 ਸ ਕਰਕਾ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਠਹਿਰ ਆਪ ਅਉਰ ਨਹੀ ਪਾਸ ॥ ੬੭॥ ਏਹੁ
 ॥ ਰਾਕਸ ਕਾ ਮੈ ਕਉ ਨੇ ਘਾਸ ਕਰਕਾ ਮਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਰਾਕਸ ਕਹੁ ਮਉ
 ਰਤੀ ਨਹਿ ਮਾਨ ਸਰਾਕਸ ਜਾਨ ॥ ੬੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਕਸ ਕੇ ਘਾਸਿ ਐਨ

ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਹਿ ਗੰਮਨਾਹਿ ॥ ਬੁਝਾ ਕਹੇ ਸੁਜਾਨ ਮਹੀ ਚ ਸੁਨੇ ਗਾ ਕਸਾ ਕਿਆ
 ਕਹਿਓ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ਤਤਕਾਲ ਬਰਾਹ ਸਿਵ ਮਾਪ ਅਏ ਤਿਸੁ ਲਗੀ
 ਏਕਹੀ ਕਰਕੈ ॥ ਜਟ ਪੁਸ਼ਪ ਗੰਗਾ ਚਲੈ ਭਾਬ ਚੰਦ੍ਰ ਪਾਰੀ ਅਪਿੰਗੁਰ
 ਕੈ ॥ ਆਇ ਗਾ ਕਸ ਕਉ ਸਿਵ ਬਚਾ ਕਹੇ ਤੁਮਾਰ ਤੇ ਜਾਵੈ ਮਰਕੈ ॥
 ਗਾ ਕਸ ਕਹਾ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕੈ ਮਾਰਤ ਸਿਵ ਕਹਾਨ ਮਾਰੁ ਲਗੈ ॥ ੧੦੦ ॥
 ॥ ਗਾ ਕਸ ਕਹਾ ਸਿਵ ਦੇਖ ਲੈ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਿ
 ਵ ਬਿਸਾਜੋ ਕਛੁ ਅਉਗੈ ਤਾਹੀ ਕੋਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥
 ਸਿਵ ਕਹੇ ਨਹਿ ਅਉਰ ਗਾ ਕਸ ਸਿਵ ਇਕ ਮੈ ਹੀ ॥ ਨਿਦਾਖ ਦੇਖ ਸਿਵ
 ਗਉਰ ਤੁਝੈ ਭਸਮ ਅਬਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਤਿਸੁ ਲਸਾਖ

੪੬੬

ਤੁਮ ਅਬਾਹੀ ਮੋਰਾ ਨਿਦਾਖ ਕਾ ਸਭ ਤੋਰ ਦੀ ਦੋਰਾ ਤਿਸੁ ਬਜਾਇਆ
 ਪੀਤਾਇ ਚਿਤਿ ਗੁਣ ਨਾਸ ਅਪਸੁਖ ਲਾਇ ਚਿਤਿ ਸਿਵ ਕੋ ਬਾਹਿਰ ਤੇ
 ਕੋਰਾ ਤੁਸਮ ਕੀਏ ਬਿਨ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਨਿਦਾਖ ਕਾ ਕਿਆ ਕੋ ਨ ਕਾਲ
 ਨਿਦਾਖ ਤੁਸਮ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਦਾ ਲਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਜਾਇ ਲੈ ਨਿਦਾਖ ਨਹੀਂ ਕਹੀਂ ਮੁਖਾ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸੋ ਤਉ
 ਰੋਸਾ ਬਤਿਸੁਖਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜਾਇ ਜਾਇ ਸਿਵ ਰੂਪ ਨਿਦਾ
 ਖਤੁਸਮ ਸਿਵ ਕਾ ਤੋਰਾ ਪਾਛੇ ਕਉਨ ਸਰੂਪ ਨਿਦਾਖ ਕੋ ਨਿਦਾਖੀ ॥
 ੧੦੫ ॥ ਸਿਵ ਤਾਹੀ ਕੋ ਤੁਮ ਸੁਫਲ ਭਏ ਜਹਿ ਨਿਸਚੇ ਤਿਆਰ
 ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜਬ ਆਤਮਾ ਸਾਥ ਜੁੜਾ ਜੁੜ ਕੈ ਅਤੀਨ ਦੇਵੇ ਨਹੀਂ ਰਹਾ

ਪੀਨਿਸੋਰਿਖਭਦੇਵਜਾਨਿਕੇਤਨਪੀਜੀਵਨਮਗਨਾਸਿਵਸਰਬਤਿਅਗ
 ਬਿਸਨਿਓਕੀਏਮੁਖਤਮਕਉਨਕਹੋਤਮਚਰਨਾ॥੧੦੬॥ਦਿਗੁਰਾ॥
 ਬਿਸਨਕੋਜੋਤੁਮਹੋਸਿਵਕੋਜੋਰਮਗਾਹੁਪਾਅਉਗਲੇਸੰਗਲਾ
 ਗਲੇਗਲਮਿਲਥਾਤਮਨੁਪਾ॥੧੦੭॥ ॥ਬਿਸਨਕੋਹੋ
 ਏਭਿੰਨਤਉਗਲੇਸੇਤੀਲਗੀਐ॥ਸਿਵਜੀਕਹੋਪੀਨਮਿਲਾਪਭਿੰਨ
 ਤਾਨਹਿਗਈ॥੧੦੮॥ ॥ਬਿਸਨਾਸਾਹਮਪੁਰਨਜਾਨੇ॥
 ਤੁਮਅਗੇਕਛੁਮਵਰਬਖਾਨੇ॥ਮਿਲਾਪਭਿੰਨਤਾਜੇਅਰੋਪਹੁਮ
 ਨਾਅਮਹਿਨਹਿਓਇਗਿਓਲੋਪਹੁਜੋਤੈਨਦੇਖਾਤੁਆਪਾਮਨਮ
 ਹਿਦੇਖਤਉਮੁਹਖਥਾਪਾਸਰਬਪੁਰਨਜੋਦੇਕਕਰਜਾਨਾ॥ਮੈਸੇਰ

ਠਿਠਿਕਾਏਸਾਨਾ) ੧੦੮) ॥ ਸਿਵਜੀਕਰੇਅਬਕਿਆਕਾ
 ਨਗਤਤੁਮੈਉਤਪਤਾਸਾਉਦੇਖੋਤੁਮਾਹਿਕਛੁਨਾਹੀਆਪਆਪਸ
 ਬਤ) ੧੧੦) ॥ ॥ ਹਾਕਸਕਰੇਸਿਵਨਾਹਿਨਾਹਿਬਿਸਨਇ
 ਕਮੈਹੀਹੋਸੁਦਰਸਿਨਆਗਿਆਪਾਹਿਸੀਸਤੁਮਾਹਾਕਾਟੀਐ) ੧੧੧
 ॥ ॥ ਬਿਸਨਕਰੇਅਭਿਮਾਂਨੀਗਾਇਓਸੀਸਸੁਦਸਾਨਚਕਉਤਾ
 ਹੋਹਾਕਸਕਰਾਸੀਸਸਾਬਨਾਹੀਆਗੇਰੀਕਾਟਿਓਹਾਥਾਮਾਓਥਾ
 ਪੁਰਿਕਾਟਨਭੈਨਾਹਿਕਰੋਅਬਬਿਸਨਿਸਹੀਕਨਸਾਬਨਿਹਾਰੇਕਾਪੁਸੀ
 ਰਤਮੋਸਾਥਪੈਕੇਨਾਹੀਬਿਸਨਕਾਕਾਮਾਤ੍ਰਪਿਆਓ) ੧੧੨) ॥ ॥
 ॥ ਪੰਚਬੂਤਕਸਹੀਹੋਸੋਪ੍ਰਗਟੇਮਾਦਹੀਕਾਰਾਹੀਕਾਰਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਕ੍ਰਿ

ਜਨਮਾਤਦਮਾਹਿਬਕਕਗਹਿਅਛੀਆਸਭਆਪਸਮਾਹਿਬਿਚ
 ਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਮਧਮਾਗਰਮਛਲੀਤਿਨਐਸੇਕਹਿਓਸੁਨਹੋਸਭਸਾਏ
 ਸਭਾਸਕਾਲਕੀਦੁਖਾਦੇਸਕੈਯਮਾਪੀਗਾਸਤਿਸਨਾਕਰਮਾਏ॥
 ਯਪੀਤਿਸਨਾਕਾਲਸਹੀਰਭਇਓਕੈਸੇਛੁਦਹਿਕਰਮਸੀਈਚਿ
 ਤਾਏ॥੧॥ ॥ ਅਭਿਰਮਛਲੀਨਿਜਿਉਕਾਸਹੀਰਧ
 ਹੀਹੈਕਉਨਾਮਾਗਰਤਾਕੈਕਹਤਾਸਹੀਰਧਾਰੀਜੀਵਜਉਨ॥੨॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਛਲੀਪੁਛੈਰੂਪਕੈਸੇਜੀਵਬਤਾਵਹੋ॥ ਮਾਗਰਕਹੋ
 ਸਰੂਪਮੈਨੇਜੀਵਾਦੇਖਿਓ॥੩॥ ॥ ਅਛਲੀਕਹੋਜੇਰੂਪ
 ਨਦੇਖਾਨਾਮਕੈਸੇਕਰਰਖਿਓਵਸੇਖਾ॥ ਮਾਗਰਕਹੋਸੁਨਹੁਕੈਕਹੋ

॥ ਮਛਲੀ ਕੇ ਹੋਤੁ ਸਨੀ ਹੋਇਹੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਤੀਹ ਪ੍ਰਾਣ ਭਰਤ ਕੇ ਸੁਖੇ ॥ ਦੁ
 ਖ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਹੋਯੋ ॥ ਜੀਵ ਜੇ ਮਾਣਕ ਸੁਪ ਪਛਾਇਓ ॥ ਸੁਖ
 ਹ ਪ੍ਰਾਣ ਭਰਤ ਵਸ ਕਰ ਜਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਜੀਵ ਜੇ ਸੁਪ ਅਬਨ
 ਸੀਆ ਜਾਣਾ ਜੇ ਸਹਿ ਵਿਚਾਰ ॥ ਕਾਲ ਭਾਸੇ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਤਾਂ ਕੇ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮਾਗ ਕੇ ਹੋਤੈ ਤਾਹਿ ਭਿੰਨ ਸਰੀਰ ਕੇ ਜਾਣ
 ॥ ਕੇ ਸੇ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹਿ ਚਹੁ ਤਕਾਲ ਤੇ ਬੰਧੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤਾਤਕ
 ਲ ਕੇ ਸੇ ਪੰਨ ਪਾਵਤੈ ਬਹੁ ਕਾਲ ਤੇ ਜਾਹਿ ਭੁਲਾਵਤੈ ॥ ਮਛਲੀ ਤਿ
 ਹਿ ਆਖ ਸੁਨਾਵਤੈ ਫੁਲ ਤੇ ਰੁਤ ਨੀਲ ਲਗਾਵਤੈ ॥ ਸਰੁਪ ਪਾਵ
 ਨ ਨੀਲ ਪਾਵਤੈ ਹੋਠ ਕੇ ਲੇਤੇ ਫਿਲ ਲਾਵਤੈ ॥ ਹਿਕਾਰ ਸਰੀ

ਹਉਠਾਵਤੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸੀਈ ਸਮਾਵਤੈ ॥ ੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮ
 ਗਰਕੇ ਸੁਨਮਛਲੀ ਰਿਕਾਰ ਅਪਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜਉ ਆਪਾ ਗਿਓ ਥਿਲ
 ਇਕੈ ਤਉ ਜੀਵ ਮਿਲੈ ਕਿਰਿਆਨਾ ॥ ੭॥ ॥ ਸਹੀਰਭਿੰਨ
 ਕਿਰਿਆਨਾ ਐਸੇ ਦੋ ਬਤਾਇਕੈ ॥ ਮਛਲੀ ਰਸੀ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਕਾਰਨਾਇ
 ਨ ਜਾਲੀਐ ॥ ੮॥ ॥ ਮਾਗਰਕੇ ਅਵਚਾਰ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਆਪਤਿ ਆਗਨਗ ਦਿਲ ਪਾਵੈ ॥ ਯੀ ਤੇ ਪਰੋ ਜਨ ਸਿਧ ਨਹੋਇ ॥ ਬੰਧ
 ਕ ਜਾਲ ਪਾਇਓ ਆਇਸੇ ॥ ਮਛਲੀ ਕਰੁ ਆਇਓ ਸੁਨਮਾਗਰ
 ॥ ਸਹੀਰ ਲੇਤਤੁ ਆਪੁ ਦਿਕਾਗਰ ॥ ਅਬ ਦੇਨ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਂ ਨਤਿਅ
 ਗਾਰਿ ॥ ਭਗਵਾਂ ਨ ਸਗਨਿ ਹੋਇ ਇਕਮ ਲਾਗਾਰਿ ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਾਗਰਕਾਜਮਆਇਰਿਸਿਰਪਰਠੰਦਹੋਇ। ਤੁਮਸਹਨਿਕਹੋਭੁਗ
 ਵੰਨਕੀਅਬਕੈਸੇਕਰੇਕੋਇ॥੧੧॥ ॥ ਪਰਕਾਜੈਪੁਰਾਸੇ
 ਇਜਉਪੁਰਾਅਪਭਗਵੰਨਹੋ। ਜਉਅਪਭਗਵੰਨਸਮਾਇਤਉ
 ਸਹਨਿਕਪੁਕੀਕੀਪਛੋ॥੧੨॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਏਕਨਿਰੰਤਰਜਾਨਵੀਮਦੁ
 ਥੀਅਉਬੰਧਕਰੇਦਾਜਾਨੋ। ਐਸੇਜਾਨਰੁਪੁਭਰਈਮਨਸੰਤਰਈ
 ਤਿਉਉਪਜਿਓਗਿਆਨੋ। ਐਸੇਬਚਨਸੁਨਬੰਧਕਨਬਹੀਜਾਬਡਾ
 ਲਈਰਿਪ੍ਰਿਥਵੀਪ੍ਰਸਾਨੋ। ਮਾਗਰਤੇਤਿਨਪ੍ਰਸਾਨਕੀਏਤੁਮਬਚਨਲਾ
 ਗੇਮੁਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨੋ॥੧੩॥ ॥ ਪਾਤਤੁਮਯੋਤਿਅ
 ਗਿਰਿਮਕੇਕਰਉਪਦੇਸਾ। ਮਾਗਰਬੰਧਕਕੇਕਹੋਕੀਕੋਪਾਤਯੋ

ਸ॥੧੪॥ ॥ ਮਛਲੀ ਮੁਲੀ ਨਹੀ ਏਕ ਅਤਮਾ ਜਾਣੀ ॥
 ਮਾਨ ਬੰਧਕਤਾਨੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਏ ਬੰਧਕ ਨਹੀ ॥੧੫॥ ॥
 ਬੰਧਕ ਜਾਨ ਅਸਤ ਪਛਾਨੇ ॥ ਪੰਚਤਤ ਜਾਇਦੇਹਿ ਅਤਮਾਂ ਨੋ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭਿ
 ਮਾਂਗਤਿ ਮਾਗ ਜਉ ਦੇਖੋ ॥ ਬੰਧਕ ਮਛਲੀ ਫੁਲ ਪਰੇਖੋ ॥ ਬੰਧਕ ਸੁਲਪ
 ਰਸੰਨ ਭਇਓ ॥ ਜਾਲ ਭਾਲ ਅਤੀਤ ਲਇਓ ॥ ਏਤੋ ਮਹਿ ਮੋਡ ਕੇ
 ਆਏ ॥ ਮਾਗ ਰਸੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਚਲਾਏ ॥੧੬॥ ॥ ਨਿਸਦਿ
 ਨਓ ਅੰਕਾਰ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹੇ ਸੁਖ ਕੇ ਓ ਅੰਕਾਰ
 ਪਿਆਇ ॥੧੭॥ ॥ ਮਾਗ ਰਹੈ ਤਾਰੀ ਅਗੇ ਜਾਲ ਕੇ
 ਦਿਓ ॥ ਅਬ ਭੈ ਕਾਨੀ ਸੁਨਾਹਿ ਓ ਅੰਕਾਰ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧੮॥ ॥

੪੬੩

ਕੋਠਿ ਅੰਕਾਰ ਕੋ ਕਹਿਓ ਮੈ ਭਕ ਕਹੇ ਅਬ ਤਹਿ ਸੁਨਾਵੈ। ਤੀਨੇ ਦੇਖ
 ਗਏ ਭਏ ਜਾਂ ਤੇ ਸਾਂਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾ ਅਸ ਪਾਵੈ। ਮਾਗ ਕਹੇ ਮੈ ਸੋ ਨਹਿ
 ਨੈ ਅਵਤੀ ਤਿ ਆਗਾ ਤਿ ਕੁਟੀ ਮਨ ਲਾਵੈ। ਮੇ ਭਕ ਕਹੇ ਅਵਤੀ ਤਬ
 ਕਹਿਏ ਜਉ ਦੁ ਮੈ ਤਕ ਪਾਸ ਉ ਮੰਕਾਰ ਪਿਆਵੈ॥ ੧੮॥
 ਮਾਗ ਕਹੇ ਦੋ ਮੁਝੇ ਤੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਮੇ ਭਕ ਕਹਾ ਤਉ ਸਿਧ ਭਇ
 ਆਵਚਨ ਮੇਰੈ ਰਾਸ॥ ੨੦॥ ਏਕ ਅਦੁ ਮੈ ਤਦੇ ਦੁ ਮੈ
 ਤਤੀ ਜਾਤੁ ਮਕਰ ਜਾਨੀ ਐ। ਜਾਨਓ ਅੰਕਾਰ ਸਮੇਤ ਤੀਨੋ ਤਿ ਕਈ ਓ
 ਅੰਕਾਰ॥ ੨੧॥ ਮਛਲੀ ਕਹੇ ਮੇ ਭਕ ਕੇਤਾਈ। ਤੀਨੇ ਪ੍ਰਦ
 ਵਪ੍ਰਕਰਤ ਸਮਾਧੀ। ਪ੍ਰਕਰਤ ਸਹੀਰ ਮੈ ਸਹੀਰ ਅਤੀਤ। ਕੈਸੇ ਓ ਅੰਕਾਰ

ਜਪੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਤਿਸਕਾਰ ਮੁਤਮਾਹਿ ਮਾਹੀ ਮੇਡ ਕਰ ਸਾਮੁ ਉਬਰ
 ਨ ਸਤਾ ਮਾਗ ਭਇਓ ਭਾਗੀ ਤੁਮ ਸਰੀਰ ਸੰਸੇ ਮਨ ਪਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਏਹ ਗਾ
 ਤੀ ਤੇ ਰਿਪੁ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਦੇਖ ਦਾਨ ਲਯੋ ਏਹਿ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਫਿਸਵਰ ਸਨਾਯੀ
 ਪ੍ਰਦਵ ਪਛਾਨੋ ਏਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਮਛਲੀ ਤੁਮ ਨੀ ਹੋਇ ਜੋ
 ਕਤ ਹੋ ਆਵਤ ਭਈ ॥ ਬਚਾ ਸੁਨਾਏ ਸੋਇ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਰਿਪੁ ਦੀ ਕਾਹ ॥
 ੨੪ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਰਤ ਕਾਲ ਤੀਨ ਮੋਹੀ ਬਿ
 ਖੇਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਏ ਕ ਅਖੰਡ ਤਾਤ ਮਹੁ ਪਰੇ ਮੇਡ ਕ ਕੋ ਸੋਹੁ ਪਬਖਾ
 ਨੇ ਜੋ ਕ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਪਰੇ ਮਾਨੇ ਮੇਡ
 ਕ ਕਾਵਚ ਨ ਸਭ ਭਇਓ ਹਮ ਹਾਨਾ ਮਹੁ ਪਓ ਅੰਕਾਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ०

॥ ਜੋ ਕ ਕਰੇ ਓ ਅੰਕਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ਤ ਕਰ ਜਾਨਾ ਅਦੁਤੀ ਅਖੀ
 ਰਤ ਅਤਮਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚ ਜਗੁ
 ਨ ਜਾਨੈ ਸੇ ਸਤ ਅਉਤਮ ਸਾਏ ਕਾ ਅੰਕਾਰ ਮਾਨ ਓ ਅੰਕਾਰ ਕੀ ਠਉ
 ਹਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਮੇਰ ਕਤੁ ਸਨੀ ਹੋਤ ਭਏ ਜੈ ਮਛਲੀ ਜੋ
 ਕ ਕਉ ਬਚਾ ਕਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸੰਦਰੁ ਪਰ ਥੇ ਕੋ ਕਾਪੀ ਵੈ ॥ ਹੁਪ੍ਰ ਅਸਰੇ
 ਜੋ ਕਤੁ ਮਜੀ ਵੈ ॥ ਜੋ ਕ ਕਰੇ ਵਿਕਾਰ ਕਾਪੀ ਵਉ ॥ ਵਿਕਾਰ ਕਰੁ ਪਰ ਸੇ ਕ
 ਉਨ ਸੁਨੀ ਵਉ ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾਵੈ ਪਦ ਥਾਪੇ ॥ ਤਤ ਪਦ ਅਸ ਪਦ ਹੁ
 ਨ ਜੋ ਆਪੇ ॥ ਤੋ ਕਾ ਵਉ ਪਰ ਸੇ ਤਾ ॥ ਤੁਮ ਸੰਬਾਦ ਨ ਕਰੇ ਜੇਤਾ ॥
 ੨੮ ॥ ॥ ਆਪ ਤੋ ਭਿੰਨ ਨ ਜਾਨੈ ਕੇ ਸੇ ਕਰ ਸੰਬਾਦਾ ਨਿਮ

ਸਕਾਰਮੇਰਿ ਮੁਖੇ ਕੇ ਜਾਂਕਾ ਅੰਤ ਨ ਆਇ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਕਛੁ ਅ
 ਏ ਜਾਨ ਕੇ ਏ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੀ ਪੀਐ ॥ ਖਟ ਚੰਗ ਸਵਾਧਾਨ ਤਉ ਲਗਾ
 ਤਮ ਨਹਿ ਲਖਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਜੇ ਕਥੇ ਸੁਨਾ ਕਛੁ ਆਖਟ ਚੰ
 ਕੀ ਅਤਮ ਰਾਮ ਸਮਾਨੇ ॥ ਏਸੀ ਬਾਤ ਕੇ ਆਖਤਾ ਖਟ ਚੰਗ ਬੈਰ ਸਹ
 ਪੀਐ ਨਾ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕਹਿਐ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਭਾਵੈ ਮਛਲੀ ਗਿਅੰ
 ਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿਆ ਚੋਵੈ ਤਿਪਟੀ ਮੇਰੀ ਨਾ
 ਹਿ ॥ ਬਿਸਨਿਹਾਸ ਸਮਾਪਤ ਅਥ ਬਿਸਨ ਬੇਟੀ ਤਮੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰ
 ਸਾਕਰ ਬਾਸਕਰਾ ਪਾਜਾਨਾ ਚੰਗੁ ਰਤੁ ਮਹੀ ਦ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਆਤਮ ਮਨ

੪੭
 ਕੀ ਕਥਿ ਚੰਗ ਕਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕਹਿ
 ਪ੍ਰਸਿਖਦ ਆਤਮ ਜਾਨੇ

ਭੇਮਾਨ॥੧॥ ॥ ਜੋ ਪਦ ਜਾਨ ਲਯੋ ਗਏ ਵਤ ਮੁਢਿ ਰਹੀ ਨਿਰ
 ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਤੋਰੇ ਗਜਾ ਲਾਜਾਨ ਲਯੋ ਗਈ॥੨॥ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦ ਰੋਮਾਨ ਮਾਇ ਪੀਤੁ ਮਾਝਿ ਪਾਕੋ ਮੋਹਿ ਰਹਮ ਚੁਕਾਵੇ॥
 ਯਾਹਿ ਜੋ ਗਜਾਨ ਅਸਤ ਸਾਹਾ ਸਰੀਰ ਕੀ ਕਿਰਤ ਸਰੀਰ ਕਮਾਵੇ॥
 ਦਿਸ ਲਮਾਨ ਜੇ ਦੀਸਤੈ ਜੈ ਸੇਹਿ ਟਾਕੇ ਨ ਲਾਹਿ ਤਿਪਤਾਵੇ॥ ਸੁ
 ਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰ ਜੁ ਬਦਿਸਟਿ ਖੁਲੀ ਸੁਪਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ॥੩॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਸਮਝੈ ਮੈ ਕਉਨ ਕਹਾ ਆਇ ਚਿਕਾ ਜਾਉ॥
 ਮੁਖ ਮੈ ਰਹਿ ਕਉਨ ਜਾਇ ਅਤਮ ਸਰੀਰ ਕਿਉ ਪਾਉ॥੪॥ ਸੋਹਣ
 ॥ ਕਾਗਾਉ ਤਪਤ ਕਉਨ ਬਾਸ ਕਰਨ ਤਖਰਾਤੈ॥ ਮੁਖ ਤੋਰੇ ਪੁਰਜ

ਉਨਸਰਬਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਿਓ॥੫॥

॥ਨਹਿਕਹੁੰਆਵਹਿਨਹਿ

੪੬੬

ਕਹੁੰਜਾਗੀ॥ਪਰਬਤਜਿਉਦਿਵੁਦਿਵੁਤਆਹਿ॥ਆਵਾਗਵਨਨਾਮ
ਰਗਪਾਵੈ॥ਉਤਪਤਨਾਸਸਰੀਰਕਹਾਵੈ॥ਸਰੀਰਚਾਪਨਾਥੇਗਬਨ
ਵੈ॥ਚਾਹਿਨਾਅਗਿਆਨਦੁਆਰਾਆਵੈ॥ਅਗਿਆਨਸਰੂਪਅਪ੍ਰ
ਪਤਜਾਨਾ॥ਥਾਪੇਅਉਗਤੇਕਾਥੇਆਨ॥੬॥

॥ਅਉਗ
ਨਤੇਚਾਹੇਮੁਕਤਕੇਆਪਕੇਅਰਥੀਆਨਾ॥ਦੋਤਾਜਾਨੇਆਨਕਯੋਹੀ
ਜਾਨਅਗਿਆਨ॥੭॥

॥ਬੇਦਕੀਆਗਿਆਨਜਾਨੀਹੈ
ਕੋਹੀਬਹੁਸਾਮਬਨਿਓ॥ਸ਼ੀਕਿਸਨਅਰਜਨਿਪ੍ਰਤਮੈਕੋਹੀਸਰਬ
ਸਿਸਟਿਯਹਿਜੇਤਮੇਹੀਗਨਿਓ॥ਮੁਫਤੇਭਿੰਨਜਾਨਾਪੁਕਸਰਬਥਿ

ਖੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਿਠਨਿਓ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਭਾਇਓਜੈਸੇਸੁਰਜਜੈਤਮ
 ਭਜਗਤਤਨਿਓ॥ ੮॥ ॥ ਆਪਕੋਆਨਸਰੀਰਪੀਰਿਨਾ
 ਤਮਾਤੇਜਾਨਾਏਕਅਦੁਤੀਜੇਆਤਮਾਨਜਾਨਾਪੀਅਗਿਆਨ॥ ੯
 ॥ ਏਕੋਹਰਿਓਸਮਾਇਭਲਾਬੁਭਾਕਿਸਕੋਗੈ॥ ਮੁਖਮਹਿ
 ਭਦਨਪਾਇਆਨਸਪਸਪੰਛੀਬੰਖਾਰਿ॥ ੧੦॥ ॥ ਤੀ
 ਤੇਜੀਵਜੇਬਖਾਨੇਆਜਾਨਪੁਤਿਜਾਨੇਪਸਪੰਛੀਆਨਸਸਮਾਨੇਜਾਨਿ
 ਜਾਨੀਅਜਾਨੈ॥ ਲਪਦੀਰਪਜੋਰਾਸੇਛਲਕਰਮੋਕਾਪ੍ਰਕਾਸੇਪੁਤ
 ਏਦੀਓਕੀਪਾਲਾਜਾਹਿਨਰਕਪਾਇਆਨੈ॥ ਜਉਸਤਸੰਗਕੋਨਪਾ
 ਵੈਤਉਤਿਆਹੋਇਨਾਵੈਆਪੁਕੋਜਾਨਲਾਸਤਸੰਗਪੁਤੇਜਾਨੈ॥

॥ ਪੁਤ੍ਰ ਐਸੇ ਜਾਨਾ ਮਰੁਪ ਅਸਤ ਮਾਨਜੇ ਅਸਤ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਯਾਹੀ ਤ
 ਅਗਿ ਮੰਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਬਾਸ ਕਰਨ
 ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨਾ ਹੇਤੁ ਗਵਨ ਪੰਚ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਹੀਰ ਸੰਜੁਗਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਾਓ ਹਿਸਹੀਰ ਜਗਤ ਮਿਗ ਜਲਾਜਿ ਵੈ ॥ ਉਤਪਤਤ ਕੀਹ
 ਇਪੰਚਤ ਤਤੇ ਜਾਨੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਪੰਚਤਤ ਸੁਭਾਇ
 ਹਲਾਵੈ ॥ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਸਭਨ ਕੋ ਆਤਮ ਗਾਮ ॥
 ਸਭ ਪਾਵਹਿ ਯਾਮ ਹਿ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਪੁਨ ਪਾਪ ਤੇ ਆਤਮ ਨਿਆਗਾ ਜੈਸੇ
 ਜਲ ਕੇ ਮਧੇ ਤਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਗਤ ਕਹੂੰ ਧੀਪਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਪਰੈ
 ਸੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਤੇ ਅਦ ਜੋ ਵਸਤੈ ਜਹ ਤੇ ਨਾਸਨ ਹੋਇ ॥ ਤੀ

ਤੇ ਪੁਛੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥

॥ ਬੰਸੁ ਕੁੰਤ

ਜੋ ਕੋਇ ਜਹਿ ਸਭ ਥਾਤ ਥਾਤ ਵਲੀ ॥ ਤੁਮੋ ਕਹਾ ਜੋਇ ਨਾਮੁ ਪੁਸਤ
ਮਿਥਿਆ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਨਾਗਾਇਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕਈ ਵਰਸਤ
ਅਸਤ ਕੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਥਾਸ ਕਰਨ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਹਿ
ਚੋ ਪਦ ਕੀ ਥਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਆਤਮਾਗੀ ਅੰਨ ਸੋਭਾ ਨਹੈ ਜੋਇ ਨ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਤਰ ਪਾਈ ॥ ਨਗਰ ਕੀ ਬੁਧ ਬਿਲਾਇ ਜਾਵੈ ਜਉ ਪੁ
ਰਾਗੁ ਰਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਪੁਰਾਗੁ ਰਸਿਖ ਬ

ਪਵਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹਿ ਸ
ਭਤਾਂ ਕੀ ਖੇਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਨਹਿ ਜਾਨ ਜਗਤ ਉਸਤ

ਤਉਤੇਪਰੇ॥ ਉਪਜਨਾਬਿਨਸਨਮਾਨ ਅਰੁਕਾਪੁਦੇਖਿਓਨਹੀ॥ ੧੯॥

੪੭੮

॥ ਕਾਪੇਤੇ ਅਦੁਤੀ ਜਾਨ ਦੇਖੇਕਉਨ ਭਿੰਨਮਾਨ ਜਾਪੀਕੋਇ
ਚਾਰਠਾਨ ਜਹਿਸਰੀਰਕੈਸੇਪਲਤੁਰੈ॥ ਰਸਨਾਉਚਾਰੇਕਉਨਸਤਿਆ
ਬਚਨਪਾਰੇਜਹਿਮਾਨਸਜੋਇਚਾਰੇਜਹਿਤਾਪੁਕੋਚਰਤੁਰੈ॥ ਆਤਮ
ਦਰਸੀਜੋਕਾਵੇਕਉਨਠਉਰਸੋਬਤਾਵੇਅੰਗਭਿੰਨਭਿੰਨਪਾਵੇਨਾਮ
ਸਭੀਪੀਪਰਤੁਰੈ॥ ਜਾਅਸਤਕਰਜਾਨਆਤਮਾਪ੍ਰਮਾਨਤਤਗੇਸਵਾ
ਪਾਨਯਾਦੇਹੀਮਰਤੁਰੈ॥ ੨੦॥ ਏਹਾ॥ ॥ ਉਪਜਨਾਬਿਨਸਨਦੇ
ਪਕੈਸੇਬਸਤ੍ਰਜਾਨਾਹੋਇਪੁਰਾਨਸਦੀਐਮਿਦੈਤੀਕੋਕੀਅੰਗ
॥ ੨੧॥ ॥ ਕਪੁਤਾਂਗਤਾਕਾਪਾਇਬਸਤ੍ਰਕੋਸਮਾਈਐ॥
ਕਉਮਿਲੈਕੁਦੰਬੀਆਇਭਲਾਬੁਭਾਤਕੋਕੋ॥ ੨੨॥ ਏਹਾ॥

ਭਲਕਰਮਸੁ ਅਰਗਤਿ ਰਿਕਿ ਪੈ ॥ ਚੁਰੇ ਕਰਮ ਨਰਕ ਮਹਿ ਦਿਹੈ ॥ ਜੀਵ
 ਨਮਗਸੁ ਅਰਗ ਅਉਰ ਕਾ ॥ ਇਸੀ ਠਉਰ ਕਪੂ ਅਉਰ ਨ ਭਰਕਾ ॥
 ਜੈ ਸੇਜ ਲਕਛੁ ਨ ਦੀ ਨਿਕਾ ਲਾ ॥ ਅਪਾਵਿਤ ਠਉਰ ਤਾ ਹਿਕੋ ਪਾ ਲਾ
 ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਅੰਗੀ ਕਾਰਨ ਕਹੈ ॥ ਅਪਾਵਿਤ ਜਾਨ ਤਾ ਪੂ ਤੇ ਭਰੈ ॥ ੨੩ ॥
 ਟੋਹਾ ॥ ਜਬ ਵਹਿ ਨ ਦੀ ਮਿਲਾ ਵੜਾ ਸਭੀ ਪਾਵਿਤ ਮਾਨ ॥ ਤੈ ਸੇ
 ਪਨੇ ਅਪਤੋ ਬਿਛੁਰਾ ਅਪਨ ਜਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਮਾਨੇ ਜਾ
 ਹਿ ਸਰੀਰ ਜੀਵ ਅਪਕਰ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਅਪਾਵਿਤ ਜਾਨੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰ ਚ
 ਸਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸਭੁ ਪਸਮੁੰਦੇ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨ ਭਿੰਨ
 ॥ ਭਿੰਨ ਭਇਓ ਭਿੰਨ ਤਾ ਕਰ ਕੈ ॥ ਜਬ ਜਾਨ ਲੀ ਅਮਾਇ ਚੀਨੀ ਅਉ

ਸਰੀਰ ਨਹੀ ਕਬਹੂੰ ਪਰ ਕੋ ਮੁਖ ਪਛਾਨ ਸਿੰਝਾ ਨ ਭਈ ਤਉ ਦੁਐ ਤਗਈ
 ਕਤ ਹੁੰਦਰ ਕੋ ਏਕ ਆਤਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਇਓ ਕਰਮ ਸੰਈ ਪਾਇਓ
 ਘਰੁ ਪੁਰ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਕਹਤੈ ਤੁਅਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਨਾ ਹਮ ਕੋ ਭਈ ਨ ਚਿੰਤਤਾ ਪਾਇਓ ਅਪਨੋ ਗਿਆਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਆਬ ਚਾਹੈ ਹਿਥਾ ਤਸੁ ਭਾਸੁ ਭਾਸੁ ਸਰੀਰ ਕਰਾ ਹਿਰਖ
 ਸੋਗ ਕਉ ਪਾਤਤੀ ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਸਮਗੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਭ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨਹਤੈ ਅਸੁਭ ਬਿਖੈ ਸੋ ਸੋਗੁ ਸਾਤੈ ॥ ਯਹਿ ਕਾਰਨ ਕਿਆ ਮੁਹਿ ਚਿੰ
 ਬਤਾਈ ॥ ਥਾਸ ਕਰਨ ਤਥਾ ਜਿਉ ਸਮਝਾਈ ॥ ਬਿਚਾਰ ਵਾਨ ਕੋ ਜਗਇ
 ਉਜਾਨੋ ॥ ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਸਮਗੋ ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਆਗਮਾ ਪਾਈ ॥ ਤੇ

੪੬੯

ਕੀ ਬਸਾਨੇ ਹੁਤ ਜਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਜਉ ਲਉ ਚਾਹੀ ਨ ਤਿਆਗ
 ਹੋਵੇ ਦਵਿਦਿਆ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਵੈ ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਸਮਝ ਦੇਖ ਮਾਮਾ
 ਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਸਾਮੇ ਸਤੀ ਨ ਦੇਵ ਉਪਦੇਸੈ ॥
 ਨਹਿ ਉਪਜੈ ਸੁਖ ਥੋਧ ਬਾਸਾ ਤਿਆਗ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਨਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥
 ॥ ਜਗ ਕਰੋ ਥੇ ਦਪੜੇ ਕੰਦਰਾ ਮਹਿ ਦਉੜ ਵੜੇ ਜੇ ਤਾਪੜੇ
 ਤੇ ਤਾ ਕੜੇ ਬਾਸਾ ਮਿਟਾਏ ਬਿਨ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਹੋਤੈ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਜਗਤ ਮਾ
 ਥਪ੍ਰੀਤ ਦਿਖਿ ਭਿਕੀ ਚਾਹੀ ਨੀਤ ਦੇ ਨ ਸੁਖ ਤੇ ਵਪਰੀਤ ਲੋਕ ਪ੍ਰਥੋਕੁ
 ਕੇਖੋਤੈ ॥ ਚਾਹੀ ਤੇ ਅਚਾਹੀ ਹੋਇ ਜਗਤ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਸੋਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਨ ਜਾਨੈ ਜੋਇਆਤ ਮਾਮ ਦੇਤੈ ॥ ਸਹੀਰ ਕੋ ਨ ਭਿੰਨ ਜਾਣੇ ਯਥਾ ਸੋਗ

ਸਦਾ ਮਾਦੇ ਨਹਿ ਜਗਤ ਤੇ ਨ ਕਾਦੇ ਨ ਜਾਦੇ ਉਤ ਪੋਤੈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਸਭੀ ਕੰਮ ਮਾਸੁ ਪਕਰ ਮਾਦਸ ਮਾਦੈ ਜੋਇ ॥ ਹਾਜ਼ਿ ਲੋਕੀ ਜਾਨੈ
 ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੇ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਮਨ ਮਾਕੀ ਪੜਨਾ ਜਿਨ
 ਮੈ ਹੋ ਮਦਾਸੀ ॥ ਹਾਥ ਪਾਹੁ ਜੇ ਤਾਹਿ ਛੁਟਿ ਜਾਨੈ ਉਹਾ ਖਤੈ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ਮਨ ਛੁਟਿ ਜਾਨਾ ਖਤ ਜੇ ਲਹੈ ਤੁਝ ਕਉ ਜਉ ਦੇਸ ਤੇ ਦੇਸ
 ਨਿਕਾਲੇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਪੈ ਆਪੀ ਬੰਧਕੀ ਚਿਨ੍ਹਾਨੀ ਜਿਉ ਤੇ ਤਾਹਾ ਖਾ
 ਟਾਲੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਓ ਕੇ ਸੁਖ ਛੋਡ ਦੇਹੈ ਅਉ ਮਨ ਮਨ ਉਤ ਛੋਡੈ ਸੁਖ ਤਾਂ ਲੇ
 ॥ ਅਹੁ ਤੈ ਪੁਛਾ ਕੇ ਕੇ ਪਾਵਨੈ ਕੋ ਮਥਨ ਤਾ ਕੋ ਹੋ ਜਾਹਿ ਬਾਤ ਗੁਸਤ ਜੰਬ
 ਹਾਸੁ ਨ ਨਿਗਲੇ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਪਾਵਨੈ ਜਾਹਿ ਭੇਦੈ ਸੀਤਲੀ

ਗਤਮਹਿਭਾਸਾ ਕਿਰਪਾ ਕਟਾਛ ਕਰ ਦੇਖੈ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਨ ਜਰ ਨਿਹਾਸ
॥ ੩੬ ॥ ॥ ਸਾਂਗ ਪੌਰ ਜਨ ਜਾਨ ਜਾਗਿਆ ਸੀ ਕੋਗਿ ਆਨ
ਕਾ ਜਾਟੇ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਸਰਬ ਜੋਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ੩੭ ॥
॥ ਜਉ ਤੁਮ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਜਾਨੋ ॥ ਛੁਟੇ ਕਰਮ ਤੇ ਅ
ਪਪ ਛਾਨੋ ॥ ਯਹਿ ਪੰਨ ਸੁਗਮ ਨਾਥ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ
ਸਤਰ ਸਾਵੈ ॥ ਦੇਵਰ ਖੀਸਰ ਦਰਿ ਪੁਨਚਾਰੇ ॥ ਸੁਪ ਪਾਵਨ ਅਭਿਮੁ
ਸ ਨਿਬਸੇ ॥ ਤੀਤੇ ਬਾਸਨਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਤੁਮ ॥ ਅਉਰ ਉਪਾਵਨ ਹੀ ਜਾ
ਨੋ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹੋਇ ਅਚਾਰਿ ਨਹਿ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਨਹਿ ॥ ਬੈਦ ਸਾਸ ਤ੍ਰੇਪਾਠ ਤੇ ਟਾਲ ਕਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਆਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰ ਕੇ ਇਥਾ ਸਨਾਤਿ ਆਗਨ ਜੋ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਵਸ ਕੀ ਆ
 ਨਹਿ ਇਤੋ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨ ਲੈ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇਵਾ ਚਿਅ
 ਰੇ ਬਕ ਬਾਦ ਸੋ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨ ਲਾਭ ਨਾ ਹਿਚਿਤਾਰੇ ॥ ਐਸੇ ਤਾ ਹਿ ਜਾਨ ਲੈ ॥ ਬੂਧ
 ਵੇਨ ਵਚਨ ਸੁਨੇ ॥ ਸੁਨ ਵਚਨ ਗੁਨ ਗੁਨੇ ਸਰੀਰ ਆਪ ਮਾਨਾ ॥ ਜਹਿ ਅਸਤ
 ਸੇ ਮਾਨ ਲੈ ॥ ਆਪ ਕੇ ਅਥਾਨੀ ਜਾਨ ਨਿਸਚਲ ਕਰਨਿ ਸਚੇ ਮਾਨ ਕਾ ਪੁਕਾਰ
 ਨਹਿ ਕਾਨ ਆਪ ਅਕਾਲ ਗਿਆਨ ਲੈ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਬਖਸੇ ਤੁਮ
 ਕਿ ਪਾਤੇ ਜਾਨੇ ਸੰਸਾਰ ਅਨਿਤ ਹੈ ॥ ਪਛਾਨੇ ਸਰੀਰ ਬਦੇ ਸੀ ਬਾਨ ਲੈ ॥ ੪੧ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਾਨ ਪਾਉਨੇ ਆਪ ਨ ਜਾਨੇ ਕਉਨਾ ॥ ਉਭਧ
 ਰ ਮਹੀ ਕਹਾਂ ਤੇ ਜਗਤ ਕਿਉ ਆਇ ਓਧਿਉਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ॥

ਮੁਖਨਜਾਨਕਉਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਸਮਝਾਈਐ॥ ਆਕਾਸਮਧੇਜਿਉਪਉਨ
 ਦੁਐਤਦੁਹਤਮਹੀਕਰੋ॥੪੩॥ ॥ ਥਾਸਕਰਨਕਰੇਸੁਨਹੋਥ
 ਚਕਾਯਹਿਤਰੰਗਨਦੀਤੁਮਤੇਯਹਿਭਾਸੇ॥ ਤੁਮਹਿਅਰੂਪਅਨੰਤਕਰੇ
 ਹੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸਭੀਕਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਮਹਨਜੀਵਨਤੇਪਰੇਤੁਪੀਪੈਚਰੁਤਕਦੇ
 ਹਿਮਰੇਕਰਾਸੇ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਤੇਗਤਸਦਾਤੁਮਯਹਿਸਰਸਰਸਦ
 ਤਰੰਗਤਮਾਸੇ॥੪੪॥ ॥ ਯਹਿਜਗਤਰੰਗਕਈਰੰਗਹੈਪੂਰਾ
 ਟਿਉਹਿਤੁਮਯਹਿ॥ ਈਨਹੋਹਿਠਿਹੋਹੀਹੀਤੁਮਜਿਉਕੇਤਿਉਤਾਹਿ॥
 ੪੫॥ ॥ ਕਰਮਤੇਅਭੀਤਮਾਵਾਗਉਨਤੁਝਮਹਿਨਹੀ॥
 ਏਸਦਿਮਾਂਨਜੇਅੰਤਸਭਕੇਜੀਵਨਮੁਖਤੁਮ॥੪੬॥

ਜੈਸੇ ਬੁਧ ਕਾ ਕਸਮ ਮਾਨੈ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਸਭ ਠਾਂ ਦੀ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਤੇ ਜਗਤ ਸੁ
 ਪਾਸ ਮਭਾਸੈ ॥ ਜਾਤੇ ਮਾਤ ਮਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਦੁਸੈ ਤਦੁ ਰਕਰ ਸੁਤਾ
 ਮਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕ ਪ੍ਰਗਥ ਤੁਮਰੈ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਏਕ
 ਅਦੁਤੀ ਤੁਮਤਾ ਹਿਸ ਮਾਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ ਅਵ
 ਗਾਦੁ ਸੋ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪ ਭੁਲਾਇ ॥ ਸਹੀਰ ਮਾਨ ਕੈ ਆਪ ਕ੍ਰਮਤਾ
 ਫਿਰੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਜਬ ਹਿ ਪਛਾਨੈ ਆਪ ਭਰਮ ਦੁ
 ਸੈ ਤਤੇ ਦੁਖ ਪਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਸਤੂਰੀ ਨਾਪ ਨਾ ਭਾਗਨ ਕ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ੪੮ ॥
 ॥ ॥ ਮੁਕਤ ਕੰਢੂ ਚਤਕਾਰੀ ਫਿਰੈ ਤੁਮ ਮੁਕਤ ਹੁਪ ਜੈ ਆਪ
 ਛਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਭੁਲ ਪਾਰਿ ਚੈ ਸਹੁ ਤੇ ਬੀਧਨ ਮਾਹੀ ਤੁੰ ਆਪ ਨ ਜਾਨੈ ॥

ਆਪਪਛਾਂਚੈਤੰਨਸਰੁਪੈਯਹਿਪੰਨਸਾਧਸੰਗਤਮਨਮਾਨੈ॥ ੫੦॥
 ਪਤਪਸਾਥਕਿਆਤੁਮਤੀਰਥਜਾਤਾਕਾਹਿਭੁਲਾਨੇ॥ ੫੦॥
 ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਤਬੀਤਕਜਬਲਗਗਿਆਨਪਾਇ॥ ਲੜਕੀਭੁਰੀ
 ਆਖੇਰਪੈਕੰਤਮਿਥੈਭੁਲਜਾਇ॥ ੫੧॥ ॥ ਤੈਸੇਸਰੁਪ
 ਨਜਾਨਪੁਜਾਪਾਤੀਕਰਤੈ॥ ਨਹਿਕਰੇਗੰਗਾਇਸਨਾਨਛਪੜਕੁਏਨ
 ਵਹੀ॥ ੫੨॥ ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਬਖਾਨੇਸੁਨੋਪਿਤਾਜੀ
 ਸਿਆਨੇਜਗਮ੍ਰਿਗਾਤਿਸਨਾਮੈ॥ ਜਾਨੇਤਾਸੇਮਨਨਹਿਬੀਧਾਵਦੋ॥ ਸਹੀਰ
 ਨਾਸੀਜਾਨਕੈਨਹਿਪਾਥਪ੍ਰਮਾਨਕੈਕਾਮਕਾਮਨਾਠਗਮਾਨਕੈਨਹਿਇੰਦ੍ਰੀ
 ਰਿਵਲਪਾਵਦੋ॥ ਚਾਹਿਨਾਸੀਸਾਹਕੀਸਿਸੋਗਮਾਧਾਰਕੀਆਪਜਉ

ਨਿਹਾਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਥ ਕੋ ਪਾਵਦੋ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਨੋ ਬਿਨ ਦੁਐ ਤੋ ਤਨਾਸ
ਨਾਹਿ ਰਖ ਸੋਗ ਬੰਧ ਪਰਿ ਓ ਆਪ ਕੋ ਭੁਝਾਵਦੋ ॥ ੫੩ ॥ ॥
ਕੋ ਆਪ ਕੋ ਸੋ ਪਛਾਨੋ ਕਉ ਨਵਸਤ ਆਤਮ ਜਾਨੋ ਅਉ ਭਜਨ ਕਉ ਨ ਮਾਨੋ
ਜੋ ਆਤਮ ਨਿਝਾਵਦੋ ਆਤਮ ਅਰੁਪ ਅਰੁਪ ਦੇਖੋ ਨਾਨੁਪ ਅਉ ਠਉਰ
ਕਉ ਨ ਜੁਪ ਕਛੂ ਨ ਜਗਨੀ ਆਵਦੋ ਸੰਸਾਰ ਸੁਨ ਪਾਇ ਓ ਪਸਉ ਪਜੈ ਓ ਬਿ
ਨਸਾਇ ਓ ਅਚਰ ਜਮਾਨੋ ਓ ਆਇ ਓ ਸੋ ਨ ਵਿਗਤ ਕਿਵ ਕਹਾਂ ਵਦੋ ਥਾਸ
ਕਹਨਾ ਸੋ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਦਸੈ ਯਹਿ ਜਗਤ ਜਾ ਲਭ ਸੋ ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ
ਸਮਾਵਦੋ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸੁਪਨਾ ਜਾ ਲੈ ਰਖ ਸੋਗ ਅਵਤ
ਜਾਗ ਪੋਤੇ ਜਾਨੀ ਐਏ ਕਜੋਰ ਓਤ ਪੋਤ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਤੈ ਸੋ ਜਾਗਤ

ਜਸ ਅਗਿਆਨ ਭੀ ਨ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥ ਉਪ ਜਪੇ ਜਬ ਗਿਆਨ ਆਤਮ
 ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੀ ਐ ॥ ੫੬ ॥ ਸ੍ਰੋ. ੫੬ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਨੇ ਸਾਧਨ ਦੇ
 ਪਛਾਨ ਸਹੁ ਪਰੀ ਕਰਨ ਪਛਾਨੇ ॥ ਉਸ ਬਿਨ ਕਉਨ ਪਛਾਨ ਸਕੈ ਮੇਏ
 ਕ ਅਦੁਤੀ ਦੁਜਾਨੀ ਜਾਨੇ ॥ ਸੋਈ ਤੁਹੀ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਦਰ
 ਸੀ ਕੇ ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਪਾਵਨ ਸਹੁ ਪਸਤ ਸੰਗ ਹੁੰਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਨ ਦੁ
 ਸਕੀਏ ਸੁਖ ਆਨੇ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਆਪਾ ਪਾਵੈ ਕਉਨ ਕਰ ਕਉ
 ਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਲਖ ਮੈ ਆਪ ਕੇ ਬੇਗ ਸੁਨਵੇ ਸੋਇ ॥ ੬੮ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਬੈਠੀ ਤੁਮ ਨਾਇਕ ਛੁਹੈ ਸੋਯ ਹੀਰੈ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਸੇ
 ਪਾਇ ਜੀਅ ਆਜਿ ਜਕਰਤ ਕਰੈ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਕਰਤ ਸ

ਇਨਿਨਜਗਤਉਪਾਇਓਮਨੁਖਅਪੀਨਅਨਪਾਨੀਕਾਇਓਤੰਕ
 ਟੀਸਹਕੈਸੇਕੋਘਾਬਸਕਗਘੋਪੁਤ੍ਰਉਤਲੋਘਾਜਉਲਉਮਨੁਖਅ
 ਪਾਨਜੋਘਾਅਪੀਨਬੰਪਨਿਜਚੇਕਰਮਾਨੋਘਾਜਬਨਨਾਇਨਆਪਸੰਭਲ
 ਘਾਕਰਤਾਤੀਲੋਕਪ੍ਰਤਪਾਲਾਜੈਸੇਲਕਰੀਅਗਨਲਗਾਨੀਘਲੁਕ
 ਹੀਕਾਅਗਨਕਰਜਾਨੀ॥੬੦॥ ਜੈਸੇਸੁਹਜਜੋਤੋਓ
 ਤਪੋਤਸੇਜਾਨੀਐਸੁਐਤਮਿਟੈਜੈਸੀਕੀਸੋਈਬ੍ਰਹਮਬਖਾਨੀਐ
 ॥੬੧॥ ਅਪ੍ਰਤੀਤਕਹੈਬੰਪਨਉਲਉਬੁਧਬਿਵਾਹਮ
 ਘਿਤਉਲਉਪਾਵੈਪੰਪਬੁਧਵੰਨਜੋਜਾਨਐ॥੬੨॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਓਕੀਪਾਲਮਹਿਪਚਤਤਭਿਆਲਮਾਹਿਬੁਧਵਿਖੇਬਲਮਾਹਿ

ਨਾਨਾਇਓਪਾਵੈਚਾਹਿਚਉਪਾਉਤੇਜਾਨਮਜੂਨਾਮਾਵਹਿ॥ ਸਹਬਾਦਿਸ
 ਏਜੋਆਤਮਾਜਾਨਏਸੈਸੁਕਤਿਸਦਾਸੰਤਬੇਦਗਾਵਹਿ॥ ਜੈਸੇ
 ਪੰਛੀਜਾਬਪਿਅਠਸਕੈਜਾਲਤੋੜਕੈਸੁਕਤਸੋਹੋਇਜਾਵਹਿ॥ ੬੬
 ॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਤੈਸੇਵਾਸਾਏੜਕੈਸੁਕਤਹੋਵੈਤਤਕਾਲਾਤੈਜੁਪੁਛਾ
 ਪਟਸਾਸਤ੍ਰਸੋਸਟਿਕਉਨਸਮਾਲ॥ ੬੭॥ ਸੋਹਗਾ॥ ॥ ਪਟਸਾਸਤ੍ਰ
 ਕੋਬਖਿਅੰਨਕਿਸੀਜੁਗਤਸੁਕਤਹੋਵੈ॥ ਬੇਦਤਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਨਮੁ
 ਉਹਸਾਸਤ੍ਰਕਰਮਪਰਮਕਹਿ॥ ੬੮॥ ਸੋਹਗਾ॥ ॥ ਸ਼ੀਬਿਸਨਿਨਮਿਤ
 ਹਾਜਾਸਤ੍ਰਤਿਸਦਾਜਗਕੀਟਿਨਿਤਦਸਹਜਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਕਉਗਾਵੈ
 ॥ ਸੁਦਹਾਨਕੋਪਾਤ੍ਰਸਾਥਦੇਵੈਲਾਖਗਉਨਿਤਮਨਸਦਿਵਾਵੈ॥ ਏਕਾ

ਜਾਹਸੇਅਸੁਦੇਵੈਨਿਤਸੁਇਨਸਾਖਤੀਜੜਤਜੜਵੈ। ਸਦਹਸ
 ਤੀਚਾਰਸਦਰਥਦੇਵੈਦੀਨੋਕੋਨਿਤਭੋਗਥਗਾਵੈ॥ ੮੦॥
 ਕਠਉਹਬਚਨਨਹਿਕੁਤਥਾਅਸਤਨਕਾਤੇਮੁਖਾਜਗਬ੍ਰਹਮਾਕ
 ਸ੍ਵਨਕਰਪਾਪੁਤੇਹੈਸਰਦੁਖਾ॥ ੮੧॥ ॥ ਮਾਦੇਵਅਉ
 ਦੇਵਸਭਮਿਲਿਆਏਜਗਮਹਿ। ਕਰਹਿਜਗਕੀਸੇਵਵਰਨਕੁਮੇਰ
 ਥੀਆਦਲੇ॥ ੮੨॥ ॥ ਉਹਪਥਾਸੀਸਭਮਿਲਿਆਏ॥
 ਮਧਮੰਡਲਗਜੇਜੋਸਥਾਏ। ਪਰਮਾਇੰਦ੍ਰਸਭਦਾਸਕਮਾਵਹਿ॥
 ਨਲਯੇਹਸੁਪਾਰੀਪਦਨਕਰਾਵਹਿ। ਬਿਸਸਦਿਨਾਰਦਅੰਗਾਂਬ੍ਰਿਹ
 ਜੇਤੇ। ਬੇਦਪੜਹਿਸੁਤਬ੍ਰਹਮਾਭੇਤੇ। ਸਨਕਾਦਕਾਬਿਅਸਸਭਸ

ਭਾਬਨਾਈ॥ ਐਸੀ ਬਨੀ ਕਛਕਰਿ ਚਿਨ੍ਹਾਈ॥ ੮੩॥

ਜੇ ਪੁਰਾਤਿ ਹਿਜਰਾ ਮਹਿ ਮੁਕਤ ਭਏ ਸੁਰਸੇ ਇਹਾ ਰਾਜਾ ਸਤਾਉ ਤਪੁ
ਸਨਕਰ ਮਹਾਦੇਵ ਸੁਯੋਇ॥ ੮੪॥

ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਕੋ ਮਹਾਦੇਵ ਭਗਵੰਤ ਸੰਸਾਰ ਦੁਹਕਰ॥

੮੫ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਾ ਕਹੈ ਸੇ ਕਹੈ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਸੁਨਾਉ ਪ੍ਰਭ

ਮੇਰੇ॥ ਤੀਸ ਸਹਿ ਸੁਬਰਾਖੀ ਤੇ ਅਉਪਬੀਤ ਗਈ ਜੈ ਸੋਹ ਜਾਨੀ

ਭੇਰੇ॥ ਧੀ ਸਸੀ ਸੁਬਰਾਖੀ ਤੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਲਖ ਸੁਪਾਉ ਨਾਗੇਰੀ ਦੋਰੇ

॥ ਪਾਛੇ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਸਾਨ ਮੇਰਿ ਲੀਓ ਕਈ ਲਾਖ ਕਰਹਿ ਹਿਸਤੀ ਰਖ

ਘੋਰੇ॥ ੮੬॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਗਿ ਮਾਥੇ ਦਕੀ ਤੈ ਨੇ ਕੀਏ ਨਿ

੮੮੬

ਅੰਗਣਿ ਜਗਦਾਨ ਬਪੁਤ ਪਕੀਏ ਭਰਮਾਨ ਮਰ ਜਾਇ ॥ ੮੭ ॥
 ਅਸੀ ਤਾਕ ਬਪੁਪਾਇ ਮਨ ਚੰਚਲ ਵਸਾਹਿ ਟਿਕੈ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਕੋ ਪਾਇ
 ਰਾਹਿ ਨਾ ਵਿਹਤ ਨ ਜੋਤੈ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਰੋਕਿ ਪਾਕਿ ਰਿ
 ਮੋਰੀ ॥ ਯਾਹਿ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਉ ਨ ਸੋ ਕੋਰੀ ॥ ਮੁਖ ਮਹਿ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਬਖਾਨੈ ॥
 ਕੈਸੇ ਸਕਤ ਸਭ ਪੁਪਕਾਨੈ ॥ ਮਾਧੇ ਵਯਹਿ ਸੁਨ ਕਹ ਦੇਖੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚ
 ਰ ਅਉ ਦੇਵ ਵਸੈ ॥ ਸਭ ਵੈ ਕਉ ਤਰ ਕੇ ਵਿਚਾਰਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਾਧੀਨ
 ਪ੍ਰਸਨੁ ਭੁਆਹਿ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਦੇਵ ਰਖੀ ਸਹ ਸਭ ਜਿ ਤੇ ਯਹਿ
 ਭੀ ਅੰਨ ਨ ਜਾ ਲਧਿ ਮੂਲਾ ॥ ਮੈ ਨੇ ਇਸੀ ਗਿਆਨ ਕੋ ਕੀਨੇ ਬੇਦ ਮੁਕੁਲਾ ॥
 ੯੦ ॥ ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ ਕੋ ਤਤ ਮਥ ਕੋ ਰਖਿ ਓ ਬੇਦੰਤ ਮਹਿ ॥

ਸੋਕਰਜਾਨਸਤਬੈਕੁੰਠਪੁਰੀਮਹਿਰਾਖਿਓ॥੯੧॥
 ਬਿਸਨਿਜੁਕੀਆਗਿਆਪਾਇਰਹਿਓਇਪਾਇਜੋਕਹੁੰਪ੍ਰਗਦਚ
 ਇਸੰਸਾਰਮੂਲਉਖੜਤਯੋ॥ਬੰਧਮੁਕਤਜਾਤਤਪਦਾਨਨਿਆਉ
 ਜਾਤਪਾਪਪੁੰਨਜਾਤਾਰਕਸੁਅਰਗਕਉਠਤਯੋ॥ਆਵਾਹਉਠ
 ਜਾਤਗੁਰਸਿਖਾਹਿਰਾਤਉਚਨੀਚਕੀਨਬਾਤਅਉਖੀਸਉਖੀਕ
 ਹਵਿਖਾਤਯੋ॥ਕਰਨਾਨਕਛੁਪੋਜਾਨਏਵੇਹੋਹੋਬਿਨਬੇਲੀਬਾਰਤ
 ਓਕਰਮਸੀਈਮਹਿਸਮਾਤਯੋ॥੯੨॥ ॥ਏਤੇਮਹਿਸੀਬਿ
 ਸਨਜੀਗਰੁਅਹੁੜਅਸਵਾਹ॥ਸਰਮਾਹਿਪਰਵੇਸਕਰਸਭਉਠ
 ਖੜੋਡੰਡਪਰ॥੯੩॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਬਿਸਨਜੀਕਹੋਬਖਿਅੰਨਕ੍ਰਮ

ਅਉਮਾਂ ਦੇਵਕੋ॥ ਸਤਬ੍ਰਤਪੁਛਿਰਿਆਨਵੇਕਉੜਮੈਕਹੂੰ॥੮੪॥

॥ ਸੁਨਹੋਗਾਜਾ ਦੇਵਹਧੀਸ੍ਵਰਜੋਸਮਾਜਾਪ੍ਰਿਥਵੀਆਕਾ
ਸਸਾਜਾਸਭਤੁਠਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਮਨੁਖਪਸੁਪੰਛੀਜੋਸਾਰੇਦ੍ਰਿਸਟਮ
ਨਜੋਨਿਹਾਰੇਸਭਕੁੜਕੇਦੀਦਾਰੇਸਤਬ੍ਰਤਕੁੜਮਾਨੀਐ॥ ਸਤਬ੍ਰ
ਤਜੋਕਾਵੈਅੰਗਅੰਗਕੇਦੂਚਾਵੈਭਿੰਨਭਿੰਨਨਾਮਪਾਵੈਸਤਬ੍ਰਿਤ
ਕਉਨਠਾਨੀਐ॥ ਸਹੀਰਅਸਤਜਾਨਯਹਿਅਸਤਜਗਤਮਾਨਅ
ਤਮਾਪ੍ਰਮਾਨਜੋਸੇਅਰਥਬੀਚਬਾਨੀਐ॥੮੫॥ ॥
ਮਹੁਪੁੰਤੋਪਰੇਸਰਬਜੀਵਕੇਜੀਵਾਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਕਾਸਹੈਜੋਸੇ
ਨਿਸਕੇਦੀਵਹੈ॥੮੬॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਤੋਆਦਿਜਿਤੇਪਸਪ

ਛੀਚੀਟੀਤੇਮਾਦਿਸਰੀਕੋਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਸਮਤਾਸਾਬਸਮਾਨਸਰੀਤਿਹਿਰੀ
 ਥਪੇਥੀਅਉਸਾਥਿਥਾਸੇ॥ ਘਾਟਾਵਾਪਸੁਭਾਉਸਰੀਰਕੋਮੁਕੁਨਜਾਨਤ
 ਲੋਉਭੇਸੁਆਸੇ॥ ਗਿਆਨਵਾਨਕੋਮਉਜਸਦਾਪੈਏਕਦੀਜੋਤਕਰਮ
 ਸੀਈਹੁਥਾਸੇ॥ ੬੬॥ ਚੋਹਗਾ॥ ॥ ਏਕਜੋਤਕੋਜਾਨੈਘਟਵਧਨਾਹਿ
 ਸਿਵਾਨ॥ ਸਰਬਜਗਤਮਹਿਪੁਰਾਨਛੋਟੋਬਡੋਨਮਾਨ॥ ੬੭॥ ੦੩
 ॥ ਮੁਕੁਕੋਮਿਤਨਮੁਲਾਹਖਸੋਗਨਹਿਮੁਥਾਥਿਖੈ॥ ਮੇਰੀਸਕਤਸਰੀਰ
 ਅਸਥੂਲਮਾਵਾਗਵਨਕਾਕੋਭਇਓ॥ ੬੮॥ ੦੪ ॥ ਗਾਜਾਨ
 ਲਤਪਦਾਨਕਰਾਕੋ॥ ਪੁਜਾਏਵਾਹਨਾਮਸਿਮਰਨਕੋ॥ ਮੋਹਿਪਾਵੁਕੇ
 ਕਾਜਕਰਤੈ॥ ਜੋਕਰਾਹਿਤਪੀਕਾਰਪਰਤੈ॥ ਏਸੀਕਾਰਨਾਮਤੇਅ

੪੮੮

ਪ੍ਰਾਪਤਾਮੁਕਤਿਪਾਵਹਿਤਪਮਹਿਤਪਤਾਬੀਜਜੋਆਵਾਗਵੇਨੋਬੀ
 ਜੋਚਾਹਿਨਾਪਾਰਨਕਤਹਿਪਤੀਜੋ॥੧੦੦॥ ॥ਪਾਪਪ੍ਰਾਪਤਾ
 ਕਰਤੈਪਾਵਹਿਦੇਹਅਨੇਕਾਚਾਹਿਮਿਟਵੈਤਰਤੈਆਵਾਗਉਨ
 ਹੇਤ॥੧੦੧॥ ॥ਮੁਲਕਾਮਨਾਤਿਆਗਵਡਿਆਈਆਸੁਮ
 ਜਾਤਕੀਆਪਆਪਮਹਿਜਾਗਸਰਬਜਗਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੧੦੨॥
 ॥ਏਕਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਜਾਨਏਕਅਦੁਤੀਨਿਸਚੇਮਾਨਐਸੇਦ੍ਰਿੜ
 ਠਾਨਸਰਬਹੁਪਆਪੈਅਪਨਾਥਿਨਾਅਵਗਾਹਿਮੁਕਤਦਤਕਉਨਾ
 ਹਿਨਬੰਧੀਸਮਾਹਿਆਪਜਪਜਾਪੈ॥ਦੁਐਤਕੋਤਿਆਗਕੈਅਹਿਸਮ
 ਠਾਗਕੈਅਦੁਐਤਮਾਹਿਜਾਗਕੈਨਵਗਨਸਰਾਪੈ॥ਨਉਪਜਿਓਉਪਜ

ਇਥਿਨਾਂਗਕੁੰਨ੍ਹਾਇਥਿਸੰਕਲਪਹੀਬਨਾਇਥਿਕਚਾਹਿਆਈਬਾਪ
 ਹੈ॥੧੦੩॥ ਾਚਾਰਿਅਚਾਰਿਜਬਾਤੈਆਵਾਗਵਨਾਨਾ
 ਇ॥ਇਸੀਬਿਚਾਰਕੋਇਕਕਰਸੋਹੀਨਿਸਚੇਸੋਇ॥੧੦੪॥
 ਸੰਸਾਰਬਿਖੇਤਿਹਿਬਾਸਬੰਧਮੁਕਤਤੋਪਹੈ॥ਜੈਸੇਕਉਲਸਬਾਸਜਲ
 ਮਹਿਕਬੀਨਰੂਬਐ॥੧੦੫॥ ਜੈਸੇਮਹਿਜਾਨੈਸੇਅਪਜਾ
 ਨੇਨਹਿਜਾਤਨਪਾਤਪਛਾਨਤੈ॥ਜੈਸੇਅੰਗਸਰੀਰਮਹਿਪੁਰਹਹਿਓਤੈਸੇ
 ਆਪਕੋਪੁਰਨਮਾਨਤੈ॥ਜੈਕਛੈਸੇਅਤਮਾਹੈਬਿਨਆਤਮਾਅਉਰ
 ਨਜਾਨਤੈ॥ਕਾਹੂਅਉਰਤੇਦਇਆਨਚਾਹਤੈਨਾਕਾਹੂਕਰੇਨੀਲਾਨਤ
 ਹੈ॥੧੦੬॥ ਸੰਸਾਰਬਿਖੇਕਿਸੇਦੁਖਸੁਗਮਾਤਾਪਿਤਾਨਸ

ਕੇਛਰਾਇ ਅੰਤਕਾਲਕਿਆਗਛਿਆਕਹੀਈਹਕਛੁਨਖਸਾਇ
 ॥੧੦੬॥ ॥ ਹਸਨਾਬਾਰੰਬਾਰਭੁਜਨਕਹੀਮੁਹਿਬਿਸਨ
 ਕੋਆਤਮਸੁਖਨਾਪੀਧਾਰਆਪੁਅਉਰਮੈਅਉਰਹੀ॥੧੦੭॥
 ॥ ਐਸੇਜਾਨੇਤੇਮੁਕਤਾਹੋਵਤੈਮਹਿਵਖਜਾਨਦੀਨਤਾਕਹੈਐਹਿਸ
 ਹਬਾਥਿਆਪਕਜਾਨੇਜੋਉਯਹਿਜਗਤਸਮੁਦ੍ਰਸੋਉਤਹੈਯਾਹਿਗਿ
 ਅੰਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਜਿਸੇਤਿਸੇਸੰਸਾਰਐਤਨਹੀਡਹੈਜੋਉਆਪਤੇਭਿ
 ਨਜਾਨੇਮੋਹੁਦੁਐਤਦੁਰਕੀਏਹਹੁਪਯਹੈ॥੧੦੮॥
 ਨਿਸਚੇਦੁਐਤਨਪਾਹੈਕਨਕਭੁਖਾਕਰਜਾਨਾਕਹਨਾਤ੍ਰਪੀਕਾਤੈ
 ਸੁਦਹਭੁਖਨਕਹੀਅੰਨ॥੧੧੦॥ ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਹਿਅਨਮੋਹਿ

ਜਗਤਭਿੰਨਜਾਨੈ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਗਨਪੀਆਨਾਪਾਨਭਰੁਛਤਛਿਰੈ॥੧੧੧

੪੬੦

॥ ਤੈਸੇਆਨਸਮੁਲਾਜਾਨੈ॥ ਮੁਕਤਆਪਅਉਗਨਤੇਆਨੈ॥

ਗੁਰਾਂਬੇਟਤੇਮੁਕਤਮੁਹਿਰਿਵੈ॥ ਇਉਨਹੀਜਾਨਤਆਪਨਦੇਵੈ॥ ਸਰਬਪੁ

ਕਾਸਆਪਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਆਤਮਏਕਅਖੰਡਨਆਨੈ॥ ਸਰੀਰਆਪਜਾਨ

ਬੰਧਪਾਈ॥ ਸਰੀਰਕਾਜਕਉਕਾਜਕਗਈ॥੧੧੨॥

ਹੀਚਾਰਿਸਮੁਦੈਜਾਕਾਅੰਤਨਪਾਹ॥ ਗਾਝਪ੍ਰਥਵੀਕਿਪਾਇਕੈਚਾਰੇਚ

ਹੁਥਿਸੀਆਹ॥੧੧੩॥ ॥ ਜੈਸੇਅਗਨਕੇਆਹਿਟੀਧਨਪਾਵੈ

ਅਤਘਲਾ॥ ਸੀਤਹੋਤਸੋਨਹੀਅਤਸੇਕਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥੧੧੪॥

॥ ਚਾਹਿਨਾਕੇਪਾਇਕੈਸੋਗੈਨਹਿਅਪਾਇ॥ ਕੈਨਿਤਬੁਖਾਇਪਾਇਕੈ

ਸੇਮੁਕਤਿਨਾਹਿਪਾਵੈਸੋਅਤਮਕੇਜਾਨੈਕੇਸਹੀਰਆਤਮਸਮਾਨਕੇ
 ਸੇਹੇਮਉਜਾਮਨਕੇਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੰਕਾਵੈ) ਜਗਮੁਖਤੇਪ੍ਰਕਾਸਹੰਨਜ
 ਤਪਤਆਸਹੈਸੁਦਾਹੀਉਦਾਸਹੰਨਅਵੈਨਜਾਵੈ) ਕਬੁਖੀਪਨਹਿਉਇ
 ਸਦਮੁਕਤਜਾਨਸੋਇਜੈਸੇਨਦੀਬੁਦਜੋਇਏਕਜਲਹੀਸਿਆਵੈ) ੧੧੫
 ॥ ਵਹੀਬੁਦਨਦੀਆਵਹੀਜਬਮਿਲਤਿਆਗੇਆਪਾਜੀ
 ਵਬੁਪਜਬਤਿਆਗੇਕਸੀਹੋਇਗਈਸੁਪ) ੧੧੬ ॥ ॥
 ਜੇਚਾਹਿਨਾਬੰਧਮਾਨਮੂਲਆਪਨਤਿਆਗਕੇ) ਮੁਕਤਮਉਹਨਤੇਜਾ
 ਨਅੰਤਮਉਸਦਪਛਾਨਸੋ) ੧੧੭) ॥ ਜਿਨਜਾਨਉਓਆ
 ਤਮਕਰੂਤੋਸੋਹੋਇਅਕਰਤਾਆਪਪਛਾਨੈ) ਸਭਕੇਪ੍ਰਗਟਮੈਹੀਕੀਆ

ਜਲਬੁੰਦਨਿਆਂਈਆਪਕੋਜਾਨੈ। ਜਬਜਲਜਾਨਾਬੁੰਦਭਰਮਭਈਤੈਸੇ
 ਬੁਝਮਪੀਏਕੈਸਰਬਮਾਨੈ। ਆਪਸਭੁਪਕੋਪਾਇਊਕੋਪਾਪਪੁਨਕੇਭਰਮਤੇ
 ਮੁਕਤਗਿਆਨੈ॥੧੧੮॥ ॥ ਅਥਵਾ ਆਪਕੋਜੀਵਜਾਨਇਸਥਿ
 ਤਇਸਪਹੋਇ। ਸੁਭਅਸੁਭਕੋਤਿਅਗਕੈਕਰਤਾਕਹੋਹੋਇਸੋਇ॥੧੧੯॥
 ॥ ਦੁਖਸੁਖਪਾਵੈਜਾਇਸਮੁਹਿਜਾਨੈਬਿਸਨਤੇ। ਸੋਭੀਮੁਕਤਾਰੁ
 ਇਅਕੈਕਰਤਾਅਭਿਹੋ॥੧੨੦॥ ॥ ਕਰਨਅਕਰਨਚਾਹਿਕੋ
 ਤਿਅਗੈ। ਮੋਹੀਇਛਿਆਮੈਮਨਲਾਗੈ। ਅਰਸੁਭਅਸੁਭਮਹਿਲਿਖਤਨ
 ਹੋਇ। ਨਿਹਿਕਮਦਾਨਭਜਨਸੁਖਸੋਇ। ਜਗਤਪਕਰਮਮੁਢਮਾਹਿਸ
 ਮਹਧੈ। ਆਪਤਿਆਗਜੋਹੋਵੇਹਧੈ। ਨਹੀਤੋਗਿਆਨਬਿਨਪ੍ਰੀਮਿਲੈ॥

ਚਾਹੇ ਦੁਪੁਕਾਰ ਤਖੈ ॥ ੧੨੧ ॥ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤਰ ਸੁਰ ਸੀ ਤਨਾਏ ॥
 ਹੇ ਆਤਮਾ ਏਕ ਅਖੰਡ ॥ ਕਰਮ ਥੀ ਪਤੇ ਮੁਕਤੀ ॥ ਅਹੁ ਜਗ ਸੁਪਨਾ ਭੰਡ ॥ ੧੨੨ ॥
 ॥ ਸੰਸਾਰ ਦੁਐ ਤਕੇ ਤਿਆਗ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਦੁਰ
 ਕਹੇ ਵਿਰਾਗ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮਾਤੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥ ਬੁਦਾਈ ਜ
 ਲਾਗਾ ਪੂਰੈ ਤੇ ਸੇ ਆਪ ਐ ਅਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ॥ ਐ ਸੇ ਜਾਨੈ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਾ
 ਹਿ ਪਾਵੈ ਕਬੂਤਰ ਅਉਨੀਚ ਜੀਵਈ ਸਹਮਾਨੈ ॥ ਐ ਸੇ ਜਾਇ ਕਬੂਤਰ
 ਬੋਲ ਬੁਝੈ ਕਬਨੈ ਕਬੂਤਰ ਆਤਮਾ ॥ ਇਕ ਬੁਝੀ ਵਧੀ ਜਾਨੈ ॥ ਦੇਇਨ ਵੇਕਾਖ
 ਰੁਪਾ ਕਰਨਾ ॥ ਐ ਸੇ ਜਾਨੈ ਕਿਉ ਪਾਹ ਲੰਘਾਨੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ॥ ਰਾਜ
 ਸਤ ਬ੍ਰਿਥੈ ॥ ਤੀਏ ਪੂਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰ ਬਤੁਨ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਸਹ

ਬਮਾਤਮਜਗਾਖਿਆਲ) ੧੨੫)

॥ ਬਹੁਤਿਨਵਕਾਦਿਸਥਾ

੪੬੨

ਦੇਖੇਕੀਚੜ੍ਹਤੁਬਹੈ ॥ ਜੇਉਆਤਮਪੂਰਨਮਾਨਰਕਸੁਅਭਗਕਾਕੇਤੁਇ
ਕਿ) ੧੨੬॥

॥ ਬਿਸਨਿਜੀਬਖੇਨੇਯਹਿਆਤਮਪ੍ਰਮਾਨੇਆਵਾ
ਗਵਨਕੋਨਜਾਨੇਬੰਧਮੁਕਤਜਾਨੀਐ ॥ ਜਨਮੈਨਮਰੈਆਵਾਗਉਨਮੀ
ਨਪਰੇਨਮਾਨਕਾਪੂਰੇਦੇਸਕਾਲਅਤੀਤਮਾਨੀਐ ॥ ਸਦਾਇਸਥਿਤ
ਅਥਿਨਾਸੀਦੇਪਇਦ੍ਰਿਸੀਨਾਸੀਆਤਮਪ੍ਰਕਾਸੀਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਗਿਅੰ
ਨੀਐ ॥ ਆਪਚਾਹਿਨੀਦੁਜਾਨਆਤਮਾਤੇਭਿੰਨਮਾਨਆਵਾਗਉਨਪ੍ਰਮਾ
ਨਨਰਕਸੁਰਗਮਹਿਸਮਾਨੀਐ ॥ ੧੨੭॥

॥ ਕਚਿਚਹਿਨਾਪਾਇ

ਸਹੀਯਕਮਾਕਜਾਨਕੁਮਾਇ ॥ ਚਾਹਿਤਿਅਗੇਆਪਲੀਆਪਮੁਕਤਹੋਇ

ਜਾਇ॥੧੨੮॥ ॥ਬੰਧਮੁਕਤਿਕੋਮਾਨਮੁਲਾਇਸਾਹਿਓਆਪਨ
 ॥ਸੁਇਨਾਭੁਖਾਨਾਨਾਮਰਖਾਇਮਗਲੇ॥੧੨੯॥ ॥ਮੁਲਮੁ
 ਫਗਾਭੁਲਾਇਵਿਸਾਓ॥ਭੁਖਾਨਾਧੁਪਮਾਨਹਿਮਹਿਧਾਓ॥ਵਿਚਾਰਕੀਭੁਖ
 ਨਾਨਹਿਭਾਸੇ॥ਕੁੰਦਾਸੁਇਨਾਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ਜੈਸੇਈਖਮਿਸਟਾਨਪ੍ਰਕਾਸੇ॥
 ਜੈਸੇਦਧਮਹਿਘ੍ਰਿਤਸੁਧਾਸੇ॥ਜੈਸੇਢਕਰੀਅਗਨਭਾਈ॥ਤੈਸੇਸੇਸ
 ਭਜਾਏਭਾਈ॥੧੩੦॥ ॥ਜੋਮੁਲਤੋਭਿੰਨਜਾਨਹੈਯਹੀਮੁ
 ਵਿਦਿਆਜਾਨਾ॥ਆਪਾਵਿਸਾਹਸਰੀਰਕੋਨਿਸਚੇਕਰਕੇਮਾਨ॥੧੩੧॥
 ॥ਸਹੀਰਜਗਤਹੈਨਾਸਜੈਸੇਸੁਪਾਨਹੈਨਕਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸੁਪਾਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੁਜਗਪਰੇਰੇਖਾਨੀ॥੧੩੨॥ ॥ਯਹਿਜਗਤਜਗਤ

ਅਸਤਸਭੀਸੁਪਨਾਕਰਕੈਸੇਦੇਤਦਿਖਾਈ॥ ਨੇੜਖੋਲਾਤੇਰੇਤਪਤਰਵੈ॥
 ਤੁੰਦੇਨੇਤੇਸਭਹੀਮਿਟਜਾਈ॥ ਬੁਧਵੇਨਸਹੀਰਾਮਸਤਜਾਨੇਜਗਤਾਸ
 ਤਜਾਨੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਆਪਸਹੁਪਜਾਨੇਸੁਤਾਸਿਪੈਸੁਨਗਜਾਕਰਮਸੀ
 ਈਸਮਾਈ॥ ੧੩੩॥   ॥ ਆਤਮਸਭਜਗਜੀਵੈਜਿਸੇਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਾਚੈਤਨਨਿਰਮਲਾਤਾਤਾਸੇਤਾਪਵਾਸਕਅਉਵਾਸ॥ ੧੩੪
 ॥ ਸਰਬਤਆਤਮਜੋਇਭਿੰਨਜੀਵਕਰਜਾਨਣਾ॥ ਸ੍ਰੈਸਕੈ
 ਸੋਹੋਇਦਾਸਮਾਨਖੰਡਨਕਰੇ॥ ੧੩੫॥   ॥ ਸੁਨਗਜਾਨਗਰਿ
 ਤਉਜਲਕਰਮਤਤੁਮਆਤਮਸਰਬਗਤਕਬੁਝਿਤਨਾਪਿਛੇ॥
 ਸਦਾਜੈਸਕੈਤੈਸਾਪੁਰਨਸਰਬਬੈਸਾਦੁਐਤਮਾਹਿਮਾਨਗੁਨਹਿਬੈ

੪੬੩

ਵਸੰਤਗਵਦੋ। ਮਾਨਸਪਸਪੀਛੀਗਰਕਮਉਤੰਛੀਚੀਦੀਕ੍ਰਮਾ
 ਦੇਤੇਸਭਤੁਮਪੀਸਮਾਵਦੋ। ਪ੍ਰਗਟਤੁਮਪੀਪਾਵਹਿਅਉਤੁਮਮਹਿਸਮ
 ਵਹਿਤੁਮਮਹੁਪੀਕਾਵਹਿਜਨਮਮਰਨਮਹਿਨਮਾਵਦੋ॥੧੩੬॥
 ॥ਜਨਮਮਰਨਜੋਮਾਨੈਦੁਐਤਨਿਸਚੇਤਬਹੋਇ॥ਤੁਭਿ
 ਮਹਿਅਵਰਨਸੰਭਵੈਏਕਸਨਾਤਨਸੋਇ॥੧੩੭॥ ॥ਬੁਝੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕਰਿਦੇਖਸਰਬਦੇਵਕਿਨਮੁਨਜਨਾ॥ਜੇਤੇਸਭੀਵਸੇਖਤੁਮ
 ਹਿਤਿਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥੧੩੮॥ ॥ਜਹਿਜਗਤਨਤਮਤੇਭੀਨਕ
 ਛੁੰਨੈਸੇਕੁਪਸੁਰਜਤੇਭੀਨਭਾਈ॥ਭਾਤਭੀਤਕੇਨਮਤੇਰੇਤੁਮਨਾਮ
 ਨਾਨਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਸਰਬਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਅਉਹੁਪਤੇਰਾਯ

ਹਿਜਾਨਸਿਚੇਅਤਮਪੀਠਖਾਈ। ਨਾਮਹੁਪਮਹਿਪੁਰਨਪੁਰਗਹਿਓਨ।
 ਮਹੁਪਅਤੀਤਸੋਮੀਤਕਾਈ॥੧੩੬॥ ॥ਸੁਨਗਜਾਬੰਧ
 ਮੁਕਤਕੀਚਾਹਿਭਈਜਬਦੁਹਾ। ਜਾਨਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾਜਤਕਤਹਿਓ
 ਭਰਪੂਰ॥੧੪੦॥ ॥ਸਹੀਰਜਪੁਤਰੀਵੰਗਨਾਂਨਾਂਭਾਂਤਕੇਧਰ
 ਏ। ਬਾਜੀਗਰਕੇਸੁਅੰਗਕਬੀਅਉਹਕਬੀਅਉਹੀ॥੧੪੧॥
 ॥ਆਪਕੇਅਪਿਸਦੇਨਜਾਨਸਰਬਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਮਾਯਾ
 ਨਅਕਰਨਸਵਾਧਾਨਪਾਪਪੁਨਤਿਪਰੈ॥ ਸੁਰਜਪ੍ਰਕਾਸਜੈਸੇਸੂਰ੍ਯ
 ਤੇਪਾਸਜੈਸੇਨਿਰਮਲਆਕਾਸਜੈਸੇਜਗਦਕਾਧਰੈ॥ ਸਹੁਪਧਾਵ
 ਚਾਹਿਹਿਓਇਸਭਤੇਅਚਾਹਿਹਿਓਜਗਤਜਾਨਣੁਠਜੋਇਸ।

ਮੁਏਅਤਮਜਾਨਸਭਸਹੀਰਮਸਿਪ੍ਰਮਾਨਕਬੁਨਾਸੀਨਹੀਮਾਨਐਸੇਜਾ
ਨਨਹਿਭੋਯੈ॥੧੪੨॥ ॥ਪ੍ਰਾਣਭਤਸਹੀਰਕੀਪਦਵੁਪ

ਕਬੁਨਹੋਇ॥ਐਸੇਜਾਨਅਚਾਰਿਹੋਇਸੰਸਾਰੇਨਕੋਇ॥੧੪੩॥

॥ਯਹਿਜਗਸੁਅਰਘਪਤਾਲਅਪਾਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਸਭਾਉਚ
ਨੀਚਸਭਖਿਆਲਮਾਤੇਦੋਤਿਆਗਕੈ॥੧੪੪॥ ॥ਸ

ਰਾਗਤਤਲੰਗਸਮੁੰਦਜਿਵੈਯਹਿਅਤਮਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਤਿਵੈਰੈ॥

ਭਰਮਜੋਤਮਰੇਮਨਾਬਿਖੇਲੀਮੁਕਤਿਕਿਸੀਤੇਰੋਇਕਿਵੈ

ਸੇਕੰਦਨੀਤਿਆਗਭਰਪੁਰਾਹੋਕਉਆਨਨਦੁਜਾਲਗੋਇ

ਸੋਧਪਤੰਜਾਨਸਦਾਕਬੁਆਤਹੋਇਨਕਾਪੁਨਿਵੈ

ੴ ॥ ੧੪੫ ॥

॥ ਹੋਗਾ ਜਾਵੇ ਹਿਮਨੁ ਖਾਹਿਕਾਰ ਆਪ ਕਰ ਬੰਧ ॥

॥ ਆਪ ਪਛਾਨੇ ਆਪੀ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਸਰਬੰਧ ॥ ੧੪੬ ॥

ਇਸ ਬਿਨ ਅਵਗਾ ਕੋਇ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ॥ ਬੰਧ ਜਾਨੈ ਸੋਇ

ਆਪ ਪਰਮ ਪਰ ਜਾਨੈ ॥ ੧੪੭ ॥ ॥ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਸੁਭ

ਇਸ ਹੀਰਾ ਆਤਮਾ ਮਨਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਕੁਸਲ ਆਪ ਕੇ ਜਾਵੇ

॥ ਬੰਧ ਮੁਕਤ ਕੋ ਚਿਤਨ ਆਵੇ ॥ ਜੇ ਮਾਨਸ ਜਗਾ ਮਕਰ ਤੀਰ ॥ ਮੇਰੀ

ਪਾਵਨ ਕੇ ਰਾਜ ਪਰਤੀ ॥ ਜਉ ਹੀਕਾਰ ਕਰਮ ਕਾਰਾਖੈ ॥ ਮੁਕਤ ਆ

ਪਕੇ ਕਬੂਲ ਲਾਖੈ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਮੁਕਤੀ ਮੇਰੇ ਪਾ

ਅਪਨ ਆਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥

੪੬੫

੧੪੬॥ ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਜਾਨਪੁਰਾਨਪੁਰਾਨਜੋਗੀ॥
 ਦਵਧਕਹੂੰਨਮਾਨਆਪਕੋਜਾਣੇਆਤਮਾ॥੧੫੦॥
 ਆਪਭਿਨਾਨਅਵਰਜਾਨਮੁਕਤਚਾਹਿਬੰਧਨਮਾਨਮਨਕੋਜੋਗੀ॥
 ਨਕਬੁਮੁਕਤਕਬੁਬੰਧੀ॥ਚਾਹੇਜੋਮੁਕਤਕੋਬਿਖਿਓਕੋਭੀ॥ਚਾਹੇ
 ਗਐਸੋਅਭਿਆਸਜੋਸਭੀਮਾਨਪੀਪੈ॥ਮਨਕੋਅਭਿਆਸਸੋਸੁਖ
 ॥ਮਾਨਿ॥ਹਿਰਾਸਕਬੀ॥ਬਿਰਾਮਉਉਦਾਸਜੋਸੋਭਉਹਗੀਪੈ॥ਕ
 ਪਕੀਅਉਕਬੁਚਾਹਿਤਪਕੀਕਬੁਵਿਖੇਸੁਆਦਸਪ
 ਮਾਨਪੈ॥੧੫੧॥ ॥ਤੋਤੇਚਾਹਿਅਚਾਹਿ
 ਮਾਇਨਿਹਿਕਾਮਾਵਾਸਨਾਮਨਕੀਤਿਆਗਕਰਤੁਹੀਰਮਤ

੬੬੬

ਰਾਮਾ) ੧੫੩) ॥ ਮੁਕਤਤਮੈ ਉਤਪਤਾਪਕੀਏਕਿਆ
ਦੁੱਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿੜਕਰਗਾਖੋਮਤੇਏਕਅਦੁਤੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾ) ੧੫੩) ॥
॥ ਤੁਝੇਤੋਂ ਉਚਨਹੀਕੋਉਜਾਨਜੋਤਮਕਵਹਿਮੁਕਤਕਰੋਗੋ ॥ ਤੁਮ
ਆਪਹੀਆਪਕੋਬੰਧਜਾਨਨਹੀਬੰਧਕੋਉਤਤੈਕਬੁਧੋਗੋ ॥ ਤੁਮਆਪ
ਵਿਲੋਕੀਕੇਈਸਰੋਚਾਹਿਅਵਰੋਤੋਚਾਹਿਨੀਨਾਹਿਧੋਗੋ ॥ ਤੇਰੇਗਨ
ਚਾਹਿਏਮਾਭਰਮਕੋਤਿਆਗਕੈਜੋਪੈਨਹੀਤਿਆਗਪਾਰਧੋਗੋ ॥ ੧
੫੪) ॥ ਚਾਹਿਜੋਬੰਧਨਬੀਜੋਪੈਨਿਸਚੇਤਾਹਿਤਿਆਗਾ
ਨਜੋਆਤਮਰਾਮਹੋਸੁਪਨੇਤੇਉਠਜਾਗਾ) ੧੫੫) ॥
ਗਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਤੁਮਹੀਤਿਪ੍ਰਕਾਸਹੋ ॥ ਸਤਬ੍ਰਿਤਸਮਰ

ਚਕਰਪਾਇਕੈਸਪੜ੍ਹ॥ ॥ ਸੰਤਾਇਤਮਾਤਮਲੀਨਤੁਇ
ਓਐਜਗਪੁਰਾਨਕਵਿਸਾਨਾਇਤੀ॥ ਚਕਰਪੁਰਾਨਜਾਇ
ਭਏਗਵਿਸਾਜੀਪੀਅਮਾਪਨੇਗਏ॥ ਬਾਸਕਰਨਤਕਸੁਤਸਮਤਾ
ਏ॥ ਜੈਸੇਬਚਨਾਏਵਿਸਾਨਸੁਨਾਏ॥ ਰਾਜਾਮਤਾਥੀਤਜੈਸੇਧਾਰੇ॥ ਤੇ
ਸੇਧਾਰੇਪੁਰਾਮਾਏ॥ ੧੫੭॥ ॥ ਤੁਮਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨ
॥ ਤੁਮਨਿਜਹੁਪਾਥਾਮਾਚੀਦੀਆਦਿਲੈਪੁਰਾਨਸੁਤੈਸਹੁਪ
॥ ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਜਾਨਪਿਤਾਬਚਨਅਉਥਿ
ਸਚੇਕਰਿਕੇਮਾਨਆਤਮਮਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ੧੫੮॥
ਆਤਮਜਾਨਅਖੰਡਗੁਣਿਓਚਾਨੰਡਗੁਣਿਓਆਤਮਸੁ

ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ

ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ
ਗੁਰ

